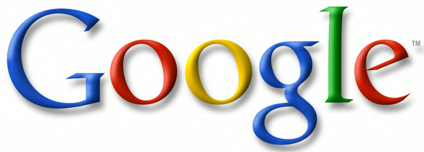
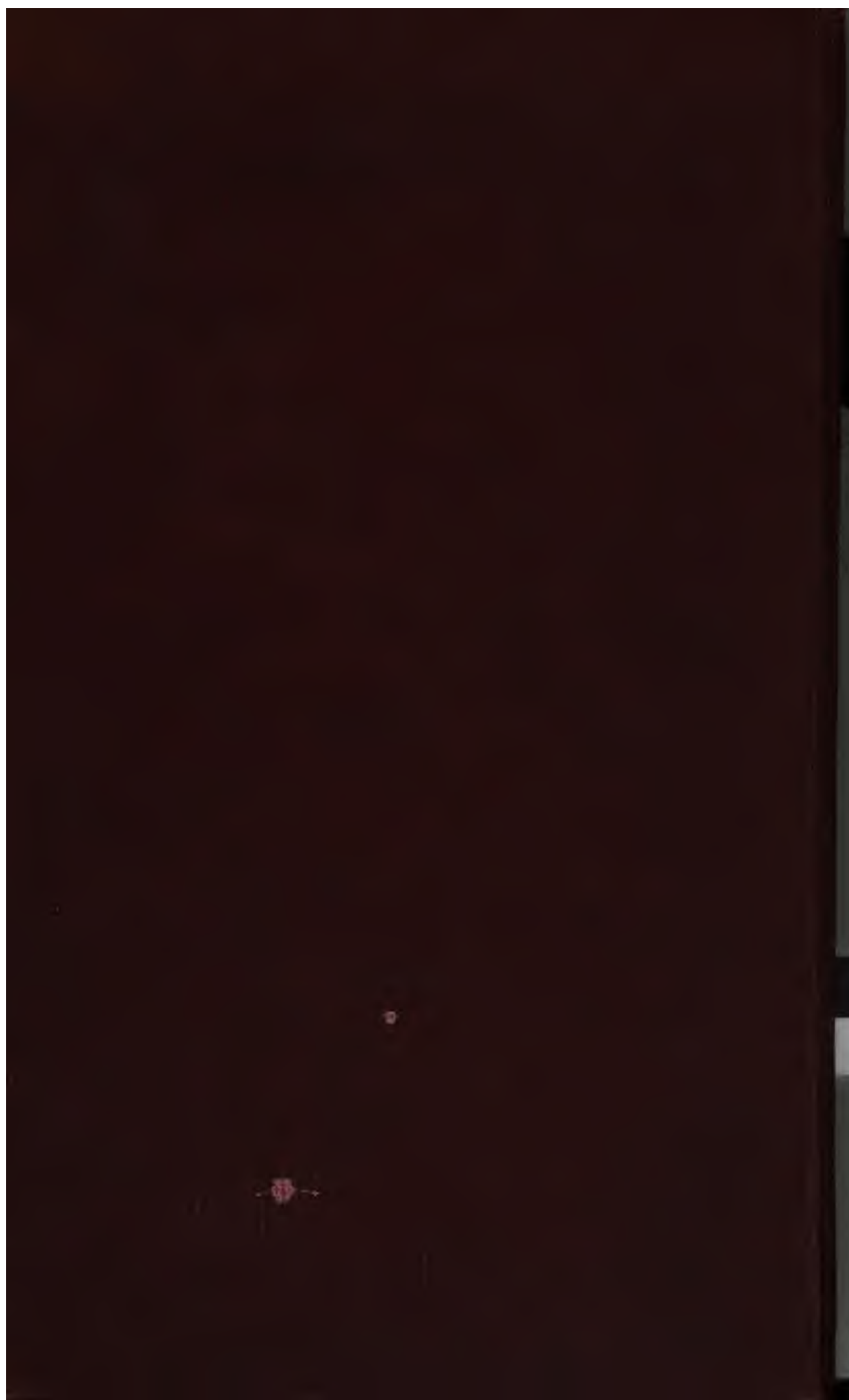

INSIGNIA ACADEMIAE HARVARDIANAE CANTAB: NOV: ANGLIAE
VE RI
TAS
The Gift of
Mary Bryant Brandegee
in Memory of
William Fletcher Weld
HARVARD COLLEGE LIBRARY

AESCHYLI PERSAE.

QUAESTIONUM AESCHYLEARUM

SPECIMEN IV.

Dr. C. G. HAUPT.

LIPSIAE

SUMTIBUS AUGUSTI LEHNHOLDI.

1830.

PRAEFATIO.

DE
AESCHYLI TETRALOGIA AD QUAM PERSAE PERTINEBANT.

In vetere Argumento Persarum Aeschyli leguntur haec: *ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ, Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.* Inde apparere videtur, tetralogiae forma ac lege haec dramata coniuncta fuisse. Tetralogiae autem Aeschyli num in unius argumenti perpetuitate constiterint, multi dubitant, qui ne trilogias quidem omnes argumenti quodam vinculo cohaesisse contendunt. At praeterquam quod Orestea, adhuc superstite, et Lycurgea contrarium videtur evinci, haec lex humani animi est, ut apta concinnaque coniungat, aut contraria sic comparet, ut ex dissidio et *στάσει* eorum existat ratio conciliatrix; cui quidem legi cum omnem rerum naturam videamus optemperare, tum parent ei egregia maxime poetarum ingenia; quibus et hoc divinitus datum est, aeternos rerum nexus divinare et pandere

*

causas. Laudabili igitur studio ferri ii mihi videntur, qui quomodo cognoscatur, scripta eorum hac θείᾳ μοίρᾳ atque lege illa instituta esse conformataque nobis explicare conantur. Est ea vero laus maxime philosophorum. Quorum ex praeceptis qui de Phinei, Persarum, Glauci, Promethei cohaerentia voluerit disserere, is fere a prima origine res humanas repetere debet. Etenim quum id maxime poeta egerit, ut στάσιν Asiae et Europae, secundum orationem Atossae (v. 150. sqq. τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν, Τεύχειν ἐν ἀλλήλοισι), explicaret perantiquam, et Europaeam Ἑλλάδα victricem celebraret, eius στάσεως causam principem fere sic ut Plato, Rep. V, 16., Aristoteles Polit. et Isocrates Panathen., explicuit. Plato enim, φημὶ γὰρ, inquit, τὸ μὲν Ἑλληνικὸν γένος αὐτὸ αὑτῷ οἰκεῖον εἶναι καὶ ξυγγενές, τῷ δὲ βαρβαρικῷ ὀθνεῖόν τε καὶ ἀλλότριον. Ἕλληνας μὲν ἄρα βαρβάροις, καὶ βαρβάρους Ἕλλησι πολεμεῖν μαχομένους τε φήσομεν καὶ πολεμίους φύσει εἶναι, καὶ πόλεμον τὴν ἔχθραν ταύτην κλητέον cet. Ex eodem autem Platonis loco quae propria sit στάσεως ratio, intelligitur. Nam λέγω δὲ, ait, τὰ δύο, τὸ μὲν οἰκεῖον καὶ ξυγγενὲς, τὸ δὲ ἀλλότριον καὶ ὀθνεῖον· ἐπὶ μὲν οὖν τῇ τοῦ οἰκείου ἔχθρᾳ στάσις κέκληται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἀλλοτρίου πόλεμος, et οἰκείους cognatasque poeta Asiam et Europam dicit, κασιγνήτα γένους ταὐτοῦ. Quae quidem cognatio non temere ab Aeschylo ficta, sed et fabulis et religionibus confirmata. Constat autem Asiam communem esse humani generis originem. Ibi quum olim homines omnium rerum felicitate et prosperitate, multis illa fabulis cele-

brata, fruerentur, mente humana naturae vincula rumpente, prima et inter homines ipsos et inter eos naturamque στάσις exorta est, qua accidit, ut hominum, qui tum erant, pars altera et sede patria, et sincerae beataeque vitae genere, et consanguineis relictis, novas sedes quaesitura in terras longinquas proficisceretur. Et maior quidem eorum hominum pars occidentem versus profecta, temporis progressu et libertatis amore animique cultura gliscente transiit in Europam, ubi quanto asperius coelum solumque, tanto celerius ac vehementius amissae felicitatis recordatio desideriumque, tanto laetior prioris vitae conditionisque imago animis obversari coepit, quae mox poetis principem studii sui excitati materiam praebuit. Ea materia conatibus humanis in pristinae felicitatis sedes redeundi, amissaque deorum beneficia et palladia recuperandi, sive veris sive fictis mirum in modum augebatur. Hoc autem elegiacum fuit poeseos genus, quod eam ob causam antiquissimum omnium est existimandum; ex quo deinde genere fluxerint et epicum et lyricum, atque ex hoc utroque rursus dramaticum. Et epicum quidem genus natura sua cum elegiaco cognatum quum elegiaca carmina celebrandis laudibus eorum, qui angusta illa bona in Asia recuperaturi exierant, excolerentur atque amplificarentur, et sponte natum et mature excultum est: quippe quod *illis maxime argumentis* tractandis omnium animos mirum quantum delectare ac tenere, et desideriorum hominibus inde quasi insitorum stimulos infringere soleret. Et princeps quidem expeditio in Asiam sus-

cepta Argonautarum nomine appellatur, quae multis olim carminibus epicis celebrata est. Eius expeditionis iam ap. Homerum et Hesiodum mentio fit, et dubitari vix potest, quin multis iam ante Homerum cantibus elegiacis, quin etiam epicis nonnullarum Graeciae gentium ac populorum, inprimis Minyarum, quorum et origo et res gestae maxime ad orientem pertinent, fabulisque eo referuntur, eius fama per totam Graeciam innotuerit. At, ut fieri solet, recentiore ac celebriori Troiana expeditione illius laus obscurata, quamquam posteriore tempore, sed desideriis tum iam mitigatis, saepius repetita est. Cf. Otfr. Muelleri Orchom. et Min. C. 12. et 13. Gloriosissima antiquarum expeditionum Alexandri Magni fuit; neque non referenda ad earum genus ea est, quam recentiore aetate Cruciferi fecerunt, antiquis illis etiam eventu similem; nam ingenti calamitatum periculorumque numero confecti, ardore animi ac spe sese falsos ficticium quoddam bonum, beatitudinisque vanam imaginem affectasse intellexerunt. At hunc omnes tulerunt fructum, ut dissipatas populi vires coniungerent, coniunctarumque earum potentiam cognoscerent. Europae igitur populi quum omnem cum sole salutem ex Oriente sibi contingere crediderint, quae beneficia orientalibus ex Europaeorum commerciis, qui fructus Asiaticis ex expeditionibus Graecorum redundaverit quaeritur. Is fructus ei autem similis est, quem ex imbribus percipiunt agri sicci. Etenim Asiatici populi, inprimis Persae et Medi, si non mentis cultu omni, at libertatis sensu illis inferiores, eadem vi-

tae conditione morumque disciplina constanter utebantur, externosque populos et temerarios et impios existimantes, quos, nulla quippe nec religionis nec civitatis legi obtemperantes non modo subiicere ac domare, sed exstirpare fas esset; idque facili negotio fieri posse. Contra Graeci omni litterarum et artium genere ac disciplina exculti et publicae privataeque libertatis summopere studiosi ac participes exteros omnes barbaros appellabant, Persis Medisque servilem conditionem praecipue exprobrabant. Nec tamen unquam ante aetatem. Persica bella subsecutam subigendae Asiae causa bellum iis intulerunt, id fortiter defendisse contenti. Persicis autem temporibus et Graecorum res et contrariae Persarum summo in fastigio erant collocatae, quo fieri non potuit quin sine *στάσει* ac bello diutius sibi constarent. Exarsit autem bellum, quo totius quasi generis humani res ac salus agi videbatur. Et vere, si quidem ea ab humanitate et libertate pendet. (Hinc Pers. v. 539. *τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν* cet.) Namque quum non solum viri ac iuvenes, sed uxores etiam totaeque familiae belli pericula subirent, tum Africae quoque populus nobilissimus, Asiaticis quippe consanguineus ac coeli morumque societate vel similitudine coniunctus, ab altera parte Graecis rebus bellum intulit. At vicit Graecorum fortitudo consilio praedita, finisque laborum suorum sibi conscia, oppressaque moles virium caeca, libertatisque ignara. Victrix inde Europaea humanitas libertasque bona spe praelucebat in posterum. Sed quam libertatem Graecia ab exteris defenderat,

ea mox periculum erat ne intestina peste interiret; et quo laetius singulae civitates fruebantur parta libertate, eo ferociores se gesserunt erga imbecilliores. Athenienses autem ceteris quippe litteris et artibus omnique humanitatis laude longe superiores, vires suas, contentione adversus Persas finita, contra se suosque contendere coeperant, neque tamen prohibituri videbantur, quin inter ipsos his contentionibus debilitatos ac fractos, existeret tyrannus. *Ἐνόσει ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ τοιούτῳ καὶ ἐστασίαζε*, ut ait Plato l. l., vel *τὸ ὑγιαῖνον τῆς Ἑλλάδος ἦν ὀλίγον*, ut ait Herodotus, *μάλιστα δὲ τῶν Ἀθηνῶν* circa Olymp. LXXVI. 4, quo anno acta est haec tetralogia.

His igitur continuis harum rerum vicissitudinibus quasi vinculo suo cohaerere videntur dramata Phineus, Persae, Glaucus, Prometheus. Nam Phineo Argonautarum expeditio orientalis, Persis Persarum isti contraria, Glauco conciliatrix *στάσεως* ratio exposita; addita autem satyrica Prometheo intestinus iam Atheniensium barbaris nimirum victis ferocientium videtur notatus fuisse tyrannus.

Sed accuratius eae res iam explicandae, et fabula superstite fragmentisque perditarum confirmandae sunt. Et Phinei quidem fragmentum insignius legitur apud Athenaeum D. X. §. 421. hocce:

(*Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ*)
καὶ ψευδόδειπνα πολλὰ μαργώσης γνάθου
ἐρρυσίαζον (vulg. *ἐρρυσίας οἷον*) *στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ.*

Patet Phineum queri de Harpyiis cibum ab ipso ore sibi surripientibus, et constat aliunde, apud

Argonautas hoc eum questum esse; per quos, vaticiniorum quippe ipsis datorum beneficia remunerantes, Harpyiis liberatus est. H. Voss. Mythol. Br. p. 223. sqq., Otfr. Mueller. Orchom. p. 290. Phineus, vates celeberrimus, orientali gente exortus ad Agenoris, Phoenicis familiam pertinet. Is missus a patre cum fratribus ad Europam quaerendam repetendamque (qua fabula transitus illius antiqui ex Asia in Europam facti memoria servatur) Salmydessi in Thracia sedes collocavit, et appulsis Argonautis viam monstravit, utiliaque consilia dedit. Idem, quemadmodum Prometheus Ionem apud eundem Aeschylum, de fine et exitu itineris eos certiores faciens, divinaque consulta seu fatalem illius *στάσεως* legem aperiens ac pronuntians talia fortasse apud Aeschylum vaticiniis addidit, quae pertinerent ad Persarum et Poenorum expeditiones contra Graecos. Videntur certe ad ea eius vaticinia referenda esse quae de perantiquis deorum consultis oraculisque in Persis leguntur, quorum quia negligens fuerit Xerxes, is tantam sibi suisque cladem inflixerit secundum Darii, quem in Persis ut Phineum in primo, Glaucum in tertio dramate vaticinantem, poeta fecit, verba, v. 676.:

Φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς· cet.;

v. 737.: *εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν*
χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
βλέψαντα cet.

Tum Phinei historia, quam etiam Sophocles tractavit, quo magis propter Cleopatrae coniugis filium

Pandionem, iam antiquitus ad res Atheniensium pertinebat, eo sane probabilius est eum posterorum suorum fatum ap. Aeschylum vaticinatum esse. Cf. Schol. Apoll. Rh. II, 178., Soph. Antig. 980., Aesch. Eumen. 48.

Deinde Glauci nomine Aeschylus duas fabulas scripsit, Potniensem alteram, alteram Marinum s. Pontium. Et Potniensis Glauci ab equabus, carne humani pastis, dilacerati fabula in vulgus nota est. Pertinebant ad hoc Aeschyli drama hi versus ap. Schol. Eurip. Phoeniss. 1229.

ἐφ' ἅρματος γὰρ ἅρμα καὶ νεκρῷ νεκρός,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐκπεφυγμένοι.

et hi ap. Schol. Ven. ad Iliad. XIII. 198., de equis dominum lacerantibus:

εἷλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλόοι
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

Praeterea Scholiastes Aristophanis ad Ran. 1576. haec: *πρῶτα μὲν εὐοδίαν· ταῦτα δὲ παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου· εὐοδίαν μὲν πρῶτα ἀπὸ στόματος χέομεν.* Et praetermissis exilioribus, de quibus Hermannus disseruit, Dissert. de Aeschyli Glaucis, Op. II. 59. sqq., addo tantummodo quos versus Eustathius p. 1157. 35., servavit, et Hermannus probabili opinione ad Glaucum Potniensem pertinere existimavit:

ὃς εἶχε πώλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν αὐλωτοῖσιν ἰστομωμένας.

Marini Glauci fabulam inter alios scriptores, quos nominant Hermannus l. l., Welckerus Tril. p. 471. sqq., Astius ad Plat. Rep. X, 10., narrat Pausanias l. IX. 22, 6. *Τούτων τε δή ἐστι τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα, καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ καλούμενον Γλαύκου*

πήδημα· εἶναι δὲ αὐτὸν ἁλιέα, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσσῃ γενέσθαι, καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τόδε προλέγειν, οἵ τε ἄλλοι πιστὰ ἥγηνται, καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινδάρῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηδονίων, τῷ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ᾆσαι τὰ ἐς Γλαῦκον· Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρκεσε: cll. X. IV, 4. ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τοῦ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον*). Integrum Aeschyli versum, quem significat Pausanias, servavit Etym. M., eumque ex Eustathio emendatum ita cum Sylburgio Politus exhibuit ad Eustath. T. II. p. 563.

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμήν.

adnotante Sibel. ad Paus., qui sic pergit: eiusdem fabulae sunt, quae leguntur in Bekkeri Anecd. p. 347, 22.27.; imprimis autem p. 5. allata huc videntur pertinere: ἀνθρωποειδὲς θηρίον cet. Rectissime hunc Glaucum ἀνθρωποειδὲς θηρίον ab Aeschylo appellatum esse patet e forma ei data apud Apollonium Rh. I. 1312. et Philostr. Imag. II, 15. Barbam eius Aeschylus nominavit δαῦλον ὑπήνην, quum significare vellet, illam a malis et mento longe lateque velut hispidum arboretum fuisse

*) Quae addit Pausanias: ἐνταῦθα ἐν τῇ Δαυλίδι παραθεῖναι τῷ Τηρεῖ τὸν παῖδα αἱ γυναῖκες λέγονται cet., pari modo cum illis coniungit Etym. M. Δαυλίς, πόλις —. μῦθος δ' ἐκεῖ γέγονε τὰ κατὰ τὸν Τηρέα cet. Ad quam fabulam pertinent quae Aeschyli verba, in Fragm. desiderata, a Stephano ex Athenagorae Apologia allata cum Xenophonteis comparat post Schneiderum Bornemannus ad Anab. III, 2, 4:

Ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
Αὐτὸς τάδ' εἰπών, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

promissam. Et fragmenta ex Bekk. Anecd. Hermannus quoque laudat in Dissert. de Aesch. Gl. p. 65.

ὁ τὴν ἀείζων ἄφθιτον πόαν φαγών.
et καὶ γεύομαι πῶς τῆς ἀειζώου πόας,
et ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν,

ἐπὶ τοῦ Γλαύκου, ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης· Αἰσχύλος. Apollonius autem sic:

Τοῖσιν δὲ Γλαῦκος βρυχίης ἁλὸς ἐξεφαάνθη,
Νηρῆος θείοιο πολυφράδμων ὑποφήτης·
ὕψι δὲ λαχνῆέν τε κάρη καὶ στήθε' ἀείρας
νειόθεν ἐκ λαγόνων, στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ
νηΐου ὁλκαίοιο καὶ ἴαχεν ἐσσυμένοισιν.

Cf. Schol. ad h. l. Praeterea ex hoc Aeschyli Glauco haec afferuntur:

κόγχοι, μύες κὤστρεια *)

Athen. III. 87. (*Αἰσχύλος ἐν Ποντίῳ Γλαύκῳ.*)

Haec Hermanno satyricam fabulam potius quam tragoediam videntur redolere, praesertim quum ap. Schol. Theocriti ad IV, 62. haec inveniantur: *τοὺς σατύρους ἀκρατεῖς οἱ πλείονές φασιν, ὡς καὶ τοὺς Σειληνοὺς καὶ Πᾶνας, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδᾳ.* Videntur sane; verum certius quidpiam, ceteris ei opinioni omnibus refragantibus, his aegre effeceris.

Tum ap. Strabonem X. p. 446:

Εὐβοίδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
ἀκτήν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα.

(*Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ.*) Quos versus sub-

*) Plat. Rep. X. 10. οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὁρῶντες — προσπεφυκέναι ὄστρεά τε καὶ φύκια καὶ πέτρας, ὥστε παντὶ μᾶλλον θηρίῳ ἐοικέναι, ἢ οἷος ἦν φύσει· cet.

jectos fuisse putabat Valckenarius in Diatr. de fr. Eurip. p. 143. huic:

Κἄπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν.

(Vit. Arati, *ἐν Γλαύκῳ Ποντίῳ Αἰσχύλος*.)

Denique Welckerus haud absurde conjecit, ad Pontium Glaucum pertinere quae sunt ap. Schol. Pindari Pyth. I, 152. *Ἱμέρας, ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ,*

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑψίκρημνον Ἱμέραν ἀφικόμην,

quae ipse narrat Glaucus, ad Himeram Poenorum stragem conspicatus.

Iam vero si quaerimus utrum Potniensis an Pontius Glaucus illi dramatum compagi conveniat, nemo, credo, dubitaverit. In graeca didascalia autem scriptum exstat *Γλαύκῳ Ποτνιεῖ*, sed errore Grammatici hoc pro *Ποντίῳ* additum esse opinantibus aliis assentio. Vide Welcker. l. l. p. 471. Postulatur enim post Phineum et Persas ejusmodi drama, quo *στάσις* illa Europae et Asiae sic componatur, ut rursus vates declaret, deorum arbitria aeterna ac sapientia iam rata facta, Phineique vaticinia victis orientis nationibus iam confirmata esse. Nec ratio latet cur haec semideus Glaucus effatus sit, qui et ipse immortalis et rerum humanarum antiquitus maxime mari gestarum inprimis gnarus fuerit; et apte is ea cum Punicae sortis narratione conjunxit, quum Phoenices, ad quos genus suum et Poeni retulerunt et Phineus, inter Persas et Graecos medii, medioque et ad utriusque partis litem componendam inclinato ingenio essent, atque Hamilcar morte sua, tanquam alter

Chiron aut Oedipus in trilogiarum exitu, victrici Graecorum et Europaeorum libertati ac humanitati quodammodo victoriam confirmaverit. Herod. IV, 45. VII, 166, 67. VIII, 90. *)

Inter Graecos autem sicuti Athenienses hoc bello primas tulerant, Herod. VIII, 93., sic primos inter eos *στάσις πρὸς ἀλλήλους* existere et Pericles tanquam alter Prometheus novas res moliri, civesque barbarorum imperio liberatos suo imperio subigere videbatur. Quapropter a poetis, maxime comicis carpi solebat, qui neque Atheniensibus ipsis, libertatis scilicet suae gloria superbientibus parcebant, Plutarch. Themist. et Pericl.: quod ut et hac Prometheo satyrica ab Aeschyli factum esse opinemur tetralogiae rationes suadent. Est vero et Pericles a multis iam cum Prometheo comparatus, et Promethei fabula ei argumento coniuncta etiam ab Sophocle *ἐν Κόλχοις*. Diximus de fragmentis satyricae Promethei in primo horum Quaestionum specimine; longe rectius autem Hermannus in dissertatione nuper de Aeschyli Prometheo Soluto scripta.

Has eius tetralogiae rationes multiplici explicatione comprobare et argumentis hinc illinc repetitis confirmare possem. Verum cum Welckerus plerasque quae ad argumenti eorum dramatum perpetuitatem explicandam pertinent, res veterumque locos iam congesserit, actum agere nolo; et cautio est, ne inventionis eius dulcedine capti

*) Huic opinioni quod argumentum accedat ex fama illa de Persis coram Gelone, Poenorum victore, in Sicilia repetitis, id aliis ponderandum relinquo.

in maiores, quam qui lubrica hac materia excusentur, errores incidamus. Malumus igitur ad superstitem tetralogiae fabulam redire et qui praeter eos, quos iam laudavimus, ad has res pertineant loci, explicare.

Namque non Aeschyli solius sed consentiente antiquitatis arbitrio constabat, Persas multarum rerum, immo plurimarum laude Graecos aequiparasse, suoque iure ac merito cum his contendisse, et Darii, cuius laudes vid. v. 600. sqq., ac Xerxis aetate peculiari virtutum suarum genere inprimis floruisse. Et primum quidem tantum abest ut imbellis fuerit Persarum exercitus (A. P. 86. *θεόθεν γὰρ — Πέρσαις πολέμους πυργοδ. διεπεῖν* cet.), ut maiorem eius partem fortissimum, maxime, Persas ac disciplina militari optime institutum, armisque omnique bellico apparatu egregie instructum praeter alios scriptores praedicet Herodotus, quem potissimum auctorem sequi et cum Aeschylo comparare debemus. Is igitur de Persis VII, 83. postquam de Immortalium legione dixit, *κόσμον δὲ πλεῖστον παρείχοντο διὰ πάντων Πέρσαι, καὶ αὐτοὶ ἄριστοι ἔσαν· σκευὴν μὲν τοιαύτην εἶχον —, χωρὶς δὲ χρυσόν τε πολλὸν καὶ ἄφθονον ἔχοντες ἐνέπρεπον·* cet. Cf. Aesch. Pers. v. 27. 81. 86. sqq., et 207. cll. Herod. VII, 101. Hinc Atossae interrogatio v. 203. Erant deinde Persae et Medi etiam litteris et artibus, maxime iis quae ad vitae oblectamenta pertinebant, instituti; et egregiis sane utebantur vitae publicae et privatae legibus et institutis. Herod. I. 131—141. Gloriabantur iis quoque pariter ac Graeci, omnesque populos prae se con-

temnebant, maxime sub occidentem incolentes, a seque remotiores. Herod. I. 134. ἥκιστα δὲ τοὺς ἑωϋτῶν ἑκαστάτω οἰκημένους ἐν τιμῇ ἄγονται, νομίζοντες ἑωϋτοὺς εἶναι ἀνθρώπων μακρῷ τὰ πάντα ἀρίστους· τοὺς ἄλλους κατὰ λόγον τὸν λεγόμενον τῆς ἀρετῆς ἀντέχεσθαι· τοὺς δὲ ἑκαστάτω οἰκέοντας ἀπ' ἑωϋτῶν κακίστους εἶναι cet. Hinc Atossae interrogatio ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός, et memorabilis Chori responsio:

Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.

CII. Herod. IX. 14. sqq.

Neque ullius eos felicitatis aut virtutis participes esse posse eadem Atossa existimabat, ut ex interrogationibus eius sequentibus apparet. Quapropter nec templa eorum evertere et comburere Persae veriti sunt, auctoribus praecipue Magis. Herod. VIII. 50. sqq., Aesch. P. v. 746. sq. Inter leges ea commemoratur qua iubebantur par pari referre; eamque belli cum Graecis causam praedicat Chorus v. 200., cf. Herod. VII, 5.; I. 130., Aesch. P. 750. sqq., et 436. Eo autem differebant Persae a Graecis, quod libertate carebant civili, cum Graecorum sui quisque iuris esset. (Pers. 309. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφ. cet. Herod. VII. 210. ὅτι πολλοὶ μὲν ἀνθρ., ὀλιγ. δ. ἄνδρες.

Hinc Atossae interrogatio et Chori responsum v. 205. et 206.; hinc illud Atossae v. παῖς ἐμὸς — κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει cet., hinc Chori sollicitudo v. 539. sqq. τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν Οὐκ ἔτι — δασμοφοροῦσιν Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις, hinc Darii illud v. 700. Ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον

Iisdem *δεσποσύνοισι ἀνάγκαις* obtemperabant sacra eorum ac religiones, ipsaque numina. Atque Magorum maxime disciplina instituti credebant caecae necessitati omnia obnoxia esse, et a daemonum arbitrio pendere rerum suarum eventum, omnique humana libertate sublata caecam eorum potentiam et maleficam noxiamque libidinem dominari. Hinc fit ut Aeschylus daemonas istos saepe Graecis diis opponat, ut v. 305 sqq.

Ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
— — — — — — —
θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

Hinc, quod fatali isti necessitati Persarum calamitas tribuitur, et in daemonis fraudem confertur causa susceptae a Xerxe expeditionis: v. 82. sqq. *Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ* —, 86. sq. *θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν* — cll. 122., 432.: *Ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν Πέρσας*, 313. *Ἦρξεν μὲν — τοῦ παντὸς κακοῦ Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων πόθεν*, 475. *Ὦ δυσπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς Ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει*, cll. 553., 662. *Φεῦ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς*, cll. 782. *Ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ' ἐσέρχεται κακὰ Ἄλγη* —, 823. *Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη Περσῶν γένει*, 833. *οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν*, cet. Et a fato istam legem dictam esse Persis, ut a Graecis vincerentur, saepius commemoratur, ut v. 725—738.; idque fatum per vatum responsa Persas ipsos cognitum habuisse ex multis Aeschyli et Herodoti apparet locis, de quibus iam supra, ubi oraculorum et vaticiniorum in hac trilogia significationem et rationes exposuimus, di-

ctum est, ut *θεῶν θέσφατα* v. 737. 738. Addamus iis locum Herodoti satis memorabilem IX. 14—17. Refertur ibi sermo inter Thersandrum Orchomenium Persamque de belli Persici eventu habitus, ibique Persa etiam haec dicit: *τουτέων πάντων (τῶν Περσῶν) ὄψεαι, ὀλίγου τινὸς χρόνου διελθόντος, ὀλίγους τινὰς τοὺς περιγενομένους· — αὐτὸς δὲ θαυμάσας τὸν λόγον, εἶπαι πρὸς αὐτόν· οὐκῶν Μαρδονίῳ τε ταῦτα χρεών ἐστι λέγειν καὶ τοῖσι μετ' ἐκεῖνον ἐν αἴνῃ ἐοῦσι Περσέων· τὸν δὲ μετὰ ταῦτα εἶπαι· Ξεῖνε, ὅ τι δεῖ γενέσθαι ἐκ τοῦ θεοῦ, ἀμήχανον ἀποτρέψαι ἀνθρώπῳ· οὐδὲ γὰρ πιστὰ λέγουσι ἐθέλει πείθεσθαι οὐδείς. ταῦτα δὲ Περσέων συχνοὶ ἐπιστάμενοι, ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι.* — Haec igitur illum narrasse *καὶ μετιέναι πολλὰ τῶν δακρύων* Herodotus tradit; eadem fere vaticinatur Darius v. 733. sqq. secundum deorum oracula. Inde fit ut Persarum proceres tantum cum Atossa de expeditionis fine ap. Aesch. sollicitentur, v. 10. *κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται θυμὸς ἔσωθεν*, item v. 82. et 90. *ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ* cet., et 122., atque Atossa per totam suam orationem. — Quae cum ita sint, cur Aeschylus ad fatalem necessitatem omnium earum rerum rationes retulerit, et oraculis vatibusque summam vim primasque partes per hanc trilogiam tribuerit, nemo iam mirabitur, neque quisquam iis istorum dramatum compagem contineri temere negabit. Argonauticam autem expeditionem cum in Persis Aeschylus non definite commemoret, tamen is Persarum terram omnibus rebus beatam (cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. p. 9.) praedicat, et Herodotus Graecorum et Per-

sarum res ista expeditione et per Medeam Colchicam antiquitus quasi vinculo quodam contineri dicit VI. 62, atque Mariandynorum (ibid. 72.), a Phinei genere exortorum, lamentationes commemorantur ap. Aesch. Pers. v. 853. Denique quod inprimis Phoenicum segnitia ab Aeschylo notatur, hoc, collato Herod. VIII. 90., pertinet ad illud quod supra de iis Poenisque diximus.

Contra hanc disputationem nostram qui illud sexcenties sane decantatum proferunt argumentum, quod scenici sit poetae propositum non docere, sed populo placere, et quod philosophicae doctrinae placita poesi sint alienissima, iis opponam primum nostratium poetarum celeberrimorum exemplum, Goethii, Shakspearii aliorumque non aenigmata quidem abstrusae cuiusdam sapientiae effatorum, at spiritu quodam divino ad eas rerum rationes, quae vulgi animos lateant, explicandas concitatorum; opponam deinde Platonis arbitrium de ea, quae propria poetis sit, μαντικῇ; opponam denique, quantum intersit discriminis inter subtilia abstrusaque philosophorum quorundam placita, atque inter poetarum divinationes maxime ad coelestem quandam terrestrium rerum originem investigandam aut ad divinarum humanarumque rerum nexum explicandum pertinentes.

Haupt.

CORRIGENDA ET ADDENDA.

Ad v. 30. De nominum Persicorum proprietate vid. Herod. I. 139.

— 222. De accentu in ἴστ᾽ v. Herm. ad Soph. El. 532. et De emend. Gramm. p. 67.

— 689. μὴ πολὺς πλούτου κόρος Οὖμος ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή: ne *divitiarum mearum copia inter homines fiat eius eam qui praeoccupaverit.* Dativus scilicet prima propriaque sua significatione, qua fere apud Homerum, usurpatus, ut S. c. Th. 582. Pers. 208. al.

— 808. συναπτοῦσ᾽. De sensu neutr. eius verbi vid. Monck. ad Eurip. Hippol. 187.

p. 133. not. ad v. 86. τόθεν — ἀλύξαντα. Cf. Eurip. Hippol. 671. πᾶ ποτ᾽ ἐξαλύξω τύχας;

- 135. — — 135. ὅσον σθ. Sic Eurip. Hippol. οἶον τὸ τὰς Ἀφρ., quod male mutarunt in τοῖον. Cf. not. ad v. 900.

- 138. — — 315. lege nimiae pro minime.

- 144. — — 506. De αἴρω et αἰρῶ in talibus vide Elmsl. ad Eurip. Heracl. v. 323.

- 145. — — 526. sqq. adde rideri ad ab Aristophane.

- 148. — — 606. lege vulgatae pro vulgate.

- — — — 613. quum ex emend.; lege quam —

- 149. — — 628. Nam ne Orph.; lege nam —, et dele paulo post punctum post Aeschylum.

- 150. — — 643. Alterum ἂν etiam Scholiis defenditur.

- 154. — — 801. ἐληλαμέναι. Sic Herodot. VII. 139. πολλοὶ τειχέων κιθῶνες ἦσαν ἐληλαμέναι διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ. Sic iterum paulo post, et IX. 9.

- 158. Ionicos a maiore Tragicis vindicat etiam Lachmannus: Chor. System.

Cetera aequus lector corriget non notata.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ.

CUM POTIORE LECTIONIS VARIETATE, SCHOLIIS ET NOTIS SPANHEMII.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.
ΑΤΟΣΣΑ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ.
ΞΕΡΞΗΣ.

Π Ε Ρ Σ Α Ι.

ΧΟΡΟΣ.

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
Ἑλλάδ' ἐς αἶαν πιστὰ καλεῖται,
Καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
Ἑδράνων φύλακες, κατὰ πρεσβείαν
Οὓς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
Εἵλετο χώρας ἐφορεύειν.
Ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
Καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
Κακόμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται
Θυμὸς ἔσωθεν.
Πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς
Ὤιχωκε· νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.
Κοὔτε τὶς ἄγγελος, οὔτε τὶς ἱππεὺς
Ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται·
Οἵτε τὸ Σούσων, ἠδ' Ἐκβατάνων,
Καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος
Προλιπόντες ἔβαν,
Οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν
Πεζοί τε βάδην

3. ἀφνειῶν — τῶν πολυχρ.
6. addit. Δαρείου υἱὸς.
9. (πολυχρύσους στρατίας.)
10. ὀρσοπολεῖται.
13. ᾤχωκεν (οἴχ.) ἐὸν.
16. Ἀγβατάνων ut infr.
19. νηῶν.

Πολέμου στῖφος παρέχοντες·
Οἷος Ἀμίστρης, ἠδ᾽ Ἀρταφρένης,
Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ᾽ Ἀστάσπης,
Ταγοὶ Περσῶν,
Βασιλῆς βασιλέως ὕποχοι μεγάλου
Σοῦνται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι,
Τοξοδάμαντές τ᾽ ἠδ᾽ ἱπποβάται,
Φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
Ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.
Ἀρτεμβάρης θ᾽ ἱππιοχάρμης,
Καὶ Μασίστρης, ὅ τε τοξοδάμας
Ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ᾽,
Ἵππων τ᾽ ἐλατὴρ Σωσθάνης.
Ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
Νεῖλος ἔπεμψεν· Σουσισκάνης,
Πηγασταγὼν Αἰγυπτογενής,
Ὅ, τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
Μέγας Ἀρσάμης, τάς τ᾽ ὠγυγίας
Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
Καὶ ἑλειοβάται ναῶν ἐρέται
Δεινοί, πλῆθός τ᾽ ἀνάριθμοι.
Ἁβροδιαίτων δ᾽ ἕπεται Λυδῶν
Ὄχλος, οἵτ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
Κατέχουσιν ἔθνος, τοὺς Μητρογαθὴς
Ἀρκτεύς τ᾽ ἀγαθὸς, βασιλῆς δίοποι,
Καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους
Πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν,
Δίῤῥυμά τε καὶ τρίῤῥυμα τέλη,
Φοβερὰν ὄψιν προσιδέσθαι.
Στεῦνται δ᾽ ἱεροῦ Τμώλου πελάται,
Ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δούλιον Ἑλλάδι,

23. *Μεταβάτης.*
29. v. *ἐν τλήμονι.*
33. *ἵππων ἐλατὴρ (καὶ) Σωσθένης.*
35. *ἔπεμψε Σοῦσις, Κάνης.*
36. *Πηγὰς, Τάγων (πηγᾶς ταγῶν)*
— v. *Αἰγυπτιογενής.*
38. *ὠγυγίους.*
43. f. *ἐπὶ πᾶν.*
η
44. *Μιτραγαθής.*
45. v. *Ἀρκεύς — βασιλῆες (- λεῖς) — δίοπτοι.*
51. MSS. *δούλειον.*

Μάρδων, Θάρυβις, λόγχης ἄκμονες
Καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί· Βαβυλὼν δ'
Ἡ πολύχρυσος πάμμικτον ὄχλον
Πέμπει σύρδην, ναῶν τ' ἐπόχους,
Τοξουλκῷ λήματι πιστούς·
Τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
Ἀσίας ἕπεται,
Δειναῖς βασιλέως ὑπὸ πομπαῖς.
Τοιόνδ' ἄνθος Περσίδος αἴας
Οἴχεται ἀνδρῶν,
Οὓς πέρι πᾶσα χθὼν Ἀσιῆτις
Θρέψασα, πόθῳ στένεται μαλερῷ,
Τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἡμερόλεγδον
Τείνοντα χρόνον τρομέονται.
Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη στρ. ά.
Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀντίπορον γείτονα
χώραν
Λινοδέσμῳ σχεδίᾳ πορθμὸν ἀμείψας
Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Πολύγομφον ὅδισμα ζυγὸν ἀμφιβαλὼν
αὐχένι πόντου.
Πολυάνδρου δ' Ἀσίας θούριος ἄρχων ἀντ. ά.
Ἐπὶ πᾶσαν χθόνα ποιμανόριον θεῖον
ἐλαύνει
Διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης,
Ὀχυροῖσι πεποιθὼς
Στυφέλοις ἐφέταις, χρυσογόνου γενεᾶς
ἰσόθεος φώς.
Κύανον δ' ὄμμασι λεύσσων φονίου δέργμα
δράκοντος, στρ. β'.

56. v. καὶ τοξ.
58. add. προτροπαῖς.
59. MSS. ὑποπομπαῖς.
60. γαίας = αἴης.
66. v. πεπέρακε.
67. γ. χθόνα.
69. Ἕλλας.
70. ἔρεισμα.
72. π. χώραν.
73. (πεδιονόμοις.)
74. ἐχυροῖς.
75. (ἀφέταις) — χρυσονόμου — (ἰσόθεον).
76. MSS. κυάνεον — φοινίου — (δέρμα).

Πολύχειρ καὶ πολυναύτης, Σύριόν θ' ἅρμα διώκων
Ἐπάγει δουρικλύτοις ἀνδράσι τοξοδάμνον Ἄρη.
Δόκιμος δ' οὔτις ὑποστὰς μεγάλῳ ῥεύματι φωτῶν ἀντ. β'.
Ὀχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσης·
Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν στρατὸς, ἀλκίφρων τε λαός.
Δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύξει; μεσῳδός.
Τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;
Φιλόφρων γὰρ σαίνουσα τὸ πρῶτον παράγει βροτὸν εἰς ἀρκύστατα,
Τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα φυγεῖν.
Θεόθεν γὰρ κατὰ μοῖρ' ἐκράτησεν τὸ παλαιὸν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις στρ. α'.
Πολέμους πυργοδαΐκτους
Διέπειν ἱππιοχάρμας τε κλόνους, πόλεων τ' ἀναστάσεις.
Ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσης πολιαινομένης πνεύματι λάβρῳ ἀντ. α'.
Ἐσορᾶν πόντιον ἄλσος,
Πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι, λαοπόροις τε μηχαναῖς.
Ταῦτά μοι μελαγχίτων φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ, στρ. β'.

77. ἀσσύριον = ἀσύρ.
78. (v. τοξόδαμνον) ἄρην.
80. v. ἐχυροῖς et — εἴργειν.
81. (ἀπρόσοιτος) — v. λεώς.
83. εὐπετέως (f. εὐπετοῦς) — (ἀναίσσων).
84. f. σαίνουσα et — ἄρκυας Ἄτα.
85. ὕπερθεν θνητὸν (τὸν) ἀλύξαντα.
88. ἱππιοχάρμονας — πολέων δ' (τε) ἀνστάσεις.
89. θαλάσσας πολιαινομένας — λαύρῳ.
90. (ἄλγος.)
91. πίσσυνοι.
92. μου.

Ὀὰ Περσικοῦ στρατεύματος τοῦδε μὴ
πόλις πύθηται, κένανδρον μέγ'
ἄστυ Σουσίδος·
Καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον
ἔσσεται ἀντ. β'.
Ὀὰ, τοῦτ' ἔπος γυναικοπληθὴς ὅμιλος
ἀπύων· βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις
πέσῃ λακίς.
Πᾶς γὰρ ἱππηλάτης στρ. γ'.
Καὶ πεδοστιβὴς λεὼς,
Σμῆνος ὣς ἐκλέλοιπεν μελισσῶν σὺν ὀρ-
χάμῳ στρατοῦ,
Τὸν ἀμφίζευκτον ἐξαμείψας ἀμφοτέρας
ἅλιον πρῶνα κοινὸν αἴας.
Λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόθῳ ἀντ. γ'.
Πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀκροπενθεῖς, ἑκάστη πόθῳ
φιλάνορι
Τὸν αἰχμήεντα θοῦρον εὐνατῆρ' ἀπο-
πεμψαμένα λείπεται μονόζυξ.

Ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι,
Τόδ' ἐνεζόμενοι στέγος ἀρχαῖον,
Φροντίδα κεδνὴν καὶ βαθύβουλον
Θώμεθα, χρεία δὲ προσήκει·
Πῶς ἄρα πράσσει Ξέρξης βασιλεὺς
Δαρειογενὴς
Τὸ πατρωνύμιον γένος ἁμέτερον·
Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορικράνου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.

94. Κισσίνων = Κισσίων — ἔσεται.
95. τοῦτ' ἔπος om. — δ' (ἐν) om.
96. ἱππηλάτάς τε.
98. v. ἐκλέλοιπε — μελισσάων (- ᾶν).
101. v. πίμπλανται δακρύμασι.
102. ἑκάστα.
103. αἰχμάεντα—ἀποπεμψαμένη = προπεμψαμένα.
104. ἄγετε = ἄγετ' ὦ.
107. προσήκοι.
108. πράξει.
111. ῥεῦμα.
112. δορυκράνου.

Ἀλλ' ἥδε θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς
Φάος ὁρμᾶται μήτηρ βασιλέως,
Βασίλεια δ' ἐμή· προσπιτνῶ·
Καὶ προσφθόγγοις δὲ χρεὼν αὐτὴν
Πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ βαθυζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
Μῆτερ ἡ Ξέρξου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι,
Θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν, θεοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφυς,
Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλμους δόμους,
Καὶ τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐναστήριον.
Καί με καρδίαν ἀμύσσει φροντίς, ἐς δ' ὑμᾶς ἐρῶ
Μῦθον οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος, φίλοι,
Μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὖδας ἀντρέψῃ ποδὶ
Ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἦρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
Ταῦτά μοι διπλῆ μέριμνα φραστός ἐστιν ἐν φρεσί,
Μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σέβειν,
Μήτ' ἀχρημάτοισι λάμπειν φῶς, ὅσον σθένος πάρα.

115. *φῶς.*
116. f. *προσπιτνῶμεν.*
121. *εὐνήτειρα* — *καὶ* om.
122. (*ἐφέστηκε*) — v. *στρατῷ.*
123. *Χρυσεοστίλβους* = *χρυσεοστόλους.*
124. v. *κἀμοῦ* — v. *εὐνατήριον.*
125. *καί μοι* (*μου*).
126. *ἐμαυτῆς οὐδαμῶς*—*ἀδείματος.*
127. *κονίσσας* — *ἀνατρέψῃ.*
129. MSS. *μέριμν' ἄφραστος.*

Ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφὴς, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς φόβος.
Ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.
Πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, σύμβουλοι λόγου
Τοῦδέ μοι γενέσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα.
Πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστί μοι βουλεύματα.

ΧΟΡΟΣ.

Εὖ τόδ' ἴσθι, γῆς ἄνασσα τῆςδε, μή σε δὶς φράσαι
Μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ.
Εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πολλοῖς μὲν ἀεὶ νυκτέροις ὀνείρασι
Ξύνειμ', ἀφ' οὗπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν,
Ἰαόνων γῆν οἴχεται πέρσαι θέλων·
Ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργὲς εἰδόμην,
Ὡς τῆς πάροιθεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι·
Ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε.
Ἡ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένη,
Ἡ δ' αὖτε Δωρικοῖσιν, εἰς ὄψιν μολεῖν,
Μεγέθει τε τῶν νῦν εὐπρεπεστάτα πολὺ
Κάλλει τ' ἀμώμῳ, καὶ κασιγνήτα γένους
Ταὐτοῦ· πάτραν δ' ἔναιον, ἡ μὲν Ἑλλάδα
Κλήρῳ λαχοῦσα γαῖαν, ἡ δὲ βάρβαρον.
Τούτω στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν,

133. δόμου.
135. v. γίνεσθε — γηραλαία.
138. θέλει (-λοι).
140. αἰεί.
145. μοι om.
148. v. ἐκπρεπεστάτα.
149. v. ἀμώμω — κασιγνήτω.
150. v. ταυτοῦ.

Τεύχειν ἐν ἀλλήλοισι. παῖς δ' ἐμὸς μαθὼν
Κατεῖχε κἀπραΰνεν, ἅρμασιν δ' ὕπο
Ζεύγνυσιν αὐτὼ, καὶ λέπαδν' ἐπ' αὐχένων
Τίθησι. χἠ μὲν τῇδ' ἐπυργοῦτο στολῇ,
Ἐν ἡνίαισι δ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα·
Ἡ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἔντη δίφρου
Διασπαράσσει, καὶ ξυναρπάζει βίᾳ
Ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγὸν θραύει μέσον·
Πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
Δαρεῖος οἰκτείρων σφε· τὸν δ' ὅπως ὁρᾷ
Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σώματι.
Καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰςιδεῖν λέγω.
Ἐπεὶ δ' ἀνέστην, καὶ χεροῖν καλλιῤῥόου
Ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θυηπόλῳ χερὶ
Βωμὸν προςέστην, ἀποτρόποισι δαίμοσι
Θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε·
Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου· φόβῳ δ' ἄφθογγος ἐστάθην, φίλοι·
Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰςορῶ δρόμῳ
Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα, καὶ χηλαῖς κάρα
Τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτήξας δέμας
Παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε δείματ' ἔστ' ἰδεῖν
Ὑμῖν δ' ἀκούειν. εὖ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
Πράξας μὲν εὖ θαυμαστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ·
Κακῶς δὲ πράξας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει·
Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔ σε βουλόμεσθα, μῆτερ, οὔτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις,
Οὔτε θαρσύνειν. θεοὺς δὲ προςτροπαῖς ἱκνουμένη,

153. ἀλλήλῃσι.
154. ἅρμασι.
155. αὐτῷ — ὑπ' αὐχένων.
157. ἡνίαισιν εἶχεν.
158. ἥδ' — MSS. ἐν τῇ — δίφρον = δίφρου.
159. v. διασπαράττει.
165. καλλιρόου.
167. v. βωμῷ.
171. μεθ' ὕστερον.
179. (βουλόμεθα — μάτερ.)
180. θρασύνειν — προςτροπαῖς.

Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
Τὰ δ' ἀγάθ' ἐκτελῆ γενέσθαι σοί τε καὶ τέκνοις σέθεν,
Καὶ πόλει φίλοις τὲ πᾶσι· δεύτερον δὲ χρὴ χοὰς
Γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι· πρευμενῆ δ' αἰτοῦ τάδε
Σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὅνπερ φῂς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
Ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνῳ τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάος·
Τἄμπαλιν δὲ τῶνδε γαίας κάτοχ' ἀμαυροῦσθαι σκότῳ.
Ταῦτα θυμόμαντις ὤν σοι πρευμενῶς παρήνεσα.
Εὖ δὲ πανταχῆ τελεῖν σοι τῶνδε κρίνομεν πέρι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀλλὰ μὴν εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτὴς
Παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν.
Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
Πάντα θήσομεν θεοῖσι, τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις,
Εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κεῖνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω,
Ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθήνας φασὶν ἱδρύσθαι χθονός.

181. v. λαβεῖν.
184. v. πρευμενῶς — τάδε.
187. τοὔμπαλιν — γαίᾳ — f. κάτοχα μαυροῦσθαι.
191. παῖσι — ἐκύρωσε (-σεν).
192. ἐξιλεοῖτο — δὲ.
193. θήσομαι. — τ' ἔνερθεν — (γῆς om.)

ΧΟΡΟΣ.

Τῆλε πρὸς δυσμαῖς ἄνακτος Ἡλίου φθι-
νασμάτων.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀλλὰ μὴν ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς τήνδε θηράσαι
πόλιν;

ΧΟΡΟΣ.

Πᾶσα γὰρ γένοιτ᾽ ἂν Ἑλλὰς βασιλέως
ὑπήκοος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὧδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια
στρατοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ στρατὸς τοιοῦτος ἔρξας πολλὰ δὴ
Μήδους κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τί πρὸς τούτοισιν ἄλλο; πλοῦτος
ἐξαρκὴς δόμοις;

ΧΟΡΟΣ.

Ἀργύρου πηγή τις αὐτοῖς ἐστι, θησαυρὸς
χθονός.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν
αὐτοῖς πρέπει;

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδαμῶς· ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες
σάγαι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει
στρατοῦ;

196. δυσμὰς (-μᾶς):
200. πλεῖστα:
201. δόμων.
203. f. χεροῖν. MSS. χερὸς = χερός γ᾽ — πίπτει.
205. ποιμάντωρ — στρατῷ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπήκοοι.

ΑΤΟΣΣΑ.

Πῶς ἂν οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίους ἐπήλυδας;

ΧΟΡΟΣ.

Ὥςτε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Δεινά τοι λέγεις ἰόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον·
Τοῦδε γὰρ δράμημα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μαθεῖν·
Καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὦ γῆς ἁπάσης Ἀσιάδος πολίσματα,
Ὦ Περσὶς αἶα καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν,
Ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
Ὄλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνθος οἴχεται πεσόν.
Ὤμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγγέλλειν κακά·
Ὅμως δ' ἀνάγκη πᾶν ἀναπτύξαι πάθος,
Πέρσαι· στρατὸς γὰρ πᾶς ὄλωλε βαρβάρων.

209. δεινά τι.
210. δοκεῖ.
211. δρόμημα.
213. Ἀσιάτιδος = f. Ἀσίδος.
216. τὸ δὲ Περσῶν = τὸ Περσικὸν δ'.
217. v. ὤμοι — ἀγγελεῖν.
218. ἀνάγκα — ἀναπτύσαι.
219. (Πέρσαις.)

ΧΟΡΟΣ.

Ἀνὶ ἄνια κακὰ, νεόκοτα καὶ δάϊ'. αἶ αἶ, στρ. α'.
Διαίνεσθε, Πέρσαι, τόδ' ἄχος κλύοντες. (256)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα·
Αὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἢ μακροβίοτος ὅδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη ἀντ. α'.
Γεραιοῖς, ἀκούειν τόδε πῆμ' ἄελπτον. (261)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Καὶ μὴν παρὼν γε, κοὐ λόγους ἄλλων κλύων,
Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν, οἷ' ἐπορσύνθη κακά. (265)

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοῖ μάταν στρ. β'.
Τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ
Γᾶς ἀπ' Ἀσίδος ἦλθ' ἐπ' αἶαν
Δίαν Ἑλλάδα χώραν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθουσι νεκρῶν δυςπότμως ἐφθαρμένων (270)
Σαλαμῖνος ἀκταὶ, πᾶς τε πρόςχωρος τόπος.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοτοῖ φίλων ἀντ. β'.
Ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ
Κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
Πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν. (275)

220. ἄνια ἄνια κ. = λύπηρὰ λυπηρὰ v. — νεότοκα — καὶ om. — δαΐα.
221. διαίνεσθαι.
222. πάντ' ἔστ'.
223. (καὐτός γ'.)
224. ἐφάνη = ἐφαάνθη.
226. παρὼν τε.
227. οἷα.
228. v. ὀττοττοτοῖ.
230. Ἀσιάδος.
231. δαΐαν.
232. δυςπότμων.
233. πρόχωρος.
234. v. ὀττοττοτοῖ.
235. (ἁλιδνὰ.)
237. διπλάκεσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο
Στρατὸς δαμασθεὶς ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰύζ' ἄποτμον βοὰν στρ. γ'.
Δυςαιανῆ Πέρσαις
Δάοις, ὡς πάντα παγκάκως
Ἔθεσαν· αἲ αἲ στρατοῦ φθαρέντος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
Φεῦ τῶν Ἀθηνῶν ὡς στένω μεμνημένος.

ΧΟΡΟΣ.

Στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι δάοις· ἀντ. γ'.
Μεμνῆσθαί τοι πάρα
Ὡς πολλὰς Περσίδων μάταν
Ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους.

ΑΤΟΣΣΑ.

Σιγῶ πάλαι δύςτηνος ἐκπεπληγμένη
Κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἥδε συμφορὰ,
Τὸ μήτε λέξαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάθη.
Ὅμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
Θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύξας πάθος
Λέξον καταστὰς κεἰ στένεις κακοῖς ὅμως,
Τίς οὐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελάων, ὅςτ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ
Ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ φάος βλέπει.

238. ἀπώλετο (-ώλυτο.)
239. Λεὼς — ναΐεσσι.
240. Ἴυζε (ἴυζε.)
242. v. δαΐοις — (κάκως = παγκάκως πάντα).
244. (ἄχθος.)
246. στυγναί θ' = v. δαΐοις.
247. τι.
248. τῶν Περσίδων.
253. v. βροτοὺς.
255. κεἰ στένοις.
257. MSS. ἀρχελείων — v. ὅς. τ' = ὥςτε = ὥς τε.
258. (ἄναρχον.)

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μέγα,
Καὶ λευκὸν ἦμαρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβεὺς
Στύφλους παρ' ἀκτὰς θείνεται Σιληνίων.
Χὠ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῇ δορὸς
Πήδημα κοῦφον ἐκ νεὼς ἀφήλατο·
Τενάγων τ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαιγενής,
Θαλασσόπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
Λίλαιος, Ἀρσάμης τε κἀργήστης τρίτος,
Οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα
Νικώμενοι κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα·
Πηγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
Ἀρκτεύς, Ἀδεύης, καὶ Φερεσσεύης τρίτος,
Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον.
Χρυσεὺς Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν,
Ἵππου μελαίνης ἡγεμὼν τρισμυρίας,
Πυῤῥὰν ζαπληθῆ δάσκιον γενειάδα
Ἔτεγγ', ἀμείβων χρῶτα πορφυρέᾳ βαφῇ.
Καὶ Μᾶγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
Σκληρᾶς μέτοικος γῆς ἐκεῖ κατέφθιτο.
Ἄμιστρις Ἀμφιστρεύς τε πολύπονον δόρυ
Νωμῶν, ὅ, τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι
Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης θ' ὁ Μύσιος,
Θάρυβίς τε πεντήκοντα πεντάκις νεῶν
Ταγὸς, γένος Λυρναῖος, εὐειδὴς ἀνὴρ,

260. *μὲν* om. — *δώμασι* = *δόμοισι.*
261. *μελαγχείμου.*
264. *χιλιάρχης* — *Δαρδάκης.*
265. *ἀφήλλατο.*
266. *τανάγων* — v. *ἰθαγενής.*
267. *θαλασσόπλακτον* = ...*πλαγκτον.*
268. MSS. *κ' Ἀργήστης* (*κ' Ἀργύστης.*)
271. *γειτόνων* — *Αἰγυπτίων.*
272. *Φερεσσέβης.*
273. *Καὶ Φαρν.* = *Φανοῦρχος* — *οὖτε* = *οἵ γ' ἐκ νηὸς μ. π.* — (*νεώς.*)
274. *μέταλλος.*
276. *πυρὰν* — *ζαπληθεῖ* — *δάσκειον.*
278. *ἄρραβος* = *ἄραθος* — *ἀρτάβης.*
279. (*ἔποικος.*)
280. *Ἀμίστρης* — (*Ἀμφιτρεύς.*)
281. (*ὁ ἄρδεσι* = *σάρδεσσι.*)
282. *σισάμης* = *σεισάρκης* = *σει* — et *σισάρμης* = *σησάμης* — *θ'* om.
283. *θάβυρις.*
284. (*τάγον.*)

Κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς·
Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
Κιλίκων ἄπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλεῖστον πόνον
Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
Τοιῶνδέ γ' ἀρχῶν νῦν ὑπεμνήσθην πέρι.
Πολλῶν παρόντων δ' ὀλίγ' ἀπαγγέλλω κακά.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αἶ αἶ, κακῶν ὕψιστα δὴ κλύω τάδε,
Αἴσχη τε Πέρσαις καὶ λιγέα κωκύματα.
Ἀτὰρ φράσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
Πόσον τι πλῆθος ἦν νεῶν Ἑλληνίδων,
Ὥστ' ἀξιῶσαι Περσικῷ στρατεύματι
Μάχην συνάψαι ναΐοισιν ἐμβολαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρων
Ναυσὶ κρατῆσαι. καὶ γὰρ Ἕλλησιν μὲν ἦν
Ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
Ναῶν, δεκὰς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος·
Ξέρξῃ δὲ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιὰς μὲν ἦν,
Ὧν ἦγε, πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκομποι τάχει,
Ἑκατὸν δὶς ἦσαν, ἑπτά θ'· ὧδ' ἔχει λόγος.
Μή σοι δοκοῦμεν τῇδε λειφθῆναι μάχῃ;
Ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν,
Τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσοῤῥόπῳ τύχῃ.
Θεοὶ πόλιν σώζουσι Παλλάδος θεᾶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἔστ' ἆρ' Ἀθηνῶν, ἔστ' ἀπόρθητος πόλις;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἕρκος ἐστὶν ἀσφαλές.

286. συννεσις = συνεσις et — πρῶτος αὐτὸς.
287. ἔπαρχος.
288. νηλεῶς (ἀνηλ.)
289. v. τοιῶνδ' ἀρχόντων — νῦν om.
290. ἀπαγγελῶ (ἀναγγ.)
293. Αὐτὰρ — ταῦτ'.
294. v. πόσον δὴ = π. δέ.
296. ναΐησιν — συμβολαῖς.
297. ἂν om. = ἦν — βαρβάρους.
298. (καὶ om.) — Ἕλλησι.
302. αἵδ' (ὑπερκάμποι.)
304. ληφθῆναι.
307. v. ΑΤΟΣΣ.
308. v. ΑΓΓΕΛ. — v. ἔτ' ἄρ'.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀρχὴ δὲ ναυσὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον·
Τίνες κατῆρξαν, πότερον Ἕλληνες, μάχης,
Ἢ παῖς ἐμὸς, πλήθει καταυχήσας νεῶν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντὸς κακοῦ
Φανεὶς ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων ποθέν.
Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην ἐξ Ἀθηναίων στρατοῦ
Ἐλθὼν, ἔλεξε παιδὶ σῷ Ξέρξῃ τάδε,
Ὡς εἰ μελαίνης νυκτὸς ἵξεται κνέφας,
Ἕλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σέλμασι
Ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
Δρασμῷ κρυφαίῳ βίοτον ἐκσωσοίατο.
Ὁ δ᾽ εὐθὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ ξυνεὶς δόλον
Ἕλληνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φθόνον,
Πᾶσι προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
Εὖτ᾽ ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα
Λήξῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
Τάξαι νεῶν στῖφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν,
Ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθους,
Ἄλλας δὲ κύκλῳ νῆσον Αἴαντος πέριξ·
Ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ᾽ Ἕλληνες κακὸν,
Ναυσὶ κρυφαίως δρασμὸν εὑρόντες τινὰ,
Πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
Τοσαῦτ᾽ ἔλεξε κάρθ᾽ ὑπ᾽ ἐκθύμου φρενός·
Οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο.
Οἱ δ᾽ οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
Δεῖπνόν τ᾽ ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ᾽ ἀνὴρ
Τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ᾽ εὐήρετμον.
Ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφθιτο,
Καὶ νὺξ ἐπῄει, πᾶς ἀνὴρ κώπης ἄναξ

312. κατακαυχήσας.
313. ἦρξε.
318. MSS. μένοιεν — (σέλμασιν.)
319. v. νεῶν et ἐπανθορόντες.
320. (κρυφαίῳ) — βίον — MSS. ἐκσωσαίατο.
322. (θεοῦ) == τῶν θεῶν.
323. (πᾶσιν) — προςφωνεῖ — ναυάρχαις.
324. φλόγα.
326. v. στίχοις.
332. f. τύαῦτ᾽ — οιπερθύμου.
335. MSS. om. τ᾽ post Δεῖπνον — v. ναυάτης.

Ἐς ναῦν ἐχώρει, πᾶς θ᾽ ὅπλων ἐπιστάτης·
Τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς·
Πλέουσι δ᾽, ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
Καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον καθίστασαν
Ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λεών·
Καὶ νὺξ ἐχώρει, κοὺ μάλ᾽ Ἑλλήνων στρατὸς
Κρυφαῖον ἔκπλουν οὐδαμῇ καθίστατο·
Ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος Ἡμέρα
Πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,
Πρῶτον μὲν ἠχῇ κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
Μολπηδὸν εὐφήμησεν, ὄρθιον δ᾽ ἅμα
Ἀντηλάλαξε νησιώτιδος πέτρας
Ἠχώ· φόβος δὲ πᾶσι βαρβάροις παρῆν
Γνώμης ἀποσφαλεῖσιν· οὐ γὰρ ὡς φυγῇ
Παιᾶν᾽ ἐφύμνουν σεμνὸν Ἕλληνες τότε,
Ἀλλ᾽ ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει.
Σάλπιγξ δ᾽ ἀϋτῇ πάντ᾽ ἐκεῖν᾽ ἐπέφλεγεν·
Εὐθὺς δὲ κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ
Ἔπαισαν ἅλμην βρύχιον ἐκ κελεύσματος,
Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς ἰδεῖν·
Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὔτακτον κέρας
Ἡγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ᾽ ὁ πᾶς στόλος
Ἐπεξεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
Πολλὴν βοήν, Ὦ παῖδες Ἑλλήνων, ἴτε,
Ἐλευθεροῦτε πατρίδ᾽, ἐλευθεροῦτε δὲ
Παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἕδη,
Θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.
Καὶ μὴν παρ᾽ ἡμῶν Περσίδος γλώσσης ῥόθος
Ὑπηντίαζε, κοὐκ ἔτ᾽ ἦν μέλλειν ἀκμή.
Εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ χαλκήρη στόλον

339. ναῦς — πᾶς δ᾽.
345. οὐδαμοῦ.
348. ἠχεῖ (ἠχοῖ.)
352. (φυγεῖν) = οὐδὲ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ.
355. (ὑπέφλεγεν.)
356. v. ἐπεὶ δὲ (f. Ἔπειτα.)
358. ἐμφανεῖς.
359. εὐτάκτως = εὐστόχως.
361. v. ὑπεξεχώρει.
368. (ἐν νυκτὶ.)

Ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆς Ἑλληνικὴ
Ναῦς, κἀποθραύει πάντα Φοινίσσης νεὼς
Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυνεν δόρυ.
Τὰ πρῶτα μὲν δὴ ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
Ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν
Ἤθροιστ', ἀρωγὴ δ' οὔτις ἀλλήλοις παρῆν,
Αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβολαῖς χαλκοστόμοις
Παίοντ', ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον,
Ἑλληνικαί τε νῆες οὐκ ἀφραδμόνως
Κύκλῳ πέριξ ἔθεινον· ὑπτιοῦτο δὲ
Σκάφη νεῶν, θάλασσα δ' οὐκ ἔτ' ἦν ἰδεῖν,
Ναυαγίων πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν·
Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθυον·
Φυγῇ δ' ἀκόσμως πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,
Ὅσαι περ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος·
Τοὶ δ' ὥςτε θύννους ἤ τιν' ἰχθύων βόλον
Ἀγαῖσι κωπῶν, θραύσμασίν τ' ἐρειπίων
Ἔπαιον, ἐῤῥάχιζον, οἰμωγὴ δ' ὁμοῦ
Κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἅλα·
Ἕως κελαινῆς νυκτὸς ὄμμ' ἀφείλετο.
Κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἂν εἰ δέκ' ἤματα
Στοιχηγοροίην, οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι.
Εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι μηδάμ' ἡμέρᾳ μιᾷ
Πλῆθος τοσουτάριθμον ἀνθρώπων θανεῖν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Αἰ αἴ, κακῶν δὴ πέλαγος ἔῤῥωγεν μέγα
Πέρσαις τε καὶ πρόπαντι βαρβάρων γένει.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν κακόν·

371. ηὖ (εὖ) θυνε (νεν) = ἴθυνε.
372. καὶ πρῶτα — μὲν νῦν = μὲν οὖν (f. μέν νυν.)
375. ὑπ' αὐτῶν — f. ἐμβόλοις.
377. Ἑλλ. δὲ.
379. θάλασσαν (δ').
380. ἐκπλήθυνον = ἐπλ.
385. θραύσμασί τ' = θραύμ.
387. κωκύμασι — πελασγίαν.
390. στιχηγοροίην.
391. v. μηδ' ἂν.
392. τοσοῦτ' ἀριθμὸν.
393. (ἔῤῥωγε) = ἔῤῥωται.
394. βαρβάρῳ.
396. v. ἐπ' αὐτοὺς — πένθους.

Τοιάδ' ἐπ' αὐτοῖς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖςδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆςδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
Λέξον τίν' αὖ φῂς τήνδε συμφορὰν στρατῷ
Ἐλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Περσῶν ὅσοιπερ ἦσαν ἀκμαῖοι φύσιν,
Ψυχήν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,
Αὐτῷ τ' ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεὶ,
Τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυςκλεεστάτῳ μόρῳ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἲ ἐγὼ τάλαινα συμφορᾶς κακῆς, φίλοι.
Ποίῳ μόρῳ δὲ τούςδε φῂς ὀλωλέναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
Βαιὰ, δύςορμος ναυσὶν, ἣν ὁ φιλόχορος
Πὰν ἐμβατεύει, ποντίας ἀκτῆς ἔπι.
Ἐνταῦθα πέμπει τούςδ', ὅπως ὅταν νεῶν
Φθαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκσωζοίατο,
Κτείνοιεν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατὸν,
Φίλους δ' ὑπεκσώζοιεν ἐναλίων πόρων·
Κακῶς τὸ μέλλον ἱστορῶν. ὡς γὰρ θεὸς
Ναῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης,
Αὐθημερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
Ὅπλοισι, ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
Κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥςτ' ἀμηχανεῖν
Ὅποι τράποιντο. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν

398. τῆςδέ τ' — (τύχης.)
399. (τί δ' αὖ) — (στρατοῦ.)
400. (ὡς == εἰς.)
401. φύσει.
402. εὐπρεπεῖς.
404. οἰκτρῶς — δυστυχεστάτῳ — πότμῳ.
406. δὲ om.
407. πρόςθεν.
408. νηυσὶν.
412. κτείνειεν — εὐχείρως τὸν.
413. v. εἰναλίων.
415. νηῶν (νεῶν) — Ἕλλησι.
417. ἀμφὶ δ' ἐ-| Κυκλ.
419. (τράπονται == τράπωνται) — χειρῶν.

Πέτροισιν ἠράσσοντο, τοξικῆς δ' ἄπο
Θώμιγγος ἰοὶ προςπίτνοντες ὤλλυσαν·
Τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου
Παίουσι, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλη,
Ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον.
Ξέρξης δ' ἀνῴμωξεν κακῶν ὁρῶν βάθος·
Ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
Ὑψηλὸν ὄχθον ἄγχι πελαγίας ἁλός·
Ῥήξας δὲ πέπλους, κἀνακωκύσας λιγὺ,
Πεζῷ παραγγείλας ἄφαρ στρατεύματι,
Ἠΐξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ· τοιάνδε σοι
Πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στένειν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ στυγνὲ δαῖμον, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν
Κλεινῶν Ἀθηνῶν εὗρε, κοὐκ ἀπήρκεσαν
Οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώ-
λεσεν·
Ὧν ἀντίποινα παῖς ἐμὸς πράξειν δοκῶν,
Τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασε.
Σὺ δ' εἰπὲ, ναῶν αἳ πεφεύγασιν μόρον,
Ποῦ τάςδ' ἔλειπες· οἶσθα σημῆναι τορῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Ναῶν δὲ ταγοὶ τῶν λελειμμένων σύδην
Κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον αἱροῦνται φυγήν.
Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χθονὶ
Διώλλυθ', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
Δίψῃ πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ
Διεκπερῶμεν ἔς τε Φωκέων χθόνα,

420. v. πέτρῃσιν — ἠράσσαντο — τοξικῆς τ'.
421. v. προςπίπτοντες.
423. v. κρεοκοποῦσι.
425. ἀνῴμωξε.
426. f. εὐαυγῆ.
427. πελασγίας (χθονὸς.)
430. ᾖξ' — (ἀπότμῳ) = ἀκόσμως σὺν.
431. πάροιθεν — συμφορῷ.
432. δαίμων.
435. πρόσθεν.
438. νηῶν — πεφεύγασι.
439. ἔλιπες.
440. (γε.)
441. f. αἴρονται.
443. διώλυθ'.
444. v. δίψει — (ἀπ' = ὑπ'.)

Καὶ Δωρίδ' αἶαν, Μηλιᾶ τε κόλπον, οὗ
Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ·
Κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαΐδος πέδον,
Καὶ Θεσσαλῶν πόλισμ' ὑπεσπανισμένους
Βορᾶς ἐδέξαντ'· ἔνθα δὴ πλεῖστοι θάνον
Δίψη τε λιμῷ τ'· ἀμφότερα γὰρ ἦν τάδε.
Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν, ἔς τε Μακεδόνων
Χώραν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀξίου πόρον,
Βόλβης θ' ἕλειον δόνακα, Παγγαῖόν τ' ὄρος,
Ἠδωνίδ' αἶαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς
Χειμῶν' ἄωρον ὦρσε, πήγνυσιν δὲ πᾶν
Ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. θεοὺς δέ τις
Τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ, τότ' εὔχετο
Λιταῖσι, γαῖαν οὐρανόν τε προσκυνῶν.
Ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο
Στρατὸς, περᾷ κρυσταλλοπῆγα διὰ πόρον·
Χὥστις μὲν ἡμῶν πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
Ἀκτῖνας ὡρμήθη, σεσωσμένος κυρεῖ.
Φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
Μέσον πόρον διῆκε, θερμαίνων φλογί·
Πίπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· εὐτυχὴς δέ τοι
Ὅστις τάχιστα πνεῦμ' ἀπέῤῥηξεν βίου.
Ὅσοι δὲ λοιποὶ, κἄτυχον σωτηρίας,
Θρῄκην περάσαντες μόγις πολλῷ πόνῳ,
Ἥκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοί τινες,
Ἐφ' ἑστιοῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός.
Ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
Κακῶν, ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.

446. Μηλιέα.
448. τῆς.
450. (πλεῖστ' ἔθ. == πλεῖστοι θανον.)
451. δίψει (τε om. λιμῷ γέ τ'.)
452. (ἠδὲ M.)
453. ἀφικόμεθ' — Ἀξείου.
454. Παγκαῖον.
455. Ἠδωνῖδ'.
456. πήγνυσι.
457. Στρύμμονος == Στρύμονος ἁγνοῦ.
458. ηὔχετο.
465. φλεγμαίνων.
466. MSS. πίπτον — ἐν ἀλλ. — εὐτυχεῖ.
467. ἀπέῤῥηξε.
469. Θρῄκην — μόλις.
474. ἐγκατέσκηψε.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ δυςπόνητε δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς
Ποδοῖν ἐνήλλου παντὶ Περσικῷ γένει.

ΑΤΟΣΣΑ.

Οἲ ἐγὼ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
Ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανὴς ἐνυπνίων,
Ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
Ὑμεῖς δὲ φαύλως αὔτ᾽ ἄγαν ἐκρίνατε.
Ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ τῇδ᾽ ἐκύρωσεν φάτις
Ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὔξασθαι θέλω·
Ἔπειτα Γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα
Ἥξω λαβοῦσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν·
Ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ᾽ ἐξειργασμένοις,
Ἀλλ᾽ ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῷον πέλοι.
Ὑμᾶς δὲ χρὴ ᾽πὶ τοῖςδε τοῖς πεπραγμένοις
Πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα·
Καὶ παῖδ᾽, ἐάν περ δεῦρ᾽ ἐμοῦ πρόσθεν μόλῃ,
Παρηγορεῖτε, καὶ προπέμπετ᾽ ἐς δόμους,
Μὴ καί τι πρὸς κακοῖσι πρόςθηται κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν † Περσῶν
Τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
Στρατιὰν ὀλέσας,
Ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ᾽ Ἐκβατάνων
Πένθει δνοφερῷ κατέκρυψας·
Πολλαὶ δ᾽ ἁπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας

476. v. ἐνήλου.
477. αἲ ἐγώ.
478. (ἐκφανὴς.)
480. αὔτ᾽ = ταῦτ᾽.
485. (ἐξειργασμένως = ...μένας.)
486. πέλει.
487. (ὑμῖν = ἡμᾶς.)
488. v. πιστοῖς γε = γε om. = πιστούς γε = πιστοῖς τὰ.
489. μόλοι.
490. παρηγορῆτε καὶ προπέμπητ᾽ — προτρέπετε.
491. μηκέτι (μὴ κ᾽ = μήδ᾽ —) = καὶ μήτι — πρόςθητε.
492. (Ἀλλ᾽ ὦ Ζ.) f. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ· νῦν γὰρ Π.
494. v. ὤλεσας.
495. Ἐγβατάνων (f. Ἀγβ.)
496. στυγερῷ = γνοφερῷ (..ῶν.)
497. ἀταλαῖς.

Κατερεικόμεναι,
Διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους
Τέγγουσ᾽, ἄλγους μετέχουσαι.
Αἱ δ᾽ ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν
Ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
Λέκτρων τ᾽ εὐνὰς ἁβροχίτωνας,
Χλιδανῆς ἥβης τέρψιν, ἀφεῖσαι,
Πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις.
Κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
Αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ.
Νῦν γὰρ πρόπασα μὲν στένει — στρ. α΄.
Γαῖ᾽ Ἀσιὰς ἐκκενουμένα.
Ξέρξης μὲν ἤγαγεν, ποποῖ,
Ξέρξης δ᾽ ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
Ξέρξης δὲ πάντ᾽ ἐπέσπε δυσφρόνως
Βαρίδεσσι ποντίαις.
Τί ποτε Δαρεῖος μὲν οὕτω τότ᾽ ἀβλαβὴς ἐπῆν
Τόξαρχος πολιήταις,
Σουσίδος φίλος ἄκτωρ;
Πεζούς τε καὶ θαλασσίους — ἀντ. α΄.
Ὁμόπτεροι κυανώπιδες,
Νᾶες μὲν ἤγαγον ποποῖ,
Νᾶες δ᾽ ἀπώλεσαν τοτοῖ,
Νᾶες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
Διὰ δ᾽ Ἰαόνων χέρας.
Τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν ἄνακτ᾽ αὐτὸν ὡς ἀκούομεν

498. (add. μαγνάδ.)
499. f. Ἐν μυδ. (= διαμυδ.)
501. (ἁβρογόοι.)
502. (ποθέουσι δεῖνων) — ἀρτιουζυγίαν = ἄρτι συζυγίαν.
508. v. νῦν γὰρ δὴ πρ.
509. f. Ἀσὶς.
510. MSS. μὲν γὰρ ἤγ. — ἤγαγε = (ἤγαγεν, ποποῖ om.)
511. ἀπώλεσε.
512. ἐπέσπασε.
513. βαρίδεσι = βαρίδες τε (θ᾽ αἱ) πόντιαι.
514. (τίπτε.)
515. τοξάρχης — πολίταις.
516. (Σουσίδαι) = Σουσίδαις.
517. v. π, τε γὰρ καὶ = γὰρ om. (καὶ om.)
518. MSS. Αἳ δ᾽ ὁμ.
519. (νῆες) = (v. ἄγαγον.)
521. v. πανωλεθρίοισιν (= πανολ. = ρσιν.)
523. v. αὐτῶν.

Θρήκης ἀμπεδιήρεις
Δυσχίμους τε κελεύθους.
Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, † φεῦ, *στρ. β'.*
Λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠέ,
Ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀᾶ,
[Ἔῤῥανται·] στένε καὶ δακνάζου, βαρὺ
δ' ἀμβόασον
Οὐράνι' ἄχη. ὀᾶ.
Τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν
αὐδάν.
Γναπτόμενοι δ' ἀλὶ δεινᾷ, φεῦ, *ἀντ. β'.*
Σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠέ,
Παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀᾶ.
Πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθείς· τοκέες
δ' ἄπαιδες
Δαιμόνι' ἄχη, ὀᾶ·
Δυρόμενοι γέροντες τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν
ἄλγος.
Τοὶ δ' ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν *στρ. γ'.*
Οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
Οὔτ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
Ἄρξονται. βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
Οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν *ἀντ. γ.*
Ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,

524. Θρήκης — ἀνὰ πεδ.
525. MSS. δυςχειμέρους.
526. πρωτόμοιροι.
527. v. ληφθέντες — ἀνάγκην.
528. κυγχρ. = κεγχρείας.
529. Ἔῤῥανται in MSS. om. — (δακρύζου) — ἀμβόησον.
531. βοάτιν = βοᾷ (= βοὰν) τήν.
532. v. γναμπτόμενοι — δ' om. — δεινὰ.
533. σκύλονται — ἠὲ ἠέ.
535. (ἄρα) — MSS. τοκῆες — ἄπαιδες ἔῤῥανται = ἔρανται (ἔῤῥανται ἐν δάκρυσι.)
537. MSS. ὀδυρόμενοι — κλύοντες ἄλγος.
539. οὐδ' ἔτι.
540. οὐδ' ἔτι — v. δασμοφοροῦσι (...φοροῦνται.)
541. δεσποσύνῃσιν.
542. v. προςπίτνοντες = προςπίπτοντες.
543. v. βασίλεια (add. ἡ βασιλική.)
544. οὐδέ τοι (= οὐκ ἔτι.)
546. (ἐλεύθερον — βάζειν.)

Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Αἱμαχθεῖσα δ' ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Φίλοι, κακῶν μὲν ὅςτις ἔμπειρος κυρεῖ,
Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
Ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον' οὐριεῖν τύχης.
Ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
Ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
Βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων
Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
Ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
Φέρουσ' ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
Τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
Ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
Ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
Ἀλλ' ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖςδε νερτέρων
Ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ' ἐγὼ
Τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

548. (ἄρουραι = f. ἄρουραν.)
550. v. ἔμπορος.
551. ἐπίστασο (...σαι.)
552. (ἐπέλθοι.)
554. (ἀεὶ.)
556. ὄμμασι — τ' ἀνταῖα.
559. τοὶ γὰρ — v. ἄνευ ὀχημάτων.
561. ἔστειλα παιδὸς om. = ἐστειλάμην = ...λατο = ἔστειλα τῷ — πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς.
562. μειλικτήρια om.
566. (πατρὸς).
570. (πληκτά.)
572. (ὕμνοις) — τόνδε.
578. (ἀνακαλεῖσθαι.)

Θρήκης ἀμπεδιήρεις
Δυσχίμους τε κελεύθους.
Τοὶ δ᾽ ἄρα πρωτόμοροι, † φεῦ, στρ. β'.
Λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠὲ,
Ἀκτὰς ἀμφὶ Κυχρείας, ὀὰ,
[Ἔῤῥανται·] στένε καὶ δακνάζου, βαρὺ
δ᾽ ἀμβόασον
Οὐράνι᾽ ἄχη. ὀά.
Τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον βοᾶτιν τάλαιναν
αὐδάν.
Γναπτόμενοι δ᾽ ἁλὶ δεινᾷ, φεῦ, ἀντ. β'.
Σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἠὲ,
Παίδων τᾶς ἀμιάντου. ὀά.
Πενθεῖ δ᾽ ἄνδρα δόμος στερηθείς· τοκέες
δ᾽ ἄπαιδες
Δαιμόνι᾽ ἄχη, ὀὰ·
Δυρόμενοι γέροντες τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν
ἄλγος.
Τοὶ δ᾽ ἀνὰ γᾶν Ἀσίαν δὴν στρ. γ'.
Οὐκ ἔτι περσονομοῦνται,
Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσιν
Δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
Οὔτ᾽ ἐς γᾶν προπίτνοντες
Ἄρξονται. βασιλεία γὰρ διόλωλεν ἰσχύς.
Οὐδ᾽ ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν ἀντ. γ.
Ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
Λαὸς ἐλεύθερα βάζειν,

524. Θρήκης — ἀνὰ πεδ.
525. MSS. δυςχειμέρους.
526. πρωτόμοιροι.
527. v. ληφθέντες — ἀνάγκην.
528. κυγχρ. = κεγχρείας.
529. Ἔῤῥανται in MSS. om. — (δακρύζου) — ἀμβόησον.
531. βοάτιν = βοᾷ (= βοὰν) τὴν.
532. v. γναμπτόμενοι — δ᾽ om. — δεινὰ.
533. σκύλονται — ἠὲ ἠὲ.
535. (ἄρα) — MSS. τοκῆες — ἄπαιδες ἔῤῥανται = ἔρανται (ἔῤῥανται ἐν δάκρυσι.)
537. MSS. ὀδυρόμενοι — κλύοντες ἄλγος.
539. οὐδ᾽ ἔτι.
540. οὐδ᾽ ἔτι — v. δασμοφοροῦσι (...φοροῦνται.)
541. δεσποσύνησιν.
542. v. προςπίτνοντες = προςπίπτοντες.
543. v. βασίλεια (add. ἡ βασιληΐη.)
544. οὐδέ τοι (= οὐκ ἔτι.)
546. (ἐλεύθερον — βάξειν.)

Ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
Αἱμαχθεῖσα δ᾽ ἄρουρα,
Αἴαντος περικλύστα νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Φίλοι, κακῶν μὲν ὅςτις ἔμπειρος κυρεῖ,
Ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
Κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δειμαίνειν φιλεῖ·
Ὅταν δ᾽ ὁ δαίμων εὐροῇ, πεποιθέναι
Τὸν αὐτὸν αἰεὶ δαίμον᾽ οὐριεῖν τύχης.
Ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα
Ἐν ὄμμασιν τἀνταῖα φαίνεται θεῶν,
Βοᾷ δ᾽ ἐν ὠσὶ κέλαδος οὐ παιώνιος·
Τοία κακῶν ἔκπληξις ἐκφοβεῖ φρένας.
Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ᾽ ἄνευ τ᾽ ὀχημάτων
Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων πάλιν
Ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς
Φέρουσ᾽ ἅπερ νεκροῖσι μειλικτήρια·
Βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς λευκὸν εὔποτον γάλα,
Τῆς τ᾽ ἀνθεμουργοῦ στάγμα, παμφαὲς μέλι,
Λιβάσιν ὑδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μέτα·
Ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε·
Τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον
Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα,
Ἄνθη τε πλεκτὰ, παμφόρου γαίας τέκνα.
Ἀλλ᾽ ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖςδε νερτέρων
Ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τόν τε δαίμονα
Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους δ᾽ ἐγὼ
Τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

548. (ἄρουραι = f. ἄρουραν.)
550. v. ἔμπορος.
551. ἐπίστασο (...σαι.)
552. (ἐπέλθοι.)
554. (ἀεὶ.)
556. ὄμμασι — τ᾽ ἀνταῖα.
559. τοὶ γὰρ — v. ἄνευ ὀχημάτων.
561. ἔστειλα παιδὸς om. = ἐστειλάμην = ...λατο = ἔστειλα σῷ — πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς.
562. μειλικτήρια om.
566. (πατρὸς).
570. (πληκτὰ.)
572. (ὕμνοις) — τόνδε.
578. (ἀνακαλεῖσθαι.)

ΧΟΡΟΣ.

Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
Σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς·
Ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων πομποὺς
Εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
Πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
Εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
Μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
Ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. ά.
Βάρβαρα σαφηνῆ
Ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύςθροα βάγματα;
Παντάλαν' ἄχη
Διαβοάσω. νέρθεν ἆρα κλύει μου;
Ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες ἀντ. ά.
Δαίμονα μεγαυχῆ
Ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
Πέμπετε δ' ἄνω,
Οἷον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
Ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. στρ. β'.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης

575. πρέσβυς (= ..βις) = πρέσβος.
576. v. ὑπὸ.
577. ἡμεῖς θ'.
579. v. κατὰ γαίας.
581. τ' ἐνερτέρων = τε νερτέρων.
582. ἔνερθε — v. ψυχὰν — v. φάος.
584. πέρσαις = πέρσας — εἴπῃ.
585. μοι.
587. βάσματα.
588. παντάλαιν'.
589. (διαβ. om.) — ἄρα.
590. ἡγ. = ἁγέμονες.
591. (δαίμονες) — v. μεγαλαυχῆ = μεγαλαρχῆ — ἱέντ'.
592. Περσῶν — θεῶν.
593. (πέμπεται δ' = πέμπετ'.)
594. (οὔπερ = ὅπου) — αἶα καλ. — add. ἢ φίλος.
595. MSS. bis ἢ φίλ. ὄχθ. — ὄχθος τάφου — φίλια.
596. ἀποπομπὸς MSS. v. ἀνίει = ἀνίη = ἂν εἴη (ἀνείης.)

Ἀϊδωνεὺς Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειάν· ἠέ.
Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ πολε-
μοφθόροισιν ἄταις. ἀντ. β'.
Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
Θεομήστωρ δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ
ἐποδώκει· ἠέ.
Βαλὴν ἀρχαῖος, βαλὴν ἴθι, ἱκοῦ, στρ. γ'.
Ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
Κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
Ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη· ἀντ. γ'.
Δέσποτα δεσπότου φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
Νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
Αἲ αἲ αἲ αἴ. ἐπῳδ.
Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.
Τί τάδε, δυνάστα δυνάστα,
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια
Πάσᾳ γᾷ (σᾷ) τᾷδε;
Ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
Στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·

597. Ἀϊδωνεὺς v. om. = Ἀϊδωνεῦ — οἷον.
598. πολεμοφόροισιν.
600. (ἐπωδώκει.)
601. βαλλὴν.
602. κόρυβον (ὄχθον.)
604. τιάρας — πιφάσκων.
605. περῶν ἀκ. (ἄκακε om.)
606. κλύεις — ἄχθη.
608. ἐπαχλὺς.
609. νεολέα — (γῆς = γῆν) — v. ἀπόλωλε = ὄλωλε.
610. πατὴρ — Δαρεῖ' οἶ.
611. αἶ ter.
613. v. δυνάτα δυνάτα.
614. τᾷ om. (τᾷ σᾷ om.) — διάγοιεν δ' = διάγοιε δ' (δ' om. = = δαμάρτια) = διάνοιεν (διάνγοιεν.)
615. πάσᾳ om. = (πᾶσα γᾶ) — σᾷ om. — τάδε.
616. (ἐξέφυντ') — νᾶες ἄναες νᾶες — add. ποῖ (ποι) τριήρεις (τριήρας.)
618. (ὦ πολλὰ.)
619. (γηραιοὶ = γηραλέοι.)
620. ταράσσεται.

ΧΟΡΟΣ.

Βασίλεια γύναι, πρέσβος Πέρσαις,
Σύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὕπο γῆς·
Ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
Φθιμένων πομποὺς
Εὔφρονας εἶναι κατὰ γαῖαν.
Ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες ἁγνοὶ,
Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
Πέμψατ' ἔνερθεν ψυχὴν ἐς φῶς·
Εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλέον,
Μόνος ἂν θνητῶν πέρας εἴποι.
Ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας ἰσοδαίμων βασιλεὺς στρ. ά.
Βάρβαρα σαφηνῆ
Ἱέντος τὰ παναίολ' αἰανῆ δύσθροα βάγματα;
Παντάλαν' ἄχη
Διαβοάσω. νέρθεν ἄρα κλύει μου;
Ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες ἀντ. ά.
Δαίμονα μεγαυχῆ
Ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων Περσᾶν Σουσιγενῆ θεόν·
Πέμπετε δ' ἄνω,
Οἷον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν.
Ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος· φίλα γὰρ κέκευθεν ἤθη. στρ. β'.
Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνείης

575. πρέσβυς (== .. βυς) == πρέσβος.
576. v. ὑπό.
577. ἡμεῖς θ'.
579. v. κατὰ γαίας.
581. τ' ἐνερτέρων == τε νερτέρων.
582. ἔνερθε — v. ψυχὰν — v. φάος.
584. πέρσαις == πέρσας — εἴπῃ.
585. μοί.
587. βάσματα.
588. παντάλαιν'.
589. (διαβ. om.) — ἔρα.
590. ἡγ. == ἀγέμονες.
591. (δαίμονες) — v. μεγαλαυχῆ == μεγαλαρχῆ — ἰέντ'.
592. Περσῶν — θεῶν.
593. (πέμπεται δ' == πέμπετ'.)
594. (οὔπερ == ὅπου) — αἶα καλ. — add. ἦ φίλος.
595. MSS. bis ἦ φίλ. ὄχθ. — ὄχθος τάφου — φίλια.
596. ἀποπομπὸς MSS. v. ἀνίει == ἀνίῃ == ἂν εἴῃ (ἀνείης.)

'Αϊδωνεὺς Δαρεῖον, οἷον ἄνακτα Δαρειάν· ἠέ.
Οὔτε γὰρ ἄνδρας πότ' ἀπώλλυ πολε-
μοφθόροισιν ἄταις. ἀντ. β'.
Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο Πέρσαις,
Θεομήστωρ δ' ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ
ἐποδώκει· ἠέ.
Βαλὴν ἀρχαῖος, βαλὴν ἴθι, ἱκοῦ, στρ. γ'.
Ἔλθ' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχθου,
Κροκόβαπτον ποδὸς εὔμαριν ἀείρων,
Βασιλείου τιήρας φάλαρον πιφαύσκων.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
Ὅπως καινά τε κλύῃς νέα τ' ἄχη· ἀντ. γ'.
Δέσποτα δεσπότου φάνηθι.
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται.
Νεολαία γὰρ ἤδη κατὰ πᾶσ' ὄλωλεν.
Βάσκε πάτερ ἄκακε Δαρειὰν, οἶ.
Αἶ αἶ αἶ αἶ. ἐπῳδ.
Ὦ πολύκλαυτε φίλοισι θανών.
Τί τάδε, δυνάστα δυνάστα,
Περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια
Πάσᾳ γᾷ (σᾷ) τᾷδε;
Ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
Νᾶες ἄναες ἄναες.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ πιστὰ πιστῶν, ἥλικές θ' ἥβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοὶ, τίνα πόλις πονεῖ πόνον;
Στένει, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον·

597. 'Αϊδωνεὺς v. om. = 'Αϊδωνεῦ — οἷον.
598. πολεμοφόροισιν.
600. (ἐπωδώκει.)
601. βαλλὴν.
602. κόρυβον (ὄχθον.)
604. τιάρας — πιφάσκων.
605. περῶν ἀκ. (ἄκακε om.)
606. κλύεις — ἄχθη.
608. ἐπαχλὺς.
609. νεολέα — (γῆς = γῆν) — v. ἀπόλωλε = ὄλωλε.
610. πατὴρ — Δαρεῖ' οἶ.
611. αἶ ter.
613. v. δυνάτα δυνάτα.
614. τᾷ om. (τᾷ σᾷ om.) — διάγοιεν δ' = διάγοιε δ' (δ' om. = = δαμάρτια) = διάνοιεν (διάνγοιεν.)
615. πάσᾳ om. = (πᾶσα γᾶ) — σᾷ om. — τάδε.
616. (ἐξέφυντ') — νᾶες ἄναες νᾶες — add. ποῖ (ποι) τριήρεις (τριήρας.)
618. (ὦ πολλὰ.)
619. (γηραιοὶ = γηραλέοι.)
620. ταράσσεται.

Λεύσσων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.
Ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
Οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ', ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον·
Ἄλλως τε πάντως χοἰ κατὰ χθονὸς θεοὶ
Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ὅμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
Ἥκω· τάχυνα δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
Τί δ' ἐστὶ Πέρσαις· νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
Σέβομαι δ' ἀντία λέξαι
Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

Δίομαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντιστρ.
Δίομαι δ' ἀντία φάσθαι,
Λέξας δύσλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,

621. λεύσων — v. πέλας τάφου.
622. πρευμενής.
624. ῥοθιάζοντες.
625. v. καλεῖτε μ' (καλεῖσθαί μ'.)
626. καταχθόνιοι.
629. f. τάχυνε.
630. τί ἐστι.
632. ἄντιον λέξαι.
634. ἥκω.
635. v. μακιστῆρα.
637. 38. MSS. δείομαι.
638. v. φᾶσθαι.
639. φίλοισι.
640. παλαιὸν.

Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ', εὐγενὲς γύναι,
Κλαυμάτων λῆξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
Λέξον. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἔντυχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
Γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἦν ταθῇ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
Ὡς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
Βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες·
Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰρ, Δαρεῖ', ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

Οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

641. γηραιὰ — ξύνομ' — (εὐγενὴς.)
642. κλαυσμάτων.
643. v. πήματ' ἂν τύχοι (τύχῃ.)
645. v. ἢν βίος ταθῇ (βίος ἢν τ.)
646. εὐτυχῆ πότμον.
647. ὃ ς = ὅ ς θ' ἕως — v. ἔλευσας.
649. (βάρος.)
651. χρόνῳ.
652. λίμου — (πόλεως.)
653. Ἀθήνας — κατέφθαρται (κατέφθιτο.)

Λεύσσων δ᾽ ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας,
Ταρβῶ, χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην.
Ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ᾽ ἐγγὺς ἑστῶτες τάφου,
Καὶ ψυχαγωγοῖς ὀρθιάζοντες γόοις,
Οἰκτρῶς καλεῖσθέ μ᾽, ἐστὶ δ᾽ οὐκ εὐέξοδον·
Ἄλλως τε πάντως χοἱ κατὰ χθονὸς θεοὶ
Λαβεῖν ἀμείνους εἰσὶν ἢ μεθιέναι.
Ὅμως δ᾽ ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
Ἥκω· τάχυνα δ᾽ ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.
Τί δ᾽ ἐστὶ Πέρσαις· νεοχμὸν ἐμβριθὲς κακόν;

ΧΟΡΟΣ.

Σέβομαι μὲν προσιδέσθαι, στρ.
Σέβομαι δ᾽ ἀντία λέξαι
Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ κάτωθεν ἦλθον σοῖς γόοις πεπεισμένος,
Μήτι μακιστῆρα μῦθον ἀλλὰ σύντομον λέγων,
Εἰπὲ καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς.

ΧΟΡΟΣ.

Δίομαι μὲν χαρίσασθαι, ἀντιστρ.
Δίομαι δ᾽ ἀντία φάσθαι,
Λέξας δύςλεκτα φίλοισιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ᾽ ἐπεὶ δέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνθίσταται,

621. λεύσων — v. πέλας τάφου.
622. πρευμενής.
624. ῥοθιάζοντες.
625. v. καλεῖτε μ᾽ (καλεῖσθαί μ᾽.)
626. καταχθόνιοι.
629. f. τάχυνε.
630. τί ἐστι.
632. ἄντιον λέξαι.
634. ἥκω.
635. v. μακεστῆρα.
637. 38. MSS. δείομαι.
638. v. φᾶσθαι.
639. φίλοισι.
640. παλαιῶν.

Τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ ξύννομ᾽, εὐγενὲς γύναι,
Κλαυμάτων λήξασα τῶνδε καὶ γόων σαφές τί μοι
Λέξον. ἀνθρώπεια δ᾽ ἄν τοι πήματ᾽ ἔντυχοι βροτοῖς.
Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ᾽ ἐκ χέρσου κακὰ
Γίνεται θνητοῖς, ὁ μάσσων βίοτος ἢν ταθῇ πρόσω.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ,
Ὡς ἕως ἔλευσσες αὐγὰς ἡλίου, ζηλωτὸς ὢν
Βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις, ὡς θεὸς, διήγαγες·
Νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
Πάντα γὰρ, Δαρεῖ᾽, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ λόγῳ.
Διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ᾽, ὡς εἰπεῖν ἔπος.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ τις ἦλθε σκηπτὸς, ἢ στάσις πόλει;

ΑΤΟΣΣΑ.

Οὐδαμῶς· ἀλλ᾽ ἀμφ᾽ Ἀθήναις πᾶς διέφθαρται στρατός.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τίς δ᾽ ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάτει; φράσον.

641. *γηραιὰ — ξύνομ᾽ — (εὐγενὴς.)*
642. *κλαυσμάτων.*
643. v. *πήματ᾽ ἂν τύχοι (τύχῃ.)*
645. v. *ἢν βίος ταθῇ (βίος ἢν τ.)*
646. *εὐτυχῆ πότμον.*
647. *ὃς = ὅς θ᾽ ἕως* — v. *ἤλευσας.*
649. *(βάρος.)*
651. *χρόνῳ.*
652. *λίμου — (πόλεως.)*
653. *Ἀθήνας — κατέφθαρται (κατέφθιτο.)*

ΑΤΟΣΣΑ.

Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ᾽ ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥςτ᾽ ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τόδ᾽ ἐξέπραξεν, ὥςτε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὧδ᾽ ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥςτε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ᾽ ἐπιστενάζετε;

656. ναύτης γε = καὶ — ἐμώρανε.

657. πρόςωπον — δοιοῖν — v. στρατηλάτων = ...λατοιν (στρατευμάτων.)

658. ἤνυσε.

660. (κληῖσαι.) f. κλῇσαι.

661. v. συνηψ.

663. ἤνυσε.

664. ἐπιστενάζετο.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὧδε παμπήδεν δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤΟΣΣΑ.

Πρὸς τάδ' ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὢ μέλεος, οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤΟΣΣΑ.

Μονάδα δὲ Ξέρξην ἐρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα ----

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τίς σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;

666. (δέ om. == τε) — πᾶς στρατὸς == πᾶς λαός.
667. κενανδρία.
668. v. κενῆς.
670. v. ἄρ — συμμ.
671. φησίν.
672. τελευτᾷ; == τελευτᾶν ἔστι (ἔστιν);
673. v. ἐν δυοῖν (δοιοῖν.)

ΑΤΟΣΣΑ.

Θούριος Ξέρξης, κενώσας πᾶσαν ἠπείρου πλάκα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἀμφότερα· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοιν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόςδε πεζὸς ἤνυσεν περᾶν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Μηχαναῖς ἔζευξεν Ἕλλης πορθμὸν, ὥςτ' ἔχειν πόρον.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τόδ' ἐξέπραξεν, ὥςτε Βόσπορον κλεῖσαι μέγαν;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὧδ' ἔχει, γνώμης δέ πού τις δαιμόνων ξυνήψατο.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥςτε μὴ φρονεῖν καλῶς.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἷον ἤνυσεν κακόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;

656. ναύτης γε = καὶ — ἐμώρανε.
657. πρόςωπον — δοιοῖν — v. στρατηλάτων = ...λατοιν (στρατευμάτων.)
658. ἤνυσε.
660. (κληῖσαι.) f. κλῄσαι.
661. v. συνηψ.
663. ἤνυσε.
664. ἐπιστενάζετο.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναυτικὸς στρατὸς κακωθεὶς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφθαρται δορί;

ΑΤΟΣΣΑ.

Πρὸς τάδ᾽ ὡς Σούσων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ.

ΑΤΟΣΣΑ.

Βακτρίων δ᾽ ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ὦ μέλεος, οἵαν ἄρ᾽ ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε.

ΑΤΟΣΣΑ.

Μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μέτα ----

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τίς σωτηρία;

ΑΤΟΣΣΑ.

Ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ᾽ ἐτήτυμον;

666. (δέ om. = τε) — πᾶς στρατὸς = πᾶς λαός.
667. κενανδρία.
668. v. κενῆς.
670. v. ἄρ — συμμ.
671. φησὶν.
672. τελευτᾷ; = τελευτᾶν ἔστι (ἔστιν);
673. v. ἐν δυοῖν (δοιοῖν.)

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής, τοῦτο δ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
Διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς χὠ θεὸς συνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
Ὅςτις Ἑλλήςποντον ἱρὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν
Ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
Καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
Καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόρος
Οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

675. τούτῳ = γ' = τ' — f. σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ.
676. v. ἐς τὸν παῖδ' = (δὲ om. = τε.)
677. ἀπεσκ. = ...σκηψε.
678. (μικροῦ) — ἐκτελευτῆσαι.
679. αὐτῷ = τις αὐτὸς, = χἠ.
681. ἤνυσε.
682. ἱερὸν.
685. ἤνυσε.
686. (ἐὼν) — θεῶν τε.
688. πόνος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν διδάσκεται
Θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ', ὡς σὺ μὲν μέγαν τέκνοις
Πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ' ὄλβον οὐδὲν αὐξάνειν.
Τοιάδ' ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων κακῶν,
Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
Τόδ' ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
Ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
Ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
Ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἤνυσε·
Φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
Τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων ἀνὴρ,
Ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.

690. ἄνδρασι.
691. f. Ξέρξης, λέγουσιν.
695. ἐβούλευσε.
697. (ἀειμν.)
698. ἐξεκένωσε (..κείνωσε) f. ἐξεκήνωσεν.
700. v. ἄνδρα πάσης — v. Ἀσιάδος.
701. ἰθυντήριον.
703. ἤνυσεν ἔργον.
704. f. ᾤακ.
708. ἤλασε.
709. ἔμφρων.
710. ἴθυνεν.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνής, τοῦτο δ' οὐκ ἔνι στάσις.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Φεῦ ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δέ που
Διὰ μακροῦ χρόνου τάδ' ηὔχουν ἐκτελευτήσειν θεούς·
'Αλλ' ὅταν σπεύδῃ τις, αὐτὸς χῶ θεὸς συνάπτεται.
Νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν εὑρῆσθαι φίλοις.
Παῖς δ' ἐμὸς τάδ' οὐ κατειδὼς ἤνυσεν νέῳ θράσει·
Ὅςτις Ἑλλήςποντον ἱρὸν, δοῦλον ὥς, δεσμώμασιν
Ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
Καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
Περιβαλὼν πολλὴν κέλευθον ἤνυσεν πολλῷ στρατῷ,
Θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ᾤετ', οὐκ εὐβουλίᾳ,
Καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν. πῶς τάδ' οὐ νόσος φρενῶν
Εἶχε παῖδ' ἐμόν; δέδοικα, μὴ πολὺς πλούτου πόρος
Οὑμὸς ἀνθρώποις γένηται τοῦ φθάσαντος ἁρπαγή.

675. τούτῳ = γ' = τ' — f. σαφηνὴς τοῦτο κοὐκ.
676. v. ἐς τὸν παῖδ' = (δὲ om. = τε.)
677. ἀπεσκ. = ...σκηψε.
678. (μικροῦ) — ἐκτελευτῆσαι.
679. αὐτῷ = τις αὐτὸς, = χῆ.
681. ἤνυσε.
682. ἱερὸν.
685. ἤνυσε.
686. (ἐὼν) — θεῶν τ ε.
688. πόνος.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν ἀνδράσιν δι-
δάσκεται
Θούριος Ξέρξης· λέγουσι δ᾽, ὡς σὺ μὲν
μέγαν τέκνοις
Πλοῦτον ἐκτήσω σὺν αἰχμῇ, τὸν δ᾽ ἀναν-
δρίας ὕπο
Ἔνδον αἰχμάζειν, πατρῷον δ᾽ ὄλβον οὐ-
δὲν αὐξάνειν.
Τοιάδ᾽ ἐξ ἀνδρῶν ὀνείδη πολλάκις κλύων
κακῶν,
Τήνδ᾽ ἐβούλευσεν κέλευθον, καὶ στρά-
τευμ᾽ ἐφ᾽ Ἑλλάδα.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον
Μέγιστον, αἰείμνηστον, οἷον οὐδέπω
Τόδ᾽ ἄστυ Σούσων ἐξεκείνωσεν πεσόν·
Ἐξ οὗτε τιμὴν Ζεὺς ἄναξ τήνδ᾽ ὤπασεν,
Ἕν᾽ ἄνδρ᾽ ἁπάσης Ἀσίδος μηλοτρόφου
Ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον.
Μῆδος γὰρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμὼν στρατοῦ·
Ἄλλος δ᾽ ἐκείνου παῖς τόδ᾽ ἔργον ἤνυσε·
Φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρόφουν.
Τρίτος δ᾽ ἀπ᾽ αὐτοῦ Κῦρος, εὐδαίμων
ἀνήρ,
Ἄρξας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·
Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτήσατο,
Ἰωνίαν τε πᾶσαν ἤλασεν βίᾳ.
Θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ.
Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴθυνε στρατόν.

690. ἄνδρασι.
691. f. Ξέρξης, λέγουσιν.
695. ἐβούλευσε.
697. (ἀειμν.)
698. ἐξεκένωσε (..κείνωσε) f. ἐξε-
κήνωσεν.
700. v. ἄνδρα πάσης — v. Ἀσιάδος.
701. ἰθυντήριον.
703. ἤνυσεν ἔργον.
704. f. ᾤακ.
708. ἤλασε.
709. ἔμφρων.
710. ἴθυνεν.

Πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,
Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[Ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.]
Κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου,
Κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
Ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προσέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
Κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
Ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
Λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
Μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

711. (πάτρῃ) πάτρας.
713. (Ἀρταξέρξης — ἔκτανεν.)
714. ἄνδρασι.
715. Μάραφνις = Μάρφις.
716. v. κἀγὼ πάλου δ' ἐκ.
719. νέος ὤν.
721. ἴσθ' = τόδ' ἴστε σαφ.
722. κράτους.
723. v. φάνημεν (φθαν.)
727. (στρατὸν.)
728. f. μηδ' ἦν.
729. αὔτη.
731. (λοιμῷ) — MSS. v. ὑπερκόμπους = ὑπερπώλους.
732. τε = καὶ (pro τοι) — ἀρεῖμεν = ἄρωμεν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρ-
βάρων
Περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Παῦροι γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὔ, τὰ μὲν,
τὰ δ' οὔ.
Κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
Λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ' ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
Ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει παθεῖν,
Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
Οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
Ἠιδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
Βωμοὶ δ' ἄϊστοι, δαιμόνων θ' ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
Τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται.
Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγὴς
Πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
Ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
Ὡς οὐχ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.

739. v. οὐ τά.
741. v. ἔλπισι.
743. φίλος.
744. (πατεῖν.)
745. δωρημάτων (f. δωρήματα.)
747. (ἠδοῦντο) — πιμπρᾶν (= οὐδ' ἐμπιμπράναι) τοὺς νεὼς (= θεούς.)
748. (βωμῶν) = θ' om.
752. MSS. ἐκπαιδεύεται.
753. v. αἱματοσφαγής.
754. (γᾶ) = γῆν — Δωριάδος.
755. v. θῖνες δὲ νεκρῶν = θ. ν. τε — γένει.
756. σημαίνουσιν.
757. (δεῖ.)

Πέμπτος δὲ Μάρδος ἦρξεν, αἰσχύνη πάτρᾳ,
Θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι· τὸν δὲ σὺν δόλῳ
Ἀρταφρένης ἔκτεινεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
Ξὺν ἀνδράσιν φίλοισιν, οἷς τόδ' ἦν χρέος.
[Ἕκτος δὲ Μάραφις, ἕβδομός τ' Ἀρταφρένης.]
Κἀγὼ δ' ἔκυρσα τοῦπερ ἤθελον πάλου,
Κἀπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῷ στρατῷ.
Ἀλλ' οὐ κακὸν τοσόνδε προςέβαλον πόλει.
Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ,
Κοὐ μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
Εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστ' ἐμοὶ ξυνήλικες,
Ἅπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τάδ' ἔσχομεν,
Οὐκ ἂν φανεῖμεν πήματ' ἔρξαντες τόσα.

ΧΟΡΟΣ.

Τί οὖν, ἄναξ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
Λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
Πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λεώς;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον,
Μηδ' εἰ στράτευμα πλεῖον ᾖ τὸ Μηδικόν.
Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ ξύμμαχος κείνοις πέλει.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς τοῦτ' ἔλεξας, τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπολλοὺς ἄγαν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον.

711. (πάτρῃ) πάτρας.
713. (Ἀρταξέρξης — ἔκτανεν.)
714. ἄνδρασι.
715. Μάραφνις = Μάρφις.
716. v. κἀγὼ πάλου δ' ἐκ.
719. νέος ὤν.
721. ἴσθ' = τόδ' ἴστε σαφ.
722. κράτους.
723. v. φάνημεν (φθαν.)
727. (στρατὸν.)
728. f. μηδ' ᾖν.
729. αὕτη.
731. (λοιμῷ) — MSS. v. ὑπερκόμπους = ὑπερπώλους.
732. τε = καὶ (pro τοι) — ἀρεῖμεν = ἄρωμεν.

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
Στρατὸς κυρήσει νοστίμου σωτηρίας.

ΧΟΡΟΣ.

Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν στράτευμα βαρ-
βάρων
Περᾷ τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο;

ΔΑΡΕΙΟΣ.

Παῦροι γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῦσαι θεῶν
Χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
Βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὔ, τὰ μέν,
τὰ δ᾽ οὔ.
Κεἴπερ τάδ᾽ ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
Λείπει κεναῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένος.
Μίμνουσι δ᾽ ἔνθα πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς
Ἄρδει, φίλον πίασμα Βοιωτῶν χθονί·
Οὗ σφιν κακῶν ὕψιστ᾽ ἐπαμμένει παθεῖν,
Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων·
Οἳ γῆν μολόντες Ἑλλάδ᾽ οὐ θεῶν βρέτη
Ἠιδοῦντο συλᾶν, οὐδὲ πιμπράναι νεώς·
Βωμοὶ δ᾽ ἄϊστοι, δαιμόνων θ᾽ ἱδρύματα
Πρόῤῥιζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
Τοιγὰρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
Πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλουσι, κοὐδέπω κακῶν
Κρηπὶς ὕπεστιν, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐκπιδύεται.
Τόσος γὰρ ἔσται πέλανος αἱματοσταγὴς
Πρὸς γῇ Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὕπο·
Θῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοσπόρῳ γονῇ
Ἄφωνα σημανοῦσιν ὄμμασι βροτῶν,
Ὡς οὐχ᾽ ὑπέρφευ θνητὸν ὄντα χρὴ φρονεῖν.

739. v. οὐ τά.
741. v. ἔλπισι.
743. φίλος.
744. (πατεῖν.)
745. δωρημάτων (f. δωρήματα.)
747. (ᾐδοῦντο) — πιμπρᾶν (= οὐδ᾽ ἐμπιμπράναι) τοὺς νεὼς (= θεούς.)
748. (βωμῶν) = θ᾽ om.
752. MSS. ἐκπαιδεύεται.
753. v. αἱματοσφαγὴς.
754. (γᾶ) = γῆν — Δωριάδος.
755. v. θῖνες δὲ νεκρῶν = θ. ν. τε — γένει.
756. σημαίνουσιν.
757. (δεῖ.)

Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ᾽ ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
Τοιαῦθ᾽ ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μέμνησθ᾽ Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
Φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
Πρὸς ταῦτ᾽ ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
Πινύσκετ᾽ εὐλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβοῦνθ᾽ ὑπερκόμπῳ θράσει.
Σὺ δ᾽, ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
Ἐλθοῦσ᾽ ἐς οἴκους, κόσμον, ὅςτις εὐπρεπής,
Λαβοῦσ᾽ ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
Κακῶν ὑπ᾽ ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
Στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
Μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
Ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ᾽, ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ᾽ ἡμέραν,
Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ᾽ ἔτι
Ἤλγησ᾽ ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐςέρχεται κακὰ
Ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
Ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
Ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
Ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,

761. μὴ δέ τις.
771. πάντῃ.
778. ψυχὴν = f. ψυχὴν — ἡδονῇ.
779. χρήματ᾽ οὐδὲν.
782. πολλὰ — ειςέρχεται κακοὶ = (κακ᾽ εἰςέρχεται.)
783. μάλιστά γ᾽.

Ὑπαντιάζειν παιδὶ ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ᾽ ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσο- στρ. α.
νόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
Εὖθ᾽ ὁ γηραιὸς
Πανταρκὴς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεὺς
Ἰσόθεος Δαρεῖος ἆρχε χώρας.
Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαίνο- ἀντ. α.
μεθ᾽, ἠδὲ νομίσματα πύργινα
Πάντ᾽ ἐπεύθυνον.
Νόστοι δ᾽ ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς
*** εὖ πράσσοντας ἆγον οἴκους.
Ὅσσας δ᾽ εἷλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς στρ. β.
Ἅλυος ποταμοῖο,
Οὐδ᾽ ἀφ᾽ ἑστίας συθεὶς,
Οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ
πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων·
Λίμνας τ᾽ ἔκτοθεν αἳ κατὰ χέρσον ἐλη- ἀντ. β.
λαμέναι περὶ πύργοι
Τοῦδ᾽ ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι,
μυχία τε Προποντὶς,
Καὶ στόμωμα Πόντου·
Νᾶσοί θ᾽ αἳ κατὰ πρῶν᾽ ἅλιον περί- στρ. γ.
κλυστοι,
Τᾷδε γᾷ προσήμεναι,
Οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,

787. v. παιδ᾽ ἐμῷ (ἐμῷ παιδὶ.)
789. μεγάλης — πολισσονόμου — ἀπεκύρσαμεν.
790. ευτ᾽ — v. γεραιός.
791. (παντάρχας) — ἀκάκας.
793. f. εὐδόκιμοι — MSS. νόμιμα τά.
794. (f. ἐπεύθυνμεν.)
796. v. ἆγον ἐς οἴκους.
797. v. ὅσας et πόλις — MSS. ποταμοῦ.
800. f. Θρηκίων ἐπαυλέων.
801. ἐκτοσθεν — MSS. πύργον.
803. τ᾽ v. om. — αὐχόμεναι, v. ἐχόμεναι (= ἐρχ.)
804. v. στόμα.
805. f. αἱ.
807. v. οἷα (= οἷαι.)

Ὕβρις γὰρ ἐξανθοῦσ᾽ ἐκάρπωσε στάχυν
Ἄτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἐξαμᾷ θέρος.
Τοιαῦθ᾽ ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,
Μέμνησθ᾽ Ἀθηνῶν Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
Ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα δαίμονα,
Ἄλλων ἐρασθεὶς ὄλβον ἐκχέῃ μέγαν.
Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόμπων ἄγαν
Φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς.
Πρὸς ταῦτ᾽ ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι
Πινύσκετ᾽ εὐλόγοισι νουθετήμασι,
Λῆξαι θεοβλαβοῦνθ᾽ ὑπερκόμπῳ θράσει.
Σὺ δ᾽, ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη,
Ἐλθοῦσ᾽ ἐς οἴκους, κόσμον, ὅςτις εὐπρεπής,
Λαβοῦσ᾽ ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γὰρ
Κακῶν ὑπ᾽ ἄλγους λακίδες ἀμφὶ σώματι
Στημοῤῥαγοῦσι ποικίλων ἐσθημάτων.
Ἀλλ᾽ αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πραΰνον λόγοις·
Μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέξεται.
Ἐγὼ δ᾽ ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
Ὑμεῖς δὲ πρέσβεις χαίρετ᾽, ἐν κακοῖς ὅμως,
Ψυχῇ διδόντες ἡδονὴν καθ᾽ ἡμέραν,
Ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ᾽ ἔτι
Ἤλγησ᾽ ἀκούσας βαρβάροισι πήματα.

ΑΤΟΣΣΑ.

Ὦ δαῖμον, ὥς με πόλλ᾽ ἐςέρχεται κακὰ
Ἄλγη, μάλιστα δ᾽ ἥδε συμφορὰ δάκνει,
Ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σώματι
Ἐσθημάτων κλύουσαν, ἥ νιν ἀμπέχει.
Ἀλλ᾽ εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων,

761. μὴ δέ τις.
771. πάντῃ.
778. ψυχὴν = f. ψυχὴν — ἡδονῇ.
779. χρήματ᾽ οὐδὲν.
782. πολλὰ — εἰςέρχεται κακοὶ = (κακ᾽ εἰςέρχεται.)
783. μάλιστά γ᾽.

Ὑπαντιάζειν παιδὶ ἐμῷ πειράσομαι.
Οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθᾶς τε πολισσο- στρ. α.
νόμου βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,
Εὖθ' ὁ γηραιὸς
Πανταρκὴς, ἀκάκης, ἄμαχος βασιλεὺς
Ἰσόθεος Δαρεῖος ἄρχε χώρας.
Πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαίνο- ἀντ. α.
μεθ', ἠδὲ νομίσματα πύργινα
Πάντ' ἐπεύθυνον.
Νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς
*** εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.
Ὅσσας δ' εἷλε πόλεις πόρον οὐ διαβὰς στρ. β.
Ἅλυος ποταμοῖο,
Οὐδ' ἀφ' ἑστίας συθεὶς,
Οἷαι Στρυμονίου πελάγους Ἀχελωΐδες εἰσὶ
πάροικοι
Θρηϊκίων ἐπαύλων·
Λίμνας τ' ἔκτοθεν αἳ κατὰ χέρσον ἐλη- ἀντ. β.
λαμέναι περὶ πύργοι
Τοῦδ' ἄνακτος ἄϊον,
Ἕλλας τ' ἀμφὶ πόρον πλατὺν εὐχόμεναι,
μυχία τε Προποντὶς,
Καὶ στόμωμα Πόντου·
Νᾶσοί θ' αἳ κατὰ πρῶν' ἅλιον περί- στρ. γ.
κλυστοι,
Τᾶδε γᾷ προσήμεναι,
Οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,

787. v. παίδ' ἐμῷ (ἐμῷ παιδὶ.)
789. μεγάλης — πολισσονόμου — ἀπεκύρσαμεν.
790. εὖτ' — v. γεραιός.
791. (παντάρχας) — ἀκάκας.
793. f. εὐδόκιμοι — MSS. νόμιμα τὰ.
794. (f. ἐπεύθυνεν.)
796. v. ἄγον ἐς οἴκους.
797. v. ὅσας et πόλις — MSS. ποταμοῦ.
800. f. Θρηκίων ἐπαυλέων.
801. ἔκτοσθεν — MSS. πύργον.
803. τ' v. om. — αὐχόμεναι, v. ἐχόμεναι (= ἐρχ.)
804. v. στόμα.
805. f. αἱ.
807. v. οἷα (= οἷαι.)

Ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ᾽
Ἄνδρος ἀγχιγείτων·
Καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ᾽ ἕδος, ἀντ. γ΄.
Καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
Ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ᾽
Αἰτία στεναγμῶν.
Καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπῳδ.
Ἑλλάνων ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.
Ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
Παμμίκτων τ᾽ ἐπικούρων.
Νῦν δ᾽ οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ᾽ αὖ φέρομεν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ᾽ ἡλικίαν ἐσιδόντ᾽ ἀστῶν.
Εἴθ᾽ ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ᾽ ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

808. Μύκων.
809. Ἄντρος.
810. v. μεσάγκτους.
811. ἕλος.
812. v. ἰδὲ.
813. v. τῆς — ματροπόλεις.
814. MSS. στεναγμάτων.
815. MSS. Ἰόνιον.
816. ἐλαύνων — χερσὶν. f. φρεσὶ σφετέραις.
817. ἀκάμαντον.
818. v. παμμίκταν.
819. v. ἀμφιλόγως — θεόπρεπτα = θεόθρεπτα.
820. δαμασθέντες — πλ. τε ποντ.
825. γύων = μελέων.
826. εἰσιδόντ᾽ = (ἐσιδών.)
827. v. ὤφελε (ὄφελεν) et — Ζεὺς.
829. v. μοῖρα.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
Κόσμου τ' ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.
Γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
Ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
Σάκτορι Περσᾶν· ἀδοβάται γὰρ
Πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
Τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
Μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

ΞΕΡΞΗΣ.

Αἶ αἶ αἶ αἶ κεδνᾶς ἀλκᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
Αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὅδ' ἐγὼν, οἴ οἴ, αἰακτὸς — στρ. ά.
Μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρῴᾳ
Κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

Πρόςφθογγόν σοι νόστου τὰν
Κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
Πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἵετ' αἰανὴν πάνδυρτον — ἀντιστρ. ά.

830. ὀττοτοὶ — βασιλεύς.
832. ἐπέκειρε (..ρεν.)
834—840. fort. ΞΕΡΞΗΣ.
834. γαῖα.
835. (Ξέρσα.)
836. Περσῶν — MSS. v. ἀγδαβάται.
838. φύσις — f. πάνυ τ' ἀρτιφυής.
840. fort. Chori cum seqq. — αἶ v. bis.
841. δὲ om. — γαῖαν — Hic vers. et sequ. fort. Προῳδ.
842. τ. γοῦνυ.
843. οἶ ter.
844. MSS. γᾷ τε πατρίᾳ.
845. ἐγενόμην.
846. προςφθόγγου (πρὸς (πρὸ) φθόγγου.)
848. Μαριανδινοῦ (..δηνοῦ.)
849. v. πέμψω bis.
850. αἰανῆ — MSS. καὶ πανόδυρτον.

Ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκονος, Τήνῳ τε συνάπτουσ'
Ἄνδρος ἀγχιγείτων·
Καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
Λῆμνον, Ἰκάρου θ' ἕδος, ἀντ. γ'.
Καὶ Ῥόδον, ἠδὲ Κνίδον, Κυπρίας τε πόλεις, Πάφον,
Ἠδὲ Σόλους, Σαλαμῖνά τε, τᾶς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
Αἰτία στεναγμῶν.
Καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἰαόνιον πολυάνδρους ἐπῳδ.
Ἑλλάνων ἐκράτυνε σφετέραις φρεσίν.
Ἀκάματον δὲ παρῆν σθένος ἀνδρῶν τευχηστήρων,
Παμμίκτων τ' ἐπικούρων.
Νῦν δ' οὐκ ἀμφιβόλως θεότρεπτα τάδ' αὖ φέρομεν πολέμοισι
Δμαθέντες μεγάλως πλαγαῖσι ποντίαισιν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰώ. δύστηνος ἐγὼ στυγερᾶς μοίρας
Τῆσδε κυρήσας ἀτεκμαρτοτάτης,
Ὡς ὠμοφρόνως δαίμων ἐνέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάθω τλήμων;
Λέλυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη,
Τήνδ' ἡλικίαν ἐςιδόντ' ἀστῶν.
Εἴθ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ μετ' ἀνδρῶν
Τῶν οἰχομένων
Θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι.

808. Μύκων.
809. Ἄντρος.
810. v. μεσάγκτους.
811. ἕλος.
812. v. ἰδὲ.
813. v. τῆς — ματροπόλεις.
814. MSS. στεναγμάτων.
815. MSS. Ἰόνιον.
816. ἐλαύνων — χερσὶν. f. φρεσὶ σφετέραις.
817. ἀκάμαντον.
818. v. παμμίκταν.
819. v. ἀμφιλόγως — θεόπρεπτα = θεόθρεπτα.
820. δαμασθέντες — πλ. τε ποντ.
825. γύων = μελέων.
826. εἰςιδόντ' = (ἐςιδών.)
827. v. ὤφελε (ὄφελεν) et — Ζεύς.
829. v. μοίρα.

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοὶ βασιλεῦ στρατιᾶς ἀγαθῆς,
Καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
Κόσμου τ᾽ ἀνδρῶν,
Οὓς νῦν δαίμων ἀπέκειρεν.
Γᾶ δ᾽ αἰάζει τὰν ἐγγαίαν
Ἥβαν Ξέρξᾳ κταμέναν, Ἅιδου
Σάκτορι Περσᾶν· ἀδοβάται γὰρ
Πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος,
Τοξοδάμαντες, πάνυ γὰρ φύστις
Μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.

ΞΕΡΞΗΣ.

Αἶ αἶ αἶ αἶ κεδνᾶς ἀλκᾶς,

ΧΟΡΟΣ.

Ἀσία δὲ χθὼν, βασιλεῦ γαίας,
Αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὅδ᾽ ἐγὼν, οἳ οἳ, αἰακτὸς — στρ. α΄.
Μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρῴᾳ
Κακὸν ἄρ᾽ ἐγενόμαν.

ΧΟΡΟΣ.

Πρόσφθογγόν σοι νόστου τὰν
Κακοφάτιδα βοὰν, κακομέλετον ἰὰν
Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος
Πέμψω πολύδακρυν ἰαχάν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἵετ᾽ αἰανὴν πάνδυρτον — ἀντιστρ. α΄.

830. ὀττοτοὶ — βασιλεῦ.
832. ἐπέκειρε (..ρεν.)
834—840. fort. ΞΕΡΞΗΣ.
834. γαῖα.
835. (Ξέρσα.)
836. Περσῶν — MSS. v. ἀγδαβάται.
838. φύσις — f. πάνυ τ᾽ ἀρτιφυής.
840. fort. Chori cum seqq. — αἶ v. bis.
841. δὲ om. — γαῖαν — Hic vers. et sequ. fort. Προῳδ.
842. v. γοῦνυ.
843. οἳ ter.
844. MSS. γᾷ τε πατρίᾳ.
845. ἐγενόμην.
846. προςφθόγγου (πρὸς (πρὸ) φθόγγου.)
848. Μαριανδινοῦ (..δηνοῦ.)
849. v. πέμψω bis.
850. αἰανῆ — MSS. καὶ πανόδυρτον.

Δύςθροον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ
Μετάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἥσω τοι καὶ πάνδυρτον,
Λαοπαθῆ σεβίζων, ἀλίτυπα βάρη,
Πόλεως γέννας πενθητῆρος.
Κλάγξω δ᾽ αὖ γόον ἀρίδακρυν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, στρ. β΄.
Ἰάνων ναύφρακτος
Ἄρης ἑτεραλκὴς
Νυχίαν πλάκα κερσάμενος
Δυςδαίμονά τ᾽ ἀκτάν.

ΧΟΡΟΣ.

Οἲ οἲ οἲ βόα καὶ πάντ᾽ ἐκπεύθου.
Ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος, ποῦ δέ σοι
παραστάται,
Οἷος ἦν Φαρανδάκης,
Σούσας, Πελάγων, Δοτάμας, ἠδ᾽ Ἀγδαβά-
τας, Ψάμμις, Σουσισκάνης τ᾽
Ἀγβάτανα λιπών;

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὀλοοὺς ἀπέλιπον ἀντ. β΄.
Τυρίας ἐκ ναὸς
Ἐῤῥοντας, ἐπ᾽ ἀκταῖς
Σαλαμινιάσι στυφέλου
Θείνοντας ἐπ᾽ ἀκτᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

Οἲ οἲ οἲ οἲ, ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος

852. μετάτρεπτος.
853. MSS. πανόδυρτον.
854. v. λαοπαθῆ τε σεβ., ἁλιτυπῆ τε β.
856. εὐρύδακρυν.
857 — 861. v. Chori. — v. Ἰώνων = Ἰαόνων.
859. ἑτεραλκῆς.
862. v. Xerxis.
863. ποῦ δὴ = π. σοι = π. δέ σοι φίλ. ὄχλος.
865. v. καὶ Δατ. — Ψ. καὶ Σουσ. τ᾽ ἀκβάταν᾽ ἐκλιπὼν = (προλιπών.)
866. f. ἀπέλειπον.
869. MSS. v. σαλαμινίοι.
870. v. θανόντας — ἀκταῖς.
871. οἶ MSS. v. ter.

Καριόμαρδός τ᾽ ἀγαθὸς; ποῦ δὲ Σευάλ-
κης ἄναξ,
Ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας, Ἀρτεμ-
βάρης τ᾽ ἠδ᾽ Ὑσταίχμας; τάδε
σ᾽ ἐπανερόμαν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὼ (ἰώ) μοί μοι, τὰς ὠγυγίας — στρ. γ΄.
Κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας, πάντες ἑνὶ
πιτύλῳ,
Ἒ ἓ ἓ τλάμονες ἀσπαίρουσιν χέρσῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ
Τὸν σὸν πιστὸν πάντ᾽ ὀφθαλμὸν
Μυρία μυρία πεμπαστὰν
Βατανώχου παῖδ᾽ Ἄλπιστον τοῦ Σησάμα,
Τοῦ Μυγαβάτα, Πάρθον τε, μέγαν τ᾽
Οἰβάρην
Ἔλιπες ἔλιπες; ὢ ὢ δαΐων,
Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἴυγγα δῆτ᾽ ἀγαθῶν ἑτάρων — ἀντ. γ΄.
Ὑπομιμνήσκεις [μοι] ἄλαστα στυγνὰ πρό-
κακα λέγων.
Βοᾷ βοᾷ μελέων ἔνδοθεν ἦτορ.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν,
Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνταρχον

872. κ᾽ Ἀριομ. = καρισμαρδός τ᾽ — v. Σεβάλκης — ἄραψ.
874. μέμφθις — θάμυρις — v. μασίστρης — οἰσταίχμας — v. ἐπανέρομαι = ἐπανέρωμαι.
875. ἰὼ ter. — ὠγυγίους.
878. bis = sexies — MSS. v. ἀσπαίρουσι = ἀπαίρουσι.
879. (τῶν σῶν) — τὸν om.
881. Βατανόχου — σησίμου = σεισάμα.
882. Μεγαβάτα — v. Πάρθεον (Πάρθιον. f. Μάρδων) — τοιβάρην τ᾽.
883. ὢ v. semel.
884. κακὰ πρὸς κακά.
885. v. ἰυγγά μοι.
888. MSS. v. ἄλλο τι = ἄλλο γε.
889. Μάρδον.

Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμαν, Τόλμον τ'
αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
Τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΧΕΡΞΗΣ.

Βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ, στρ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

Βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὴ ἰή, ἰὼ ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ ἰὼ δαίμονες,
Ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν
Διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

Πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γὰρ . . .

ΞΕΡΞΗΣ.

Νέαι νέαι δύαι δύαι·

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
Δυςπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

890. v. *Ξάνθην.*
892. *κηδαδάταν* = *κιγδάδαν* — v. *Λυθίμναν* — *τόλμαν* — *τ'* v. om. — v. *αἰχμῆς.*
893. f. *ἐτάφεν ἐτάφεν* — Haec v. *ΞΕΡΞ.*
894. MSS. v. *ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι* (...*μενος* f. *ἑπομέναις.*)
895. MSS. *οἵπερ* — *ἀκρόται.*
896. v. *ΞΕΡΞ.* — v. *οἳ οἵ.*
897—900. v. *ΧΟΡ.* — *ἰὴ* quinquies.
898. v. *δυςδαίμονες* = *ὦ δαιμ.*
899. MSS. *ἔθετ'* (*ἔλθετ'.*)
900. (*οἵαν*) — *ἄταν.*
901. (*οἷαι δὴ δι'* = *οἷοι δαίμονος*) — (*τύχα.*)
902. (*εὔδηλον·*)
903. v. *ΧΟΡ.* — *νέα νέα.*
904. *Ἰάνων* — *ναυατῶν* (..*τᾶν.*)
906. *Περσῶν.*

ΞΕΡΞΗΣ.

Πῶς δ' οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τά- στρ. έ.
λας πέπληγμαι;

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ' οὒκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὁρῶ ὁρῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Τάνδε τ' ὀϊστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἐσπανίσμεθ' ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ' ἄελπτον. ἀντ. έ.

ΧΟΡΟΣ.

Τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ' ἐγέῤῥηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παπαῖ παπαῖ.

908. ὄλωλε — v. μέγαλα — v. Περσῶν.
911. v. τανδὶ.
912. σεσωσμένον Xerxis.
913. v. βέλεσι (..εσσιν.)
914. (Xerxis.)
916. MSS. v. ἰαόνων = ἰαώνων.
917. ἀγανόριος.
918. ναύαρχον.
919. v. ἐπέρρηξά γ' (f. ἀπέῤῥηξ'.)
920. παπαὶ v. quater (= semel.)

Ξάνθον, ἄρειόν τ' Ἀγχάρην,
Διαῖξίν τ' ἠδ' Ἀρσάκην ἱππιάνακτας·
Κιγδαγάταν καὶ Λυθίμαν, Τόλμον τ'
αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
Ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ σκηναῖς
Τροχηλάτοισιν ὄπιθεν ἑπόμενοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Βεβᾶσι γὰρ τοίπερ ἀγρόται στρατοῦ, στρ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

Βεβᾶσιν, οἴ, νώνυμοι.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰώ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ ἰὼ δαίμονες,
Ἔθεσθ' ἄελπτον κακὸν
Διαπρέπον, οἷον δέδορκεν ἄτα.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πεπλήγμεθ', οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι. ἀντ. δ'.

ΧΟΡΟΣ.

Πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γὰρ . . .

ΞΕΡΞΗΣ.

Νέαι νέαι δύαι δύαι·

ΧΟΡΟΣ.

Ἰαόνων ναυβατᾶν
Κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
Δυςπόλεμον δὴ γένος τὸ Περσᾶν.

890. v. Ξάνθην.
892. κηδαδάταν = κιγδάδαν — v. Λυθίμναν — τόλμαν — τ' v. om. — v. αἰχμῆς.
893. f. ἐτάφεν ἐτάφεν — Haec v. ΞΕΡΞ.
894. MSS. v. ὄπισθεν δ' ἑπόμενοι (...μενος f. ἑπομέναις.)
895. MSS. οἵπερ — ἀκρόται.
896. v. ΞΕΡΞ. — v. οἳ οἳ.
897—900. v. ΧΟΡ. — ἰὴ quinquies.
898. v. δυςδαίμονες = ὦ δαιμ.
899. MSS. ἔθετ' (ἔλθετ'.)
900. (οἷαν) — ἄταν.
901. (οἷαι δὴ δι' = οἷοι δαίμονος) — (τύχα.)
902. (εὔδηλον·)
903. v. ΧΟΡ. — νέα νέα.
904. Ἰάνων — ναυατῶν (..τᾶν.)
906. Περσῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Πῶς δ᾽ οὔ; στρατὸν μὲν τοσοῦτον τά- στρ. έ.
λας πέπληγμαι;

ΧΟΡΟΣ.

Τί δ᾽ οὐκ; ὄλωλεν μεγάλως τὰ Περσᾶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ὁρᾷς τὸ λοιπὸν τόδε τᾶς ἐμᾶς στολᾶς;

ΧΟΡΟΣ.

Ὁρῶ ὁρῶ.

ΞΕΡΞΗΣ.

Τάνδε τ᾽ ὀϊστοδέγμονα;

ΧΟΡΟΣ.

Τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Θησαυρὸν βελέεσσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Βαιά γ᾽ ὡς ἀπὸ πολλῶν.

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἐσπανίσμεθ᾽ ἀρωγῶν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰάνων λαὸς οὐ φυγαίχμας;

ΞΕΡΞΗΣ.

Ἀγανόρειος· κατεῖδον δὲ πῆμ᾽ ἄελπτον. ἀντ. έ.

ΧΟΡΟΣ.

Τραπέντα ναύφρακτον ἐρεῖς ὅμιλον;

ΞΕΡΞΗΣ.

Πέπλον δ᾽ ἐγέῤῥηξ᾽ ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

Παπαῖ παπαῖ.

908. ὄλωλε — v. μέγαλα — v. Περσῶν.
911. v. ταν δὶ.
912. σεσωσμένον Xerxis.
913. v. βέλεσι (..εσσὶν.)
914. (Xerxis.)
916. MSS. v. ἰαόνων = ἰαώνων.
917. ἀγανόριος.
918. ναύαρχον.
919. v. ἐπέρρηξά γ᾽ (f. ἀπέῤῥηξ᾽.)
920. παπαὶ v. quater (= semel.)

ΞΕΡΞΗΣ.
Καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
ΧΟΡΟΣ.
Δίδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
ΞΕΡΞΗΣ.
Λυπρά, χάρματα δ' ἐχθροῖς.
ΧΟΡΟΣ.
Καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη.
ΞΕΡΞΗΣ.
Γυμνός εἰμι προπομπῶν.
ΧΟΡΟΣ.
Φίλων ἄταισι ποντίαισιν.
ΞΕΡΞΗΣ.
Δίαινε δίαινε πῆμα· πρὸς δόμους δ' ἴθι. στρ. ϛ'.
ΧΟΡΟΣ.
Αἰαῖ, αἰαῖ, δύα δύα.
ΞΕΡΞΗΣ.
Βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟΡΟΣ.
Δόσιν κακὰν κακῶν κακοῖς.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθείς.
ΧΟΡΟΣ.
Ὀτοτοτοτοῖ.
ΞΕΡΞΗΣ.
Βαρεῖα γ' ἅδε συμφορά.
ΧΟΡΟΣ.
Οἶ μάλα καὶ τόδ' ἀλγῶ.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν. ἀντ. ϛ'.

921. v. πλεῖον — μὲν οὖ = om.
923. (Chori.)
923. χαρίσματα.
924. v. σθένος δ' — ἐκολούθη.
926. ποντίαισι = ..τίαις.
927. τ' ἴθι.
929. v. νῦν.
932. ὀττοττοττοττοτοι f. ὀτοτοτοτοὶ ὀτοτοτοτοὶ.
933. v. γ' ἅδ' ἁ = γὰρ ἅδε.
934. v. οἴ μοι μ.

ΧΟΡΟΣ.
Διαίνομαι γόεδνος ὤν.
ΞΕΡΞΗΣ.
Βόα νυν ἀντίδουπά μοι.
ΧΟΡΟΣ.
Μέλειν πάρεστι, δέσποτα.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἐπορθίαζε γῦν γόοις.
ΧΟΡΟΣ.
Ὀτοτοτοτοῖ.
ΞΕΡΞΗΣ.
Μέλαινα δ᾽ αὖ μεμίξεται
ΧΟΡΟΣ.
Οἳ στονόεσσα πλαγά.
ΞΕΡΞΗΣ.
Καὶ στέρν᾽ ἄρασσε, κἄπιβόα τὸ Μύσιον. στρ. ζ'.
ΧΟΡΟΣ.
Ἄνια ἄνια ἄνια.
ΞΕΡΞΗΣ.
Καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα.
ΧΟΡΟΣ.
Ἄπριγδ᾽ ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἄϋτει δ᾽ ὀξύ.
ΧΟΡΟΣ.
Καὶ τάδ᾽ ἔρξω.
ΞΕΡΞΗΣ.
Πέπλον δ᾽ ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν. ἀντ. ζ'.
ΧΟΡΟΣ.
Ἄνια ἄνια ἄνια.

937. v. νῦν.
938. μέλλειν.
940. ὀττοττοτοῖ vid. str.
941. v. Chori.
942. v. μοι καὶ στ.
943. κἄπιβόα = (βόα.)
944. v. ἄνια ἄνια.
945. ὕπερθε.
948. v. τάδε.
949. ἔρεικ᾽ ἐγκολπίαν.
950. v. ἄνια ἄνια = φεῦ ἀν. ἀν.

ΞΕΡΞΗΣ.
Καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.
ΧΟΡΟΣ.
Ἄπριγδ' ἄπριγδα μάλα γόεδνα.
ΞΕΡΞΗΣ.
Διαίνου δ' ὄσσε.
ΧΟΡΟΣ.
Τέγγομαί τοι.
ΞΕΡΞΗΣ.
Βόα νυν ἀντίδουπά μοι. ἐπῳδός.
ΧΟΡΟΣ.
Ὀτοτοτοῖ.
ΞΕΡΞΗΣ.
Αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.
ΧΟΡΟΣ.
Ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἰὼ δὴ κατ' ἄστυ.
ΧΟΡΟΣ.
Ἰὼ δῆτα ναὶ ναί.
ΞΕΡΞΗΣ.
Γοᾶσθ' ἁβροβάται.
ΧΟΡΟΣ.
Ἰὼ, Περσὶς αἶα δύσβατος.
ΞΕΡΞΗΣ.
Ἠ τρισκάλμοις ἠ βάρισιν ὀλόμενοι.
ΧΟΡΟΣ.
Πέμψω τοί σε δυσθρόοισιν γόοις.

951. v. *κατοίκτιζε.*
955. v. *νῦν.*
956. v. quater οἶ = (fort. ut 932.)
957. (*δ' ἐς.*)
958. v. *ἰὼ ἰὼ* — f. *ὦ Περσ.* — *δύσβακτος* (.. *βάϊκτος.*)
959. 60. *ἰωά.*
962. v. *ἰὼ ἰώ.*
963. v. *ἦ* quater, *τρισκάλμοισιν*, *ἦ* quater — *ὀλλομ.*
964. v. *πέμψω σε* = *π. τοῖσδέ σε* — v. *δυσθρόοις.*

SCHOLIA

IN

PERSAS.

Z A B I R

SCHOLIA
IN
PERSAS.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓῼΔΙΑΣ
Ἡ ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΠΕΡΣΑΙ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων [1]) ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. Ἐκτίθησι δὲ [2]) καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην, Τάδ᾽ [3]) ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. Πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στρώννύς (f. στορνύς) τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν [4]). [Τῶν δὲ [5]) χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει [6]) δι᾽ ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τό, Τύριον οἶδμα λιποῦσα. (Eur. Phoen.) Τὰ δὲ στάσιμα· ὡς [7]) ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κομματικά [8]), ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] Καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος [9]), ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἢ καὶ [10]) δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς

1) μύθοις MS. R.
2) δὲ deest. MS. R.
3) Τόδ᾽ MS B.
4) πρεσβευτῶν MS. R.
5) μὲν MS. R.
6) ὅταν λέγῃ MS. R.
7) ὡς d. MS. B.
8) Τὰ δὲ seqq. usque ad verba ἡ δὲ ὑπόθεσις desunt in MS. B.
9) δὲ ἀμ. MS. B. οὐκ ἐνάριθμον M. R.
10) καὶ d. MS. B.

SCHOLIA
IN
PERSAS.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩιΔΙΑΣ
Ἡ ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
ΠΕΡΣΑΙ.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων [1]) ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. Ἐκτίθησι δὲ [2]) καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην, Τάδ᾽ [3]) ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. Πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στρώννυς (f. στορνὺς) τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν [4]). [Τῶν δὲ [5]) χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει [6]) δι᾽ ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τό, Τύριον οἶδμα λιποῦσα. (Eur. Phoen.) Τὰ δὲ στάσιμα· ὡς [7]) ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κομματικά [8]), ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] Καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος [9]), ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἢ καὶ [10]) δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς

1) μύθοις MS. R.
2) δὲ deest. MS. R.
3) Τόδ᾽ MS B.
4) πρεσβευτῶν MS. R.
5) μὲν MS. R.
6) ὅταν λέγῃ MS. R.
7) ὡς d. MS. B.
8) Τὰ δὲ seqq. usque ad verba ἡ δὲ ὑπόθεσις desunt in MS. B.
9) δὲ ἀμ. MS. B. οὐκ ἐνάριθμον M. R.
10) καὶ d. MS. B.

νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, (καὶ) διὰ Θεσσαλίας[1]) φεύγων, διεπεραιώθη (f. καὶ διαπεραιωθεὶς) εἰς τὴν Ἀσίαν[2]). Ἰστέον δὲ[3]) ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι[4]) πρὸς τὸν Ξέρξην. Οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. Ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. [Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.] Τούτου τοῦ Ξέρξου[5]) πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. Γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατήρ, Σύρος προσαγορευθεὶς ἢ Νόθος[6]). Ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. Τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι[7]).

Ἄλλως.[8])

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσίς ἐστιν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιστράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστυχίαι καὶ ἀποχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα ΧΟΡΟΣ γερόντων περὶ τὰ βασίλεια τοῦ Ξέρξου, ἈΤΟΣΣΑ, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἧτταν, ἈΓΓΕΛΟΣ πάντα διασαφῶν, ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ ΞΕΡΞΗΣ. Πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως.

Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν· καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι πόλιν τὰς Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἑτέρως πολλάς. Ὃ καὶ μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθω, ὡς δισμυρίαν ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων καὶ αὐτὸν, παραλύει μὲν ὁ Δαρεῖος

1) θαλάσσης MS. R.
2) ἐν τῇ Ἀσ. ἐπεραιώθη MS. B.
3) Ἰστ. — εἶχον des. in MS. R. Eorum loco occurrunt: Ἐπὶ Μεν. τραγ. Προμηθεῖ.
4) ἀντιτ. κ. ποιησ. in MS. B.
5) Τοῦ Ξέρξου τούτου MS. B.
6) des. Σύρος ἢ Νόθος in MS. B.
7) εἶναι γράφουσι MS. R.
8) Hoc argumentum ex Cod. M. I. sumsit Butlerus.

τοῦτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔτει ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, ὡς δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος. Οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μῦν δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσοῦ γράμματα κατά τινας μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν, ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρύσιον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον τῆς βουλῆς ἕνα κατεθαλάττωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οά Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἔπεμψε πάλιν κατὰ Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλῳ, πεντήκοντα μυριάδων στρατίαν ἔχοντι. Καὶ Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρετρίαν Εὐβοΐδα πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανώτου τ' τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων ἡττῶνται καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπερ ἀκηκοώς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὸν βασίλειαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀναγκάζοντος αὐτὸν πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἄριθμος αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος μυριάδες πεντακόσιαι, πλοῖα δὲ χίλια σζ'. ύ δ' ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Ἠμέτρησε δὲ τὴν στρατιὰν Ξέρξης τοῦτον τὸν τρόπον. Μυρίανδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κενῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἠρίθμει. Στρατευόντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρὴς γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν καὶ διέκοπτον αὐτόν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος καὶ τῆς τοῦ πελάγου ῥύμης, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐκέλευσεν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχεῖν τὸ πέλαγος· καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐκέλευσε γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι νηῶν καὶ ταύτας παρ' ἀλλήλους συννῆσαι[1]*) δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἑκατέρας ἠϊόνος· εἶτα δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προσηλῶσαι καὶ τούτου γενομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέ-*

1) Cod. *συνεῦσαι* (f. *συννεῦσαι* vel *συνδῆσαι*).

σαι μυρίνων καὶ δαφνῶν φύλλα. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκεῖς περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψηλὴν ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ἥπερ ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον ὅταν παρεγέγονεν τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ Κελαινὸν, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου β' τάλαντα, καὶ υ' μυριάδας δαρεικοῦ χρυσίου νομίσματος χιλίασιν ὀλίγαις ἀπολειπόμενας. Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῷ ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίης καὶ Λυδίης. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν ὡραίαν πλάτανον, καθ' Ἡρόδοτον χρυσῆν ἑτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ἣν καθεζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκιᾶς ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων μὲν τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἴλισσος, καὶ ἕτεροι. Τοξευούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξεύμασιν. Ἐφθακότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα. Ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικοπῶς τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

Τεῖχος τριτογενεῖ[1]) ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν[2]), τό σε τέκνα τ' ὀνήσει·
Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένων[3]) καὶ πεζὸν ἰόντα
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχώρει.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνιέναι, τί τὸ ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνους προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. Οὓς καί τινες ποιήσαντες, καὶ ἐπαναβάντες ὑπὸ Περσῶν πύργοις αὐτοῖς[4]) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμόν, ἔπεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλών, καὶ περὶ Σαλαμῖνα ὁρμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζῆνα. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες τοά. Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς καὶ μέλλοντος διαβαίνειν τὰς ἐν Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κατέσχε τὴν πάροδον· πάνυ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἴασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ολίγων

1) Cod. καὶ ξυλ.
2) Cod. τελέθον.
3) f. μένειν.
4) Cod. αὐτῶν.

ἀναβὰς περὶ τὸ Αἰγιάλεον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δέ ἐστιν ἀντικρὺ Σαλαμῖνος, ὁρῶν τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφότερα τὰ ναυτικά, τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἡττηθέντος δὲ κατάκρας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ θεώμενος ὁ Ξέρξης, καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἕλληνες καταλήψασθαι καὶ διαφθείρειν [τὴν γέφυραν], Μαρδόνιον μὲν εἴασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβών, δραμὼν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν μόλις μετ' ὀλίγων [1]) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς. Τὴν δὲ ἐν Πλαταιᾷ τοῦ πεζοῦ νίκην Παυσανίας ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγός.

v. 1. τάδε μὲν Περσῶν] A. [2]) τοῦτο δεικτικῶς οἷόν φησι τὶς πρὸς ἑαυτόν, ὅτι τάδε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα, καὶ ἐσμὲν ἐπόπται τῶν οἴκων αὐτῶν· οὓς τινας ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεύς, ὁ τοῦ Δαρείου υἱός, ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν [3]) προέκρινε τῶν ἄλλων, ἐφορεύειν, ἤτοι ἄρχειν, καὶ ἐπόπτας εἶναι, καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ, μὴ δυναμένους πολεμεῖν. Τὸ δὲ πιστὰ τινὲς φασιν, ὅτι ὑποπτεύσαντες τοὺς κατὰ χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν. Ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν ἔσωθεν, Πίστειρα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς πιστὰ ἔφη.

οἰχομένων] B. πορευθέντων.

τάδε μὲν Περσῶν] Γ. Ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστι περιόδου. Τὰ δὲ κῶλα εἰσίν, ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα ξέ. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐνήλλαξε. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα μζ'. Ὧν τὸ τελευταῖον τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν διὰ τὰ ἑξῆς. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ πενθημιμερῆ καὶ βραχυκατάληκτοι, ἤτοι ἰθυφαλλικὰ καὶ ἀκατάληκτα κς'. Ὧν τὸ παρὰ τελευταῖον ἀναπαιστικὸν διὰ τὰ ἑξῆς πενθημιμερῆ· τὸ δὲ τελευταῖον ἰθυφαλλικόν. Μετὰ δὲ τὸ β' κῶλον καὶ τὸ η', μόριόν τι κώλου τὸ όά τίθεται. Εἶτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν τὸ πρῶτον αὖθις ἔλαβε μέτρον. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ μονόμετρα ιέ. Ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δ', ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς.

v. 2. πιστὰ] B. Δέον εἰπεῖν· ἡμεῖς μὲν οἱ γέροντες καλούμεθα πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ τῶν ἐστρατευκότων καθ' Ἑλλάδος Περσῶν, τουτέστιν,

1) Cod. ὀλίγον.

2) Spanhemiana Scholia hic admodum lacera: In MS.A. οἱ ὑπομνηματευσάμενοι φασὶν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν Χορόν· ἀγνοοῦσι δὲ cet. οἱ δὲ ἄλλως .... τισάμενοι φασίν· ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ cet.

3) τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κατὰ πρεσβείαν MS. B.

ἡμᾶς ὁ Ξέρξης ἐνταῦθα κατέλιπεν ἀσφαλεῖς καὶ πιστοὺς τῆς ἀρχῆς φύλακας, ὥσπερ καὶ παρακατιὼν λέγει, πρὸς πιστὰ τάδε ἐπήνεγκεν· οἱ δὲ λέγοντες τὸ πιστὰ ἀντὶ Πίστειρα κατὰ συγκοπήν, παντὶ δῆλον ὅτι ληροῦσι.

v. 3. καὶ τῶν ἀφνεῶν] A. Λείπει τὰ βασίλεια.

ἀφνεῶν] B. ὀλβίων.

v. 4. ἑδράνων] B. κατοικησέων [1]). πρεσβείαν] ἐντιμότητα [2]).

v. 6. Δαρειογενὴς] A. Δαρείου υἱός.

v. 7. ἐφορεύειν] B. ἐπιστατεῖν [3]).

v. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ] A. Ταράσσεται, φησί, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν, τοῦτο γὰρ θυμὸς δηλοῖ, κακὰ μαντεύων περὶ τῆς ὑποστροφῆς τοῦ Ξέρξου, καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν Περσῶν. Ὁμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα ἔταξεν, εἶτα τοὺς ὑπηκόους, φησὶ γάρ· Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί. (Iliad. A.)

νόστῳ] B. ὑποστροφῇ.

v. 10. ὀρσοπολεῖται] B. κινεῖται.

v. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς οἴχωκε] A. πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ Ἀσιατογενής, ἤγουν ἡ Περσική, ἡ ἐν Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα, παρεγένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως. Οἴχωκεν, ἀπόλωλεν ἡ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν.

v. 13. οἴχωκε] B. ἐπορεύθη. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει] ἤτοι πᾶσαν τὴν νεότητα ἀνακαλεῖται ὁ θυμός.

νέον δ' ἄνδρα βαΰζει] [4]) A. ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία. Λείπει δὲ τοῦτο. Γράφεται δὲ καὶ ἑόν, ἤτοι τὸν ἴδιον ἄνδρα.

v. 14. τις ἱππεὺς] B. τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ Ξέρξου, ἢ ἐξ ἐκείνων [5]).

v. 16. οἵ τε τὸ Σούσων] [6]) B. Τοῦτο κατὰ ἀθροισμὸν καὶ μερισμόν. Ἄνω γὰρ εἰπών, ὡς πᾶσα ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς εἰς Ἑλλάδα ὥρμησεν, νῦν ἐντεῦθεν ἀπαριθμεῖν ἄρχεται ὅθεν ὥρμησαν, καὶ τίνες οἱ τῆς στρατιᾶς ἡγέμονες. Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων] αὗται αἱ πόλεις βασίλεια Περσῶν ἦσαν.

ἠδ' Ἐκβατάνων] [7]) A. ὅτι Ἀκεσσαῖα πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα λεγόμενα.

v. 17. καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος] A. Ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν [8]). Οἵ τινες, φησί, προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ

1) MS. A. ἑδράνων, καθεδρῶν· βασιλικῶν οἰκημάτων τῶν εἰς τὴν ....

2) τιμὴν αἱρεθέντες. (vid. Not. Sp. ad v. 4.)

3) vid. Not. Sp. ad v. 7.

4) MS. A. τὴν μετὰ τοῦ Ξέρξου στρατίαν· ἢ τὸν Ξέρξην μόνον. βαΰζει) βοᾷ, ἀνακαλεῖται ὁ θυμός μου.

5) ἄγγελος) πεζοδρόμος, οὔτε ἱππεὺς ἀφικνεῖται ἐξ ἐκείνων.

6) ὅτι Ἀκεσαῖα πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσαίου, τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλ· αὗται δὲ αἱ πόλεις, βασίλεια τῶν Περσῶν εἶχον.

7) τοῦτο κατ' ἄθροισιν καὶ μερισμόν· ἄνω γὰρ —· καὶ ὅθεν —· τὰ μὲν ὀνόματα τούτων, τινὰ μὲν ἱστόρησε, (τινὰ δὲ) ἔπλασε.

8) πόλις — MS. A.

τῶν Ἐκβατάνων, καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος ἔβαν ἐπορεύθησαν εἰς Ἑλλάδα οἱ μὲν ἔφιπποι, οἱ δὲ διὰ πλοίων, ἄλλοι δὲ πεζοί· παρέχοντες καὶ ποιοῦντες στύφος καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. Τινὲς δὲ τὸ παρέχοντες ἀντὶ τοῦ ὄντες λέγουσιν. Ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διδόντες καὶ τὸ πολέμου πολέμῳ φασίν.

v. 18. προλιπόντες] B. ἀφέντες. ἔβαν] εἰς τὴν Ἑλλάδα.

v. 20. στῖφος] B. τάξιν, πύκνωμα. παρέχοντες] ποιοῦντες.

v. 21. οἷος Ἀμίστρης] A. Βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ. [Τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν.] Οἷοι ἦν ὁ Ἀμίστρης, καὶ ὁ Ἀρταφρένης, καὶ ὁ Ἀστάσπης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν· σοῦνται καὶ ὁρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα· βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὕποχοι δὲ καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ Πέρσῃ δηλονότι. Κατὰ δέ τινάς ἐστιν ὑπέρθεσις ἐν τῷ Ἀρταφρένης διὰ τὸ μέτρον.

v. 24. ὕποχοι] B. ὑπόχειροι.

v. 25. σοῦνται] B. ὁρμοῦσι.

v. 26. τοξοδάμαντες] A. τοξόται, διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντιπάλους· καὶ ἱππικοί, φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θεαθῆναι, τοῦτ᾽ ἔστιν, ἱκανοὶ φοβεῖν ἐκ τῆς ὄψεως. ἐπιτήδειοι δὲ καὶ δεξιοὶ πρὸς πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ ψυχῆς.

v. 28. δόξῃ] A. γνώμῃ, ἢ φιλοτιμίᾳ, ἢ ἐνυποστάτῳ δοκήσει καὶ πείσματι ψυχῆς.

εὐτλήμονι δόξῃ] B. τοιοῦτοι γάρ εἰσιν, ὡς τοῖς αὐτοὺς θεωρουμένοις φόβον ἐμποιεῖν, καὶ δεινοὶ κατὰ τὴν μάχην, εὐτλημόνι καὶ καρτερικῇ δόξῃ ψυχῆς· τουτέστιν, οὐ μόνον τῷ εἴδει φοβεροί, ἀλλὰ καὶ δόξαν πᾶσιν παρέχουσιν, ὡς ἄρα δεινοὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐν καρτερίᾳ καὶ γεναιότητι ψυχῆς. Δέον δὲ εἰπεῖν· εὐτλήμονος καὶ καρτερικῆς ψυχῆς, πρὸς τὸ δόξῃ ἐπήνεγκε, εὐτλήμονι δόξῃ ψυχῆς εἰπών. Ὥςπερ καὶ ἐν ἄλλοις τίσι πολλαχοῦ, καὶ Εὐριπίδῃ εἴρηται, καὶ ἐν τῷ παρόντι Αἰσχύλῳ λέγοντι εἰς τὸ ὄπισθεν δρᾶμα (?) ψαλίοις τετραβαμόσι μωνύχων πώλων· (Eurip. Phoeniss. 808.) οὐ γὰρ ἦσαν οἱ χαλινοὶ τετραβάμονες, ἀλλ᾽ οἱ ἵπποι [1]).

v. 29. ἱππιοχάρμης] A. ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος.

v. 33. ἄλλους δ᾽ ὁ μέγας] A. ἄλλους δέ, φησίν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μέγας καὶ ὁ πολλὰ θρέμματα ἔχων Νεῖλος. Ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Αἰγύπτιοι [2]). Εἶτα καταλέγει τίνες ἦσαν οἱ ἀπ᾽ Αἰγύπτου, καί φησιν, ὁ Σουσισκάνης, καὶ ὁ Πηγασταγὼν ὁ Αἰγυπτιογενής. Τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσικάνης, καὶ πηγὰς καὶ ταγών. Τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε, καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. Ἕτεροι δὲ τὸ πηγάς, καὶ τὸ ταγὼν ὡς ἓν ἀναγινώσκουσιν Πηγασταγών.

1) Videntur in his nonnulla mendosa.

2) ὑποχ. — οἱ Αἰγ. τ. Περσῶν· ἄλλους δέ, φησίν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μεγ. κ. ὁ. π. θρ. ἐχ. Ν. εἶτα καταλ.

SCHOLIA

IN

P E R S A S.

ὙΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΗΣ ΤΟΥ ΑΙΣΧΥΛΟΥ ΤΡΑΓΩιΔΙΑΣ
Ἡ ἘΠΙΓΡΑΦΕΤΑΙ
Π Ε Ρ Σ Α Ι.

Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων [1]) ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπεποιῆσθαι. Ἐκτίθησι δὲ [2]) καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος ταύτην, Τάδ᾽ [3]) ἐστὶ Περσῶν τῶν πάλαι βεβηκότων. Πλὴν ἐκεῖ εὐνοῦχός ἐστιν ἀγγέλων ἐν ἀρχῇ τὴν τοῦ Ξέρξου ἧτταν, στρώννυς (f. στορνὺς) τε θρόνους τινὰς τοῖς τῆς ἀρχῆς παρέδροις· ἐνταῦθα δὲ προλογίζει χορὸς πρεσβυτῶν [4]). [Τῶν δὲ [5]) χορῶν τὰ μέν ἐστι παροδικά, ὡς ὅτε λέγει [6]) δι᾽ ἣν αἰτίαν πάρεστιν, ὡς τό, Τύριον οἶδμα λιποῦσα. (Eur. Phoen.) Τὰ δὲ στάσιμα· ὡς [7]) ὅτε ἵσταται καὶ ἄρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κομματικά [8]), ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ γίνεται.] Καὶ ἔστιν ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος παρὰ τῷ τάφῳ Δαρείου· ἡ δὲ ὑπόθεσις, Ξέρξης στρατευσάμενος κατὰ τῆς Ἑλλάδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, ἵππον μὲν ἄμετρον ἐπαγόμενος [9]), ναῦς δὲ χιλίας διακοσίας ἑπτά, ἢ καὶ [10]) δεκατέσσαρας· καὶ πεζῇ μὲν ἐν Πλαταιαῖς

1) μύθοις MS. R.
2) δὲ deest. MS. R.
3) Τόδ᾽ MS B.
4) πρεσβευτῶν MS. R.
5) μὲν MS. R.
6) ὅταν λέγῃ MS. R.
7) ὡς d. MS. B.
8) Τὰ δὲ seqq. usque ad verba ἡ δὲ ὑπόθεσις desunt in MS. B.
9) δὲ ἄμ. MS. B. οὐκ ἐνάριθμον M. R.
10) καὶ d. MS. B.

νικηθεὶς, ναυτικῇ δὲ ἐν Σαλαμῖνι, (καὶ) διὰ Θεσσαλίας [1]) φεύγων, διεπεραιώθη (f. καὶ διαπεραιωθεὶς) εἰς τὴν Ἀσίαν [2]). Ἰστέον δὲ [3]) ὅτι οἱ Ἕλληνες τριακοσίας μόνον νῆας εἶχον. Πρώτη ἔφοδος Περσῶν ἐπὶ Δαρείου ἐδυστύχησε περὶ Μαραθῶνα· δευτέρα, ἐπὶ Ξέρξου, περὶ Σαλαμῖνα καὶ Πλαταιάς, τοῦ Θεμιστοκλέους στρατηγοῦ ὄντος τότε τῶν Ἀθηναίων καὶ ῥήτορος, καὶ νῆας εἰπόντος ποιῆσαι καὶ ἀντιτάξασθαι [4]) πρὸς τὸν Ξέρξην. Οὗ καὶ γενομένου, περιεγένοντο αὐτοῦ. Ὁ Ἀπόλλων γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις μαντευομένοις πῶς τῶν Περσῶν περιγενήσονται, εἶπε τείχη ξύλινα κατασκευάσαι, καὶ οὕτω περιγενέσθαι αὐτῶν. Καὶ οἱ μὲν τείχη ἔλεγον ποιῆσαι εἰς τὴν πόλιν ξύλινα ἀντὶ τῶν λιθίνων· ὁ δὲ Θεμιστοκλῆς οὐχ οὕτως, ἀλλὰ νῆας εἶπε ποιῆσαι, αἳ πολλάκις διὰ τῶν οἰκείων τειχῶν σώζουσι τοὺς ἀνθρώπους. [Ἐπὶ Μένωνος τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.] Τούτου τοῦ Ξέρξου [5]) πατὴρ μὲν ἦν Δαρεῖος ὁ Περσῶν βασιλεὺς, μήτηρ δὲ Ἄτοσσα. Γίνωσκε δὲ ὅτι Δαρεῖοι τρεῖς εἰσι· πρῶτος δὲ τούτων υἱὸς Ὑστάσπου, προκριθεὶς ὑπὸ τῶν Περσῶν, καὶ βασιλεύσας αὐτῶν, ὃς ἦν καὶ Ξέρξου πατὴρ τοῦ στρατεύσαντος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας· δεύτερος δὲ ὁ Ἀρταξέρξου πατήρ, Σύρος προσαγορευθεὶς ἢ Νόθος [6]). Ἔσχατος δὲ Δαρεῖος ὁ ὑπ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου καταλυθείς. Τινὲς δὲ καὶ τέταρτον Δαρεῖον λέγουσιν εἶναι [7]).

Ἄλλως. [8])

Ἡ τούτου τοῦ δράματος ὑπόθεσίς ἐστιν ἡ κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπιστράτεια τοῦ Ξέρξου, καὶ αἱ ἐκεῖθεν δυστυχίαι καὶ ἀποχώρησις. Τὰ δὲ πρόσωπα ΧΟΡΟΣ γερόντων περὶ τὰ βασίλεια τοῦ Ξέρξου, ΑΤΟΣΣΑ, ἡ τοῦ Ξέρξου μήτηρ, ἡ καὶ προβιβασθεῖσα δι' ὀνειράτων τὴν τούτου ἧτταν, ΑΓΓΕΛΟΣ πάντα διασαφῶν, ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ ΞΕΡΞΗΣ. Πᾶσα δὲ ἡ ἱστορία τοῦ Ξέρξου ἔχει οὕτως.

Ἱππίας ὁ Πεισιστράτου τύραννος ὢν Ἀθηναίων ἐξέπεσε τῆς τυραννίδος. Ἐλθὼν οὖν παρὰ Πέρσας ἱκετεύει Δαρεῖον στρατεύειν κατ' Ἀθηνῶν· καὶ ὃς πείθεται, ὡς Ἀριστείδης φησίν. Ἡρόδοτος δὲ γράφει Ἀθηναίους ἀναπεισθέντας ὑπ' Ἀρισταγόρου τοῦ Μιλησίου πορθῆσαι πόλιν τὰς Σάρδεις οὔσας ὑπὸ Δαρείου, καὶ ἑτέρως πολλάς. Ὁ καὶ μαθὼν Δαρεῖος ἤρετο τίνες οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ἀπέστειλε κατ' αὐτῶν Μαρδόνιον μετὰ βαρείας δυνάμεως καὶ στόλου πολλοῦ. Ναυαγήσαντα δὲ τοῦτον περὶ Ἄθω, ὡς δισμυρίαν ἀνδρῶν ναυαγῆσαι, καὶ τραυματισθῆναι ὑπὸ θραυσμάτων καὶ αὐτὸν, παραλύει μὲν ὁ Δαρεῖος

1) θαλάσσης MS. R.
2) ἐν τῇ Ἀσ. ἐπεραιώθη MS. B.
3) Ἰστ. — εἶχον des. in MS. R. Eorum loco occurrunt: Ἐπὶ Μεν. τραγ. Προμηθεῖ.
4) ἀντιτ. κ. ποιησ. in MS. B.
5) Τοῦ Ξέρξου τούτου MS. B.
6) des. Σύρος ἢ Νόθος in MS. B.
7) εἶναι γράφουσι MS. R.
8) Hoc argumentum ex Cod. M. I. sumsit Butlerus.

τοῦτον τῆς ἀρχῆς. Δευτέρῳ δὲ ἔτει ἀπὸ τοῦδε ἔπεμψεν Ἀθηναίοις σπυρίδα, γῆν καὶ ὕδωρ αἰτῶν, ὡς δῆθεν ἐντεῦθεν δόξαι γῆς καὶ θαλάσσης εἶναι κύριος. Οἱ δὲ τοὺς μὲν Περσῶν πρέσβεις εἰς φρέαρ ζῶντας βαλόντες, ἄνωθεν γῆν καὶ λίθων βολὰς πέμποντες, τούτους κατέχωσαν. Μῦν δέ τινα Σάμιον ἑρμηνεύσαντα τοῖς Ἀθηναίοις τὰ Περσοῦ γράμματα κατά τινας μὲν ἀνεῖλον, κατά τινας δὲ ἄτιμον ἐποίησαν, ὡς καὶ Ἀρίθμιον τὸν Ζελείτην ἠτίμωσαν, χρύσιον βαρβαρικὸν αὐτοῖς παρὰ Δαρείου κομίσαντα πρεσβευόμενον. Κυρσίλον τῆς βουλῆς ἕνα κατεθαλάττωσαν καὶ ἀνεῖλον Ἀθηναῖοι, ὅτι γῆν καὶ ὕδωρ συνεβούλευε πέμπειν τῷ βαρβάρῳ· αἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων γυναῖκες τὴν γυναῖκα Κυρσίλου ὁμοίως κατελίθωσαν, καὶ οἱ παῖδες τοὺς παῖδας αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει Ὀλυμπιάδι οά Δαρεῖος, μετὰ τὸ ἐκστῆναι Μαρδόνιον τῆς ἀρχῆς ἔπεμψε πάλιν κατὰ Ἀττικῆς Δάτιν καὶ Ἀρταφέρνην, ἀνέψιον αὐτοῦ, χιλίων νεῶν στόλῳ, πεντήκοντα μυριάδων στρατίαν ἔχοντι. Καὶ Νάξον εἷλον, καὶ Ἐρετρίαν Εὐβοΐδα πόλιν, ἐν δὲ τῇ Δήλῳ Δάτις ἐθυμίασε τῷ Ἀπόλλωνι λιβανώτου τ΄ τάλαντα. Ἀποπλεύσαντες δὲ καὶ περὶ Μαραθῶνα στρατοπεδευσάμενοι σὺν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας, Μιλτιάδου στρατηγοῦντος Ἀθηναίων καὶ Στησιλέου, πολεμαρχοῦντος δὲ Καλλιμάχου καὶ Κυναιγείρου καὶ Πλαταιῶν συμμαχούντων αὐτοῖς χιλίων ἡττῶνται καὶ πρὸς Δαρεῖον ὑποστρέφουσιν, ὅπερ ἀκηκοώς, κατὰ τῆς Ἑλλάδος ηὐτρεπίζετο στρατεύειν. Ἐπὶ τρεῖς οὖν ὅλους ἐνιαυτοὺς στόλον τε ηὐτρέπιζε καὶ πεζὸν συνῆγε στρατόν. Τετάρτῳ δὲ ἔτει Δαρεῖος μὲν τελευτᾷ, Ξέρξης δὲ καὶ τὸν βασίλειαν καὶ τὸν πόλεμον διαδέχεται δέκα παρελθόντων ἐνιαυτῶν, Μαρδονίου μὲν ἀναγκάζοντος αὐτὸν πολεμεῖν, Ἀρταβάνου δὲ ἀποτρέποντος. Ἦν οὖν ὁ πᾶς ἄριθμος αὐτῷ τῆς στρατιᾶς ἀπόμαχός τε καὶ μάχιμος μυριάδες πεντακόσιαι, πλοῖα δὲ χίλια αζ΄. υ΄ δ᾽ ἦν τάλαντα ἡμερησία τροφὴ τῷ στρατῷ. Ἠμέτρησε δὲ τὴν στρατιὰν Ξέρξης τοῦτον τὸν τρόπον. Μυρίανδρον τεῖχος κατεσκεύασε καὶ τοῦτο πληρῶν καὶ κενῶν οὕτω τὰς μυριάδας ἠρίθμει. Στρατευόντων οὖν κατὰ Ἑλλάδος ἠθέλησε καινοτομῆσαι τὰς τῶν στοιχείων φύσεις. Βουβαρὴς γὰρ καὶ ὁ πεντάπηχυς Ἀρταχαῖος προπεμφθέντες μετὰ πολλῶν μυριάδων τῆς ὀρυγῆς τοῦ Ἄθω ἐπεστάτουν καὶ διέκοπτον αὐτόν, καὶ ἐθαλάττουν εἰς βάθος. Ἕτεροι δὲ γεφυροῦν ἐπέμφθησαν τὸν Ἑλλήσποντον περὶ τὴν τραχεῖαν ἀκτὴν λεγομένην μεταξὺ Σήστου καὶ Ἀβύδου. Γεγονυίας δὲ τῆς γεφύρας καὶ λυθείσης ὑπὸ χειμῶνος καὶ τῆς τοῦ πελάγου ῥύμης, διακοσίαις ῥάβδων πληγαῖς ἔτυψε τὸν Ἑλλήσποντον, καὶ δύο δεσμοῖς σιδηροῖς ἐκέλευσεν ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν συσχεῖν τὸ πέλαγος· καὶ δῆθεν τὴν θάλασσαν οἷα δούλην δεσμῶν τοῖς κλοιοῖς. Ἑτέρας δὲ δύο γεφύρας ἀντὶ τῆς προτέρας τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐποίησεν. Ἐκέλευσε γὰρ ἅπαν τοῦτο τὸ πέλαγος πληρῶσαι νηῶν καὶ ταύτας παρ᾽ ἀλλήλους συννῆσαι[1]) δεσμοῖς σιδηροῖς, καὶ ἀσφαλίσασθαι ταύτας ἐξ ἑκατέρας ἠΐονος· εἶτα δοκεῖς διὰ πάσων τούτων συνεχῶς προσηλῶσαι καὶ τούτου γενομένου γῆν ἐπιβαλεῖν, καὶ καταστορέ-

1) Cod. συνεῦσαι (f. συννεῦσαι vel συνδῆσαι).

σαι μυρίνων καὶ δαφνῶν φύλλα. Ἑκατέρωθεν δὲ τῆς γεφύρας ἦσαν ἕτεροι δοκεῖς περικλείοντες τὴν γέφυραν, μήπως τις ὀλισθήσας καταπέσῃ πρὸς τὴν θάλασσαν. Οὕτω μὲν αἱ γέφυραι γεγόνασι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον καὶ λίθινον ἕδραν αὐτῷ ὑψήλην ἐκεῖ ἐποιήσαντο, ἐν ἧπερ ἐφιδρυνθεὶς ὕστερον ὅταν παρεγέγονεν τὸ στράτευμα ἔβλεπε. Πρῶτον ἐς περὶ Κελαινὸν, πόλιν τῆς Φρυγίας, ἐλθὼν ξενίζεται σὺν παντὶ τῷ στρατεύματι παρὰ Πυθίου τοῦ Λυδοῦ, ὃς καὶ τῷ Δαρείῳ πρὶν ἐδωρήσατο χρυσῆν ἀναδενδράδα καὶ πλάτανον, καὶ τῷ Ξέρξῃ τότε ἐχαρίζετο ἀργυρίου β' τάλαντα, καὶ υ' μυριάδας δαρεικου χρυσίου νομίσματος χιλίασιν ὀλίγαις ἀπολειπόμενας. Ὧν οὐδὲν ὁ Ξέρξης λαβὼν ἀλλὰ τὴν προαίρεσιν ἀσπασάμενος καὶ τὸ λεῖπον μᾶλλον τῶν μυριάδων ἀναπληρώσας αὐτῷ ἔμελλε πρὸς τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου μέρη πορεύεσθαι διὰ Φρυγίης καὶ Λυδίης. Περί τινα δὲ τόπον ἰδὼν ὡραίαν πλάτανον, καθ' Ἡρόδοτον χρυσῆν ἑτέραν τοιαύτην ἐποίησεν, ἐφ' ἣν καθεζόμενος ἐν μεσημβρίᾳ σκιᾶς ἀπέλαυε. Πορευομένου δὲ αὐτοῦ προσωτέρω, ἐπικυψάντων μὲν τῶν ἵππων πιεῖν, ἀπεξηράνθη ὁ Μαίανδρος, ὡς καὶ ὁ Πηνειὸς περὶ Θεσσαλίαν ὕστερον, καὶ ἐν Ἀθηναῖς ὁ Ἴλισσος, καὶ ἕτεροι. Τοξευούσης δὲ τῆς στρατιᾶς ὁ ἥλιος ἀπεκρύβετο τοῖς τοξεύμασιν. Ἐφθακότος δὲ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔκλειψις ἡλίου καὶ σημεῖα ἐγένετο ἕτερα. Ὅμως ἑπτὰ νυξὶ καὶ ἡμέραις ὁ στρατὸς ἀπερικοπῶς τὰς γεφύρας ἐπεραιοῦτο. Τέλος ἐφ' ἅρματος καὶ αὐτὸς διαπεραιοῦται. Ἐρχομένου δὲ πρὸς τὴν Ἀττικὴν Ἀθηναίοις ἐδόθη χρησμὸς οὗτος·

Τεῖχος τριτογενεῖ [1]) ξύλινον διδοῖ εὐρυόπα Ζεὺς
Μοῦνον ἀπόρθητον τελέθειν [2]), τό σε τέκνα τ' ὀνήσει·
Μὴ δὲ σύ γ' ἱπποσύνην τε μένων [3]) καὶ πέζον ἰόντα
Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου στρατὸν ἥσυχος, ἀλλ' ὑποχώρει.

Καὶ ἕτερα τοιαῦτα. Τοῦτο γοῦν ἀκούσαντες οἱ Ἀθηναῖοι οὐκ ἠδύναντο ξυνιέναι, τί τὸ ξύλινον τεῖχος, ἀλλ' οἱ γέροντες ᾤοντο πύργους ξυλίνους προστάττειν αὐτοῖς τὴν Πυθίαν ποιεῖν. Οὓς καί τινες ποιήσαντες, καὶ ἐπαναβάντες ὑπὸ Περσῶν πύργοις αὐτοῖς [4]) κατεκαύθησαν. Θεμιστοκλῆς δὲ μόνος εἰπὼν ξύλινον τεῖχος εἶναι τὰς τριήρεις, καὶ τοῦτο βούλεσθαι τὸν χρησμόν, ἔπεισε. Καὶ τοὺς μαχίμους τριήρεσιν ἐμβαλών, καὶ περὶ Σαλαμῖνα ὁρμίσας μετὰ τῶν ἄλλων Ἑλληνικῶν νεῶν γυναῖκας καὶ γέροντας καὶ παῖδας ἐξέπεμψεν εἰς Τροιζῆνα. Ἦσαν δὲ πᾶσαι αἱ τῶν Ἀθηναίων καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων νῆες τοά. Ἐρχομένου δὲ τοῦ Ξέρξου μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς καὶ μέλλοντος διαβαίνειν τὰς ἐν Ἑλλάδι οὕτω καλουμένας Πύλας Λεωνίδας ὁ Σπαρτιάτης μετὰ τ' κατέσχε τὴν πάροδον· πάνυ δὲ λαμπρῶς ἀγωνισάμενος, καὶ τῶν βαρβάρων πολλοὺς διαφθείρας καὶ ἀδελφοὺς β' τοῦ Ξέρξου, τέλος ὑπὸ τοσούτου πλήθους αὐτός τε καὶ οἱ σὺν αὐτῷ συμπατηθέντες ἀπώλλοντο. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξέρξης οὕτω μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς ταύτην μὲν περὶ Θήβας εἴασεν, αὐτὸς δὲ μετὰ οὐκ ολίγων

1) Cod. καὶ ξυλ.
2) Cod. τελέθον.
3) f. μένειν.
4) Cod. αὐτῶν.

ἀναβὰς περὶ τὸ Αἰγιάλεον ὄρος ἐκάθητο· τὸ δέ ἐστιν ἀντικρὺ Σαλαμῖνος, ὁρῶν τὴν ναυμαχίαν. Ἐν Σαλαμῖνι γὰρ συνέβαλον ἀμφότερα τὰ ναυτικά, τό τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικόν. Ἡττηθέντος δὲ κατάκρας τοῦ βαρβαρικοῦ ναυτικοῦ θεώμενος ὁ Ξέρξης, καὶ ἅμα ἀκούων ὡς μέλλουσιν Ἕλληνες καταλήψασθαι καὶ διαφθείρειν [τὴν γέφυραν], Μαρδόνιον μὲν εἴασε μετὰ τῆς πεζῆς στρατιᾶς αὐτόθι. Αὐτὸς δὲ μέρος τι τοῦ στρατεύματος παραλαβών, δραμὼν καταλαμβάνει τὴν γέφυραν. Καὶ πλείστοις κινδύνοις περιπεσὼν μόλις μετ᾿ ὀλίγων[1]) καταλαμβάνει τὴν πατρίδα. Μαρδονίῳ δὲ συμβαλόντες οἱ Ἀθηναῖοι κατεπολέμησαν. Ἔσχε δὲ τὴν μὲν ἐν Σαλαμῖνι τῆς ναυμαχίας νίκην Θεμιστοκλῆς. Τὴν δὲ ἐν Πλαταιᾷ τοῦ πεζοῦ νίκην Παυσανίας ὁ Λακεδαιμονίων στρατηγός.

v. 1. τάδε μὲν Περσῶν] Α.[2]) τοῦτο δεικτικῶς οἱόν φησι τὶς πρὸς ἑαυτόν, ὅτι τάδε καὶ ταῦτα πιστὰ καὶ πιστώματα καλεῖται τῶν Περσῶν τῶν πορευθέντων εἰς τὴν Ἑλλάδα γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἡμεῖς πιστοὶ χρηματοφύλακες τῶν Περσῶν καλούμεθα, καὶ ἐσμὲν ἐπόπται τῶν οἴκων αὐτῶν· οὓς τινας ἡμᾶς αὐτὸς ὁ Ξέρξης ὁ βασιλεύς, ὁ τοῦ Δαρείου υἱός, ὡς πρεσβύτας καὶ ἐντίμους ὄντας (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ κατὰ πρεσβείαν[3]) προέκρινε τῶν ἄλλων, ἐφορεύειν, ἤτοι ἄρχειν, καὶ ἐπόπτας εἶναι, καὶ ἐπιτηρητὰς τῆς χώρας αὐτοῦ, μὴ δυναμένους πολεμεῖν. Τὸ δὲ πιστὰ τινές φασιν, ὅτι ὑποπτεύσαντες τοὺς κατὰ χορὸν ἑαυτοὺς λέγειν πιστώματα Περσῶν. Ἀγνοοῦσι δὲ ὅτι πόλις ἐστὶ Περσῶν ἔσωθεν, Πίστειρα καλουμένη, ἣν συγκόψας ὁ ποιητὴς πιστὰ ἔφη.

οἰχομένων] Β. πορευθέντων.

τάδε μὲν Περσῶν] Γ. Ἡ εἴσθεσις τοῦ παρόντος δράματος ἐκ μονοστροφικῆς ἐστι περιόδου. Τὰ δὲ κῶλα εἰσίν, ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ μονόμετρα ξέ. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς τὸ μέτρον τοῦτο ἐνήλλαξε, Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα μζ΄. Ὧν τὸ τελευταῖον τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν διὰ τὰ ἑξῆς. Εἶτα εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν μεταβὰς καὶ ἑτέρῳ μέτρῳ ἐχρήσατο. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα τροχαϊκὰ δίμετρα καταληκτικὰ ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ πενθημιμερῆ καὶ βραχυκατάληκτοι, ἤτοι ἰθυφαλλικὰ καὶ ἀκατάληκτα κς΄. Ὧν τὸ παρὰ τελευταῖον ἀναπαιστικὸν διὰ τὰ ἑξῆς πενθημιμερῆ· τὸ δὲ τελευταῖον ἰθυφαλλικόν. Μετὰ δὲ τὸ β΄ κῶλον καὶ τὸ η΄, μόριόν τι κώλου τὸ ὀά τίθεται. Εἶτα μεταβὰς εἰς ἑτέραν ὑπόθεσιν τὸ πρῶτον αὖθις ἔλαβε μέτρον. Καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικὰ καὶ μονόμετρα ιέ. Ἐν ἐκθέσει δὲ στίχοι τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ δ΄, ὅμοιοι τοῖς ἑξῆς.

v. 2. πιστὰ] Β. Δέον εἰπεῖν· ἡμεῖς μὲν οἱ γέροντες καλούμεθα πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ τῶν ἐστρατευκότων καθ᾿ Ἑλλάδος Περσῶν, τουτέστιν,

1) Cod. ὀλίγον.

2) Spanhemiana Scholia hic admodum lacera: In MS. A. οἱ ὑπομνηματευσάμενοι φασὶν ὅτι ἑαυτοὺς λέγουσιν πιστώματα Περσῶν οἱ κατὰ τὸν Χορόν· ἀγνοοῦσι δὲ cet. οἱ δὲ ἄλλως .... τισάμενοι φασίν· ἡμεῖς ἐσμὲν οἱ cet.

3) τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κατὰ πρεσβείαν MS. B.

ἡμᾶς ὁ Ξέρξης ἐνταῦθα κατέλιπεν ἀσφαλεῖς καὶ πιστοὺς τῆς ἀρχῆς φύλακας, ὥςπερ καὶ παρακατιὼν λέγει, πρὸς *πιστὰ τάδε* ἐπήνεγκεν· οἳ δὲ λέγοντες τὸ *πιστὰ* ἀντὶ *Πίστειρα* κατὰ συγκοπὴν, παντὶ δῆλον ὅτι ληροῦσι.

v. 3. καὶ τῶν ἀφνεῶν] *A*. Λείπει τὰ βασίλεια.

ἀφνεῶν] *B*. ὀλβίων.

v. 4. ἑδράνων] *B*. κατοικησέων [1]). πρεσβείαν] ἐντιμότητα [2]).

v. 6. Δαρειογενής] *A*. Δαρείου υἱός.

v. 7. ἐφορεύειν] *B*. ἐπιστατεῖν [3]).

v. 8. ἀμφὶ δὲ νόστῳ] *A*. Ταράσσεται, φησί, καὶ θορυβεῖται ἡ ψυχὴ ἔσωθεν, τοῦτο γὰρ *θυμὸς* δηλοῖ, κακὰ μαντεύων περὶ τῆς ὑποστροφῆς τοῦ Ξέρξου, καὶ τῆς πολυχρύσου καὶ πλουσίας στρατιᾶς τῶν Περσῶν. Ὁμηρικῶς δὲ πρῶτον τὸν βασιλέα ἔταξεν, εἶτα τοὺς ὑπηκόους, φησὶ γάρ· *Ἀτρεΐδαι τε καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί*. (Iliad. *A*.)

νόστῳ] *B*. ὑποστροφῇ.

v. 10. ὀρσοπολεῖται] *B*. κινεῖται.

v. 12. πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς οἴχωκε] *A*. πᾶσα γὰρ ἡ δύναμις ἡ Ἀσιατογενής, ἤγουν ἡ Περσική, ἡ ἐν Ἀσίᾳ γεννηθεῖσα, παρεγένετο καὶ ἐπορεύθη μετὰ τοῦ βασιλέως εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄλλως. *Οἴχωκεν*, ἀπόλωλεν ἡ πᾶσα δύναμις τῶν Περσῶν.

v. 13. οἴχωκε] *B*. ἐπορεύθη. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει] ἤτοι πᾶσαν τὴν νεότητα ἀνακαλεῖται ὁ θυμός.

νέον δ' ἄνδρα βαΰζει] [4]) *A*. ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία. Λείπει δὲ τοῦτο. Γράφεται δὲ καὶ *ἑόν*, ἤτοι τὸν ἴδιον ἄνδρα.

v. 14. τις ἱππεὺς] *B*. τοῦ στρατοῦ ἢ τοῦ Ξέρξου, ἢ ἐξ ἐκείνων [5]).

v. 16. οἵ τε τὸ Σούσων] [6]) *B*. Τοῦτο κατὰ ἀθροισμὸν καὶ μερισμόν. Ἄνω γὰρ εἰπὼν, ὡς πᾶσα ἰσχὺς Ἀσιατογενὴς εἰς Ἑλλάδα ὥρμησεν, νῦν ἐντεῦθεν ἀπαριθμεῖν ἄρχεται ὅθεν ὥρμησαν, καὶ τίνες οἱ τῆς στρατιᾶς ἡγέμονες. Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων] αὗται αἱ πόλεις βασίλεια Περσῶν ἦσαν.

ἠδ' Ἐκβατάνων] [7]) *A*. ὅτι Ἀκεσσαῖα πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσσαίου τὰ νῦν Ἐκβάτανα λεγόμενα.

v. 17. καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος] *A*. Ἔστι καὶ τοῦτο πόλισμα Περσῶν [8]). Οἵ τινες, φησί, προλιπόντες τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ

1) MS. A. ἑδράνων, καθεδρῶν· βασιλικῶν οἰκημάτων τῶν εἰς τὴν ....

2) τιμὴν αἱρεθέντες. (vid. Not. Sp. ad v. 4.)

3) vid. Not. Sp. ad v. 7.

4) MS. A. τὴν μετὰ τοῦ Ξέρξου στρατίαν· ἢ τὸν Ξέρξην μόνον. *βαΰζει*) βοᾷ, ἀνακαλεῖται ὁ θυμός μου.

5) ἄγγελος) πεζοδρόμος, οὔτε ἱππεὺς ἀφικνεῖται ἐξ ἐκείνων.

6) ὅτι Ἀκεσαῖα πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Ἀκεσαίου, τὰ νῦν Ἐκβάτανα καλ· αὗται δὲ αἱ πόλεις, βασίλεια τῶν Περσῶν εἶχον.

7) τοῦτο κατ' ἄθροισιν καὶ μερισμόν· ἄνω γάρ — · καὶ ὅθεν — · τὰ μὲν ὀνόματα τούτων, τινὰ μὲν ἱστόρησε, (τινὰ δὲ) ἔπλασε.

8) πόλις — MS. A.

τῶν Ἐκβατάνων, καὶ τὸ παλαιὸν Κίσσινον ἕρκος ἔβαν ἐπορεύθησαν εἰς Ἑλλάδα οἱ μὲν ἔφιπποι, οἱ δὲ διὰ πλοίων, ἄλλοι δὲ πεζοί· παρέχοντες καὶ ποιοῦντες στύφος καὶ πύκνωμα τοῦ πολέμου. Τινὲς δὲ τὸ παρέχοντες ἀντὶ τοῦ ὄντες λέγουσιν. Ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ διδόντες καὶ τὸ πολέμου πολέμῳ φασίν.

v. 18. προλιπόντες] B. ἀφέντες. ἔβαν] εἰς τὴν Ἑλλάδα.

v. 20. στῖφος] B. τάξιν, πύκνωμα. παρέχοντες] ποιοῦντες.

v. 21. οἷος Ἀμίστρης] A. Βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Πέρσῃ. [Τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἱστόρησεν, τὰ δὲ τελείως ἔπλασεν.] Οἷοι ἦν ὁ Ἀμίστρης, καὶ ὁ Ἀρταφρένης, καὶ ὁ Ἀστάσπης, ταγοὶ καὶ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν· σοῦνται καὶ ὁρμῶσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα· βασιλεῖς μὲν τῶν ἰδίων πόλεων, ὕποχοι δὲ καὶ ὑποκλινεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι μεγάλῳ βασιλεῖ, τῷ Πέρσῃ δηλονότι. Κατὰ δέ τινάς ἐστιν ὑπέρθεσις ἐν τῷ Ἀρταφρένης διὰ τὸ μέτρον.

v. 24. ὕποχοι] B. ὑπόχειροι.

v. 25. σοῦνται] B. ὁρμοῦσι.

v. 26. τοξοδάμαντες] A. τοξόται, διὰ τῶν τόξων δαμάζοντες τοὺς ἀντιπάλους· καὶ ἱππικοί, φοβεροὶ μὲν εἰς τὸ θεαθῆναι, τοῦτ' ἔστιν, ἱκανοὶ φοβεῖν ἐκ τῆς ὄψεως. ἐπιτήδειοι δὲ καὶ δεξιοὶ πρὸς πόλεμον, ἐν τλήμονι καὶ καρτερικῇ καὶ γενναίᾳ δόξῃ καὶ γνώμῃ ψυχῆς.

v. 28. δόξῃ] A. γνώμῃ, ἢ φιλοτιμίᾳ, ἢ ἐνυποστάτῳ δοκήσει καὶ πείσματι ψυχῆς.

εὐτλήμονι δόξῃ] B. τοιοῦτοι γάρ εἰσιν, ὡς τοῖς αὐτοὺς θεωρουμένοις φόβον ἐμποιεῖν, καὶ δεινοὶ κατὰ τὴν μάχην, εὐτλημόνι καὶ καρτερικῇ δόξῃ ψυχῆς· τουτέστιν, οὐ μόνον τῷ εἴδει φοβεροί, ἀλλὰ καὶ δόξαν πᾶσιν παρέχουσιν, ὡς ἄρα δεινοὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι ἐν καρτερίᾳ καὶ γενναιότητι ψυχῆς. Δέον δὲ εἰπεῖν· εὐτλήμονος καὶ καρτερικῆς ψυχῆς, πρὸς τὸ δόξῃ ἐπήνεγκε, εὐτλήμονι δόξῃ ψυχῆς εἰπών. Ὥςπερ καὶ ἐν ἄλλοις τίσι πολλαχοῦ, καὶ Εὐριπίδῃ εἴρηται, καὶ ἐν τῷ παρόντι Αἰσχύλῳ λέγοντι εἰς τὸ ὄπισθεν δρᾶμα (?) ψαλίοις τετραβαμόσι μωνύχων πώλων· (Eurip. Phoeniss. 808.) οὐ γὰρ ἦσαν οἱ χαλινοὶ τετραβάμονες, ἀλλ' οἱ ἵπποι [1]).

v. 29. ἱππιοχάρμης] A. ὁ διὰ τῶν ἵππων εἰς τὴν μάχην πορευόμενος.

v. 33. ἄλλους δ' ὁ μέγας] A. ἄλλους δέ, φησίν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μέγας καὶ ὁ πολλὰ θρέμματα ἔχων Νεῖλος. Ὑποχείριοι γὰρ ἦσαν Περσῶν τότε οἱ Αἰγύπτιοι [2]). Εἶτα καταλέγει τίνες ἦσαν οἱ ἀπ' Αἰγύπτου, καί φησιν, ὁ Σουσισκάνης, καὶ ὁ Πηγασταγὼν ὁ Αἰγυπτιογενής. Τινὲς δὲ διαιροῦσι τὸ Σουσικάνης, καὶ πηγὰς καὶ ταγών. Τὰ γὰρ ὀνόματα ὁ ποιητὴς πέπλακε, καὶ οὐκ ἔστιν Αἰγυπτιακά. Ἕτεροι δὲ τὸ πηγάς, καὶ τὸ ταγὼν ὡς ἓν ἀναγινώσκουσιν Πηγασταγών.

1) Videntur in his nonnulla mendosa.

2) ὑποχ. — οἱ Αἰγ. τ. Περσῶν· ἄλλους δέ, φησίν, ἔπεμψε συμμάχους τῶν Περσῶν ὁ μεγ. κ. ὁ. π. θρ. ἔχ. Ν. εἶτα καταλ.

v. 34. Νεῖλος] B. ὑποχείριοι γὰρ Περσῶν ἦσαν Αἰγύπτιοι. Σουσισκάνης] ἦσαν δὲ οὗτοι.

v. 36. ἱρᾶς Μέμφιδος] B. ἱερὰν τὴν Μέμφιδα (Sp. Μέμφιν) καλεῖ διὰ τὸ τιμᾶσθαι ἐκεῖ τὸν Ἆπιν, καὶ μυστήρια τοῖς Αἰγυπτίοις γίνεσθαι.

v. 37. Ὠγυγίας] B.[1]) τὰς παλαιὰς λέγει δὲ τὰς ἑκατοντάπυλας.

v. 39. ἑλειοβάται] A. τὸ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκοῦντες. Ἡ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται· ἑλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. Παρά τισι δὲ ἑλειοβάται, οἱ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. Τινὲς δὲ εἰς τὰ ἑλειοβάτας στίζοντες, τὸ ἑξῆς, ἐρέται δεινοί, λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κωπηλάτας νηῶν ἐπιτήδειοι[2]).

ἑλειοβάται] B. Αἰγύπτιοι, ὅλος γὰρ τόπος ἐν Αἰγυπτίοις. ἐρέται] κωπηλάται.

v. 40. ἀνάριθμοι] B. τοῦτο πρὸς τὸ πλῆθος ἔδει ἐπενεγκεῖν καὶ εἰπεῖν ἀνάριθμον· νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀρσενικὸν ἀπέδωκεν.

v. 41. ἁβροδιαίτων] A. τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατήρ, πολεμήσας κατεστρεψάσατο, καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν. Ἁβροδίαιτοι δὲ οὗτοι· ὅθεν καὶ τὸ παρ᾽ Ἀνακρέοντι Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς (Fragm. 94). Καὶ τὸ περιφερόμενον, μή τέ μοι Λυδῶν κάρυκας, Μή τε μαστίγων ψόφους, τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάνει. Καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης ταύτην τὴν τρυφὴν δηλοῖ. Καὶ τὴν Βάκχαριν δὲ ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν. Cf. Spanhemiana et Schol. Fachsiana.

ἁβροδιαίτων] B. πολυτελῶν ἔν τε τροφαῖς καὶ ἐνδύμασιν.

v. 42. οἵ τ᾽ ἐπίπαν ἠπειρογενὲς] A. οἱ δι᾽ ὅλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες.

ἐπίπαν] B. παντελῶς. ἠπειρογενὲς] Ἤπειρος τόπος ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὕτω καλούμενος, ἤγουν ἡ Λυκαονία, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

v. 43. τοὺς Μητραγαθὴς] A. οὕστινας Λύδους ἐξορμῶσι καὶ ἐξάγουσι καὶ παρακινοῦσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐποχουμένους ἐν πολλοῖς ἅρμασι, Μητραγαθὴς ὁ Ἀρκεύς τε ἀγαθός, ἡγεμόνες οἰκονομοῦντες αὐτούς, καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις. Οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις κατῴκουν.

v. 44. δίοποι] A. οἱ διέποντες, ἡγεμόνες.

δίοπτοι] B. περίβλεπτοι.

v. 47. διῤῥυμά τε] A. Εἰπὼν πολλοῖς ἅρμασι τοὺς Λυδοὺς ἐποχεῖσθαι, παρακατιὼν τὴν ἁρματηλασίαν, καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὴ συνίσταιο ἐδήλωσεν εἰρηκώς, τέλη, ἅρματα δηλαδή, ἐξορμῶσι τῶν Σάρδεων τέθριππα καὶ ἑξάϊππα. Ἡ τέλη, τὰ τάγματα. Ἐκ τούτου δὲ τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ.

διῤῥυμα]. B. τέθριππα. τριῤῥυμά τέλη] ἕξιππα πληρώματα, στίφη.

1) παλαιάς — v. 38. ἐφέπων) ἐπιτηρῶν, διεξάγων.
2) ἐπιτήδειοι· φοβεροὶ τὴν ναυτικήν.

v. 49. πελάται] A. ἔνοικοι, γείτονες.
στεῦνται] B. ὁρμῶσι. ἱεροῦ] μεγάλου. Τμώλου] ὄρος Λυδίας.
πελάται] πλησιάσται.

v. 51. λόγχης ἄκμονες] A. Ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἀκμὼν ὑπὸ σφυρῶν.
ἄκμονες] B. καρτερικοί, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἄκμονος.

v. 52. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος] A. ἡ πλουσία δὲ Βαβυλὼν πέμπει πάμμικτον ὄχλον. Εἶτα ἑφερμηνεύων τοῦτο, φησί, ναῶν τε ἐπόχους, ἤτοι λαὸν ναυτικὸν ταῖς ναυσὶν ἐποχούμενον, καὶ πιστούς, θαῤῥοῦντας φρονήματι τοξικῷ, ἤτοι ἐμπείρους τῆς τοξικῆς.

v. 54. σύρδην] B. ὁμοῦ. ἐπόχους] ἐπιβάτας.

v. 55. Λήματι] B. φρονήματι. πίστους] θαῤῥαλέους.

v. 56. τὸ μαχαιρόφορον τ' ἔθνος] A. κοινῶς ἁπάντων Περσῶν.

v. 58. ὑποπομπαῖς] A. προτροπαῖς.
δειναῖς] B. μεγάλαις. ὑποπομπαῖς] προπομπαῖς.

v. 59. τοιόνδ' ἄνθος] A. τοιοῦτο καλλώπισμα καὶ τὸ ἐξαίρετον μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς Περσίδος οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα· περὶ οὓς πᾶσα γῆ Ἀσιῆτις ἡ ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς στενάζει ἐν πόθῳ μαραντικῷ καὶ καυστικῷ.
ἄνθος] B. ἐξαίρετον.

v. 60. οἴχεται] B. ἐπορεύθη.

v. 62. μαλερῷ] B. θερμῷ καὶ διαπύρῳ.

v. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί τε] A. οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ δμόκοιτοι αὐτῶν γυναῖκες τρομέουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηκυνόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν παραφορᾷ, τὸν ἡμερόλεγδον ἤτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον, παρὰ τὸ ἡμέρα, καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ.
ἡμερόλεγδον] B. τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγέντα.

v. 64. τείνοντα] B. αὐξάνοντα.

v. 65. πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις] A. ἐπέρασε μέν, φησίν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἤτοι τὴν Εὐρώπην· οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι, ὁ τοῦ βασιλέως Ξέρξου στρατός, ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμείψας καὶ ἀλλάξας τὸν πόρθμον τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος Ἕλλης, ἤτοι τὸν Ἑλλήςποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνῳ δεδεμένῃ. Γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νηῶν πεζῇ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περάσαι πεποίηκεν. Ταῦτα δὲ κωμωδεῖται Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ· „Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη μαρίκας (—ρικᾶς?)." Vide Meinek. Quaest. Scenic. Spec. I. p. 56. 57.
ἤδη] B. πάλαι.

v. 67. χώραν] B. τὴν Εὐρώπην.

v. 68. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ] B. στολῇ νηῶν.

v. 70. Ἀθαμάντιδος Ἕλλης] A. Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα, ἐξ ἧς τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον ἐγέννησε· τελευτησάσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἔλαβε τὴν Ἰνώ, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπους τοὺς τῆς χώρας πάντας λαβοῦσα καρποὺς ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥςτε μηκέτι σπειρομένους ἀναδίδοσθαι. Λιμοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χώρας ἐπικρατήσαντος οἱ

ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥςτε γνῶναι τὸ αἴτιον. Τούτους δὲ ἡ Ἰνὼ δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρέφοντας μηδὲν ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων εἴρηκεν. Ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιούτου χρησμοῦ γενόμενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρίβουσιν ἐμήνυσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρώτιστον θῦσαι τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι. Λαβόντων δὲ τὸν κριὸν καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ᾽ αὐτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ἐδήλωσε. Φυγῇ γοῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο, αὐτῷ ἐποχούμενοι καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. Ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι τούτους ἡ μὲν Ἕλλη ἐς μέσον τοῦ πόντου πέπτωκεν, ἀφ᾽ ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήςποντος· ὁ δὲ Φρύξος ἔν τινι προςελιμενέσθη λιμένι, ἀφ᾽ οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου λιμὴν ὀνομάζεται.

Ἀθαμάντιδος Ἕλλης] *B.* *Ἐν γὰρ ταῖς νηυσὶ ἔζευξε τὸν Ἑλλήςποντον ἑπταστάδιον ὄντα τὸ εὖρος, καὶ γῆν ἐπιχέας πεζῇ δι᾽ αὐτοῦ τὸν στρατὸν ὁδεῦσαι πεποίηκεν. Ἀθάμας δὲ ἐκ Νεφέλης Ἕλλην καὶ Φρύξον ἐγέννησε. Τελευτησάσης δὲ τῆς Νεφέλης ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνῶ (Ἰνώ?), ἥτις Ἕλλῃ καὶ Φρύξῳ φθονοῦσα, ὡς μητρυιά, ἐλυμήνατο τίσι μηχαναῖς τὰ σπέρματα ὡς μηκέτι σπειράμενα (σπαρέντα?) οἷά τε ἐκ τῆς γῆς ἀναδίδοσθαι. Λιμοῦ οὖν κατειληφότος τὴν χώραν οἱ ταύτης ἔνοικοι βουλόμενοι ἀπιέναι πρὸς τὸ μαντεῖον, λύσιν παρ᾽ ἐκείνου μαθεῖν τοῦ κακοῦ, διεφθάρησαν ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς χρήμασιν, ἵν᾽ ἐκεῖθεν ἀποστρέφοντες μηδὲν ἄλλο λέγοιεν πρὸς Ἀθάμαντα, ἢ ὡς Φρύξον τε καὶ Ἕλλην θῦσαι Ἀπόλλωνα προστάττειν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ. Ἀθάμαντος οὖν προςπεμπομένου αὐτοὺς ἐκ τῶν ποιμνίων, καὶ προστάττοντος κριὸν μετ᾽ αὐτῶν ἀγαγεῖν, ἐπειδὴ κριὸν παραλαβόντες ἔμελλον πορεύεσθαι, οὗτος παραδόξως αὐτοῖς τὸ κατ᾽ αὐτῶν ἐμήνυσε δρᾶμα. Φεύγοντες οὖν ἐποχούμενοι τῷ κριῷ ἐπεὶ θαλάττης ἐπέβησαν, ἡ μὲν Ἕλλη ὀλισθήσασα τοῦ κριοῦ πίπτει ἔντος τοῦ πελάγους, ἀφ᾽ ἧς Ἑλλήςποντος κέκληται. Ὁ δὲ Φρύξος προςορμήσας λιμένι καὶ τελευτήσας τὸν βίον ἐκεῖ Φρύξου λιμένα τοῦτον ὡς αὐτοῦ καλεῖσθαι πεποίηκεν.*

v. 71. *πολύγομφον ὅδισμα*] *A.* *ἀμφὶ τῷ αὐχένι τοῦ πόντου ζυγὸν βαλὼν πολύγομφον ὅδισμα καὶ βάδισμα, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι νώτων ἄνωθεν. Ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον τῆς θαλάσσης ταῖς ναυσὶ συνδήσας καὶ γῆν ἐπιβαλὼν ὤνωθεν, ὥςτε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. Διὸ πολύγομφον ὅδισμα εἶπε. Γράφεται καὶ ἔρεισμα τὴν ναῦν.* (*Τὴν ναῦν* quid?)

πολύγομφον] *B.* *πολύκαρπον.* *ὅδισμα*] *πορείαν.*

v. 72. *αὐχένι πόντου*] *B.* *Διὰ τὸ εἶναι τοῦτον στένον, ἑπτὰ σταδίων γάρ, παρεικάζει αὐχένι, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς ἔσω θαλάττης ἐστίν.*

v. 73. *πολυάνδρου*] *A.* *ὁ θούριος δὲ καὶ ὁ πολεμικώτατος ἄρχων ὁ Ξέρξης τῆς πολυάνδρου Ἀσίας, ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐρώπην δηλονότι, ἐλαύνει ποιμανόριον θεῖον· διχόθεν ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης. Ποιμανόριον δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατευτικόν, τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος. Σημαίνει δὲ τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. Ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλεῖον.*

v. 74. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα] B. ἠλπίζετο γὰρ Ξέρξης πᾶσαν τὴν γῆν δουλώσειν, μήτοι γε τὴν Ἑλλάδα.

v. 75. ποιμανόριον θεῖον] B. ποιμνίον ἀνδρῶν. Θαυμαστὸν δὲ ἐς τὸ πλῆθος.

v. 76. Διχόθεν] B. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης] Δέον εἰπεῖν ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς μὲν τὸ θαλάσσης τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου ἐτήρησεν, εἰς δὲ τὸ γῆς ἐνήλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γῆς, πεζονόμοις ἤτοι πέζοις εἶπε· πέζοι γάρ εἰσιν οἱ κατὰ τὴν γῆν ὁδεύοντες.

v. 78 ὀχυροῖσι πεποιθὼς] A. πεποιθὼς καὶ θαῤῥῶν ἐφέταις, ἢ τοξόταις καὶ ἡγεμόσι τῆς χρυσονόμου γενεᾶς, ὀχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς, ὁ ἰσόθεος φὼς καὶ ἀνήρ, τοῦτ᾽ ἔστιν ὁ Ξέρξης. Τὸ δὲ χρυσονόμου ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. Τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι, διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. Ἀπογόνου γοῦν φησὶ τῆς Περσέως γενεᾶς, ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.

ὀχυροῖσι] B δυνατοῖς.

v. 79. στυφέλοις] B. ταράκταις. ἐφέταις] τοξόταις. χρυσονόμου] πλουσιωτάτης, τοιοῦτοι γὰρ οἱ Πέρσαι.

v. 80. φῶς] B. ἀνήρ.

v. 81. κυάνεον] B. σκοτεινόν, φοβερόν.

v. 82. δέργμα] B. βλέμμα.

v. 84. Σύριον δ᾽ ἅρμα διώκων] A. ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.

Ἀσσύριον] B. Περσικόν. διώκων] ἐλαύνων.

v. 85. δουρικλύτοις ἀνδράσι] A. τοῖς Ἀθηναίοις.

δουρικλύτοις] B. πολεμικωτάτοις. ἀνδράσι] τοῖς Ἕλλησι.

v. 86. τοξόδαμνον Ἄρην] A. τὸν τῶν Περσῶν. Τοξόται γάρ.

v. 87. δόκιμος δ᾽ οὔτις] A. ἀνδρεῖος δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην. ὑποστὰς] ἀντιστάς, ἀντιμαχεσάμενος.

δόκιμος] B. ἵκανος ἔσται. ὑποστὰς] ὑπομείνας τοῦτο.

v. 88. μεγάλῳ ῥεύματι] B. σύναπτε τὸ μεγάλῳ ῥεύματι πρὸς τὸ ἄμαχον.

v. 89. ἐχυροῖς ἕρκεσιν] A. τάξεσιν.

ἐχυροῖς] B. στερέοις. ἕρκεσιν] τείχεσι.

v. 90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσης] A. τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν.

ἄμαχον κῦμα] B ἤτοι τῶν Περσῶν.

v. 91. ἀπρόσοιστος] A. ἀκαταμίχητος.

ἀπρόσοιστος] B. ἀπρόσδεκτος. Εἰ γὰρ καὶ Πέρσαι τὰ εἰς πόλεμον θαυμαστοὶ καὶ Ξέρξης τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπήγαγεν, ἀλλ᾽ οὔτι οἶδε ποῦ τὸ πρᾶγμα προβαίη· Θεοῦ γὰρ βουλήσει ἄλλοτε ἄλλως τὰ τῆς νίκης χωρεῖ. Ὥστε καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπ᾽ ὀλίγων ἂν καταπολεμουμένους θεάσατο (ἐθεάσατό τις?) πολλάκις. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ταραχῆς καὶ φροντίδος μεστοί. Haec hoc loco aliena.

v. 92. ἀλκίφρων] B. ἐν δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ.

v. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν] A. Ὡς ἔδει (,) παρατέτακται ὁ Πέρσης. Εἰ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεόν;

v. 94. ἀλύξει] B. ἐκφύγοι.

v. 95. πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων] A. εὐκινήτου Ὅμηρος (Iliad. IX. 501.)

Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἄρτιπος, οὕνεκα πάσας
Πόλλον ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους.

Ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. Ἅμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ.

κραιπνῷ] B. τάχει.

v. 96. εὐπετέος] B. συντομωτάτου. ἀνάσσων] κρατῶν. Ὅς γὰρ ταχύτατός ἐστιν ἁλέσθαι, πηδήματος εὐπετέος ἄρχει.

v. 97. φιλόφρων] B. φιλοφρόνως ἔδει εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπήνεγκεν.

v. 99. ἀρκύστατα] B. δίκτυα.

v. 100. τόθεν] B. διὰ τοῦτο.

v. 102. θεόθεν] A. θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε τοῖς Πέρσαις ὥςτε καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγείρειν. Τοῦτ' ἔστιν, ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι, καὶ κατὰ τὴν εἱμαρμένην πολεμοῦσι. Πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡττηθήσονται.

θεόθεν γὰρ] B. ἤγουν ἐξ ἀρχῆς εἱμαρμένον ἦν Πέρσαις παρὰ θεοῦ ἐν πολέμοις τοὺς ἄλλους νικᾶν.

v. 104. ἐπέσκηψε] A. ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησε.

ἐπέσκηψε] B. ἐπῆλθε καὶ ἐξ ἀρχῆς συμβέβηκε.

v. 105. πολέμους πυργοδαΐκτους] A. οἳ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ κατερείπουσιν. Ἱππιοχάρμας δὲ κλόνους τοὺς πολεμικοὺς θορύβους καὶ συντετριμμένους, καὶ τούτοις οἱ ἵπποι χαίρουσι.

πυργοδαΐκτους] B. πύργους δαμάζοντας.

v. 106. διέπειν] B. ἐφορᾶν, διαπράττεσθαι. κλόνους] ταραχάς.

v. 107. ἀναστάσεις] B. ἀφανισμούς.

v. 108. ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο] A. ἔμαθον δὲ ἐσορᾶν καὶ βλέπειν πόντιον ἄλσος τῆς εὐρυπόροιο θαλάσσης, ἤτοι διὰ θαλάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λαβρῷ, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ· πίσυνοι καὶ θαῤῥοῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις, τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις, ἤτοι τοῖς ναυσί. Πλὴν οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· ὥςτε τὸ ἔμαθον ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησίν, οἱ Πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

v. 109. πολιαινομένης] B. λευκαινομένης τοῖς ὕδασι.

v. 110. λαυρῷ] B. σφοδρῷ.

v. 111. πόντιον] B. θαλάττιον. Ἐπειδὴ τὸ ἄλσος ἐπὶ ξηρᾶς, διὰ τοῦτο πόντιον εἶπεν.

v. 112. λεπτοδόμοις πείσμασι] B. λεπτοῖς σχοινίοις.

v. 113. *λαοπόροις τε*] *A.* ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμευούσαις, ἢ ταῖς ἀπὸ τῶν κωπηλασιῶν πλάναις, ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ὡς αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων παραλίων.

λαοπόροις τε μηχαναῖς] *B.* ναῦσι περώσαις τοὺς λαούς.

v. 114. *ταῦτά μοι μελαγχίτων*] *A.* διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου ἡ μελαγχίτων καὶ πενθήρης ἐστίν, ἡ ἀμφιμέλαινα, ἀ μ ύ σ σ ε τ α ι φ ό β ῳ, ἤτοι διακόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου· ἀσυνδέτως· Ἢ οὕτως, ἡ φρήν μου ἡ μ ε λ α γ χ ί τ ω ν, ἤτοι ἡ συνετὴς καὶ ἐν βάθει κειμένη, καὶ ἀφανὴς οὖσα περὶ φόβῳ διακόπτεται. Εἴρηται δὲ παρὰ τό· (Iliad. *A.* 243.)

— — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις.

Τοῖς γὰρ τοῦ σώματος πάθεσι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχήν.

ταῦτα] *B.* διά. *μελαγχίτων*] συνέτης ἢ πενθήρης.

v. 115. *ἀμύσσεται*] *B.* σπαράσσεται.

v. 116. *ὀά*] *A.* Περσικὸν θρήνημα.

v. 117. *μὴ πόλις πύθηται*] *A.* Μὴ πύθηται, φησί, καὶ ἀκούσῃ τὶς τῶν ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσίδος. Οὕτω γὰρ ἂν τὸ Κισσίων πόλισμα ἀντίδουπον ἔσεται, ἤτοι ἀντηχήσει τοῖς θρήνοις ἐκ τοῦ ἑκατέρου μέρους. Μὴ ἀντηχήσῃ, φησί, θρῆνον αὐτῶν τελευτησάντων.

πόλις] *B.* ἑτέρα. *πύθηται*] ἀκούσῃ. Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. Μή τις τῶν πασῶν πόλεων πύθηται καὶ ἀκούσῃ τὰ Σοῦσα ἀνδρῶν ἔρημα γενόμενα. Τουτέστι, μὴ γένοιτό ποτε ἀφανισθῆναι τὴν τῶν Περσῶν ἀρχήν· εἰ γὰρ ἔσται τοῦτο, τὸ Κισσίνων πόλισμα ἐξ ἐναντίου θρῆνον ἐγείρει. Σοῦσα γὰρ καὶ Κίσσινα καὶ Ἐκβάτανα Περσικαὶ πόλεις, ἐν αἷς οἱ τῶν Περσῶν ἄρχοντες βασίλεια ἐποιοῦντο.

v. 118. *κένανδρον*] *B.* ἀνδρῶν ἔρημον.

v. 121. *ἀντίδουπον*] *B.* ἀντῆχες ἐν τῷ θρήνῳ. *ἔσσεται*] ἢ πρὸς τὸ ἔ σ σ ε τ α ι καὶ τὸ ὀὰ στίζον (l. στίξον), ἵνα πρὸς τὸ ἀ π ύ ω ν ἔξωθεν λαμβάνῃς ἔ σ τ α ι, λογιζόμενος καθολικὸν τὸ γ υ ν α ι κ ο π λ η θ ὴ ς ὅ μ ι λ ο ς, διὰ πάσας τὰς ἐν Περσίδι γυναῖκας, ἢ πρὸς τὸ ἔ σ σ ε τ α ι ὑπόστιξον, ἵν' ᾖ ὁ γ υ ν α ι κ ο π λ η θ ὴ ς ὅ μ ι λ ο ς μόνα, αἱ ἐν Κισσίνοις γυναῖκες. Εἰ δέ τις εἴποι ὡς γ υ ν α ι κ ο π λ η θ ο ῦ ς ὁ μ ί λ ο υ ἀ π ύ ο ν τ ο ς ἔδει εἰπεῖν, φαμέν, ὡς ἐπειδὴ ὁ τῶν γυναικῶν ὅμιλος μέρος ἦν τοῦ Κισσίνου πολίσματος, διὰ τοῦτο γ υ ν α ι κ ο π λ η θ ὴ ς ὅ μ ι λ ο ς εἶπεν. Εὕρηται δὲ αὕτη ἡ σύνταξις οὐκ ἐν ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Θουκυδίδῃ (lib. II. 53.)

v. 122. *ὀὰ τοῦτ' ἔπος*] *A.* ὁ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἐκεῖσε ἀπύων ὀά, τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔ π ο ς. Τὸ δὲ ἀ π ύ ω ν οὕτως νοητέον· ἢ ἔσται ἀπύων καὶ φωνῶν, ἔξωθεν λαμβανομένου τοῦ ἔσται. Ἢ τὴν μετοχὴν ἀντὶ ῥήματος τοῦ ἀ π ύ σ ε ι.

v. 123. *ἀπύων*] *B.* ἔσται βοῶν.

v. 125. *πεσῇ λακὶς*] *A.* ἀπὸ κοινοῦ πάλιν τὸ μή, ἵν' ᾖ οὕτως, μὴ πέσῃ ῥῆξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνοις, ἤτοι μὴ διαῤῥήξωσι τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

v. 34. Νεῖλος] B. ὑποχείριοι γὰρ Περσῶν ἦσαν Αἰγύπτιοι. Σουσισκάνης] ἦσαν δὲ οὗτοι.

v. 36. ἱρᾶς Μέμφιδος] B. ἱερὰν τὴν Μέμφιδα (Sp. Μέμφιν) καλεῖ διὰ τὸ τιμᾶσθαι ἐκεῖ τὸν Ἄπιν, καὶ μυστήρια τοῖς Αἰγυπτίοις γίνεσθαι.

v. 37. Ὠγυγίας] B. [1]) τὰς παλαιὰς λέγει δὲ τὰς ἑκατοντάπυλας.

v. 39. ἑλειοβάται] A. τὸ Αἰγύπτιον ἕλος οἰκοῦντες. Ἡ κοινῶς Αἰγύπτιοι λέγονται· ἑλώδης γὰρ ἡ Αἴγυπτος. Παρά τισι δὲ ἑλειοβάται, οἱ ἐπὶ ἕλους ἐλαύνειν δυνάμενοι ναῦς, ὅπερ ἐστὶ τῶν δυσχερεστάτων. Τινὲς δὲ εἰς τὸ ἑλειοβάτας στίζοντες, τὸ ἑξῆς, ἐρέται δεινοί, λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ κωπηλάτας νηῶν ἐπιτήδειοι [2]).

ἑλειοβάται] B. Αἰγύπτιοι, ὅλος γὰρ τόπος ἐν Αἰγυπτίοις. ἐρέται] κωπηλάται.

v. 40. ἀνάριθμοι] B. τοῦτο πρὸς τὸ πλῆθος ἔδει ἐπενεγκεῖν καὶ εἰπεῖν ἀνάριθμον· νῦν δὲ πρὸς τὸ πρότερον ἀρσενικὸν ἀπέδωκεν.

v. 41. ἁβροδιαίτων] A. τοιοῦτοι γὰρ ὄντως οἱ Λυδοί· οὓς τὰς Σάρδεις οἰκοῦντας Κῦρος ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς, ὁ τοῦ Καμβύσου πατήρ, πολεμήσας κατεστρέψατο, καὶ ὑποχειρίους ἑαυτῷ πεποίηκεν. Ἁβροδίαιτοι δὲ οὗτοι· ὅθεν καὶ τὸ παρ' Ἀνακρέοντι Λυδοπαθεῖς τινες, ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς (Fragm. 94). Καὶ τὸ περιφερόμενον, μή τί μοι Λυδῶν κάρυκας, Μή τε μαστίγων ψόφους, τρυφηλοὺς αὐτοὺς παριστάνει. Καὶ ὁ Λυδοφοίτης δὲ μυροπώλης ταύτην τὴν τρυφὴν δηλοῖ. Καὶ τὴν Βάκχαριν δὲ ἔνιοι μύρον Λυδῶν ἔφασαν. Cf. Spanhemiana et Schol. Fachsiana.

ἁβροδιαίτων] B. πολυτελῶν ἔν τε τροφαῖς καὶ ἐνδύμασιν.

v. 42. οἵ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς] A. οἱ δι' ὅλου τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες.

ἐπίπαν] B. παντελῶς. ἠπειρογενὲς] Ἤπειρος τόπος ἐν τῇ Ἀσίᾳ οὕτω καλούμενος, ἤγουν ἡ Λυκαονία, ὥσπερ καὶ ἐν τῇ Ἑλλάδι.

v. 43. τοὺς Μητραγαθὴς] A. οὕστινας Λύδους ἐξορμῶσι καὶ ἐξάγουσι καὶ παρακινοῦσι πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐποχουμένους ἐν πολλοῖς ἅρμασι, Μητραγαθὴς ὁ Ἀρκεύς τε ἀγαθός, ἡγεμόνες οἰκονομοῦντες αὐτούς, καὶ αἱ πλούσιαι Σάρδεις. Οὗτοι γὰρ τὰς Σάρδεις κατῴκουν.

v. 44. δίοποι] A. οἱ διέποντες, ἡγεμόνες.

δίοπτοι] B. περίβλεπτοι.

v. 47. δίῤῥυμά τε] A. Εἰπὼν πολλοῖς ἅρμασι τοὺς Λυδοὺς ἐποχεῖσθαι, παρακατιὼν τὴν ἁρματηλασίαν, καὶ ἐκ πόσων ἵππων αὐτὴ συνίσταιτο ἐδήλωσεν εἰρηκώς, τέλη, ἅρματα δηλαδή, ἐξορμῶσι τῶν Σάρδεων τέθριππα καὶ ἑξάϊππα. Ἡ τέλη, τὰ τάγματα. Ἐκ τούτου δὲ τῶν ἵππων τὸ πλῆθος δηλοῖ.

διῤῥυμα] B. τέθριππα. τριῤῥυμα τέλη] ἕξιππα πληρώματα, στίφη.

1) παλαιάς — v. 38. ἐφέπων) ἐπιτηρῶν, διεξάγων.
2) ἐπιτήδειοι· φοβεροὶ τὴν ναυτικήν.

v. 49. πελάται] A. ἔνοικοι, γείτονες.
στεῦνται] B. ὁρμῶσι. ἱεροῦ] μεγάλου. Τμώλου] ὄρος Λυδίας.
πελάται] πλησιάσται.

v. 51. λόγχης ἄκμονες] A. Ἀκίνητοι ὑπὸ λόγχης, ὡς ἀκμὼν ὑπὸ σφυρῶν.
ἄκμονες] B. καρτερικοί, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἄκμονος.

v. 52. Βαβυλὼν δ' ἡ πολύχρυσος] A. ἡ πλουσία δὲ Βαβυλὼν πέμπει πάμμικτον ὄχλον. Εἶτα ἑφερμηνεύων τοῦτο, φησί, ναῶν τε ἐπόχους, ἤτοι λαὸν ναυτικὸν ταῖς ναυσὶν ἐποχούμενον, καὶ πιστούς, θαῤῥοῦντας φρονήματι τοξικῷ, ἤτοι ἐμπείρους τῆς τοξικῆς.

v. 54. σύρδην] B. ὁμοῦ. ἐπόχους] ἐπιβάτας.

v. 55. Λήματι] B. φρονήματι. πίστους] θαῤῥαλέους.

v. 56. τὸ μαχαιρόφορον τ' ἔθνος] A. κοινῶς ἁπάντων Περσῶν.

v. 58. ὑποπομπαῖς] A. προτροπαῖς.
δειναῖς] B. μεγάλαις. ὑποπομπαῖς] προπομπαῖς.

v. 59. τοιόνδ' ἄνθος] A. τοιοῦτο καλλώπισμα καὶ τὸ ἐξαίρετον μέρος τῶν ἀνδρῶν τῆς γῆς τῆς Περσίδος οἴχεται καὶ πορεύεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα· περὶ οὓς πᾶσα γῆ Ἀσιῆτις ἡ ἀναθρεψαμένη αὐτοὺς στενάζει ἐν πόθῳ μαραντικῷ καὶ καυστικῷ.
ἄνθος] B. ἐξαίρετον.

v. 60. οἴχεται] B. ἐπορεύθη.

v. 62. μαλερῷ] B. θερμῷ καὶ διαπύρῳ.

v. 63. τοκέες τ' ἄλοχοί τε] A. οἱ πατέρες δὲ αὐτῶν καὶ αἱ ὁμόκοιτοι αὐτῶν γυναῖκες τρομέουσι τὸν χρόνον τείνοντα καὶ μηκυνόμενον τῇ τῶν ἡμερῶν παραφορᾷ, τὸν ἡμερόλεγδον ἤτοι τὸν ἐκ τῶν ἡμερῶν καταριθμούμενον, παρὰ τὸ ἡμέρα, καὶ τὸ λέγω, τὸ ἀριθμῶ.
ἡμερόλεγδον] B. τὸν ἐξ ἡμερῶν συλλεγέντα.

v. 64. τείνοντα] B. αὐξάνοντα.

v. 65. πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις] A. ἐπέρασε μέν, φησίν, ἤδη εἰς τὴν ἀντίπορον γείτονα χώραν, ἤτοι τὴν Εὐρώπην· οἱ γὰρ Πέρσαι τῆς Ἀσίας εἰσὶ κάτοικοι, ὁ τοῦ βασιλέως Ξέρξου στρατός, ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ἀμείψας καὶ ἀλλάξας τὸν πόρθμον τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος Ἕλλης, ἤτοι τὸν Ἑλλήσποντον, ἐν σχεδίᾳ λίνῳ δεδεμένῃ. Γεφυρώσας γὰρ τὴν θάλασσαν διὰ τῶν νηῶν πεζῇ ταύτην τὸν στρατὸν αὐτοῦ περάσαι πεποίηκεν. Ταῦτα δὲ κωμῳδεῖται Εὔπολις ἐν Μαρικᾷ· „Πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη μαρίκας (—ρικᾶς?)." Vide Meinek. Quaest. Scenic. Spec. I. p. 56. 57.
ἤδη] B. πάλαι.

v. 67. χώραν] B. τὴν Εὐρώπην.

v. 68. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ] B. στολῇ νηῶν.

v. 70. Ἀθαμάντιδος Ἕλλης] A. Ἀθάμας ἔσχε γυναῖκα, ἐξ ἧς τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον ἐγέννησε· τελευτησάσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῶν ἔλαβε τὴν Ἰνώ, ἥτις τοῖς παισὶ φθονοῦσα τοῦ Ἀθάμαντος πρωτοτύπους τοὺς τῆς χώρας πάντας λαβοῦσα καρποὺς ἐλυμήνατο αὐτούς, ὥστε μηκέτι σπειρομένους ἀναδίδοσθαι. Λιμοῦ δὲ ἐπὶ τῆς χώρας ἐπικρατήσαντος οἱ

ἐγχώριοι ἐβουλεύσαντο πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα ἀπελθεῖν καὶ μαντεύσασθαι, ὥστε γνῶναι τὸ αἴτιον. Τούτους δὲ ἡ Ἰνὼ δεξιωσαμένη πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρέφοντας μηδὲν ἕτερον λέγειν, ἢ ὅτι τὴν Ἕλλην καὶ τὸν Φρύξον αὐτῷ τυθῆναι ὁ Ἀπόλλων εἴρηκεν. Ἐπήκοος οὖν ὁ Ἀθάμας τοῦ τοιούτου χρησμοῦ γενόμενος τοῖς παισὶν αὐτοῦ ἐν τοῖς ποιμνίοις διατρίβουσιν ἐμήνυσε κριὸν λαβοῦσι τὸν πρώτιστον θῦσαι τοῦτον τῷ Ἀπόλλωνι. Λαβόντων δὲ τὸν κριὸν καὶ ἐπανερχομένων ὁ κριὸς τὸ κατ' αὐτῶν σκευωρούμενον αὐτοῖς ἐδήλωσε. Φυγῇ γοῦν, τῇ συμβουλῇ τούτου, ἐχρήσαντο, αὐτῷ ἐποχούμενοι καὶ τὸν πλοῦν διαπεραιούμενοι. Ἐν δὲ τῷ διαπεραιοῦσθαι τούτους ἡ μὲν Ἕλλη ἐς μέσον τοῦ πόντου πέπτωκεν, ἀφ' ἧς ὁ τοιοῦτος ἐκλήθη Ἑλλήσποντος· ὁ δὲ Φρύξος ἔν τινι προσελιμενίσθη λιμένι, ἀφ' οὗ ὁ τοιοῦτος Φρύξου λιμὴν ὀνομάζεται.

Ἀθαμάντιδος Ἕλλης] *B.* Ἐν γὰρ ταῖς νηυσὶ ἔζευξε τὸν Ἑλλήσποντον ἑπταστάδιον ὄντα τὸ εὖρος, καὶ γῆν ἐπιχέας πεζῇ δι' αὐτοῦ τὸν στρατὸν ὁδεῦσαι πεποίηκεν. Ἀθάμας δὲ ἐκ Νεφέλης Ἕλλην καὶ Φρύξον ἐγέννησε. Τελευτησάσης δὲ τῆς Νεφέλης ἠγάγετο γυναῖκα Ἰνῶ (Ἰνώ?), ἥτις Ἕλλῃ καὶ Φρύξῳ φθονοῦσα, ὡς μητρυιά, ἐλυμήνατο τίσι μηχαναῖς τὰ σπέρματα ὡς μηκέτι σπειράμενα (σπαρέντα?) οἷά τε ἐκ τῆς γῆς ἀναδέδοσθαι. Λιμοῦ οὖν κατειληφότος τὴν χώραν οἱ ταύτης ἔνοικοι βουλόμενοι ἀπιέναι πρὸς τὸ μαντεῖον, λύσιν παρ' ἐκείνου μαθεῖν τοῦ κακοῦ, διεφθάρησαν ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς χρήμασιν, ἵν' ἐκεῖθεν ἀποστρέφοντες μηδὲν ἄλλο λέγοιεν πρὸς Ἀθάμαντα, ἢ ὡς Φρύξον τε καὶ Ἕλλην θῦσαι Ἀπόλλωνα προστάττειν εἰς ἀπαλλαγὴν τοῦ κακοῦ. Ἀθάμαντος οὖν προσπεμπομένου αὐτοὺς ἐκ τῶν ποιμνίων, καὶ προστάττοντος κριὸν μετ' αὐτῶν ἀγαγεῖν, ἐπειδὴ κριὸν παραλαβόντες ἔμελλον πορεύεσθαι, οὗτος παραδόξως αὐτοῖς τὸ κατ' αὐτῶν ἐμήνυσε δρᾶμα. Φεύγοντες οὖν ἐποχούμενοι τῷ κριῷ ἐπεὶ θαλάττης ἐπέβησαν, ἡ μὲν Ἕλλη ὀλισθήσασα τοῦ κριοῦ πίπτει ἐντὸς τοῦ πελάγους, ἀφ' ἧς Ἑλλήσποντος κέκληται. Ὁ δὲ Φρύξος προσορμήσας λιμένι καὶ τελευτήσας τὸν βίον ἐκεῖ Φρύξου λιμένα τοῦτον ὡς αὐτοῦ καλεῖσθαι πεποίηκεν.

v. 71. πολύγομφον ὅδισμα] *A.* ἀμφὶ τῷ αὐχένι τοῦ πόντου ζυγὸν βαλὼν πολύγομφον ὅδισμα καὶ βάδισμα, τῶν τῆς θαλάσσης δηλονότι νώτων ἄνωθεν. Ἐγεφύρωσε γὰρ τὸ ἑπταστάδιον τῆς θαλάσσης ταῖς ναυσὶ συνδήσας καὶ γῆν ἐπιβαλὼν ἄνωθεν, ὥστε ὁδὸν ποιῆσαι ἐπὶ τῶν νεῶν. Διὸ π ο λ ύ γ ο μ φ ο ν ὅδισμα εἶπε. Γράφεται καὶ ἔ ρ ε ι σ μ α τὴν ναῦν. (Τὴν ναῦν quid?)

πολύγομφον] *B.* πολύκαρπον. ὅδισμα] πορείαν.

v. 72. αὐχένι πόντου] *B.* Διὰ τὸ εἶναι τοῦτον στενὸν, ἑπτὰ σταδίων γάρ, παρεικάζει αὐχένι, ἄλλως τε καὶ ὅτι ἀρχὴ τῆς ἔσω θαλάττης ἐστίν.

v. 73. πολυάνδρου] *A.* ὁ θούριος δὲ καὶ ὁ πολεμικώτατος ἄρχων ὁ Ξέρξης τῆς πολυάνδρου Ἀσίας, ἐπὶ πᾶσαν χθόνα, τὴν Εὐρώπην δηλονότι, ἐλαύνει ποιμανόριον θεῖον· διχόθεν ἐκ γῆς καὶ θαλάσσης. Π ο ι μ α ν ό ρ ι ο ν δὲ τὸ πλῆθος τὸ στρατευτικόν, τὸ ἀνδρικὸν πλῆθος. Σημαίνει δὲ τὸ στράτευμα παρὰ τὸ τοὺς βασιλεῖς λέγεσθαι ποιμένας. Ὅθεν ποιμανόριον τὸ ἐκ ποίμνης ἀνδρῶν συνηγμένον βασιλεῖον.

v. 74. ἐπὶ πᾶσαν χθόνα] B. ἠλπίζετο γὰρ Ξέρξης πᾶσαν τὴν γῆν δουλώσειν, μήτοι γε τὴν Ἑλλάδα.

v. 75. ποιμανόριον θεῖον] B. ποιμνίον ἀνδρῶν. Θαυμαστὸν δὲ ἐς τὸ πλῆθος.

v. 76. Διχόθεν] B. ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης] Δέον εἰπεῖν ἔκ τε γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς μὲν τὸ θαλάσσης τὴν ἀκολουθίαν τοῦ λόγου ἐτήρησεν, εἰς δὲ τὸ γῆς ἐνήλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν γῆς, πεζονόμοις ἤτοι πέζοις εἶπε· πέζοι γάρ εἰσιν οἱ κατὰ τὴν γῆν ὁδεύοντες.

v. 78 ὀχυροῖσι πεποιθὼς] A. πεποιθὼς καὶ θαῤῥῶν ἐφέταις, ἢ τοξόταις καὶ ἡγεμόσι τῆς χρυσονόμου γενεᾶς, ὀχυροῖς, στυφέλοις καὶ σκληροῖς, ὁ ἰσόθεος φὼς καὶ ἀνήρ, τοῦτ' ἔστιν ὁ Ξέρξης. Τὸ δὲ χρυσονόμου ἀντὶ τοῦ πλουσίας εἶπε. Τινὲς δὲ χρυσογόνου λέγουσι, διὰ τὸ τὸν Περσέα ἀπὸ χρυσοῦ γεγενῆσθαι· ὃ καὶ βέλτιον. Ἀπογόνου γοῦν φησὶ τῆς Περσέως γενεᾶς, ἢ τῆς τῶν χρυσῶν ἀνθρώπων· ἢ πολυχρύσου.

ὀχυροῖσι] B δυνατοῖς.

v. 79. στυφέλοις] B. ταράκταις. ἐφέταις] τοξόταις. χρυσονόμου] πλουσιωτάτης, τοιοῦτοι γὰρ οἱ Πέρσαι.

v. 80. φῶς] B. ἀνήρ.

v. 81. κυάνεον] B. σκοτεινόν, φοβερόν.

v. 82. δέργμα] B. βλέμμα.

v. 84. Σύριον δ' ἅρμα διώκων] A. ἀντὶ τοῦ Ἀσσύριον· οἱ γὰρ Πέρσαι πρότερον Ἀσσύριοι ἐκαλοῦντο.

Ἀσσύριον] B. Περσικόν. διώκων] ἐλαύνων.

v. 85. δουρικλύτοις ἀνδράσι] A. τοῖς Ἀθηναίοις.

δουρικλύτοις] B. πολεμικωτάτοις. ἀνδράσι] τοῖς Ἕλλησι.

v. 86. τοξόδαμνον Ἄρην] A. τὸν τῶν Περσῶν. Τοξόται γάρ.

v. 87. δόκιμος δ' οὔτις] A. ἀνδρεῖος δόκησιν περὶ ἑαυτοῦ ἔχων μεγάλην. ὑποστὰς] ἀντιστάς, ἀντιμαχεσάμενος.

δόκιμος] B. ἵκανος ἔσται. ὑποστὰς] ὑπομείνας τοῦτο.

v. 88. μεγάλῳ ῥεύματι] B. σύναπτε τὸ μεγάλῳ ῥεύματι πρὸς τὸ ἄμαχον.

v. 89. ἐχυροῖς ἕρκεσιν] A. τάξεσιν.

ἐχυροῖς] B. στεῤῥοῖς. ἕρκεσιν] τείχεσι.

v. 90. ἄμαχον κῦμα θαλάσσης] A. τὴν προσβολὴν τῶν Περσῶν.

ἄμαχον κῦμα] B ἤτοι τῶν Περσῶν.

v. 91. ἀπρόσοιστος] A. ἀκαταμάχητος.

ἀπρόσοιστος] B. ἀπρόσδεκτος. Εἰ γὰρ καὶ Πέρσαι τὰ εἰς πόλεμον θαυμαστοὶ καὶ Ξέρξης τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπήγαγεν, ἀλλ' οὔτι οἶδε ποῦ τὸ πρᾶγμα προβαίη· Θεοῦ γὰρ βουλήσει ἄλλοτε ἄλλως τὰ τῆς νίκης χωρεῖ. Ὥςτε καὶ τοὺς πολλοὺς ὑπ' ὀλίγων ἂν καταπολεμουμένους θεάσατο (ἐθεάσατό τις?) πολλάκις. Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐσμὲν ταραχῆς καὶ φροντίδος μεστοί. Haec hoc loco aliena.

v. 92. ἀλκίφρων] B. ἐν δυνάμει φρονῶν καὶ πολέμῳ.

v. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν] A. Ὡς ἔδει (,) παρατέτακται ὁ Πέρσης. Εἰ δὲ ἡ τοῦ θεοῦ ἐπιβουλὴ τὰ τῆς νίκης ἀναβάλλεται, τίς ὁ νικήσων θεόν;

v. 94. ἀλύξει] B. ἐκφύγοι.

v. 95. πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων] A. εὐκινήτου Ὅμηρος (Iliad. IX. 501.)

Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἄρτιπος, οὕνεκα πάσας
Πόλλον ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους.

Ἡ γὰρ ἐκ θεοῦ, φησίν, ἀμαύρωσις καὶ δόλωσις ἄφυκτός ἐστιν. Ἅμα γὰρ δολοῖ καὶ προσαίνει καὶ κακοποιεῖ.

κραιπνῷ] B. τάχει.

v. 96. εὐπετέος] B. συντομωτάτου. ἀνάσσων] κρατῶν. Ὃς γὰρ ταχύτατός ἐστιν ἁλέσθαι, πηδήματος εὐπετέος ἄρχει.

v. 97. φιλόφρων] B. φιλοφρόνως ἔδει εἰπεῖν, πρὸς δὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐπήνεγκεν.

v. 99. ἀρκύστατα] B. δίκτυα.

v. 100. τόθεν] B. διὰ τοῦτο.

v. 102. θεόθεν] A. θεόθεν γὰρ ἡ μοῖρα κατεκράτησε τοῖς Πέρσαις ὥςτε καὶ πολέμους καὶ μάχας ἐγείρειν. Τοῦτ' ἔστιν, ἀνέκαθεν ἀνδρεῖοί εἰσι, καὶ κατὰ τὴν εἱμαρμένην πολεμοῦσι. Πολεμικοὶ δὲ ὄντες οὐχ ἡττηθήσονται.

θεόθεν γὰρ] B. ἤγουν ἐξ ἀρχῆς εἱμαρμένον ἦν Πέρσαις παρὰ θεοῦ ἐν πολέμοις τοὺς ἄλλους νικᾶν.

v. 104. ἐπέσκηψε] A. ἀντὶ τοῦ εἰδέναι ἐποίησε.

ἐπέσκηψε] B. ἐπῆλθε καὶ ἐξ ἀρχῆς συμβέβηκε.

v. 105. πολέμους πυργοδαΐκτους] A. οἳ τοὺς πύργους κατακόπτουσι καὶ κατερείπουσιν. Ἱππιοχάρμας δὲ κλόνους τοὺς πολεμικοὺς θορύβους καὶ συντετριμμένους, καὶ τούτοις οἱ ἵπποι χαίρουσι.

πυργοδαΐκτους] B. πύργους δαμάζοντας.

v. 106. διέπειν] B. ἐφορᾶν, διαπράττεσθαι. κλόνους] ταραχάς.

v. 107. ἀναστάσεις] B. ἀφανισμούς.

v. 108. ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο] A. ἔμαθον δὲ ἐσορᾶν καὶ βλέπειν πόντιον ἄλσος τῆς εὐρυπόροιο θαλάσσης, ἤτοι διὰ θαλάσσης τὰς ὁδοὺς αὐτῶν ποιεῖν, πολιαινομένης αὐτῆς ἐν πνεύματι λαβρῷ, ἀφριζομένης δηλαδὴ τῇ κωπηλασίᾳ, ἢ τῷ βιαίῳ ἀνέμῳ· πίσυνοι καὶ θαῤῥοῦντες πείσμασι λεπτοδόμοις, τοῖς λεπτῶς κατεσκευασμένοις, ἤτοι τοῖς ναυσί. Πλὴν οὐχ οἱ Πέρσαι ναυτικοί, ἀλλ' οἱ ὑπήκοοι αὐτῶν· ὥςτε τὸ ἔμαθον ἀντὶ τοῦ μαθεῖν ἐποίησαν, φησίν, οἱ Πέρσαι τοὺς ὑπηκόους αὐτῶν.

v. 109. πολιαινομένης] B. λευκαινομένης τοῖς ὕδασι.

v. 110. λαυρῷ] B. σφοδρῷ.

v. 111. πόντιον] B. θαλάττιον. Ἐπειδὴ τὸ ἄλσος ἐπὶ ξηρᾶς, διὰ τοῦτο πόντιον εἶπεν.

v. 112. λεπτοδόμοις πείσμασι] B. λεπτοῖς σχοινίοις.

v. 113. λαοπόροις τε] A. ταῖς τοὺς λαοὺς διαπορθμευούσαις, ἢ ῖς ἀπὸ τῶν κωπηλασιῶν πλάναις, ταῖς ὑπὸ τῶν λαῶν γινομέναις· οὐχ ; αὐτῶν τῶν Περσῶν θαλαττίων ὄντων, ἀλλὰ τῶν ἐκείνοις ὑπηκόων ιραλίων.

λαοπόροις τε μηχαναῖς] B. ναῦσι περώσαις τοὺς λαούς.

v. 114. ταῦτα μοι μελαγχίτων] A. διὰ ταῦτα ἡ φρήν μου ἡ μεγχίτων καὶ πενθήρης ἐστίν, ἡ ἀμφιμέλαινα, ἀμύσσεται φόβῳ, ἤτοι κκόπτεται ὑπὸ τοῦ φόβου· ἀσυνδέτως· Ἡ οὕτως, ἡ φρήν μου ἡ μειγχίτων, ἤτοι ἡ συνετὴς καὶ ἐν βάθει κειμένη, καὶ ἀφανὴς οὖσα περὶ ·βῳ διακόπτεται. Εἴρηται δὲ παρὰ τό· (Iliad. A. 243.)

— — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις.

ῖς γὰρ τοῦ σώματος πάθεσι δοκοῦμεν συμπάσχειν καὶ τὴν ψυχήν.

ταῦτα] B. διά. μελαγχίτων] συνέτης ἢ πενθήρης.

v. 115. ἀμύσσεται] B. σπαράσσεται.

v. 116. ὀά] A. Περσικὸν θρήνημα.

v. 117. μὴ πόλις πύθηται] A. Μὴ πύθηται, φησί, καὶ ἀκούσῃ τῶν ἑτέρων πόλεων κενὸν ἀνδρῶν ὂν τὸ ἄστυ τὸ τῆς Σουσίδος. Οὕτω ρ ἂν τὸ Κισσίων πόλισμα ἀντίδουπον ἔσεται, ἤτοι ἀντηχήσει τοῖς θρή-ς ἐκ τοῦ ἑκατέρου μέρους. Μὴ ἀντηχήσῃ, φησί, θρῆνον αὐτῶν τελευτάντων.

πόλις] B. ἑτέρα. πύθηται] ἀκούσῃ. Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι. Μὴ τῶν πασῶν πόλεων πύθηται καὶ ἀκούσῃ τὰ Σοῦσα ἀνδρῶν ἔρημα γεμένα. Τουτέστι, μὴ γένοιτό ποτε ἀφανισθῆναι τὴν τῶν Περσῶν ἀρν· εἰ γὰρ ἔσται τοῦτο, τὸ Κισσίνων πόλισμα ἐξ ἐναντίου θρῆνον ἐγείρει. ῦσα γὰρ καὶ Κίσσινα καὶ Ἐκβάτανα Περσικαὶ πόλεις, ἐν αἷς οἱ τῶν ρσῶν ἄρχοντες βασίλεια ἐποιοῦντο.

v. 118. κένανδρον] B. ἀνδρῶν ἔρημον.

v. 121. ἀντίδουπον] B. ἀντῆχες ἐν τῷ θρήνῳ. ἔσσεται] ἢ πρὸς ἔσσεται καὶ τὸ ὀὰ στίζον (l. στίξον), ἵνα πρὸς τὸ ἀπύων ἔξωθεν ιβάνης ἔσται, λογιζόμενος καθολικὸν τὸ γυναικοπληθὴς ὅμιλος, διὰ πάσας τὰς ἐν Περσίδι γυναῖκας, ἢ πρὸς τὸ ἔσσεται ὑπόστι-', ἵν' ᾖ ὁ γυναικοπληθὴς ὅμιλος μόνα, αἱ ἐν Κισσίνοις γυναῖ-. Εἰ δέ τις εἴποι ὡς γυναικοπληθοῦς ὁμίλου ἀπύοντος ἔδει εῖν, φαμέν, ὡς ἐπειδὴ ὁ τῶν γυναικῶν ὅμιλος μέρος ἦν τοῦ Κισσίνου λίσματος, διὰ τοῦτο γυναικοπληθὴς ὅμιλος εἶπεν. Εὕρηται δὲ τῃ ἡ σύνταξις οὐκ ἐν ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν Θουκυδίδῃ (lib. II. 53.)

v. 122. ὀὰ τοῦτ' ἔπος] A. ὁ γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἐκεῖσε ἀπύων , τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔπος. Τὸ δὲ ἀπύων οὕτως νοητέον· ἢ ἔσται ύων καὶ φωνῶν, ἔξωθεν λαμβανομένου τοῦ ἔσται. Ἢ τὴν μετοχὴν ἀντὶ ιατος τοῦ ἀπύσει.

v. 123. ἀπύων] B. ἔσται βοῶν.

v. 125. πεσῇ λακὶς] A. ἀπὸ κοινοῦ πάλιν τὸ μή, ἵν' ᾖ οὕτως, πέσῃ ῥῆξις ἐν τοῖς πέπλοις τοῖς βυσσίνοις, ἤτοι μὴ διαῤῥήξωσι τὰ ἱμάαὐτῶν

βυσσίνοις] B. κοκκίνοις. λακὶς] ἤγουν κτύπος ὑπὸ χειρῶν ἢ σχίσματος. Σχιζομένων γὰρ τῶν πέπλων ἠχὼ γίνεται.

v. 126. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας] A. πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαός, καὶ πεδοστιβής, ἤτοι τῷ πέδῳ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν, καὶ πεζῇ βαδίζων, καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ, ὥςπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἕπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. Λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν πρότερον πετάσει, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἑτέραι.

v. 127. πεδοστιβὴς] B. πεζικός.

v. 128. σμῆνος] B. πλῆθος.

v. 129. ὀρχάμῳ] B. ἡγέμονι ἤγουν τῷ Ξέρξῃ.

v. 130. τὸν ἀμφίζευκτον] A. ἐξαμείψας καὶ περάσας τὸν ἀμφίζευκτον ἅλιον πρῶνα τὸν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρας γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ. καὶ τῆς Ἀσίας. Ἀμφίζευκτον δέ, τὸν ζευγνῦντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. Ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

ἀμφίζευκτον] B. τὸν ἠόσιν ἀμφοτέραις ζευχθέντα διὰ τῶν πλοιῶν.

v. 131. ἀμφοτέρας] B. Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. ἅλιον] θαλάσσιον.

v. 132. πρῶνα] A. τὸν προνεύοντα καὶ εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἠπείρους. Ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. Μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἄλλως. Πρῶνα ἀμφοτέρας αἴας κοινὸν οἱ μὲν τὸν Ἑλλήςποντον, οἱ δὲ Ταῦρον, τὸ ὄρος.

πρῶνα] B. ἐξοχήν. Ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸ πρῶνα εἶπε· πρῶν γὰρ κυρίως ἡ τῶν ὄρων ἐξοχή. Ἐνταῦθα δὲ διὰ τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξοχὴν τῆς ἔξω θαλάσσης πρὸς τὴν εἴσω, καὶ οἱονεὶ αὐχένα. Ἐθεράπευσε δὲ αὐτὸ εἰπεῖν ἅλιον.

v. 133. λέκτρα δ' ἀνδρῶν] A. τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πίμπλανται καὶ πληροῦνται τοῖς δάκρυσιν. Αἱ δὲ Περσίδες γυναῖκες ἀκροπενθεῖς καὶ ἐπιμανῶς πενθοῦσαι.

λέκτρα] B. αἱ κοῖται.

v. 134. δακρύμασι] B. τῶν γυναικῶν.

v. 135. Περσίδες] B. Τοῦτο ὀρθοπτωτόν. Δέον γὰρ εἰπεῖν Περσίδων ἑκάστη λείπεται μονόζυξ, πολύκλαυστος ἐν φιλάνορι πόθῳ, ἐξ ὀρθοῦ ἐπήνεγκε τὴν σύνταξιν, καὶ ἀντὶ εἰπεῖν ἀκροπενθῆς πρὸς τὸ ἑκάστης, οὕτω γὰρ ὁ λόγος ἀπῄτει, πρὸς τὸ Περσίδες ἔταξεν. ἀκροπενθεῖς] πολύκλαυστοι.

v. 136. ἑκάστη πόθῳ] A. Ἑκάστη γοῦν Περσὶς γυνὴ τὸν ἑαυτῆς εὐνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμψαμένη τὸν αἰχμήεντα καὶ θοῦρον καὶ πολεμικὸν λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη.

φιλάνορι] B. ἀνδρῶν.

v. 138. εὐνατῆρ'] B. σύνοικον.

v. 140. ἀλλ' ἄγε Πέρσαι] A. ἀλλὰ φέρε, ὦ Πέρσαι, ἐνεζόμενοι καὶ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίσωμεν καὶ βουλευσώμεθα πῶς πράσσει

καὶ τί ποιεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης· χρεία δὲ προςήκει· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Ἡ χρεία γὰρ προςῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι.

ἐνεζόμενοι] B. κατοικοῦντες.

v. 142. βαθύβουλον] B. συνετωτάτην.

v. 143. προςήκει] B. προςῆλθε.

v. 145. τὸ πατρωνύμιον] A. τὸ πατρωνύμιον γένος, ἤτοι ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἔστιν, ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.

v. 146. γένος] B. ὑπάρχει.

v. 147. πότερον τόξου ῥῦμα] A. πότερον ἄρα, φησίν, ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἰσχὺς τῆς δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε, τοὺς Πέρσας δηλαδή. Οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, λογχηφόροι (λογχοφ.?). Ὃ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον· ἄρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας;

τόξου ῥῦμα] B. ἕλκυσμα· ἤγουν οἱ τοξικώτατοι Πέρσαι.

v. 148. δορυκράνου] B. τοῖς ἐκ κρανίου ξύλου οὔσης· τοῦτο γὰρ ἰσχυρότατον καὶ στεγανώτατον πρὸς τὸ ποιεῖσθαι δόρατα. Ἢ ἐκ τοῦ εἰπεῖν δορυκράνου λόγχης ἐδήλωσεν ἐν ταυτῷ δύο, δόρυ καὶ κράνος. Τὸ γὰρ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἄνδρες κράνει καὶ δορὶ ἰσχύοντες.

v. 150. ἀλλ' ἥδε θεῶν] A. Ἀλλ' αὕτη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἡ δέσποινα δὲ ἐμή, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἴσον τῶν θεῶν ὁρμᾶται ἤτοι ἔρχεται. Λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν, ἥτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον (VII. 2.)

v. 149. φάος] B. θέαμα.

v. 151. καὶ προςφθόγγοις δὲ] A. καὶ προςηγόροις δὲ λόγοις πρέπον αὐτὴν προςφωνεῖν, ἤτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτήν. Εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτήν, φησίν, ὦ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων τῶν βαθυζώνων. Βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες διὰ τὸ χρυσσωτὰς ζώνας ἔχειν. Ταῦτα δὲ ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, εἴ τι μὴ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησί, διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῷ κεκοσμημένους οἴκους, καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα· καὶ ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει φροντίς· εἰς ὑμᾶς δὲ ἐρῶ λόγον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσα, ἤτοι οὐδ' ὅλως ἐμαυτῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. Δονοῦμαι γὰρ καὶ τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, τῷ ὀνείρῳ.

προςφθόγγοις] B. χαιρετιστικοῖς.

v. 155. θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν] A. τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.

θεοῦ μὲν] B. τοῦ Δαρείου. εὐνάτειρα] σύνοικος. θεοῦ δὲ] τοῦ Ξέρξου.

v. 156. δαίμων παλαιὸς] A. ἡ εὐδαιμονία.

δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε] B. ἤγουν ἡ παλαιὰ εὐτυχία τῷ

βυσσίνοις] B. κοκκίνοις. λακὶς] ἤγουν κτύπος ὑπὸ χειρῶν ἢ σχίσματος. Σχιζομένων γὰρ τῶν πέπλων ἠχὼ γίνεται.

v. 126. πᾶς γὰρ ἱππηλάτας] A. πᾶς γὰρ ἱππικὸς λαός, καὶ πεδοστιβής, ἤτοι τῷ πέδῳ καὶ τῇ γῇ περιπατῶν, καὶ πεζῇ βαδίζων, καταλελοίπασι τὴν πόλιν ἀκολουθοῦντες τῷ Ξέρξῃ, ὥσπερ τὸ σμῆνος τῶν μελισσῶν ἕπεται τῷ ἀρχηγῷ αὐτῶν. Λέγεται γὰρ ὡς εἰ μὴ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν πρότερον πετάσει, ἄλλως οὐχ ἵπτανται αἱ ἑτέραι.

v. 127. πεδοστιβὴς] B. πεζικός.

v. 128. σμῆνος] B. πλῆθος.

v. 129. ὀρχάμῳ] B. ἡγέμονι ἤγουν τῷ Ξέρξῃ.

v. 130. τὸν ἀμφίζευκτον] A. ἐξαμείψας καὶ περάσας τὸν ἀμφίζευκτον ἅλιον πρῶνα τὸν κοινὸν τῆς ἀμφοτέρας γῆς, τῆς Εὐρώπης δηλαδὴ καὶ τῆς Ἀσίας. Ἀμφίζευκτον δέ, τὸν ζευγνῦντα ἄμφω τὰς ἠπείρους, ἢ ζευγνύμενον ἐξ ἀμφοῖν. Ἢ τὸν ὑποζευχθέντα· βατὸν γὰρ αὐτὸν ἐποίησεν ὁ Ξέρξης.

ἀμφίζευκτον] B. τὸν ἠόσιν ἀμφοτέραις ζευχθέντα διὰ τῶν πλοιῶν.

v. 131. ἀμφοτέρας] B. Ἀσίας καὶ Εὐρώπης. ἅλιον] θαλάσσιον.

v. 132. πρῶνα] A. τὸν προνεύοντα καὶ εἰς τὰς ἀμφοτέρας ἠπείρους. Ἢ τὸν κοινὸν ἑκατέρας γῆς. Μεταξὺ γάρ ἐστιν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας. Ἄλλως. Πρῶνα ἀμφοτέρας αἴας κοινὸν οἱ μὲν τὸν Ἑλλήσποντον, οἱ δὲ Ταῦρον, τὸ ὄρος.

πρῶνα] B. ἐξοχήν. Ἐνταῦθα καταχρηστικῶς τὸ πρῶνα εἶπε· πρῶν γὰρ κυρίως ἡ τῶν ὄρων ἐξοχή. Ἐνταῦθα δὲ διὰ τοῦτο εἶπε, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξοχὴν τῆς ἔξω θαλάσσης πρὸς τὴν εἴσω, καὶ οἱονεὶ αὐχένα. Ἐθεράπευσε δὲ αὐτὸ εἰπεῖν ἅλιον.

v. 133. λέκτρα δ' ἀνδρῶν] A. τὰ λέκτρα δὲ τῶν ἀνδρῶν τῇ αὐτῶν ἀποδημίᾳ καὶ ἀπουσίᾳ πίμπλανται καὶ πληροῦνται τοῖς δάκρυσιν. Αἱ δὲ Περσίδες γυναῖκες ἀκροπενθεῖς καὶ ἐπιμανῶς πενθοῦσαι.

λέκτρα] B. αἱ κοῖται.

v. 134. δακρύμασι] B. τῶν γυναικῶν.

v. 135. Περσίδες] B. Τοῦτο ὀρθοπτωτόν. Δέον γὰρ εἰπεῖν Περσίδων ἑκάστη λείπεται μονόζυξ, πολύκλαυστος ἐν φιλάνορι πόθῳ, ἐξ ὀρθοῦ ἐπήνεγκε τὴν σύνταξιν, καὶ ἀντὶ εἰπεῖν ἀκροπενθῆς πρὸς τὸ ἑκάστης, οὕτω γὰρ ὁ λόγος ἀπῄτει, πρὸς τὸ Περσίδες ἔταξεν. ἀκροπενθεῖς] πολύκλαυστοι.

v. 136. ἑκάστη πόθῳ] A. Ἑκάστη γοῦν Περσὶς γυνὴ τὸν ἑαυτῆς εὐνατῆρα καὶ ἄνδρα ἀποπεμψαμένη τὸν αἰχμήεντα καὶ θοῦρον καὶ πολεμικὸν λείπεται αὐτὴ τοῦ λοιποῦ μονόζυξ καὶ μόνη.

φιλάνορι] B. ἀνδρῶν.

v. 138. εὐνατῆρ'] B. σύνοικον.

v. 140. ἀλλ' ἄγε Πέρσαι] A. ἀλλὰ φέρε, ὦ Πέρσαι, ἐνεζόμενοι καὶ ἐγκαθήμενοι εἰς τοῦτο τὸ ἀρχαῖον στέγος, ἤγουν εἰς ταύτην τὴν ἀρχαίαν καθέδραν, φροντίσωμεν καὶ βουλευσώμεθα πῶς πράσσει

καὶ τί ποιεῖ ἐν Ἑλλάδι ὁ Ξέρξης· χρεία δὲ προσήκει· τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Ἡ χρεία γὰρ προσῆκον ποιεῖ τὸ βουλεύεσθαι.

ἐνεζόμενοι] B. κατοικοῦντες.

v. 142. βαθύβουλον] B. συνετωτάτην.

v. 143. προσήκει] B. προσῆλθε.

v. 145. τὸ πατρωνύμιον] A. τὸ πατρωνύμιον γένος, ἤτοι ὁ κατὰ πατέρα συγγενὴς ἡμῖν, τοῦτ' ἔστιν, ὁ ἐκ προγόνου ἰθαγενής.

v. 146. γένος] B. ὑπάρχει.

v. 147. πότερον τόξου ῥῦμα] A. πότερον ἄρα, φησίν, ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἰσχὺς τῆς δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε, τοὺς Πέρσας δηλαδή. Οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι τοξόται· οἱ δ' Ἀθηναῖοι, λογχηφόροι (λογχοφ.?). Ὃ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον· ἆρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας;

τόξου ῥῦμα] B. ἕλκυσμα· ἤγουν οἱ τοξικώτατοι Πέρσαι.

v. 148. δορυκράνου] B. τοῖς ἐκ κρανίου ξύλου οὔσης· τοῦτο γὰρ ἰσχυρότατον καὶ στεγανώτατον πρὸς τὸ ποιεῖσθαι δόρατα. Ἡ ἐκ τοῦ εἰπεῖν δορυκράνου λόγχης ἐδήλωσεν ἐν ταυτῷ δύο, δόρυ καὶ κράνος. Τὸ γὰρ δορικράνου λόγχης ἰσχὺς τοιοῦτόν ἐστιν, ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἄνδρες κράνει καὶ δορὶ ἰσχύοντες.

v. 150. ἀλλ' ἥδε θεῶν] A. Ἀλλ' αὕτη ἡ τοῦ βασιλέως μήτηρ, ἡ δέσποινα δὲ ἐμή, ὑπάρχουσα φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ἴσον τῶν θεῶν ὁρμᾶται ἤτοι ἔρχεται. Λέγει δὲ τὴν Ἄτοσσαν, ἥτις ἦν θυγάτηρ μὲν Κύρου, γυνὴ δὲ Δαρείου, μήτηρ δὲ Ξέρξου κατὰ Ἡρόδοτον (VII. 2.)

v. 149. φάος] B. θέαμα.

v. 151. καὶ προσφθόγγοις δὲ] A. καὶ προσηγόροις δὲ λόγοις πρέπον αὐτὴν προσφωνεῖν, ἤτοι πρέπει χαιρετίσαι αὐτήν. Εἶτα κοινῶς ὁ χορὸς χαιρετίζων αὐτήν, φησίν, ὦ χαῖρε βασίλισσα τῶν Περσίδων τῶν βαθυζώνων. Βαθύζωνοι δὲ αἱ Περσίδες διὰ τὸ κροσσωτὰς ζώνας ἔχειν. Ταῦτα δὲ ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα τοῦ χοροῦ εἰπόντος, εἴ τι μὴ ἡ πρὶν εὐτυχία μεθέστηκε, φησί, διὰ ταῦτα καὶ ἐγὼ παραγίνομαι ἐνταῦθα πρὸς ὑμᾶς καταλείψασα τοὺς χρυσῷ κεκοσμημένους οἴκους, καὶ τὸν βασιλικὸν κοιτῶνα· καὶ ἐμὲ κατὰ τὴν καρδίαν ἔσωθεν κόπτει φροντίς· εἰς ὑμᾶς δὲ ἐρῶ λόγον, οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσα, ἤτοι οὐδ' ὅλως ἐμαυτῆς κυρία τυγχάνουσα, οὐκ ἄφοβος. Δονοῦμαι γὰρ καὶ τῶν φρενῶν ἐξίσταμαι, τῷ ὀνείρῳ.

προσφθόγγοις] B. χαιρετιστικοῖς.

v. 155. θεοῦ μὲν εὐνάτειρα Περσῶν] A. τοὺς βασιλεῖς θεοὺς καλοῦσιν οἱ Πέρσαι.

θεοῦ μὲν] B. τοῦ Δαρείου. εὐνάτειρα] σύνοικος. θεοῦ δὲ] τοῦ Ξέρξου.

v. 156. δαίμων παλαιός] A. ἡ εὐδαιμονία.

δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε] B. ἤγουν ἡ παλαιὰ εὐτυχία τῶ

Περσῶν μεταβέβληται, ἣν ἐν τοῖς πολέμοις εἶχον, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων ἐδόκουν ἄριστοι.

v. 157. ταῦτα] B. διὰ τοῦτο. χρυσεοστόλμους] χρυσῷ κεκαλλωπισμένους. Στολμὸς γὰρ ὁ καλλωπισμός.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω] Γ. ἡ εἴςθεσις μονοστροφικῆς περιόδου, εἰ δὲ βούλει, διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ιζ'.

v. 159. ἀμύσσει] B. σπαράσσει.

v. 160. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος] B. τουτέστι ἔξω τοῦ καθεστηκότος τυγχάνουσα ὑπὸ τοῦ φόβου, ὃν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχω.

v. 161. μέγας πλοῦτος] A. δέδοικα, φησί, μήπως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κονίσας ἢ κονισθεὶς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδὶ καὶ ῥιφεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς οὖδας ἀνατρέψῃ τὸν ὄλβον ὃν ὁ Δαρεῖος εἶλεν. Ἤτοι τὸ κλέος ὃ ἔλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν, οὐ χωρὶς τῶν θεῶν.

κονίσας] B. ταράξας. Ἡ σύνταξις· μὴ ὁ μέγας πλοῦτος κονίσας καὶ ταράξας τὸ ἔδαφος ἐν ποδὶ ἀνατρέψῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν ὄλβον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Περσῶν, ὃν μετὰ τῶν θεῶν μέγας καὶ θαυμαστὸς (f. μέγαν — ... μαστὸν) Δαρεῖος ἐποίησε. Σωματοποιεῖ δὲ ἐνταῦθα τὸν πλοῦτον· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. Φοβοῦμαι μὴ ἡ μεγίστη τῶν Περσῶν εὐδαιμονία αὐτὴ ὑφ' ἑαυτῆς ἀνατραπείη καὶ ἀφανισθείη. Ὅθεν διπλῆν κατὰ νοῦν στρέφω φροντίδα. Ἐστὶ δὲ αὐτή τις, μήτε τὸν πλοῦτον περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ὅς τὸν ὑπερμαχοῦντα οὐκ ἔχει· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄνανδρον· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις, ἤγουν τοῖς πένησι λάμπειν φῶς τοσοῦτον καὶ εὐδαιμονίαν, ὅση δύναμις πάρεστιν· τουτέστιν, οὔτε ὁ πλοῦτός ἐστι περισπούδαστος, ὁ μὴ ἀσφαλής, οὔτ' αὖ τὸ ἐνάντιον μακάριστοί εἰσιν οἱ πένητες· ἔχοντες μὲν ἰσχὺν τὴν αὐτῶν χρημάτων, ἢ ἀπολειπόμενοι. Λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος εἶναι ἔτι τῶν τοσούτων τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς θησαυρῶν, εἰ Ξέρξης ἡττηθείη, πάντας Πέρσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐπαγόμενος, καὶ τῆς Περσίδος μετὰ γυναικῶν καὶ γερόντων ἀπολειφθείσης. Δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἔτι σέβειν, μήτε μακαρίζειν τοὺς ἀχρημάτους, ἐνήλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μακαρίζειν, λάμπειν εἶπεν.

v. 163. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] A. ἤτοι ἄλεκτος. Ἡ δὲ τοιάδε, μήτε χρημάτων πλῆθος σέβειν ἀνάνδρων, ἤτοι ἄνδρων ἐκεῖσε μὴ παρόντων· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσι, δηλονότι τοῖς πένησι, λάμπειν φῶς εὐτυχές, ὅ ἐστι σθένος. Τοῦτ' ἔστιν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες· ἑτέρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκιμήσεως δυςχερές. Χωρὶς μὲν ἀνδρῶν ἄχρηστά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες· καὶ ἁπλῶς οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι.

ταῦτα] B. διὰ τοῦτο. ἄφραστος] ἄῤῥητος.

v. 165. φῶς] B. δόξαν.

v. 166. ἔστι γὰρ πλοῦτος] A. ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφὴς καὶ ἄφθονος· δεδοίκαμεν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. Ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ

ἱς τὴν τοῦ δεσπότου παρουσίαν νομίζω. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς] ἤγουν φὶ τῷ Ξέρξῃ, ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκεῖνον καλεῖ.

ἀμεμφὴς] B. πολύς· ὃν οὐ δύναταί τις μέμψασθαι. Ἔστι δὲ ἐνῦθα τὸ ἀμεμφὴς ὅμοιον τῷ ἄφθονος. Λέγει δὲ ὥς ἐστι μέν τις ούσιος σφόδρα, μὴ δυνάμενος δὲ τοῦ πλούτου ὑπερμαχεῖν τῷ φόβῳ σύν-ων. (Ultima fort. mendosa.)

v. 168. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων] A. πρὸς ταῦτα, φησί, εσθέ μοι σύμβουλοι τούτου τοῦ λόγου, ὦ Πέρσαι, γηραλέα πιστώιτα, ἤτοι ὦ ἀρχαῖοι γέροντες πιστοί, ὡς τούτων, ὧν εἶπον, οὕτως όντων, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶν ὄντων.

σύμβουλοι λόγου τοῦδε] B. συμβουλεύσατέ μοι τὸν περὶ τούτου νον.

v. 170. ἐστί μοι βουλεύματα] B. πᾶσα γὰρ ἀρίστη βουλὴ τοῖς ρουσι πρόςεστιν, ἐμπειρίαν διὰ τὸ γῆρας ἔχουσι, καὶ αὐτὴ τοῦτο νο-ζω· διὰ γὰρ τὸ μοὶ τοῦτο ἐδήλωσεν.

v. 171. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα] A. Γίνωσκε ὦ βασίλισσα, ἐπὶ γου καὶ ἔργου, — ἐφ' οὗ ἂν δυνώμεθα πρᾶξαι καὶ εἰπεῖν, οὐ δίς σε άσαι, ὥςτε μὴ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοηθῆσαί σοι.

v. 172. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ] B. ἃ ἂν ὑπ' ἐξουσίαν ὶ δύναμιν ἡμῖν ἐστι.

v. 174. πολλοῖς μὲν αἰεὶ] A. Ἡ Ἄτοσσα φησὶ πρὸς τὸν χορόν, λλὰ μὲν νυκτερινὰ ὀνείρατα φαντάζομαι, ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ ρξης διακομίσας στρατὸν πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰαόνων λων ἐκπορθῆσαι αὐτήν· ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὄναρ φανερὸν εἶδόν τε, ὥςπερ ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυκτός. Λέξω δέ σοι τοῦτο. Ἰστέον ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται ἔκ τινος Ἰάονος βασιλεύσαντος αὐτῶν.

πολλοῖς μὲν αἰεὶ] Γ. Ἡ εἴςθεσις μονοστροφικῆς περιόδου. Οἱ δὲ ίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λθ'· ὧν τελευταῖος

Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονός.

v. 175. στείλας στρατὸν] A. τοῦτ' ἔστι κοσμήσας. Ὁμώνυμος ίῳ ἐστι λέξις. Ἔστι γὰρ στέλλω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή· τέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος· στέλλω τὸ ἀποστέλλω, οὗ καὶ ἀπόστολος.

στείλας] B. ὁρμήσας, κινήσας.

v. 176. Ἰαόνων] B. τῶν Ἀθηναίων.

v. 177. ἐναργὲς] B. φανερόν.

v. 178. πάροιθεν] B. προλαβούσης (?).

v. 179. ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] A. ἐντεῦθεν ἔλαβεν Σοφοκλῆς τό·

Ἐδοξάτην μοι[1]) τάδ' ἠπείρῳ μολεῖν.

ὁ Εὐριπίδης (Iphig. in Taur. v. 44.)

Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆςδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς.

ρόςεχε δὲ τῇ τοῦ ὀνείρου ἀναγνώσει.

1) Valkenarius (v. Giers. ad Herod. p. 435.) correxit: μοι τὰ δύ' ι. Melius Blomfieldius μοι τὼ δύ' ἦν.

Περσῶν μεταβέβληται, ἣν ἐν τοῖς πολέμοις εἶχον, καὶ πάντων ὡς εἰπεῖν ἀνθρώπων ἐδόκουν ἄριστοι.

v. 157. ταῦτα] B. διὰ τοῦτο. χρυσεοστόλμους] χρυσῷ κεκαλλωπισμένους. Στολμὸς γὰρ ὁ καλλωπισμός.

ταῦτα δὴ λιποῦσ' ἱκάνω] Γ. ἡ εἴςθεσις μονοστροφικῆς περιόδου, εἰ δὲ βούλει, διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ ιζ'.

v. 159. ἀμύσσει] B. σπαράσσει.

v. 160. οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὖσ' ἀδείμαντος] B. τουτέστι ἔξω τοῦ καθεστηκότος τυγχάνουσα ὑπὸ τοῦ φόβου, ὃν ἐν τῇ ψυχῇ ἔχω.

v. 161. μέγας πλοῦτος] A. δέδοικα, φησί, μήπως ὁ μέγας πλοῦτος καὶ ἡ εὐδαιμονία, κονίσσας ἢ κονισθεὶς καὶ βληθεὶς ἐν τῷ ποδὶ καὶ ῥιφεὶς καὶ λακτισθεὶς εἰς οὖδας ἀνατρέψῃ τὸν ὄλβον ὃν ὁ Δαρεῖος εἶλε. Ἤτοι τὸ κλέος ὃ ἔλαβεν ὁ Δαρεῖος καὶ εἰς μέγα ὕψωσεν, οὐ χωρὶς τῶν θεῶν.

κονίσας] B. ταράξας. Ἡ σύνταξις· μὴ ὁ μέγας πλοῦτος κονίσας καὶ ταράξας τὸ ἔδαφος ἐν ποδὶ ἀνατρέψῃ καὶ ἀπολέσῃ τὸν ὄλβον καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Περσῶν, ὃν μετὰ τῶν θεῶν μέγας καὶ θαυμαστὸς (f. μέγαν — ... μαστὸν) Δαρεῖος ἐποίησε. Σωματοποιεῖ δὲ ἐνταῦθα τὸν πλοῦτον· ὃ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ἐστι. Φοβοῦμαι μὴ ἡ μεγίστη τῶν Περσῶν εὐδαιμονία αὐτὴ ὑφ' ἑαυτῆς ἀνατραπείη καὶ ἀφανισθείη. Ὅθεν διπλῆν κατὰ νοῦν στρέφω φροντίδα. Ἐστὶ δὲ αὐτή τις, μήτε τὸν πλοῦτον περὶ πλείστου ποιεῖσθαι, ὃς τὸν ὑπερμαχοῦντα οὐκ ἔχει· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ ἄνανδρον· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις, ἤγουν τοῖς πένησι λάμπειν φῶς τοσοῦτον καὶ εὐδαιμονίαν, ὅση δύναμις πάρεστιν· τουτέστιν, οὔτε ὁ πλοῦτός ἐστι περισπούδαστος, ὁ μὴ ἀσφαλής, οὔτ' αὖ τὸ ἐνάντιον μακάριστοί εἰσιν οἱ πένητες· ἔχοντες μὲν ἰσχὺν τὴν αὐτῶν χρημάτων, ἢ ἀπολειπόμενοι. Λέγει δὲ ταῦτα διὰ τὸ μηδὲν ὄφελος εἶναι ἔτι τῶν τοσούτων τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς θησαυρῶν, εἰ Ξέρξης ἡττηθείη, πάντας Πέρσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐπαγόμενος, καὶ τῆς Περσίδος μετὰ γυναικῶν καὶ γερόντων ἀπολειφθείσης. Δέον δὲ οὕτως εἰπεῖν, μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἔτι σέβειν, μήτε μακαρίζειν τοὺς ἀχρημάτους, ἐνήλλαξε, καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν μακαρίζειν, λάμπειν εἶπεν.

v. 163. ταῦτά μοι διπλῆ μέριμν' ἄφραστος] A. ἤτοι ἄλεκτος. Ἡ δὲ τοιάδε, μήτε χρημάτων πλῆθος σέβειν ἀνάνδρων, ἤτοι ἄνδρων ἐκεῖσε μὴ παρόντων· μήτε τοῖς ἀχρημάτοις ἀνδράσι, δηλονότι τοῖς πένησι, λάμπειν φῶς εὐτυχές, ὅ ἐστι σθένος. Τοῦτ' ἔστιν, οὐ πάσης ἀπολαύουσι τῆς τοῦ φωτὸς ἡδονῆς οἱ πένητες· ἑτέρου γὰρ λείποντος τὸ τῆς εὐδοκιμήσεως δυςχερές. Χωρὶς μὲν ἀνδρῶν ἄχρηστά εἰσι τὰ χρήματα, χωρὶς δὲ χρημάτων οἱ ἄνδρες· καὶ ἁπλῶς οἱ μὴ ἔχοντες ταῦτα ἀνίσχυροι.

ταῦτα] B. διὰ τοῦτο. ἄφραστος] ἄῤῥητος.

v. 165. φῶς] B. δόξαν.

v. 166. ἔστι γὰρ πλοῦτος] A. ἔστι γὰρ ἡμῖν πλοῦτος ἀμεμφὴς καὶ ἄφθονος· δεδοίκαμεν δὲ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἄνδρας. Ὀφθαλμὸν γὰρ καὶ

φῶς τὴν τοῦ δεσπότου παρουσίαν νομίζω. ἀμφὶ δ' ὀφθαλμοῖς] ἤγουν ἀμφὶ τῷ Ξέρξῃ, ὀφθαλμὸν γὰρ ἐκεῖνον καλεῖ.

ἀμεμφὴς] B. πολύς· ὃν οὐ δύναταί τις μέμψασθαι. Ἔστι δὲ ἐνταῦθα τὸ ἀμεμφὴς ὅμοιον τῷ ἄφθονος. Λέγει δὲ ὡς ἐστι μέν τις πλούσιος σφόδρα, μὴ δυνάμενος δὲ τοῦ πλούτου ὑπερμαχεῖν τῷ φόβῳ σύνεστιν. (Ultima fort. mendosa.)

v. 168. πρὸς τάδ' ὡς οὕτως ἐχόντων] A. πρὸς ταῦτα, φησί, γίνεσθέ μοι σύμβουλοι τούτου τοῦ λόγου, ὦ Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα, ἤτοι ὦ ἀρχαῖοι γέροντες πιστοί, ὡς τούτων, ὧν εἶπον, οὕτως ἐχόντων, ἀντὶ τοῦ ἀληθῶν ὄντων.

σύμβουλοι λόγου τοῦδε] B. συμβουλεύσατέ μοι τὸν περὶ τούτου λόγον.

v. 170. ἐστί μοι βουλεύματα] B. πᾶσα γὰρ ἀρίστη βουλὴ τοῖς γέρουσι πρόςεστιν, ἐμπειρίαν διὰ τὸ γῆρας ἔχουσι, καὶ αὐτὴ τοῦτο νομίζω· διὰ γὰρ τὸ μοὶ τοῦτο ἐδήλωσεν.

v. 171. εὖ τόδ' ἴσθι γῆς ἄνασσα] A. Γίνωσκε ὦ βασίλισσα, ἐπὶ λόγου καὶ ἔργου, — ἐφ' οὗ ἂν δυνώμεθα πρᾶξαι καὶ εἰπεῖν, οὐ δίς σε φράσαι, ὥςτε μὴ ἐν λόγῳ καὶ ἔργῳ βοηθῆσαί σοι.

v. 172. ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ] B. ἃ ἂν ὑπ' ἐξουσίαν καὶ δύναμιν ἡμῖν ἐστι.

v. 174. πολλοῖς μὲν αἰεὶ] A. Ἡ Ἄτοσσα φησὶ πρὸς τὸν χορόν, πολλὰ μὲν νυκτερινὰ ὀνείρατα φαντάζομαι, ἐξ οὗ καιροῦ ὁ ἐμὸς παῖς ὁ Ξέρξης διακομίσας στρατὸν πορεύεται καὶ ἄπεισιν εἰς τὴν γῆν τῶν Ἰαόνων θέλων ἐκπορθῆσαι αὐτήν· ἀλλ' οὐδαμῶς τοιοῦτον ὄναρ φανερὸν εἶδόν ποτε, ὥςπερ ἐπὶ τῆς παρελθούσης νυκτός. Λέξω δέ σοι τοῦτο. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι λέγονται ἔκ τινος Ἰάονος βασιλεύσαντος αὐτῶν.

πολλοῖς μὲν αἰεὶ] Γ. Ἡ εἴςθεσις μονοστροφικῆς περιόδου. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι λθ'· ὧν τελευταῖος

Σωθεὶς δ' ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονός.

v. 175. στείλας στρατὸν] A. τοῦτ' ἔστι κοσμήσας. Ὁμώνυμος γάρ ἐστι λέξις. Ἔστι γὰρ στέλλω τὸ κοσμῶ, ἐξ οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ πλέω, ἐξ οὗ καὶ στόλος· στέλλω τὸ ἀποστέλλω, ἐξ οὗ καὶ ἀπόστολος.

στείλας] B. ὁρμήσας, κινήσας.

v. 176. Ἰαόνων] B. τῶν Ἀθηναίων.

v. 177. ἐναργὲς] B. φανερόν.

v. 178. πάροιθεν] B. προλαβούσης (?).

v. 179. ἐδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε] A. ἐντεῦθεν ἔλαβεν ὁ Σοφοκλῆς τό·

Ἐδοξάτην μοι[1]) τάδ' ἠπείρῳ μολεῖν.

καὶ Εὐριπίδης (Iphig. in Taur. v. 44.)

Ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆςδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς.

Πρόςεχε δὲ τῇ τοῦ ὀνείρου ἀναγνώσει.

1) Valkenarius (v. Giers. ad Herod. p. 435.) correxit: μοι τὰ δύ' ἡπ. Melius Blomfieldius μοι τὼ δύ' ἠπ.

ἐδοξάτην] B. ἐφάνησαν. εὐείμονε] καλῶς ἐσταλμέναι καὶ ἐνδεδυμέναι.

v. 180. ἠσκημένη] B. κεκοσμημένη.

v. 181. Δωρικοῖσιν] B. Ἑλληνικαῖς.

v. 182. τῶν νῦν] B. γυναικῶν.

v. 183. γένους ταὐτοῦ] A. Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεὺς [1]) φησὶ τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην· σχεῖν δὲ ἐκ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. Ἡ γοῦν Ἄτοσσα φησὶ δύο γυναῖκας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἠπείρους ταύτας, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

v. 185. βάρβαρον] B. τὴν Ἀσίαν.

v. 186. τούτω στάσιν] A. τούτω, φησί, τὼ γυναῖκε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν στάσιν τινὰ καὶ φιλονεικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις. Παῖς δὲ ὁ ἐμὸς μαθὼν στασιαζούσας ταύτας κατεῖχε καὶ ἐπράϋνε, καὶ ἡμέρου αὐτάς· ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἓν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν· ὑπὸ ἅρμασι δὲ ζεύγνυσιν αὐτώ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς, καὶ λέπαδνα, ἤτοι ζυγόλωρα τίθησιν ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν.

τούτω] B. ἰστέον, ὅτι ἐπειδὴ αὐταὶ δέον εἰπεῖν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε κατ' Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ αὐταὶ τούτω εἰπών, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀλλήλοις ἀρσενικῶς πρὸς τοῦτο ἀπέδωκεν. Οὕτως γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εὕρηται διὰ τῆς Ο καὶ Ι διφθόγγου γραφόμενον. στάσιν] μάχην.

v. 187. τεύχειν] B. ποιεῖν.

v. 189. λέπαδνα] A. οἱ παχεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. Ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. Τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆρας φασί.

αὐτώ] B. αὐτάς. λέπαδνα] ζυγόλωρα.

v. 190. χ' ἡ μὲν] A. καὶ ἡ μὲν, ἤγουν Ἀσία ἐπυργοῦτο καὶ ἐκοσμεῖτο καὶ ἤρετο τῇ στολῇ τῇδε. Δεικτικῶς δὲ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ Περσικῇ ταύτῃ, ἣν φορῶ. Εἶχε δὲ στόμα εὔαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ.

τῇδ' ἐπυργοῦτο] B. ταύτῃ τῇ Περσικῇ ἐσεμνύνετο.

v. 191. εὔαρκτον] B. εὐπειθές.

v. 192. ἡ δ' ἐσφάδαζε] A. ἡ δὲ Εὐρώπη ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα, καὶ ἐπήδα, καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἔντη τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει, ἢ τὸν δίφρον [2]), καὶ ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν, ἤτοι ἀχαλίνωτον γενόμενον,

1) Citatur a Plutarch. in Thes., quorum eundem esse auctorem libri περὶ Πόντου ap. Schol. Apollon. II. 948, et Ἐπιτομῆς περὶ Συγγενειῶν ibid. I. 45. cll. Schol. Venet. ad Il. Α. 52. Etymol. M. p. 655. 5. Blomfieldius putat.

2) Ita correxit Abreschius vulgatam lectionem: καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει τὸν δίφρον. Nempe ἔντη s. ἔντεα δίφρου

ζυγὸν συνθλᾷ. Πίπτει δὲ ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Ξέρξης· οὗτος ὑπὸ ζυγὸν ἔχων αὐτάς. Καὶ πατὴρ Δαρεῖος παρίσταται οἰ-ὑτόν. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο εἶδεν ὁ Ξέρξης, αἰδεσθεὶς τὸ πτῶμα διαῤ-ὺς οἰκείους πέπλους. Ἄλλως. ἐσφάδαζε] ἐσκάριζε.

ἀδαζε] B. ἐταράττετο, ἐστασίαζε.

ῇ] B. ἐν ταύτῃ τῇ δεξιᾷ.

193. ξυναρπάζει] B. ἐκφεύγει.

196. Δαρεῖος οἰκτείρων σφε] B. διὰ τοῦτο ᾤκτειρε τὸν Ξέρ-ος, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν εἰς Ἑλλάδα μετὰ στρατοῦ ἐλθεῖν καὶ ἡττη-ὶ ταῦτα μυριοπλάσιον πλῆθος ἔχοντα ἢ πρώην ἐκεῖνος. Δα-γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ στρατιᾷ οὐκ ἦν, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοῦ τὸν μψε. Ξέρξης δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἕτερον πέμψαι, ἀλλ' αὐτὸς παρῆν. ἡττηθεὶς μείζω τὴν αἰσχύνην ἐκτήσατο, ἢ εἰ μηδὲν ἦν (f...μὴ μετῆν).

197. ῥήγνυσιν] B. ὑπ' αἰδοῦς.

199. καλιῤῥόου πηγῆς] A. πηγή τις ἱερὰ ἀφ' ἧς ἀνιμᾶτο νᾶμα κις ἐπιχέεσθαι· διὰ γοῦν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι κα-ὑτὴν ὠνόμασεν. Ἀποτροπιαστὴν δὲ τῶν ὀνείρων φασὶν εἶναι. Τούτου γὰρ ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασκεδάζονται.

ῤῥόου] B. Καλιῤῥόη, ὄνομα πηγῆς, ἀφ' ἧς οἱ μέλλοντες θύ-χεῖρας ἐκάθαιρον. Φασὶ γοῦν διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι καθάρμου αὐτὴν ὠνομᾶσθαι. Λέγει δὲ ἐνταῦθα Ἄτοσσα καλιῤῥόου ἢ ὅτι ἐν τῇ Περσίδι ἦν αὐτὴ ἡ πηγή, ἢ ὡς καθαρὸν ἔχουσα ιῤῥοον ἐκάλεσε τὴν πηγήν, ἀφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐνίψατο.

200. θυηπόλῳ] B. θυσίαν μελλούσῃ ἐπηνεγκεῖν.

201. ἀποτρόποισι δαίμοσι] A. οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς

ῷ] B. ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον, ἐκαλεῖτο βωμός, ὢν τετρα-τόπος τοῦ ἱεροῦ. Ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔκαιον. οὐ μόνον ὁ ῥύπος, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἀφρώδη πέλα-st. 220.) ἤτοι τὸν ἐξ ἀφροῦ ῥύπον, ἀλλὰ καὶ θῦμά τι. ἀπο-αίμοσι] τοῖς ἀποτρεπτικοῖς κακῶν ὀνειράτων.

202. θέλουσα θῦσαι πέλανον] A. Πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς λέγεται. Ἄλλως· Ὁ ἀφρὸς ὁ γινόμενος ἐν τῇ χύτρᾳ. Ἐτυμο-ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν ισί.

έλη τάδε] B. οἵ τινες εἰσὶ τῶν τοιούτων ἔφοροι. Λέγει δὲ ῶνα.

204. ἄφθογγος] B. ἄφωνος.

205. μεθύστερον] A. μετὰ δὲ τοῦτο ὁρῶ κίρκον, ἤτοι ἱέρακα, α καὶ ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς, καὶ χηλαῖς, ἤτοι τοῖς

et lora quibus currui adiuncta erat illa mulier, quae Euro-tius Graeciam repraesentabat.

ποι Schol. Aristoph. Acharn. p 37. ῥύπος γὰρ ὁ τῷ χρωτὶ ος.

ἐδοξάτην] B. ἐφάνησαν. εὐείμονε] καλῶς ἐσταλμέναι καὶ ἐνδεδυμέναι.

v. 180. ἠσκημένη] B. κεκοσμημένη.

v. 181. Δωρικοῖσιν] B. Ἑλληνικαῖς.

v. 182. τῶν νῦν] B. γυναικῶν.

v. 183. γένους ταὐτοῦ] A. Ἄνδρων ὁ Ἁλικαρνασσεὺς [1]) φησὶ τὸν Ὠκεανὸν γῆμαι Πομφολύγην καὶ Παρθενόπην· σχεῖν δὲ ἐκ μὲν Παρθενόπης, Εὐρώπην καὶ Θρᾴκην, ἐκ δὲ Πομφολύγης Ἀσίαν καὶ Λιβύην· ἀφ' ὧν τὰς ἠπείρους ὀνομασθῆναι συμβέβηκεν. Ἡ γοῦν Ἄτοσσα φησὶ δύο γυναῖκας κατ' ὄναρ ἰδεῖν, τὰς δύο ἠπείρους ταύτας, Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

v. 185. βάρβαρον] B. τὴν Ἀσίαν.

v. 186. τούτω στάσιν] A. τούτω, φησί, τὼ γυναῖκε τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην λίαν ἐγὼ ἐδόκουν ὁρᾶν στάσιν τινὰ καὶ φιλονεικίαν τεύχειν καὶ κατασκευάζειν καὶ ποιεῖν ἐν ἀλλήλαις. Παῖς δὲ ὁ ἐμὸς μαθὼν στασιαζούσας ταύτας κατεῖχε καὶ ἐπράϋνε, καὶ ἡμέρου αὐτάς· ἤθελε γὰρ ὁ Ξέρξης εἰς ἓν ἀγαγεῖν κράτος τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν· ὑπὸ ἅρμασι δὲ ζεύγνυσιν αὐτώ, ἀντὶ τοῦ αὐτάς, καὶ λέπαδνα, ἤτοι ζυγόλωρα τίθησιν ἐπὶ τῶν αὐχένων αὐτῶν.

τούτω] B. ἰστέον, ὅτι ἐπειδὴ αὗται δέον εἰπεῖν, ἀρσενικῶς ἐξήνεγκε κατ' Ἀττικὴν συνήθειαν, ἀντὶ τοῦ αὗται τούτω εἰπών, διὰ τοῦτο καὶ τὸ ἀλλήλοις ἀρσενικῶς πρὸς τοῦτο ἀπέδωκεν. Οὕτως γὰρ ἐν πᾶσι τοῖς παλαιοῖς βιβλίοις εἴρηται διὰ τῆς O καὶ I διφθόγγου γραφόμενον. στάσιν] μάχην.

v. 187. τεύχειν] B. ποιεῖν.

v. 189. λέπαδνα] A. οἱ παχεῖς ἱμάντες, οἷς ἀναδεσμοῦνται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν. Ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ λέπω τὸ λεπίζω, λέπανον καὶ λέπαδνον. Τινὲς δὲ λέπαδνα τοὺς μασχαλιστῆρας φασί.

αὐτώ] B. αὐτάς. λέπαδνα] ζυγόλωρα.

v. 190. χ' ἡ μὲν] A. καὶ ἡ μέν, ἤγουν Ἀσία ἐπυργοῦτο καὶ ἐκοσμεῖτο καὶ ἥρετο τῇ στολῇ τῇδε. Δεικτικῶς δὲ τοῦτο, ἀντὶ τοῦ Περσικῇ ταύτῃ, ἣν φορῶ. Εἶχε δὲ στόμα εὔαρκτον καὶ ὑπήκοον καὶ πειθήνιον ἐν τῷ χαλινῷ.

τῇδ' ἐπυργοῦτο] B. ταύτῃ τῇ Περσικῇ ἐσεμνύνετο.

v. 191. εὔαρκτον] B. εὐπειθές.

v. 192. ἡ δ' ἐσφάδαζε] A. ἡ δὲ Εὐρώπη ἐσφάδαζε καὶ ὥρμα, καὶ ἐπήδα, καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἔντη τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει, ἢ τὸν δίφρον [2]), καὶ ξυναρπάζει ἄνευ χαλινῶν, ἤτοι ἀχαλίνωτον γενομένη,

1) Citatur a Plutarch. in Thes., quorum eundem esse auctorem libri περὶ Πόντου ap. Schol. Apollon. II. 948, et Ἐπιτομῆς περὶ Συγγενειῶν ibid. I. 45. cll. Schol. Venet. ad Il. A. 52. Etymol. M. p. 655. 5. Blomfieldius putat.

2) Ita correxit Abreschius vulgatam lectionem: καὶ διὰ τῶν χειρῶν ἐν τῇ τοῦ δίφρου βίᾳ ῥήσσει τὸν δίφρον. Nempe ἔντη s. ἔντεα δίφρου

τὸν ζυγὸν συνθλᾷ. Πίπτει δὲ ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Ξέρξης· οὗτος ἦν ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἔχων αὐτάς. Καὶ πατὴρ Δαρεῖος παρίσταται οἰ-ρων αὐτόν. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο εἶδεν ὁ Ξέρξης, αἰδεσθεὶς τὸ πτῶμα διαῤ-ῥήγνυει τοὺς οἰκείους πέπλους. Ἄλλως. ἐσφάδαζε] ἐσκάριζε.

ἐσφάδαζε] B. ἐταράττετο, ἐστασίαζε.

ἐν τῇ] B. ἐν ταύτῃ τῇ δεξίᾳ.

v. 193. ξυναρπάζει] B. ἐκφεύγει.

v. 196. Δαρεῖος οἰκτείρων σφε] B. διὰ τοῦτο ᾤκτειρε τὸν Ξέρ-Δαρεῖος, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν εἰς Ἑλλάδα μετὰ στρατοῦ ἐλθεῖν καὶ ἡττη-αι, καὶ ταῦτα μυριοπλάσιον πλῆθος ἔχοντα ἢ πρώην ἐκεῖνος. Δα-ς μὲν γὰρ ἐν τῇ πρώτῃ στρατιᾷ οὐκ ἦν, ἀλλὰ στρατηγὸν αὐτοῦ τὸν ιν ἔπεμψε. Ξέρξης δὲ οὐκ ἠνέσχετο ἕτερον πέμψαι, ἀλλ' αὐτὸς παρῆν. ν καὶ ἡττηθεὶς μείζω τὴν αἰσχύνην ἐκτήσατο, ἢ εἰ μηδὲν ἦν (f...μὴ ἦν = μετῆν).

v. 197. ῥήγνυσιν] B. ὑπ' αἰδοῦς.

v. 199. καλιῤῥόου πηγῆς] A. πηγή τις ἱερὰ ἀφ' ἧς ἀνιμᾶτο νᾶμα θυσίαις ἐπιχέεσθαι· διὰ γοῦν τὸ ἐξ αὐτῆς τὰς θυσίας γίνεσθαι κα-ρον αὐτὴν ὠνόμασεν. Ἀποτροπιαστὴν δὲ τῶν ὀνείρων φασὶν εἶναι Ἥλιον. Τούτου γὰρ ἐπιλάμψαντος οἱ ὄνειροι διασκεδάζονται.

καλιῤῥόου] B. Καλιῤῥόη, ὄνομα πηγῆς, ἀφ' ἧς οἱ μέλλοντες θύ-τὰς χεῖρας ἐκάθαιρον. Φασὶ γοῦν διὰ τὸ αἰτίαν εἶναι καθάρμου ιῤῥόην αὐτὴν ὠνομᾶσθαι. Λέγει δὲ ἐνταῦθα Ἄτοσσα καλιῤῥόου σθαι, ἢ ὅτι ἐν τῇ Περσίδι ἦν αὐτὴ ἡ πηγή, ἢ ὡς καθαρὸν ἔχουσα καλίῤῥοον ἐκάλεσε τὴν πηγήν, ἀφ' ἧς τὰς χεῖρας ἐνίψατο.

v. 200. θυηπόλῳ] B. θυσίαν μελλούσῃ ἐπηνεγκεῖν.

v. 201. ἀποτρόποισι δαίμοσι] A. οἷς ἀποτροπιαζόμεθα τοὺς ους.

βωμῷ] B. ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον, ἐκαλεῖτο βωμός, ὧν τετρα-ειδὴς τόπος τοῦ ἱεροῦ. Ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔκαιον. νος] οὐ μόνον ὁ ῥύπος, ὡς καὶ Εὐριπίδης φησὶν ἀφρώδη πέλα-(Orest. 220.) ἤτοι τὸν ἐξ ἀφροῦ ῥύπον, ἀλλὰ καὶ θῦμά τι. ἀπο-οισι δαίμοσι] τοῖς ἀποτρεπτικοῖς κακῶν ὀνειράτων.

v. 202. θέλουσα θῦσαι πέλανον] A. Πέλανος κυρίως ὁ πεπηγὼς ς [1]) λέγεται. Ἄλλως· Ὁ ἀφρὸς ὁ γινόμενος ἐν τῇ χύτρᾳ. Ἐτυμο-ται δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω τὸ ἀναστρέφομαι· ἐνταῦθα δὲ πέλανον τὴν αν φησί.

ὧν τέλη τάδε] B. οἵ τινες εἰσὶ τῶν τοιούτων ἔφοροι. Λέγει δὲ Ἀπόλλωνα.

v. 204. ἄφθογγος] B. ἄφωνος.

v. 205. μεθύστερον] A. μετὰ δὲ τοῦτο ὁρῶ κίρκον, ἤτοι ἱέρακα, ἀίζοντα καὶ ὀξέως κινούμενον ἐν τοῖς πτεροῖς, καὶ χηλαῖς, ἤτοι τοῖς

frena et lora quibus currui adiuncta erat illa mulier, quae Euro-s. potius Graeciam repraesentabat.

1) ῥύποι Schol. Aristoph. Acharn. p 37. ῥύπος γὰρ ὁ τῷ χρωτὶ σπίλος.

ὄνυξι, τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀετοῦ διακόπτοντα. Ὁ δὲ ἀετός, ἤγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει, ἢ μόνον παρεῖχε τῷ ἱέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι, ὡς βούλεται. Ἀετὸν οὖν τὸν Ξέρξην φησί, διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον, ἱέρακα δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στράτευμα, διὰ τὸ πρὸς τοὺς Πέρσας ἐλάττονα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν δύναμιν.

κίρκον] B. ὀξύπτερον.

v. 206. κάρα] B. τοῦ ἀετοῦ.

v. 207. πτήξας] B. φοβηθείς.

v. 208. παρεῖχε] B. τῷ κίρκῳ. ταῦτ' ἔμοιγε] ταῦτα ἰδοῦσα φοβοῦμαι, οἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκούοντας.

v. 211. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει] A. οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῷ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἔξοδον καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἄφιξιν.

οὐχ ὑπεύθυνος] B. οὐ μεμπτός.

v. 212. ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονὸς] B. ὥςπερ καὶ πρώην. Ὑπὲρ γὰρ τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς, ὅπως ἔτι μεγίστη γένοιτο, προενοεῖτο.

v. 213. οὔ σε βουλόμεσθα] A. ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ ὀνείρου τῆς Ἀτόσσης φησὶ πρὸς αὐτήν, ὦ μῆτερ τοῦ Ξέρξου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν ἐν λόγοις σέ, ἤτοι λέγειν ὅτι κατὰ ταῦτα ἔστιν ἃ εἶδες, οὔτε παραθαρσύνειν τῷ οἴεσθαι ὅτι καλά· τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς οὐρανίους πρῶτον ἐν ἱκεσίᾳ παρακαλέσασα, εἴτι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζήτει αὐτοὺς ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα γενέσθαι καὶ σοί τε καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. Δεύτερον δὲ πρέπει σὲ ἐπιθῦσαι θυσίας τῇ Γῇ τε καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς· αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτει καὶ παρακάλει τὸν Δαρεῖον, ὃν λέγεις ἰδεῖν κατ' ὄναρ, ταῦτά σοι ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν εἰς φάος, ἤτοι ἀναδιδόναι σοι ἀγαθὰ τὰ ὀνείρατα ἃ εἶδες. Οἱ γὰρ ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται.

οὔ σε βουλόμεσθα] B. οὐκ ἐθελήσομεν διακρῖναι τὸ ὄναρ, εἴτε χρηστόν ἐστιν, εἴτ' ἀπευκταῖον. Ἐὰν γὰρ δυςτυχίας σημαντικὸν εἴπωμεν εἶναι, λυπήσομέν σε καὶ ἐμβαλοῦμεν εἰς φόβον ἀγωνιῶσαν ὑπὲρ παιδὸς μή τι κακὸν πάθοι. Ἐὰν δὲ χρηστὸν καὶ λυσιτελὲς αὐτὸ διακρίνωμεν, θρασυνοῦμέν σε καὶ ἀμελῆσαι ποιήσομεν τῶν θεῶν. Διὸ τούτους ἱκετεύουσα εὔχου τὰ λῷστα.

οὔ σε βουλόμεσθα] Γ. ἡ εἴςθεσις διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λδ' ὧν τελευταῖος·

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

v. 214. προςτροπαῖς ἱκνουμένη] B. παρακλήσεσι ἱκετεύουσα.

v. 215. φλαῦρον] B. κακόν, φοβερόν. ἀποτροπὴν τελεῖν] ἀποδίωξιν πληροῦν.

v. 218. φθιτοῖς] B. νεκροῖς. πρευμενῶς] συμπαθῶς.

v. 221. τἄμπαλιν δὲ] A. καὶ ταῦτα ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἤτοι ὑπὸ τῆς Γῆς κρατηθέντα ἀφανισθῆναι τῷ σκότει.

τἄμπαλιν δὲ] B. τὰ ἐνάντια. τῶνδε] τῶν ἐσθλῶν. κάτοχ'] κε-
ατημένα. ἀμαυροῦσθαι] ἀφανίζεσθαι.

v. 222. ταῦτα θυμόμαντις ὢν] A. ταῦτα, φησί, παρήνεσα οὐ
ἴσει μάντις ὤν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἀπὸ ἐνθυμήσεως. Τοῦτο
ἰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις.

θυμόμαντις] B. οὐ τέχνῃ μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίνων. πρευ-
νῶς] εὐνοϊκῶς, συμπαθῶς.

v. 223. τῶνδε κρίνομεν πέρι] A. τὸ φανερὸν κρίνομεν, εἰς καλὸν
ὁραθέντα σοὶ ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. Τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τόδε
λὸν γενέσθαι, τὸ, ἐὰν ἀπέλθουσα θύσῃς τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν.

πανταχῇ] B. κατὰ πάντα τὸν τρόπον. τελεῖν σοι] τοὺς θεοὺς καὶ
ν πόσιν. τῶνδε κρίνομεν πέρι] κρίνομεν δὲ καὶ λογιζόμεθα περὶ τῶνδε.
ν ἐθεάσω κατ' ὄναρ, εἰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναθήσεις, καὶ χοὰς τῷ πόσει
ιήσεις, καλῶς τούτους τελεῖν σοι κατὰ πάντα τρόπον ταυτί. Εἴτε γὰρ
ηστά ἐστι, ταχέως τελέσουσιν, εἴτ' αὖ τουνάντιον, ἀλεξίκακοι γένωνται,
λεωθέντες θυσίαις τε καὶ δεήσεσι ταῖς σαῖς.

v. 224. ἀλλὰ μὴν εὔνους] A. ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ
ίρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους καὶ καταχθο-
υς δαίμονας.

v. 225. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι] B. τῇ ἡμῶν ἀρχῇ. τήνδ' ἐκύ-
σας φάτιν] τὸ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων αἰτεῖν τὰ
.ιστα.

v. 226. ἐξιλεοῖτο δὲ] A. σὺ μέν, φησίν, ἐκύρωσας καὶ ἐβεβαίω-
; ταύτην τὴν φήμην, τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς
ἰ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν οἴκων· εἴθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίνοι.
ῦτα δὲ ὡς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς,
όταν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν.

ἐφίεσαι] B. ἀποδέχῃ, προστάττεις.

v. 227. ἔνερθε γῆς φίλοις] B. ἤγουν τῷ Δαρείῳ.

v. 230. τῆλε πρὸς δυσμαῖς] A. Ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς ποῦ λέγουσι
; Ἀθήνας κρατεῖσθαι (?), καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς, φησίν, ὅτι
κρὰν πρὸς ταῖς δυσμαῖς τῶν φθινασμάτων τοῦ θεοῦ ἡλίου. Ὁ ἥλιος
ρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. Φθινασμάτων δέ, τῶν λήξεων, τῶν
ιμῶν, ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. Ἔνθα καὶ
ι ὁ ἄνεμος ἀπὸ δυσμῶν.

τῆλε] B. μακράν. ἄνακτος ἡλίου] τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν,
ἶτον γὰρ μάλιστα πάντων σέβονται. φθινασμάτων] λήξεων.

v. 231. ἱμεῖρ'] B. ἐπεθύμει.

v. 232. πᾶσα γὰρ] A. Ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ ὁ Ξέρξης, τηνι-
ῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καταδουλώσει. Αἱ γὰρ Ἀθῆναι εἰσὶν ἰσχυ-
ρόταται τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο λέγει θέλων ἐπαινέσαι τὰς Ἀθήνας.

πᾶσα] B. ναί. γένοιτ' ἂν] εἰ Ἀθήνας εἷλε.

v. 233. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ] B. εἰποῦσ' Ἄτοσσα ὡς ἐπεθύ-
ι Ξέρξης Ἀθήνας ἑλεῖν, ἐπειδὴ ὁ χορὸς ἔφη πρὸς αὐτήν, καὶ ἐπεθύμει,

ὄνυξι, τὸ κάρα καὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀετοῦ διακόπτοντα. Ὁ δὲ ἀετός, ἤγουν ὁ Ξέρξης, οὐδὲν ἄλλο ἐποίει, ἢ μόνον παρεῖχε τῷ ἱέρακι τὸ σῶμα χρῆσθαι, ὡς βούλεται. Ἀετὸν οὖν τὸν Ξέρξην φησί, διὰ τὸ βασιλικὸν καὶ γενναῖον, ἱέρακα δὲ τὸ τῶν Ἀθηναίων στράτευμα, διὰ τὸ πρὸς τοὺς Πέρσας ἐλάττονα ἔχειν κατὰ πολὺ τὴν δύναμιν.

κίρκον] B. ὀξύπτερον.

v. 206. κάρα] B. τοῦ ἀετοῦ.

v. 207. πτήξας] B. φοβηθείς.

v. 208. παρεῖχε] B. τῷ κίρκῳ. ταῦτ᾽ ἔμοιγε] ταῦτα ἰδοῦσα φοβοῦμαι, οἶμαι δὲ καὶ ὑμᾶς ἀκούοντας.

v. 211. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει] A. οὐ τιμωρητέος, οὐ δίκας ὀφείλων, διὰ τὸ ὑμᾶς αὐτὸν παρορμῆσαι, καὶ κοινῷ δόγματι γενέσθαι τὴν ἐκείνου ἔξοδον καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἄφιξιν.

οὐχ ὑπεύθυνος] B. οὐ μεμπτός.

v. 212. ὁμοίως τῆςδε κοιρανεῖ χθονὸς] B. ὥςπερ καὶ πρώην. Ὑπὲρ γὰρ τῆς τῶν Περσῶν ἀρχῆς, ὅπως ἔτι μεγίστη γένοιτο, προενοεῖτο.

v. 213. οὔ σε βουλόμεσθα] A. ὁ χορὸς ἀκούσας τοῦ ὀνείρου τῆς Ἀτόσσης φησὶ πρὸς αὐτήν, ὦ μῆτερ τοῦ Ξέρξου, οὐδαμῶς θέλομεν οὔτε ἄγαν ἐκφοβεῖν ἐν λόγοις σέ, ἤτοι λέγειν ὅτι κατὰ ταῦτα ἔστιν ἃ εἶδες, οὔτε παραθαρσύνειν τῷ οἴεσθαι ὅτι καλά· τοὺς θεοὺς δὲ τοὺς οὐρανίωνας πρῶτον ἐν ἱκεσίᾳ παρακαλέσασα, εἴτι κακὸν καὶ μισητὸν εἶδες, ζήτει αὐτοὺς ποιεῖν ἀποσόβησιν τούτων, τὰ καλὰ δὲ πεπληρωμένα γενέσθαι καὶ σῶα καὶ τῷ Ξέρξῃ καὶ τῇ πόλει. Δεύτερον δὲ πρέπει σὲ ἐπιθῦσαι θυσίας τῇ Γῇ τε καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς· αἰτοῦ δὲ καὶ ζήτει καὶ παρακάλει τὸν Δαρεῖον, ὃν λέγεις ἰδεῖν κατ᾽ ὄναρ, ταῦτά σοι ἀγαθὰ κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς πέμπειν εἰς φάος, ἤτοι ἀναδιδόναι σοι ἀγαθὰ τὰ ὀνείρατα ἃ εἶδες. Οἱ γὰρ ὄνειροι ἐκ τῆς γῆς ἀνέρχεσθαι λέγονται.

οὔ σε βουλόμεσθα] B. οὐκ ἐθελήσομεν διακρῖναι τὸ ὄναρ, εἴτε χρηστόν ἐστιν, εἴτ᾽ ἀπευκταῖον. Ἐὰν γὰρ δυςτυχίας σημαντικὸν εἴπωμεν εἶναι, λυπήσομέν σε καὶ ἐμβαλοῦμεν εἰς φόβον ἀγωνιῶσαν ὑπὲρ παιδὸς μή τι κακὸν πάθοι. Ἐὰν δὲ χρηστὸν καὶ λυσιτελὲς αὐτὸ διακρίνωμεν, θρασυνοῦμέν σε καὶ ἀμελῆσαι ποιήσομεν τῶν θεῶν. Διὸ τούτους ἱκετεύουσα εὔχου τὰ λῷστα.

οὔ σε βουλόμεσθα] Γ. ἡ εἴςθεσις διπλῆς μερικῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ λδ΄ ὧν τελευταῖος·

καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

v. 214. προςτροπαῖς ἱκνουμένη] B. παρακλήσεσι ἱκετεύουσα.

v. 215. φλαῦρον] B. κακόν, φοβερόν. ἀποτροπὴν τελεῖν] ἀποδίωξιν πληροῦν.

v. 218. φθιτοῖς] B. νεκροῖς. πρευμενῶς] συμπαθῶς.

v. 221. τἄμπαλιν δὲ] A. καὶ ταῦτα ἐναντία τούτων τῶν ἀγαθῶν αἰτοῦ κατεχόμενα τῇ γῇ ἀμαυροῦσθαι, ἤτοι ὑπὸ τῆς Γῆς κρατηθέντα ἀφανισθῆναι τῷ σκότει.

τἄμπαλιν δὲ] B. τὰ ἐνάντια. τῶνδε] τῶν ἐσθλῶν. κάτοχ'] κεκρατημένα. ἀμαυροῦσθαι] ἀφανίζεσθαι.

v. 222. ταῦτα θυμόμαντις ὢν] A. ταῦτα, φησί, παρῄνεσα οὐ φύσει μάντις ὤν, ἀλλ' ἀπὸ λογισμοῦ κρίνων καὶ ἀπὸ ἐνθυμήσεως. Τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ θυμόμαντις.

θυμόμαντις] B. οὐ τέχνῃ μάντις, ἀλλ' ἐκ λογισμοῦ κρίνων. πρευμενῶς] εὐνοϊκῶς, συμπαθῶς.

v. 223. τῶνδε κρίνομεν πέρι] A. τὸ φανερὸν κρίνομεν, εἰς καλὸν τὰ ὁραθέντα σοὶ ὀνείρατα ἐκβιβασθῆναι. Τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τόδε καλὸν γενέσθαι, τὸ, ἐὰν ἀπέλθουσα θύσῃς τοῖς θεοῖς, ὡς προέφημεν.

πανταχῇ] B. κατὰ πάντα τὸν τρόπον. τελεῖν σοι] τοὺς θεοὺς καὶ τὸν πόσιν. τῶνδε κρίνομεν πέρι] κρίνομεν δὲ καὶ λογιζόμεθα περὶ τῶνδε. Ὧν ἐθεάσω κατ' ὄναρ, εἰ πρὸς τοὺς θεοὺς ἀναθήσεις, καὶ χοὰς τῷ πόσει ποιήσεις, καλῶς τούτους τελεῖν σοι κατὰ πάντα τρόπον ταυτί. Εἴτε γὰρ χρηστά ἐστι, ταχέως τελέσουσιν, εἴτ' αὖ τουναντίον, ἀλεξίκακοι γένωνται, ἐξιλεωθέντες θυσίαις τε καὶ δεήσεσι ταῖς σαῖς.

v. 224. ἀλλὰ μὴν εὔνους] A. ἀλλὰ δὴ σὺ ὁ πρῶτος ἀκούσας τοῦ ὀνείρου εὐνοϊκῶς συνεβούλευσας ἐξιλεώσασθαι οὐρανίους καὶ καταχθονίους δαίμονας.

v. 225. παιδὶ καὶ δόμοις ἐμοῖσι] B. τῇ ἡμῶν ἀρχῇ. τήνδ' ἐκύρωσας φάτιν] τὸ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι καὶ παρ' ἐκείνων αἰτεῖν τὰ βέλτιστα.

v. 226. ἐξιλεοῖτο δὲ] A. σὺ μέν, φησίν, ἐκύρωσας καὶ ἐβεβαίωσας ταύτην τὴν φήμην, τὸ θῦσαι δηλονότι τοῖς θεοῖς ὑπὲρ τοῦ παιδὸς τοῦ ἐμοῦ καὶ τῶν ἐμῶν οἴκων· εἴθε δὲ ἡ ἐξιλέωσις εἰς ἀγαθὸν ἀποβαίνοι. Ταῦτα δὲ ὡς λέγεις, πάντα ποιήσομεν τοῖς θεοῖς, καὶ τοῖς κάτω νεκροῖς, ὁπόταν ἀπέλθωμεν εἰς τοὺς οἴκους ἡμῶν.

ἐφίεσαι] B. ἀποδέχῃ, προστάττεις.

v. 227. ἔνερθε γῆς φίλοις] B. ἤγουν τῷ Δαρείῳ.

v. 230. τῆλε πρὸς δυσμαῖς] A. Ἐρωτηθεὶς ὁ χορὸς ποῦ λέγουσι τὰς Ἀθήνας κρατεῖσθαι (?), καὶ ἐν ποίῳ μέρει τῆς γῆς, φησίν, ὅτι μακρὰν πρὸς ταῖς δυσμαῖς τῶν φθινασμάτων τοῦ θεοῦ ἡλίου. Ὁ ἥλιος γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται. Φθινασμάτων δέ, τῶν λήξεων, τῶν δυσμῶν, ἢ τῶν ἐκλείψεων· ὅτε γὰρ δύει ὁ ἥλιος, ἐκλείπει. Ἔνθα καὶ λὶψ ὁ ἄνεμος ἀπὸ δυσμῶν.

τῆλε] B. μακράν. ἄνακτος ἡλίου] τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν, τοῦτον γὰρ μάλιστα πάντων σέβονται. φθινασμάτων] λήξεων.

v. 231. ἱμεῖρ'] B. ἐπεθύμει.

v. 232. πᾶσα γὰρ] A. Ἐὰν Ἀθήνας κρατήσῃ ὁ Ξέρξης, τηνικαῦτα καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν καταδουλώσει. Αἱ γὰρ Ἀθῆναι εἰσὶν ἰσχυρότεραι τῆς Ἑλλάδος. Τοῦτο λέγει θέλων ἐπαινέσαι τὰς Ἀθήνας.

πᾶσα] B. ναί. γένοιτ' ἂν] εἰ Ἀθήνας εἷλε.

v. 233. ἀνδροπλήθεια στρατοῦ] B. εἰποῦσ' Ἄτοσσα ὡς ἐπεθύμει Ξέρξης Ἀθήνας ἑλεῖν, ἐπειδὴ ὁ χορὸς ἔφη πρὸς αὐτήν, καὶ ἐπεθύμει,

εἰ γὰρ Ἀθήνας εἷλε, πᾶσα ἂν ἐγεγόνει ὑπήκοος αὐτῷ ἡ Ἑλλάς, νῦν αὐτὴ πάλιν φησίν, οὕτω πολὺν στρατὸν Ἀθηναῖοι ἔχουσιν ὡς ἀνάλωτον εἶναι τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ τὸν αὐτοὺς καταγωνισάμενον καὶ πάντας ἂν ἀνθρώπους ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν;

v. 234. ἔρξας πολλὰ] *A*. τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. Μήδους δὲ τοὺς Πέρσας εἴρηκεν.

Μήδους] *B*. τοὺς Πέρσας. κακὰ] ὅτ' ἐς Μαραθῶνα ἡττήθησαν.

v. 235. τούτοισιν] *B*. τῷ πλήθει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἐξαρκὴς] πολύς.

v. 236. ἀργύρου πηγή τις] *A* ἐν Θωρικῷ γὰρ καὶ ἐν Θαυρίῳ μέταλλα ἀργύρου τυγχάνουσιν.

ἀργύρου πηγή τις] *B*. ἐν Θωρικῷ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου μέταλλα.

v. 237. πότερα γὰρ] *A*. Ἆρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς πρέπει ἡ βολὴ ἡ τοξική; Ἀντὶ τοῦ ἆρα οἴδασι τοξεύειν οἱ Ἀθηναῖοι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει, οὐδαμῶς τόξα ἕλκειν οἴδασιν· ἔγχη δὲ σταδαῖα ἤτοι ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστάδην καὶ ἐχεγγύως καὶ πλησίον μάχονται. Τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον.

τοξουλκὸς αἰχμὴ] *B*. ἐπειδὴ ἡ αἰχμὴ ἐπὶ λόγχης λέγεται, διὰ τοῦτο τοξουλκὸς εἶπεν, ἐμφαίνουσα διὰ τούτου τὰ τόξα.

v. 238. σταδαῖα] *B*. στάσιμα καὶ ἀγχέμαχα.

v. 239. τίς δὲ ποιμάνωρ] *A*. τίς δέ, φησίν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἤτοι βασιλεὺς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος; Ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. Ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει, οὐχί τινος ἀνδρὸς ὀνομάζονται δοῦλοι οὐδ' ὑπηκόοι.

ποιμάνωρ ἔπεστι] *B*. ἡγεμὼν αὐτοῖς.

v. 241. πῶς ἂν οὖν μένοιεν] *A*. Ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα ὅτι οὐδέ τινος ἀνδρὸς εἰσὶ δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι οἱ Ἀθηναῖοι, φησί, πῶς ἂν οὖν εἰ ἀναρχίαν εἶχον, μὴ ἔχοντες ἐφεστηκότα, καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετράποντο, ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος Πέρσας.

πῶς ἂν οὖν] *B*. μὴ ὄντος τοῦ συνέχοντος αὐτοὺς ἐν πολέμῳ ἄρχοντος.

v. 242. ὥςτε] *B*. οὕτως ὑπομένουσι.

v. 243. δεινά τοι λέγεις] *A*. χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσιν τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας; ἀντὶ τοῦ ἡ μ ῖ ν· ὥςτε φροντίσαι αὐτῶν.

δεινά τ. λ.] *B*. ἐπειδὴ τοιούτους αὐτοὺς εἶναι λέγεις, δεινὰ τοῖς τέκουσι λέγεις, τουτέστι φόβον ἐμβάλλεις πάτρασί τε καὶ μήτρασι τῶν ἀπελθόντων ἐκεῖσε παίδων φροντίσαι μή τι πάθωσιν.

v. 244. ἀλλ' ἐμοὶ] *A*. Ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον, φησὶ πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἤτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ δόκησιν πάντως γνώσεις ἀληθῆ λόγον. Τοῦδε γὰρ τούτου τοῦ ἀν-

δρὸς τὸ δράμημα καὶ τὸ βάδισμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρει ἡμῖν, ὥςτε ἀκούειν φανερόν τι πρᾶγμα, ἀγαθὸν ἢ κακόν.

v. 245. τοῦδε γὰρ δράμημα] B. ὁ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς δρόμος Περσικός ἐστι, τοῦτο γὰρ δηλοῖ Περσικὸν πρέπει μαθεῖν· τουτέστιν ἐκ Περσῶν ἐστὶ τῶν ἐς Ἑλλάδα διεστρατευκότων ὁ οὗτος ἄγγελος, πρὸς ἡμᾶς ἰὼν καὶ φέρων ἡμῖν κλύειν καὶ ἀκούειν σαφές τι πρᾶγος καὶ πρᾶγμα ἐσθλὸν ἢ κακόν. πρέπει] διαλάμπει.

v. 247. ὦ γῆς ἁπάσης] Γ. εἴςθεσις ἑτέρα διπλῆς μερικῆς στίχων καὶ κώλων μα'. Εἰσὶ δὲ οἱ μὲν στίχοι τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· τὰ δὲ κῶλα τοῦ χοροῦ ἀντισπαστικά.

v. 248. καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν] B. ἤγουν πλοῦτε, περιφραστικῶς. Διὰ τούτου δὲ εἶπε λιμένα πλούτου, ἢ [1]) διὰ τὸ τοὺς πλέοντας ἐν λιμένι καταφεύγειν καὶ σώζεσθαι, οὕτω δὲ καὶ ὁ πλοῦτος τοὺς ἔχοντας αὐτὸν ἐνδόξους ποιεῖ καὶ φυλακὴν αὐτοῖς ἐντίθησιν.

v. 250. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος] A. τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα.

ὄλβος] B. εὐδαιμονία. ἄνθος] τὸ ἐξαίρετον.

v. 251. ὦ μοὶ κακὸν μὲν] A. φεῦ μοι, κακὸν μέν ἐστιν ἀγγέλλειν καὶ μηνύειν καὶ λέγειν κακά· στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν [2])· ὅμως δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανερὸν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. Ἅπας γὰρ στρατὸς τῶν Περσῶν ὄλωλεν.

v. 252. ἀναπτύξαι] B. δηλῶσαι, σαφηνίσαι.

v. 254. ἄνια] A. λυπηρά, καὶ ἀνιαρά.

ἄνια] B. τὰ λυπηρά.

ἄνια] Γ. Ἀντισπαστικὰ κῶλα τὰ μὲν γ' ἡμιόλια, τὸ δὲ δ' πενθημιμερές. Ἔοικε δὲ στροφῇ.

v. 255. νεόκοτα] A. νεωστὶ μηνυθέντα ἡμῖν ὑπό τινος τῶν δαιμόνων. Τὰ νεωστὶ διὰ κότον τῶν θεῶν τινος γινόμενα.

νεόκοτα] B. νεοφανῆ.

δάϊα] B. πολεμικά, ἀφανιστικά.

v. 256. διαίνεσθε] A. δακρύετε κλύοντες καὶ ἀκούοντες τόδ' ἄχος ὃ εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην.

v. 258. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] A. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν. Πάντα ἐκεῖνα, ὅσα ἔφην διαπεπραγμένα ἐστί· κἀγὼ δὲ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος, ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως ὑποστρέψας ζῶ, καὶ βλέπω τὸ φῶς.

ἐκεῖνα] B. ἃ ἐπίστασθε. διαπεπραγμένα] ἐφθαρμένα.

v. 260. ἡ μακροβίοτος] A. ὄντως μακροβίοτος καὶ πολυχρόνιος ὅδε καὶ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ χρόνος καὶ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γεραιοῖς, διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. Καὶ ἄλλως· εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦσαι τὰ τοιαῦτα κακά.

ἡ μακροβίοτος] B. οὕτως διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ

1) desideratur, ni fallor, alterum ἤ.
2) Soph. Antig. 277.

εἰ γὰρ Ἀθήνας εἷλε, πᾶσα ἂν ἐγεγόνει ὑπήκοος αὐτῷ ἡ Ἑλλάς, νῦν αὐτὴ πάλιν φησίν, οὕτω πολὺν στρατὸν Ἀθηναῖοι ἔχουσιν ὡς ἀνάλωτον εἶναι τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ τὸν αὐτοὺς καταγωνισάμενον καὶ πάντας ἂν ἀνθρώπους ὑπὸ χεῖρα λαβεῖν;

v. 234. ἔρξας πολλά] A. τῆς ἐν Μαραθῶνι πεζομαχίας μέμνηται. Μήδους δὲ τοὺς Πέρσας εἴρηκεν.

Μήδους] B. τοὺς Πέρσας. κακὰ] ὅτ' ἐς Μαραθῶνα ἡττήθησαν.

v. 235. τούτοισιν] B. τῷ πλήθει καὶ τῇ ἀνδρείᾳ. ἐξαρκὴς] πολύς.

v. 236. ἀργύρου πηγή τις] A ἐν Θωρικῷ γὰρ καὶ ἐν Θαυρίῳ μέταλλα ἀργύρου τυγχάνουσιν.

ἀργύρου πηγή τις] B. ἐν Θωρικῷ γὰρ τῆς Ἀττικῆς ἀργύρου μέταλλα.

v. 237. πότερα γὰρ] A. Ἆρα, φησί, διὰ τῶν χειρῶν αὐτοῖς πρέπει ἡ βολὴ ἡ τοξική; Ἀντὶ τοῦ ἆρα οἴδασι τοξεύειν οἱ Ἀθηναῖοι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ χορὸς λέγει, οὐδαμῶς τόξα ἕλκειν οἴδασιν· ἔγχη δὲ σταδαῖα ἤτοι ξίφη σταδαῖα, δι' ὧν συστάδην καὶ ἐγγύως καὶ πλησίον μάχονται. Τοὺς γὰρ ἐκ διαστημάτων μαχομένους κατηυτέλιζον.

τοξουλκὸς αἰχμὴ] B. ἐπειδὴ ἡ αἰχμὴ ἐπὶ λόγχης λέγεται, διὰ τοῦτο τοξουλκὸς εἶπεν, ἐμφαίνουσα διὰ τούτου τὰ τόξα.

v. 238. σταδαῖα] B. στάσιμα καὶ ἀγχέμαχα.

v. 239. τίς δὲ ποιμάνωρ] A. τίς δέ, φησίν, ἐστὶ ποιμάνωρ ἤτοι βασιλεὺς τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος; Ποιμένες γὰρ οἱ βασιλεῖς λέγονται. Ὁ δὲ χορὸς ἀποκριθεὶς λέγει, οὐχί τινος ἀνδρὸς ὀνομάζονται δοῦλοι οὐδ' ὑπηκόοι.

ποιμάνωρ ἔπεστι] B. ἡγεμὼν αὐτοῖς.

v. 241. πῶς ἂν οὖν μένοιεν] A. Ἀκούσασα ἡ Ἄτοσσα ὅτι οὐδέ τινος ἀνδρὸς εἰσὶ δοῦλοι οὐδὲ ὑπήκοοι οἱ Ἀθηναῖοι, φησί, πῶς ἂν οὖν εἰ ἀναρχίαν εἶχον, μὴ ἔχοντες ἐφεστηκότα, καὶ πρὸς διάφορα διὰ τοῦτο θελήματα μετετράποντο, ἴσχυσαν πολεμῆσαι τοὺς ἐπελθόντας αὐτοῖς ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος Πέρσας.

πῶς ἂν οὖν] B. μὴ ὄντος τοῦ συνέχοντος αὐτοὺς ἐν πολέμῳ ἄρχοντος.

v. 242. ὥστε] B. οὕτως ὑπομένουσι.

v. 243. δεινά τοι λέγεις] A. χαλεπὰ λέγεις τοῖς γονεῦσιν τῶν ἰόντων καὶ ἐλθόντων εἰς Ἀθήνας; ἀντὶ τοῦ ἡ μ ῖ ν· ὥστε φροντίσαι αὐτῶν.

δεινά τ. λ.] B. ἐπειδὴ τοιούτους αὐτοὺς εἶναι λέγεις, δεινὰ τοῖς τέκουσι λέγεις, τουτέστι φόβον ἐμβάλλεις πάτρασί τε καὶ μήτρασι τῶν ἀπελθόντων ἐκεῖσε παίδων φροντίσαι μή τι πάθωσιν.

v. 244. ἀλλ' ἐμοὶ] A. Ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν ἄγγελον ἐρχόμενον, φησὶ πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, ἀλλ' ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἤτοι κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν καὶ δόκησιν πάντως γνώσεις ἀληθῆ λόγον. Τοῦδε γὰρ τούτου τοῦ ἀν-

δρὸς τὸ δράμημα καὶ τὸ βάδισμα Περσικὸν φαίνεται καὶ φέρει ἡμῖν, ὥςτε ἀκούειν φανερόν τι πρᾶγμα, ἀγαθὸν ἢ κακόν.

v. 245. τοῦδε γὰρ δράμημα] B. ὁ τοῦδε τοῦ ἀνδρὸς δρόμος Περσικός ἐστι, τοῦτο γὰρ δηλοῖ Περσικὸν πρέπει μαθεῖν· τουτέστιν ἐκ Περσῶν ἐστὶ τῶν ἐς Ἑλλάδα διεστρατευκότων ὁ οὗτος ἄγγελος, πρὸς ἡμᾶς ἰὼν καὶ φέρων ἡμῖν κλύειν καὶ ἀκούειν σαφές τι πρᾶγος καὶ πρᾶγμα ἐσθλὸν ἢ κακόν. πρέπει] διαλάμπει.

v. 247. ὦ γῆς ἁπάσης] Γ. εἴςθεσις ἑτέρα διπλῆς μερικῆς στίχων καὶ κώλων μα΄. Εἰσὶ δὲ οἱ μὲν στίχοι τοῦ ὑποκριτοῦ ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι· τὰ δὲ κῶλα τοῦ χοροῦ ἀντισπαστικά.

v. 248. καὶ πολὺς πλούτου λιμὴν] B. ἤγουν πλοῦτε, περιφραστικῶς. Διὰ τούτου δὲ εἶπε λιμένα πλούτου, ἢ [1]) διὰ τὸ τοὺς πλέοντας ἐν λιμένι καταφεύγειν καὶ σώζεσθαι, οὕτω δὲ καὶ ὁ πλοῦτος τοὺς ἔχοντας αὐτὸν ἐνδόξους ποιεῖ καὶ φυλακὴν αὐτοῖς ἐντίθησιν.

v. 250. τὸ Περσῶν δ' ἄνθος] A. τὸ κάλλος, τὸ στράτευμα.

ὄλβος] B. εὐδαιμονία. ἄνθος] τὸ ἐξαίρετον.

v. 251. ὦ μοὶ κακὸν μὲν] A. φεῦ μοι, κακὸν μέν ἐστιν ἀγγέλλειν καὶ μηνύειν καὶ λέγειν κακά· στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν [2])· ὅμως δὲ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀναπτύξαι καὶ ἀνακαλύψαι καὶ φανερὸν θεῖναι ὅλον τὸ πάθος. Ἅπας γὰρ στρατὸς τῶν Περσῶν ὄλωλεν.

v. 252. ἀναπτύξαι] B. δηλῶσαι, σαφηνίσαι.

v. 254. ἄνια] A. λυπηρά, καὶ ἀνιαρά.

ἄνια] B. τὰ λυπηρά.

ἄνια] Γ. Ἀντισπαστικὰ κῶλα τὰ μὲν γ΄ ἡμιόλια, τὸ δὲ δ΄ πενθημιμερές. Ἔοικε δὲ στροφῇ.

v. 255. νεόκοτα] A. νεωστὶ μηνυθέντα ἡμῖν ὑπό τινος τῶν δαιμόνων. Τὰ νεωστὶ διὰ κότον τῶν θεῶν τινος γινόμενα.

νεόκοτα] B. νεοφανῆ.

δάϊα] B. πολεμικά, ἀφανιστικά.

v. 256. διαίνεσθε] A. δακρύετε κλύοντες καὶ ἀκούοντες τόδ' ἄχος ὃ εἶπον, ἀντὶ τοῦ ταύτην τὴν λύπην.

v. 258. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα] A. τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ λίαν. Πάντα ἐκεῖνα, ὅσα ἔφην διαπεπραγμένα ἐστί· κἀγὼ δὲ ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος, ἀντὶ τοῦ ἀνελπίστως ὑποστρέψας ζῶ, καὶ βλέπω τὸ φῶς.

ἐκεῖνα] B. ἃ ἐπίστασθε. διαπεπραγμένα] ἐφθαρμένα.

v. 260. ἢ μακροβίοτος] A. ὄντως μακροβίοτος καὶ πολυχρόνιος ὅδε καὶ οὗτος ὁ αἰὼν καὶ χρόνος καὶ βίος ἐφάνη ἡμῖν τοῖς γεραιοῖς, διὰ τὸ ἀκούειν τοῦτο τὸ πῆμα καὶ τὸ βλάβος τὸ ἀνέλπιστον. Καὶ ἄλλως· εἰς τοῦτο ἐμακρύνθη ὁ βίος ἡμῶν, εἰς τὸ ἀκοῦσαι τὰ τοιαῦτα κακά.

ἢ μακροβίοτος] B. οὕτως διὰ τοῦτο μέχρι τοῦ παρόντος καιροῦ

1) desideratur, ni fallor, alterum ἤ.
2) Soph. Antig. 277.

βεβιώκαμεν, ἵνα τοιούτων συμφορῶν ἀκουσταὶ γενώμεθα; Ἀναγνωστέον δὲ ἢ κατὰ στάμα καὶ ὑποστιγμήν, ἢ κατὰ στάμα μόνον. (στάμα quid?) Ἦ] ἄρα, ὄντως.

v. 263. ἄελπτον] B. ἀνέλπιστον.

v. 264. καὶ μὴν] A. αὐτὸς ἐκεῖσε παρὼν καὶ αὐτοψεὶ ὁρῶν τὰ τελούμενα, καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκοὼς φράσαιμι ἂν οἷα καὶ ποδαπὰ κακὰ ἐπορσύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο.

v. 265. ἐπορσύνθη κακὰ] B. παρ' Ἑλλήνων ἐγεγόνει τοῖς Πέρσαις.

v. 267. παμμιγῆ] A. διαφόρων ἐθνῶν.

τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ] B. ἤγουν στρατὸς ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συγκεκροτημένος.

v. 268. ἐπ' αἶαν] A. ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα, δῖαν χώραν.

v. 270. δυςπότμων] B. ἀθλίων.

v. 271. πρόςχωρος] B. πλησιόχωρος τῇ Σαλαμῖνι.

v. 273. πολυβαφῆ] A. ὑπὸ τοῦ αἵματος.

ἁλίδονα] B. ἐν τῇ θαλάσσῃ φερόμενα. πολυβαφῆ] ἐξ αἵματος.

v. 275. πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν] A. π λ α γ κ τ ο ῖ ς, ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. Τὰ γὰρ κύματα ἐγχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. Δ ι π λ ά κ ε σ σ ι δέ, ταῖς δύο πλαξὶ τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. Ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς.

πλαγκτοῖς] B. πλησιαζομένοις ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐν αἷς ταῦτα πλανῶνται. διπλάκεσσιν] διπλαῖς ἄκταις Σαλαμῖνος καὶ τῆς γῆς, ἢ ταῖς διπλαῖς ἔνθα φερομέναις στροφαῖς κυμάτων.

v. 276. ἤρκει] B. ἐβοήθει, ἄρκετα ἦν.

v. 277. ἐμβολαῖς] A. ἀντὶ τοῦ π ρ ο ς β ο λ α ῖ ς.

ἐμβολαῖς] B. προςκρούσεσιν.

v. 278. ἴυζ'] B. βοά, θρήνησον. ἄποτμον] ἀθλίαν.

v. 279. δυςαιανῆ] A. δυςθρήνητον. B. δυςτυχῆ καὶ δυςθρήνητον· αἰάζω γὰρ τὸ θρηνῶ.

v. 280. δαΐοις] A. διακεκομμένοις. B. πολεμίοις.

ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν] B. ἤγουν τὸ καθ' Ἑλλήνων στράτευσαι κακῶς διενοήθησαν, ἐφθάρησαν γάρ.

v. 281. στρατοῦ φθαρέντος] B. εἵνεκα.

v. 282. ὦ πλεῖστον ἔχθος] B. ἤγουν ὦ Σαλαμὶς καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν δυςχέρειαν φέρουσα ἐμοί γε καὶ σφόδρα μισητή.

v. 283. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν] B. ἐκεῖσε γὰρ πάντες οἴχονται Πέρσαι.

v. 284. στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι] A. καὶ αἱ Ἀθῆναι στυγναὶ γεγόνασι τοῖς πολεμικοῖς Πέρσαις. Τινὲς δὲ τὸ σ τ υ γ ν α ὶ δ' Ἀ θ ῆ ν α ι τοιοῦτόν φασιν, ὅτι ἡμῖν τοῖς δαΐοις στυγνότητος αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι. Ὅ ἐστι, τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. Ἔστι δὲ τὸ πρότερον κάλλιον.

στυγναὶ] B. μίσηται. Στυγνότητα καὶ λύπην αἱ Ἀθῆναι φέρουσαι

τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς μνήμην αὐτοῖς ἰοῦσαι, μήτοι γε δὴ εἰς πεῖραν ἰοῦσ' αὐτῶν (?). δαΐοις] πολεμίοις.

v. 285. πάρα] B. πάρεστι. Οὐ μόνον τὸ πάρα ἀντὶ πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ πάρεισιν ὡς ἐνταῦθα. Παρὰ γὰρ πρόθεσίς ἐστιν, ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου ποιητικῶς. Ἔξωθεν δὲ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα νοοῦμεν, εἴτε ἑνικῶς εἴτε πληθυντικῶς.

v. 286. ὡς πολλὰς Περσίδων] A. ὅτι πολλὰς δηλαδὴ πόλεις ἡμετέρας ἢ γυναῖκας ἔκτισαν καὶ ἐποίησαν εὔνιδας καὶ ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους, ἤτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας.

πολλὰς Περσίδων] B. Τὸ πολλὰς νοητέον, ἢ ἀντὶ τοῦ πόλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μητέρας καὶ γαμετάς. Ὅπερ σαφηνίζεται ἐκ τοῦ εὔνιδας καὶ ἐκ τοῦ ἀνάνδρους, τοῦ μὲν εὔνιδας πρὸς τὸ μητέρας νοουμένου, ἀντὶ τοῦ ἐστερημένας τῶν οἰκείων παίδων, τοῦδε ἀνάνδρους πρὸς τὸ γαμετάς. Ἅτινα νοοῦνται καὶ εἰ τὸ πόλλας(?) ἀντὶ πόλεις ἐκλάβῃς. Τὸ δὲ ἔκτισαν ἀντὶ ἐποίησαν, κτίζομεν γὰρ τεῖχος ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Τὸ δὲ Περσίδων εἰ μὲν τὸ πόλλας πρὸς τὸ πόλεις εἴπῃς, ἀντὶ Περσικῶν πόλεων νοήσεις, εἰ δὲ πρὸς τὸ δεύτερον, ἀντὶ τοῦ γυναικῶν.

μάταν] A. ματαίως, μηδὲν βλαψάσας.

v. 287. ἔκτισαν] A. ἐποίησαν.

εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους] A. ὀρφανάς, ἐστερημένας. Καὶ ἀνάνδρους ἤτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας.

v. 290. τὸ μήτε λέξαι] A. λείπει ἡ πρός. Τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι.

τὸ μήτε λέξαι] B. μὴ νοήσῃς ἐνταῦθα ἔξωθεν κατά. Εἰπιοῦσα γὰρ ὡς ὑπερβάλλει ἥδε ἡ συμφορά, ἐπήνεγκε τὴν ὑπερβολήν. Ἥτις ἐστί, τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι τὰ πάθη. Ἔστι δὲ ὅμοιον κἀκεῖνο, ὅ φησι Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν λέγων· (Prometh. vinct. v. 786.)

> Ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἐναντιώσομαι,
> τὸ μὴ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.

v. 291. πημονὰς] B. συμφοράς.

v. 292. ἀναπτύξας] B. σαφηνίσας.

v. 293. καταστὰς] A. κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορύβου, μὴ θορυβούμενος.

καταστάς] B. ἀντὶ τοῦ εἰς κατάστασιν ἐλθών, ἐθρήνει γάρ.

v. 294. τίς οὐ τέθνηκε] A. καλῶν πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ἡ Ἄτοσσα τὸν ἄγγελον, ὡς ὄντων ὀλίγων· ὁ δὲ παρίστησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων.

v. 295. τῶν ἀρχελείων] A. λαῶν ἀρχόντων. Ἄλλως. Τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν. ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ] τινὲς ὥς τε διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, καὶ φασὶ πῶς τεθνηκώς, ἤγουν ἐπὶ σκηπτουχίᾳ θανών.

ἀρχελείων] B. ἡγεμόνων τῶν λαῶν. ὅς τ'] Τὸ ὅς εἰ μὲν μικρο-

βεβιώκαμεν, ἵνα τοιούτων συμφορῶν ἀκουσταὶ γενώμεθα; Ἀναγνωστέον δὲ ἢ κατὰ στάμα καὶ ὑποστιγμήν, ἢ κατὰ στάμα μόνον. (στάμα quid?) Ἦ] ἆρα, ὄντως.

v. 263. ἄελπτον] B. ἀνέλπιστον.

v. 264. καὶ μὴν] A. αὐτὸς ἐκεῖσε παρὼν καὶ αὐτοψεὶ ὁρῶν τὰ τελούμενα, καὶ μὴ ἐξ ἑτέρων ἀκηκοὼς φράσαιμι ἂν οἷα καὶ ποδαπὰ κακὰ ἐπορσύνθη καὶ κατεσκευάσθη καὶ ἐγένετο.

v. 265. ἐπορσύνθη κακὰ] B. παρ' Ἑλλήνων ἐγεγόνει τοῖς Πέρσαις.

v. 267. παμμιγῆ] A. διαφόρων ἐθνῶν.

τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ] B. ἤγουν στρατὸς ἐκ πολλῶν ἐθνῶν συγκεκροτημένος.

v. 268. ἐπ' αἶαν] A. ἐπ' αἶαν Ἑλλάδα, δῖαν χώραν.

v. 270. δυςπότμων] B. ἀθλίων.

v. 271. πρόςχωρος] B. πλησιόχωρος τῇ Σαλαμῖνι.

v. 273. πολυβαφῆ] A. ὑπὸ τοῦ αἵματος.

ἁλίδονα] B. ἐν τῇ θαλάσσῃ φερόμενα. πολυβαφῆ] ἐξ αἵματος.

v. 275. πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν] A. πλαγκτοῖς, ὡς ἂν εἴποι τις διαύλοις. Τὰ γὰρ κύματα ἐγχεῖται καὶ ὑπονοστεῖ. Διπλάκεσσι δέ, ταῖς δύο πλαξὶ τῆς θαλάσσης τε καὶ γῆς. Ἢ ἐν Σαλαμῖνι καὶ Πλαταιαῖς.

πλαγκτοῖς] B. πλησιαζομένοις ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐν αἷς ταῦτα πλανῶνται. διπλάκεσσιν] διπλαῖς ἄκταις Σαλαμῖνος καὶ τῆς γῆς, ἢ ταῖς διπλαῖς ἔνθα φερομέναις στροφαῖς κυμάτων.

v. 276. ἤρκει] B. ἐβοήθει, ἀρκετὰ ἦν.

v. 277. ἐμβολαῖς] A. ἀντὶ τοῦ προςβολαῖς.

ἐμβολαῖς] B. προςκρούσεσιν.

v. 278. ἴυζ'] B. βοά, θρήνησον. ἄποτμον] ἀθλίαν.

v. 279. δυςαιανῆ] A. δυςθρήνητον. B. δυςτυχῆ καὶ δυςθρήνητον· αἰάζω γὰρ τὸ θρηνῶ.

v. 280. δαΐοις] A. διακεκομμένοις. B. πολεμίοις.

ὡς πάντα παγκάκως ἔθεσαν] B. ἤγουν τὸ καθ' Ἑλλήνων στράτευσαι κακῶς διενοήθησαν, ἐφθάρησαν γάρ.

v. 281. στρατοῦ φθαρέντος] B. εἵνεκα.

v. 282. ὦ πλεῖστον ἔχθος] B. ἤγουν ὦ Σαλαμὶς καὶ πρὸς μόνην τὴν ἀκοὴν δυςχέρειαν φέρουσα ἐμοί γε καὶ σφόδρα μισητή.

v. 283. φεῦ τῶν Ἀθηνῶν] B. ἐκεῖσε γὰρ πάντες οἴχονται Πέρσαι.

v. 284. στυγναὶ δ' Ἀθᾶναι] A. καὶ αἱ Ἀθῆναι στυγναὶ γεγόνασι τοῖς πολεμικοῖς Πέρσαις. Τινὲς δὲ τὸ στυγναὶ δ' Ἀθῆναι τοιοῦτόν φασιν, ὅτι ἡμῖν τοῖς δαΐοις στυγνότητος αἴτιαι πάρεισιν εἰς μνήμην αἱ Ἀθῆναι. Ὅ ἐστι, τῶν Ἀθηνῶν ἡ μνήμη στυγνοὺς ἡμᾶς ποιεῖ. Ἔστι δὲ τὸ πρότερον κάλλιον.

στυγναὶ] B. μίσηται. Στυγνότητα καὶ λύπην αἱ Ἀθῆναι φέρουσαι

τοῖς πολεμίοις, καὶ πρὸς μνήμην αὐτοῖς ἰοῦσαι, μήτοι γε δὴ εἰς πεῖραν ἰοῦσ' αὐτῶν (?). δαΐοις] πολεμίοις.

v. 285. πάρα] B. πάρεστι. Οὐ μόνον τὸ πάρα ἀντὶ πάρεστιν, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ πάρεισιν ὡς ἐνταῦθα. Παρὰ γὰρ πρόθεσίς ἐστιν, ἀναβιβαζομένου τοῦ τόνου ποιητικῶς. Ἔξωθεν δὲ ὑπαρκτικὸν ῥῆμα νοοῦμεν, εἴτε ἑνικῶς εἴτε πληθυντικῶς.

v. 286. ὡς πολλὰς Περσίδων] A. ὅτι πολλὰς δηλαδὴ πόλεις ἡμετέρας ἢ γυναῖκας ἔκτισαν καὶ ἐποίησαν εὔνιδας καὶ ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους, ἤτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας.

πολλὰς Περσίδων] B. Τὸ πολλὰς νοητέον, ἢ ἀντὶ τοῦ πόλεις, ἢ ἀντὶ τοῦ μητέρας καὶ γαμετάς. Ὅπερ σαφηνίζεται ἐκ τοῦ εὔνιδας καὶ ἐκ τοῦ ἀνάνδρους, τοῦ μὲν εὔνιδας πρὸς τὸ μητέρας νοουμένου, ἀντὶ τοῦ ἐστερημένας τῶν οἰκείων παίδων, τοῦδε ἀνάνδρους πρὸς τὸ γαμετάς. Ἅτινα νοοῦνται καὶ εἰ τὸ πόλλας(?) ἀντὶ πόλεις ἐκλάβῃς. Τὸ δὲ ἔκτισαν ἀντὶ ἐποίησαν, κτίζομεν γὰρ τεῖχος ἀντὶ τοῦ ποιοῦμεν. Τὸ δὲ Περσίδων εἰ μὲν τὸ πόλλας πρὸς τὸ πόλεις εἴπῃς, ἀντὶ Περσικῶν πόλεων νοήσεις, εἰ δὲ πρὸς τὸ δεύτερον, ἀντὶ τοῦ γυναικῶν.

μάταν] A. ματαίως, μηδὲν βλαψάσας.

v. 287. ἔκτισαν] A. ἐποίησαν.

εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους] A. ὀρφανάς, ἐστερημένας. Καὶ ἀνάνδρους ἤτοι οὐκ ἐχούσας ἄνδρας.

v. 290. τὸ μήτε λέξαι] A. λείπει ἡ πρός. Τοιοῦτοι δὲ οἱ συμφοραῖς μεγάλαις κατεχόμενοι.

τὸ μήτε λέξαι] B. μὴ νοήσῃς ἐνταῦθα ἔξωθεν κατά. Εἰποῦσα γὰρ ὡς ὑπερβάλλει ἥδε ἡ συμφορά, ἐπήνεγκε τὴν ὑπερβολήν. Ἥτις ἐστί, τὸ μήτε λέξαι, μήτ' ἐρωτῆσαι τὰ πάθη. Ἔστι δὲ ὅμοιον κἀκεῖνο, ὅ φησι Προμηθεὺς πρὸς τὸν χορὸν λέγων· (Prometh. vinct. v. 786.)

> Ἐπεὶ προθυμεῖσθ' οὐκ ἐναντιώσομαι,
> τὸ μὴ γεγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῄζετε.

v. 291. πημονὰς] B. συμφοράς.

v. 292. ἀναπτύξας] B. σαφηνίσας.

v. 293. καταστὰς] A. κατάστασιν λαβὼν τοῦ θορύβου, μὴ θορυβούμενος.

καταστὰς] B. ἀντὶ τοῦ εἰς κατάστασιν ἐλθών, ἐθρήνει γάρ.

v. 294. τίς οὐ τέθνηκε] A. καλῶν πρῶτον περὶ τῶν ζώντων ἐρωτᾷ ἡ Ἄτοσσα τὸν ἄγγελον, ὡς ὄντων ὀλίγων· ὁ δὲ παρίστησι καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀποθανόντων.

v. 295. τῶν ἀρχελείων] A. λαῶν ἀρχόντων. Ἄλλως. Τῶν βασιλέων ἀπὸ τοῦ τῶν λαῶν ἄρχειν. ὅς τ' ἐπὶ σκηπτουχίᾳ] τινὲς ὦς τε, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, καὶ φασὶ πῶς τεθνηκὼς, ἤγουν ἐπὶ σκηπτουχίᾳ θανών.

ἀρχελείων] B. ἡγεμόνων τῶν λαῶν. ὅς τ'] Τὸ ὅς εἰ μὲν μικρο-

γραφεῖται πάνυ σαφέστατον, εἰ δὲ μεγαλογράψεις, ὡς ἔν τισι τῶν βιβλίων εὑρίσκεται, οὕτως εἴπῃς. Εἰποῦσα γάρ· τίνα τῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμόνων θρηνήσομεν; ἐπιφέρει κατ᾽ ἐπίκρισιν, ὥςτε ἐπεὶ τοῦτον θρηνήσομεν, ὧν ἐτάχθη στρατηγός, τούτους ἀνάνδρους κατέλιπε θανών. Τουτέστιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀπώλετο κἀκεῖνοι ἐφθάρησαν. σκηπτουχίᾳ] ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ.

v. 298. ἐμοῖς μὲν εἶπας] *Α.* ἡ Ἄτοσσα ἀκούσασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτε ὁ Ξέρξης ζῇ, φησίν, εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. Ἐνόμιζε γὰρ καὶ αὐτὸν τεθνᾶναι.

v. 299. μελαγχίμου] *Β.* μελαίνης.

v. 300. Ἀρτεμβάρης δὲ] *Α.* ὁ Ἀρτεμβάρης δὲ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικήτης τῆς μυρίας καὶ πολλῆς ἵππου, ἤτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλοὺς θείνεται καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς. Σιληνίαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης τροπαίας ἄκρας, ὡς Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων φησί.

μυρίας] *Β.* πολλῆς. βραβεὺς] ἡγεμών.

v. 301. στυφλοὺς] *Β.* σκληράς. θείνεται] τύπτεται. Σιληνίων] Σηλήνιαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος. Λέγεται δὲ καὶ Τρόπαια Ἄκρα, ὡς φιλόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων ἱστορεῖ.

v. 302. χὠ χιλίαρχος] *Α.* καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφήλατο, καὶ ἐπήδησε πήδημα κοῦφον καὶ ἐλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχύ· ἐν πληγῇ δορός, ἤγουν τῷ δόρατι πληγεὶς ἐξετινάχθη ἔξωθεν τῆς νεώς.

πληγῇ] *Β.* τρώσει.

v. 303. ἀφήλατο] *Β.* ἐπήδησε.

v. 304. Τενάγων δ᾽ ἄριστος Βακτρίων ἰθαιγενὴς] *Α.* ὁ ἰθαγενὴς καὶ ὁ πολίτης τῶν Βακτρίων· Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος· πολεῖ καὶ ἀναστρέφεται τὴν θαλασσόπληκτον νῆσον τοῦ Αἴαντος. Ἐμφαίνεται γὰρ διὰ τούτου ὡς οὐ [1]) καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιρεθεὶς πρὸς τὰς τῶν μακάρων νήσους αὐλίζεται. Φαίνεται δὲ ὁ Αἰσχύλος κωμῳδῶν τοῦτον. Ἄλλως. Εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι.

v. 305. θαλασσόπληκτον] *Β.* Τοῦτο ἀδολεσχία, πᾶσα γὰρ νῆσος ὑπὸ θαλάσσης πλησιάζεται ἢ πλήττεται. Λέγει δὲ τὴν Σαλαμῖνα. Τὸ δὲ πολεῖ ἀντὶ τοῦ συστρέφεται· θανόντος γὰρ περὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐνταῦθα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐμφιλοχωρεῖ.

v. 306. Λίλαιος, Ἀρσάκης] *Α.* ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.

v. 307. οἵδ᾽ ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα] *Α.* οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα, ἤτοι τὴν Σαλαμῖνα· πολυτρήρων γὰρ αὕτη· συνέκρουον ἀλλήλοις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασι. Ἄλλως. Τὴν πολυτρήρωνα Σαλαμῖνα παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· (Iliad. *Β.* 502.)

— πολυτρήρωνά τε Θίσβην.

1) f. ὡς καλῶς

νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα] B. τὴν Σαλαμῖνα τὰς περιστερὰς ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων.

v. 308. κύρισσον] B. προςέκρουον· πεσόντες γὰρ ἡμιθνῆτες ποσί τε καὶ κεφαλῇ ἐστροβοῦντο. Εἴρηται δὲ τὸ ἐκύρισσον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν ἄλληλα.

v. 310. Ἀδεύης καὶ Φερεσσεβὴς] A. οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτιον ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.

v. 312. Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν] A. καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν καὶ ἄρχων τῆς μελαίνης ἵππου τῆς τρισμυρίας, θανὼν ἔτεγγε, καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυρέῃ βαφῇ, ἤτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυῤῥὰν γενειάδα τὴν ζαπληθῆ καὶ ἄγαν πολλὴν καὶ δασύτριχον. Τινὲς δὲ ἀντὶ γενικῆς, πυῤῥᾶς γενειάδος, καὶ τὸ ἑξῆς, ἔτεγγε χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.

Χρυσεὺς] B. ὄνομα. Μάταλλος] ἐπίθετον [1].

v. 313. ἵππου μελαίνης] B. διὰ τὸ ὀλίγους πάνυ λευκοὺς εὑρίσκεσθαι ἵππους, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκ τῶν ἑτέρων χρωμάτων ὄντας, ἃ πρὸς τὸ μέλαν μᾶλλον ᾠκείωται, διὰ τοῦτο μελαίνης ἵππου φησίν.

v. 314. πυῤῥὰν] B. ξάνθην. ζαπληθῆ] πολλήν. δάσκιον] μεγίστην ἀποτελοῦσαν διὰ τὸ πλῆθος σκίαν.

v. 315. ἔτεγγ'] B. ἔβρεχεν. ἀμείβων χρῶτα] ἐναλλάττων ὄψιν. πορφυρέᾳ βαφῇ] ἐρυθρᾷ τῇ τοῦ αἵματος.

v. 316. Μᾶγος Ἄραβος] A. Μάγος ἐθνικόν, Ἄραβος κύριον.

Μᾶγος] B. Ἀξίωμα παρὰ Πέρσαις τὸ Μάγος. Ἔλεγον δὲ οὕτω τοὺς ἀστρονόμους.

v. 317. σκληρᾶς μέτοικος γῆς] A. ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη. Ἢ καὶ οὕτως· ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας εὐφήμως· παρόσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν.

σκληρᾶς] B. πετρώδους. γῆς] τῆς Βακτρίας. κατέφθιτο] ἐφθάρη.

v. 318. Ἀμίστρις] B. ὄνομα. ἀμφιστρεὺς] ἐπίθετον· ἢ πρὸς τὸ Ἀμίστρης στίξον, ἵν' ὦσι δύο ὀνόματα.

v. 319. ὅ τ' ἐσθλὸς] A. ὁ ἐσθλός τε καὶ ἀγαθὸς Ἀριόμαρδος ὁ παρασχὼν καὶ δοὺς πένθος καὶ θρῆνον ταῖς Σάρδεσι· πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεις αὐτῷ. Ὁ Θάμυρίς τε ὁ ταγὸς καὶ ἡγεμὼν πεντήκοντα πεντάκις, τοῦτ' ἔστι διακοσίων πεντήκοντα· τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας, κεῖται δείλαιος καὶ ἄθλιος θανὼν οὐ μάλα εὐτυχῶς.

νωμῶν] B. κατέφθιτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. Ἀριόμαρδος] κατέφθιτο. Σάρδεσι] ἐντεῦθεν γὰρ ἦν.

v. 320. Σησάμης] B. κατέφθιτο. ὁ Μύσιος] ὁ ἀπὸ Μυσίας.

v. 321. πεντήκοντα πεντάκις] B. ἤγουν διακοσίων πεντήκοντα.

v. 323. οὐ μάλ' εὐτυχῶς] B. ἀλλὰ δυςτυχῶς, καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν, οὐ γὰρ ἔδει τὸν τηλικοῦτον τὴν ὥραν ἀθλίως ἀπολώλοτα κατὰ γῆς ἐῤῥίφθαι.

1) Vice versa: Χρυσεύς· ἐπίθετον. Μάταλλος· ὄνομα.

γραφεῖται πάνυ σαφέστατον, εἰ δὲ μεγαλογράψεις, ὡς ἔν τισι τῶν βιβλίων εὑρίσκεται, οὕτως εἴπῃς. Εἰποῦσα γάρ· τίνα τῶν τοῦ στρατοῦ ἡγεμόνων θρηνήσομεν; ἐπιφέρει κατ' ἐπίκρισιν, ὥςτε ἐπεὶ τοῦτον θρηνήσομεν, ὧν ἐτάχθη στρατηγός, τούτους ἀνάνδρους κατέλιπε θανών. Τουτέστιν, ἐπειδὴ οὗτος ἀπώλετο κἀκεῖνοι ἐφθάρησαν. σκηπτουχίᾳ] ἀρχῇ καὶ ἐξουσίᾳ.

v. 298. ἐμοῖς μὲν εἶπας] A. ἡ Ἄτοσσα ἀκούσασα τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος, ὅτε ὁ Ξέρξης ζῇ, φησίν, εἶπας φῶς μέγα τοῖς ἐμοῖς οἴκοις καὶ λαμπρὰν ἡμέραν ἐκ νυκτὸς μελαίνης. Ἐνόμιζε γὰρ καὶ αὐτὸν τεθνᾶναι.

v. 299. μελαγχίμου] B. μελαίνης.

v. 300. Ἀρτεμβάρης δὲ] A. ὁ Ἀρτεμβάρης δὲ ἡγεμὼν καὶ ὁ διοικήτης τῆς μυρίας καὶ πολλῆς ἵππου, ἤτοι ὁ ἔχων ἵππους πολλοὺς θείνεται καὶ τύπτεται καὶ σφάττεται παρὰ τὰς ἀκτὰς καὶ τοὺς αἰγιαλοὺς τοὺς σκληροὺς καὶ τραχεῖς. Σιληνίαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος τῆς λεγομένης τροπαίας ἄκρας, ὡς Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων φησί.

μυρίας] B. πολλῆς. βραβεὺς]· ἡγεμών.

v. 301. στυφλοὺς] B. σκληράς. θείνεται] τύπτεται. Σιληνίων] Σηλήνιαι αἰγιαλός ἐστι τῆς Σαλαμῖνος οὕτω καλούμενος. Λέγεται δὲ καὶ Τρόπαια Ἄκρα, ὡς φιλόξενος ἐν τῷ περὶ λιμένων ἱστορεῖ.

v. 302. χὠ χιλίαρχος] A. καὶ ὁ χιλίων στρατιωτῶν ἄρχων Δαδάκης ἐκ τῆς νηὸς ἀφήλατο, καὶ ἐπήδησε πήδημα κοῦφον καὶ ἐλαφρὸν καὶ σύντομον καὶ ταχύ· ἐν πληγῇ δορός, ἤγουν τῷ δόρατι πληγεὶς ἐξετινάχθη ἔξωθεν τῆς νεώς.

πληγῇ] B. τρώσει.

v. 303. ἀφήλατο] B. ἐπήδησε.

v. 304. Τενάγων δ' ἄριστος Βακτρίων ἰθαιγενὴς] A. ὁ ἰθαγενὴς καὶ ὁ πολίτης τῶν Βακτρίων· Βάκτρα δὲ πόλις Περσίδος· πολεῖ καὶ ἀναστρέφεται τὴν θαλασσόπληκτον νῆσον τοῦ Αἴαντος. Ἐμφαίνεται γὰρ διὰ τούτου ὡς οὐ [1]) καλῶς μαχεσάμενος καὶ ἀναιρεθεὶς πρὸς τὰς τῶν μακάρων νήσους αὐλίζεται. Φαίνεται δὲ ὁ Αἰσχύλος κωμωδῶν τοῦτον. Ἄλλως. Εὐφήμως· κεῖται ἐν Σαλαμῖνι.

v. 305. θαλασσόπληκτον] B. Τοῦτο ἀδολεσχία, πᾶσα γὰρ νῆσος ὑπὸ θαλάσσης πλησιάζεται ἢ πλήττεται. Λέγει δὲ τὴν Σαλαμῖνα. Τὸ δὲ πολεῖ ἀντὶ τοῦ συστρέφεται· θανόντος γὰρ περὶ τοῦτον τὸν τόπον ἐνταῦθα ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐμφιλοχωρεῖ.

v. 306. Λίλαιος, Ἀρσάκης] A. ταῦτα τὰ ὀνόματα οὐκ ἔχει τὸν τῆς Αἰγύπτου χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.

v. 307. οἵδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα] A. οὗτοι περὶ τὴν νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα, ἤτοι τὴν Σαλαμῖνα· πολυτρήρων γὰρ αὕτη· συνέκρουον ἀλλήλοις. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν συγκρουόντων τοῖς κέρασι. Ἄλλως. Τὴν πολυτρήρωνα Σαλαμῖνα παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· (Iliad. B. 502.)

— πολυτρήρωνά τε Θίσβην.

1) f. ὡς καλῶς

νῆσον τὴν πελειοθρέμμονα] B. τὴν Σαλαμῖνα τὰς περιστερὰς ἔχουσαν μᾶλλον τῶν ἄλλων.

v. 308. κύρισσον] B. προςέκρουον· πεσόντες γὰρ ἡμιθνῆτες ποσί τε καὶ κεφαλῇ ἐστροβοῦντο. Εἴρηται δὲ τὸ ἐκύρισσον ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων τῶν τυπτόντων τοῖς κέρασιν ἄλληλα.

v. 310. Ἀδεύης καὶ Φερεσσεβῆς] A. οὐδὲ ταῦτα τὰ ὀνόματα τὸν Αἰγύπτιον ἔχει χαρακτῆρα, ἀλλὰ ποιητικῶς διαπέπλασται.

v. 312. Μάταλλος μυριόνταρχος θανὼν] A. καὶ ὁ Μάταλλος ὁ ἡγεμὼν καὶ ἄρχων τῆς μελαίνης ἵππου τῆς τρισμυρίας, θανὼν ἔτεγγε, καὶ ἔβρεχεν ἐν πορφυρέῃ βαφῇ, ἤτοι τῇ διὰ τοῦ αἵματος, τὴν πυῤῥὰν γενειάδα τὴν ζαπληθῆ καὶ ἄγαν πολλὴν καὶ δασύτριχον. Τινὲς δὲ ἀντὶ γενικῆς, πυῤῥᾶς γενειάδος, καὶ τὸ ἑξῆς, ἔτεγγε χρῶτα, ἔβρεχε τῷ αἵματι.

Χρυσεὺς] B. ὄνομα. Μάταλλος] ἐπίθετον [1]).

v. 313. ἵππου μελαίνης] B. διὰ τὸ ὀλίγους πάνυ λευκοὺς εὑρίσκεσθαι ἵππους, τοὺς δὲ ἄλλους ἐκ τῶν ἑτέρων χρωμάτων ὄντας, ἃ πρὸς τὸ μέλαν μᾶλλον ᾠκείωται, διὰ τοῦτο μελαίνης ἵππου φησίν.

v. 314. πυῤῥὰν] B. ξάνθην. ζαπληθῆ] πολλήν. δάσκιον] μεγίστην ἀποτελοῦσαν διὰ τὸ πλῆθος σκίαν.

v. 315. ἔτεγγ'] B. ἔβρεχεν. ἀμείβων χρῶτα] ἐναλλάττων ὄψιν. πορφυρέᾳ βαφῇ] ἐρυθρᾷ τῇ τοῦ αἵματος.

v. 316. Μᾶγος Ἄραβος] A. Μάγος ἐθνικόν, Ἄραβος κύριον.

Μᾶγος] B. Ἀξίωμα παρὰ Πέρσαις τὸ Μάγος. Ἔλεγον δὲ οὕτω τοὺς ἀστρονόμους.

v. 317. σκληρᾶς μέτοικος γῆς] A. ἐκεῖ ἀπελθὼν κατῴκησε τὴν Σαλαμῖνα τὴν σκληρὰν καὶ πετρώδη. Ἢ καὶ οὕτως· ἐν Σαλαμῖνι μετοικήσας εὐφήμως· παρόσον ἀνυπόστροφος αὐτῷ ἡ εἰς ταύτην ἔφοδος γέγονεν.

σκληρᾶς] B. πετρώδους. γῆς] τῆς Βακτρίας. κατέφθιτο] ἐφθάρη.

v. 318. Ἀμίστρις] B. ὄνομα. ἀμφιστρεὺς] ἐπίθετον· ἢ πρὸς τὸ Ἀμίστρης στίξον, ἵν' ὦσι δύο ὀνόματα.

v. 319. ὅ τ' ἐσθλὸς] A. ὁ ἐσθλός τε καὶ ἀγαθὸς Ἀριόμαρδος ὁ παρασχὼν καὶ δοὺς πένθος καὶ θρῆνον ταῖς Σάρδεσι· πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεις αὐτῷ. Ὁ Θάμυρίς τε ὁ ταγὸς καὶ ἡγεμὼν πεντήκοντα πεντάκις, τοῦτ' ἔστι διακοσίων πεντήκοντα· τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας, κεῖται δείλαιος καὶ ἄθλιος θανὼν οὐ μάλα εὐτυχῶς.

νωμῶν] B. κατέφθιτο ἀπὸ τοῦ κοινοῦ. Ἀριόμαρδος] κατέφθιτο. Σάρδεσι] ἐντεῦθεν γὰρ ἦν.

v. 320. Σησάμης] B. κατέφθιτο. ὁ Μύσιος] ὁ ἀπὸ Μυσίας.

v. 321. πεντήκοντα πεντάκις] B. ἤγουν διακοσίων πεντήκοντα.

v. 323. οὐ μάλ' εὐτυχῶς] B. ἀλλὰ δυστυχῶς, καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν, οὐ γὰρ ἔδει τὸν τηλικοῦτον τὴν ὥραν ἀθλίως ἀπολώλοτα κατὰ γῆς ἐῤῥίφθαι.

1) Vice versa: Χρυσεὺς· ἐπίθετον. Μάταλλος· ὄνομα.

v. 324. Συέννεσίς τε πρῶτος] *A.* Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς θαῤῥαλεότητα καὶ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιλίκων, εὐκλεῶς ἀπώλετο, ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως μαχεσάμενος ἀπώλετο, εἷς ἀνὴρ ὢν, καὶ πολλοὺς πόνους ἐμποιήσας τοῖς ἐχθροῖς, ὡς κατὰ πολλῶν μαχεσάμενος.

v. 325. ἄπαρχος] *B.* ἐξαίρετος· ἀπὸ τοῦ ἀπαρχὴ [1]) γίνεσθαι. πλεῖστον πόνον] ἤγουν ἀνδρείως ἀγωνισάμενος καὶ δυςκαταγώνιστος δόξας τῷ πολέμῳ.

v. 328. πολλῶν παρόντων] *A.* λείπει τὸ κακῶν.

v. 329. ὕψιστα] *B.* μέγιστα, ὑπέρτατα.

v. 330. αἴσχη] *B.* ὀνείδη. λιγέα] ὀξέα.

v. 331. ἀναστρέψας] *A.* ἀναλαβών.

ἀναστρέψας] *B.* ἀναλαβὼν τὸν λόγον.

v. 333. ἀξιῶσαι] *A.* ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι.

v. 334. ἐμβολαῖς] *A.* προςβολαῖς. *B.* συγκρούσεσι.

v. 335. ἕκατι] *B.* χάριν.

v. 336. κρατῆσαι] *B.* τῶν Ἑλλήνων.

v. 337. τριακάδας δέκα] *B.* τριακοσίας ναῦς.

v. 338. δέκας δ' ἦν] *A.* ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι, αἱ βελτίονες.

χωρὶς] *B.* ἴδια.

v. 340. πλῆθος] *B.* νηῶν. ὑπέρκομποι] ἐξαίρετοι.

v. 341. ἑκατὸν δὶς] *A.* σζ' αἱ ἄρισται, ἢ σιδ', ἵνα ᾖ τὸ δὶς ἐκ κοινοῦ.

ἑκατὸν δὶς] *B.* κατὰ κοινὸν τὸ δὶς ἵν' ᾖ διακόσια ιδ'.

v. 342. μή σοι δοκοῦμεν] *A.* μὴ δόκει ἡμᾶς ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἤτοι τῇ ναυμαχίᾳ; ἀλλ' οὕτω τὶς δαίμων κατέφθειρε τὸν λαὸν ἤτοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν.

δοκοῦμεν] *B.* (scilicet) οὕτως ἔχοντες.

v. 343. ἀλλ' ὧδε] *B.* ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ πλῆθος, τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, ἢ ἀντὶ τοῦ οὕτω νόει.

v. 344. τάλαντα βρίσας] *A.* τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας.

— ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν. (Iliad. Θ. 72.)

τάλαντα βρίσας] *B.* τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἕλληνας.

v. 347. ἕρκος] *A.* Ἀλκαῖος·

Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρήϊος.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων] *B.* ἐν τῇ πόλει. ἀσφαλὴς] ἡ βοήθεια τῶν θεῶν. Εἰ γὰρ θεοὶ Ἀθηναίους σώζουσιν, απόρθητος ἐς ἀεὶ ἡ τούτων ἂν εἴη πόλις, ἐπεὶ ἀσφαλής ἐστι φυλακὴ ἡ τούτων βοήθεια.

v. 348. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ] *A.* ἀρχὴ δὲ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν, ἤτοι τῆς ναυμαχίας; — ἆρα οἱ Ἕλληνες, ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης καταυχήσας, ἐπαρθεὶς καὶ θαρσύνας τῷ πλήθει τῶν νηῶν;

συμβολῆς] *B.* συῤῥάξεως.

1) f. ἀπαρχήν. male alii correxerunt ἀπάρχειν γίνεται.

v. 350. καταυχήσας] B. θαῤῥήσας.

v. 351. ἦρξεν μὲν] A. ἀρχή τις ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθὲν ἐλθὼν Τελχὶν τις ἢ δαίμων. Εἶτα διηγεῖται τὸ γεγονὸς καὶ λέγει, ὅτι τις Ἕλλην ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ τάδε· ἃ καὶ κατὰ μικρὸν ἐξεῖπε· νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν. Βουληθέντων τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι τῶν Λακεδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχούντων ἀπελθεῖν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξῃ, τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὖσαν ἄμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σύκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην, λέγων ὅλως τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν, καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας, πῶς αὐτῷ τὰς Ἀθήνας προδώσει· εἶθ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτὸν ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες· τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφὼς νῆας, τὴν ἔξοδον αὐτῶν ὑπέφραξεν. Οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅποι τράποιντο, πάντες γενναίως τὸν μὲν Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα, εἶθ' οὕτως καὶ πρὸς τοὺς τάττοντας ἐκείνους ἐλθόντες ἐκεῖσε τούτους ἀπέκτειναν.

v. 352. ἀλάστωρ] B. φθορεύς.

v. 353. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην] A. ἀνὴρ, φησίν, Ἕλλην ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων· ἦν δ' οὗτος Σίκινος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός· ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ τῆς ἀφεγγαῦς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγένοιτο καὶ ἔλθοι, ἤτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἕλληνες οὐ καρτερήσαιεν καὶ ὑπομένοιεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς καταστρώμασι τῶν νηῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναῦσιν, ἐπιπηδῶντες ἄλλος ἀλλαχοῦ ἐν φυγῇ κρυφίᾳ τὴν ζωὴν φυλάξουσιν. Ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεὶς καὶ νοήσας τὸν δόλον τοῦ Ἕλληνος ἀνδρός, ὃν ἄνωθεν εἴπομεν, εὐθὺς πᾶσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν προφωνεῖ τοῦτον τὸν λόγον, ὁπηνίκα ἂν δύνῃ ἥλιος τὴν γῆν καίων ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ τέμενος τοῦ αἰθέρος· περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα· τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς ἔκπλους ἤγουν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελάσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τόπους θαλασσίους· ἄλλας δὲ νῆας τάξαι ἀπὸ κοινοῦ, κύκλωθεν περὶ τὴν τοῦ Αἴαντος νῆσον, τοῦτ' ἔστι τὴν Σαλαμῖνα.

ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην] B. Σύκινος ὁ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός.

v. 355. κνέφας] B. σκότος.

v. 356. σέλμασι] B. καθέδραις.

v. 357. ἐπανθορούντες] B. ἀναπηδῶντες.

v. 358. βιοτὸν] B. ζωὴν αὐτῶν.

v. 359. ὁ δ'] B. ὁ Ξέρξης. ὡς] ἐπεί.

v. 360. τὸν θεῶν φθόνον] B. Νέμεσιν, ἣν τοῖς μεγάλα φρονοῦσιν ἐπάγουσιν, ἀπροσδοκήτως καταβάλλοντες αὐτούς.

v. 362. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν] A. ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος.

εὖτ' ἂν] B. ὁπηνίκα.

v. 363. τέμενος] B. τὸν τόπον.

v. 364. στῖφος] A. πλῆθος.

v. 324. Συέννεσίς τε πρῶτος] A. Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς θαῤῥαλεότητα καὶ ἀνδρείαν, ὁ ἡγεμὼν τῶν Κιλίκων, εὐκλεῶς ἀπώλετο, ἀντὶ τοῦ καλῶς καὶ ἀνδρείως μαχεσάμενος ἀπώλετο, εἷς ἀνὴρ ὢν, καὶ πολλοὺς πόνους ἐμποιήσας τοῖς ἐχθροῖς, ὡς κατὰ πολλῶν μαχεσάμενος.

v. 325. ἄπαρχος] B. ἐξαίρετος· ἀπὸ τοῦ ἀπαρχὴ [1]) γίνεσθαι. πλεῖστον πόνον] ἤγουν ἀνδρείως ἀγωνισάμενος καὶ δυςκαταγώνιστος δόξας τῷ πολέμῳ.

v. 328. πολλῶν παρόντων] A. λείπει τὸ κακῶν.

v. 329. ὕψιστα] B. μέγιστα, ὑπέρτατα.

v. 330. αἴσχη] B. ὀνείδη. λιγέα] ὀξέα.

v. 331. ἀναστρέψας] A. ἀναλαβών.

ἀναστρέψας] B. ἀναλαβὼν τὸν λόγον.

v. 333. ἀξιῶσαι] A. ἄξιον ἡγήσασθαι, τολμῆσαι.

v. 334. ἐμβολαῖς] A. προςβολαῖς. B. συγκρούσεσι.

v. 335. ἕκατι] B. χάριν.

v. 336. κρατῆσαι] B. τῶν Ἑλλήνων.

v. 337. τριακάδας δέκα] B. τριακοσίας ναῦς.

v. 338. δέκας δ' ἦν] A. ἐκ τῶν τ' δέκα ἦσαν αἱ ἡγούμεναι, αἱ βελτίονες.

χωρὶς] B. ἴδια.

v. 340. πλῆθος] B. νηῶν. ὑπέρκομποι] ἐξαίρετοι.

v. 341. ἑκατὸν δὶς] A. σζ' αἱ ἄρισται, ἢ σιδ', ἵνα ᾖ τὸ δὶς ἐκ κοινοῦ.

ἑκατὸν δὶς] B. κατὰ κοινὸν τὸ δὶς ἵν' ᾖ διακόσια ιδ'.

v. 342. μή σοι δοκοῦμεν] A. μὴ δόκει ἡμᾶς ἡττηθῆναι ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ ἤτοι τῇ ναυμαχίᾳ; ἀλλ' οὕτω τὶς δαίμων κατέφθειρε τὸν λαὸν ἤτοι τὸν στρατὸν τῶν Περσῶν.

δοκοῦμεν] B. (scilicet) οὕτως ἔχοντες.

v. 343. ἀλλ' ὧδε] B. ἐνταῦθα, ἤγουν εἰς τὸ πλῆθος, τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ ἐνταῦθα, ἢ ἀντὶ τοῦ οὕτω νόει.

v. 344. τάλαντα βρίσας] A. τὰ τῶν Περσῶν ζυγὰ βαρήσας.

— ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν. (Iliad. Θ. 72.)

τάλαντα βρίσας] B. τὰ ζυγὰ τῆς νίκης ἐπικλίνας εἰς τοὺς Ἕλληνας.

v. 347. ἕρκος] A. Ἀλκαῖος·

Ἄνδρες γὰρ πόλεως πύργος ἀρήϊος.

ἀνδρῶν γὰρ ὄντων] B. ἐν τῇ πόλει. ἀσφαλὴς] ἡ βοήθεια τῶν θεῶν. Εἰ γὰρ θεοὶ Ἀθηναίους σώζουσιν, ἀπόρθητος ἐς ἀεὶ ἡ τούτων ἂν εἴη πόλις, ἐπεὶ ἀσφαλής ἐστι φυλακὴ ἡ τούτων βοήθεια.

v. 348. ἀρχὴ δὲ ναυσὶ] A. ἀρχὴ δὲ τῆς συμβολῆς τῶν νηῶν, ἤτοι τῆς ναυμαχίας; — ἆρα οἱ Ἕλληνες, ἢ ὁ παῖς ὁ ἐμὸς Ξέρξης καταυχήσας, ἐπαρθεὶς καὶ θαρσύνας τῷ πλήθει τῶν νηῶν;

συμβολῆς] B. συῤῥάξεως.

1) f. ἀπαρχήν. male alii correxerunt ἀπάρχειν γίνεται.

v. 350. καταυχήσας] B. θαῤῥήσας.

v. 351. ἦρξεν μὲν] A. ἀρχή τις ἐγένετο τοῦ παντὸς κακοῦ ποθὲν ἐλθὼν Τελχὶν τις ἢ δαίμων. Εἶτα διηγεῖται τὸ γεγονὸς καὶ λέγει, ὅτι τις Ἕλλην ἀπὸ τοῦ στρατεύματος τῶν Ἀθηναίων ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ τάδε· ἃ καὶ κατὰ μικρὸν ἐξεῖπε· νῦν δὲ τὴν ἱστορίαν ἐροῦμεν. Βουληθέντων τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι τῶν Λακεδαιμονίων τῶν τοῖς Ἀθηναίοις συμμαχούντων ἀπελθεῖν πρὸς τὴν ἑαυτῶν πατρίδα διὰ τὸ μὴ παραδοθῆναι ταύτην τῷ Ξέρξῃ, τῶν αὐτῆς ἀνδρῶν οὖσαν ἄμοιρον, Θεμιστοκλῆς Σύκινον τὸν παιδαγωγὸν ἔπεμψε πρὸς τὸν Ξέρξην, λέγων ὅλως τὰ περὶ αὐτοῦ φρονεῖν, καὶ φροντίζειν εὐκαιρίας, πῶς αὐτῷ τὰς Ἀθήνας προδώσει· εἶθ' οὕτως εἰπεῖν τὸν Σίκινον πρὸς αὐτὸν ὡς μέλλουσι φυγεῖν οἱ Ἕλληνες· τοῦτο δὲ ἐποίησεν ἵνα ἐν ἀπογνώσει μάχοιντο οἱ Ἕλληνες· τοῦτο γοῦν ὁ Ξέρξης ἀκούσας πρὸς τὰς διεξόδους τῶν Λακεδαιμονίων πεπομφὼς νῆας, τὴν ἔξοδον αὐτῶν ὑπέφραξεν. Οὗτοι δὲ μὴ ἔχοντες ὅποι τράποιντο, πάντες γενναίως τὸν μὲν Ξέρξου στόλον ἠφάνισαν ἅπαντα, εἶθ' οὕτως καὶ πρὸς τοὺς τάττοντας ἐκείνους ἐλθόντες ἐκεῖσε τούτους ἀπέκτειναν.

v. 352. ἀλάστωρ] B. φθορεύς.

v. 353. ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην] A. ἀνὴρ, φησίν, Ἕλλην ἐκ τοῦ στρατοῦ τῶν Ἀθηναίων· ἦν δ' οὗτος Σίκινος ὁ τοῦ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός· ἐλθὼν εἶπε τῷ Ξέρξῃ ταῦτα, ὅτι εἰ τὸ σκότος τῆς μελαίνης καὶ τῆς ἀφεγγοῦς καὶ σκοτεινῆς νυκτὸς παραγένοιτο καὶ ἔλθοι, ἤτοι εἰ γένοιτο νύξ, οἱ Ἕλληνες οὐ καρτερήσαιεν καὶ ὑπομένοιεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς καταστρώμασι τῶν νηῶν, περιφραστικῶς ταῖς ναῦσιν, ἐπιπηδῶντες ἄλλος ἀλλαχοῦ ἐν φυγῇ κρυφίᾳ τὴν ζωὴν φυλάξουσιν. Ὁ δὲ Ξέρξης οὐ ξυνεὶς καὶ νοήσας τὸν δόλον τοῦ Ἕλληνος ἀνδρός, ὃν ἄνωθεν εἴπομεν, εὐθὺς πᾶσι τοῖς ἄρχουσι τῶν νεῶν προφωνεῖ τοῦτον τὸν λόγον, ὁπηνίκα ἂν δύνῃ ἥλιος τὴν γῆν καίων ἐν ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, τὸ κνέφας δὲ καὶ τὸ σκότος λάβῃ τὸ τέμενος τοῦ αἰθέρος· περιφραστικῶς αὐτὸν τὸν αἰθέρα· τότε τάξαι τὰς νῆας ἐν τρισὶ τάξεσι, φυλάσσειν τοὺς ἔκπλους ἤγουν τὰς ἐξόδους καὶ τὰς ἐξελάσεις τῶν Ἀθηναίων καὶ τόπους θαλασσίους· ἄλλας δὲ νῆας τάξαι ἀπὸ κοινοῦ, κύκλωθεν περὶ τὴν τοῦ Αἴαντος νῆσον, τοῦτ' ἔστι τὴν Σαλαμῖνα.

ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην] B. Σύκινος ὁ Θεμιστοκλέους παιδαγωγός.

v. 355. κνέφας] B. σκότος.

v. 356. σέλμασι] B. καθέδραις.

v. 357. ἐπανθορούντες] B. ἀναπηδῶντες.

v. 358. βιοτὸν] B. ζωὴν αὐτῶν.

v. 359. ὁ δ'] B. ὁ Ξέρξης. ὡς] ἐπεί.

v. 360. τὸν θεῶν φθόνον] B. Νέμεσιν, ἣν τοῖς μεγάλα φρονοῦσιν ἐπάγουσιν, ἀπροσδοκήτως καταβάλλοντες αὐτούς.

v. 362. εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν] A. ὡς ἀπὸ Ξέρξου ὁ λόγος.

εὖτ' ἂν] B. ὁπηνίκα.

v. 363. τέμενος] B. τὸν τόπον.

v. 364. στῖφος] A. πλῆθος.

στοίχοις] *B. τάξεσι.*

v. 365. *ἔκπλους*] *B. ἐξελεύσεις.*

v. 366. *ἄλλος τε*] *B. ναῦς τάξαι.* *νῆσον*] *φυλάσσειν.*

v. 367. *ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ᾽ Ἕλληνες κακὸν*] *A. ἀπὸ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν. Ὡς ἐὰν οἱ Ἕλληνες φευξοίατο καὶ φύγοιεν τὸν θάνατον τὸν χαλεπὸν, εὑρόντες τινὰ δρασμὸν καὶ φυγὴν κρυφέως (?) διὰ τῶν νηῶν, πᾶσιν ἦν προκείμενον, τῆς κεφαλῆς στερίσκεσθαι. Τοῦτ᾽ ἔστι, πᾶσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσι παρ᾽ αὐτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἕλληνας, στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐκφύγωσιν. Ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν τοσούτῳ πλήθει θάνατον. Βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κ ρ ά τ ο ς, ἀντὶ τοῦ κράτους, κατὰ ἀντίπτωσιν ἵν᾽ ᾖ στερίσκεσθαι τοῦ κράτους ἤτοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς.*

v. 369. *πᾶσι*] *B. τοῖς βαρβάροις.*

v. 370. *τοσαῦτ᾽ ἔλεξε*] *A. τοσαῦτα φησίν, εἶπεν ὁ Ξέρξης, ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν· οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. Οἱ δέ, οἱ ὑπ᾽ αὐτὸν (αὐτῷ?) δηλονότι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ᾽ ἐν εὐείκτῳ καὶ πειθηνίῳ λογισμῷ ἐπορσύνοντο, καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἡτοίμαζον εὐωχίαν· ἵνα πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἶθ᾽ οὕτως ἐξέλθωσι πρὸς τὴν ναυμαχίαν· πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τροπωτῆρι καὶ τῷ λώρῳ. Ἄλλως. Κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευεν. Τροπωτὴρ δέ, ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.*

κάρτα] *B. λίαν.*

v. 371. *τὸ μέλλον*] *B. ὃ πείσεται.*

v. 372. *οὐκ ἀκόσμως*] *B. οὐ ταραχθέντες πρὸς τὸν λόγον ἐκείνου, ἀλλὰ πεισθέντες αὐτῷ.*

v. 373. *ἐπορσύνοντο*] *B. εὐτρέπιζον ἑαυτοῖς.*

v. 374. *τροποῦτο*] *B. διετίθει.* *σκαλμὸν*] *τὸ ξύλον ἐν ᾧ ἡ κώπη δεῖται.* *εὐήρετμον*] *καλῶς ἐρέσσοντα.*

v. 375. *κατέφθιτο*] *B. παρῆλθε.*

v. 376. *κώπης ἄναξ*] *B. ἤτοι κωπηλάτης.*

v. 377. *ὅπλων ἐπιστατὴς*] *A. ἐπιστήμων.*

v. 378. *νέως μακρᾶς*] *A. πολεμικῆς.*

παρεκάλει] *B. παρεκίνει.* *μακρᾶς*] *πολλῆς, ἢ τῶν ἰδιωτικῶς λεγομένων κατέργων· ἃ ἴδια μακρὰ (?) πλοῖα καλοῦσιν.*

v. 380. *διάπλοον*] *B. διαπλέοντες (οντας?) τὸν τεταγμένον τόπον.* *καθίστασαν*] *ἐποίησαν.*

v. 382. *ἐχώρει*] *B. παρήρχετο.*

v. 383. *κρυφαῖον ἔκπλουν*] *A. ὡς ἡμεῖς ᾠόμεθα.*

ἔκπλουν] *B. ἔκπλευσιν.* *καθίστατο*] *ἐποίει.*

v. 385. *ἰδεῖν*] *B. τινὰ αὐτήν (?).*

v. 387. *μολπηδὸν*] *B. ἠχητικῶς.* *ὄρθιον*] *μέγα.*

v. 388. *ἀντηλάλαξε*] *B. τῷ τῶν Ἑλλήνων ἤχῳ ἀντήχησε.*

v. 390. *γνώμης ἀποσφαλεῖσιν*] *B. προσδοκίας ἁμαρτάνουσιν.*

v. 391. σεμνὸν] B. μέγαν, λαμπρόν.

v. 392. ἐς μάχην] B. εὐφήμουν.

v. 393. σάλπιγξ] A. ἡ σάλπιγξ καὶ ἐν αὐτῷ, βοῇ καὶ ἠχοῖ πάντα ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν, ἤτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων. πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν] τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ.

αὐτῇ] B. ἐν ἤχῳ. ἐπέφλεγεν] λαμπρῶς ἐπεῖχε.

v. 394. κώπης ῥοθίαδος] A. τῆς ἠχητικῆς, ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης.

ῥοθίαδος] B. ἦχον ἐκ ῥοθίου ἀποτελούσης.

v. 395. βρύχιον] B. ποταπήν· ἠχητικήν.

v. 396. ἐκφανεῖς] B. ἔκδηλοι.

v. 397. τὸ δεξιὸν μὲν] A. τὸ δεξιὸν κέρας καὶ μέρος τὸ τοῦ Θεμιστοκλέως μετ' εὐταξίας προηγεμόνευε τῶν ἄλλων, καὶ προήρχετο· δεύτερον δὲ ὑπεξεχώρει καὶ ἐξήρχετο καὶ ὁ πᾶς στόλος, καὶ παρῆν ἀκούειν βοὴν πολλὴν, ἥτις ἦν ταῦτα· ἔλθετε, ὦ Ἕλληνες, ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ πάντα τὰ ὑμέτερα.

τὸ δεξιὸν] B. οὕτως εἰώθασι σχηματίζειν τὸ στρατόπεδον κέρας μὲν δέξιον τιθέντες καὶ ἀριστερὸν ἐξ ἑκατερῶν τῶν μερῶν· τὸ μεταξὺ δὲ μέτωπον καλοῦντες, τὸ δὲ ὄπισθεν οὐραγίαν· ἣν ἰδιωτικῶς σάκαν καλοῦσιν.

v. 398. ἡγεῖτο] B. προωδοποίει.

v. 399. ὁμοῦ] B. τῷ κινεῖσθαι.

v. 402. ἕδη] B. τὰ ἀγάλματα.

v. 403. θήκας τε προγόνων] A. τάφους.

v. 404. καὶ μὴν παρ' ἡμῶν ὑπηντίαζε] A. καὶ δὴ καὶ ἐναντίως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ ἦχος καὶ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τοῦτ' ἔστιν, ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις· καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν.

v. 405. ὑπηντίαζε] B. συνήντα. ἀκμὴ] καιρός.

v. 406. χαλκήρη στόλον] A. τηνικαῦτα δὲ ναῦς Ἀθηναϊκὴ ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὸν χαλκήρη στόλον, ἤτοι τὸ ἔμβολον, τὸ ἐν νηῒ Περσικῇ δηλονότι. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι· Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι· στόλον γὰρ ἔλεγον τὰ ἀπωξυμμένα. Λέγει δὲ χαλκήρη, τὸν χαλκῷ περιβεβλημένον.

εὐθὺς δὲ] B. Δέον οὕτως εἰπεῖν, εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ ὥρμησεν, ὁ δὲ ἔπαισεν εἶπεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ ὁρμὴ αὐτῆς ἐπιτύψει καὶ συγκρούσει νηὸς ἑτέρας ἐγένετο, διὰ τοῦτο ἔπαισεν εἶπε. Χαλκήλατον δὲ στόλον λέγει τὴν ὁρμὴν ἣν μετὰ σιδήρου ἐποιεῖτο· τὰ γὰρ μακρὰ πλοῖα ἔμπροσθεν ἔχουσιν, ὡς αἰχμὴν ἀπὸ σιδήρου. Δι' ἧς τοῖς τῶν πολεμίων πλοίοις ἐπιφερόμενα θραύσιν ἐργάζονται. στόλον] πορείαν.

v. 407. ἦρξε δ' ἐμβολῆς] A. ἀρχὴν ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκὴ, ἤγουν ὁ Λυκομήδης ὁ Αἰσχραίου παῖς, καὶ δια-

στοίχοις] B. τάξεσι.

v. 365. ἔκπλους] B. ἐξελεύσεις.

v. 366. ἄλλος τε] B. ναῦς τάξαι. νῆσον] φυλάσσειν.

v. 367. ὡς εἰ μόρον φευξοίαθ' Ἕλληνες κακὸν] A. ἀπὸ διηγηματικοῦ ἐπὶ τὸ μιμητικόν. Ὡς ἐὰν οἱ Ἕλληνες φευξοίατο καὶ φύγοιεν τὸν θάνατον τὸν χαλεπόν, εὑρόντες τινὰ δρασμὸν καὶ φυγὴν κρυφέως (?) διὰ τῶν νηῶν, πᾶσιν ἦν προκείμενον, τῆς κεφαλῆς στερίσκεσθαι. Τοῦτ' ἔστι, πᾶσιν ἠπείλει τοῖς ταχθεῖσι παρ' αὐτοῦ φυλάξαι τοὺς Ἕλληνας, στερίσκεσθαι τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἕλληνες ἐκφύγωσιν. Ἄτοπον δὲ ἀπειλεῖν τοσούτῳ πλήθει θάνατον. Βέλτιον οὖν εἰπεῖν τὸ κ ρ ά τ ο ς, ἀντὶ τοῦ κράτους, κατὰ ἀντίπτωσιν ἵν' ᾖ στερίσκεσθαι τοῦ κράτους ἤτοι τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀρχῆς.

v. 369. πᾶσι] B. τοῖς βαρβάροις.

v. 370. τοσαῦτ' ἔλεξε] A. τοσαῦτα φησίν, εἶπεν ὁ Ξέρξης, ὑπὸ ἀλαζόνος καὶ τερπομένης διανοίας λίαν· οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἠπίστατο. Οἱ δέ, οἱ ὑπ' αὐτὸν (αὐτῷ?) δηλονότι, οὐκ ἀτάκτως, ἀλλ' ἐν εὐείκτῳ καὶ πειθηνίῳ λογισμῷ ἐπορσύνοντο, καὶ κατεσκεύαζον καὶ ἡτοίμαζον εὐωχίαν· ἵνα πρῶτον εὐωχηθῶσιν, εἶθ' οὕτως ἐξέλθωσι πρὸς τὴν ναυμαχίαν· πᾶς τε ἀνὴρ ναυτικὸς τὴν εὐήρετμον κώπην ἐδέσμευεν ἀμφὶ τὸν σκαλμὸν καὶ τὸ ξύλον ἐν τῷ τροπωτῆρι καὶ τῷ λώρῳ. Ἄλλως. Κώπην εὐήρετμον ἀμφὶ σκαλμὸν ἐδέσμευεν. Τροπωτὴρ δέ, ὁ δεσμεύων τὴν κώπην πρὸς τῷ σκαλμῷ.

κάρτα] B. λίαν.

v. 371. τὸ μέλλον] B. ὃ πείσεται.

v. 372. οὐκ ἀκόσμως] B. οὐ ταραχθέντες πρὸς τὸν λόγον ἐκείνου, ἀλλὰ πεισθέντες αὐτῷ.

v. 373. ἐπορσύνοντο] B. εὐτρέπιζον ἑαυτοῖς.

v. 374. τροπούτο] B. διετίθει. σκαλμὸν] τὸ ξύλον ἐν ᾧ ἡ κώπη δεῖται. εὐήρετμον] καλῶς ἐρέσσοντα.

v. 375. κατέφθιτο] B. παρῆλθε.

v. 376. κώπης ἄναξ] B. ἤτοι κωπηλάτης.

v. 377. ὅπλων ἐπιστατὴς] A. ἐπιστήμων.

v. 378. νέως μακρᾶς] A. πολεμικῆς.

παρεκάλει] B. παρεκίνει. μακρᾶς] πολλῆς, ἢ τῶν ἰδιωτικῶς λεγομένων κατέργων· ἃ ἴδια μακρὰ (?) πλοῖα καλοῦσιν.

v. 380. διάπλοον] B. διαπλέοντες (οντας?) τὸν τεταγμένον τόπον. καθίστασαν] ἐποίησαν.

v. 382. ἐχώρει] B. παρήρχετο.

v. 383. κρυφαῖον ἔκπλουν] A. ὡς ἡμεῖς ᾠόμεθα.

ἔκπλουν] B. ἔκπλευσιν. καθίστατο] ἐποίει.

v. 385. ἰδεῖν] B. τινὰ αὐτήν (?).

v. 387. μολπηδὸν] B. ἠχητικῶς. ὄρθιον] μέγα.

v. 388. ἀντηλάλαξε] B. τῷ τῶν Ἑλλήνων ἤχῳ ἀντήχησε.

v. 390. γνώμης ἀποσφαλεῖσιν] B. προσδοκίας ἁμαρτάνουσιν.

v. 391. σεμνὸν] B. μέγαν, λαμπρόν.

v. 392. ἐς μάχην] B. εὐφήμουν.

v. 393. σάλπιγξ] A. ἡ σάλπιγξ καὶ ἐν αὐτᾷ, βοῇ καὶ ἤχοῖ πάντα ἐκεῖνα ὑπερέφλεγεν, ἤτοι τὰ τῶν Ἑλλήνων. πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν] τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξέκαιεν καὶ ἀνήγειρεν ἡ σάλπιγξ.

αὕτη] B. ἐν ἤχῳ. ἐπέφλεγεν] λαμπρῶς ἐπεῖχε.

v. 394. κώπης ῥοθίαδος] A. τῆς ἠχητικῆς, ἢ τῆς ἐν ὑγρῷ ἐλαυνομένης.

ῥοθίαδος] B. ἦχον ἐκ ῥοθίου ἀποτελούσης.

v. 395. βρύχιον] B. ποταπὴν· ἠχητικήν.

v. 396. ἐκφανεῖς] B. ἔκδηλοι.

v. 397. τὸ δεξιὸν μὲν] A. τὸ δεξιὸν κέρας καὶ μέρος τὸ τοῦ Θεμιστοκλέως μετ' εὐταξίας προηγεμόνευε τῶν ἄλλων, καὶ προήρχετο· δεύτερον δὲ ὑπεξεχώρει καὶ ἐξήρχετο καὶ ὁ πᾶς στόλος, καὶ παρῆν ἀκούειν βοὴν πολλὴν, ἥτις ἦν ταῦτα· ἔλθετε, ὦ Ἕλληνες, ἐλευθεροῦτε ἀπὸ τῶν βαρβάρων τὴν πατρίδα ὑμῶν καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τοὺς παῖδας καὶ πάντα τὰ ὑμέτερα.

τὸ δεξιὸν] B. οὕτως εἰώθασι σχηματίζειν τὸ στρατόπεδον κέρας μὲν δέξιον τιθέντες καὶ ἀριστερὸν ἐξ ἑκατερῶν τῶν μερῶν· τὸ μεταξὺ δὲ μέτωπον καλοῦντες, τὸ δὲ ὄπισθεν οὐραγίαν· ἣν ἰδιωτικῶς σάκαν καλοῦσιν.

v. 398. ἡγεῖτο] B. προωδοποίει.

v. 399. ὁμοῦ] B. τῷ κινεῖσθαι.

v. 402. ἕδη] B. τὰ ἀγάλματα.

v. 403. θήκας τε προγόνων] A. τάφους.

v. 404. καὶ μὴν παρ' ἡμῶν ὑπηντίαζε] A. καὶ δὴ καὶ ἐναντίως τούτοις ἐφέρετο ὁ ῥόθος καὶ ὁ ἦχος καὶ κραυγὴ τῆς Περσικῆς γλώσσης, τοῦτ' ἔστιν, ἀντεφωνοῦμεν ἐκείνοις· καὶ οὐκ ἔτι ἦν ἀκμὴ καὶ καιρὸς τοῦ μέλλειν καὶ βραδύνειν.

v. 405. ὑπηντίαζε] B. συνήντα. ἀκμὴ] καιρός.

v. 406. χαλκήρη στόλον] A. τηνικαῦτα δὲ ναῦς Ἀθηναϊκὴ ἔπαισε καὶ ἔτυψε τὸν χαλκήρη στόλον, ἤτοι τὸ ἔμβολον, τὸ ἐν νηῒ Περσικῇ δηλονότι. Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι· Στόλος δὲ λέγεται τὸ ἔμβολον παρὰ τὸ εἰς ὀξὺ συνεστάλθαι· στόλον γὰρ ἔλεγον τὰ ἀπωξυμμένα. Λέγει δὲ χαλκήρη, τὸν χαλκῷ περιβεβλημένον.

εὐθὺς δὲ] B. Δέον οὕτως εἰπεῖν, εὐθὺς δὲ ναῦς ἐν νηῒ ὥρμησεν, ὁ δὲ ἔπαισεν εἶπεν. Ἐπειδὴ γὰρ ἡ ὁρμὴ αὐτῆς ἐπιτύψει καὶ συγκρούσει νηὸς ἑτέρας ἐγένετο, διὰ τοῦτο ἔπαισεν εἶπε. Χαλκήλατον δὲ στόλον λέγει τὴν ὁρμὴν ἣν μετὰ σιδήρου ἐποιεῖτο· τὰ γὰρ μακρὰ πλοῖα ἔμπροσθεν ἔχουσιν, ὡς αἰχμὴν ἀπὸ σιδήρου. Δι' ἧς τοῖς τῶν πολεμίων πλοίοις ἐπιφερόμενα θραύσιν ἐργάζονται. στόλον] πορείαν.

v. 407. ἦρξε δ' ἐμβολῆς] A. ἀρχὴν ἐποίησε τοῦ πρώτου πολέμου ναῦς Ἀθηναϊκή, ἤγουν ὁ Λυκομήδης ὁ Αἰσχραίου παῖς, καὶ δια-

κόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης ἤγουν τῆς Περσικῆς νηός· οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσίν· ἄλλος δὲ ἐπ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ἐπιτηδείως ἦγε τὸ δόρυ· τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ.

Ἑλληνικὴ] B. ὁ (f. ἡ) τοῦ Θεμιστοκλέους.

v. 409. κορύμβ'] B. τὰ ἄκρα. ἴθυνεν] ἐπέφερεν.

v. 410. τὰ πρῶτα μὲν] A. κατὰ τὴν ἀρχὴν μέν, φησί, τὸ συγκίνημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀνθίστατο καὶ ἀντεμάχετο τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νεῶν· μεταξὺ δὲ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν· καὶ οὐδαμοῦ τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν· οὐ γὰρ ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχῆσαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου· αὐτοὶ δὲ οἱ Πέρσαι ὑπ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεσι τῶν νηῶν, καὶ συνέθλαττον πάντα κωπήρη στόλον, οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κυκλόθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας, ἔπιπτον δὲ αἱ νῆες· θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν, ὥστε ἰδεῖν αὐτήν, ἤτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γέμουσα τῶν νεκρῶν· οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων, πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἠρέσσετο καὶ ἐκωπηλατεῖτο ἐν φυγῇ, ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. Οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται.

ῥεῦμα] B. πλῆθος.

v. 411. ἀντεῖχεν] B. καθίστατο. ἐν στενῷ] τῷ μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος. νεῶν] τῶν Περσικῶν.

v. 412. ἀρωγὴ δ' οὔ τις] B. οὐ γὰρ εἶχον ποῖ φύγοιεν. ἀλλήλοις] τοῖς ἐν ταῖς ναῦσι Πέρσαις.

v. 413. ἐμβολαῖς] B. συγκρούσεσι.

v. 414. παίοντ' ἔθραυον] A. παράλογον τὸ δυϊκόν.

v. 415. οὐκ ἀφραδμόνως] A. οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδιδάκτως.

ἀφραδμόνως] B. ἀνεπιστημόνως.

v. 416. ἔθεινον] B. ἐχώρουν [1].

v. 417. σκάφη νεῶν] A. ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες.

νεῶν] B. τῶν Περσικῶν.

v. 418. ναυαγίων] A. ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκάφος. Ναυαγίων δὲ ἐνταῦθα τῶν πτωμάτων.

v. 419. χοιράδες] B. θαλάσσιοι. πέτραι ἐπλήθυνον] ἔγεμον.

v. 420. ἠρέσσετο] B. ἐχώρει διὰ κωπηλασίας.

v. 422. τοὶ δ' ὥστε θύννους] A. οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἔπαιον καὶ ἔκοπτον ὥσπερ θύννους ἀγαῖσι κωπῶν· ἤγουν κλάσμασι· θραύσμασιν τ' ἐρειπίων. ἰχθύων βόλον] ἄγραν.

τοὶ δ'] B. οἱ Ἕλληνες. βόλον] ἄγραν.

v. 423. θραύσμασιν τ' ἐρειπίων] A. ἐρείπια κυρίως τὰ παραπτώματα τῶν οἴκων λέγεται, ἢ τὰ σώματα τὰ θνησιμαῖα, τὰ πτώσει ὑποπεσόντα. Καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα ἐρείπιά φησι θραύσματα τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν.

1) Num legit ἴθεον?

θραύσμασιν τ' ἐρειπίων] B. συντετριμμένων νεῶν· κυρίως δὲ ἐρείπιον ἐπὶ οἴκου.

v. 424. *ὁμοῦ*] B. τῷ συντετρίφθαι.

v. 425. *πελαγίαν*] B. Ἑλληνικήν.

426. *ἕως κελαινῆς νυκτὸς*] A. λείπει τὸ *τὴν μάχην*, ἵν' ᾖ οὕτως· ἕως τὸ ὄμμα τῆς μελαίνης καὶ σκοτεινῆς νυκτός, ἤτοι αὐτὴ ἡ νὺξ ἐπιγενομένη, ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης.

ἀφείλετο] B. τὸν πόλεμον.

v. 427. *κακῶν δὲ πλῆθος*] A. τὸ πλῆθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι καὶ ἐκπληρώσαιμι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροίην, ἤτοι μετὰ σπουδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομυθοίην.

v. 428. *στοιχηγοροίην*] B. κατὰ τάξιν διηγοίμην.

v. 429. *εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι*] A. καλῶς γὰρ γίνωσκε, ὅτι οὓς εἶπον θανεῖν οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας εἰσί. Γράφεται δὲ καὶ *Τοσοῦτ' ἀριθμὸν πλῆθος ἀνθρώπων*, τοσοῦτο κατὰ τὸν ἀριθμόν.

v. 430. *τοσουτάριθμον*] B. τοσοῦτο καὶ πολὺ καὶ μέγα κατὰ τὸν ἀριθμόν. Ἄριθμον τὸ ἀναρίθμητον· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μυρίου [1]), καὶ τοῦ *ἀριθμός*, *ἀάριθμον* καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν *ἄριθμον*.

v. 431. *αἶ αἶ*] A. φεῦ, φεῦ, μέγα πένθος τῶν κακῶν ἐῤῥάγη Πέρσαις, καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. Εὔκαιρος δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν θαλάσσῃ κυμάτων.

ἐῤῥωγεν] B. ἐπέπεσε.

v. 433. *μεσοῦν*] B. τὸ τότε συμβὰν τοῖς Πέρσαις κακὸν διηγούμενος, οὐδέπω τὸ ἥμισυ διηγησάμην. Ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι τὸ λοιπὸν τῆς διηγήσεως, ὡς δὶς εἶναι τοσοῦτον. Νόει οὖν τὸ μεσοῦν, ἢ ἀπαρέμφατον, ἢ οὐδέτερον.

v. 435. *ὡς τοῖςδε καὶ δὶς*] A. Γίνωσκε γὰρ ὅτι ὅσα εἶπον, δὶς τόσα εἰσίν. Ἃ ὑπέμειναν κακά, ἀντισήκωσιν καὶ ἀντιστάθμησιν δὶς τόσα ἔχουσιν, ἢ ὅσα εἶπον. *ῥοπῇ*] τῇ κακῶν δηλονότι.

τοῖςδε] B. οἷς εἶπον. *ἀντισηκῶσαι*] ἀντιπεσεῖν, ἀντιμετρῆσαι.

ῥοπῇ] ἐν βάρει, ἐν καθελκύσει.

v. 436. *καὶ τίς γένοιτ' ἂν*] A. καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων καὶ χείρων ταύτης; λέξον τίν' αὖ λέγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἐλθεῖν ὁρμῶσαν μείζονα τῶν κακῶν.

v. 438. *μάσσονα*] A. μείζονα.

ῥέπουσαν] B. χωροῦσαν [2]).

v. 439. *ἀκμαῖοι*] B. γενναῖοι.

v. 440. *ἐκπρεπεῖς*] B. καὶ ὡραῖοι.

v. 441. *αὐτῷ τ' ἄνακτι*] A. καὶ αὐτῷ τῷ ἄνακτι, ἤτοι βασιλεῖ τῷ Ξέρξῃ. *πίστιν ἐν πρώτοις*] εἰς πίστιν ἐν πρώτοις, ἤτοι πιστότατοι αὐτῷ ἦσαν.

1) μυρίου f. in μυρίον mutandum et ad ἀναρίθμητον referendum.
2) f. legit ῥέουσαν.

κόπτει τηνικαῦτα πάντα τὰ κόρυμβα καὶ τὰ ἀκροστόλια τῆς Φοινίσσης ἤγουν τῆς Περσικῆς νηός· οἱ γὰρ Φοίνικες τῶν Περσῶν εἰσίν· ἄλλος δὲ ἐπ' ἄλλην νῆα Περσικὴν ἐπιτηδείως ἦγε τὸ δόρυ· τὴν γὰρ ναῦν λέγει δόρυ.

Ἑλληνικὴ] B. ὁ (f. ἡ) τοῦ Θεμιστοκλέους.

v. 409. κορύμβ'] B. τὰ ἄκρα. ἴθυνεν] ἐπέφερεν.

v. 410. τὰ πρῶτα μὲν] A. κατὰ τὴν ἀρχὴν μέν, φησί, τὸ σύγκλημα τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ ἀνθίστατο καὶ ἀντεμάχετο τοῖς Ἀθηναίοις· ἐπεὶ δὲ ἐν στενῷ συνηθροίσθη τὸ πλῆθος τῶν νεῶν· μεταξὺ δὲ Σαλαμῖνος καὶ Αἰγίνης ἦν τὸ στενόν· καὶ οὐδαμοῦ τις βοήθεια ἀλλήλοις παρῆν· οὐ γὰρ ἠδύνατο ἕτερος ἑτέρῳ συμμαχῆσαι διὰ τὴν στενότητα τοῦ τόπου· αὐτοὶ δὲ οἱ Πέρσαι ὑπ' αὐτῶν ἐτύπτοντο ταῖς συγκρούσεσι καὶ προσαράξεσι τῶν νηῶν, καὶ συνέθλαττον πάντα κωπήρη στόλον, οἱ Ἕλληνες δὲ οὐκ ἀβούλως καὶ ἀδιδάκτως κυκλόθεν ἔτυπτον τοὺς Πέρσας, ἔπιπτον δὲ αἱ νῆες· θάλασσα δὲ οὐκ ἔτι ἦν, ὥστε ἰδεῖν αὐτήν, ἤτοι οὐκ ἐφαίνετο ἡ θάλασσα γέμουσα τῶν νεκρῶν· οἱ αἰγιαλοὶ δὲ καὶ αἱ θαλάσσιαι πέτραι ἔγεμον τῶν πτωμάτων, πᾶσα δὲ ναῦς Περσικὴ ἠρέσσετο καὶ ἐκωπηλατεῖτο ἐν φυγῇ, ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως. Οἱ γὰρ φεύγοντες οὐκ εὐτάκτως πορεύονται.

ῥεῦμα] B. πλῆθος.

v. 411. ἀντεῖχεν] B. καθίστατο. ἐν στενῷ] τῷ μεταξὺ Αἰγίνης καὶ Σαλαμῖνος. νεῶν] τῶν Περσικῶν.

v. 412. ἀρωγὴ δ' οὔ τις] B. οὐ γὰρ εἶχον ποῖ φύγοιεν. ἀλλήλοις] τοῖς ἐν ταῖς ναῦσι Πέρσαις.

v. 413. ἐμβολαῖς] B. συγκρούσεσι.

v. 414. παίοντ' ἔθραυον] A. παράλογον τὸ δυϊκόν.

v. 415. οὐκ ἀφραδμόνως] A. οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδιδάκτως.

ἀφραδμόνως] B. ἀνεπιστημόνως.

v. 416. ἔθεινον] B. ἐχώρουν [1]).

v. 417. σκάφη νεῶν] A. ἀντὶ τοῦ αἱ νῆες.

νεῶν] B. τῶν Περσικῶν.

v. 418. ναυαγίων] A. ναυαγία αὐτὸ τὸ πάθος, ναυάγιον δὲ αὐτὸ τὸ ναυαγῆσαν σκάφος. Ναυαγίων δὲ ἐνταῦθα τῶν πτωμάτων.

v. 419. χοιράδες] B. θαλάσσιοι. πέτραι ἐπλήθυνον] ἔγεμον.

v. 420. ἠρέσσετο] B. ἐχώρει διὰ κωπηλασίας.

v. 422. τοὶ δ' ὥςτε θύννους] A. οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες ἔπαιον καὶ ἔκοπτον ὥςπερ θύννους ἀγαῖσι κωπῶν· ἤγουν κλάσμασι· θραύσμασιν τ' ἐρειπίων. ἰχθύων βόλον] ἄγραν.

τοὶ δ'] B. οἱ Ἕλληνες. βόλον] ἄγραν.

v. 423. θραύσμασιν τ' ἐρειπίων] A. ἐρείπια κυρίως τὰ παραπτώματα τῶν οἴκων λέγεται, ἢ τὰ σώματα τὰ θνησιμαῖα, τὰ πτώσει ὑποπεσόντα. Καταχρηστικῶς δὲ ἐνταῦθα ἐρείπιά φησι θραύσματα τῶν νεῶν τῶν ἀφανισθεισῶν.

1) Num legit ἔθεον?

θραύσμασιν τ' ἐρειπίων] B. συντετριμμένων νεῶν· κυρίως δὲ ἐρείπιον ἐπὶ οἴκου.

v. 424. ὁμοῦ] B. τῷ συντετρίφθαι.

v. 425. πελαγίαν] B. Ἑλληνικήν.

426. ἕως κελαινῆς νυκτὸς] A. λείπει τὸ τὴν μάχην, ἵν' ᾖ οὕτως· ἕως τὸ ὄμμα τῆς μελαίνης καὶ σκοτεινῆς νυκτός, ἤτοι αὐτὴ ἡ νὺξ ἐπιγενομένη, ἔπαυσεν αὐτοὺς τῆς μάχης.

ἀφείλετο] B. τὸν πόλεμον.

v. 427. κακῶν δὲ πλῆθος] A. τὸ πλῆθος δὲ τῶν κακῶν οὐκ ἂν ἐκπλήσαιμί σοι καὶ ἐκπληρώσαιμι, οὐδ' ἂν εἰ δέκα ἡμέρας στοιχηγοροίην, ἤτοι μετὰ σπουδῆς καὶ ἐφεξῆς καὶ κατὰ τάξιν λέγοιμι, στοιχομυθοίην.

v. 428. στοιχηγοροίην] B. κατὰ τάξιν διηγοίμην.

v. 429. εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι] A. καλῶς γὰρ γίνωσκε, ὅτι οὓς εἶπον θανεῖν οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας εἰσί. Γράφεται δὲ καὶ Τοσοῦτ' ἄριθμον πλῆθος ἀνθρώπων, τοσοῦτο κατὰ τὸν ἄριθμον.

v. 430. τοσουτάριθμον] B. τοσσοῦτο καὶ πολὺ καὶ μέγα κατὰ τὸν ἄριθμον. Ἄριθμον τὸ ἀναρίθμητον· ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μυρίου [1]), καὶ τοῦ ἄριθμος, ἀάριθμον καὶ κράσει τῶν δύο αα εἰς α μακρὸν ἄριθμον.

v. 431. αἶ αἶ] A. φεῦ, φεῦ, μέγα πένθος τῶν κακῶν ἐῤῥάγη Πέρσαις, καὶ πᾶσι τοῖς βαρβάροις. Εὔκαιρος δὲ ἡ τροπὴ ἀπὸ τῶν ἐν θαλάσσῃ κυμάτων.

ἔῤῥωγεν] B. ἐπέπεσε.

v. 433. μεσοῦν] B. τὸ τότε συμβὰν τοῖς Πέρσαις κακὸν διηγούμενος, οὐδέπω τὸ ἥμισυ διηγησάμην. Ἀλλὰ τοσοῦτόν ἐστι τὸ λοιπὸν τῆς διηγήσεως, ὡς δὶς εἶναι τοσοῦτον. Νόει οὖν τὸ μεσοῦν, ἢ ἀπαρέμφατον, ἢ οὐδέτερον.

v. 435. ὡς τοῖσδε καὶ δὶς] A. Γίνωσκε γὰρ ὅτι ὅσα εἶπον, δὶς τόσα εἰσίν. Ἃ ὑπέμειναν κακά, ἀντισήκωσιν καὶ ἀντιστάθμησιν δὶς τόσα ἔχουσιν, ἢ ὅσα εἶπον. ῥοπῇ] τῇ κακῶν δηλονότι.

τοῖσδε] B. οἷς εἶπον. ἀντισηκῶσαι] ἀντιπεσεῖν, ἀντιμετρῆσαι. ῥοπῇ] ἐν βάρει, ἐν καθελκύσει.

v. 436. καὶ τίς γένοιτ' ἂν] A. καὶ τίς ἂν τύχη γένοιτο ἐχθίων καὶ χείρων ταύτης; λέξον τίν' αὖ λέγεις ταύτην τὴν συμφορὰν ἐλθεῖν ὁρμῶσαν μείζονα τῶν κακῶν.

v. 438. μάσσονα] A. μείζονα.

ῥέουσαν] B. χωροῦσαν [2]).

v. 439. ἀκμαῖοι] B. γενναῖοι.

v. 440. ἐκπρεπεῖς] B. καὶ ὡραῖοι.

v. 441. αὐτῷ τ' ἄνακτι] A. καὶ αὐτῷ τῷ ἄνακτι, ἤτοι βασιλεῖ τῷ Ξέρξῃ. πίστιν ἐν πρώτοις] εἰς πίστιν ἐν πρώτοις, ἤτοι πιστότατοι αὐτῷ ἦσαν.

1) μυρίου f. in μυρίον mutandum et ad ἀναρίθμητον referendum.
2) f. legit ῥέουσαν.

v. 443. συμφορᾶς] B. ἕνεκα.

v. 445. νῆσός τις ἐστὶν] A. τὴν Ψυττάλειαν φησίν, ἥτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος ρε΄ σταδίους, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλοντο.

νῆσος] B. ἡ Ψυττάλεια ἀπέχουσα Σαλαμῖνος σταδίους (ἑκατὸν) πέντε.

v. 446. ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν] A. φιλόχορον τὸν Πᾶνα τὸν θεὸν λέγει, τὸν αὐλητήν· ἐμβατεύειν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτόν φησιν, ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης τῆς νήσου, ἢ ὡς ἐρήμου. Ἐρήμοις γὰρ τόποις οὗτος ὁ θεὸς ἐνδιατρίβειν εἰώθει.

βαιὰ] B. μικρά. δύςορμος] δυςλίμενος. ὁ φιλόχορος] ὁ τῇ μουσικῇ χοροὺς συστάς· τοιοῦτος γὰρ ὁ θεός. Ναὸς δὲ ἦν αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' αἰγιαλῷ.

v. 447. ἐμβατεύει] B. περιπατεῖ.

v. 448. ἐνταῦθα πέμπει τοὺς] A. ἐνταῦθα, φησί, πρὸς τὴν εἰρημένην νῆσον τὴν Ψυττάλειαν πέμπει τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν νεῶν φθαρέντες πρὸς τὴν νῆσον ἐκσωζοίατο, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκσωθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν νῆσον, κτείνοιεν καὶ φονεύσειαν ῥαδίως κρατηθέντα τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας ὑπεκσώζοιεν ὑπὸ τῶν θαλασσίων πόρων. Κακῶς ἱστορῶν, προβλέπων καὶ νοῶν καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον. Ἄλλως· ἐκεῖ γὰρ ἔπεμψε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα ἐὰν φεύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλθωσιν ἐκεῖσε ἀποκτανθῶσι παρ' αὐτῶν. Ἐγένετο δὲ τοὐναντίον. Τὸ δὲ ἱστορῶν σημείωσαι (?) ἀντὶ τοῦ προβλέπων.

v. 449. φθαρέντες] B. ἡττηθέντες ἐχθροὶ] οἱ Ἕλληνες. νῆσον] εἰς τήν.

v. 450. εὐχείρωτον] B. εὐκατάληπτον.

v. 452. ὡς γὰρ] A. ἐπεὶ γάρ, φησίν, ὁ θεὸς ἔδωκε τοῖς Ἕλλησι κῦδος καὶ δόξαν νεῶν, ἤτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθήμερον καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπήδων ἀπὸ τῶν νεῶν, φράξαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς κατεσκευασμένοις· περιεκυκλοῦντο δὲ καὶ συνεῖχον πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥςτε ἀμηχανεῖν τοὺς Πέρσας που φύγοιεν.

ἱστορῶν] B. σκοπῶν. ὡς] ἐπεί.

v. 453. κῦδος] B. δόξαν, κράτος, ὑπεροχήν.

v. 454. αὐθήμερον] B. παραυτίκα. δέμας] σῶμα.

v. 455. ἀμφὶ] B. περί.

v. 456. νῆσον] B. τὴν Ψυττάλειαν. ἀμηχανεῖν] αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε παραγενομένων, καί ποτε μὲν λίθοις, πότε δὲ οἰστοῖς αὐτοὺς βαλόντων.

v. 457. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν ἠράσσοντο] A. ἤγουν λίθοις ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο λιθολευστούμενοι· ἀπὸ τῆς τοξικῆς τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προςπίπτοντες ἔλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς Πέρσας. Θώμιγξ δέ ἐστιν ὁ λεπτότατος σχοῖνος. Μεταφορικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν τοῦ τόξου.

v. 458. ἠράσσοντο] B. ἐπλήττοντο.

v. 459. θώμιγγος] B. νευρᾶς. ὤλλυσαν] ἔφθειρον.

v. 460. τέλος δ' ἐφορμηθέντες] A. ὕστερον δὲ κινηθέντος ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἑνὸς ῥόθου καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς, κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περσῶν ἕως ἐθανάτωσαν ἅπαντας. Ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν ὁρῶν βάθος κακῶν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ἕδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ, φησί, τόπῳ. Καὶ διὰ τοῦτο ἑώρα τὸν στρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. Ἕδραν γὰρ εἶχε πλησίον τῆς πελαγιζούσης θαλάσσης.

v. 461. δυστήνων] B. τῶν Περσῶν.

v. 463. βάθος] B. μέγεθος, πλῆθος.

v. 464. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ ὑψηλὸν ὄχθον] A. ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ, καὶ βλέπειν· ὑψηλὸς γὰρ ἦν. Τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαρὰν, κεχωρισμένην, εὖ ἔχουσαν οἷον τὴν ἄποψιν, καὶ ἐπιτηροῦσαν τὸν λεὼν ἅπαντα. Ἢ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα. Ὑψηλὸν δὲ ὄχθον λέγει τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν Αἰγάλεων ὥς φησιν Ἡρόδοτος. (lib. VIII. cap. 90.)

εὐαγῆ] B. εὐκατάληπτον.

v. 465. ὄχθον] B. τὸν Αἰγιάλεων, ὡς Ἡρόδοτος φησίν. πελασγίας] τῆς Ἑλληνικῆς.

v. 466. ῥήξας δὲ πέπλους] A. διασχίσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἀνοιμώξας ὀξὺ καὶ μέγα, ὥρμα σὺν φυγῇ, ἤτοι ἔφευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ εὐθέως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος δηλαδὴ τὸ φεύγειν.

v. 467. παραγγείλας] B. προςδραμὼν, πλησιάσας. ἄφαρ] εὐθέως.

v. 468. ἧιξ'] B. ὥρμησεν. τοιάνδε] συμφοράν.

v. 469. πρὸς τῇ πάροιθεν] B. ἡ (f. ἣν) διηγήσαμην, ἢ τῇ τοῦ Δαρειόυ. πάρα] πάρεστι. στένει] στενάζει.

v. 470. ὦ στυγνὲ δαῖμον] A. ὦ τύχη, ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιάζειν ποιοῦσα ἡμᾶς, ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀποτυχεῖν ὧν ἤλπιζον.

ἔψευσας] B. ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν λογισμῶν ἐλπίζοντας ἀκονιτὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα αἱρήσειν, καὶ μηδένα αὐτοῖς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (?) μὴ ὅτι μαχέσασθαι.

v. 473. οὓς πρόσθε Μαραθὼν] A. Μαραθὼν ὄρος ὅπου πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὓς ὁ Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀριθμῷ ὡσεὶ μυριάδας λ'· ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανεὶς, καὶ τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγὼν, ταῖς Ἀθήναις ἐπεχωρίαζε.

v. 474. πράξειν] B. ἀπαιτήσειν.

v. 477. τορῶς] B. ἀκριβῶς.

v. 478. ναῶν δὲ ταγοὶ] A. οἱ ταγοὶ δὲ καὶ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων νεῶν σύδην καὶ ὁρμητικῶς αἱροῦνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον· ἤτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ ἔφυγον, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν χει-

v. 443. συμφορᾶς] B. ἕνεκα.

v. 445. νῆσός τις ἐστὶν] A. τὴν Ψυττάλειαν φησὶν, ἥτις ἀπέχει τῆς Σαλαμῖνος ρε΄ σταδίους, ὅπου φυγόντες οἱ ἡγεμόνες τῶν Περσῶν, ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀπώλοντο.

νῆσος] B. ἡ Ψυττάλεια ἀπέχουσα Σαλαμῖνος σταδίους (ἑκατὸν) πέντε.

v. 446. ἣν ὁ φιλόχορος Πὰν] A. φιλόχορον τὸν Πᾶνα τὸν θεὸν λέγει, τὸν αὐλητήν· ἐμβατεύειν δὲ ταύτην τὴν νῆσον τοῦτόν φησιν, ἢ ὡς ἱερᾶς Πανὸς οὔσης τῆς νήσου, ἢ ὡς ἐρήμου. Ἐρήμοις γὰρ τόποις οὗτος ὁ θεὸς ἐνδιατρίβειν εἰώθει.

βαιὰ] B. μικρά. δύςορμος] δυςλίμενος. ὁ φιλόχορος] ὁ τῇ μουσικῇ χοροὺς συστάς· τοιοῦτος γὰρ ὁ θεός. Ναὸς δὲ ἦν αὐτοῦ ἐνταῦθα παρ' αἰγιαλῷ.

v. 447. ἐμβατεύει] B. περιπατεῖ.

v. 448. ἐνταῦθα πέμπει τοὺς] A. ἐνταῦθα, φησί, πρὸς τὴν εἰρημένην νῆσον τὴν Ψυττάλειαν πέμπει τούτους ὁ Ξέρξης, ὅπως ὅταν οἱ ἐχθροὶ τῶν Περσικῶν νεῶν φθαρέντες πρὸς τὴν νῆσον ἐκσωζοίατο, ἀντὶ τοῦ μετὰ φθορᾶς καὶ βλάβης ἐκσωθῶσι καὶ ἐξέλθωσι πρὸς τὴν νῆσον, κτείνοιεν καὶ φονεύσειαν ῥαδίως κρατηθέντα τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων, τοὺς φίλους δὲ Πέρσας ὑπεκσώζοιεν ὑπὸ τῶν θαλασσίων πόρων. Κακῶς ἱστορῶν, προβλέπων καὶ νοῶν καὶ σκοπῶν τὸ μέλλον. Ἄλλως· ἐκεῖ γὰρ ἔπεμψε τοὺς ἡγεμόνας ὁ Ξέρξης, ἵνα ἐὰν φεύγοντες οἱ Ἀθηναῖοι ἔλθωσιν ἐκεῖσε ἀποκτανθῶσι παρ' αὐτῶν. Ἐγένετο δὲ τοὐναντίον. Τὸ δὲ ἱστορῶν σημείωσαι (?) ἀντὶ τοῦ προβλέπων.

v. 449. φθαρέντες] B. ἡττηθέντες ἐχθροὶ] οἱ Ἕλληνες. νῆσον] εἰς τήν.

v. 450. εὐχείρωτον] B. εὐκατάληπτον.

v. 452. ὡς γὰρ] A. ἐπεὶ γάρ, φησίν, ὁ θεὸς ἔδωκε τοῖς Ἕλλησι κῦδος καὶ δόξαν νεῶν, ἤτοι ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἐτίμησεν, αὐθήμερον καὶ ἐν αὐτῇ ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐξέθρωσκον καὶ ἐπήδων ἀπὸ τῶν νεῶν, φράξαντες τὸ σῶμα ἑαυτῶν ὅπλοις καλῶς κατεσκευασμένοις· περιεκυκλοῦντο δὲ καὶ συνεῖχον πᾶσαν τὴν νῆσον, ὥςτε ἀμηχανεῖν τοὺς Πέρσας που φύγοιεν.

ἱστορῶν] B. σκοπῶν. ὡς] ἐπεί.

v. 453. κῦδος] B. δόξαν, κράτος, ὑπεροχήν.

v. 454. αὐθήμερον] B. παραυτίκα. δέμας] σῶμα.

v. 455. ἀμφὶ] B. περί.

v. 456. νῆσον] B. τὴν Ψυττάλειαν. ἀμηχανεῖν] αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε παραγενομένων, καί ποτε μὲν λίθοις, πότε δὲ οἰστοῖς αὐτοὺς βαλόντων.

v. 457. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτρῃσιν ἠράσσοντο] A. ἤγουν λίθοις ἐβάλλοντο καὶ συνετρίβοντο λιθολευστούμενοι· ἀπὸ τῆς τοξικῆς τε θώμιγγος ἰοὶ καὶ βέλη προςπίπτοντες ἔλυσαν καὶ ἔφθειραν τοὺς Πέρσας. Θώμιγξ δέ ἐστιν ὁ λεπτότατος σχοῖνος. Μεταφορικῶς δὲ ἐνταῦθα λέγει τὴν νευρὰν τοῦ τόξου.

v. 458. ἠράσσοντο] B. ἐπλήττοντο.

v. 459. φώμιγγος] Β. νευρᾶς. ὤλλυσαν] ἔφθειρον.

v. 460. τέλος δ' ἐφορμηθέντες] Α. ὕστερον δὲ κινηθέντος ὁμοῦ πάντες οἱ Ἕλληνες ἐξ ἑνὸς ῥόθου καὶ ἐκ μιᾶς ῥοπῆς, κρεοκοποῦσι τὰς σάρκας τῶν ἀθλίων Περσῶν ἕως ἐθανάτωσαν ἅπαντας. Ὁ Ξέρξης δὲ ἐθρήνησεν ὁρῶν βάθος κακῶν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ἕδραν γὰρ εἶχεν καὶ ἐκάθητο ἐν ὑψηλῷ, φησί, τόπῳ. Καὶ διὰ τοῦτο ἑώρα τὸν στρατὸν ὁ Ξέρξης καὶ τὰ αὐτῷ συμβάντα. Ἕδραν γὰρ εἶχε πλησίον τῆς πελαγιζούσης θαλάσσης.

v. 461. δυστήνων] Β. τῶν Περσῶν.

v. 463. βάθος] Β. μέγεθος, πλῆθος.

v. 464. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ ὑψηλὸν ὄχθον] Α. ὅθεν ἐδύνατο καλῶς ἄγειν τὸν ὀφθαλμὸν πανταχοῦ, καὶ βλέπειν· ὑψηλὸς γὰρ ἦν. Τὸ δὲ εὐαγῆ παντὸς στρατοῦ ἀντὶ τοῦ καθαρὰν, κεχωρισμένην, εὖ ἔχουσαν οἷον τὴν ἄποψιν, καὶ ἐπιτηροῦσαν τὸν λεὼν ἅπαντα. Ἢ αὐγάζοντα καὶ ὁρῶντα. Ὑψηλὸν δὲ ὄχθον λέγει τὸ ἀντικρὺ Σαλαμῖνος ὄρος τὸν Αἰγάλεων ὥς φησιν Ἡρόδοτος. (lib. VIII. cap. 90.)

εὐαγῆ] Β. εὐκατάληπτον.

v. 465. ὄχθον] Β. τὸν Αἰγιάλεων, ὡς Ἡρόδοτος φησίν. πελασγίας] τῆς Ἑλληνικῆς.

v. 466. ῥήξας δὲ πέπλους] Α. διασχίσας δὲ τὰ ἱμάτια ἑαυτοῦ, καὶ ἀνοιμώξας ὀξὺ καὶ μέγα, ὥρμα σὺν φυγῇ, ἤτοι ἔφευγε ταχέως, ἄφαρ καὶ εὐθέως παραγγείλας καὶ συμβουλευσάμενος δηλαδὴ τὸ φεύγειν.

v. 467. παραγγείλας] Β. προςδραμών, πλησιάσας. ἄφαρ] εὐθέως.

v. 468. ἧξ'] Β. ὥρμησεν. τοιάνδε] συμφοράν.

v. 469. πρὸς τῇ πάροιθεν] Β. ἣ (f. ἣν) διηγήσαμην, ἢ τῇ τοῦ Δαρειόυ. πάρα] πάρεστι. στένει] στενάζει.

v. 470. ὦ στυγνὲ δαῖμον] Α. ὦ τύχη, ἡ στυγνάζειν καὶ ἀνιάζειν ποιοῦσα ἡμᾶς, ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν φρενῶν τοὺς Πέρσας καὶ ἀποτυχεῖν ὧν ἤλπιζον.

ἔψευσας] Β. ψευσθῆναι ἐποίησας τῶν λογισμῶν ἐλπίζοντας ἀκονιτὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα αἱρήσειν, καὶ μηδένα αὐτοῖς εἰς ὄψιν ἐλθεῖν (?) μὴ ὅτι μαχέσασθαι.

v. 473. οὓς πρόσθε Μαραθὼν] Α. Μαραθὼν ὄρος ὅπου πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἀπώλοντο, οὓς ὁ Δαρεῖος πολεμῆσαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀπέστειλε, τῷ ἀριθμῷ ὡσεὶ μυριάδας λ'· ἐφ' ᾧ Ξέρξης μανείς, καὶ τοὺς Πέρσας πάντας καὶ τοὺς ἀπὸ τῶν πέριξ πόλεων συναγαγών, ταῖς Ἀθήναις ἐπεχωρίαζε.

v. 474. πράξειν] Β. ἀπαιτήσειν.

v. 477. τορῶς] Β. ἀκριβῶς.

v. 478. ναῶν δὲ ταγοὶ] Α. οἱ ταγοὶ δὲ καὶ ἡγεμόνες τῶν λελειμμένων νεῶν σύδην καὶ ὁρμητικῶς αἱροῦνται φυγὴν κατ' οὖρον οὐκ εὔκοσμον· ἤτοι οὐκ ἐν ἐπιτηδείῳ καιρῷ ἔφυγον, τροπικῶς ἀπὸ τῶν ἐν χει-

μῶνι πλεόντων, ὅτε πνέουσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. Τινὲς δὲ τοῦτο φασὶν οὕτως, ὅτι ἐκεῖσε, φησίν, ἀπίασιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος φέρει.

ναῶν δὲ] B. οὗτος ὁ σύνδεσμος συναφειά ἐστι πρὸς τὴν ἄνω διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ἀγγέλου, εἰ καὶ διὰ μέσου ἡ Ἄτοσσα ἀπεκλαύσατο τὴν τῶν Περσῶν δυςτυχίαν. τῶν λελειμμένων] ἐναπολειφθεισῶν. σύδην] ὁρμητικῶς.

v. 479. κατ' οὖρον] B. κατ' εὐθεῖαν, καθ' ὁρμήν.

v. 481. οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος] A. τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. Οἱ μὲν οὖν, φησίν, ἐς τὴν Βοιωτῶν χθόνα, τῷ δίψει φθειρόμενοι καὶ ἀποθνήσκοντες· οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρειμένοι, καὶ οἷον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Δωρίδα γῆν, καὶ τὸν Μηλιᾶ κόλπον, ὅπου ῥέει ὁ Σπερχειὸς ποταμός. Οὗτος γὰρ ἐξ Ἀνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.

γάνος] B. εὐφροσύνην.

v. 482. πονοῦντες] B. ταλαιπωροῦντες ὄλλυντα. κενοὶ] καταβεβλημένοι, χαῦνοι.

v. 485. ἄρδει] B. πιαίνει.

v. 486. κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς] A. ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκέων ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἡ πόλις τῶν Θετταλῶν, ἐνδεεῖς ὄντας καὶ χρῄζοντας τροφῆς· ὅπου πολλοὶ ἀπέθανον· ἀπό τε δίψης καὶ πείνης. Ταῦτα ἦν τότε.

γῆς Ἀχαΐδος πέδον] B. πέδον Ἀχαΐδος, ἡ Μονεμβασία ἡ πρὶν λεγομένη Δωρίς.

v. 487. Θεσσαλῶν πόλισμ'] B. ἡ Λάρισσα, ἢ τὰ Φάρσαλα.

v. 490. Μαγνητικὴν] B. ἔστι γὰρ ἐν Μακεδονίᾳ πόλις Μαγνησία, ὥς φησι Δημοσθένης, περὶ τὸν Ὄλυμπον.

v. 491. Ἀξίου] B] τοῦ Βαρδάρη ποταμοῦ.

v. 492. Βόλβης θ' ἕλειον] A. Βόλβη ὄνομα λίμνης Θρακικῆς, ἥτις ἑλώδης καὶ τελματώδης οὖσα καὶ κάθυγρος, δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσι.

Βόλβης] B. λίμνης ἐν αὐτῇ οὔσης Μακεδονίᾳ.

v. 493. Ἠδωνίδ'] B. Μακεδονικήν.

v. 494. ἄωρον] B. παρὰ καιρόν· οὐ γὰρ χειμωνικὸς ἦν καιρός. ὦρσε] ἐνέβαλε.

v. 495. ἁγνοῦ Στρυμόνος] A. ἁγνοῦ, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. Ἔστιν οὗτος ποταμὸς Θρᾴκης. Θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] ὅςτις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεούς, τότε προσεκύνει τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσεων. Ἐπεὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾷ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλῳ πεπηγότα. Λέγει δὲ τὸν Στρυμόνα. Ἄλλως. Καὶ ὁ πάνυ ἀσεβὴς τότε προςεκύνει τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν.

ἁγνοῦ] B. καθαροῦ.

γαῖαν οὐρανόν τε] B. καταχθονίους καὶ οὐρανίους θεούς.

v. 498. θεοκλυτῶν] B. παρακαλῶν τοὺς θεούς.

v. 500. *χὤςτις μὲν ἡμῶν*] *A.* ὅςτις μὲν ὡρμήθη καὶ ὥρμησε περάσαι τὸν πεπηγότα ποταμόν, πρὶν σκεδασθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἤγουν πρὸ τοῦ ἥλιον ἀνατεῖλαι καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθη. Κυρίως δὲ σκεδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ παυθῆναι ἐστί.

σκεδασθῆναι] *B.* διαχυθῆναι. *θεοῦ*] τοῦ Ἡλίου.

v. 502. *φλέγων γὰρ αὐγαῖς*] *A.* ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου, περιφραστικῶς ὁ ἥλιος, φλέγων καὶ λάμπων ἐν αὐγαῖς καὶ ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, διῆκε τὸν ποταμὸν μέσον, ἤγουν διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε, θερμαίνων ἐκεῖνον· ἔπιπτον δὲ καὶ ἀπεπνίγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς. Εὐτυχὴς δὲ ἦν, ὅςτις ταχινώτερον τῶν ἄλλων ἀπέθανε.

v. 503. *διῆκε*] *B.* διῆλθε.

v. 504. *πῖπτον*] *B.* οἱ διὰ τοῦ κρυστάλλου περῶντες τῷ ἡλίῳ διαλυθέντος.

v. 506. *ὅσοι δὲ λοιποὶ*] *A.* ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι, καὶ ὅσοι ἔτυχον σωτηρίας, ἤτοι οὐκ ἐπνίγησαν, τὴν Θρᾴκην διελθόντες μόλις ἥκουσιν ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν, τὴν ἑστιοῦχον καὶ ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἑστίαν· ὥςτε στένειν μετὰ τοσαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας, οὓς ἀνεθρέψατο. Τινὲς δὲ τὸ ὥςτε στενάζειν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόασι, καί φασιν, ἥκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥςτε τὴν πόλιν τούτους στενάζειν.

v. 509. *ἑστιοῦχον*] *B.* οἰκείαν.

v. 511. *ταῦτ᾽ ἐστ᾽ ἀληθῆ*] *A.* ταῦτα ὅσα εἶπον, ἀληθῆ· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρίημι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρσαις.

v. 512. *ἐγκατέσκηψε*] *B.* ἐπέθηκεν, ἐνέβαλλεν. *θεὸς*] ἡ τύχη.

v. 513. *ὦ δυσπόνητε*] *A.* ὦ δαῖμον δυςπόνητε καὶ χαλεποὺς πόνους ἡμῖν ἐμποιήσας, ὡς λίαν βαρὺς ἐνήλου καὶ ἐπήδησας πᾶσι τοῖς Πέρσαις. Ἤγουν, ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις.

δυςπόνητε] *B.* δυστυχίας αἴτιε.

v. 515. *οἲ ἐγὼ τάλαινα*] *A.* φεῦ ἐγὼ ἡ ἀθλία ἕνεκεν τοῦ ἀπολομένου καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ.

διαπεπραγμένου] *B.* ἠφανισμένου.

v. 518. *ὑμεῖς δὲ φαύλως*] *A.* πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσα φησίν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτὰ τὰ ὀνείρατα ἐκρίνατε. Ὀνείρατα δέ φησιν ἃ εἴρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα·

> Πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι

καὶ

> Ὁρῶ δὲ φεύγοντ᾽ αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
> Φοίβου.

φαύλως] *B.* ταπεινῶς.

v. 519. *ὅμως δ᾽ ἐπειδὴ*] *A*, ὅμως ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσί μοι εὔξασθαι θεοῖς, θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἥξω λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων δωρήματα τῇ Γῇ τε καὶ νεκροῖς, πέλανον. Πέλανος δέ ἐστιν ὁ ἐζυμωμένος καὶ πεπηγὼς

μῶνι πλεόντων, ὅτε πνέουσιν ὀλέθριοι ἄνεμοι. Τινὲς δὲ τοῦτο φασὶν οὕτως, ὅτι ἐκεῖσε, φησίν, ἀπίασιν ὅπου αὐτοὺς ὁ ἄνεμος φέρει.

ναῶν δὲ] B. οὗτος ὁ σύνδεσμος συνάφειά ἐστι πρὸς τὴν ἄνω διήγησιν αὐτοῦ τοῦ ἀγγέλου, εἰ καὶ διὰ μέσου ἡ Ἄτοσσα ἀπεκλαύσατο τὴν τῶν Περσῶν δυστυχίαν. τῶν λελειμμένων] ἐναπολειφθεισῶν. σύδην] ὁρμητικῶς.

v. 479. κατ' οὖρον] B. κατ' εὐθεῖαν, καθ' ὁρμήν.

v. 481. οἱ μὲν ἀμφὶ Κρηναῖον γάνος] A. τόπος Βοιωτίας ἡ Κρήνη. Οἱ μὲν οὖν, φησίν, ἐς τὴν Βοιωτῶν χθόνα, τῷ δίψει φθειρόμενοι καὶ ἀποθνήσκοντες· οἱ δὲ ἀπολειφθέντες, παρειμένοι, καὶ οἷον μικρὸν ἀσθμαίνοντες, ἐκπερῶμεν πρὸς τὴν Φωκίδα καὶ τὴν Δωρίδα γῆν, καὶ τὸν Μηλιᾶ κόλπον, ὅπου ῥέει ὁ Σπερχειὸς ποταμός. Οὗτος γὰρ ἐξ Ἀνιάνων ῥέων εἰς τὸν Μηλιακὸν ἐμβάλλει κόλπον.

γάνος] B. εὐφροσύνην.

v. 482. πονοῦντες] B. ταλαιπωροῦντες ὤλλυντο. κενοὶ] καταβεβλημένοι, χαῦνοι.

v. 485. ἄρδει] B. πιαίνει.

v. 486. κἀντεῦθεν ἡμᾶς γῆς] A. ἀπὸ δὲ τῆς γῆς τῶν Φωκέων ἐδέξατο ἡμᾶς ἡ γῆ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἡ πόλις τῶν Θετταλῶν, ἐνδεεῖς ὄντας καὶ χρῄζοντας τροφῆς· ὅπου πολλοὶ ἀπέθανον· ἀπό τε δίψης καὶ πείνης. Ταῦτα ἦν τότε.

γῆς Ἀχαΐδος πέδον] B. πέδον Ἀχαΐδος, ἡ Μονεμβασία ἡ πρὶν λεγομένη Δωρίς.

v. 487. Θεσσαλῶν πόλισμ'] B. ἡ Λάρισσα, ἢ τὰ Φάρσαλα.

v. 490. Μαγνητικὴν] B. ἔστι γὰρ ἐν Μακεδονίᾳ πόλις Μαγνησία, ὥς φησι Δημοσθένης, περὶ τὸν Ὄλυμπον.

v. 491. Ἀξίου] B] τοῦ Βαρδάρη ποταμοῦ.

v. 492. Βόλβης θ' ἕλειον] A. Βόλβη ὄνομα λίμνης Θρακικῆς, ἥτις ἑλώδης καὶ τελματώδης οὖσα καὶ κάθυγρος, δόνακας πολλοὺς ἀναδίδωσι.

Βόλβης] B. λίμνης ἐν αὐτῇ οὔσης Μακεδονίᾳ.

v. 493. Ἠδωνίδ'] B. Μακεδονικήν.

v. 494. ἄωρον] B. παρὰ καιρόν· οὐ γὰρ χειμωνικὸς ἦν καιρός. ὦρσε] ἐνέβαλε.

v. 495. ἁγνοῦ Στρυμόνος] A. ἁγνοῦ, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ διειδὲς φυλάττειν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. Ἔστιν οὗτος ποταμὸς Θρᾴκης. Θεοὺς δέ τις τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ] ὅςτις δὲ τῶν Περσῶν πρὶν οὐκ ἐγίνωσκε τοὺς θεούς, τότε προσεκύνει τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν μετὰ λιτῶν καὶ παρακλήσεων. Ἐπεὶ δὲ πολλὰ παρακαλῶν καὶ γονυπετῶν ὁ στρατὸς ἐπαύσατο, διαπερᾷ τὸν πόρον καὶ τὸν ποταμὸν τὸν κρυστάλλῳ πεπηγότα. Λέγει δὲ τὸν Στρυμόνα. Ἄλλως. Καὶ ὁ πάνυ ἀσεβὴς τότε προςεκύνει τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν.

ἁγνοῦ] B. καθαροῦ.

γαῖαν οὐρανόν τε] B. καταχθονίους καὶ οὐρανίους θεούς.

v. 498. θεοκλυτῶν] B. παρακαλῶν τοὺς θεούς.

v. 500. χὤςτις μὲν ἡμῶν] *A.* ὅςτις μὲν ὡρμήθη καὶ ὥρμησε περάσαι τὸν πεπηγότα ποταμόν, πρὶν σκεδασθῆναι πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, ἤγουν πρὸ τοῦ ἥλιον ἀνατεῖλαι καὶ τὸ πεπηγὸς θερμᾶναι, κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθη. Κυρίως δὲ σκεδασθῆναι τὸ ἀφανισθῆναι καὶ παυθῆναι ἐστί.

σκεδασθῆναι] *B.* διαχυθῆναι. θεοῦ] τοῦ Ἡλίου.

v. 502. φλέγων γὰρ αὐγαῖς] *A.* ὁ γὰρ λαμπρὸς κύκλος τοῦ ἡλίου, περιφραστικῶς ὁ ἥλιος, φλέγων καὶ λάμπων ἐν αὐγαῖς καὶ ταῖς οἰκείαις ἀκτῖσι, διῆκε τὸν ποταμὸν μέσον, ἤγουν διελθεῖν καὶ ῥεῦσαι καὶ λυθῆναι τὸ πεπηγὸς ἐποίησε, θερμαίνων ἐκεῖνον· ἔπιπτον δὲ καὶ ἀπεπνίγοντο ἐν τῷ ποταμῷ συνεχεῖς. Εὐτυχὴς δὲ ἦν, ὅςτις ταχινώτερον τῶν ἄλλων ἀπέθανε.

v. 503. διῆκε] *B.* διῆλθε.

v. 504. πῖπτον] *B.* οἱ διὰ τοῦ κρυστάλλου περῶντες τῷ ἡλίῳ διαλυθέντος.

v. 506. ὅσοι δὲ λοιποὶ] *A.* ὅσοι δὲ ἐπίλοιποι, καὶ ὅσοι ἔτυχον σωτηρίας, ἤτοι οὐκ ἐπνίγησαν, τὴν Θρᾴκην διελθόντες μόλις ἥκουσιν ἐπὶ τὴν Περσίδα γῆν, τὴν ἑστιοῦχον καὶ ἔχουσαν αὐτῶν τὴν ἑστίαν· ὥςτε στένειν μετὰ τοσαῦτα κακὰ καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν, τὴν τοὺς αὐτῆς φιλοῦσαν πολίτας, οὓς ἀνεθρέψατο. Τινὲς δὲ τὸ ὥςτε στενάζειν ἐπὶ τῆς πόλεως ἀποδιδόασι, καί φασιν, ἥκουσιν οὗτοι πρὸς τὴν αὐτῶν πατρίδα, ὥςτε τὴν πόλιν τούτους στενάζειν.

v. 509. ἑστιοῦχον] *B.* οἰκείαν.

v. 511. ταῦτ' ἐστ' ἀληθῆ] *A.* ταῦτα ὅσα εἶπον, ἀληθῆ· πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα παρίημι τῶν κακῶν, ἃ ὁ θεὸς ἐπελθεῖν ἐποίησε τοῖς Πέρσαις.

v. 512. ἐγκατέσκηψε] *B.* ἐπέθηκεν, ἐνέβαλλεν. θεὸς] ἡ τύχη.

v. 513. ὦ δυσπόνητε] *A.* ὦ δαῖμον δυςπόνητε καὶ χαλεποὺς πόνους ἡμῖν ἐμποιήσας, ὡς λίαν βαρὺς ἐνήλου καὶ ἐπήδησας πᾶσι τοῖς Πέρσαις. Ἤγουν, ὦ χαλεπὴ τύχη, ὡς ἄγαν βαρεῖα ἐπῆλθες τοῖς Πέρσαις.

δυςπόνητε] *B.* δυςτυχίας αἴτιε.

v. 515. οἳ ἐγὼ τάλαινα] *A.* φεῦ ἐγὼ ἡ ἀθλία ἕνεκεν τοῦ ἀπολομένου καὶ ἀφανισθέντος στρατοῦ.

διαπεπραγμένου] *B.* ἠφανισμένου.

v. 518. ὑμεῖς δὲ φαύλως] *A.* πρὸς τὸν χορὸν ἡ Ἄτοσσα φησίν, ὑμεῖς δὲ οὐκ ἀληθῶς αὐτὰ τὰ ὀνείρατα ἐκρίνατε. Ὀνείρατα δέ φησιν ἃ εἴρηκεν ἐν τῇ ἀρχῇ λέγουσα·

Πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροις ὀνείρασι

καὶ

Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' αἰετὸν πρὸς ἐσχάραν
Φοίβου.

φαύλως] *B.* ταπεινῶς.

v. 519. ὅμως δ' ἐπειδὴ] *A*, ὅμως ἐπειδὴ ἡ ὑμετέρα φάτις καὶ κρίσις οὕτως ἐκύρωσε, δηλαδὴ λέγουσί μοι εὔξασθαι θεοῖς, θέλω τοῦτο ποιῆσαι πρῶτον, ἔπειτα ἥξω λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων δωρήματα τῇ Γῇ τε καὶ νεκροῖς, πέλανον. Πέλανος δέ ἐστιν ὁ ἐζυμωμένος καὶ πεπηγὼς

πλακοῦς. Λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος. Ἄλλως. Πέλανον, πεπεμμένον πλακοῦντα.

τῇδ'] B. οὕτως ἐκύρωσε] πρώην. φάτις] ὁ λόγος.

v. 521. φθιτοῖς] B. τῷ Δαρείῳ δηλονότι

v. 522. πέλανον] B. θῦμα.

v. 523. ἐπίσταμαι μὲν] A. οἶδα μὲν φησίν, ἐγώ, ὅτι ἐπὶ ἐξειργασμένοις καὶ ἤδη φθάσασι γενέσθαι πράγμασι, καὶ φόνοις τῶν Περσῶν μέλλω θύειν αὐτῇ (f. αὐτά)· τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο· ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξομαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβήσεται.

ἐπ' ἐξειργασμένοις] B. ποιήσω ταῦτα τετελεσμένοις πράγμασι.

v. 524. ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν] A. ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἶπου τινὲς εἶεν ζωοὶ ἤτοι ζῶντες.

τὸ λοιπὸν] B. θύσω καὶ εὔξομαι. λῷον] κρεῖττον.

v. 526. πιστοῖς γε πιστὰ]· A. συνειςφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς οὖσιν εἰς ὑμᾶς. Εἰ δὲ γράφεται πιστούς, λέγει, ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστοὺς ὄντας πιστὰ βουλεύεσθαι.

πιστοῖς] B. πιστῶς ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα ἐπήγαγε. Νοεῖται δὲ διπλῶς, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς, ἤτοι τοῖς φανερῶς γεγενημένοις τῷ στρατῷ ἀτυχήμασιν, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς ἤτοι τοῖς πρότερον ἐφ' ὑμῶν γεγενημένοις πιστῶς πρὸς ἡμᾶς ἔργοις. Ὃ καὶ κρεῖττον. Καὶ μαρτυρεῖ τὸ πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα· ἑρμηνεύει δὲ τὰ βουλεύματα τὸ παραμυθεῖσθαι τὸν Ξέρξην, εἰ πρὸ αὐτῆς καταλάβῃ (?), λέγουσα ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτως, καὶ παῖδ' ἐάν περ καὶ τὰ ἑξῆς.

v. 528. παρηγορεῖτε] B. παραμυθεῖσθε.

πρόςθηται κακὸν] B. αἰτιώμενοι τοῦτον ὡς τοσοῦτον ἀπολωλεκότα στρατόν.

v. 530. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ξς'. Ὧν τὰ μὲν ις' εἰσὶν ἀναπαιστικά, τὸ γ' καὶ τὸ η' μονόμετρα, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ καταληκτικὰ ἤτοι ἑφθημιμερῆ· τὰ δὲ ἡμιόλια· τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὸ μέτρον· καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα χοριάμβικα ιδ', ἃ καλεῖται προςοδιακά, διὰ τὸ ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνίου ἀπ' ἐλάσσονος συγκεῖσθαι. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν πρῶτα δ' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἑξῆς γ' δίμετρα καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ. Τὰ τούτων ἑξῆς δ' δίμετρα ἀκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρώτοις. Τὰ δὲ ἑξῆς γ' ἑφθημιμερῆ πάλιν, ὧν τελευταῖον·

Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

v. 532. ὀλέσας] B. Γρ. ὤλεσας, ὅπερ εἰ εἴπῃς, κομματικὸν ἐκφέρεις τὸ λοιπόν.

v. 534. πένθει] B. κλαυθμῷ. δνοφερῷ] σκοτεινῷ.

v. 535. πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς] A. πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατερεικόμεναι καὶ σχίζουσαι τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας, τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσι μυδαλέοις καὶ διύγροις, θλιβόμεναι. Οὕτως δὲ ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νέα γυναῖκες καὶ ἁπαλόχροοι νύμφαι

καὶ νῦν ἔτι [1]) ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποιοῦσι τάδε καὶ τάδε. Εἰπὼν δὲ ἁπαλαῖς χερσί, τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς.

πολλαὶ] Β. γυναῖκες τῶν Περσῶν. ἁπαλαῖς] νεωτερικαῖς. καλύπτρας] τὰ τῆς κεφαλῆς σκεπάσματα.

v. 536. κατερεικόμεναι] Β. σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι. Ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶν εὔσχιστον, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερεικόμεναι γίνεται. διὰ μυδαλέοις] τὸ διὰ ὑπερβατῶς πρὸς τὸ τέγγουσι συντακτέον.

v. 537. κόλπους] Β. τῶν ἱματίων.

v. 538. τέγγουσ'] Β. βρέχουσι.

v. 539. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες] Α. καὶ αἱ τοῖς γόοις δακνόμεναι [2]), ποθοῦσαι ἰδεῖν τὴν ἀρτισυζυγίαν, ἤτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν. Ἢ ἀρτιζυγίαν, τὴν ὑγιοζυγίαν τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἀφεῖσαι καὶ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνὰς τὰς ἁβροχίτωνας τὴν τέρψιν καὶ ἡδονὴν [3]). Τῆς αὐτῶν τρυφερᾶς καὶ διακεχυμένης ἡλικίας, πενθοῦσιν θρήνοις ἀπληρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις. Ἄλλως. Ἁβρογόοι αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι.

αἱ δ'] Β. ἄλλαι δέ. ἁβρογόοι] πολύκλαυτοι.

v. 540. ἀρτιζυγίαν] Β. τὴν ἐκ νέου συνάφειαν.

v. 541. ἁβροχίτωνας] Β. πολυτελεῖς ἔχουσαι χιτῶνας. Τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν Περσῶν.

v. 542. τέρψιν] Β. συνουσίαν.

v. 543. γόοις] Β. ἐν.

v. 544. κἀγὼ δὲ μόρον] Α. κἀγὼ δὲ διὰ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω καὶ κινῶ πολυπενθῆ δηλονότι γόον. Λείπει δὲ τοῦτο. Ἄλλως. Αἴρω, βαστάζω.

v. 545. αἴρω] Β. φέρω. δοκίμως] λαμπρῶς. Τουτέστιν, οὐ περὶ τῶν ἀποθανόντων ἀμελῶν διακεῖμαι, ἀλλὰ τούτων μόρον βαστάζω λαμπρῶς πολυδάκρυτον, ἀντὶ τοῦ, θρηνοῦ πολλοῦ ἄξιον.

v. 547. ἐκκενούμενα] Α. τῶν ἀνδρῶν. Β. τῶν κατοίκων.

v. 548. ἤγαγε ποποῖ] Α. ποποῖ καὶ τοτοῖ ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικά, ἢ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσῃ πόποι, εἴπῃς ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ἀορίστως καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδή. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὲν τότοι, ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ τοτοῖ, ὡς εἴπομεν. Ἄλλως. Ποποῖ, εἰς τὸν πόλεμον.

ποποῖ] Β. πόποι καὶ τότοι ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικά· ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν εἴποις ἐνταῦθα ποποῖ καὶ τοτοῖ, οὕτω συντάξεις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγε τὸν ἐκκενωθέντα τῆς Ἀσίας λεὼν ποῦ, ἤτοι εἰς Ἀθήνας. Ξέρξης δὲ ἀγαγὼν τοτοῖ καὶ ἐκεῖσε ἀπώλεσεν. Εἰ δὲ πόποι καὶ τότοι γράψεις, οὕτως εἴποις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγεν, εἰς τὰς Ἀθήνας δηλονότι· εἶτα

1) f. ἄρτι.
2) Num δαπτομέναι? An aliam lectionem Sch. explicat?
3) f. ἁβροχίτωνας, τὴν τ. κ. ἡδ. τῆς αὐτ.

πλακοῦς. Λέγεται δὲ καὶ ὁ ῥύπος. Ἄλλως. Πέλανον, πεπεμμένον πλακοῦντα.

τῇδ'] B. οὕτως ἐκύρωσε] πρώην. φάτις] ὁ λόγος.

v. 521. φθιτοῖς] B. τῷ Δαρείῳ δηλονότι

v. 522. πέλανον] B. θῦμα.

v. 523. ἐπίσταμαι μὲν] A. οἶδα μὲν φησίν, ἐγώ, ὅτι ἐπὶ ἐξειργασμένοις καὶ ἤδη φθάσασι γενέσθαι πράγμασι, καὶ φόνοις τῶν Περσῶν μέλλω θύειν αὐτή (f. αὐτά)· τὸ κακὸν γὰρ ἤδη ἐγένετο· ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξομαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβήσεται.

ἐπ' ἐξειργασμένοις] B. ποιήσω ταῦτα τετελεσμένοις πράγμασι.

v. 524. ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν] A. ἀλλὰ διὰ τοὺς ζῶντας χρὴ θυσίας ποιεῖν, εἴπου τινὲς εἶεν ζωοὶ ἤτοι ζῶντες.

τὸ λοιπὸν] B. θύσω καὶ εὔξομαι. λῷον] κρεῖττον.

v. 526. πιστοῖς γε πιστὰ] A. συνειςφέρειν πιστὰς βουλὰς ἡμῖν πιστοῖς οὖσιν εἰς ὑμᾶς. Εἰ δὲ γράφεται πιστούς, λέγει, ὑμᾶς δὲ χρὴ πιστοὺς ὄντας πιστὰ βουλεύεσθαι.

πιστοῖς] B. πιστῶς ὤφειλεν εἰπεῖν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ὄνομα ἐπήγαγε. Νοεῖται δὲ διπλῶς, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς, ἤτοι τοῖς φανερῶς γεγενημένοις τῷ στρατῷ ἀτυχήμασιν, ἢ ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις πιστοῖς ἤτοι τοῖς πρότερον ἐφ' ὑμῶν γεγενημένοις πιστῶς πρὸς ἡμᾶς ἔργοις. Ὃ καὶ κρεῖττον. Καὶ μαρτυρεῖ τὸ πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα· ἑρμηνεύει δὲ τὰ βουλεύματα τὸ παραμυθεῖσθαι τὸν Ξέρξην, εἰ πρὸ αὐτῆς καταλάβῃ (?), λέγουσα ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς οὕτως, καὶ παῖδ' ἐάν περ καὶ τὰ ἑξῆς.

v. 528. παρηγορεῖτε] B. παραμυθεῖσθε.

πρόςθηται κακὸν] B. αἰτιώμενοι τοῦτον ὡς τοσοῦτον ἀπολωλεκότα στρατόν.

v. 530. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν Περσῶν] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων ξϛ'. Ὧν τὰ μὲν ιϛ' εἰσὶν ἀναπαιστικά, τὸ γ' καὶ τὸ η' μονόμετρα, τὰ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὰ δὲ καταληκτικὰ ἤτοι ἑφθημιμερῆ· τὰ δὲ ἡμιόλια· τὰ δὲ τρίμετρα βραχυκατάληκτα. Εἶτα πάλιν ἐνήλλαξε τὸ μέτρον· καί εἰσι τὰ ἑξῆς κῶλα χοριάμβικα ιδ', ἃ καλεῖται προςοδιακά, διὰ τὸ ἐκ χοριάμβου καὶ Ἰωνίου ἀπ' ἐλάσσονος συγκεῖσθαι. Εἰσὶ δὲ τὰ μὲν πρῶτα δ' δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ ἑξῆς γ' δίμετρα καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ. Τὰ τούτων ἑξῆς δ' δίμετρα ἀκατάληκτα ὅμοια τοῖς πρώτοις. Τὰ δὲ ἑξῆς γ' ἑφθημιμερῆ πάλιν, ὧν τελευταῖον·

Νᾶσος ἔχει τὰ Περσῶν.

v. 532. ὀλέσας] B. Γρ. ὤλεσας, ὅπερ εἰ εἴπῃς, κομματικὸν ἐκφέρεις τὸ λοιπόν.

v. 534. πένθει] B. κλαυθμῷ. δνοφερῷ] σκοτεινῷ.

v. 535. πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς] A. πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατερεικόμεναι καὶ σχίζουσαι τὰς καλύπτρας καὶ τοὺς ἰδίους χιτῶνας, τέγγουσι καὶ βρέχουσι τοὺς κόλπους ἐν δάκρυσι μυδαλέοις καὶ διύγροις, θλιβόμεναι. Οὕτως δὲ ἔμελλεν εἰπεῖν, ὅτι πολλαὶ νέα γυναῖκες καὶ ἁπαλόχροοι νύμφαι

καὶ νῦν ἔτι [1]) ἀνδράσι συζευχθεῖσαι ποιοῦσι τάδε καὶ τάδε. Εἰπὼν δὲ ἁπαλαῖς χερσί, τὸ ὅλον ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε συνεκδοχικῶς.

πολλαὶ] B. γυναῖκες τῶν Περσῶν. ἁπαλαῖς] νεωτερικαῖς. καλύπτρας] τὰ τῆς κεφαλῆς σκεπάσματα.

v. 536. κατερεικόμεναι] B. σχίζουσαι καὶ ἀποκόπτουσαι. Ἐρείκη εἶδος φυτοῦ, ὅπερ ἐστὶν εὔσχιστον, ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὸ κατερεικόμεναι γίνεται. διὰ μυδαλέοις] τὸ διὰ ὑπερβατῶς πρὸς τὸ τέγγουσι συντακτέον.

v. 537. κόλπους] B. τῶν ἱματίων.

v. 538. τέγγουσ'] B. βρέχουσι.

v. 539. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες] A. καὶ αἱ τοῖς γόοις δακνόμεναι [2]), ποθοῦσαι ἰδεῖν τὴν ἀρτισυζυγίαν, ἤτοι τὴν πρὸ μικροῦ γενομένην αὐτοῖς σύζευξιν καὶ συνάφειαν μετὰ τῶν ἀνδρῶν. Ἢ ἀρτιζυγίαν, τὴν ὑγιοζυγίαν τῶν ἀνδρῶν. Καὶ ἀφεῖσαι καὶ καταλείψασαι τὰς ἐν τοῖς λέκτροις εὐνὰς τὰς ἁβροχίτωνας τὴν τέρψιν καὶ ἡδονὴν [3]). Τῆς αὐτῶν τρυφερᾶς καὶ διακεχυμένης ἡλικίας, πενθοῦσιν θρήνοις ἀπληρώτοις καὶ ἀκαταπαύστοις. Ἄλλως. Ἁβρογόοι αἱ ἐντρυφῶσαι τοῖς δάκρυσι.

αἱ δ'] B. ἄλλαι δέ. ἁβρογόοι] πολύκλαυτοι.

v. 540. ἀρτιζυγίαν] B. τὴν ἐκ νέου συνάφειαν.

v. 541. ἁβροχίτωνας] B. πολυτελεῖς ἔχουσαι χιτῶνας. Τοιαῦται γὰρ αἱ τῶν Περσῶν.

v. 542. τέρψιν] B. συνουσίαν.

v. 543. γόοις] B. ἐν.

v. 544. κἀγὼ δὲ μόρον] A. κἀγὼ δὲ διὰ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω καὶ κινῶ πολυπενθῆ δηλονότι γόον. Λείπει δὲ τοῦτο. Ἄλλως. Αἴρω, βαστάζω.

v. 545. αἴρω] B. φέρω. δοκίμως] λαμπρῶς. Τουτέστιν, οὐ περὶ τῶν ἀποθανόντων ἀμελῶν διακεῖμαι, ἀλλὰ τούτων μόρον βαστάζω λαμπρῶς πολυδάκρυτον, ἀντὶ τοῦ, θρηνοῦ πολλοῦ ἄξιον.

v. 547. ἐκκενούμενα] A. τῶν ἀνδρῶν. B. τῶν κατοίκων.

v. 548. ἤγαγε ποποῖ] A. ποποῖ καὶ τοτοῖ ἐπιρρήματα σχετλιαστικά, ἢ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν οὖν ἀναγνώσῃ πόποι, εἴπῃς ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ ποποῖ, ἀντὶ τοῦ ἀορίστως καὶ ἐκεῖσε, ἐν ταῖς Ἀθήναις δηλαδή. Ὁμοίως δὲ καὶ εἰ μὲν τότοι, ἀντὶ τοῦ φεῦ· εἰ δὲ τοτοῖ, ὡς εἴπομεν. Ἄλλως. Ποποῖ, εἰς τὸν πόλεμον.

ποποῖ] B. πόποι καὶ τότοι ἐπιρρήματα σχετλιαστικά· ποποῖ δὲ καὶ τοτοῖ δηλοῦντα τὸ ποῦ καὶ τὸ ἐκεῖσε. Εἰ μὲν εἴποις ἐνταῦθα ποποῖ καὶ τοτοῖ, οὕτω συντάξεις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγε τὸν ἐκκενωθέντα τῆς Ἀσίας λεὼν ποῦ, ἤτοι εἰς Ἀθήνας. Ξέρξης δὲ ἀγαγὼν τοτοῖ καὶ ἐκεῖσε ἀπώλεσεν. Εἰ δὲ πόποι καὶ τότοι γράψεις, οὕτως εἴποις· Ξέρξης μὲν γὰρ ἤγαγεν, εἰς τὰς Ἀθήνας δηλονότι· εἶτα

1) f. ἄρτι.
2) Num δαπτομέναι? An aliam lectionem Sch. explicat?
3) f. ἁβροχίτωνας, τὴν τ. κ. ἡδ. τῆς αὐτ.

θρηνητικῶς ἐκφέροις πόποι καὶ φεῦ. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ παρακατιὼν νοήσεις τό· Νῆες μὲν ἄγαγον ποποῖ, νῆες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ. (v. 558.)

v. 549. Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν] A. ὁ Ξέρξης δὲ πάντα τὰ κακὰ δηλονότι ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσί, ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὔσαις, ἥτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες Βαρίδες· πάσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτοῦ Δαρεῖος ἀβλαβὴς ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμών, μὴ βλάβην ἐπενεγκὼν τῷ αὐτοῦ στρατεύματι, ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαις.

v. 550. ἐπέσπασε] B. τὰ κακὰ δηλονότι. δυσφρόνως] κακοφρόνως.

v. 551. βαρίδεσσι] B. ναυσίν, ἀπὸ Βάρεως πόλεως Περσῶν καλουμέναις. Λέγει δὲ καταχρηστικῶς ἀπὸ μέρους· οὐ γὰρ ἦσαν πᾶσαι αἱ Ξέρξου νῆες βαρίδες, ἀλλὰ ἄλλαι καὶ ἄλλαι.

v. 552. Δαρεῖος] B. τοῦτο διὰ μέσον εἶπε, παραβάλλων τὸ τοῦ Δαρείου πρώην ἐν Μαραθῶνι δυστύχημα πρὸς τὸ νῦν ἐν Σαλαμῖνι συμβὰν Ξέρξῃ· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τούτου ἀβλαβῆ τὸν Δαρεῖον λέγων· ὁ μὲν γὰρ μ' μυριάδας ἀπώλεσε Ξέρξης δὲ φ'· καὶ ὁ μὲν εἵπετο τῷ στρατῷ καὶ παραχρῆμα ἂν ἀπολώλει. Δαρεῖος δὲ Δᾶτιν τὸν στρατηγὸν ἔπεμψεν.

v. 554. τόξαρχος] B. ἡγεμὼν τῶν τοξικωτάτων Περσῶν.

v. 555. ἄκτωρ] B. ἡγεμών.

v. 556. πεζούς τε γὰρ] A. (πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους) αἱ κυανώπιδες νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναι. Αἱ ὁμόπτεροι, καὶ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφιζόμεναι, ἢ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσαι, ἤγαγον ποποῖ, ἤγουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἐκεῖ.

πεζούς τε] B. ἐπειδὴ τὸ τί ποτε διὰ μέσου εἶπε, πάλιν φησί, πεζούς τε γὰρ ὁ Ξέρξης κατὰ γῆν ἤγαγε δηλονότι, τοὺς δὲ ἄλλους αἱ νῆες. Εἰπὼν δὲ πεζοὺς καὶ θαλασσίους, πρὸς μὲν τοῦτο ἐπήγαγε τὸ νῆες, τὸ δὲ πεζοὺς ἀφῆκε νοεῖσθαι. Πεζοὶ γάρ εἰσιν οἱ κατὰ γῆν ὁδεύοντες. Καὶ μαρτυροῦσι Ξενοφῶν καὶ Θουκυδίδης καὶ πᾶν τὸ τῶν συγγραφέων ἔθνος.

v. 557. αἳ δ'] B. αὗται αἱ ἄγουσαι ἐκείνους εἰσίν. ὁμόπτεροι] αἱ μεθ' ἑαυτῶν πτεροῖς χρώμενοι, τοῖς λαίφεσι. κυανώπιδες] μέλαιναι.

v. 561. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τύτθα δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν] A. περισσοὶ οἱ δύο δὲ δὲ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὡς. Τὸ δὲ ἑξῆς δηλοῖ οὕτως, μόλις καὶ μικρόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τύτθα· ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα καὶ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χέρας τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελεύθους καὶ ὁδοὺς τῆς Θρᾴκης τὰς δυσχειμέρους. Οὗτοι δέ, ἤγουν οἱ Πέρσαι, ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτον ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου δηλαδὴ περὶ τὰς Κυχρείας ἀκτάς, ἤγουν τὰς Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος. Ἢ τὸ λειφθέντες διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἀπομείναντες, καὶ κείμενοι τεθνεῶτες περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. Τὸ δὲ ἠέ, καὶ τὸ ὀά, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἄλλως. Τοί δ' ἄρα πρωτόμοροι] περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἤτοι οἱ πρῶτα

ἀποθανόντες· τὸ δὲ ἑξῆς τούτου ἐστὶ σκύλλονται παρ' ἀναύδων. (v. 575.)

Ἰαόνων] B. Ἀθηναίων. Εἰπὼν ὡς νῆες ἀπώλεσαν τοὺς Πέρσας ἐν ἐμβολαῖς πανωλέθροις, νῦν ὥσπερ ἑρμηνεύων τὰς πανωλέθρους ἐμβολάς, φησίν, ὡς οὐκ ἄλλοθεν πόθεν ἐγεγόνεισαν, ἀλλ' ἢ ἀπ' Ἀθηναίων. Οὗτοι γάρ εἰσιν Ἴωνες, καὶ γὰρ οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικασάντες καὶ καλούμενοι Ἴωνες, Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ ἡγησαμένου σφισὶν ὀνομασθέντες. Σύνταξον δὲ οὕτως· ὡς νῆες μὲν ἀπώλεσαν αὐτοὺς ἐν πανωλέθροις ἐμβολαῖς, διὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἐγένοντο αὗται αἱ συμβολαί, ὥςτε καὶ αὐτὸν τὸν Ξέρξη μόλις τὰς αὐτῶν χεῖρας φυγεῖν ὡς ἀκούομεν.

v. 562. τύτθα] B. μόλις. ἐκφυγεῖν] ὥςτε.

v. 564. ἀμπεδιήρεις] B. ἀνὰ τὰς καμπωδεῖς.

v. 565. κελεύθους] B. ὁδούς.

v. 566. τοὶ δ' ἄρα] B. ἐκεῖνοι δὲ οὓς ἄνωθεν ἔφαμεν. πρωτόμοροι] ὑπῆρξαν.

v. 567. πρὸς ἀνάγκαν] A. τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· (Odyss. Λ. 291.)

— κατὰ μοῖρ' ἐπέδησε.

λειφθέντες] B. ἐναπομείναντες ἢ κρατηθέντες. ἀνάγκαν] βίαν.

v. 568. ὀᾶ στένε καὶ δακνάζου] A. πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορός, στέναζε καὶ δακνάζου· παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου. βαρὺ δ' ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη] ἀντὶ τοῦ ὀξέως κώκυσον οὐράνια, ἤγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ διηκέτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη.

Κυχρείας] B. τὰς τῆς Σαλαμῖνος, ἐκαλεῖτο γὰρ οὕτω.

v. 569. δακνάζου] B. ἤτοι δάκνου κατὰ παραγωγήν.

v. 571. οὐράνια] B. μεγάλα, ὑπερβολικά.

v. 572. τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον] A. τεῖνε δὲ αὐδὰν καὶ φωνὴν τάλαιναν καὶ τληπαθῆ, δυςβάϋκτον καὶ θρηνητικήν, βοᾶτιν καὶ βοητικήν.

τεῖνε] B. εἰς ὕψος αἶρε. δυςβάϋκτον] δύςφημον.

v. 573. βοᾶτιν] B. βοητικήν. τάλαιναν] δυςτυχῆ. αὐδὰν] φωνήν.

v. 574. γναμπτόμενοι] A. γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ Πέρσαι τῇ δεινῇ θαλάσσῃ, σκύλλονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίονται πρὸς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων τῆς ἀμιάντου δηλαδὴ θαλάσσης. Οὐ γὰρ μιαίνεται πώποτε καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθέντων αὐτῇ. Ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης, τῶν ἰχθύων λέγει.

γναπτόμενοι] B. κατακοπτόμενοι. δ' ἀλὶ δεινᾷ] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συνάπτεται, ἀλλήλους πρὸς θρῆνον τῶν τοῦ χοροῦ ἐπαιρούντων διὰ μέσου· τὸ δὲ δεινᾷ ἢ ἀντὶ φοβερᾷ, τοιαύτη γὰρ ἡ θάλασσα· ἢ δεινὴν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ πολλῶν δεινῶν ἐν αὐτῇ Πέρσας τετυχηκέναι. Τὸ δὲ ἀναύδων ἀντὶ τοῦ ἀφώνων ἰχθύων, οἵ τινές εἰσι παῖδες τῆς ἀμιάντου καὶ καθαρᾶς καὶ ἀθολώτου θαλάσσης.

v. 577. δόμος] B. εἷς ἕκαστος. στερηθεὶς] τούτου.

v. 578. τοκῆες δ' ἄπαιδες] A. οἱ τοκῆες δὲ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέ-

θρηνητικῶς ἐκφέροις πόποι καὶ φεῦ. Τὸ αὐτὸ δὲ καὶ παρακατιὼν νοήσεις τό· Νῆες μὲν ἄγαγον ποποῖ, νῆες δ' ἀπώλεσαν τοτοῖ. (v. 558.)

v. 549. Ξέρξης δ' ἀπώλεσεν] *A.* ὁ Ξέρξης δὲ πάντα τὰ κακὰ δηλονότι ἐπέσπε καὶ ἐπεσπάσατο ταῖς βαρίδεσσι ναυσί, ταῖς ἀπὸ τῆς Βάρεως οὔσαις, ἥτις ἐστὶ πόλις Περσίδος, ἐξ ἧς καὶ αἱ νῆες Βαρίδες· πάσας γὰρ κατέθραυσεν ἐκεῖσε. Ὁ γοῦν πατὴρ αὐτοῦ Δαρεῖος ἀβλαβὴς ἦν τόξαρχος καὶ ἡγεμών, μὴ βλάβην ἐπενεγκὼν τῷ αὐτοῦ στρατεύματι, ὁ φίλος ἄκτωρ καὶ βασιλεὺς τοῖς Σουσίδαις.

v. 550. ἐπέσπασε] *B.* τὰ κακὰ δηλονότι. δυςφρόνως] κακοφρόνως.

v. 551. βαρίδεσσι] *B.* ναυσίν, ἀπὸ Βάρεως πόλεως Περσῶν καλουμέναις. Λέγει δὲ καταχρηστικῶς ἀπὸ μέρους· οὐ γὰρ ἦσαν πᾶσαι αἱ Ξέρξου νῆες βαρίδες, ἀλλὰ ἄλλαι καὶ ἄλλαι.

v. 552. Δαρεῖος] *B.* τοῦτο διὰ μέσου εἶπε, παραβάλλων τὸ τοῦ Δαρείου πρώην ἐν Μαραθῶνι δυςτύχημα πρὸς τὸ νῦν ἐν Σαλαμῖνι συμβὰν Ξέρξῃ· καὶ τῇ ὑπερβολῇ τούτου ἀβλαβῆ τὸν Δαρεῖον λέγων· ὁ μὲν γὰρ μ' μυριάδας ἀπώλεσε Ξέρξης δὲ φ'· καὶ ὁ μὲν εἵπετο τῷ στρατῷ καὶ παραχρῆμα ἂν ἀπολώλει. Δαρεῖος δὲ Δάτιν τὸν στρατηγὸν ἔπεμψεν.

v. 554. τόξαργος] *B.* ἡγεμὼν τῶν τοξικωτάτων Περσῶν.

v. 555. ἄκτωρ] *B.* ἡγεμών.

v. 556. πεζούς τε γάρ] *A.* (πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους) αἱ κυανώπιδες νῆες καὶ ἄλλαι μέλαιναι. Αἱ ὁμόπτεροι, καὶ τοῖς αὐτοῖς πτεροῖς κουφιζόμεναι, ἢ αἱ ὁμοίως πτεροῖς θέουσαι, ἤγαγον ποποῖ, ἤγουν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτοὺς ἀπώλεσαν ἐκεῖ.

πεζούς τε] *B.* ἐπειδὴ τὸ τί πρὶν διὰ μέσου εἶπε, πάλιν φησί, πεζούς τε γὰρ ὁ Ξέρξης κατὰ γῆν ἤγαγε δηλονότι, τοὺς δὲ ἄλλους αἱ νῆες. Εἰπὼν δὲ πεζοὺς καὶ θαλασσίους, πρὸς μὲν τοῦτο ἐπήγαγε τὸ νῆες, τὸ δὲ πεζοὺς ἀφῆκε νοεῖσθαι. Πεζοὶ γάρ εἰσιν οἱ κατὰ γῆν ὁδεύοντες. Καὶ μαρτυροῦσι Ξενοφῶν καὶ Θουκυδίδης καὶ πᾶν τὸ τῶν συγγραφέων ἔθνος.

v. 557. αἵ δ'] *B.* αὗται αἱ ἄγουσαι ἐκείνους εἰσίν. ὁμόπτεροι] αἱ μεθ' ἑαυτῶν πτεροῖς χρώμενοι, τοῖς λαίφεσι. κυανώπιδες] μέλαιναι.

v. 561. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τύτθα δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν] *A.* περισσοὶ οἱ δύο δὲ δὲ σύνδεσμοι καὶ τὸ ὡς. Τὸ δὲ ἑξῆς δηλοῖ οὕτως, μόλις καὶ μικρόν· τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ τύτθα· ἀκούομεν αὐτὸν τὸν ἄνακτα καὶ τὸν βασιλέα διεκφυγεῖν τὰς χέρας τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων, ἀνὰ τὰς πεδιήρεις κελεύθους καὶ ὁδοὺς τῆς Θρᾴκης τὰς δυςχειμέρους. Οὗτοι δέ, ἤγουν οἱ Πέρσαι, ἄρα πρωτόμοροι, πρῶτον ληφθέντες πρὸς ἀνάγκην τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου δηλαδὴ περὶ τὰς Κυχρείας ἀκτάς, ἤγουν τὰς Ἀττικὰς ἢ τὰς τῆς Σαλαμῖνος. Ἢ τὸ λειφθέντες διὰ διφθόγγου, ἀντὶ τοῦ ἀπομείναντες, καὶ κείμενοι τεθνεῶτες περὶ τὰς ἀκτὰς τῆς Κυχρείας καὶ τῆς Σαλαμῖνος, διὰ τὴν ἀνάγκην τοῦ θανάτου. Τὸ δὲ ἠέ, καὶ τὸ ὀά, ἀντὶ τοῦ φεῦ. Ἄλλως. Τοί δ' ἄρα πρωτόμοροι] περὶ τῶν τεθνηκότων ἐν Σαλαμῖνι, ἤτοι οἱ πρῶτα

ἀποθανόντες· τὸ δὲ ἑξῆς τούτου ἐστὶ σκύλλονται πρὸς ἀναύδων. (v. 575.)

Ἰαόνων] B. Ἀθηναίων. Εἰπὼν ὡς νῆες ἀπώλεσαν τοὺς Πέρσας ἐν ἐμβολαῖς πανωλέθροις, νῦν ὥςπερ ἑρμηνεύων τὰς πανωλέθρους ἐμβολάς, φησίν, ὡς οὐκ ἄλλοθεν πόθεν ἐγεγόνεισαν, ἀλλ' ἢ ἀπ' Ἀθηναίων. Οὗτοι γάρ εἰσιν Ἴωνες, καὶ γὰρ οἱ εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικασάντες καὶ καλούμενοι Ἴωνες, Ἀθηναῖοι ἦσαν, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ ἡγησαμένου σφισὶν ὀνομασθέντες. Σύνταξον δὲ οὕτως· ὡς νῆες μὲν ἀπώλεσαν αὐτοὺς ἐν πανωλέθροις ἐμβολαῖς, διὰ δὲ τῶν Ἰώνων ἐγένοντο αὗται αἱ συμβολαί, ὥςτε καὶ αὐτὸν τὸν Ξέρξη μόλις τὰς αὐτῶν χεῖρας φυγεῖν ὡς ἀκούομεν.

v. 562. τύτθα] B. μόλις. ἐκφυγεῖν] ὥςτε.

v. 564. ἀμπεδιήρεις] B. ἀνὰ τὰς καμπωδεῖς.

v. 565. κελεύθους] B. ὁδούς.

v. 566. τοὶ δ' ἄρα] B. ἐκεῖνοι δὲ οὓς ἄνωθεν ἔφαμεν. πρωτόμοροι] ὑπῆρξαν.

v. 567. πρὸς ἀνάγκαν] A. τὴν τοῦ θανάτου. Ὅμηρος· (Odyss. Λ. 291.)

— κατὰ μοῖρ' ἐπέδησε.

λειφθέντες] B. ἐναπομείναντες ἢ κρατηθέντες. ἀνάγκαν] βίαν.

v. 568. ὀᾶ στένε καὶ δακνάζου] A. πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο λέγει ὁ χορός, στέναζε καὶ δακνάζου· παραγώγως ἀντὶ τοῦ δάκνου. βαρὺ δ' ἀμβόασον οὐράνι' ἄχη] ἀντὶ τοῦ ὀξέως κώκυσον οὐράνια, ἤγουν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ διηκέτω τὸ βόημα ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη.

Κυχρείας] B. τὰς τῆς Σαλαμῖνος, ἐκαλεῖτο γὰρ οὕτω.

v. 569. δακνάζου] B. ἤτοι δάκνου κατὰ παραγωγήν.

v. 571. οὐράνια] B. μεγάλα, ὑπερβολικά.

v. 572. τεῖνε δὲ δυςβάϋκτον] A. τεῖνε δὲ αὐδὰν καὶ φωνὴν τάλαιναν καὶ τλησπαθῆ, δυςβάϋκτον καὶ θρηνητικήν, βοᾶτιν καὶ βοητικήν.

τεῖνε] B. εἰς ὕψος αἶρε. δυςβάϋκτον] δύςφημον.

v. 573. βοᾶτιν] B. βοητικήν. τάλαιναν] δυςτυχῆ. αὐδὰν] φωνήν.

v. 574. γναμπτόμενοι] A. γναμπτόμενοι δὲ καὶ συντριβόμενοι οἱ Πέρσαι τῇ δεινῇ θαλάσσῃ, σκύλλονται καὶ σύρονται καὶ ἐσθίονται πρὸς τῶν ἀναύδων καὶ ἀφώνων παίδων τῆς ἀμιάντου δηλαδὴ θαλάσσης. Οὐ γὰρ μιαίνεται πώποτε καὶ πολλῶν μολυσμάτων ἐπιχυθέντων αὐτῇ. Ἀναύδων δὲ παίδων τῆς θαλάσσης, τῶν ἰχθύων λέγει.

γναπτόμενοι] B. κατακοπτόμενοι. δ' ἀλὶ δεινᾷ] τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συνάπτεται, ἀλλήλους πρὸς θρῆνον τῶν τοῦ χοροῦ ἑταιρούντων διὰ μέσου· τὸ δὲ δεινᾷ ἢ ἀντὶ φοβερᾷ, τοιαύτη γὰρ ἡ θάλασσα· ἢ δεινὴν αὐτὴν λέγει διὰ τὸ πολλῶν δεινῶν ἐν αὐτῇ Πέρσας τετυχηκέναι. Τὸ δὲ ἀναύδων ἀντὶ τοῦ ἀφώνων ἰχθύων, οἳ τινές εἰσι παῖδες τῆς ἀμιάντου καὶ καθαρᾶς καὶ ἀθολώτου θαλάσσης.

v. 577. δόμος] B. εἷς ἕκαστος. στερηθεὶς] τούτου.

v. 578. τοκῆες δ' ἄπαιδες] A. οἱ τοκῆες δὲ καὶ οἱ γονεῖς οἱ γέ-

ροντες ἔῤῥανται καὶ βρέχονται τοῖς δάκρυσιν, ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχθη, τὸ πᾶν δὴ κλύουσι καὶ μανθάνουσιν ἄχος. Οἱ δὲ οὐκέτι περσονομοῦνται καὶ κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους πολιτεύονται, καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ διευθύνονται· οὐδὲ δασμοφοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσι προςκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν· ἐφθάρησαν γάρ.

v. 580. δαιμόνι' ἄχη] B. μεγάλα καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπελθόντα δυςκόλου.

v. 581. γέροντες] B. ἡμεῖς δηλονότι· λέγει δὲ εἰς τρίτον πρόςωπον.

v. 582. τὸ πᾶν δὴ] B. τὸ συμβὰν ἐν Ἀθήναις τοῖς Πέρσαις.

v. 583. τοὶ δ'] B. οἱ θανόντες οὗτοι. δὴν] τὸ δὴν ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ. Ἐνταῦθα δὲ οὕτω κεῖται, ὥςπερ ἂν εἰ μηδ' ὁπωσοῦν ἐκεῖτο. Οἱ γὰρ ἐν Ἀθήναις ἀπολωλότες τῶν Περσῶν οὔτε ἐπιπολὺ κατὰ τὴν Περσίδα περσονομοῦνται, οὔτε τὴν ἀρχήν· ὅλως ἀπώλοντο γάρ.

v. 584. περσονομοῦνται] B. κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους διάγουσιν, ἀπώλοντο γάρ.

v. 585. δασμοφοροῦσι] B. τέλη φέρουσι τοῖς δεσπόταις αὐτῶν.

v. 587. οὐδ' ἐς γᾶν] A. οὔτε εἰς τὴν γῆν προςπίπτοντες ἤγουν προςκινοῦντες τὸν βασιλέα ἄρξονται καὶ ὑποκλιθήσονται. Ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ὤλετο.

ἐς γᾶν προςπίπτοντες] B. ἤτοι προςκυνοῦντες τὸν αὐτῶν βασιλέα.

v. 588. βασιλεία γὰρ] A. τὰ τοιαῦτα πάντα κτήτικα μακρὸν ἔχει τὸ α'.

ἄρξονται] B. ἀρχθήσονται.

v. 589. ἰσχὺς] B. τὸ μέγεθος.

v. 590. οὐδ' ἔτι γλῶσσα] A. οὐδ' ἔτι ἡ τῶν Περσῶν γλῶσσα ἐν φυλακαῖς· ἠλευθέρωται γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα. Οὐδένα γὰρ νῦν δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι· ὅτι λαὸς ἐλύθη ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως τὸν ζυγὸν ὑφ' οὗ συνείχετο τὰ πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο. Ἤ, ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς, ἤτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμεως. Ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλωλεν ἰσχύς, τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδή. Ἄλλως. Ζυγὸν ἀλκᾶς ἡ ἀλκή.

φυλακαῖς] B. συντηρήσεσι.

v. 592. ὡς ἐλύθη] B. ἐπεὶ ἐλευθερώθη.

v. 594. αἱμαχθεῖσα] A. ἡ ἄρουρα καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἴαντος ἡ περικλύστα καὶ περικλυζομένη τῇ θαλάσσῃ, δηλαδὴ νῆσος, ἤγουν ἡ Σαλαμίν, ἔχει τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

αἱμαχθεῖσα] B. φονευθέντων τῶν Περσῶν καὶ αἵματος ἐντεῦθεν ῥυέντος.

v. 595. περικλύστα] B. περιῤῥύτος.

v. 596. τὰ Περσῶν] B. σώματα.

v. 597. φίλοι, κακῶν] A. ὦ φίλοι, ὅςτις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος τῶν κακῶν, ἤγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει, ὅτι ὅταν ἐπέλθῃ

κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔθος ἔχει φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἤγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ὅταν δὲ ὁ δαίμων καὶ τύχη εὐροῇ, καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέῃ καὶ ἐπέρχηται, ἔθος ἔχει, ἀπὸ κοινοῦ πάλιν, θαῤῥεῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν οὐριοδραμεῖν καὶ ἐς τὸ μετέπειτα. Ἄλλως· Κακῶν μὲν ὅςτις καὶ τὰ ἑξῆς] ὁ νοῦς, ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ δυςτυχοῦντες δυςτυχίαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.

ἔμπειρος] Β. συνήθης, μέτοχος.

φίλοι, κακῶν μὲν] Γ. ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κέ· ὧν τελευταῖος·

Τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

v. 598. ἐπίστασο] Β. Γράφεται καὶ ἐπίστασο, καὶ ἐπίσταται. Καὶ τὸ μὲν ἐπίστασο οὕτως· εἰποῦσα ἡ Ἄτοσσα πληθυντικῶς πρὸς πάντα τὸν χορόν, ὦ φίλοι, μεριστικῶς ἐκφέρει πρὸς ἕνα ἕκαστον. Λέγουσα, ὦ φίλοι, ἐπίστασο ὅτι φιλεῖ καὶ εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅςτις ἔμπορος καὶ μέτοχος καὶ συνήθης ἐστὶ κακῶν, πάντα δειμαίνειν καὶ φοβεῖσθαι, ὅταν ἐπέλθῃ τοῖς βροτοῖς κλύδων καὶ χειμὼν κακῶν. Τουτέστιν, ὁ δυςτυχίᾳ κατεσχηκώς, ὅταν ἕτερόν τινα ἴδῃ δυςτυχοῦντα, αὐτὸς δυςτυχεῖν οἴεται, οἰκεῖα λογιζόμενος τὰ πάθη. Εἰ δὲ ἐπίσταται εἴπῃς, συντάξεις πρὸς τὸ ὅςτις ἔμπορος κυρεῖ· ἔστι δὲ ψυχρόν· τὸ γὰρ πρῶτον κρεῖττον τοῦ δευτέρου. ὡς] ὅτι.

v. 599. φιλεῖ] Β. εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος.

v. 600. εὐροῇ] Β. εἰς ἕτερον.

v. 601. δαίμον' οὐριεῖν τύχης] Α. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· (Odyss. Σ. 134.)

Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

τὸν αὐτὸν] Β. τὸν ὅμοιον. οὐριεῖν] εὐθυδρομεῖν αὐτῷ.

v. 602. ἐμοὶ γὰρ ἤδη] Α. ἐμοί, φησί, φόβου γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὄμμασιν ἀνταῖα καὶ ἐμφανῆ καὶ ἄντην, οἷον καὶ κατὰ πρόσωπον, ἀπὸ θεῶν. Τινὲς δὲ εἰς τὸ πλέα στίζοντες, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο συντάσσουσιν τἀνταῖα λέγοντες, οἷον ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται. Τουτέστιν ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρῶ τοὺς θεούς.

v. 603. τ' ἀνταῖα] Β. ἐνάντια καὶ δυςτυχῆ, ἃ τοῖς ἀνθρώποις οἱ θεοὶ ἐπιφέρουσιν.

v. 604. ἐν ὠσὶ] Β. τοῖς ἐμοῖς. οὐ παιώνιος] οὐ χαρᾶς ποιητικός, ἀλλὰ λυπῆς.

οὐ παιώνιος] Α. ἀλλὰ φθαρτικός.

v. 605. ἔκπληξις] Β. ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα τοὺς ἀκούοντας.

v. 606. ὀχημάτων] Β. ζεύγους.

v. 607. χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν] Β. τρυφῆς καὶ θεραπείας τῆς ἀρχαίας.

ροντες ἔῤῥανται καὶ βρέχονται τοῖς δάκρυσιν, ὀδυρόμενοι τὰ ἐκ τοῦ δαίμονος καὶ τῆς τύχης αὐτοῖς ἐπελθόντα ἄχθη, τὸ πᾶν δὴ κλύουσι καὶ μανθάνουσιν ἄχος. Οἱ δὲ οὐκέτι περσονομοῦνται καὶ κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους πολιτεύονται, καὶ ὑπὸ τῶν Περσῶν ἄρχονται καὶ διαθύνονται· οὐδὲ δασμοφοροῦσι καὶ τοῖς τέλεσι προςκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν αὐτοῖς διδόναι τοῖς ἄρχουσιν· ἐφθάρησαν γάρ.

v. 580. δαιμόνι' ἄχη] B. μεγάλα καὶ ἐκ δαίμονός τινος ἐπελθόντα δυςκόλου.

v. 581. γέροντες] B. ἡμεῖς δηλονότι· λέγει δὲ εἰς τρίτον πρόςωπον.

v. 582. τὸ πᾶν δὴ] B. τὸ συμβὰν ἐν Ἀθήναις τοῖς Πέρσαις.

v. 583. τοὶ δ'] B. οἱ θανόντες οὗτοι. δὴν] τὸ δὴν ἀντὶ τοῦ ἐπιπολύ. Ἐνταῦθα δὲ οὕτω κεῖται, ὥςπερ ἂν εἰ μηδ' ὁπωσοῦν ἐκεῖτο. Οἱ γὰρ ἐν Ἀθηναῖς ἀπολωλότες τῶν Περσῶν οὔτε ἐπιπολὺ κατὰ τὴν Περσίδα περσονομοῦνται, οὔτε τὴν ἀρχήν· ὅλως ἀπώλοντο γάρ.

v. 584. περσονομοῦνται] B. κατὰ τοὺς Περσῶν νόμους διάγουσιν, ἀπώλοντο γάρ.

v. 585. δασμοφοροῦσι] B. τέλη φέρουσι τοῖς δεσπόταις αὐτῶν.

v. 587. οὐδ' ἐς γᾶν] A. οὔτε εἰς τὴν γῆν προςπίπτοντες ἤγουν προςκινοῦντες τὸν βασιλέα ἄρξονται καὶ ὑποκλιθήσονται. Ἡ γὰρ βασιλικὴ ἰσχὺς ὤλετο.

ἐς γᾶν προςπίπτοντες] B. ἤτοι προςκυνοῦντες τὸν αὐτῶν βασιλέα.

v. 588. βασιλεία γὰρ] A. τὰ τοιαῦτα πάντα κτήτικα μακρὸν ἔχει τὸ α'.

ἄρξονται] B. ἀρχθήσονται.

v. 589. ἰσχὺς] B. τὸ μέγεθος.

v. 590. οὐδ' ἔτι γλῶσσα] A. οὐδ' ἔτι ἡ τῶν Περσῶν γλῶσσα ἐν φυλακαῖς· ἠλευθέρωται γὰρ αὐτοῖς ἡ γλῶσσα πρὸς τὸ κακηγορεῖν βασιλέα. Οὐδένα γὰρ νῦν δεδίασιν οἱ ὑπήκοοι· ὅτι λαὸς ἐλύθη ὑπὸ τῆς αὐτοῦ δυνάμεως τὸν ζυγὸν ὑφ' οὗ συνείχετο τὰ πλεῖστα καὶ ὑπεκλίνετο. Ἤ, ἔλυσε τὸν ζυγὸν τῆς ἀλκῆς, ἤτοι τῆς βασιλικῆς δυνάμεως. Ἡ γὰρ βασιλικὴ διόλωλεν ἰσχύς, τῶν ἡγεμόνων καὶ τῶν ἀρχόντων δηλαδή. Ἄλλως. Ζυγὸν ἀλκᾶς ἡ ἀλκή.

φυλακαῖς] B. συντηρήσεσι.

v. 592. ὡς ἐλύθη] B. ἐπεὶ ἐλευθερώθη.

v. 594. αἱμαχθεῖσα] A. ἡ ἄρουρα καὶ ἡ γῆ καὶ ἡ χώρα τοῦ Αἴαντος ἡ περικλύστα καὶ περικλυζομένη τῇ θαλάσσῃ, δηλαδὴ νῆσος, ἤγουν ἡ Σαλαμίν, ἔχει τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

αἱμαχθεῖσα] B. φονευθέντων τῶν Περσῶν καὶ αἵματος ἐντεῦθεν ῥυέντος.

v. 595. περικλύστα] B. περιῤῥύτος.

v. 596. τὰ Περσῶν] B. σώματα.

v. 597. φίλοι, κακῶν] A. ὦ φίλοι, ὅςτις κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἔμπορος τῶν κακῶν, ἤγουν ἐμπλέων τοῖς κακοῖς, γινώσκει, ὅτι ὅταν ἐπέλθῃ

κλύδων καὶ ζάλη τῶν κακῶν τοῖς ἀνθρώποις, φιλεῖ καὶ ἔθος ἔχει φοβεῖσθαι εἰς πάντα, ἤγουν καὶ εἰς τὰ μετὰ ταῦτα· ὅταν δὲ ὁ δαίμων καὶ τύχη εὐροῇ, καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς ῥέῃ καὶ ἐπέρχηται, ἔθος ἔχει, ἀπὸ κοινοῦ πάλιν, θαῤῥεῖν τὴν αὐτὴν εὐτυχίαν οὐριοδραμεῖν καὶ ἐς τὸ μετέπειτα. Ἄλλως· Κακῶν μὲν ὅςτις καὶ τὰ ἑξῆς] ὁ νοῦς, ὅτι ἔθος ἔχουσιν οἱ δυςτυχοῦντες δυςτυχίαν φαντάζεσθαι, οἱ δὲ εὐτυχοῦντες εὐτυχίαν.

ἔμπειρος] B. συνήθης, μέτοχος.

φίλοι, κακῶν μὲν] Γ. ἡ μονοστροφικὴ αὕτη περίοδος στίχων ἐστὶν ἰαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κε· ὧν τελευταῖος·

Τιμὰς προπέμψω τάςδε νερτέροις θεοῖς.

v. 598. ἐπίστασο] B. Γράφεται καὶ ἐπίστασο, καὶ ἐπίσταται. Καὶ τὸ μὲν ἐπίστασο οὕτως· εἰποῦσα ἡ Ἄτοσσα πληθυντικῶς πρὸς πάντα τὸν χορόν, ὦ φίλοι, μεριστικῶς ἐκφέρει πρὸς ἕνα ἕκαστον. Λέγουσα, ὦ φίλοι, ἐπίστασο ὅτι φιλεῖ καὶ εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος ὅςτις ἔμπορος καὶ μέτοχος καὶ συνήθης ἐστὶ κακῶν, πάντα δειμαίνειν καὶ φοβεῖσθαι, ὅταν ἐπέλθῃ τοῖς βροτοῖς κλύδων καὶ χειμὼν κακῶν. Τουτέστιν, ὁ δυςτυχίᾳ κατεσχηκώς, ὅταν ἕτερόν τινα ἴδῃ δυςτυχοῦντα, αὐτὸς δυςτυχεῖν οἴεται, οἰκεῖα λογιζόμενος τὰ πάθη. Εἰ δὲ ἐπίσταται εἴπῃς, συντάξεις πρὸς τὸ ὅςτις ἔμπορος κυρεῖ· ἔστι δὲ ψυχρόν· τὸ γὰρ πρῶτον κρεῖττον τοῦ δευτέρου. ὡς] ὅτι.

v. 599. φιλεῖ] B. εἴωθεν ἐκεῖνος ὁ ἄνθρωπος.

v. 600. εὐροῇ] B. εἰς ἕτερον.

v. 601. δαίμον' οὐριεῖν τύχης] A. παρὰ τὸ Ὁμηρικόν· (Odyss. Σ. 134.)

Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

τὸν αὐτὸν] B. τὸν ὅμοιον. οὐριεῖν] εὐθυδρομεῖν αὐτῷ.

v. 602. ἐμοὶ γὰρ ἤδη] A. ἐμοί, φησί, φόβου γέμοντα τὰ πάντα φαίνεται ἐν τοῖς ἐμοῖς ὄμμασιν ἀνταῖα καὶ ἐμφανῆ καὶ ἄντην, οἷον καὶ κατὰ πρόςωπον, ἀπὸ θεῶν. Τινὲς δὲ εἰς τὸ πλέα στίζοντες, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς τοῦτο συντάσσουσιν τἄνταῖα λέγοντες, οἷον ἐν τοῖς ὄμμασι τὰ τῶν θεῶν ἐναντία φαίνεται. Τουτέστιν ἀντικειμένους ἡμῖν ὁρῶ τοὺς θεούς.

v. 603. τ' ἀνταῖα] B. ἐνάντια καὶ δυςτυχῆ, ἃ τοῖς ἀνθρώποις οἱ θεοὶ ἐπιφέρουσιν.

v. 604. ἐν ὠσὶ] B. τοῖς ἐμοῖς. οὐ παιώνιος] οὐ χαρᾶς ποιητικός, ἀλλὰ λυπῆς.

οὐ παιώνιος] A. ἀλλὰ φθαρτικός.

v. 605. ἔκπληξις] B. ὑπερβολὴ εἰς ἔκστασιν φέρουσα τοὺς ἀκούοντας.

v. 606. ὀχημάτων] B. ζεύγους.

v. 607. χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν] B. τρυφῆς καὶ θεραπείας τῆς ἀρχαίας.

v. 608. ἔστειλα] B. ἐποιησάμην. εὐμενῦς] εἰς συμπάθειαν καὶ εὐμένειαν ἡμῶν ἐπικαλουμένας ἐκεῖνον.

v. 609. μειλικτήρια] B. θελκτήρια. Δέον δὲ εἰπεῖν αἵπερ πρὸς τὰ μειλικτήρια ἐπήγαγεν.

v. 610. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς] A. ἁγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκήν· τὰ γὰρ λευκὰ καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀῤῥύπωτα. Ἢ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντα καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. Ἢ ἁγνῆς τῆς ἀσινοῦς, καὶ μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης, καὶ ποδὸς οὐ στερηθείσης ἢ ὀφθαλμοῦ.

ἁγνῆς] B. λευκῆς· ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν παραλαμβάνεσθαι, ἀπὸ τούτου καὶ αὐτὴν καταχρηστικῶς ἁγνὴν καλεῖ· ἢ ἁγνῆς τῆς ἀγελαίας, παρόσον αὗται τροφῆς καθαρωτάτης καὶ ποτοῦ ἀπολαμβάνουσιν· ἢ ἁγνῆς, τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμετόχου σωματικῆς νόσου.

v. 611. παμφαὲς] A. φαιδρόν.

τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ] B. τῆς ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης μελίσσης. παμφαὲς] λαμπρόν, καθαρόν.

v. 612. παρθένου πηγῆς μέτα] A. καθαρᾶς. Ἀντὶ τοῦ σὺν ὕδατι κρηναίῳ. Σημείωσαι δὲ τὸ εἶδος τῶν χοῶν.

λιβάσιν] B. σταλαγμοῖς. παρθένου] ἀμολύντου καὶ καθαρᾶς, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν συμπαραλαμβάνεσθαι.

v. 613. ἀκήρατόν τε πότον] A. γάνος τόδε ἀπὸ τῆς μητρός, τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου. Ἀκήρατον πότον· τὸν οἶνον λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἄμπελον. Ἀγρίας δὲ τῆς ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην. Ἤγουν τῆς ἀγρίους ποιούσης τοὺς μεθύοντας. Ἢ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ οὔσης. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι.

ἀγρίας] B. ὀρεινῆς. Ἢ τῆς ἀγριοποιούσης τοὺς ἀμέτρως αὐτῆς πίνοντας τὸ πόμα.

v. 614. γάνος] B. εὐφροσύνη. Εὐφραῖνον τοὺς συμπίνοντας.

v. 615. αἰὲν ἐν φύλλοισι] B. ἤτοι ἀεὶ θαλλούσης.

v. 616. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα] A. πάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. Ἀειθαλὴς γάρ, καὶ ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει. Διὸ προςέθηκεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης πρὸς τὸν καρπόν. Οὐ γὰρ διηνεκὴς ὁ καρπός. Ξανθῆς δὲ διὰ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι.

ξανθῆς] B. κατὰ τὸ χρῶμα.

v. 617. ἄνθη τε πλεκτὰ] A. στέμματα.

v. 619. τὸν δὲ δαίμονα] A. ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται.

ἐπευφημεῖτε] B. ἐπάδετε.

v. 620. γαπότους] B. ἀντὶ ἃς ἡ γῆ πίνει χευμένας [1]) χοάς.

1) f. χευομένας s. (κε) χυμένας.

v. 621. νερτέροις θεοῖς] B. τῷ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσεφόνῃ ι τῷ Ἑρμῇ.

v. 622. πρέσβος] A. τιμία. πρέσβα] B. ἔντιμε.

βασίλεια γύναι] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων νή. Ὧν πρῶτα ί εἰσὶν ἀναπαιστικά· τὸ μὲν δ΄ μονόμετρον· τὸ δὲ ε΄ καὶ ί θημιμερῆ· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. Ἑξῆς δὲ τούτων μεταβὰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, ἐνήλλαξε καὶ τὸ μέτρον. Καί εἰσι κῶλα ἀναπαιστικὰ ιετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ πενθημι-ρῆ καὶ μονοστροφικὰ μή. Ὧν τελευταῖον·

Νᾶες ἄναες ἄναες.

v. 623. σύ τε πέμπε] A. ὁ χορός φησι πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, ὅτι θυσίαζε τοῖς καταχθονιοῖς θεοῖς· ἡμεῖς δὲ αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τοὺς ιποὺς τῶν φθιμένων, ἤγουν τοὺς θεοὺς τοὺς κάτω, τοὺς πέμποντας ω τοὺς νεκρούς, εἶναι κάτω τῆς γῆς πραεῖς πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὥστε γχωρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν.

θαλάμους] B. εἰς τοὺς ὑπὸ γῆς κευθμῶνας.

v. 625. πομποὺς] B. ἀγωγούς.

v. 626. εὔφρονας] B. εὐμενεῖς.

v. 628. ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες] A. ἀλλ' ὦ χθόνιοι θεοί, Γῆ τε ι Ἑρμῆ καὶ ὦ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἤγουν αῦθα πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρείου. Εἰ γάρ τι ος τῶν ἡμετέρων κακῶν πλέον καὶ ἐπέκεινα οἶδεν, ἤγουν νικῆσον τὰ ῶν κακά, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴποι τὸ πέρας καὶ πῶς τὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφύγωμεν.

v. 628. βασιλεῦ] B. Αἰδωνεῦ. ἐνερῶν] νεκρῶν.

v. 629. ἔνερθεν] B. ὑπὸ τῶν κάτω. ψυχὴν] τὴν τοῦ Δαρείου.

v. 630. οἶδε] B. ὁ Δαρεῖος. πλέον] ἢ ἕτερός τις ἂν εἰ-ν ἔχῃ.

v. 632. ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας] A. ἆρα ἀκούει μου ὁ μακαρί-θεὸς Δαρεῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεύς, ἱέντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα ια σαφηνῆ καὶ σαφῆ; οὐ γὰρ δυςνόητα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα βάγ-τα καὶ φωνήματα, τὰ αἰανῆ καὶ σκοτεινά, καὶ θλίψιν καὶ ἀχλὺν ἐμ-ιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μα-ριος ὁ ζῶν.

ἰσοδαίμων] B. ἰσόθεος.

v. 634. σαφηνῆ] B. δῆλα αὐτῷ.

v. 635. ἱέντος] B. πέμποντος. τὰ παναίολ'] τὰ ποικίλα τῷ ήνῳ.

v. 636. αἰανῆ] B. ἀχλύος γέμοντα. βάγματα] φωνήματα.

v. 637. παντάλαιν' ἄχη] B. πανάθλια. Δεῖ πανταλαίνου αι, ἢ παντάλαινα. Εὕρηται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ καλοῖς βιβλίοις τω, καὶ μὴ οἰηθῇ τις παντάλανα εἶναι ἄξιον γράφεσθαι.

v. 639. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ] A. ἀλλὰ σύ μοι, ὦ Γῆ, καὶ ἄλλοι ἡγε-νες τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸν μεγαλαυχῆ δαίμονα Δαρεῖον ἐρ-

v. 608. ἔστειλα] B. ἐποιησάμην. εὐμενεῖς] εἰς συμπάθειαν καὶ εὐμένειαν ἡμῶν ἐπικαλουμένας ἐκεῖνον.

v. 609. μειλικτήρια] B. θελκτήρια. Δέον δὲ εἰπεῖν αἶπερ πρὸς τὰ μειλικτήρια ἐπήγαγεν.

v. 610. βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς] A. ἁγνὴν τὴν βοῦν καλεῖ ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς ἀεὶ τὰς βοῦς θύεσθαι, ἢ διὰ τὸ ταύτην εἶναι λευκήν· τὰ γὰρ λευκὰ καὶ καθαρὰ καὶ φωτεινὰ καὶ ἀῤῥύπωτα. Ἢ διὰ τὸ ἀγελαίαν εἶναι· τὰ γὰρ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβοντα καθαρώτερα καὶ ὑγιεινότερα τῶν ἄλλων. Ἢ ἁγνῆς τῆς ἀσινοῦς, καὶ μηδέ τινα βλάβην ἐχούσης, καὶ ποδὸς οὐ στερηθείσης ἢ ὀφθαλμοῦ.

ἁγνῆς] B. λευκῆς· ἢ διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν παραλαμβάνεσθαι, ἀπὸ τούτου καὶ αὐτὴν καταχρηστικῶς ἁγνὴν καλεῖ· ἢ ἁγνῆς τῆς ἀγελαίας, παρόσον αὗται τροφῆς καθαρωτάτης καὶ ποτοῦ ἀπολαμβάνουσιν· ἢ ἁγνῆς, τῆς καθαρᾶς καὶ ἀμετόχου σωματικῆς νόσου.

v. 611. παμφαὲς] A. φαιδρόν.

τῆς τ' ἀνθεμουργοῦ] B. τῆς ἐξ ἀνθέων ἐργαζομένης μελίσσης. παμφαὲς] λαμπρόν, καθαρόν.

v. 612. παρθένου πηγῆς μέτα] A. καθαρᾶς. Ἀντὶ τοῦ σὺν ὕδατι κρηναίῳ. Σημείωσαι δὲ τὸ εἶδος τῶν χοῶν.

λιβάσιν] B. σταλαγμοῖς. παρθένου] ἀμολύντου καὶ καθαρᾶς, διὰ τὸ τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν συμπαραλαμβάνεσθαι.

v. 613. ἀκήρατόν τε πότον] A. γάνος τόδε ἀπὸ τῆς μητρός, τῆς παλαιᾶς ἀμπέλου. Ἀκήρατον πότον· τὸν οἶνον λέγει τὸν ἔχοντα μητέρα τὴν ἄμπελον. Ἀγρίας δὲ τῆς ἀγριοποιοῦ διὰ τὴν μέθην. Ἤγουν τῆς ἀγρίους ποιούσης τοὺς μεθύοντας. Ἢ τῆς ἐν τῷ ἀγρῷ οὔσης. Καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἀγροῖς αἱ ἄμπελοι.

ἀγρίας] B. ὀρεινῆς. Ἢ τῆς ἀγριοποιούσης τοὺς ἀμέτρως αὐτῆς πίνοντας τὸ πόμα.

v. 614. γάνος] B. εὐφροσύνη. Εὔφραινον τοὺς συμπίνοντας.

v. 615. αἰὲν ἐν φύλλοισι] B. ἤτοι ἀεὶ θαλλούσης.

v. 616. ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα] A. πάρεστι γοῦν ταῖς ἐμαῖς χερσὶ καὶ καρπὸς ἐλαίας ξανθῆς τῆς αἰὲν θαλλούσης τοῖς φύλλοις. Ἀειθαλὴς γάρ, καὶ ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει. Διὸ προσέθηκεν ἐν φύλλοισι θαλλούσης πρὸς τὸν καρπόν. Οὐ γὰρ διηνεκὴς ὁ καρπός. Ξανθῆς δὲ διὰ τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ φύλλου ὡς πρασινίζον ἐμφαίνεσθαι.

ξανθῆς] B. κατὰ τὸ χρῶμα.

v. 617. ἄνθη τε πλεκτὰ] A. στέμματα.

v. 619. τὸν δὲ δαίμονα] A. ὡς θεὸς γὰρ παρὰ Πέρσαις τιμᾶται.

ἐπευφημεῖτε] B. ἐπάδετε.

v. 620. γαπότους] B. ἀντὶ ἃς ἡ γῆ πίνει χευμένας [1]) χοάς.

1) f. χευομένας s. (κε) χυμένας.

v. 621. νερτέροις θεοῖς] B. τῷ Πλούτωνι καὶ τῇ Περσεφόνῃ ὶ τῷ Ἑρμῇ.

v. 622. πρέσβος] A. τιμία. πρέσβα] B. ἔντιμε.

βασίλεια γύναι] Γ. ὁ παρὼν χορὸς συνέστηκεν ἐκ κώλων νή. Ὧν πρῶτα ι' εἰσὶν ἀναπαιστικά· τὸ μὲν δ' μονόμετρον· τὸ δὲ ε' καὶ ι' ·θημιμερῆ· τὰ δὲ λοιπὰ δίμετρα ἀκατάληκτα. Ἑξῆς δὲ τούτων μεταβὰς ἑτέραν ὑπόθεσιν, ἐνήλλαξε καὶ τὸ μέτρον. Καί εἰσι κῶλα ἀναπαιστικὰ ιετρα βραχυκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἑφθημιμερῆ καὶ πενθημιρῆ καὶ μονοστροφικὰ μή. Ὧν τελευταῖον·

Νᾶες ἄναες ἄναες.

v. 623. σύ τε πέμπε] A. ὁ χορός φησι πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, ὅτι θυσίαζε τοῖς καταχθονιαῖς θεοῖς· ἡμεῖς δὲ αἰτησόμεθα ἐν ὕμνοις τοὺς μπους τῶν φθιμένων, ἤγουν τοὺς θεοὺς τοὺς κάτω, τοὺς πέμποντας ω τοὺς νεκρούς, εἶναι κάτω τῆς γῆς πραεῖς πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὥστε γχωρῆσαι αὐτὸν πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν.

θαλάμους] B. εἰς τοὺς ὑπὸ γῆς κευθμῶνας.

v. 625. πομποὺς] B. ἀγωγούς.

v. 626. εὔφρονας] B. εὐμενεῖς.

v. 628. ἀλλὰ χθόνιοι δαίμονες] A. ἀλλ' ὦ χθόνιοι θεοί, Γῆ τε ὶ Ἑρμῆ καὶ ὦ Πλούτων, βασιλεῦ τῶν νεκρῶν, πέμψατε ἐς φῶς, ἤγουν ταῦθα πρὸς ἡμᾶς, ἀπὸ τῶν κάτω τὴν ψυχὴν τοῦ Δαρείου. Εἰ γάρ τι ος τῶν ἡμετέρων κακῶν πλέον καὶ ἐπέκεινα οἶδεν, ἤγουν νικῆσον τὰ ῶν κακά, μόνος ἂν οὗτος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων εἴτοι τὸ πέρας καὶ πῶς τὰ καὶ πότε καὶ τίνι τρόπῳ ἐκφύγωμεν.

v. 628. βασιλεῦ] B. Αἰδωνεῦ. ἐνερῶν] νεκρῶν.

v. 629. ἔνερθεν] B. ὑπὸ τῶν κάτω. ψυχὴν] τὴν τοῦ Δαρείου.

v. 630. οἶδε] B. ὁ Δαρεῖος. πλέον] ἢ ἕτερός τις ἂν εἰ-ἰν ἔχῃ.

v. 632. ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας] A. ἆρα ἀκούει μου ὁ μακαρί-ς θεὸς Δαρεῖος, ὁ ἰσόθεος βασιλεύς, ἱέντος καὶ πέμποντος τὰ βάρβαρα για σαφηνῆ καὶ σαφῆ; οὐ γὰρ δυςνόητα ταῦτά φημι τὰ ποικίλα βάγ-πα καὶ φωνήματα, τὰ αἰανῆ καὶ σκοτεινά, καὶ θλῖψιν καὶ ἀχλὺν ἐμ-ιοῦντα τοῖς κλαίουσιν. Ἰστέον δὲ ὅτι μακαρίτης ὁ τεθνεώς, μα-έριος ὁ ζῶν.

ἰσοδαίμων] B. ἰσόθεος.

v. 634. σαφηνῆ] B. δῆλα αὐτῷ.

v. 635. ἱέντος] B. πέμποντος. τὰ παναίολ'] τὰ ποικίλα τῷ ήνῳ.

v. 636. αἰανῆ] B. ἀχλύος γέμοντα. βάγματα] φωνήματα.

v. 637. παντάλαιν' ἄχη] B. πανάθλια. Δεῖ παντάλαινα ʼαι, ἢ παντάλαινα. Εὕρηται δὲ ἐν πολλοῖς καὶ καλοῖς βιβλίοις τω, καὶ μὴ οἰηθῇ τις παντάλανα εἶναι ἄξιον γράφεσθαι.

v. 639. ἀλλὰ σύ μοι Γᾶ] A. ἀλλὰ σύ μοι, ὦ Γῆ, καὶ ἄλλοι ἡγε-νες τῶν χθονίων καὶ τῶν νεκρῶν, τὸν μεγαλαυχῆ δαίμονα Δαρεῖον ἐρ-

χόμενον ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δόμων αἰνέσατε, ἤγουν συναινέσατε, καὶ συναρήξατε αὐτῷ τῷ ποιῆσαι τουτί. Τὸν καταχθόνιον οὖν Δαρεῖον αἰνέσατε ἐξ ᾅδου δόμων μολεῖν. Τὸν Σουσιγενῆ τῶν Περσῶν ἤγουν τὸν Δαρεῖον.

v. 641. μεγαλαρχῆ] B. μελαγοδυνάμενον.

v. 642. ἰόντ'] B. ἐλθόντα. Δέον ἰέναι εἰπεῖν πρὸς τὴν μετοχὴν ἐξήνεγκεν. αἰνέσατ'] θελήσατε (?), ἀποδέξασθε. ἐκ δόμων] τῶν ὑπὸ γῆν.

v. 643. Σουσιγενῆ] B. τὸν ἐν Σούσοις γεννηθέντα.

v. 644. πέμπετε δ' ἄνω] B. δι' ἱκεσίων.

v. 646. ἦ φίλος ἀνήρ] A. ὄντως φίλος ἦν ἀνὴρ ἐμοὶ ὁ Δαρεῖος, ὄντως φίλος καὶ ὁ τάφος ὃς κρύπτει τὰ φίλα ἤθη, τοῦτ' ἔστι τοὺς προσφιλεῖς τρόπους ἐμοὶ τοῦ Δαρείου. Ὄχθον γὰρ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμόν.

ἦ] B. ὄντως. ὄχθος] τάφος.

v. 647. κέκευθεν] B. ἔκρυψεν.

v. 648. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον οἷον ἄνακτα Δαρειάν] A. ὁ Ἀϊδωνεὺς δὲ ὁ ἀναπομπὸς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα, οἷον τὸν καὶ Δαρειὰν κεκλημένον. — Ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ ᾅδης τοῦτο (?) ἔξωθεν. Ἄλλως· τὸν μόνον (οἷον) γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονικόν. Ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι.

v. 650. οἷον ἄνακτα] B. τὸν μέγαν, ἢ τὸν μόνον τῷ ὄντι βασιλέα. Δαρειάν] οὐ μόνον Δαρεῖος, ἀλλὰ καὶ Δαρειὰν γράφεται.

v. 653. Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο] A. Θεομήστωρ τε καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις· οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θεομήστωρ ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ καὶ καλῶς ἐποδώκει καὶ ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει τὸν στρατόν. **Cf. Spanhemiana et Faehsiana.**

θεομήστωρ] B. θεὸς κατὰ τὰς βουλάς.

v. 655. ἔσκεν] B. ὑπῆρχεν.

ἐποδώκει] B. διῴκει.

v. 656. Βαλὴν ἀρχαῖος] A. Βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δέ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. Ὅθεν καὶ βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐστι βασιλικόν· φησὶν οὖν, ὦ ἀρχαῖε βασιλεῦ, ἴκου καὶ παραγενοῦ καὶ ἐλθὲ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον[1]) ὄχθου, ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐξοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, ἀείρων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὴν εὔμαριν, καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδός, κροκόβαπτον καὶ ἐρυθροῦν· Ἔστι δὲ τοῦτο περίφρασις· πιφαύσκων καὶ δεικνύων καὶ ἀναφαίνων τὸν φάλαρον, καὶ τὸν λόφον, τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ περικεφαλαίας. Περιφραστικῶς δὲ τὸ στέμμα φησί.

βαλήν] B. βασιλεὺς κατὰ Θουρίων γλῶσσαν, ὥς φησι Εὐφορίων.

v. 657. κόρυμβον] B. ἐξοχήν.

1) Sch. ἄκρων κορύμβων.

v. 658. ὄχθου] B. τοῦ τάφου. κροκόβαπτον] πορφυροῦν.

v. 659. εὔμαριν] B. εἶδος ὑποδήματος. ἀείρων] κινῶν.

v. 660. τιάρας] B. στεφάνου.

v. 661. φάλαρον] B. τὴν ἐξοχήν. πιφαύσκων] φαίνων.

v. 662. βάσκε πάτερ] A. βάσκε καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύῃς καὶ ἀκούσῃς καὶ μάθῃς καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχη τοῦ Ξέρξου. Ὡς ἐπῳδῇ δὲ κέχρηται τῇ Βάσκε πάτερ Δαρειάν. (cf. Suppl. 140 sqq.)

βάσκε] B. ἐλθέ. ἄκακε] πρᾶε.

v. 663. ὅπως] B. ἵνα. καινὰ] παράδοξα.

v. 664. δεσπότου] B. τοῦ Ξέρξου.

v. 665. στυγία γάρ τις] A. ἐπιπετάννυται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυγερὰ καὶ μισητή τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. Πᾶσα γὰρ νεολαία καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παρῴχετο.

στυγία] B. μισητή.

v. 666. πεπόταται] B. ἐπικρέμαται τοῖς ὄμμασιν ἡμῶν.

v. 667. νεολέα] B. ἡ νεότης.

v. 672. τί τάδε δυνάτα, δυνάτα — δίδυμα] A. τί, ὦ δυνάστα, τάδε δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμάρτια καὶ ἁμαρτήματα διάγοιεν καὶ διάγουσι περὶ τῇ σῇ γῇ τῇδε. Δίδυμα δέ, ἢ διὰ τὸ ἐπὶ Δαρείου μὲν τριάκοντα φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου μυριάδας· ἢ ὅτι Ξέρξου καὶ Πέρσου τινὸς εἰσὶν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἡρμοσμέναι ὁμοῦ· ἢ τὰ δίδυμα, τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγενημένα κακὰ καὶ τὰ ἐν Σαλαμῖνι. Τὸ δὲ δυνάτα ἀντὶ τοῦ δυνάστα.

v. 673. δίδυμα] B. διπλᾶ. Δίδυμα λέγει διὰ τὸ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἁλῶναι Πέρσας. Τὸ δαμάρτια δέ, διαμάρτιά ἐστι, καὶ κατὰ συναίρεσιν γέγονε δαμάρτια [1]).

v. 674. δαμάρτια] A. ὁμοῦ ἡρμοσμένα. Γράφεται καὶ ἁμαρτήματα.

v. 676. ἐξέφθινθ'] B. ἐφθάρησαν. τρίσκαλμοι] τριήρεις.

v. 677. νᾶες ἄναες] A. αἱ μηκέτι νῆες· ἀπώλοντο γάρ.

v. 678. ὦ πιστὰ πιστῶν] A. τὸ τοῦ Δαρείου εἴδωλον ἐξ ᾅδου ἀνελθὸν φησὶ πρὸς τοὺς Πέρσας· ὦ πιστὰ γεννήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοί, ὦ ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί, ἥλικές τε καὶ ἰσήλικες τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἡ πόλις καὶ στενάζει καὶ οἷον ἐκ τῶν ὀδυρμῶν κέκοπται καὶ χαράσσεται ἡ γῆ κάτωθεν. Τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἐνέδωκέ με [2]).

ὦ πιστὰ πιστῶν] B. ὥσπερ φαμὲν κάλλιστοι καλλίστων, βουλόμενοι μεγίστην ὑπεροχὴν δηλῶσαι, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ νῦν τὸ πι-

1) Ineptus est Scholiastes novum et inauditum vocabulum creans, ineptior eius, si diis placet, originis notatio. Sch.
2) Recte Faehs. ἀνέδωκε.

χόμενον ἐκ τῶν τοῦ ᾅδου δόμων αἰνέσατε, ἤγουν συναινέσατε, καὶ συναρήξατε αὐτῷ τῷ ποιῆσαι τουτί. Τὸν καταχθόνιον οὖν Δαρεῖον αἰνέσατε ἐξ ᾅδου δόμων μολεῖν. Τὸν Σουσιγενῆ τῶν Περσῶν ἤγουν τὸν Δαρεῖον.

v. 641. μεγαλαρχῆ] B. μελαγοδυνάμενον.

v. 642. ἰόντ'] B. ἐλθόντα. Δέον ἰέναι εἰπεῖν πρὸς τὴν μετοχὴν ἐξήνεγκεν. αἰνέσατ'] θελήσατε (?), ἀποδέξασθε. ἐκ δόμων] τῶν ὑπὸ γῆν.

v. 643. Σουσιγενῆ] B. τὸν ἐν Σούσοις γεννηθέντα.

v. 644. πέμπετε δ' ἄνω] B. δι' ἱκεσίων.

v. 646. ἦ φίλος ἀνὴρ] A. ὄντως φίλος ἦν ἀνὴρ ἐμοὶ ὁ Δαρεῖος, ὄντως φίλος καὶ ὁ τάφος ὃς κρύπτει τὰ φίλα ἤθη, τοῦτ' ἔστι τοὺς προςφιλεῖς τρόπους ἐμοὶ τοῦ Δαρείου. Ὄχθον γὰρ τὸν τάφον καλεῖ διὰ τὸν ἀναχωματισμόν.

ἦ] B. ὄντως. ὄχθος] τάφος.

v. 647. κέκευθεν] B. ἔκρυψεν.

v. 648. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον οἷον ἄνακτα Δαρειάν] A. ὁ Ἀϊδωνεὺς δὲ ὁ ἀναπομπὸς τῶν νεκρῶν ἀνίει καὶ ἀναπέμψει καὶ ἀναδώσει τῆς γῆς τὸν Δαρεῖον βασιλέα, οἷον τὸν καὶ Δαρειὰν κεκλημένον. — Ἢ τὴν Δαρείαν ψυχὴν ἀναπέμψει ὁ ᾅδης τοῦτο (?) ἔξωθεν. Ἄλλως· τὸν μόνον (οἷον) γενόμενον βασιλέα διὰ τὸ κηδεμονικόν. Ἔοικε δὲ ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι.

v. 650. οἷον ἄνακτα] B. τὸν μέγαν, ἢ τὸν μόνον τῷ ὄντι βασιλέα. Δαρειάν] οὐ μόνον Δαρεῖος, ἀλλὰ καὶ Δαρειὰν γράφεται.

v. 653. Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο] A. Θεομήστωρ τε καὶ τὰ θεῖα βουλευόμενος ἐκαλεῖτο τοῖς Πέρσαις· οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο τοῦτο, ἀλλὰ καὶ θεομήστωρ ὑπῆρχεν, ἐπειδὴ καὶ καλῶς ἐποδώκει καὶ ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἡνιόχει τὸν στρατόν. **Cf. Spanhemiana et Faehsiana.**

θεομήστωρ] B. θεὸς κατὰ τὰς βουλάς.

v. 655. ἔσκεν] B. ὑπῆρχεν.

ἐποδώκει] B. διῴκει.

v. 656. Βαλὴν ἀρχαῖος] A. Βαλὴν ὁ βασιλεὺς λέγεται. Εὐφορίων δέ φησι Θουρίων εἶναι τὴν διάλεκτον. Ὅθεν καὶ βαληναῖον ὄρος, ὅ ἐστι βασιλικόν· φησὶν οὖν, ὦ ἀρχαῖε βασιλεῦ, ἴκου καὶ παραγενοῦ καὶ ἐλθὲ ἐπ' ἄκρον κόρυμβον [1]) ὄχθου, ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐξοχὴν καὶ περιωπὴν τοῦ τάφου, αἴρων καὶ ἐπαίρων καὶ κινῶν τὴν εὔμαριν, καὶ τὸ ὑπόδημα τοῦ ποδός, κροκόβαπτον καὶ ἐρυθροῦν· Ἔστι δὲ τοῦτο περίφρασις· πιφαύσκων καὶ δεικνύων καὶ ἀναφαίνων τὸν φάλαρον, καὶ τὸν λόφον, τῆς βασιλικῆς τιάρας καὶ περικεφαλαίας. Περιφραστικῶς δὲ τὸ στέμμα φησί.

βαλὴν] B. βασιλεὺς κατὰ Θουρίων γλῶσσαν, ὥς φησι Εὐφορίων.

v. 657. κόρυμβον] B. ἐξοχήν.

1) Sch. ἄκρων κορύμβων.

v. 658. ὄχθου] B. τοῦ τάφου. κροκόβαπτον] πορφυροῦν.

v. 659. εὔμαριν] B. εἶδος ὑποδήματος. ἀείρων] κινῶν.

v. 660. τιάρας] B. στεφάνου.

v. 661. φάλαρον] B. τὴν ἐξοχήν. πιφαύσκων] φαίνων.

v. 662. βάσκε πάτερ] A. βάσκε καὶ πορεύθητι, ὦ Δαρεῖε δέσποτα, ὅπως κλύῃς καὶ ἀκούσῃς καὶ μάθῃς καινὰ καὶ ἀλλόκοτα καὶ νέα ἄχη τοῦ Ξέρξου. Ὡς ἐπῳδῇ δὲ κέχρηται τῇ Βάσκε πάτερ Δαρειάν. (cf. Suppl. 140 sqq.)

βάσκε] B. ἐλθέ. ἄκακε] πρᾶε.

v. 663. ὅπως] B. ἵνα. καινὰ] παράδοξα.

v. 664. δεσπότου] B. τοῦ Ξέρξου.

v. 665. στυγία γάρ τις] A. ἐπιπετάννυται γὰρ καὶ ἐξήπλωται στυγερὰ καὶ μισητή τις ἀχλὺς καὶ θλίψις. Πᾶσα γὰρ νεολαία καὶ ἡ τῶν Περσῶν ἡλικία καὶ νεότης ἐξαπόλωλε καὶ παρῴχετο.

στυγία] B. μισητή.

v. 666. πεπόταται] B. ἐπικρέμαται τοῖς ὄμμασιν ἡμῶν.

v. 667. νεολέα] B. ἡ νεότης.

v. 672. τί τάδε δυνάτα, δυνάτα — δίδυμα] A. τί, ὦ δυνάστα, τάδε δίδυμα καὶ διπλᾶ ἁμάρτια καὶ ἁμαρτήματα διάγοιεν καὶ διάγουσι περὶ τῇ σῇ γῇ τῇδε. Δίδυμα δέ, ἢ διὰ τὸ ἐπὶ Δαρείου μὲν τριάκοντα φονευθῆναι χιλιάδας, νῦν δὲ ἐπὶ τοῦ Ξέρξου μυριάδας· ἢ ὅτι Ξέρξου καὶ Πέρσου τινὸς εἰσὶν ἁμαρτίαι καὶ ἀτυχίαι ἡρμοσμέναι ὁμοῦ· ἢ τὰ δίδυμα, τὰ ἐν Πλαταιαῖς γεγενημένα κακὰ καὶ τὰ ἐν Σαλαμῖνι. Τὸ δὲ δυνάτα ἀντὶ τοῦ δυνάστα.

v. 673. δίδυμα] B. διπλᾶ. Δίδυμα λέγει διὰ τὸ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἁλῶναι Πέρσας. Τὸ δαμάρτια δέ, διαμάρτιά ἐστι, καὶ κατὰ συναίρεσιν γέγονε δαμάρτια [1]).

v. 674. δαμάρτια] A. ὁμοῦ ἡρμοσμένα. Γράφεται καὶ ἁμαρτήματα.

v. 676. ἐξέφθινθ'] B. ἐφθάρησαν. τρίσκαλμοι] τριήρεις.

v. 677. νᾶες ἄναες] A. αἱ μηκέτι νῆες· ἀπώλοντο γάρ.

v. 678. ὦ πιστὰ πιστῶν] A. τὸ τοῦ Δαρείου εἴδωλον ἐξ ᾅδου ἀνελθὸν φησὶ πρὸς τοὺς Πέρσας· ὦ πιστὰ γεννήματα καὶ ἀνατροφαὶ πατέρων πιστῶν ἐμοί, ὦ ἐκ πιστῶν πατέρων πιστοὶ υἱοί, ἥλικές τε καὶ ἰσήλικες τῆς ἐμῆς ἡλικίας, τίνα πόνον καὶ κακοπάθειαν πάσχει ἡ πόλις καὶ στενάζει καὶ οἷον ἐκ τῶν ὀδυρμῶν κέκοπται καὶ χαράσσεται ἡ γῆ κάτωθεν. Τοῦτο δὲ εἴρηκεν, ὅτι ἐκ τῶν πολλῶν ὑμῶν στεναγμῶν ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἐνέδωκέ με [2]).

ὦ πιστὰ πιστῶν] B. ὥσπερ φαμὲν κάλλιστοι καλλίστων, βουλόμενοι μεγίστην ὑπεροχὴν δηλῶσαι, τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ νῦν τὸ πι-

1) Ineptus est Scholiastes novum et inauditum vocabulum creans, ineptior eius, si diis placet, originis notatio. Sch.
2) Recte Faehs. ἀνέδωκε.

στὰ πιστῶν. Δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν θαυμασίαν καὶ μεγίστην αὐτῶν πίστιν, ἣν πρὸς αὐτὸν ζῶντα ἐκέκτηντο, καὶ θανόντα ἔχουσιν.

ὦ πιστὰ πιστῶν] Γ. εἴςθεσις διπλῆς καθόλου. Ἧς προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ ιγ΄. Ἑξῆς δὲ τούτων κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ γ΄· ὧν τὰ β΄ δίμετρα βραχυκατάληκτα. Τὸ δὲ γ΄ δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἑφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. Ἑξῆς τούτων στίχοι τροχαϊκοὶ καταληκτικοὶ γ΄. Ἑξῆς τούτων κῶλα ὅμοια τοῖς ἄνω ἀναπαιστικὰ γ΄. Ἑξῆς δὲ ἔτι τούτων ἡ τελεία διπλῆ. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ νς΄ ὧν τελευταῖος·

Τήνδ᾽ ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ᾽ ἐφ᾽ Ἑλλάδι.

v. 680. κέκοπται] Β. ἠφάνισται. χαράσσεται] διασχίζεται τοῖς θρήνοις.

v. 681. λεύσσων δ᾽ ἄκοιτιν] Α. ἐγὼ δὲ βλέπων ἐγγὺς τοῦ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἐμὴν ὁμόκοιτον γυναῖκα, φοβοῦμαι μὴ κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε. Τὰς χοὰς δέ, ἤτοι τὰς θυσίας ὅς ἐμοὶ ἔθυσεν ἱλαστηρίους ἀπεδεξάμην.

ἄκοιτιν] Β. ὁμόζυγον.

v. 682. ταρβῶ] Β. ἐκπλήττομαι.

πρευμενὴς] Β. συμπαθὴς καὶ ἵλεως.

v. 683. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ᾽ ἐγγὺς] Α. ἐγγὺς ἑστῶτες τοῦ ἐμοῦ τάφου θρηνεῖτε καὶ καλεῖσθε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ ᾅδου ὀρθιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνοῦντες ἐν γόοις ψυχαγωγοῖς, ἤγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνακομίζουσιν· οὐκ ἔτι δὲ ῥᾴδιον τὸ ἐξελθεῖν με ἀπὸ τοῦ τάφου οὐδὲ δυνατόν.

v. 684. ὀρθιάζοντες] Β. ἠχοῦντες.

v. 685. οὐκ εὐέξοδον] Α. ὅθεν οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. Ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας.

οὐκ εὐέξοδον] Β. τὸ πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν. Ἤγουν οὐκ ἔστιν ἐξ ᾅδου πρὸς τὸ φῶς ὁδὸς ῥᾴστη.

v. 686. ἄλλως τε πάντως] Α. καὶ ἄλλως δέ, φησίν, οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοί, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, καὶ οἱ τῶν νεκρῶν ἁπλῶς κυριεύοντες ἀμείνους καὶ βελτίονες καὶ ἑτοιμότεροι εἰσὶν εἰς τὸ λαβεῖν παρ᾽ ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχειν ἐν τῷ ᾅδῃ παρὰ μεθιέναι καὶ καταλεῖψαι καὶ ἐάσαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἄνωθεν.

v. 688. ὅμως δ᾽ ἐκείνοις] Α. ἤτοι μέγα κἀγὼ δυνηθεὶς παρὰ τοῖς κάτω θεοῖς οἷα βασιλεύς, καὶ παρ᾽ ἐκείνων τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ κοινῶς ἀποθνήσκοντες, ἥκω.

v. 689. τάχυνα δ᾽] Α. ἐτάχυνα δέ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς βραδυτῆτος ἕνεκα.

ἀμέμπτος ὦ χρόνου] Β. ἵνα μὴ μέμψησθε ἐμοὶ τῆς ἀργείας. Μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλ᾽ οὕτως σύνταξον, ἵνα ὦ ἄμεμπτος τοῦ χρόνου, ἤγουν ἵνα μὴ παρ᾽ ὑμῶν λάβω μέμψιν χρόνου.

v. 690. νεοχμὸν] Α. νεωστί. Παρὰ τὸ αἰχμὴν γινόμενον.

νεοχμὸν] Β. νέον. ἐμβριθὲς] μέγα.

v. 691. σέβομαι] Β. ὑποστέλλομαι. προσιδέσθαι] σέ.

v. 693. ἀρχαίῳ] B. ᾧ πάλαι πρός σε ἐχρῶμεν. τάρβει] αἰδοῖ, βῳ, ὑποστολῇ.

v. 695. μακεστῆρα μῦθον] A. μήκους ἐχόμενον.

μακεστῆρα] B. μακρόν.

v. 696. πάντα] B. ἃ βούλει. τὴν ἐμὴν αἰδῶ] ἤγουν τὴν πρὸς ὑποστολήν.

v. 697. δείομαι μὲν χαρίσασθαι] A. τοῦτό φησι, δέδια μὲν τὰ τὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλξαι τὴν σὴν ψυχήν, δέδια δὲ καὶ ἀληθεύ- ι· λυπηθήσῃ γάρ.

δείομαι μὲν] B. ὀκνῶ τὸ σὸν θέλημα τελέσαι. Τὸ δὲ ἔστι, μὴ ιν ἐμὲ πρός σε ὑποστολήν. Ὀκνῶ δὲ λόγον πρὸς σὲ ἆραι, ἐπειδὴ μέλλω ειν δύςλεκτα καὶ κακόφημα καὶ δυστυχῆ τοῖς φίλοις, ἤτοι ὑπὲρ τοῦ ῦ υἱοῦ.

v. 700. ἀλλ' ἐπεὶ δέος] A. Εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δα- ῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ ὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος· ἀλλ' ἐπεὶ φοβῇ, ἔασον τοῦτο. Εἶτα στρέφει τὸν γον πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, καί φησιν, ὦ εὐγενὲς γύναι, ξύννομε καὶ μμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσαμένη τῶνδε τῶν θρήνων, φανερόν μοὶ εἰπέ, ἵνα μάθω, ὃ πάσχετε.

παλαιῶν σοι φρενῶν] B. παλαιῶν φρενῶν τῶν πάλαι προςόν- ν σοι ὑπὲρ τῆς ἐμῆς αἰδοῦς λογισμῶν.

v. 703. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι] A. ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος αὐτοῦ γυναικί φησιν ὅτι πήματα τύχοι καὶ ἐπέλθοι οἷα πολλάκις ἐν ὶς βροτοῖς. Ἢ οὕτως, ἀνθρώπινα καὶ οὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι ὶ ἐπέλθοι ἐν πήματι καὶ ἐν βλάβῃ. Ὡς γὰρ ἄνθρωποι πάσχουσι καὶ αὐτῶν πήματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

ἀνθρώπειά] B. ὑπάρχουσι. πήματα] αἱ δυςτυχίαι. βροτοῖς] διὰ ὑποσταλεῖσα λέγεις.

v. 704. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης] A. πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχονται, ἢν ὁ μάσσων ὶ ὁ μείζων βίοτος ἐκταθῇ πρόσω ἤγουν ἐν μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ.

v. 705. μάσσων] B. μείζων. βίοτος] αὐτῶν. ταθῇ] προέλθῃ.

v. 706. ὑπερσχὼν] B. ὑπερβαλλόμενος. ὄλβον] εὐδαιμονίαν. τμῳ] τύχῃ.

v. 707. ἕως] B. μέχρις.

v. 709. βάθος] B. πέλαγος.

v. 710. πάντα] B. ὃν βούλει.

v. 711. ὡς εἰπεῖν ἔπος] A. ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ τεῖν συλλήβδην πάντα. Ὡς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ· (Orest. 1.)

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος.

v. 712. λοιμοῦ τις ἦλθε] A. ταραχή, ἐμφύλιος πόλεμος [1]). Ἀντὶ ῦ φθορὰ εἶπε σκηπτόν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος, εἴ τινος ἐπιδράττεται, ιει καὶ φθείρει καὶ ἀφανίζει, οὕτω καὶ ὁ λοιμός.

1) Num haec ad στάσις pertinent?

στὰ πιστῶν. Δηλοῖ δὲ ἐντεῦθεν τὴν θαυμασίαν καὶ μεγίστην αὐτῶν πίστιν, ἣν πρὸς αὐτὸν ζῶντα ἐκέκτηντο, καὶ θανόντα ἔχουσιν.

ὦ πιστὰ πιστῶν] Γ. εἴςθεσις διπλῆς καθόλου. Ἧς προτίθενται στίχοι ἰαμβικοὶ ιγ'. Ἑξῆς δὲ τούτων κῶλα τοῦ χοροῦ ἀναπαιστικὰ γ'· ὧν τὰ β' δίμετρα βραχυκατάληκτα. Τὸ δὲ γ' δίμετρον καταληκτικόν, ἤτοι ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται παροιμιακόν. Ἑξῆς τούτων στίχοι τροχαϊκοὶ καταληκτικοὶ γ'. Ἑξῆς τούτων κῶλα ὅμοια τοῖς ἄνω ἀναπαιστικὰ γ'. Ἑξῆς δὲ ἔτι τούτων ἡ τελεία διπλῆ. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶ τροχαϊκοὶ τετράμετροι καταληκτικοὶ νς' ὧν τελευταῖος·

Τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στράτευμ' ἐφ' Ἑλλάδι.

v. 680. κέκοπται] Β. ἠφάνισται. χαράσσεται] διασχίζεται τοῖς θρήνοις.

v. 681. λεύσσων δ' ἄκοιτιν] Α. ἐγὼ δὲ βλέπων ἐγγὺς τοῦ ἐμοῦ τάφου παρακαθημένην τὴν ἐμὴν ὁμόκοιτον γυναῖκα, φοβοῦμαι μὴ κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε. Τὰς χοὰς δέ, ἤτοι τὰς θυσίας ὅς ἐμοὶ ἔθυσεν ἱλαστηρίους ἀπεδεξάμην.

ἄκοιτιν] Β. ὁμόζυγον.

v. 682. ταρβῶ] Β. ἐκπλήττομαι.

πρευμενὴς] Β. συμπαθὴς καὶ ἵλεως.

v. 683. ὑμεῖς δὲ θρηνεῖτ' ἐγγὺς] Α. ἐγγὺς ἑστῶτες τοῦ ἐμοῦ τάφου θρηνεῖτε καὶ καλεῖσθε καὶ ἀνακράζετέ με ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ ᾅδου ῥοδιάζοντες καὶ μεγάλως ἠχοῦντες καὶ θρηνοῦντες ἐν γόοις ψυχαγωγοῖς, ἤγουν τοῖς τὰς ψυχὰς ἐκ τοῦ ᾅδου ἀνακομίζουσιν· οὐκ ἔτι δὲ ῥᾴδιον τὸ ἐξελθεῖν με ἀπὸ τοῦ τάφου οὐδὲ δυνατόν.

v. 684. ὀρθιάζοντες] Β. ἠχοῦντες.

v. 685. οὐκ εὐέξοδον] Α. ὅθεν οὐ δυνατὸν ταχέως ἐξιέναι. Ἀπολογεῖται δὲ ὡς βραδύνας.

οὐκ εὐέξοδον] Β. τὸ πρὸς ἡμᾶς ἐλθεῖν. Ἤγουν οὐκ ἔστιν ἐξ ᾅδου πρὸς τὸ φῶς ὁδὸς ῥᾴστη.

v. 686. ἄλλως τε πάντως] Α. καὶ ἄλλως δέ, φησίν, οἱ κάτωθεν τῆς γῆς θεοί, οἷον ὁ Πλούτων καὶ ἡ Περσεφόνη, καὶ οἱ τῶν νεκρῶν ἁπλῶς κυριεύοντες ἀμείνους καὶ βελτίονες καὶ ἑτοιμότεροι εἰσὶν εἰς τὸ λαβεῖν παρ' ἑαυτοῖς τοὺς ἀνθρώπους καὶ κατέχειν ἐν τῷ ᾅδῃ παρὸ μεθιέναι καὶ καταλεῖψαι καὶ ἐᾶσαι αὐτοὺς ἀνελθεῖν εἰς τὴν γῆν ἄνωθεν.

v. 688. ὅμως δ' ἐκείνοις] Α. ἤτοι μέγα κἀγὼ δυνηθεὶς παρὰ τοῖς κάτω θεοῖς οἷα βασιλεύς, καὶ παρ' ἐκείνων τιμώμενος καὶ μὴ λογιζόμενος ὡς οἱ κοινῶς ἀποθνήσκοντες, ἥκω.

v. 689. τάχυνα δ'] Α. ἐτάχυνα δέ, ὡς μὴ μεμφθῶ τοῦ χρόνου καὶ τῆς βραδυτῆτος ἕνεκα.

ἀμέμπτος ὦ χρόνου] Β. ἵνα μὴ μέμψησθε ἐμοὶ τῆς ἀργείας. Μὴ λάβῃς δὲ ἔξωθεν τὸ ἕνεκα, ἀλλ' οὕτως σύνταξον, ἵνα ὦ ἄμεμπτος τοῦ χρόνου, ἤγουν ἵνα μὴ παρ' ὑμῶν λάβω μέμψιν χρόνου.

v. 690. νεοχμὸν] Α. νεωστί. Παρὰ τὸ αἰχμὴν γενόμενον.

νεοχμὸν] Β. νέον. ἐμβριθὲς] μέγα.

v. 691. σέβομαι] Β. ὑποστέλλομαι. προσιδέσθαι] σέ.

v. 693. ἀρχαίῳ] B. ᾧ πάλαι πρός σε ἐχρῶμεν. τάρβει] αἰδοῖ, φόβῳ, ὑποστολῇ.

v. 695. μακιστῆρα μῦθον] A. μήκους ἐχόμενον.

μακιστῆρα] B. μακρόν.

v. 696. πάντα] B. ἃ βούλει. τὴν ἐμὴν αἰδῶ] ἤγουν τὴν πρὸς ἐμὲ ὑποστολήν.

v. 697. δείομαι μὲν χαρίσασθαι] A. τοῦτό φησι, δέδια μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι, ἐφ' ᾧ θέλξαι τὴν σὴν ψυχήν, δέδια δὲ καὶ ἀληθεῦσαι· λυπηθήσῃ γάρ.

δείομαι μὲν] B. ὀκνῶ τὸ σὸν θέλημα τελέσαι. Τὸ δὲ ἔστι, μὴ ἔχειν ἐμὲ πρός σε ὑποστολήν. Ὀκνῶ δὲ λόγον πρὸς σὲ ἆραι, ἐπειδὴ μέλλω λέξειν δύσλεκτα καὶ κακόφημα καὶ δυστυχῆ τοῖς φίλοις, ἤτοι ὑπὲρ τοῦ σοῦ υἱοῦ.

v. 700. ἀλλ' ἐπεὶ δέος] A. Εἰπόντος τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Δαρεῖον, ὅτι φοβοῦμαι μὲν τὰ κατὰ χάριν εἰπεῖν σοι ἵνα μὴ λυπηθῇς, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος· ἀλλ' ἐπεὶ φοβῇ, ἔασον τοῦτο. Εἶτα στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὴν Ἄτοσσαν, καί φησιν, ὦ εὐγενὲς γύναι, ξύννομε καὶ ξυμμερίστρια τῶν ἐμῶν λέκτρων, παυσαμένη τῶνδε τῶν θρήνων, φανερόν τι μοὶ εἰπέ, ἵνα μάθω, ὃ πάσχετε.

παλαιῶν σοι φρενῶν] B. παλαιῶν φρενῶν τῶν πάλαι προςόντων σοι ὑπὲρ τῆς ἐμῆς αἰδοῦς λογισμῶν.

v. 703. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι] A. ὁ Δαρεῖος παραμυθούμενος τῇ αὐτοῦ γυναικί φησιν ὅτι πήματα τύχοι καὶ ἐπέλθοι οἷα πολλάκις ἐν τοῖς βροτοῖς. Ἢ οὕτως, ἀνθρώπινα καὶ οὐ καινὰ ἂν τοῖς βροτοῖς τύχοι καὶ ἐπέλθοι ἐν πήματι καὶ ἐν βλάβῃ. Ὡς γὰρ ἄνθρωποι πάσχουσι καὶ τὰ αὐτῶν πήματα, οὐ θεῖά τινα, ἀλλ' ἀνθρώπινα κέκληνται.

ἀνθρώπεια] B. ὑπάρχουσι. πήματα] αἱ δυστυχίαι. βροτοῖς] διὰ μὴ ὑποσταλεῖσα λέγεις.

v. 704. πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης] A. πολλὰ μὲν γὰρ κακὰ ἐκ τῆς θαλάσσης καὶ τῆς γῆς τοῖς ἀνθρώποις ἐπέρχονται, ἢν ὁ μάσσων καὶ ὁ μείζων βίοτος ἐκταθῇ πρόσω ἤγουν ἐν μακρῷ τοῦ βίου χρόνῳ.

v. 705. μάσσων] B. μείζων. βίοτος] αὐτῶν. ταθῇ] προέλθῃ.

v. 706. ὑπερσχών] B. ὑπερβαλλόμενος. ὄλβον] εὐδαιμονίαν. πότμῳ] τύχῃ.

v. 707. ἕως] B. μέχρις.

v. 709. βάθος] B. πέλαγος.

v. 710. πάντα] B. ὃν βούλει.

v. 711. ὡς εἰπεῖν ἔπος] A. ὡς ἐν συντόμῳ λόγῳ περιλαβεῖν καὶ εἰπεῖν συλλήβδην πάντα. Ὡς καὶ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ· (Orest. 1.)

οὐκ ἔστιν οὐδὲν δεινὸν ὧδ' εἰπεῖν ἔπος.

v. 712. λοιμοῦ τις ἦλθε] A. ταραχή, ἐμφύλιος πόλεμος [1]). Ἀντὶ τοῦ φθορὰ εἶπε σκηπτόν· ὡς γὰρ ἐκεῖνος, εἴ τινος ἐπιδράττεται, καίει καὶ φθείρει καὶ ἀφανίζει, οὕτω καὶ ὁ λοιμός.

1) Num haec ad στάσις pertinent?

τίνι τρόπῳ] *B.* *διαπεπόρθηται.* *τις ἦλθε σκηπτὸς*] *ἤγουν ἐπίλευσις δίκην σκήπτου ἐπιοῦσα.* *σκηπτὸς*] *ἀφανισμός.* *στάσις*] *μάχη.*

v. 714. *τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων*] *A.* *Ἡρόδοτος* (lib. VII. 2.), *ζ´ φησι Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ιά.*

τίς δ' ἐμῶν] *B.* *οὐ γὰρ μόνον τὸν Ξέρξην Δαρεῖος εἶχεν υἱὸν ἀλλὰ καὶ ἄλλους.*

v. 715. *ἠπείρου πλάκα*] *A.* *τῆς γῆς τὸ ἅπλωμα. Περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησὶ πᾶσαν.*

θούριος] *B.* *ὁρμητικὸς πρὸς πόλεμον.*

v. 716. *πεζὸς ἢ ναύτης*] *A.* *ἤτοι διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν πεῖραν ἐμώρανεν, ἀντὶ τοῦ μωράν τινα καὶ ἀβούλως καὶ ἀπερισκέπτως ταύτην τὴν πεῖραν παρήγαγε. Τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δέ φησιν ἐκστρατείαν.*

πεῖραν] *B.* *ἔργον. Τὸ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας εἰς ἀμφότερα λάμβανε, εἰς τε τὸ πεζός, καὶ εἰς τὸ ναύτης. Μωρία γὰρ ἦν ἀληθῶς τὸ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν κενῶσαι ἀνδρῶν.* *ἐμώρανε*] *μετὰ μωρίας ἐποίησε.*

v. 717. *διπλοῦν μέτωπον*] *A.* *καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν, ἤτοι πεζὸν καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοῖ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφότερα κατά τε γῆν καὶ θάλασσαν.*

διπλοῦν μέτωπον] *B.* *Ἀφελὴς δοκεῖ ἡ τοιαύτη ἀπόκρισις· ἐπειδὴ γὰρ δύο στρατεύματα ἔμελλεν εἰπεῖν, περιττὸν ἦν τὸ διπλοῦν μέτωπον. Ἀνάγκη γὰρ τὰ δύο στρατεύματα καὶ δύο μέτωπα ἔχειν.* *δυοῖν*] *τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ.*

v. 718. *ἤνυσεν*] *B.* *ἐδυνήθη, ἴσχυσεν.*

v. 719. *ὥστ' ἔχειν πόρον*] *A.* *ὥστε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ ὕδωρ.*

v. 721. *γνώμης δέ που*] *A.* *ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις δαίμων, καὶ ἐβοήθησε. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλήσποντον.*

που] *B.* *ἴσως.* *δαιμόνων*] *ἔφορος κακῶν.* *συνήψατο*] *συνεπελάβετο.*

v. 722. *μέγας τις ἦλθε*] *B.* *εἰπούσης Ἀτόσσης, ὡς τῆς τοιαύτης βουλῆς θεός τις ἔφορος κακῶν αὐτῷ συνήψατο, καὶ πρὸς αὐτὴν ὥρμησε, θέλων αὐτὸν ἀπολέσαι, σχετλιάζων, ὁ Δαρεῖός φησι, μέγας τις δαίμων ἐπῆλθεν αὐτῷ, τουτέστιν ὁ ἐνσκήψας αὐτῷ βάσκανος δαίμων μέγας καὶ δεινὸς ἦν, ὥστε μὴ φρονεῖν τὸν Ξέρξην· καλῶς μετατρέπων αὐτοῦ τὸν νοῦν, καὶ ἃ αὐτὸν εἰς δυστυχίαν βαλεῖν ἔμελλε, ταῦτα ποιῶν αὐτὸν βουλεύεσθαι.* *ἦλθε*] *τῷ Ξέρξῃ.* *φρονεῖν*] *αὐτόν.*

v. 723. *ὡς ἰδεῖν*] *A.* *ὁποῖον καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινόν τινα τῷ ὄντι ὄλεθρον.*

ὡς ἰδεῖν] *B.* *ναὶ μέγας.* *ἤνυσε*] *ἔπραξεν περὶ αὐτόν.*

v. 724. *πράξασιν*] *B.* *παθοῦσι.*

v. 725. *ναυτικὸς στρατὸς*] *A.* *τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν στρατὸς ναυτικὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων, γέγονεν*

ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἴτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐνίκων Πέρσας, εἶθ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες, τούτους ἀπέκτειναν. Τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων, οἱ ἐν Ψυτταλείᾳ Πέρσαι (ἥτις ἐστὶ νῆσος τῇ Σαλαμῖνι περικειμένη), ἁλώτοι γεγόνασιν.

ναυτικὸς στρατὸς] B. τουτέστιν ἀπολωλεκότες Ἕλληνες πρῶτον τὸ ναυτικὸν Ξέρξου, ὕστερον ἐπὶ τὸ πεζὸν ὥρμησαν δειλίᾳ κατασχεθὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ναυτικοῦ συμφορᾶς. Ὥςτε ἐπειδὴ πρῶτον αὐτοὶ ἀπώλλοντο, καὶ τοὺς ἐν γῇ ἀπώλεσαν, φόβον εἰς αὐτοὺς ἐμβαλόντες ἐν ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς, ὡς μετ' ὀλίγον αὐτοὶ ἀπολεσθήσονται. κακωθεὶς] ἡττηθείς, δυςτυχήσας.

v. 726. παμπήδην] B. παντελῶς. δορὶ] τῶν Ἑλλήνων.

v. 727. πρὸς τάδ'] B. ναί. ὡς] ὥςτε.

v. 728. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς] B. φεῦ ἕνεκα τῶν καλλίστων καὶ γενναιοτάτων ἀνδρῶν, οὓς ἀπώλεσε. Τὸ γὰρ κεδνῆς ἀρωγῆς καὶ ἐπικουρίας στρατοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐστιν, ἢ τῶν φρονιμωτάτων καὶ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν. Ὅτι δὲ ἐστι τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὸ οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε, ὃ προϊὼν λέγει.

κἀπικουρίας στρατοῦ] A. τῆς ἀπολομένης.

v. 729. Βακτρίων δ' ἔῤῥει] A. τῶν Βακτρίων δὲ ἔῤῥει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος, καὶ πολεμικός, οὐδέ τις γέρων ἀπώλετο. Τοῦτ' ἔστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὔ. Τοὺς γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης ἐστρατολόγησε, τοὺς δὲ γέροντας, ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα κατέλειψε τῇ Περσίδι χώρᾳ ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.

πανώλης] B. πανώλεθρος. γέρων] ἔῤῥει, ἀλλὰ πᾶσα ἡ νεότης.

v. 731. μονάδα δὲ] A. μεμονωμένον δέ φασι τὸν Ξέρξην ἀπομεῖναι, καὶ ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπεράσαι τὸν Ἑλλήςποντον, τὴν ζευκτηρίαν δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην, καὶ συζευγνῦσαν αὐτά· λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

μονάδα δὲ] B. μεμονωμένον· τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς μόνου Ξέρξου σωθέντος, ἀλλ' ἐπειδὴ μετ' ὀλίγων πάνυ ὑπέστρεφε, διὰ τοῦτο μονάδα φησὶν ὁ ἄγγελος.

v. 732. πῶς τε δὴ καὶ πῇ] A. ἐν ἐρωτήσει. τελευτᾷν ἐστι] διαπράττεσθαι.

ποῖ τελευτᾷ] B. ἀπολέλειπται ἐκεῖνος. σωτηρία] αὐτῷ.

v. 733. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] A. τὸν Ἑλλήςποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

ἄσμενον μολεῖν] B. φησὶν ὁ ἄγγελος. ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] ἤτοι τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ζεῦγμα. Τὸν γὰρ Ἑλλήςποντον, ὅςτις ἔστιν ὅρος τῶν δύο (?) ἠπείρων, ἔζευξεν.

v. 734. τήνδε] B. τὴν Ἀσίαν. ἐτήτυμον] ἀληθές ἐστι.

v. 735. οὐκ ἔνι στάσις] A. ἀμφιβολία· τοῦτο οὐκ ἄδηλον.

σαφηνὴς] B. ἀληθής. στάσις] ἀμφιβολία.

τίνι τρόπῳ] *B.* διαπεπόρθηται. τις ἦλθε σκηπτὸς] ἤγουν ἐπέλευσις δίκην σκήπτου ἐπιοῦσα. σκηπτὸς] ἀφανισμός. στάσις] μάχη.

v. 714. τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων] *A.* Ἡρόδοτος (lib. VII. 2.), ζ' φησι Δαρείου παῖδας εἶναι, Ἑλλάνικος δὲ ιά.

τίς δ' ἐμῶν] *B.* οὐ γὰρ μόνον τὸν Ξέρξην Δαρεῖος εἶχεν υἱὸν ἀλλὰ καὶ ἄλλους.

v. 715. ἠπείρου πλάκα] *A.* τῆς γῆς τὸ ἅπλωμα. Περιφραστικῶς δὲ τὴν γῆν τῶν Περσῶν φησὶ πᾶσαν.

θούριος] *B.* ὁρμητικὸς πρὸς πόλεμον.

v. 716. πεζὸς ἢ ναύτης] *A.* ἤτοι διὰ ξηρᾶς, ἢ διὰ θαλάσσης τήνδε τὴν πεῖραν ἐμώρανεν, ἀντὶ τοῦ μωράν τινα καὶ ἀβούλως καὶ ἀπερισκέπτως ταύτην τὴν πεῖραν παρήγαγε. Τὴν πρὸς τοὺς Ἀθηναίους δέ φησιν ἐκστρατείαν.

πεῖραν] *B.* ἔργον. Τὸ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανε τάλας εἰς ἀμφότερα λάμβανε, εἰς τε τὸ πεζός, καὶ εἰς τὸ ναύτης. Μωρία γὰρ ἦν ἀληθῶς τὸ πᾶσαν τὴν Ἀσίαν κενῶσαι ἀνδρῶν. ἐμώρανε] μετὰ μωρίας ἐποίησε.

v. 717. διπλοῦν μέτωπον] *A.* καὶ τάγμα δὲ ἦν διπλοῦν, ἤτοι πεζὸν καὶ ναυτικὸν καὶ διπλοῖ στρατηγοὶ καὶ ἡγεμόνες καὶ βασιλεῖς ἦσαν, καὶ τὰ ἀμφότερα κατά τε γῆν καὶ θάλασσαν.

διπλοῦν μέτωπον] *B.* Ἀφελὴς δοκεῖ ἡ τοιαύτη ἀπόκρισις· ἐπειδὴ γὰρ δύο στρατεύματα ἔμελλεν εἰπεῖν, περιττὸν ἦν τὸ διπλοῦν μέτωπον. Ἀνάγκη γὰρ τὰ δύο στρατεύματα καὶ δύο μέτωπα ἔχειν. δυοῖν] τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ.

v. 718. ἤνυσεν] *B.* ἐδυνήθη, ἴσχυσεν.

v. 719. ὥςτ' ἔχειν πόρον] *A.* ὥςτε συνέχειν τὸν πόρον καὶ ἐπέχειν τὸ ὕδωρ.

v. 721. γνώμης δέ που] *A.* ἀντὶ τοῦ ἴσως καὶ συνήργησεν αὐτῷ τις δαίμων, καὶ ἐβοήθησε. Βόσπορον δὲ λέγει τὸν Ἑλλήςποντον.

που] *B.* ἴσως. δαιμόνων] ἔφορος κακῶν. συνήψατο] συνεπελάβετο.

v. 722. μέγας τις ἦλθε] *B.* εἰπούσης Ἀτόσσης, ὡς τῆς τοιαύτης βουλῆς θεός τις ἔφορος κακῶν αὐτῷ συνήψατο, καὶ πρὸς αὐτὴν ὥρμησε, θέλων αὐτὸν ἀπολέσαι, σχετλιάζων, ὁ Δαρεῖός φησι, μέγας τις δαίμων ἐπῆλθεν αὐτῷ, τουτέστιν ὁ ἐνσκήψας αὐτῷ βάσκανος δαίμων μέγας καὶ δεινὸς ἦν, ὥςτε μὴ φρονεῖν τὸν Ξέρξην· καλῶς μετατρέπων αὐτοῦ τὸν νοῦν, καὶ ἃ αὐτὸν εἰς δυςτυχίαν βαλεῖν ἔμελλε, ταῦτα ποιῶν αὐτὸν βουλεύεσθαι. ἦλθε] τῷ Ξέρξῃ. φρονεῖν] αὐτόν.

v. 723. ὡς ἰδεῖν] *A.* ὁποῖον καὶ εἰς τέλος παρήγαγε, δεινόν τινα τῷ ὄντι ὄλεθρον.

ὡς ἰδεῖν] *B.* ναὶ μέγας. ἤνυσε] ἔπραξεν περὶ αὐτόν.

v. 724. πράξασιν] *B.* παθοῦσι.

v. 725. ναυτικὸς στρατὸς] *A.* τοῦτό φησιν, ὅτι ὁ τῶν Περσῶν στρατὸς ναυτικὸς ἀφανισθεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ παρὰ τῶν Ἑλλήνων, γέγονεν

ἀπωλείας καὶ φθορᾶς αἴτιος καὶ τῷ πεζῷ στρατεύματι. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι πρῶτον μὲν τοὺς ἐν τῇ θαλάσσῃ ἐνίκων Πέρσας, εἶθ' οὕτως πρὸς τοὺς πεζοὺς ἐφορμήσαντες, τούτους ἀπέκτειναν. Τῶν ναυτικῶν γὰρ φθαρέντων, οἱ ἐν Ψυτταλείᾳ Πέρσαι (ἥτις ἐστὶ νῆσος τῇ Σαλαμῖνι περικειμένη), ἁλώτοι γεγόνασιν.

ναυτικὸς στρατὸς] B. τουτέστιν ἀπολωλεκότες Ἕλληνες πρῶτον τὸ ναυτικὸν Ξέρξου, ὕστερον ἐπὶ τὸ πεζὸν ὥρμησαν δειλίᾳ κατασχεθὲν ὑπὸ τῆς τοῦ ναυτικοῦ συμφορᾶς. Ὥςτε ἐπειδὴ πρῶτον αὐτοὶ ἀπώλλοντο, καὶ τοὺς ἐν γῇ ἀπώλεσαν, φόβον εἰς αὐτοὺς ἐμβαλόντες ἐν ταῖς αὐτῶν συμφοραῖς, ὡς μετ' ὀλίγον αὐτοὶ ἀπολεσθήσονται. κακωθεὶς] ἡττηθεὶς, δυςτυχήσας.

v. 726. παμπήδην] B. παντελῶς. δορὶ] τῶν Ἑλλήνων.

v. 727. πρὸς τάδ'] B. ναί. ὡς] ὥςτε.

v. 728. ὦ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς] B. φεῦ ἕνεκα τῶν καλλίστων καὶ γενναιοτάτων ἀνδρῶν, οὓς ἀπώλεσε. Τὸ γὰρ κεδνῆς ἀρωγῆς καὶ ἐπικουρίας στρατοῦ οὐδὲν ἄλλο ἐστιν, ἢ τῶν φρονιμωτάτων καὶ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν. Ὅτι δὲ ἔστι τοῦτο μαρτυρεῖ καὶ τὸ οἵαν ἄρ' ἥβην ξυμμάχων ἀπώλεσε, ὃ προϊὼν λέγει.

κἀπικουρίας στρατοῦ] A. τῆς ἀπολομένης.

v. 729. Βακτρίων δ' ἔῤῥει] A. τῶν Βακτρίων δὲ ἔῤῥει καὶ ἐφθάρη πᾶς δῆμος πανώλης καὶ ἀνδρεῖος, καὶ πολεμικός, οὐδέ τις γέρων ἀπώλετο. Τοῦτ' ἔστι πάντες οἱ νέοι ἐφθάρησαν, οἱ δὲ γέροντες οὔ. Τοὺς γὰρ νέους μόνους ὁ Ξέρξης ἐστρατολόγησε, τοὺς δὲ γέροντας, ὡς ἀσθενεῖς ὄντας καὶ μὴ δυναμένους κινῆσαι ὅπλα κατέλειψε τῇ Περσίδι χώρᾳ ἐπιτηρητάς τε καὶ φύλακας.

πανώλης] B. πανώλεθρος. γέρων] ἔῤῥει, ἀλλὰ πᾶσα ἡ νεότης.

v. 731. μονάδα δὲ] A. μεμονωμένον δέ φασι τὸν Ξέρξην ἀπομεῖναι, καὶ ἔρημον οὐ μετὰ πολλῶν ἀνδρῶν διαπεράσαι τὸν Ἑλλήςποντον, τὴν ζευκτηρίαν δηλαδὴ τὴν ἐν δυοῖν μέρεσι κειμένην, καὶ συζευγνῦσαν αὐτά· λέγει δὲ τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Εὐρώπην.

μονάδα δὲ] B. μεμονωμένον· τοῦτο δὲ λέγει οὐχ ὡς μόνου Ξέρξου σωθέντος, ἀλλ' ἐπειδὴ μετ' ὀλίγων πάνυ ὑπέστρεψε, διὰ τοῦτο μονάδα φησὶν ὁ ἄγγελος.

v. 732. πῶς τε δὴ καὶ πῇ] A. ἐν ἐρωτήσει. τελευτᾷν ἐστι] διαπράττεσθαι.

ποῖ τελευτᾷ] B. ἀπολέλειπται ἐκεῖνος. σωτηρία] αὐτῷ.

v. 733. γέφυραν ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] A. τὸν Ἑλλήςποντον, ὃς ζεύγνυσιν Ἀσίαν καὶ Εὐρώπην.

ἄσμενον μολεῖν] B. φησὶν ὁ ἄγγελος. ἐν δυοῖν ζευκτηρίαν] ἤτοι τὸ ἐν Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ ζεῦγμα. Τὸν γὰρ Ἑλλήςποντον, ὅςτις ἔστιν ὅρος τῶν δύο (?) ἠπείρων, ἔζευξεν.

v. 734. τήνδε] B. τὴν Ἀσίαν. ἐτήτυμον] ἀληθές ἐστι.

v. 735. οὐκ ἔνι στάσις] A. ἀμφιβολία· τοῦτο οὐκ ἄδηλον.

σαφηνὴς] B. ἀληθής. στάσις] ἀμφιβολία.

v. 736. φεῦ ταχεῖα] *A.* ὡς τοῦ Δαρείου εἰπόντος καὶ οἷον προμαντευσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν.

ταχεῖα γ' ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις] *B.* ταχέως ἐπράχθησαν οἱ χρησμοὶ οὓς αὐτὸς ζῶν ἐδεξάμην.

v. 737. τελευτὴν] *B.* τέλος.

v. 738. ηὔχουν] *B.* ἐθάῤῥουν. ἐκτελευτῆσαι] ἐκτελέσαι. (Hinc var. lect. ἐκτελέσαι).

v. 739. ἀλλ' ὅταν] *A.* ὅταν σπεύδῃ τις ἢ εἰς παλὰ ἢ εἰς κακά, ὁ θεὸς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται· ἢ, ὅταν ἐπὶ τὰ χείρω ἐπείγηται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνάπτεται αὐτῷ καὶ ἡ Ἐριννὺς ἡ τιμωρητικὴ, καὶ ἡ ἔφορος τῶν κακῶν θεός.

σπεύδῃ] *B.* πρὸς τὸ κακὸν ἢ πρὸς τὸ καλόν· τὸ ἐὰν σπεύδῃ τις εἰς κακόν, καὶ ὁ θεὸς συνάπτεται αὐτῷ τῆς σπουδῆς. Τὸ δὲ νέῳ ἀντὶ τοῦ νηπιώδει, ἢ τὸ τάδε ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα κακά. Ὅπερ εἰ οὕτως εἴποις νοήσεις τὸ οὐ κατειδὼς οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐ γινώσκων [1]). Τὸ ἐάν τις πρὸς τὸ κακὸν σπεύδῃ, καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ τῆς σπουδῆς συνάπτεται, ἤνυσε τὰ παρόντα κακά.

v. 740. νῦν κακῶν] *A.* ἔοικεν εὑρεθῆναι τοῖς φίλοις ἅπασιν ἐμοῦ ἡ τῶν κακῶν πηγή. Ἄλλως. Ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν δίδωσιν, ἄλλο δ' ἀναβλύζει.

v. 742. ὅςτις Ἑλλήςποντον] *A.* ὅςτις ὁ Ξέρξης ἤλπισε σχήσειν καὶ κρατήσειν ὡς δοῦλον καὶ ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλήςποντον. Ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι, διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας φησίν. Ἢ τὸν ἀνειμένον ἀκωλύτως ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθὺν φέρεσθαι (?).

ἱρὸν] *B.* θεῖον. δοῦλον ὡς] τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπόται.

v. 743. σχήσειν] *B.* καθέξειν, κυριεύσειν. ῥέοντα Βόσπορον] Ἑλλήςποντον καὶ Βόσπορον τὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ μὲν Ἕλλης Ἑλλήςποντον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰοῦς βοὸς γενομένης· Βόσπορον. Τὸ δὲ θεοῦ ἤτοι τοῦ Ἑλληςπόντου, ὥςπερ ἀρτίως καὶ ἱερὸν ἐκάλεσε, διὰ τὸ πολλὰς καὶ καλλίστας νήσους αὐτὸν περιέχειν, καὶ εἶναι ἐν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας (?).

744. καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε] *A.* καὶ τὸν τῆς θαλάσσης πόρον μετέπλαττε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε, καὶ τὸν Ἑλλήςποντον δεσμοῖς σιδηροῖς περιβαλὼν, ἤτοι γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος, πολλὴν καὶ μακρὰν κέλευθον καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ στρατεύματι, ἄνθρωπος ὤν· ᾤετο δὲ καὶ ὑπελάμβανε, καὶ ἐνόμιζεν οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ' ἀβούλως καὶ μωρῶς κρατήσειν πάντων τῶν θεῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί.

πόρον] *B.* τὴν θαλασσίαν ὁδόν. μετεῤῥύθμιζε] μετέβαλεν εἰς γῆν. πέδαις] ταῖς ἁλύσεσιν αἷς συνέδησε τὰς ναῦς.

v. 745. ἤνυσε] *B.* εἰργάσατο.

v. 746. θνητὸς ὢν] *B.* θεοῦ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔργον. εὐβουλίᾳ] τῇ αὐτοῦ.

1) οὐ γινώσκων τὸ, ἐὰν τ. cet.

v. 747. κρατήσειν] B. κυριεύσειν. πῶς τάδ'] ἃ ἐποίησε.

v. 748. δέδοικα μὴ πολὺς] A. φοβοῦμαι, φησί, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθεὶς ἁρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος, ἤτοι καταλαβόντος.

πολὺς πλούτου πόνος] B. ἤγουν ὃν ποιήσας πολὺν πλοῦτον συνέλεξα.

v. 749. ἀνθρώποις] B. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς δοτικὴν λέγων τὸ ἀνθρώποις, καὶ δεὸν τῷ φθάσαντι εἰπεῖν, ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ πρὸς γενικὴν τοῦτο ἐπήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ φθάσαντι, φθάσαντος εἰπών. Καὶ φαμέν, ὅτι ἐποίκιλλε τὴν σύνταξιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀμφότερα λέγομεν, καὶ ἐγένετο τῷ δεῖνα ὁ ἐμὸς πλοῦτος ἁρπαγή, καὶ ἐγένετο τοῦ δεῖνος ἁρπαγή, συντάσσοντες καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικὴν τὸ γένηται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος τῷ διπλῷ τῆς συντάξεως τὸν λόγον ἐποίκιλλεν.

v. 750. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] A. ταῦτα διδάσκεται ὁ θούριος καὶ ὁ ὁρμητικὸς πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης, ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. Λέγουσι γὰρ αὐτῷ· (ὁ γὰρ ΔΕ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ περισσὸς ὁ ΔΕ·) ὅτι σὺ μὲν ὄλβον ἐκτήσω μέγαν τέκνοις, καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις· τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἔνδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ· τὸν ὄλβον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν.

v. 753. ἔνδον] B. τοῦ οἴκου. αἰχμάζειν] ἀφανίζειν.

v. 756. τοίγαρ σφιν] A. τοιγαροῦν σφὶν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῷ Ξέρξῃ συμβουλεύσασι ταῦτα καὶ προτρέψασιν, ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον εἰς φθορὰν χωρῆσαν.

σφὶν] B. τούτοις τοῖς συμβούλοις. ἔργον] ἡ τούτου καταβολή.

τοίγαρ σφιν ἔργον] Γ. διπλὴ ἑτέρα ἐχομένη τῆς προτέρας διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐννενήκοντα τρεῖς, ὧν τελευταῖος·

οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

v. 758. ἐξεκείνωσεν πεσὸν] A. ἔργον οἷον οὐδέπω, πεσὸν δίκην κύβου· τὰ πράγματα γὰρ κατὰ κύβον πίπτουσιν· ἐξεκένωσε τόδε τὸ ἄστυ. Ἔργον δέ, οἷον οὐδέπω γέγονεν ἐξ οὗτε καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ Ζεὺς ὤπασε καὶ παρέσχε καὶ ἔδωκε ταύτην τὴν τιμήν, τοῦτ' ἔστι τὸ ταγεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ἕνα ἄνδρα πάσης Ἀσίας.

πεσὸν] B. τὸ πέσσον εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράψεις, πρὸς τὸ ἔργον συνάψεις, τὸ δίκην κύβου τὰ πράγματα ταράξαν· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πεσσάω πέσσον εἰς δεύτερον ἀόριστον: εἰ δὲ δι' ἑνὸς σ, πρὸς τὸ ἄστυ συντάξεις· νόει δὲ ἀντὶ τοῦ δυστυχήσαν· Πτῶσις γάρ ἐστιν ἡ δυστυχία.

v. 760. μηλοτρόφου] B. γράφεται καὶ μιτρολόφου· ἤτοι πολεμικωτάτης, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.

v. 761. εὐθυντήριον] B. διεξαγωγόν.

v. 762. στρατοῦ] B. τοῦ Περσικοῦ.

v. 763. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς] A. τὸν Ἀρταφρένην φησί, περὶ οὗ παρακατιὼν λέγει, φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρό-

v. 736. φεῦ ταχεῖα] *Α.* ὡς τοῦ Δαρείου εἰπόντος καὶ οἷον προμαντευσαμένου τὸν Ξέρξην ἀποβαλεῖν πολὺν λαόν.

ταχεῖα γ᾽ ἦλθε χρησμῶν πρᾶξις] *Β.* ταχέως ἐπράχθησαν οἱ χρησμοὶ οὓς αὐτὸς ζῶν ἐδεξάμην.

v. 737. τελευτὴν] *Β.* τέλος.

v. 738. ηὔχουν] *Β.* ἐθάῤῥουν. ἐκτελευτῆσαι] ἐκτελέσαι. (Hinc var. lect. ἐκτελέσαι).

v. 739. ἀλλ᾽ ὅταν] *Α.* ὅταν σπεύδῃ τις ἢ εἰς καλὰ ἢ εἰς κακά, ὁ θεὸς αὐτοῦ ἐπιλαμβάνεται· ἤ, ὅταν ἐπὶ τὰ χείρω ἐπείγηται, τότε συνεφάπτεται καὶ συνάπτεται αὐτῷ καὶ ἡ Ἐριννὺς ἡ τιμωρητική, καὶ ἡ ἔφορος τῶν κακῶν θεός.

σπεύδῃ] *Β.* πρὸς τὸ κακὸν ἢ πρὸς τὸ καλόν· τὸ ἐὰν σπεύδῃ τις εἰς κακόν, καὶ ὁ θεὸς συνάπτεται αὐτῷ τῆς σπουδῆς. Τὸ δὲ νέῳ ἀντὶ τοῦ νηπιώδει, ἢ τὸ τάδε ἀντὶ τοῦ τὰ παρόντα κακά. Ὅπερ εἰ οὕτως εἴποις νοήσεις τὸ οὐ κατειδὼς οὕτως, ἀντὶ τοῦ οὐ γινώσκων [1]). Τὸ ἐάν τις πρὸς τὸ κακὸν σπεύδῃ, καὶ ὁ θεὸς αὐτῷ τῆς σπουδῆς συνάπτεται, ἤνυσε τὰ παρόντα κακά.

v. 740. νῦν κακῶν] *Α.* ἔοικεν εὑρεθῆναι τοῖς φίλοις ἅπασιν ἐμοῦ ἡ τῶν κακῶν πηγή. Ἄλλως. Ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν δίδωσιν, ἄλλο δ᾽ ἀναβλύζει.

v. 742. ὅςτις Ἑλλήςποντον] *Α.* ὅςτις ὁ Ξέρξης ἤλπισε σχήσειν καὶ κρατήσειν ὡς δοῦλον καὶ ἐν δεσμοῖς τὸν ἱερὸν Ἑλλήςποντον. Ἱερὸν δὲ τοῦτόν φησι, διὰ τὸ ἱδρύσθαι αὐτόθι Διὸς ἱερόν, ὡς Μνασέας φησίν. Ἢ τὸν ἀνειμένον ἀκωλύτως ὡς τὸν ἱερὸν ἰχθὺν φέρεσθαι (?).

ἱρὸν] *Β.* θεῖον. δοῦλον ὡς] τοὺς γὰρ δούλους δεσμοῦσιν οἱ δεσπόται.

v. 743. σχήσειν] *Β.* καθέξειν, κυριεύσειν. ῥέοντα Βόσπορον] Ἑλλήςποντον καὶ Βόσπορον τὸν αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ μὲν Ἕλλης Ἑλλήςποντον, ἀπὸ δὲ τῆς Ἰοῦς βοὸς γενομένης· Βόσπορον. Τὸ δὲ θεοῦ ἤτοι τοῦ Ἑλληςπόντου, ὥςπερ ἀρτίως καὶ ἱερὸν ἐκάλεσε, διὰ τὸ πολλὰς καὶ καλλίστας νήσους αὐτὸν περιέχειν, καὶ εἶναι ἐν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας (?).

744. καὶ πόρον μετεῤῥύθμιζε] *Α.* καὶ τὸν τῆς θαλάσσης πόρον μετέπλαττε καὶ εἰς ξηρὰν μετέβαλλε, καὶ τὸν Ἑλλήσποντον δεσμοῖς σιδηροῖς περιβαλών, ἤτοι γέφυραν ἐν αὐτῷ διὰ σιδήρου ἐργασάμενος, πολλὴν καὶ μακρὰν κέλευθον καὶ ὁδὸν ἐπλήρωσε καὶ ἐποίησε τῷ στρατεύματι, ἄνθρωπος ὤν· ᾤετο δὲ καὶ ὑπελάμβανε, καὶ ἐνόμιζεν οὐκ ἐν εὐβουλίᾳ, ἀλλ᾽ ἀβούλως καὶ μωρῶς κρατήσειν πάντων τῶν θεῶν καὶ τοῦ Ποσειδῶνος αὐτοῦ, ὃς κύριος τῆς θαλάσσης ἐστί.

πόρον] *Β.* τὴν θαλασσίαν ὁδόν. μετεῤῥύθμιζε] μετέβαλεν εἰς γῆν. πέδαις] ταῖς ἁλύσεσιν αἷς συνέδησε τὰς ναῦς.

v. 745. ἤνυσε] *Β.* εἰργάσατο.

v. 746. θνητὸς ὢν] *Β.* θεοῦ γὰρ τὸ τοιοῦτον ἔργον. εὐβουλίᾳ] τῇ αὐτοῦ.

1) οὐ γινώσκων τὸ, ἐὰν τ. cet.

v. 747. κρατήσειν] B. κυριεύσειν. πῶς τάδ'] ἃ ἐποίησε.

v. 748. δέδοικα μὴ πολὺς] A. φοβοῦμαι, φησί, μὴ ὁ πολὺς πλοῦτος ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμοῦ πόνου κατορθωθεὶς ἁρπαγῇ ὑπὸ τοῦ φθάσαντος, ἤτοι καταλαβόντος.

πολὺς πλούτου πόνος] B. ἤγουν ὃν ποιήσας πολὺν πλοῦτον συνέλεξα.

v. 749. ἀνθρώποις] B. ἀποροῦσιν ἐνταῦθα πῶς δοτικὴν λέγων τὸ ἀνθρώποις, καὶ δεὸν τῷ φθάσαντι εἰπεῖν, ὁ δὲ οὐχ οὕτως ἀλλὰ πρὸς γενικὴν τοῦτο ἐπήνεγκεν, ἀντὶ τοῦ φθάσαντι, φθάσαντος εἰπών. Καὶ φαμὲν, ὅτι ἐποίκιλλε τὴν σύνταξιν. Ἐπειδὴ γὰρ ἀμφότερα λέγομεν, καὶ ἐγένετο τῷ δεῖνα ὁ ἐμὸς πλοῦτος ἁρπαγή, καὶ ἐγένετο τοῦ δεῖνος ἁρπαγή, συντάσσοντες καὶ πρὸς γενικὴν καὶ πρὸς δοτικὴν τὸ γένηται, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος τῷ διπλῷ τῆς συντάξεως τὸν λόγον ἐποίκιλλεν.

v. 750. ταῦτα τοῖς κακοῖς ὁμιλῶν] A. ταῦτα διδάσκεται ὁ θούριος καὶ ὁ ὁρμητικὸς πρὸς τὸν πόλεμον Ξέρξης, ὁμιλῶν τοῖς κακοῖς ἀνδράσι. Λέγουσι γὰρ αὐτῷ· (ὁ γὰρ ΔΕ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ γάρ, ἢ περισσὸς ὁ ΔΕ·) ὅτι σὺ μὲν ὄλβον ἐκτήσω μέγαν τέκνοις, καὶ ἐν ἀνδραγαθίαις· τοῦτον δὲ ὑπ' ἀνανδρίας ἔνδον τῆς οἰκίας κινεῖν τὸ δόρυ· τὸν ὄλβον δὲ τὸν πατρικὸν μὴ αὐξάνειν.

v. 753. ἔνδον] B. τοῦ οἴκου. αἰχμάζειν] ἀφανίζειν.

v. 756. τοίγαρ σφιν] A. τοιγαροῦν σφὶν καὶ αὐτοῖς τοῖς τῷ Ξέρξῃ συμβουλεύσασι ταῦτα καὶ προτρέψασιν, ἔργον ἐστὶν ἐξειργασμένον εἰς φθορὰν χωρῆσαν.

σφὶν] B. τούτοις τοῖς συμβούλοις. ἔργον] ἡ τούτου καταβολή.

τοίγαρ σφιν ἔργον] Γ. διπλὴ ἑτέρα ἐχομένη τῆς προτέρας διπλῆς. Οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἰαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι ἐννενήκοντα τρεῖς, ὧν τελευταῖος·

οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

v. 758. ἐξεκείνωσεν πεσὸν] A. ἔργον οἷον οὐδέπω, πεσὸν δίκην κύβου· τὰ πράγματα γὰρ κατὰ κύβον πίπτουσιν· ἐξεκένωσε τόδε τὸ ἄστυ. Ἔργον δὲ, οἷον οὐδέπω γέγονεν ἐξ οὗτε καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ὁ Ζεὺς ὤπασε καὶ παρέσχε καὶ ἔδωκε ταύτην τὴν τιμήν, τοῦτ' ἔστι τὸ ταγεῖν καὶ ἡγεμονεύειν καὶ βασιλεύειν ἕνα ἄνδρα πάσης Ἀσίας.

πεσὸν] B. τὸ πέσσον εἰ μὲν διὰ δύο σσ γράψεις, πρὸς τὸ ἔργον συνάψεις, τὸ δίκην κύβου τὰ πράγματα ταράξαν· ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ πεσσάω πέσσον εἰς δεύτερον ἀόριστον· εἰ δὲ δι' ἑνὸς σ, πρὸς τὸ ἄστυ συντάξεις· νόει δὲ ἀντὶ τοῦ δυστυχῆσαν· Πτῶσις γάρ ἐστιν ἡ δυστυχία.

v. 760. μηλοτρόφου] B. γράφεται καὶ μιτρολόφου· ἤτοι πολεμικωτάτης, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν.

v. 761. εὐθυντήριον] B. διεξαγωγόν.

v. 762. στρατοῦ] B. τοῦ Περσικοῦ.

v. 763. ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς] A. τὸν Ἀρταφρένην φησί, περὶ οὗ παρακατιὼν λέγει, φρένες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν οἰακοστρό-

φονν, ἐτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρτίας καὶ ἀκεραίας [1]).

παῖς] B. Ἀρταφρένης. τόδ' ἔργον] τὸ βασιλεύειν. ἤνυσε] κατώρθωσε.

v. 764. φρένες γὰρ] B. ἤγουν μετὰ συνέσεως πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βούλημα ἐξετέλει. οἰακοστρόφουν] ἐκυβέρνων.

v. 766. πᾶσιν εἰρήνην] B. τελείως γὰρ οὗτος τὰ τῆς βασιλείας κατέστησε πράγματα, ὡς μηδένα ἔχειν τὸν ἀνθιστάμενον.

v. 768. ἤλασεν βίᾳ] A. συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.

ἤλασε] B. ἐκτήσατο.

v. 769. ἤχθηρεν] B. ἐμίσησεν. ὡς] ἐπεί.

v. 770. Κύρου δὲ παῖς] A. Κύρου δὲ υἱός ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δέ, κατὰ Ἑλλάνικον, Μαρφίου [2]) καὶ Μέμφιδος.

παῖς] B. ὁ Καμβύσης.

v. 771. πεμπτὸς δὲ Μάρδος] A. ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. Τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος, οὔτε ὄνομα. Μήποτε οὖν γραπτέον· Μάρδις αἰσχύνη πάτρα· Μάγος ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος, ἢ ἴσως ὁμώνυμος ὑπεκρίνετο εἶναι Μερδίᾳ τῷ τοῦ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. Αἰσχύνη δὲ πάτρᾳ, εἶπεν, ὅτι μάγος ὢν ἐπέσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ διεπράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐκστρατείαν ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἱ τῇ ἐρημώσει τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν ἦρξαν τῆς βασιλείας, Ἀρταφρένης καὶ Δαρεῖος, οὐχ ὁ τοῦ Ξέρξου πατήρ, ἀλλ' ἕτερος. Καὶ ἄλλοι τινὲς φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο. Καταγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔριζον περὶ τῆς βασιλείας. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταύτην λαβεῖν ἀπείπαντο, φήσαντες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βουλεύεσθαι, καὶ μήτε ἄρχειν μήτε ἄρχεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος ἆθλον ἔθεντο τὸ μεθ' ἵππων δραμεῖν, οὗτινος δ' ἵππος πρὸς τὴν νύσσαν ἐλθὼν χρεμετίσειε, πάντως αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβηται. Ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ ἱπποκόμῳ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀνεκοινώσαπο. Οὗτος δὲ χιτῶνα λαβών, καὶ τῷ τῆς θηλείας προστρίψας μορίῳ δέδωκεν αὐτῷ ἐπειπών· ἣν δ' ἂν ὥραν ὁ ἵππος τῇ νύσσῃ προσεγγίσῃ, τηνικαῦτα στήσας αὐτόν, τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσάγαγε, καὶ οὗτος τῆς ὀδμῆς τῆς θηλείας αἰσθανόμενος χρεμετίσει. Ὃ καὶ πεποίηκε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο. Τινὲς δὲ οὕτως φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς ὁ ἱπποκόμος ἐν τῷ καμπτῷ φοράδα στήσας διῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζετο.

1) Persis ἀρτοῖοι dicti qui Graecis ἥρωες: vid. Steph. in ἀρταῖα et Selden. de diis Syris. I. 6. Stephanus τάχα δὲ ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ Ἀρταξέρξαι καὶ Ἀρταβαζοὶ cet.

2) f. Μαρδίου.

Οὗτος δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκεῖσε γεγονὼς τῆς θηλείας ἐμνήσθη, καὶ οὕτως ἐχρεμέτισε [1]).

v. 772. θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι] B. ἤγουν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Περσῶν βασιλείᾳ.

v. 773. Ἀρταφρένης] A. τοῦτον Ἑλλάνικος Δαφέρνην καλεῖ.

v. 774. χρέος] B. τὸ φονεῦσαι αὐτόν· Ὤφειλον γὰρ τῷ Ἀρταφρένῃ, ὡς φίλοι, πρὸς πάνθ' ὑπηρετεῖν αὐτῷ.

v. 776. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ] A. κακῶς τοῦτο εἶπε. Μετὰ γὰρ τὴν τῶν Μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν, ὅτε οἱ ἑπτὰ στρατηγοὶ τοῦ Καμβύσου ὤμοσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑποκρινόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου.

κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα] B. τοῦ κλήρου ἐπέτυχον.

v. 778. πόλει] B. τοῖς Σούσοις.

v. 780. ἐπιστολάς] B. καὶ παραινέσεις καὶ συμβουλάς.

v. 781. εὖ γάρ] A. καλῶς γινώσκετε τοῦτο, ὦ ἐμοὶ συνήλικες Πέρσαι, ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς οἱ κράτη τά γε ἔσχομεν, ἤγουν οἱ προτοῦ βασιλεύσαντες οὐκ ἂν ἐφάνημεν πράξαντες τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν, ὅσην νῦν ὁ Ξέρξης ἐποίησε.

v. 784. καταστρέφεις] B. καθιστᾷς.

v. 785. λόγων τελευτήν] B. ἤγουν εἴς τι τῶν σῶν λόγων τέλος καθιστᾷς. ἐκ τούτων] ὧν λέγεις. ἔτι] εἰς τὸ ἑξῆς.

v. 788. πλεῖον ᾖ] B. μήδ' εἰ πλείονα τῆς τῶν Περσῶν στρατιᾶς κτήσεσθε.

v. 789. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ] A. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἡ Ἀτθὶς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησιν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν κάρπους αὐτάρκεις, ὥστε τοὺς ἐναντίους ἀποτρέπεσθαι. Ἡ γῆ, φησί, κτείνουσα λιμῷ τοὺς πολυΐππους Πέρσας.

ἡ γῆ] B. ἡ Ἑλληνική.

v. 791. κτείνουσα λιμῷ] B. σίτου γὰρ σπάνιν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἔχει.

v. 792. εὐσταλῆ] A. εὔμιτρον [2]).

εὐσταλῆ καὶ λεκτόν] B. εὐσύνοπτον καὶ ἐκλελεγμένον.

v. 793. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας] A. ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλειφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίῳ καὶ αἱ τριάκοντα μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πῶς λέγουσιν ἀποστεῖλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; Τοῦτο δὲ εἶπε, τὴν παντελῆ σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. Ὁ γὰρ Μάρδων [3]) ἐπεδέξατο γ' μυριάδας τὸ ἔκκριτον μέρος τοῦ στρατοῦ, ἃς ἐπ' ἐλπίσι κεναῖς ὁ Ξέρξης κατέλειψεν.

ὁ μείνας] B. μετὰ Μαρδονίου.

v. 797. παῦροι] B. ὀλίγοι.

1) Multa in his mendosa. Cf. Huetii Emendatt.
2) f. εὔμετρον.
3) cf. Huet.

φ ο ν ν, ἐτυμολογῶν αὐτοῦ τὸ ὄνομα. Ἀρταφρένης γὰρ ἐξ ἐτυμολογίας λέγεται ὁ τὰς φρένας ἔχων ἀρτίας καὶ ἀκεραίας [1]).

παῖς] B. Ἀρταφρένης. τόδ' ἔργον] τὸ βασιλεύειν. ἤνυσε] κατώρθωσε.

v. 764. φρένες γὰρ] B. ἤγουν μετὰ συνέσεως πᾶν τὸ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ βούλημα ἐξετέλει. οἰακοστρόφουν] ἐκυβέρνων.

v. 766. πᾶσιν εἰρήνην] B. τελείως γὰρ οὗτος τὰ τῆς βασιλείας κατέστησε πράγματα, ὡς μηδένα ἔχειν τὸν ἀνθιστάμενον.

v. 768. ἤλασεν βίᾳ] A. συνήγαγεν τῇ ἰδίᾳ δυνάμει.

ἤλασε] B. ἐκτήσατο.

v. 769. ἤχθηρεν] B. ἐμίσησεν. ὡς] ἐπεί.

v. 770. Κύρου δὲ παῖς] A. Κύρου δὲ υἱός ὁ Καμβύσης, ἀδελφὸς δέ, κατὰ Ἑλλάνικον, Μαρφίου [2]) καὶ Μέμφιδος.

παῖς] B. ὁ Καμβύσης.

v. 771. πεμπτὸς δὲ Μάρδος] A. ἡ γραφὴ ἡμάρτηται. Τὸν γὰρ ἐπιθέμενον τῇ Καμβύσου ἀρχῇ μάγον ὄντα οὐδεὶς Μάρδον εἶπεν, οὔτε γένος, οὔτε ὄνομα. Μήποτε οὖν γραπτέον· Μάρδις αἰσχύνη πάτρα· Μάγος ἦν ὁ τῆς ἀρχῆς ἐπιλαβόμενος, ἢ ἴσως ὁμώνυμος ὑπεκρίνετο εἶναι Μερδίᾳ τῷ τοῦ Κύρου παιδί, ἀδελφῷ τε Καμβύσου. Α ἰ σ χ ύ ν η δὲ π ά τ ρ ᾳ, εἶπεν, ὅτι μάγος ὢν ἐπέσπασε τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν εἰς μάγους. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ Πέρσαι πάντα τῇ βουλῇ διεπράττοντο, ὁ Καμβύσης ἤδη πρὸς ἐκστρατείαν ἀπαίρων τοὺς αὐτοῦ μάγους δύο ὄντας ἐν τοῖς βασιλείοις κατέλιπεν, οἱ τῇ ἐρημώσει τῶν τῆς πόλεως ἀνδρῶν ἦρξαν τῆς βασιλείας, Ἀρταφρένης καὶ Δαρεῖος, οὐχ ὁ τοῦ Ξέρξου πατήρ, ἀλλ' ἕτερος. Καὶ ἄλλοι τινὲς φίλοι αὐτῶν τῆς ἀρχῆς αὐτοὺς καταβιβάσαι συνεβουλεύσαντο. Καταγαγόντες δὲ αὐτοὺς ἔριζον περὶ τῆς βασιλείας. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ταύτην λαβεῖν ἀπείπαντο, φήσαντες ἐλευθέρους ἑαυτοὺς εἶναι βουλεύεσθαι, καὶ μήτε ἄρχειν μήτε ἄρχεσθαι καὶ ἀπολαύειν τῶν τῆς ἀρχῆς δεινῶν. Ἀρταφρένης δὲ καὶ Δαρεῖος ἆθλον ἔθεντο τὸ μεθ' ἵππων δραμεῖν, οὗτινος δ' ἵππος πρὸς τὴν νύσσαν ἐλθὼν χρεμετίσειε, πάντως αὐτὸς καὶ τῆς ἀρχῆς ἐπιλάβηται. Ὁ οὖν Δαρεῖος τῷ ἱπποκόμῳ αὐτοῦ περὶ τούτου ἀνεκοινώσαπο. Οὗτος δὲ χιτῶνα λαβών, καὶ τῷ τῆς θηλείας προστρίψας μορίῳ δέδωκεν αὐτῷ ἐπειπών· ἣν δ' ἂν ὥραν ὁ ἵππος τῇ νύσσῃ προσεγγίσῃ, τηνικαῦτα στήσας αὐτόν, τῷ μυκτῆρι αὐτοῦ τὸν χιτῶνα προσάγαγε, καὶ οὕτος τῆς ὀδμῆς τῆς θηλείας αἰσθανόμενος χρεμετίσει. Ὃ καὶ πεποίηκε, καὶ κατὰ κράτος νικήσας τῆς ἀρχῆς ἐπελάβετο. Τινὲς δὲ οὕτως φασὶ γενέσθαι, ὅτι κατὰ τὸν καιρὸν τῆς νυκτὸς ὁ ἱπποκόμος ἐν τῷ καμπτῷ φοράδα στήσας δῆγε τὸν ἵππον καὶ συνουσιάζετο.

1) Persis ἀρτοῖοι dicti qui Graecis ἥρωες: vid. Steph. in ἀρταῖα et Selden. de diis Syris. I. 6. Stephanus τάχα δὲ ἐντεῦθέν μοι δοκεῖ Ἀρταξέρξαι καὶ Ἀρταβαζοὶ cet.

2) f. Μαρδίου.

Οὗτος δὲ καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ ἄθλου ἐκεῖσε γεγονὼς τῆς θηλείας ἐμνήσθη, καὶ οὕτως ἐχρεμέτισε [1]).

v. 772. θρόνοισί τ' ἀρχαίοισι] Β. ἤγουν τῇ ἀρχαίᾳ τῶν Περσῶν βασιλείᾳ.

v. 773. Ἀρταφρένης] Α. τοῦτον Ἑλλάνικος Δαφέρνην καλεῖ.

v. 774. χρέος] Β. τὸ φονεῦσαι αὐτόν· Ὤφειλον γὰρ τῷ Ἀρταφρένῃ, ὡς φίλοι, πρὸς πάνθ' ὑπηρετεῖν αὐτῷ.

v. 776. κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα τοῦπερ] Α. κακῶς τοῦτο εἶπε. Μετὰ γὰρ τὴν τῶν Μάγων καθαίρεσιν Δαρεῖος ὁ μέγας ἦρξεν, ὅτε οἱ ἑπτὰ στρατηγοὶ τοῦ Καμβύσου ὤμοσαν ἀναιρεθῆναι τὸν μάγον τὸν ὑποκρινόμενον τῷ ὀνόματι Μάρδου.

κἀγὼ πάλου δ' ἔκυρσα] Β. τοῦ κλήρου ἐπέτυχον.

v. 778. πόλει] Β. τοῖς Σούσοις.

v. 780. ἐπιστολὰς] Β. καὶ παραινέσεις καὶ συμβουλάς.

v. 781. εὖ γὰρ] Α. καλῶς γινώσκετε τοῦτο, ὦ ἐμοὶ συνήλικες Πέρσαι, ὅτι ἅπαντες ἡμεῖς οἱ κράτη τά γε ἔσχομεν, ἤγουν οἱ προτοῦ βασιλεύσαντες οὐκ ἂν ἐφάνημεν πράξαντες τοσαύτην βλάβην τῶν Περσῶν, ὅσην νῦν ὁ Ξέρξης ἐποίησε.

v. 784. καταστρέφεις] Β. καθιστᾷς.

v. 785. λόγων τελευτὴν] Β. ἤγουν εἴς τι τῶν σῶν λόγων τέλος καθιστᾷς. ἐκ τούτων] ὧν λέγεις. ἔτι] εἰς τὸ ἑξῆς.

v. 788. πλεῖον ᾖ] Β. μήδ' εἰ πλείονα τῆς τῶν Περσῶν στρατιᾶς κτήσεσθε.

v. 789. αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ] Α. αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς ἡ Ἀτθὶς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησιν, διὰ τὸ μὴ ἔχειν κάρπους αὐτάρκεις, ὥςτε τοὺς ἐναντίους ἀποτρέπεσθαι. Ἡ γῆ, φησί, κτείνουσα λιμῷ τοὺς πολυΐππους Πέρσας.

ἡ γῆ] Β. ἡ Ἑλληνική.

v. 791. κτείνουσα λιμῷ] Β. σίτου γὰρ σπάνιν καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκαίων ἔχει.

v. 792. εὐσταλῆ] Α. εὔμιτρον [2]).

εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν] Β. εὐσύνοπτον καὶ ἐκλελεγμένον.

v. 793. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας] Α. ἀλλ' οὐδ' ὁ καταλειφθεὶς στρατὸς τῷ Μαρδονίῳ καὶ αἱ τριάκοντα μυριάδες ὑποστρέψουσιν εἰς τὴν πατρίδα, καὶ πῶς λέγουσιν ἀποστεῖλαι πάλιν ἕτερον στρατόν; Τοῦτο δὲ εἶπε, τὴν παντελῆ σημαίνων ἀπώλειαν τῶν Περσῶν. Ὁ γὰρ Μάρδων [3]) ἐπεδέξατο γ' μυριάδας τὸ ἔκκριτον μέρος τοῦ στρατοῦ, ἃς ἐπ' ἐλπίσι κεναῖς ὁ Ξέρξης κατέλειψεν.

ὁ μείνας] Β. μετὰ Μαρδονίου.

v. 797. παῦροι] Β. ὀλίγοι.

1) Multa in his mendosa. Cf. Huetii Emendatt.

2) f. εὔμετρον.

3) cf. Huet.

v. 798. *χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα*] *A.* ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεσθαι στοχάζομαι.

θεσφάτοισιν] *B.* τοῖς πάλαι περὶ ταύτης τῆς ἥττης δοθεῖσί μοι χρησμοῖς.

v. 799. *συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ*] *A.* οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὔ· ἀλλὰ πάντα ὅσα βροτοῖς παθεῖν πέπρωται, ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. Ἄλλως. Οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. Οὐχὶ τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τὰ δὲ οὔ· ἀλλ' ὅσα ὑπὸ θεῶν διιθύνονται βουλεύματα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦται, ὅσα δὲ οὔ, οὐ τελειοῦται. Τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμοὺς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα.

v. 800. *κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον*] *A.* καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπραγμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλῆθος τοῦ βαρβάρου στρατοῦ. Ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θνήσκει. Εἶτα ἐξ οὐδετέρου πρὸς ἀρσενικὸν τὸν λόγον ἔτρεψεν, εἰπών, πεπεισμένος οὗτος ὁ στρατὸς ἐν κεναῖς ἐλπίσι. Πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. Ἢ λείπει καὶ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον πλῆθος, πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι.

κεἴπερ τάδ' ἐστὶ] *B.* ἤγουν εἴπερ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὡς πάντα τὰ τῶν χρησμῶν πληροῦται.

v. 801. *λείπει*] *B.* καταλιμπάνει ὁ Ξέρξης ἐκεῖσε. *κεναῖσιν ἐλπίσιν*] ματαίαις ἐλπίσιν ὡς ἂν διὰ τοῦ πεζοῦ τὴν Ἑλλάδα χειρώσηται.

v. 802. *μίμνουσι δ' ἔνθα*] *A.* ὁ φίλος Ἀσωπὸς τὸ πίασμα τῇ Βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῇ γῇ, ἤγουν τὸ λίπασμα τὸ πιαῖνον καὶ τρέφον αὐτὴν ἄρδει τὸ πεδίον καὶ τὴν γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἔνθα ὁ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν.

v. 803. *φίλον πίασμα*] *B.* προσφιλὲς τοῖς ἐκεῖσε πότισμα.

v. 804. *οὗ σφιν κακῶν ὕψιστα*] *A.* τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν.

v. 805. *ὕβρεως ἄποινα*] *A.* ἐνεπίπρασαν γὰρ τὰ ἱερά.

ὕβρεως] *B.* τῆς κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων. *ἄποινα*] ἀμοιβάς. *κἀθέων φρονημάτων*] ἐπειδὴ ἀσεβὲς φρόνημα εἶχον, ἅτε ἱερὰ ἐμπιμπρῶντες καὶ τοὺς τάφους ἀνασκευάζοντες. Γράφεται καὶ δ ω ρ η μ ά τ ω ν ἤγουν ἃ ἀθέως τῇ Ἑλλάδι ἐπήγαγον (?).

v. 806. *συλᾶν*] *B.* πορθεῖν καὶ ἀφανίζειν.

v. 807. *ἄϊστοι*] *B.* ἀφανεῖς. *ἱδρύματα*] κατοικίαι.

v. 808. *φύρδην*] *B.* ὁμοῦ.

v. 809. *κοὐδέπω κακῶν*] *A.* ἡ τῶν κακῶν οὖν κ ρ η π ὶ ς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλιος καὶ ὁ ἑσμὸς οὐδέπω ὑπέστη καὶ εἰς τέλος κατήντησεν, ἀλλ' ἔτι ἐ κ π α ι δ ε ύ ε τ α ι καὶ αὔξεται τὰ δεινά.

v. 810. *κρηπὶς*] *B.* στάσις καὶ τέλος. *ἐκπαιδεύεται*] εἰς παιδείαν ἐκείνων αὐξάνεται τὰ κακά.

v. 811. *πέλανος*] *B.* ῥύπος.

v. 814. *Δωρίδος*] *A.* Λακωνικῆς.

Δωρίδος] B. τῆς Πελοποννησιακῆς.

v. 815. θῖνες δὲ νεκρῶν] A. οἱ θῖνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι καὶ τῇ τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα. Τοῦτ' ἔστιν ὅτι καὶ τρεῖς γενεαὶ παρέλθωσιν ἄν, τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμενοῦσι πτώματα, διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσαι αὐτά.

θῖνες] B. οἱ σωροί. τριτοσπόρῳ γένει] τρίτῃ γενεᾷ.

v. 816. ἄφωνα] B. οὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ' ἐκ μόνης τῆς θέας. σημανοῦσιν] δηλώσουσι.

v. 817. ὡς οὐχ ὑπέρφευ] A. σοβαρῶς οὐ χρὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. Ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθοῦσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θρήνου ἄξιον θέρος θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν καὶ καταφρόνησιν.

ὑπέρφευ] B. ἄγαν καὶ μεῖζον ἀνθρώπου.

v. 818. ὕβρις] B. ἀλαζόνεια καὶ ἀσέβεια.

v. 819. ἐξαμᾷ] B. θερίζει.

v. 820. τῶνδε] B. ὧν ἐποίησαν καθ' ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων.

v. 821. Ἑλλάδος τε] A. μηδέ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος τὴν προςοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὡς μείζονος ἐρασθεὶς δόξης, ἐκχέῃ καὶ φθείρῃ ὃν τὸ πρὶν εἶχεν ὄλβον μέγιστον.

v. 822. ὑπερφρονήσας] B. καταφρονήσας, παριδών. τὸν παρόντα δαίμονα] τὴν παροῦσαν νῦν Περσαῖς δυςτυχίαν.

v. 823. ἄλλων] B. πραγμάτων. ὄλβον] τὴν εὐδαιμονίαν ἣν εἶχε.

v. 825. εὔθυνος] A. δικαστής.

εὔθυνος] B. τιμωρός.

v. 826. πρὸς ταῦτ' ἐκεῖνον] A. πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σωφροσύνῃ, ἢ οἱ χρῄζοντες καὶ θέλοντες σωφρονεῖν, π ι ν ύ σ κ ε τ ε καὶ συνετίζετε καὶ σωφρονίζετε ἐκεῖνον τὸν Ξέρξην ἐν συνετοῖς νουθετήμασιν, ὥςτε λῆξαι καὶ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα διὰ τῆς κενοδοξίας. Ἢ κ ε χ ρ η μ έ ν ο ν, ἀντὶ τοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν.

ἐκεῖνον] B. τὸν Ξέρξην. κεχρημένοι] εἰς τὸ κ ε χ ρ η μ έ ν ο ι ὑποστίξας ἀντὶ τοῦ χ ρ ῄ ζ ο ν τ ε ς νοήσεις. Εἰ δὲ συνάψεις τοῦτο πρὸς τὸ ε ὐ λ ό γ ο ι ς ν ο υ θ ε τ ή μ α σ ι ν, ἀντὶ τοῦ χ ρ η σ ά μ ε ν ο ι, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ λ ῆ ξ α ι, ὥ ς τ ε ἔξωθεν λάβῃς.

v. 827. πινύσκετ'] B. νουθετεῖτε.

v. 828. θεοβλαβοῦντ'] B. ἐκ θεῶν βλαπτόμενον, ἢ βλάπτοντα τοὺς θεούς.

v. 831. πάντα γὰρ] A. ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν ἐπελθόντων τῷ Ξέρξῃ κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων αὐτοῦ στημοῤῥαγοῦσι, καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν διαῤῥέουσιν ἐν τῷ σώματι αἱ λακίδες καὶ διασχίσεις. Τοῦτ' ἔστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ Ξέρξης.

v. 832. λακίδες] B. σχίσματα.

v. 798. χρὴ θεσφάτοισιν ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα βλέψαντα] A. ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεσθαι στοχάζομαι.

θεσφάτοισιν] B. τοῖς πάλαι περὶ ταύτης τῆς ἥττης δοθεῖσί μοι χρησμοῖς.

v. 799. συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μέν, τὰ δ' οὔ] A. οὐ γὰρ τὰ μὲν τοῖς ἀνθρώποις συμβαίνει, τὰ δ' οὔ· ἀλλὰ πάντα ὅσα βροτοῖς παθεῖν πέπρωται, ἐπισυμβαίνει αὐτοῖς. Ἄλλως. Οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει ἀφ' ὧν ταῦτα ἐτελέσθη, κἀκεῖνα συμβήσεται. Οὐχὶ τινὰ μὲν συμβαίνει ἐκ θελήματος τῶν θεῶν, τὰ δὲ οὔ· ἀλλ' ὅσα ὑπὸ θεῶν διϊθύνονται βουλεύματα τῶν ἀνθρώπων, τελειοῦται, ὅσα δὲ οὔ, οὐ τελειοῦται. Τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τοὺς χρησμοὺς τοὺς κειμένους μὴ ἀπελθεῖν εἰς Ἑλλάδα.

v. 800. κεἴπερ τάδ' ἐστί, πλῆθος ἔκκριτον] A. καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπραγμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν, λείπει καὶ τὸ ἔκκριτον πλῆθος τοῦ βαρβάρου στρατοῦ. Ἀντὶ τοῦ οἴχεται καὶ θνήσκει. Εἶτα ἐξ οὐδετέρου πρὸς ἀρσενικὸν τὸν λόγον ἔτρεψεν, εἰπών, πεπεισμένος οὗτος ὁ στρατὸς ἐν κεναῖς ἐλπίσι. Πέπρωται γὰρ αὐτὸν ἐκεῖ θανεῖν. Ἢ λείπει καὶ ἀφίησιν ὁ Ξέρξης ἐν Ψυτταλείᾳ τὸ τοῦ στρατοῦ ἔκκριτον πλῆθος, πεπεισμένος ματαίαις ἐλπίσι.

κεἴπερ τάδ' ἐστὶ] B. ἤγουν εἴπερ τοῦτο οὕτως ἔχει, ὡς πάντα τὰ τῶν χρησμῶν πληροῦται.

v. 801. λείπει] B. καταλιμπάνει ὁ Ξέρξης ἐκεῖσε. κεναῖσιν ἐλπίσιν] ματαίαις ἐλπίσιν ὡς ἂν διὰ τοῦ πεζοῦ τὴν Ἑλλάδα χειρώσηται.

v. 802. μίμνουσι δ' ἔνθα] A. ὁ φίλος Ἀσωπὸς τὸ πίασμα τῇ Βοιωτῶν χθονὶ καὶ τῇ γῇ, ἤγουν τὸ λίπασμα τὸ πταῖνον καὶ τρέφον αὐτὴν ἄρδει τὸ πεδίον καὶ τὴν γῆν. Ἀντὶ τοῦ, ἔνθα ὁ Ἀσωπὸς λιπαίνει τὴν Βοιωτίαν.

v. 803. φίλον πίασμα] B. προςφιλὲς τοῖς ἐκεῖσε πότισμα.

v. 804. οὗ σφιν κακῶν ὕψιστα] A. τὴν ἐν Πλαταιαῖς πεζομαχίαν φησίν, ἣν πρὸς Λάκωνας ἡσσήθησαν.

v. 805. ὕβρεως ἄποινα] A. ἐνεπίπρασαν γὰρ τὰ ἱερά.

ὕβρεως] B. τῆς κατὰ τῶν ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων. ἄποινα] ἀμοιβάς. κἀθέων φρονημάτων] ἐπειδὴ ἀσεβὲς φρόνημα εἶχον, ἅτε ἱερὰ ἐμπιμπρῶντες καὶ τοὺς τάφους ἀνασκευάζοντες. Γράφεται καὶ δ ω ρ η μ ά τ ω ν ἤγουν ἃ ἀθέως τῇ Ἑλλάδι ἐπήγαγον (?).

v. 806. συλᾶν] B. πορθεῖν καὶ ἀφανίζειν.

v. 807. ἄϊστοι] B. ἀφανεῖς. ἱδρύματα] κατοικίαι.

v. 808. φύρδην] B. ὁμοῦ.

v. 809. κοὐδέπω κακῶν] A. ἡ τῶν κακῶν οὖν κ ρ η π ὶ ς καὶ ὑποβάθρα καὶ θεμέλιος καὶ ὁ ἑσμὸς οὐδέπω ὑπέστη καὶ εἰς τέλος κατήντησεν, ἀλλ' ἔτι ἐ κ π α ι δ ε ύ ε τ α ι καὶ αὔξεται τὰ δεινά.

v. 810. κρηπὶς] B. στάσις καὶ τέλος. ἐκπαιδεύεται] εἰς παιδείαν ἐκείνων αὐξάνεται τὰ κακά.

v. 811. πέλανος] B. ῥύπος.

v. 814. Δωρίδος] A. Λακωνικῆς.

Δωρίδος] *B.* τῆς Πελοποννησιακῆς.

v. 815. *θῖνες δὲ νεκρῶν*] *A.* οἱ θῖνες δὲ καὶ οἱ σωροὶ τῶν νεκρῶν καίπερ φωνὴν μὴ ἀφιέντες δείξουσι καὶ τῇ τρίτῃ τῶν μεταγενεστέρων γενεᾷ τὰ τῶν Περσῶν πτώματα. Τοῦτ᾿ ἔστιν ὅτι καὶ τρεῖς γενεαὶ παρέλθωσιν ἄν, τὰ δὲ τῶν νεκρῶν καὶ ἔτι παραμενοῦσι πτώματα, διὰ τὸ ἄπειρα εἶναι μὴ ἰσχύσαντος τοῦ χρόνου ἀφανίσαι αὐτά.

θῖνες] *B.* οἱ σωροί. *τριτοσπόρῳ γένει*] τρίτῃ γενεᾷ.

v. 816. *ἄφωνα*] *B.* οὐκ ἐκ λόγων, ἀλλ᾿ ἐκ μόνης τῆς θέας. *σημανοῦσιν*] δηλώσουσι.

v. 817. *ὡς οὐχ ὑπέρφευ*] *A.* σοβαρῶς οὐ χρὴ φρονεῖν ἄνθρωπον ὄντα τινά. Ἡ γὰρ κενοδοξία καὶ ἡ τῶν θεῶν καταφρόνησις ἐξανθοῦσα γεννᾷ στάχυν βλάβης, ὅθεν θρήνου ἄξιον θέρος θερίζει ὁ τὴν τῶν θεῶν ἐνδεικνύμενος ὕβριν καὶ καταφρόνησιν.

ὑπέρφευ] *B.* ἄγαν καὶ μεῖζον ἀνθρώπου.

v. 818. *ὕβρις*] *B.* ἀλαζόνεια καὶ ἀσέβεια.

v. 819. *ἐξαμᾷ*] *B.* θερίζει.

v. 820. *τῶνδε*] *B.* ὧν ἐποίησαν καθ᾿ ἱερῶν καὶ τῶν ἄλλων.

v. 821. *Ἑλλάδος τε*] *A.* μηδέ τις ὑπερφρονήσας καὶ παραβλεψάμενος τὴν προσοῦσαν αὐτῷ εὐτυχίαν, ὡς μείζονος ἐρασθεὶς δόξης, ἐκχέῃ καὶ φθείρῃ ὃν τὸ πρὶν εἶχεν ὄλβον μέγιστον.

v. 822. *ὑπερφρονήσας*] *B.* καταφρονήσας, παριδών. *τὸν παρόντα δαίμονα*] τὴν παροῦσαν νῦν Περσαῖς δυστυχίαν.

v. 823. *ἄλλων*] *B.* πραγμάτων. *ὄλβον*] τὴν εὐδαιμονίαν ἣν εἶχε.

v. 825. *εὔθυνος*] *A.* δικαστής.

εὔθυνος] *B.* τιμωρός.

v. 826. *πρὸς ταῦτ᾿ ἐκεῖνον*] *A.* πρὸς ταῦτα ὑμεῖς οἱ κεχρημένοι τῇ σωφροσύνῃ, ἢ οἱ χρῄζοντες καὶ θέλοντες σωφρονεῖν, π ι ν ύ σ κ ε τ ε καὶ συνετίζετε καὶ σωφρονίζετε ἐκεῖνον τὸν Ξέρξην ἐν συνετοῖς νουθετήμασιν, ὥστε λῆξαι καὶ παύσασθαι θεοβλαβοῦντα καὶ τὴν ἐκ τῶν θεῶν βλάβην πάσχοντα διὰ τῆς κενοδοξίας. Ἢ κ ε χ ρ η μ έ ν ο ν, ἀντὶ τοῦ χρείαν ἔχοντα καὶ ἄξιον ὄντα σωφρονεῖν.

ἐκεῖνον] *B.* τὸν Ξέρξην. *κεχρημένοι*] εἰς τὸ κ ε χ ρ η μ έ ν ο ι ὑποστίξας ἀντὶ τοῦ χ ρ ῄ ζ ο ν τ ε ς νοήσεις. Εἰ δὲ συνάψεις τοῦτο πρὸς τὸ ε ὐ λ ό γ ο ι ς ν ο υ θ ε τ ή μ α σ ι ν, ἀντὶ τοῦ χ ρ η σ ά μ ε ν ο ι, ὅθεν καὶ πρὸς τὸ λ ῆ ξ α ι, ὥστε ἔξωθεν λάβῃς.

v. 827. *πινύσκετ᾿*] *B.* νουθετεῖτε.

v. 828. *θεοβλαβοῦντ᾿*] *B.* ἐκ θεῶν βλαπτόμενον, ἢ βλάπτοντα τοὺς θεούς.

v. 831. *πάντα γὰρ*] *A.* ὑπὸ γὰρ τοῦ ἄλγους τῶν ἐπελθόντων τῷ Ξέρξῃ κακῶν πάντα τὰ μέρη τῶν ποικίλων ἐσθημάτων αὐτοῦ στημοῤῥαγοῦσι, καὶ μετὰ τῶν στημόνων αὐτῶν διαῤῥέουσιν ἐν τῷ σώματι αἱ λακίδες καὶ διασχίσεις. Τοῦτ᾿ ἔστιν ὑπὸ τῆς θλίψεως διέῤῥηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ὁ Ξέρξης.

v. 832. *λακίδες*] *B.* σχίσματα.

ξείνου πελάγους, ἢ μυχία καὶ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη· καὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου, ἤγουν ὁ Βόσπορος· οὗτος γὰρ στόμα πόντου λέγεται.

μυχία] B. βαθεῖα· ἢ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη.

v. 876. νᾶσοι θ᾽ αἳ] A. νῆσοί τε· ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν αἵ τινες περίκλυστοι καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζόμεναι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον· τοῦτον γὰρ πρῶνα ἅλιον λέγει· ὑποτασσόμεναι καὶ προςκαθήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῇ.

μετὰ] B. κατά. πρῶν᾽] ἐξοχήν.

v. 878. τᾷδε γᾷ] B. τῇ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον. προςήμεναι] προςκαθήμεναι.

v. 879. οἵα Λέσβος] A. μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Ἡ γὰρ Λέσβος καὶ ἡ Σάμος ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσίν.

Λέσβος] B. νῆσος· ἤγουν ἡ Μιτυλήνη.

v. 883. Τήνῳ τε] A. καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήνῳ καὶ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα.

συνάπτουσ᾽] B. πλησιάζουσα.

v. 885. καὶ τὰς ἀγχιαλοὺς μεσάγκτους] A. τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κειμένας, καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Μεσάγκτους δέ, μεσακτίους.

v. 886. ἐκράτυνε] A. ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχε.

ἐκράτυνε] B. ἐδεσπόζει. μεσάκτους] ἐπειδὴ τὰ κύκλῳ τῶν νήσων ἀκταί εἰσι, διὰ τοῦτο μεσάκτους τὰς νήσους καλεῖ.

v. 887. Λῆμνον] A. Λῆμνος Θρᾴκης ἐστί. Αὗται δὲ εἰσιν αἱ μεσάκτιοι. Ἰκάρου θ᾽ ἕδος] Ἰκάρου τὸν κλύδωνα.

v. 889. Κυπρίας] B. τὰς ἐν τῇ Κύπρῳ.

v. 891. Σαλαμῖνα τε] A. Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ φησίν· ἧς ἡ μητρόπολις ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ ἡμῖν αἰτία ἐστὶ τῶνδε τῶν στεναγμάτων. Ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν Ἀττικῇ· φασὶ γάρ, ὅτι τοῦ Αἴαντος αὐτόχειρος γεγονότος ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμῖνι τῇ αὐτοῦ πατρίδι ἀπελθὼν οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ᾽ ἐδιώχθη ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος, ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴαντα κωλύσας σφαγισθησόμενον ὑφ᾽ αὐτοῦ. Κατελθὼν οὖν ἐν τῇ Κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν καὶ ταύτην καλέσας Σαλαμῖνα ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

v. 892. ματρόπολις] B. αἱ Ἀθῆναι.

v. 893. στεναγμάτων] B. τὸ νῦν φρὸς τὸ στεναγμάτων σύναπτε.

v. 894. εὐκτεάνους] B. πλησιονήσους ἢ πόλεις.

v. 895. κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρους] A. Ἰονίδας πόλεις.

κλῆρον] B. θέσιν.

v. 896. ἐκράτυνε] B. ἐδέσποζε.

v. 897. σφετέραις φρεσίν] A. τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὤν.

σφετέραις] B. ἰδίαις.

ἀκάματον] B. θαυμαστόν, μέγα.

παρῆν] B. παρυπῆρχεν αὐτῷ, τῷ Δαρείῳ.

v. 898. τευχηστήρων] B. ὡπλισμένων.

v. 899. ἐπικούρων] B. βοηθῶν.

v. 900. νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως] A. νῦν οὐκ ἀμφιβάλλεται, ἀλλ' ἠθῶς ταῦτα φέρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν μφοράς, τὰς ἐκ θεοῦ τραπείσας πρὸς ἡμᾶς. Ἢ θεόθρεπτα, τὰ ἐκ ῶν τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα δι' ἡμᾶς. Ἢ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα, καὶ οῖς δόξαντα.

v. 901. θεότρεπτα] B. θεόπεμπτα.

v. 903. δμαθέντες] A. δαμασθέντες.

v. 904. πλαγαῖσι ποντίαισιν] A. ταῖς ναυμαχίαις.

πλαγαῖσι] B. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

v. 905. ἰώ, δύστηνος ἐγώ] A. ὁ Ξέρξης ὑπομιμνησκόμενος τῶν ων Περσῶν ὀλωλότων αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιεζόμενος θρηνεῖ, λέγων, φεῦ ῆς στυγερᾶς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας καὶ ἐπιτυχών, κακολευτήτου καὶ εἰς κακὰ καταντησάσης.

ἰώ, δύστηνος ἐγώ] Γ. εἴσθεσις διπλῆς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. Τὰ κῶλα τὰ μὲν εἰσιν ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, τοι ἑφθημιμερῆ καὶ πενθημιμερῆ· τὰ δὲ, ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα αὶ τρίμετρα ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα· ὧν τελευταῖον καὶ παντὸς τοῦ ράματος· Πέμψω σε δυςθρόοις γόοις· ὅπερ ἰαμβικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον· καὶ ἑξῆς τούτου ἡ κορωνίς, ἡ τὸ δρᾶμα ἀποπεμπτοῦσα.

στυγερᾶς] B. λυπρᾶς. Μοίρας] δυςτυχίας.

v. 906. ἀτεκμαρτοτάτης] B. ἀπροςδοκήτου.

v. 907. ὡς] B. λίαν. ὠμοφρόνως] ἀπηνῶς. ἐνέβη] ἐνέσκεψε.

v. 910. τήνδ' ἡλικίαν] B. τοὺς γέροντας.

v. 911. εἴθ' ὤφελε, Ζεύς] A. ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ Ξέρξης τῶν ων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Ἑλλάδι, φησὶ ταῦτα, εἴθε ὤφειλεν ὁ Ζεὺς ἐμὲ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν καλύψαι τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου.

v. 912. τῶν οἰχομένων] B. τῶν φθαρέντων.

v. 913. καλύψαι] B. ἀφανίσαι.

v. 914. ὀτοτοτοῖ, βασιλεῦ] A. καὶ ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενον, φησὶ πρὸς αὐτόν, φεῦ ὦ βασιλεῦ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ πρεπούσης, καὶ διευθετούσης ἅπαντα· τοῦ κόσμου τε τῶν ἀνδρῶν, τοι τῆς παρατάξεως τῆς στρατηγίας καὶ τῆς κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ ταξίας τῶν Περσῶν, οὓς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἠφάνισεν. Ἢ οῦ κόσμου, ἀντὶ τοῦ τῆς νεότητος, περιφραστικῶς, τῶν νέων ἀνδρῶν αὶ γενναίων.

στρατιᾶς] B. ἕνεκα.

v. 915. περσονόμου] B. τῆς νενομισμένης τοῖς Πέρσαις.

v. 916. κόσμου] B. ἕνεκα.

v. 917. δαίμων] B. ἡ τύχη. ἀπέκειρε] ἠφάνισε.

ξείνου πελάγους, ἡ μυχία καὶ ἐν μυχοῖς τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη· καὶ τὸ στόμα τοῦ πόντου, ἤγουν ὁ Βόσπορος· οὗτος γὰρ στόμα πόντου λέγεται.

μυχία] B. βαθεῖα· ἡ ἐν τῷ μυχῷ τοῦ Ἑλλησπόντου κειμένη.

v. 876. νᾶσοι θ' αἵ] A. νῆσοί τε· ἀπὸ κοινοῦ τὸ οἷαί εἰσιν αἵ τινες περίκλυστοι καὶ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζόμεναι κατὰ τὸν Ἑλλήσποντον· τοῦτον γὰρ πρῶνα ἅλιον λέγει· ὑποτασσόμεναι καὶ προςκαθήμεναι τῇ ἡμετέρᾳ γῇ.

μετὰ] B. κατά. πρῶν'] ἐξοχήν.

v. 878. τᾶδε γᾷ] B. τῇ περὶ τὸν Ἑλλήςποντον. πρόςημεναι] προςκαθήμεναι.

v. 879. οἷα Λέσβος] A. μεταβέβηκεν εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος. Ἡ γὰρ Λέσβος καὶ ἡ Σάμος ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσίν.

Λέσβος] B. νῆσος· ἤγουν ἡ Μιτυλήνη.

v. 883. Τήνῳ τε] A. καὶ ἡ Ἄνδρος νῆσος ἡ συνάπτουσα τῇ νήσῳ Τήνῳ καὶ συνημμένη αὐτῇ καὶ ἀγχιγείτων ταύτης τυγχάνουσα.

συνάπτουσ'] B. πλησιάζουσα.

v. 885. καὶ τὰς ἀγχιαλοὺς μεσάγκτους] A. τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κειμένας, καὶ πρὸς τὸν αἰγιαλόν. Μεσάγκτους δέ, μεσακτίους.

v. 886. ἐκράτυνε] A. ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος εἶχε.

ἐκράτυνε] B. ἐδεσπόζει. μεσάκτους] ἐπειδὴ τὰ κύκλῳ τῶν νήσων ἀκταί εἰσι, διὰ τοῦτο μεσάκτους τὰς νήσους καλεῖ.

v. 887. Λῆμνον] A. Λῆμνος Θρᾴκης ἐστί. Αὗται δὲ εἰσιν αἱ μεσάκτιοι. Ἰκάρου θ' ἕδος] Ἰκάρου τὸν κλύδωνα.

v. 889. Κυπρίας] B. τὰς ἐν τῇ Κύπρῳ.

v. 891. Σαλαμῖνα τε] A. Σαλαμῖνα τὴν ἐν Κύπρῳ φησίν· ἧς ἡ μητρόπολις ἡ ἐν τῇ Ἀττικῇ δηλαδὴ ἡμῖν αἰτία ἐστὶ τῶνδε τῶν στεναγμάτων. Ἄποικοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν Κύπρῳ Σαλαμίνιοι τῶν ἐν Ἀττικῇ· φασὶ γάρ, ὅτι τοῦ Αἴαντος αὐτόχειρος γεγονότος ὁ Τεῦκρος ὁ αὐτοῦ ἀδελφὸς ἐν τῇ Σαλαμῖνι τῇ αὐτοῦ πατρίδι ἀπελθὼν οὐκ ἐδέχθη τῷ πατρὶ αὐτῶν Τελαμῶνι, ἀλλ' ἐδιώχθη ἀπὸ τῆς Σαλαμῖνος, ὡς μὴ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Αἴαντα κωλύσας σφαγισθησόμενον ὑφ' αὐτοῦ. Κατελθὼν οὖν ἐν τῇ Κύπρῳ ἀνεδείματο πόλιν καὶ ταύτην καλέσας Σαλαμῖνα ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐν Ἀττικῇ.

v. 892. ματρόπολις] B. αἱ Ἀθῆναι.

v. 893. στεναγμάτων] B. τὸ νῦν φρὸς τὸ στεναγμάτων σύναπτε.

v. 894. εὐκτεάνους] B. πλησινήσους ἡ πόλεις.

v. 895. κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρους] A. Ἰονίδας πόλεις.

κλῆρον] B. θέσιν.

v. 896. ἐκράτυνε] B. ἐδέσποζε.

v. 897. σφετέραις φρεσίν] A. τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, οἷον φρόνιμος ὤν.

σφετέραις] B. ἰδίαις.

ἀκάματον] B. θαυμαστόν, μέγα.

παρῆν] B. παρυπῆρχεν αὐτῷ, τῷ Δαρείῳ

v. 898. τευχηστήρων] B. ὡπλισμένων.

v. 899. ἐπικούρων] B. βοηθῶν.

v. 900. νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως] A. νῦν οὐκ ἀμφιβάλλεται, ἀλλ' ἀληθῶς ταῦτα φέρομεν ἐν τοῖς πολέμοις, δηλαδὴ τὰς ἐπελθούσας ἡμῖν συμφοράς, τὰς ἐκ θεοῦ τραπείσας πρὸς ἡμᾶς. Ἢ θεόθρεπτα, τὰ ἐκ θεῶν τρεφόμενα καὶ αὐξανόμενα δι' ἡμᾶς. Ἢ ὑπὸ θεῶν ἐνεχθέντα, καὶ θεοῖς δόξαντα.

v. 901. θεότρεπτα] B. θεόπεμπτα.

v. 903. δμαθέντες] A. δαμασθέντες.

v. 904. πλαγαῖσι ποντίαισιν] A. ταῖς ναυμαχίαις.

πλαγαῖσι] B. ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.

v. 905. ἰώ, δύστηνος ἐγώ] A. ὁ Ξέρξης ὑπομιμνησκόμενος τῶν ὅλων Περσῶν ὀλωλότων αἰσχύνῃ καὶ ἐλέῳ πιεζόμενος θρηνεῖ, λέγων, φεῦ τῆς στυγερᾶς καὶ μισητῆς ταύτης μοίρας κυρήσας καὶ ἐπιτυχών, κακοτελευτήτου καὶ εἰς κακὰ καταντησάσης.

ἰώ, δύστηνος ἐγώ] Γ. εἴσθεσις διπλῆς ἐν ἐκθέσει τοῦ δράματος. Τὰ δὲ κῶλα τὰ μὲν εἰσιν ἀναπαιστικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ καταληκτικά, ἤτοι ἐφθημιμερῆ καὶ πενθημιμερῆ· τὰ δέ, ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα καὶ τρίμετρα ἀκατάληκτα καὶ μονόμετρα· ὧν τελευταῖον καὶ παντὸς τοῦ δράματος· Πέμψω σε δυςθρόοις γόοις· ὅπερ ἰαμβικόν ἐστι δίμετρον ἀκατάληκτον· καὶ ἑξῆς τούτου ἡ κορωνίς, ἡ τὸ δρᾶμα ἀποπερατοῦσα.

στυγερᾶς] B. λυπρᾶς. Μοίρας] δυςτυχίας.

v. 906. ἀτεκμαρτοτάτης] B. ἀπροςδοκήτου.

v. 907. ὡς] B. λίαν. ὠμοφρόνως] ἀπηνῶς. ἐνέβη] ἐνέσκεψε.

v. 910. τήνδ' ἡλικίαν] B. τοὺς γέροντας.

v. 911. εἴθ' ὤφελε, Ζεύς] A. ὑπομνησθεὶς δὲ ὁ Ξέρξης τῶν νέων ἀνδρῶν τῶν οἰχομένων ἐν Ἑλλάδι, φησὶ ταῦτα, εἴθε ὤφειλεν ὁ Ζεὺς κἀμὲ μετὰ τῶν φθαρέντων ἀνδρῶν καλύψαι τῇ μοίρᾳ τοῦ θανάτου.

v. 912. τῶν οἰχομένων] B. τῶν φθαρέντων.

v. 913. καλύψαι] B. ἀφανίσαι.

v. 914. ὀτοτοτοῖ, βασιλεῦ] A. καὶ ὁ χορὸς ἰδὼν τὸν Ξέρξην ὀδυρόμενον, φησὶ πρὸς αὐτόν, φεῦ ὦ βασιλεῦ τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς καὶ τῆς μεγάλης τιμῆς τῆς τοῖς Πέρσαις νεμηθείσης καὶ τὰ Περσῶν διοικούσης καὶ διεπούσης, καὶ διευθετούσης ἅπαντα· τοῦ κόσμου τε τῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τῆς παρατάξεως τῆς στρατηγίας καὶ τῆς κατὰ λόγον κοσμήσεως καὶ εὐταξίας τῶν Περσῶν, οὓς νῦν ὁ δαίμων καὶ ἡ τύχη ἠφάνισεν. Ἢ τοῦ κόσμου, ἀντὶ τοῦ τῆς νεότητος, περιφραστικῶς, τῶν νέων ἀνδρῶν καὶ γενναίων.

στρατιᾶς] B. ἕνεκα.

v. 915. περσονόμου] B. τῆς νενομισμένης τοῖς Πέρσαις.

v. 916. κόσμου] B. ἕνεκα.

v. 917. δαίμων] B. ἡ τύχη. ἀπέκειρε] ἠφάνισε.

v. 918. *γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν*] *Α.* ἡ γῆ δὲ αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἐγγαίαν καὶ τὴν ἐγχώριον. Ἢ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ ᾅδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην (ἐ)κταμένην αἰάζει. Ἢ τὴν ὑποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ, τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ ᾅδου. Παρὰ τὸ σάζω [1]) τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω. Δι' αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ Πέρσαι, καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονεν τοῦ θανεῖν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν ᾅδην γενέσθαι.

γαῖα] *Β.* ἡ Περσίς. *αἰάζει*] θρηνεῖ. *ἔγγαιον*] ἐγχώριον.

v. 919. *ἥβαν*] *Α.* τὸ ἑξῆς, ἥβαν Περσῶν.

ἥβαν] *Β.* ἡλικίαν. *Ξέρξα*] ὦ. *κταμέναν*] ἐκβληθεῖσαν.

v. 920. *ᾅδου σάκτορι*] *Β.* Ἄρει, δι' οὗ πληροῦται ὁ Ἅιδης νεκρῶν. Ἢ σάκτορι ἀντὶ τοῦ φθορᾷ (φθορεῖ?).

v. 922. *πάνυ γὰρ φύστις*] *Α.* φύστις ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα· λέγεται καὶ φύστις, ἡ ἔκφυσις, γονή. Τοῦτο δὲ διὰ μέσου. Ἀγδαβάται γάρ, ὅ ἐστιν ἔθνος Περσῶν, ἐξέφθινται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδάμαντες καὶ τοῖς τόξοις τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνυ φύστις καὶ ἔκφυσις καὶ γονὴ μυριὰς ἀνδρῶν. Ἤτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν. Τὸ δὲ γὰρ παρέλκον.

τοξοδάμαντες] *Β.* πολεμικοί. *φύστις μυριάς*] ἤγουν πολὺ ἀναβλάστησαν γένος ἀνδρῶν ἦσαν οἱ Ἀγδαβάται.

v. 923. *ἐξέφθινται*] *Β.* ἐφθάρησαν.

v. 924. *αἶ αἶ*] *Γ.* τὰ β' ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. Τὸ γ' μονόμετρον. Τὸ δὲ δ' πενθημιμερὲς ἐκ προκελευσματικοῦ.

κεδνᾶς ἀλκᾶς] *Β.* ἕνεκα τῆς ἀρίστης δυνάμεως τῶν Περσῶν.

v. 925. *Ἀσία δὲ χθών*] *Α.* καὶ γῆ, ὦ βασιλεῦ, ἤτοι οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλινται, ἀντὶ τοῦ ἐπέκυψαν, καὶ ἐφθάρησαν. Ἢ ἐπὶ γόνυ Ἀσίας γῆ πέπτωκεν, ὀλοφυρομένη οὓς ἀπώλεσε. Λέγει δὲ τοὺς πολίτας. Τινὲς δέ φασιν ἐπὶ γόνυ αἴας, ἤτοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς [2]).

v. 926. *αἰνῶς*] *Β.* λίαν.

ἐπὶ γόνυ κέκλιται] *Β.* τεταπείνωται καὶ καταβέβληται, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων στῆναι διαπηρώσει σκέλους. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 927. *ὅδ' ἐγών*] *Β.* ἤγουν ἀφορμὴ θρήνου πᾶσι γέγονα διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐμοὶ συμφοράν, καὶ τῇ πατρῴᾳ γῇ κακῶν αἴτιος γέγονα, δι' ὧν τοσοῦτον πλῆθος ἀπώλεσα ἐν Ἑλλάδι. *αἰακτός*] ποταπὸς θρηνητικός.

ὅδ' ἐγών] *Γ.* τὰ β' ἐφθημιμερῆ, τὸ δὲ γ' δίμετρον ἐκ προκελευσματικοῦ.

αἰακτὸς μέλεος γέννᾳ] *Δ.* θρηνητὸς τῇ γέννῃ, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθείς.

1) *σάττω?*
2) Videtur Scholiasta legisse Ἀσίας vel Ἀσιάς.

γέννᾳ] B. τῶν Περσῶν.

v. 930. πρόςφθογγον] Γ. τὸ α' ἐφθημιμερὲς, τὰ ς' δὲ μονόμετρα, ἔχοντα καὶ πόδας προκελευσματικούς.

πρόςφθογγον] A. προςφώνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω, τὴν κακοφάτιδα βοήν.

προςφθόγγου] B. χαιρετιστικοῦ. νόστου] ὑποστροφῆς. Ἡ σύνταξις· πέμψω σοι τὴν βοὴν τοῦ νόστου τοῦ προςφθόγγου κακοφάτιδα ἰὰν καὶ βοὴν κακομέλετον Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος, ἰαχὴν λέγω πολύδακρυν. Τουτέστιν, ὥςπερ τοὺς ἐξ ἀποδημίας ἰόντας προςφθέγγεσθαι δίκαιον, οὕτω καὶ ἐγὼ πρός σε πέμψω λόγους θρήνων καὶ κακῶν γέμοντας. Τὸ δὲ ἰὰν κακομέλετον Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος ἀντὶ θρῆνον ἀμελῆ καὶ ἄμουσον, οἷος ὁ τοῦ Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος· οἱ γὰρ Μαριανδυνοὶ κακῶς καὶ ἀμούσως θρηνοῦσιν. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 932. κακομέλετον] B. κακὸν καὶ ἄμουσον μέλος ἔχουσαν ὡς θρηνώδη καὶ ἀπευκτήν.

v. 933. Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος] A. Μαριανδυνοὶ αὐλοί, ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ παῖδας εἶναί φησι δύο, Πριόλαν καὶ Μαριανδυνόν, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μαριανδυνοὺς ἐν ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. Τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν, καὶ διδάξαι ταύτην Ὕαγνιν τὸν Μαρσύου πατέρα [1]). Καὶ αὐλοὶ γάρ εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότατοι εἰς τὰς θρηνῳδίας. Ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον· αὔλει Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί.

v. 936. ἴετ' αἰανὴν] Γ. τὸ α' δίμετρον ἀκατάληκτον. Μονόμετρα δὲ τὰ γ'. Τὸ δ' δὲ ἐκ προκελευσματικοῦ.

ἴετ'] B. πέμπετε. αἰανῆ] σκοτεινήν, ἢ κατηφείας πλήρη, ἐπειδὴ ἡ λύπη σκότισμα ἐπάγει καὶ κατήφειαν, διὰ τοῦτο αἰανὴν εἶπεν.

v. 937. δύςθροον] B. δύςφημον. αὐδὰν] φωνήν.

v. 938. δαίμων] B. ἤγουν ἡ παροῦσα δυςτυχία.

v. 939. μετάτροπος] B. ἐναντίος· πρόσθεν γὰρ ηὐτύχουν, νῦν δὲ καταβέβλημαι.

v. 940. ἥσω] A. πέμψω θρῆνον καὶ λίαν πανόδυρτον, σεβίζων καὶ σεβάζων τὰ λαοπαθῆ καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γέννας καὶ ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως τῆς πενθητῆρος καὶ τῆς ἀξίας πένθους· τὰ βάρη, καὶ τὰ δυςτυχήματα τὰ ἁλίτυπα, τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα. Λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

ἥσω] B. πέμψω. πανόδυρτον] πάγκλαυτον μέλος, ἤγουν ὡς πρώην εὐφήμουν σε, οὕτως νῦν πανόδυρτον μέλος πέμψω πενθητῆρος. Σεβίζων καὶ διὰ θρήνου τιθεὶς τὰ λαοπαθῆ καὶ ἁλίτυπα βάρη

1) Aliter hoc ex Nymphide narrat Athenaeus L. XIV. p. 619. F., ob amissum quendam, βῶρμον natas has lugubres Mariandynorum cantilenas. Confirmat hoc Hesychius.

v. 918. *γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν*] *Α.* ἡ γῆ δὲ αἰάζει καὶ θρηνεῖ τὴν ἥβην καὶ τὴν ἡλικίαν τῶν Περσῶν τὴν ἐγγαίαν καὶ τὴν ἐγχώριον. Ἢ οὕτως, ἡ γῆ ἡμῶν τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην σεσαγμένην ὑπὸ τοῦ ᾅδου καὶ διὰ τὸν Ξέρξην (ἐ)κταμένην αἰάζει. Ἢ τὴν ὑποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Ξέρξῃ, τῷ σάκτορι καὶ τῷ πληρωτῇ τοῦ ᾅδου. Παρὰ τὸ σάζω [1]) τὸ ἐπιφορτίζω καὶ γεμίζω. Δι' αὐτὸν γὰρ ἀπέθανον οἱ Πέρσαι, καὶ αὐτὸς αἴτιος γέγονεν τοῦ θανεῖν αὐτοὺς καὶ ὑπὸ τὸν ᾅδην γενέσθαι.

γαῖα] *Β.* ἡ Περσίς. *αἰάζει*] θρηνεῖ. *ἔγγαιον*] ἐγχώριον.

v. 919. *ἥβαν*] *Α.* τὸ ἑξῆς, ἥβαν Περσῶν.

ἥβαν] *Β.* ἡλικίαν. *Ξέρξα*] ὦ. *κταμέναν*] ἐκβληθεῖσαν.

v. 920. *ᾅδου σάκτορι*] *Β.* Ἄρει, δι' οὗ πληροῦται ὁ Ἅιδης νεκρῶν. Ἢ σάκτορι ἀντὶ τοῦ φθορᾷ (φθορεῖ?).

v. 922. *πάνυ γὰρ φύστις*] *Α.* φύστις ἡ πεφυρμένη καὶ ἐπὶ γῆς πεσοῦσα· λέγεται καὶ φύστις, ἡ ἔκφυσις, γονή. Τοῦτο δὲ διὰ μέσου. Ἀγδαβάται γάρ, ὅ ἐστιν ἔθνος Περσῶν, ἐξέφθινται καὶ ἐφθάρησαν, πολλοὶ φῶτες, ἄνθος καὶ καλλώπισμα τῆς χώρας, τοξοδάμαντες καὶ τοῖς τόξοις τοὺς ἐναντίους δαμάζοντες, πάνυ φύστις καὶ ἔκφυσις καὶ γονὴ μυριὰς ἀνδρῶν. Ἤτοι πολὺ γένος τῶν Περσῶν. Τὸ δὲ γὰρ παρέλκον.

τοξοδάμαντες] *Β.* πολεμικοί. *φύστις μυριάς*] ἤγουν πολὺ ἀναβλάστησαν γένος ἀνδρῶν ἦσαν οἱ Ἀγδαβάται.

v. 923. *ἐξέφθινται*] *Β.* ἐφθάρησαν.

v. 924. *αἶ αἶ*] *Γ.* τὰ β' ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα. Τὸ γ' μονόμετρον. Τὸ δὲ δ' πενθημιμερὲς ἐκ προκελευσματικοῦ.

κεδνᾶς ἀλκᾶς] *Β.* ἕνεκα τῆς ἀρίστης δυνάμεως τῶν Περσῶν.

v. 925. *Ἀσία δὲ χθών*] *Α.* καὶ γῆ, ὦ βασιλεῦ, ἤτοι οἱ Πέρσαι πάντες ἐπὶ γόνυ κέκλινται, ἀντὶ τοῦ ἐπέκυψαν, καὶ ἐφθάρησαν. Ἢ ἐπὶ γόνυ Ἀσίας γῆ πέπτωκεν, ὀλοφυρομένη οὓς ἀπώλεσε. Λέγει δὲ τοὺς πολίτας. Τινὲς δέ φασιν ἐπὶ γόνυ αἴας, ἤτοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς [2]).

v. 926. *αἰνῶς*] *Β.* λίαν.

ἐπὶ γόνυ κέκλιται] *Β.* τεταπείνωται καὶ καταβέβληται, ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ δυναμένων στῆναι διαπηρώσει σκέλους. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 927. *ὅδ' ἐγών*] *Β.* ἤγουν ἀφορμὴ θρήνου πᾶσι γέγονα διὰ τὴν συμβᾶσαν ἐμοὶ συμφοράν, καὶ τῇ πατρῴᾳ γῇ κακῶν αἴτιος γέγονα, δι' ὧν τοσοῦτον πλῆθος ἀπώλεσα ἐν Ἑλλάδι. *αἰακτός*] ποταπὸς θρηνητικός.

ὅδ' ἐγών] *Γ.* τὰ β' ἐφθημιμερῆ, τὸ δὲ γ' δίμετρον ἐκ προκελευσματικοῦ.

αἰακτὸς μέλεος γέννᾳ] *Α.* θρηνητὸς τῇ γέννῃ, ἀντὶ τοῦ δυστυχῶς γεννηθείς.

1) σάττω?
2) Videtur Scholiasta legisse Ἀσίας vel Ἀσιάς.

γέννᾳ] B. τῶν Περσῶν.

v. 930. πρόςφθογγον] Γ. τὸ α' ἐφθημιμερές, τὰ ς' δὲ μονόμετρα, ἔχοντα καὶ πόδας προκελευσματικούς.

πρόςφθογγον] A. προςφώνησίν σοι τοῦ νόστου πέμψω, τὴν κακοφάτιδα βοήν.

προςφθόγγου] B. χαιρετιστικοῦ. νόστου] ὑποστροφῆς. Ἡ σύνταξις· πέμψω σοι τὴν βοὴν τοῦ νόστου τοῦ προςφθόγγου κακοφάτιδα ἰὰν καὶ βοὴν κακομέλετον Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος, ἰαχὴν λέγω πολύδακρυν. Τουτέστιν, ὥςπερ τοὺς ἐξ ἀποδημίας ἰόντας προςφθέγγεσθαι δίκαιον, οὕτω καὶ ἐγὼ πρός σε πέμψω λόγους θρήνων καὶ κακῶν γέμοντας. Τὸ δὲ ἰὰν κακομέλετον Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος ἀντὶ θρῆνον ἀμελῆ καὶ ἄμουσον, οἷος ὁ τοῦ Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος· οἱ γὰρ Μαριανδυνοὶ κακῶς καὶ ἀμούσως θρηνοῦσιν. Εἴληπται δὲ εἰς παροιμίαν.

v. 932. κακομέλετον] B. κακὸν καὶ ἄμουσον μέλος ἔχουσαν ὡς θρηνωδῆ καὶ ἀπευκτήν.

v. 933. Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος] A. Μαριανδυνοὶ αὐλοί, ἐπιτηδείως ἔχοντες πρὸς θρήνους. Καλλίστρατος ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας Τιτυοῦ παῖδας εἶναί φησι δύο, Πριόλαν καὶ Μαριανδυνόν, ὃν κυνηγετοῦντα ἀπολέσθαι, καὶ μέχρι τοῦ νῦν Μαριανδυνοὺς ἐν ἀκμῇ θέρους θρηνεῖν αὐτόν. Τὸν δὲ Μαριανδυνὸν αὐξῆσαι μάλιστα τὴν θρηνητικὴν αὐλῳδίαν, καὶ διδάξαι ταύτην Ὕαγνιν τὸν Μαρσύου πατέρα [1]). Καὶ αὐλοὶ γάρ εἰσι Μαριανδυνοὶ ἐπιτηδειότατοι εἰς τὰς θρηνῳδίας. Ὅθεν καὶ τὸ περιφερόμενον· αὔλει Μαριανδυνοῖς καλάμοις κρούων Ἰαστί.

v. 936. ἵετ' αἰανὴν] Γ. τὸ α' δίμετρον ἀκατάληκτον. Μονόμετρα δὲ τὰ γ'. Τὸ δ' δὲ ἐκ προκελευσματικοῦ.

ἵετ'] B. πέμπετε. αἰανῆ] σκοτεινήν, ἢ κατηφείας πλήρη, ἐπειδὴ ἡ λύπη σκότισμα ἐπάγει καὶ κατήφειαν, διὰ τοῦτο αἰανὴν εἶπεν.

v. 937. δύςθροον] B. δύςφημον. αὐδὰν] φωνήν.

v. 938. δαίμων] B. ἤγουν ἡ παροῦσα δυςτυχία.

v. 939. μετάτροπος] B. ἐνάντιος· πρόσθεν γὰρ ηὐτύχουν, νῦν δὲ καταβέβλημαι.

v. 940. ἥσω] A. πέμψω θρῆνον καὶ λίαν πανόδυρτον, σεβίζων καὶ σεβάζων τὰ λαοπαθῆ καὶ τὰ τῶν λαῶν πάθη τῆς γέννας καὶ ἀνατροφῆς, δηλαδὴ τῆς πόλεως τῆς πενθητῆρος καὶ τῆς ἀξίας πένθους· τὰ βάρη, καὶ τὰ δυστυχήματα τὰ ἁλίτυπα, τὰ τῇ θαλάσσῃ τυφθέντα. Λέγει δὲ τὰ σώματα τῶν Περσῶν.

ἥσω] B. πέμψω. πανόδυρτον] πάγκλαυτον μέλος, ἤγουν ὡς πρώην εὐφήμουν σε, οὕτως νῦν πανόδυρτον μέλος πέμψω πενθητῆρος. Σεβίζων καὶ διὰ θρήνου τιθεὶς τὰ λαοπαθῆ καὶ ἁλίτυπα βάρη

1) Aliter hoc ex Nymphide narrat Athenaeus L. XIV. p. 619. F., ob amissum quendam, βῶρμον natas has lugubres Mariandynorum cantilenas. Confirmat hoc Hesychius.

τῇ γέννᾳ τῆς πόλεως ἤγουν τὰ ἐν χέρσῳ καὶ θαλάσσῃ τοῖς Πέρσαις συμβάντα.

v. 941. σεβίζων] B. διὰ θρήνου τιμῶν.

v. 942. ἁλίτυπά τε βάρη] B. τά τε ἐν τῇ θαλάσσῃ γινόμενα δυςτυχήματα.

v. 944. ἀρίδακρυν] B. πολύδακρυν.

v. 945. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα] A. ὁ Ἄρης· καὶ γὰρ τῶν Ἰώνων ὁ ναύφρακτος, ὁ ἑτεραλκής, ὁ ἑτέροις ἀλκὴν καὶ βοήθειαν δούς, ἀπηύρα καὶ ἀφείλατο τὴν ἰσχὺν τῶν Περσῶν, κερσάμενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα νυχίαν, ἤτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγονυῖαν αὐτοῖς, εἰς δυςδαίμονά τε ἀκτήν, ἤγουν τὴν Σαλαμῖνα. Ἄλλως· ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφείλετο τὴν Περσῶν σωτηρίαν.

ἀπηύρα] B. ἀφείλετο ἡμᾶς.

v. 946. ναύφρακτος] B. ναυτικός.

v. 947. Ἄρης ἑτεραλκὴς] A. τοῦτ' ἔστι νικηφόρος.

Ἄρης] B. τῶν Ἀθηναίων. ἑτεραλκὴς] ἐπίθετον Ἄρεος.

948. νυχίαν πλάκα] B. τὴν Ψυτταλείαν. κερσάμενος] ἤτοι τεμὼν καὶ ἀφανίζων τοὺς ἐν αὐτῇ (f. ἀκτῇ) ὄντας Πέρσας.

v. 949. ἀκτάν] B. τὴν Σαλαμῖνα.

v. 950. πάντ'] B. τὰ συμβάντα. ἐκπεύθου] ἐρώτα.

v. 951. ποῦ δὲ φίλων] Γ. τροχαικὰ ϛ' ἑφθημιμερῆ· τὸ δὲ ζ' πενθημιμερές.

v. 952. παραστάται] B. συνάσπισται.

v. 958. ὀλοοὺς ἀπέλιπον] A. ὀλοοὺς καὶ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἐῤῥόντας καὶ φθειρομένους ἐκ ναὸς Τυρίας καὶ Φοινίσσης, ἐπὶ ταῖς τῆς Σαλαμῖνος ἀκταῖς.

ὀλοοὺς] Γ. Ἀναπαιστικὰ δ'. Τὰ γ' δίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δ' πενθημιμερές.

v. 962. ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος] Γ. τροχαικὰ ζ', τὰ μὲν δ' ἑφθημιμερῆ· τὰ δὲ β' δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ' πενθημιμερές.

v. 965. εὐπάτωρ] B. εὐγενής.

v. 969. ἰὼ ἰώ μοι μοι] A. φεῦ φεῦ. Τὰς Ἀθήνας στυγνότητος καὶ λύπης αἰτίας ἡμῖν γενομένας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες οἱ τλήμονες ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θνήσκουσιν ἐνὶ πιτύλῳ, ἤγουν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης καὶ τῇ κραυγῇ.

ἰὼ ἰώ μοι] Γ. πενθημιμερὲς ἰαμβικόν.

v. 970. τὰς Ὠγυγίας κατιδόντες] Γ. πενθημιμερὲς ἰαμβικόν.

v. 971. στυγνὰς Ἀθάνας] B. στυγνὰς τὰς Ἀθήνας εἶπε διὰ τὴν ἐν αὐταῖς συμβᾶσαν αὐτῷ συμφοράν.

v. 972. πιτύλῳ] B. κτύπῳ, πτώσει.

v. 974. ἀσπαίρουσι] B. ψυχοῤῥαγοῦσι.

v. 976. ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν] A. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τον σὸν τὸν κατὰ πάντα πιστόν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία αὐτοῦ ἔλιπες ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; Τινὲς δὲ τὸν ὀφθαλμὸν πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰ στρατεύ-

μασα. Πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ [1]). Κυρίως δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμῶ. Οἱονεὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονείας. Οἱ Περσῶν γὰρ βασιλεῖς εἶχον δύο τινὰς, οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὓς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς.

v. 977. πεμπαστὰν] B. φορτίστην· συνάπτεται πρὸς τὸ Περσῶν.

v. 979. τοῦ Σησάμα] B. οὗτοι πρόγονοι τούτου.

v. 981. ὦ δαΐων] A. διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν.

δαΐων] B. ἕνεκα τῶν πολεμικωτάτων τούτων ἀνδρῶν.

v. 982. ἀγαυοῖς] B. θαυμαστοῖς. πρόκακα] δι' ὅλου κακά.

v. 983. Ἴυγγά μοι] A. τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορόν, ὅτι ἴυγγα καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν τῶν ἀγαθῶν ἑταίρων μοι Περσῶν ὑπομιμνήσκεις, λέγων ἐμοὶ πρόκακα, ἤτοι τὰ προγεγονότα κακά. Ἢ πρόκακα, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς κακά, μηδέν τι τῆς πρὸ προθέσεως σημαινούσης. Τὸ δὲ ἄλαστα στυγνὰ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἴτια κακά, ἀνεπίληστα καὶ ἀεὶ μνημονευόμενα.

ἴυγγα] B. ἡδονήν, χάριν.

ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν] Γ. ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα ε'.

v. 984. ἑτάρων] B. φίλων.

v. 985. ἄλαστα] B. ἀλάθητα. στυγνὰ] μισητά, λυπρά.

v. 986. βοᾷ βοᾷ μελέων] A. παρὰ τό· (Odyss. Υ. 13.)

— κραδίη δέ οἱ ἐντὸς ὑλάκτει.

βοᾷ] B. δυσχεραίνει καὶ στενάζει δι' ἐκείνων.

v. 987. ἦτορ] B. ἐμόν.

v. 988. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν] A. καὶ μὴν ποθοῦμεν ἕτερόν τι μαθεῖν τὸν μυριόνταρχον τῶν Μάρδων ἀνδρῶν. Οὗτοι δὲ ἔθνος Περσικόν.

καὶ μὴν ἄλλο] Γ. Ἀναπαιστικὰ ζ'. Τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε' μονόμετρον. Τὰ δὲ λοιπὰ ἑφθημιμερῆ.

ποθοῦμεν] B. ἐρωτῆσαί σε.

v. 990. Ξάνθην ἄρειόν τ'] A. λείπει δ καί.

v. 992. ἱππιανάκτας] A. τοὺς ἄνακτας τῶν ἵππων.

v. 993. ἔταφον ἔταφον] A. ἀπέθανον ἀπέθανον, οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες. Ἄλλως· οὐχὶ ἑπόμενοι ὄπισθεν ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον, οὐκ ἀσχημόνως δὲ ἐτάφησαν. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις σκηνὰς τῶν ἁμαξῶν ἄνωθεν ποιουμένους ἐπιφέρειν ἐκεῖσε τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομπεύοντες ἔθαπτον.

ἔταφον ἔταφον] Γ. ἰαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα γ'· τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 997. οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ] A. οἱ ἄρχοντες. Εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι. Ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν.

v. 998. οἳ νώνυμοι] A. τὸ οἳ θρηνητικῶς.

1) πεμπίζω τὸ ἀριθμῶ.

τῇ γέννᾳ τῆς πόλεως ἤγουν τὰ ἐν χέρσῳ καὶ θαλάσσῃ τοῖς Πέρσαις συμβάντα.

v. 941. σεβίζων] B. διὰ θρήνου τιμῶν.

v. 942. ἁλίτυπά τε βάρη] B. τά τε ἐν τῇ θαλάσσῃ γινόμενα δυςτυχήματα.

v. 944. ἀρίδακρυν] B. πολύδακρυν.

v. 945. Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα] A. ὁ Ἄρης· καὶ γὰρ τῶν Ἰώνων ὁ ναύφρακτος, ὁ ἑτεραλκής, ὁ ἑτέροις ἀλκὴν καὶ βοήθειαν δούς, ἀπηύρα καὶ ἀφείλατο τὴν ἰσχὺν τῶν Περσῶν, κερσάμενος καὶ κατακόψας αὐτοὺς εἰς πλάκα νυχίαν, ἤτοι νύκτα καὶ θάνατον γεγονυῖαν αὐτοῖς, εἰς δυςδαίμονά τε ἀκτήν, ἤγουν τὴν Σαλαμῖνα. Ἄλλως· ὁ Ἀττικὸς στόλος ἀφείλετο τὴν Περσῶν σωτηρίαν.

ἀπηύρα] B. ἀφείλετο ἡμᾶς.

v. 946. ναύφρακτος] B. ναυτικός.

v. 947. Ἄρης ἑτεραλκὴς] A. τοῦτ᾽ ἔστι νικηφόρος.

Ἄρης] B. τῶν Ἀθηναίων. ἑτεραλκὴς] ἐπίθετον Ἄρεος.

948. νυχίαν πλάκα] B. τὴν Ψυτταλείαν. κερσάμενος] ἤτοι τεμὼν καὶ ἀφανίζων τοὺς ἐν αὐτῇ (f. ἀκτῇ) ὄντας Πέρσας.

v. 949. ἀκτάν] B. τὴν Σαλαμῖνα.

v. 950. πάντ᾽] B. τὰ συμβάντα. ἐκπεύθου] ἐρώτα.

v. 951. ποῦ δὲ φίλων] Γ. τροχαικὰ ς′ ἑφθημιμερῆ· τὸ δὲ ζ′ πενθημιμερές.

v. 952. παραστάται] B. συνασπισταί.

v. 958. ὀλοοὺς ἀπέλιπον] A. ὀλοοὺς καὶ ὀλεθρίους ἀπέλιπον ἐῤῥόντας καὶ φθειρομένους ἐκ ναὸς Τυρίας καὶ Φοινίσσης, ἐπὶ ταῖς τῆς Σαλαμῖνος ἀκταῖς.

ὀλοοὺς] Γ. Ἀναπαιστικὰ δ′. Τὰ γ′ δίμετρα βραχυκατάληκτα· τὸ δ′ πενθημιμερές.

v. 962. ποῦ δέ σοι Φαρνοῦχος] Γ. τροχαικὰ ζ′, τὰ μὲν δ′ ἑφθημιμερῆ· τὰ δὲ β′ δίμετρα ἀκατάληκτα· τὸ δὲ ζ′ πενθημιμερές.

v. 965. εὐπάτωρ] B. εὐγενής.

v. 969. ἰὼ ἰώ μοι μοι] A. φεῦ φεῦ. Τὰς Ἀθήνας στυγνότητος καὶ λύπης αἰτίας ἡμῖν γενομένας κατιδόντες οἱ Πέρσαι πάντες οἱ τλήμονες ἀπαίρουσι καὶ ὑποχωροῦσι καὶ θνήσκουσιν ἑνὶ πιτύλῳ, ἤγουν τῷ θορύβῳ τῆς μάχης καὶ τῇ κραυγῇ.

ἰὼ ἰώ μοι] Γ. πενθημιμερὲς ἰαμβικόν.

v. 970. τὰς Ὠγυγίας κατιδόντες] Γ. πενθημιμερὲς ἰαμβικόν.

v. 971. στυγνὰς Ἀθάνας] B. στυγνὰς τὰς Ἀθήνας εἶπε διὰ τὴν ἐν αὐταῖς συμβᾶσαν αὐτῷ συμφοράν.

v. 972. πιτύλῳ] B. κτύπῳ, πτώσει.

v. 974. ἀσπαίρουσι] B. ψυχοῤῥαγοῦσι.

v. 976. ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστὰν] A. ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τον σὸν τὸν κατὰ πάντα πιστόν, τὸν πεμπαστὴν καὶ ἀριθμητὴν τῶν Περσῶν μυρία αὐτοῦ ἔλιπες ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; Τινὲς δὲ τὸν ὀφθαλμον πιστὸν λέγουσι, διότι ὁ βασιλέως ὀφθαλμὸς ἀριθμεῖ τὰ στρατεύ-

μετα. Πεμπάζω γὰρ τὸ ἀριθμῶ [1]). Κυρίως δὲ τὸ κατὰ πεντάδα ἀριθμῶ. Οἱονεὶ μυριάδας ἀριθμοῦντα ὅλας καὶ ἡγεμονείας. Οἱ Περσῶν γὰρ βασιλεῖς εἶχον δύο τινάς, οἷς ἐπέτρεπον τὴν τῶν κοινῶν ἐπιτήρησιν, οὓς βασιλέως ἐκάλουν ὀφθαλμούς.

v. 977. πεμπαστὰν] B. φορτίστην· συνάπτεται πρὸς τὸ Περσῶν.

v. 979. τοῦ Σησάμα] B. οὗτοι πρόγονοι τούτου.

v. 981. ὦ δαΐων] A. διακοπτικῶν πολεμίων κακῶν.

δαΐων] B. ἕνεκα τῶν πολεμικωτάτων τούτων ἀνδρῶν.

v. 982. ἀγανοῖς] B. θαυμαστοῖς. πρόκακα] δι' ὅλου κακά.

v. 983. Ἴυγγά μοι] A. τοῦτό φησιν ὁ Ξέρξης πρὸς τὸν χορόν, ὅτι ἴυγγα καὶ φιλίαν καὶ ἡδονὴν τῶν ἀγαθῶν ἑταίρων μοι Περσῶν ὑπομιμνήσκεις, λέγων ἐμοὶ πρόκακα, ἤτοι τὰ προγεγονότα κακά. Ἢ πρόκακα, ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς κακά, μηδὲν τι τῆς πρὸ προθέσεως σημαινούσης. Τὸ δὲ ἄλαστα στυγνὰ ἀντὶ τοῦ λυπηρὰ καὶ κατηφείας αἴτια κακά, ἀνεπίληστα καὶ ἀεὶ μνημονευόμενα.

ἴυγγα] B. ἡδονήν, χάριν.

ἴυγγά μοι δῆτ' ἀγαθῶν] Γ. ἀναπαιστικὰ δίμετρα βραχυκατάληκτα ε'.

v. 984. ἑτάρων] B. φίλων.

v. 985. ἄλαστα] B. ἀλάθητα. στυγνὰ] μισητά, λυπρά.

v. 986. βοᾷ βοᾷ μελέων] A. παρὰ τό· (Odyss. Υ. 13.)

— κραδίη δὲ οἱ ἐντὸς ὑλάκτει.

βοᾷ] B. δυσχεραίνει καὶ στενάζει δι' ἐκείνων.

v. 987. ἦτορ] B. ἐμόν.

v. 988. καὶ μὴν ἄλλο γε ποθοῦμεν] A. καὶ μὴν ποθοῦμεν ἕτερόν τι μαθεῖν τὸν μυριόνταρχον τῶν Μάρδων ἀνδρῶν. Οὗτοι δὲ ἔθνος Περσικόν.

καὶ μὴν ἄλλο] Γ. Ἀναπαιστικὰ ζ'. Τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ ε' μονόμετρον. Τὰ δὲ λοιπὰ ἑφθημιμερῆ.

ποθοῦμεν] B. ἐρωτῆσαί σε.

v. 990. Ξάνθην ἄρειόν τ'] A. λείπει δ καί.

v. 992. ἱππιανάκτας] A. τοὺς ἄνακτας τῶν ἵππων.

v. 993. ἔταφον ἔταφον] A. ἀπέθανον ἀπέθανον, οὐκ ἐπὶ ὀχημάτων ὄντες ἀλλὰ γυμνοὶ καθεστηκότες. Ἄλλως· οὐχὶ ἑπόμενοι ὄπισθεν ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον, οὐκ ἀσχημόνως δὲ ἐτάφησαν. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς Πέρσαις σκηνὰς τῶν ἁμαξῶν ἄνωθεν ποιουμένους ἐπιφέρειν ἐκεῖσε τοὺς νεκροὺς καὶ οὕτως αὐτοὺς προπομπεύοντες ἔθαπτον.

ἔταφον ἔταφον] Γ. ἰαμβικὰ τρίμετρα βραχυκατάληκτα γ'· τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 997. οἵπερ ἀγρόται στρατοῦ] A. οἱ ἄρχοντες. Εἰ δὲ ἀκρόται, οἱ ἄκροι. Ἐξ οὗ ἔσται ἀπὸ τοῦ ἄκρου· εἰ δὲ ἀγρόται, ἀπὸ τοῦ ἄγειν καὶ ἀγείρειν.

v. 998. οἳ νώνυμοι] A. τὸ οἳ θρηνητικῶς.

1) πεμπίζω τὸ ἀριθμῶ.

v. 999. ἰὴ ἰή, ἰώ, ἰώ] *Β.* Ἰαμβικὰ δ΄. Τὰ γ΄ δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὸ δὲ δ΄ ἑφθημιμερές.

v. 1002. οἷον δέδορκεν ἄτα] *Α.* οἷον κακὸν ἡ Ἄτη ἐφορᾷ.

v. 1003. οἷαι δι᾽ αἰῶνος τύχαι] *Α.* γράφεται δαίμονος τύχαι.

v. 1004. πεπλήγμεθ᾽· εὔδηλα γάρ] *Γ.* κῶλα ε΄. Τὸ α΄ καὶ γ΄ καὶ δ΄ ἰαμβικὰ ἑφθημιμερῆ, περιόδικα καλούμενα διὰ τὸ ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας συγκεῖσθαι. Τὸ β΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δὲ ε΄ ἀναπαιστικὸν ὅμοιον.

v. 1008. δυςπόλεμον] *Α.* δυςπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχὲς καὶ ἄθλιον τὸ γένος τῶν Περσῶν. Ἄλλως. Δυςπόλεμον, κακωθὲν πολέμῳ καὶ δυςτυχῆσαν.

v. 1009. πῶς δ᾽ οὔ; στρατὸν] *Α.* πῶς δὲ οὐχὶ κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ θρηνῶ, τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας;

πῶς δ᾽ οὔ] *Γ.* Ἰαμβικὰ δ΄. Τὸ μὲν α΄ ἑφθημιμερές, τὰ δὲ γ΄ πενθημιμερῆ.

v. 1011. τί δ᾽ οὐκ ὄλωλεν] *Α.* εἰ μὲν εἰς τὸ τί δὲ στίζεις, συντακτέον οὕτως· τί δέ; οὐκ ὄλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ οὐκ ὄλωλε, λείπει τὰ κακά· ἵνα ᾖ, τί δ᾽ οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατός; Μεγάλα τῶν Περσῶν τὰ κακά. Ἢ οὕτως· τί δ᾽ οὐκ ὄλωλεν· στικτέον ἐν τῷ· τί δέ; Εἶτα, οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὄλωλεν;

v. 1013. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν] *Α.* ἤγουν θεωρεῖς τὸ ἐπίλοιπον λείψανον τοῦ ἐμοῦ στόλου, ἤγουν, τῆς ἐμῆς στρατείας, ἤτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὅπλων.

ὁρᾷς] *Γ.* Ἰαμβικὰ ε΄. Τὸ α΄ τρίμετρον. Τὸ β΄ καὶ δ΄ μονόμετρα τὸ γ΄ δίμετρον· τὸ ε΄ ἑφθημιμερές.

v. 1017. βαιά γ᾽ ὡς ἀπὸ πολλῶν] *Α.* ἤτοι τὰ ἔσωθεν ἐγκεκρυμμένα, ὀλίγα εἰσὶν ὡς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. Καὶ εἶθ᾽ οὕτως ἐπιφέρει τὸ ἑξῆς, ὀδυρόμενος καὶ λέγων, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐσπανίσμεθα βοηθειῶν.

βαιά] *Γ.* Τροχαϊκὰ ἰθυφαλλικά.

v. 1019. Ἰαόνων λαὸς] *Α.* ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φυγαίχμας ἐστίν; οὐ φεύγων τὴν αἰχμήν; τουτέστι πτοούμενος τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορόν, ἀγανόριός ἐστιν ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἤγουν θαυμαστὸς ὁρᾶσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. Κατεῖδον δὲ βλάβην ἀνέλπιστον.

v. 1022. τραπέντα ναύφρακτον] *Α.* τοῦ Ξέρξου εἰπόντος, ὅτι εἶδον πῆμα ἄελπτον, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορός, τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἄελπτον; Ὁ δέ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξε τοῦτο χαλεπόν, ὥςτε καὶ τὸν ἱματισμόν μου διέῤῥηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπε.

v. 1026. καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ] *Α.* ὑπερβαίνει θρῆνον.

v. 1028. λυπρά, χάρματα] *Γ.* Ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ γ΄ τὸ δ΄ ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 1029. καὶ σθένος δ' ἐκολούσθη] Β. τῶν Περσῶν.

v. 1032. δίαινε δίαινε τὸ πῆμα] Α. δάκρυε τὸ ἀτύχημα.
δίαινε] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

v. 1033. αἶ αἶ] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1035. δόσιν κακὰν] Α. ἤτοι, δίδου δόσιν κακήν, ἤγουν δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν· ἤτοι τῶν συμφορῶν καὶ δυστυχιῶν τῶν ἐμῶν.

v. 1036. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς] Β. ἤτοι συνηρμοσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴυζε καὶ θρήνει. Ἄλλως· ὁμοῦ τιθείς, συντεθεὶς μέλος θρήνει αὐτὸν εὐρύθμως.

v. 1037. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὸν μονόμετρον ἐκ τριβράχου.
βαρεῖα] Γ. δίμετρα ὅμοια β'.

v. 1039. ἔρεσσ' ἔρεσσε] Α. τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν.
ἔρεσσ' ἔρεσσε] Γ. Ἰαμβικὸν τρίμετρον.

v. 1040. διαίνομαι] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1041. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι] Α. ἤτοι ἐναντία τῇ ἐμῇ βοῇ, τοῦτ' ἔστι, φώνει μοι φωνὰς ἀντηχούσας ταῖς ἐμαῖς φωναῖς.

v. 1043. ἐπορθίαζε νῦν γόοις] Α. ἐπεκτεταμένως θρήνει.

v. 1044. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὰ γ'. Τὸ α' μονόμετρον ἐκ τριβράχου· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δὲ γ' ἑφθημιμερές.
μέλαινα] Α. πενθήρης.

v. 1046. κἀπιβόα τὸ Μύσιον] Α. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστα εἰσὶ θρηνητικοί.

v. 1048. καί μοι γενείου] Α. ληπτέον ἔξωθεν τὸ κόπτε ἢ τίλλε. Ἤγουν τίλλε καὶ τὴν λευκήρη καὶ πεπολιωμένην καὶ γηραιὰν τρίχα τοῦ σοῦ γενείου, δι' ἐμὴν χάριν. Ἄλλως. Πέρθε· οἱ δὲ γράφοντες ὕπερθε ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου.

v. 1049. ἄπριγδ' ἄπριγδα] Α. ὁ χορὸς εἴποντος τοῦ Ξέρξου, τίλλε τὴν σὴν γενειάδα, φησίν, ἀπρὶξ καὶ δι' ὅλου, μάλα γόεδνα, καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλω τὰς τρίχας τοῦ γενείου μου. Ἔστι δὲ τὸ ἄπριγδ' ἄπριγδα ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἀπρὶξ καὶ οἷον ἐμμανῶς τίλλω τὰς τρίχας.

v. 1050. γόεδνα] Α. ἤτοι ἕδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις καὶ τοῖς θρήνοις διδόμενα. Σύνηθες γὰρ τοῖς θρηνοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας.

v. 1054. καὶ ψάλλ' ἔθειραν] Α. ἀπὸ τοῦ ψάλλειν τοῦ σημαίνοντος τὸ κόπτειν, λέγεται καὶ χοιροψάλας Διόνυσος, ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν [1]).

v. 1061. ἰὼ ἰὼ Περσίς] Γ. Τροχαϊκά.

1) Sic χοιρίον de αἰδοίῳ muliebri Aristoph. Vesp. p. 527. et Schol. ibidem. Inde nempe quod χοιρίον Corinthiis τὸ αἰδοῖον γυναικεῖον iuxta Aristoph. Schol. ad Θεσμοφ. p. 783, et Σφηκ. p. 528, ubi Florens Christianus male hoc ipsi Aeschylo tribuit.

v. 999. ἰὴ ἰή, ἰώ, ἰώ] B. Ἰαμβικὰ δ'. Τὰ γ' δίμετρα ἀκατάληκτα. Τὸ δὲ δ' ἑφθημιμερές.

v. 1002. οἷον δέδορκεν ἄτα] A. οἷον κακὸν ἡ Ἄτη ἐφορᾷ.

v. 1003. οἷαι δι' αἰῶνος τύχαι] A. γράφεται δ α ί μ ο ν ο ς τ ύ χ α ι.

v. 1004. πεπλήγμεθ'· εὔδηλα γάρ] Γ. κῶλα ε'. Τὸ α' καὶ γ' καὶ δ' ἰαμβικὰ ἑφθημιμερῆ, περιόδικα καλούμενα διὰ τὸ ἐξ ἰαμβικῆς καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας συγκεῖσθαι. Τὸ β' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. Τὸ δὲ ε' ἀναπαιστικὸν ὅμοιον.

v. 1008. δυςπόλεμον] A. δυςπόλεμον ἄρα καὶ κακοτυχὲς καὶ ἄθλιον τὸ γένος τῶν Περσῶν. Ἄλλως. Δυςπόλεμον, κακωθὲν πολέμῳ καὶ δυςτυχῆσαν.

v. 1009. πῶς δ' οὔ; στρατὸν] A. πῶς δὲ οὐχὶ κόπτομαι καὶ πέπληγμαι καὶ θρηνῶ, τοσοῦτον στρατὸν ὀλέσας;

πῶς δ' οὔ] Γ. Ἰαμβικὰ δ'. Τὸ μὲν α' ἑφθημιμερές, τὰ δὲ γ' πενθημιμερῆ.

v. 1011. τί δ' οὐκ ὄλωλεν] A. εἰ μὲν εἰς τὸ τ ί δ ὲ στίζεις, συντακτέον οὕτως· τί δέ; οὐκ ὄλωλε τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν; εἰ δὲ καὶ εἰς τὸ ο ὐ κ ὄ λ ω λ ε, λείπει τὰ κ α κ ά· ἵνα ᾖ, τί δ' οὐκ ὄλωλεν ὁ στρατός; Μεγάλα τῶν Περσῶν τὰ κακά. Ἢ οὕτως· τί δ' οὐκ ὄλωλεν· στικτέον ἐν τῷ· τί δέ; Εἶτα, οὐχὶ τὰ μεγάλα τῶν Περσῶν ὄλωλεν;

v. 1013. ὁρᾷς τὸ λοιπὸν] A. ἤγουν θεωρεῖς τὸ ἐπίλοιπον λείψανον τοῦ ἐμοῦ στόλου, ἤγουν, τῆς ἐμῆς στρατείας, ἤτοι τὴν φαρέτραν τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν ὅπλων.

ὁρᾷς] Γ. Ἰαμβικὰ ε'. Τὸ α' τρίμετρον. Τὸ β' καὶ δ' μονόμετρα τὸ γ' δίμετρον· τὸ ε' ἑφθημιμερές.

v. 1017. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν] A. ἤτοι τὰ ἔσωθεν ἐγκεκρυμμένα, ὀλίγα εἰσὶν ὡς ἀπὸ πολλῆς πανοπλίας. Καὶ εἶθ' οὕτως ἐπιφέρει τὸ ἑξῆς, ὀδυρόμενος καὶ λέγων, ὡς ἀπὸ πολλῶν ἐσπανίσμεθα βοηθειῶν.

βαιά] Γ. Τροχαϊκὰ ἰθυφαλλικά.

v. 1019. Ἰαόνων λαὸς] A. ὁ χορὸς ἐρωτηματικῶς φησι πρὸς τὸν Ξέρξην ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων καὶ τῶν Ἀθηναίων οὐ φυγαίχμας ἐστίν; οὐ φεύγων τὴν αἰχμήν; τουτέστι πτοούμενος τὸν πόλεμον. Ὁ δὲ Ξέρξης φησὶ πρὸς τὸν χορόν, ἀ γ α ν ό ρ ι ό ς ἐστιν ὁ λαὸς τῶν Ἰαόνων, ἤγουν θαυμαστὸς ὁρᾶσθαι καὶ ἐπιτήδειος εἰς ἀνδρείαν. Κ α τ ε ῖ δ ο ν δὲ βλάβην ἀνέλπιστον.

v. 1022. τραπέντα ναύφρακτον] A. τοῦ Ξέρξου εἰπόντος, ὅτι εἶδον πῆμα ἄελπτον, φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ χορός, τὸν ναυτικὸν ἡμῶν λαὸν τὸν ἡττηθέντα παρὰ τῶν Ἰαόνων λέγεις παθεῖν πῆμα ἄελπτον; Ὁ δέ φησι πρὸς αὐτόν, ὅτι τοσοῦτον ἔδοξε τοῦτο χαλεπόν, ὥςτε καὶ τὸν ἱματισμόν μου διέῤῥηξα ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τούτου τοῦ κακοῦ. Τοῦτο δὲ καὶ ὁ ἄγγελος προεῖπε.

v. 1026. καὶ πλεῖον ἢ παπαῖ] A. ὑπερβαίνει θρῆνον.

v. 1028. λυπρά, χάρματα] Γ. Ἀναπαιστικὰ πενθημιμερῆ γ' τὸ δ' ἰαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον.

v. 1029. καὶ σθένος δ' ἐκολούσθη] Β. τῶν Περσῶν.

v. 1032. δίαινε δίαινε τὸ πῆμα] Α. δάκρυε τὸ ἀτύχημα.
δίαινε] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

v. 1033. αἶ αἶ] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1035. δόσιν κακὰν] Α. ἤτοι, δίδου δύσιν κακήν, ἤγουν δάκρυα τοῖς κακοῖς τῶν ἐμῶν κακῶν· ἤτοι τῶν συμφορῶν καὶ δυςτυχιῶν τῶν ἐμῶν.

v. 1036. ἴυζε μέλος ὁμοῦ τιθεὶς] Β. ἤτοι συνηρμοσμένον καὶ ἁρμόζον τῇ ἐμῇ συμφορᾷ ἴυζε καὶ θρήνει. Ἄλλως· ὁμοῦ τιθείς, συντεθεὶς μέλος θρήνει αὐτὸν εὐρύθμως.

v. 1037. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὸν μονόμετρον ἐκ τριβράχου.
βαρεῖα] Γ. δίμετρα ὅμοια β'.

v. 1039. ἔρεσσ' ἔρεσσε] Α. τύπτε σεαυτὸν εἰς ἐμὴν χάριν.
ἔρεσσ' ἔρεσσε] Γ. Ἰαμβικὸν τρίμετρον.

v. 1040. διαίνομαι] Γ. Ἰαμβικὰ δίμετρα ἀκατάληκτα δ'.

v. 1041. βόα νῦν ἀντίδουπά μοι] Α. ἤτοι ἐναντία τῇ ἐμῇ βοῇ, τοῦτ' ἔστι, φώνει μοι φωνὰς ἀντηχούσας ταῖς ἐμαῖς φωναῖς.

v. 1043. ἐπορθίαζε νῦν γόοις] Α. ἐπεκτεταμένως θρήνει.

v. 1044. ὀτοτοτοτοῖ] Γ. Ἰαμβικὰ γ'. Τὸ α' μονόμετρον ἐκ τριβράχου· τὸ β' δίμετρον ἀκατάληκτον· τὸ δὲ γ' ἑφθημιμερές.
μέλαινα] Α. πενθήρης.

v. 1046. κἀπιβόα τὸ Μύσιον] Α. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ οἱ Φρύγες μάλιστα εἰσὶ θρηνητικοί.

v. 1048. καί μοι γενείου] Α. ληπτέον ἔξωθεν τὸ κόπτε ἢ τίλλε. Ἤγουν τίλλε καὶ τὴν λευκήρη καὶ πεπολιωμένην καὶ γηραιὰν τρίχα τοῦ σοῦ γενείου, δι' ἐμὴν χάριν. Ἄλλως. Πέρθε· οἱ δὲ γράφοντες ὕπερθε ἀμαθεῖς τοῦ μέτρου.

v. 1049. ἄπριγδ' ἄπριγδα] Α. ὁ χορὸς εἴποντος τοῦ Ξέρξου, τίλλε τὴν σὴν γενειάδα, φησίν, ἀπρὶξ καὶ δι' ὅλου, μάλα γόεδνα, καὶ λίαν λυπηρῶς καὶ γοερῶς τίλλω τὰς τρίχας τοῦ γενείου μου. Ἔστι δὲ τὸ ἄπριγδ' ἄπριγδα ἐπιφώνημα καὶ ἐπίφθεγμα ἐπὶ τῶν μετὰ σφοδρότητος τιλλόντων τὰς τρίχας. Ἀντὶ τοῦ ἐπιτεταμένως καὶ ἀπρὶξ καὶ οἷον ἐμμανῶς τίλλω τὰς τρίχας.

v. 1050. γόεδνα] Α. ἤτοι ἔδνα καὶ δῶρα τοῖς γόοις καὶ τοῖς θρήνοις διδόμενα. Σύνηθες γὰρ τοῖς θρηνοῦσι τίλλειν τὰς ἑαυτῶν τρίχας.

v. 1054. καὶ ψάλλ' ἔθειραν] Α. ἀπὸ τοῦ ψάλλειν τοῦ σημαίνοντος τὸ κόπτειν, λέγεται καὶ χοιροψάλας Διόνυσος, ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν [1]).

v. 1061. ἰὼ ἰὼ Περσὶς] Γ. Τροχαϊκά.

1) Sic χοιρίον de αἰδοίῳ muliebri Aristoph. Vesp. p. 527. et Schol. ibidem. Inde nempe quod χοιρίον Corinthiis τὸ αἰδοῖον γυναικεῖον iuxta Aristoph. Schol. ad Θεσμοφ. p. 783, et Σφηκ. p. 528, ubi Florens Christianus male hoc ipsi Aeschylo tribuit.

v. 1064. γοᾶσθ' ἁβροβάται] Α. ἤτοι Πέρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἁβρῶς βαίνοντες, ὀδύρεσθε.

v. 1065. δύςβατος] Α. δύςβατόν φησι τὸν Περσίδα, οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύςκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυςτυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ.

v. 1066. ἢ ἤ] Α. φεῦ ὦ ὀλόμενοι ταῖς ἀπὸ βάριος ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.

v. 1068. πέμψω σε] Α. προπέμψω.

πέμψω σε] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

EX FAEHSII SYLLOGE EXCERPTA SCHOLIA

ET

VARIETAS LECTIONIS

AD AESCHYLI PERSAS.

COD. MMDCCLXXXVII.

vs. 13. Οἴχωκε.

Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. τὸν ἐξάρχην (?) ἔχειν ἡγεμόνα διὰ βοὴν ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ ἔχειν ἡγεμόνα ἔξωθεν.

— 22. Ἀστάσπης. γρ. καὶ Ἀστάσπις.

— 33. Πολυθρέμμων. γρ. πολυθέμων? ὁ πολλὰ θέματα ἔχων?

— 35. Πηγασταγών. γρ. πηγᾶς ταγῶν.

— 40. Πλῆθός τ' ἀνάριθμοι. γρ. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον.

— 43. Μιτρογαθὴς adnotatum in schedis Brunckii.

— 51. Θάρυβις. γρ. Θάρβις.

— 54. Πέμπει σύρδην. ἴσθι δέ. γρ. σύδην ἀντὶ τοῦ ὁρμητικῶς, οὗ ἡ χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς.

— 56. Τὸ μαχαιροφόνον. γρ. μαχαιροφόρον.

— 67. Χώραν. γρ. χθόνα.

— 76. Ἐχυροῖσι. γρ. ὀχυροῖσι.

— 78. Χρυσογόνου. γρ. καὶ χρυσονόμου.

Ἰσόθεος φώς. γρ. ἰσόθεον φῶς.

— 84. Ἄρην, γρ. Ἄρη. κοινῶς.

— 85. Δόκιμος δ' οὔ τις ὑποστάς. γρ. ἐπιστὰς ἤγουν ἐναντιωθεὶς μαχεσάμενας ἀντιστάς.

— 108. Πνεύματι λαύρῳ. γρ. λάβρῳ.

— 109. Πόντιον ἄλσος. γρ. ἄλγος.

— 125. Καὶ πεδοστιβὴς λεώς. γρ. πεδοτριβὴς, τοῦτ' ἔστι πεζός.

— 127. Μελισσάων. γρ. μελισσῶν.

Ὀρχάμῳ. γρ. ὀρχάμονι.

— 137. Λείπεται μονόζυξ. γρ. μονόνυξ ἤτοι μόνη τὴν νύκτα διάγουσα. Illud est ἐστερημένη τοῦ ἀνδρός.

v. 1064. γοᾶσθ' ἁβροβάται] A. ἤτοι Πέρσαι τρυφηλοὶ καὶ ἁβρῶς βαίνοντες, ὀδύρεσθε.

v. 1065. δύςβατος] A. δύςβατόν φησι τὸν Περσίδα, οὐχ ὡς σκληρὰν καὶ δύςκολον εἰς ἔμβασιν, ἀλλ' ὡς ἐπὶ κακῷ καὶ δυςτυχίᾳ βαινομένην τῷ Ξέρξῃ.

v. 1066. ἠ ἤ] A. φεῦ ὦ ὀλόμενοι ταῖς ἀπὸ βάριος ναυσὶ ταῖς τρισκάλμοις.

v. 1068. πέμψω σε] A. προπέμψω.

πέμψω σε] Γ. Ἰαμβικὸν δίμετρον.

EX FAEHSII SYLLOGE EXCERPTA SCHOLIA
ET
VARIETAS LECTIONIS
AD AESCHYLI PERSAS.
COD. MMDCCLXXXVII.

---

vs. 13. *Οἴχωκε.*
Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. τὸν ἐξάρχην (?) ἔχειν ἡγεμόνα διὰ βοὴν ἐπικαλεῖται. ληπτέον δὲ τὸ *ἔχειν ἡγεμόνα* ἔξωθεν.
— 22. *Ἀστάσπης.* γρ. καὶ Ἀστάσπις.
— 33. *Πολυθρέμμων.* γρ. *πολυθέμων?* ὁ πολλὰ θέματα ἔχων?
— 35. *Πηγασταγών.* γρ. πηγᾶς ταγῶν.
— 40. *Πλῆθός τ' ἀνάριθμοι.* γρ. πλῆθος καὶ τ' ἀνάριθμον.
— 43. *Μιτρογαθὴς* adnotatum in schedis Brunckii.
— 51. *Θάρυβις.* γρ. Θάρβις.
— 54. *Πέμπει σύρδην.* ἴσθι δέ. γρ. *σύδην* ἀντὶ τῦ ὁρμητικῶς, ῦ ἡ χρῆσις ἐν τοῖς ἑξῆς.
— 56. *Τὸ μαχαιροφόνον.* γρ. μαχαιροφόρον.
— 67. *Χώραν.* γρ. χθόνα.
— 76. *Ἐχυροῖσι.* γρ. ὀχυροῖσι.
— 78. *Χρυσογόνυ.* γρ. καὶ χρυσονόμυ.
Ἰσόθεος φώς. γρ. ἰσόθεον φῶς.
— 84. *Ἄρην,* γρ. Ἄρη. κοινῶς.
— 85. *Δόκιμος δ' ῦ τις ὑποστάς.* γρ. ἐπιστὰς ἤγυν ἐναντιαθεὶς μαχεσάμενας ἀντιστάς.
— 108. *Πνεύματι λαύρῳ.* γρ. λάβρῳ.
— 109. *Πόντιον ἄλσος.* γρ. ἄλγος.
— 125. *Καὶ πεδοστιβὴς λεώς.* γρ. πεδοτριβής, τῦτ' ἔστι πεζός.
— 127. *Μελισσάων.* γρ. μελισσῶν.
Ὀρχάμῳ. γρ. ὀρχάμονι.
— 137. *Λείπεται μονόζυξ.* γρ. *μονόνυξ* ἤτοι μόνη τὴν νύκτα διάγυσα. Illud est ἐστερημένη τῦ ἀνδρός.

vs. 149. *Φάος ὁρᾶται μήτηρ βασιλέως.* γρ. ὁρμᾶται καὶ ἔρχεται.
— 154. *Μῆτερ.* γρ. μέρων. an μητέρων?
— 156. *Εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε.* γρ. ἐφέστηκε, ἠναντιώθη, ὑπεχώρησε.
Στρατῷ. ἀπὸ τῦ στρατῦ ad marginem.
— 157. *Ταῦτα δὴ λιπῦσ' ἱκάνω χρυσεοστόλυς δόμυς.* γρ. χρυσεοστόλμυς. suprascr. χρυσεοστίλβυς. subscr. χρυσεοπάστυς, χρυσῷ κεκασμένυς.
— 168. *Πρὸς τάδ' ὡς ὕτως ἐχόντων τῶνδε.* γρ. πρὸς τάγ'.
— 169. *Γίγνεσθε* habent schedulae Brunckii.
— 187. *Τεύχειν ἐν ἀλλήλῃσι.* γρ. τεῦχον. ἀπὸ τῦ κοινῦ τὸ ἐδοξάτην μοι.
— 205. *Μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ. δρόμῳ.* γρ. φόβῳ.
— 206. *Πτεροῖς ἐφορμαίνοντα.* γρ. σφαδάζοντα.
— 215. *Εἴ τι φλαῦρον εἶδες, αἰτῦ τῶνδ'.* γρ. τῷδ'. ἀντὶ τῦ τῦδε καὶ ἕνεκα τύτυ. Quae est interpretatio lectionis vulgatae.
— 216. *Τὰ δ' ἀγαθά γ' ἐκτελεῖν.* γρ. Τ' ἀγαθὰ δ' ἐκτελῆ.
— 218. *Γαίᾳ.* γρ. γαῖαν.
— 226. *Ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά.* γρ. ἐξιλεοῖτο.
— 235. *Καὶ τί πρὸς τύτοισιν ἄλλο; πλῦτος ἐξαρκής.* γρ. καὶ ἐξαρκεῖ.
— 236. *Ἀργύρυ πηγή τις ἔστιν αὐτοῖς θησαυρὸς χθονός.* γρ. καὶ αὐτοῖς ἐστι.
— 244. *Ἀλλ', ἐμοὶ δοκεῖν, τάχ' εἴσῃ πάντα νημερτῆ λόγον.* γρ. καὶ νημερτεῖ λόγῳ.
— 250. *Ὄλβος, τὸ Περσῶν.* γρ. καὶ Πέρσαις.
— 273. *Ἀλίδονα σώματα πολυβαφῆ.* γρ. καὶ ἁλιονά.
— 276. *Οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, πᾶς δ' ἀπώλλυτο.* γρ. καὶ ἀπώλετο.
— 279. *Δυσαιανῆ Πέρσαις.* γρ. καὶ δυσαιανῆ ἦγυν πολυποίκιλον.
— 280. *Δαΐοις, ὡς πάντα παγκάκως.* ἤτοι πολεμικοῖς. ἤτοι κατακοπεῖσι καὶ μερισθεῖσι. ἤτοι διακεκομμένοις ἢ πρὶν ὅσι πολεμικοῖς.
— 282. *Ὦ πλεῖστον ἔχθος.* γρ. ἄχθος.
— 309. *Πηγαῖς τε Νείλυ γειτονῶν Αἰγυπτίυ.* γρ. Αἰγυπτίων.
— 311. *Φαρνῦχος, οἵγε.* γρ. οἵτε.
— 320. *Πένθος παρασχὼν, Σεισάμης.* γρ. καὶ Σεισάρμης.
— 321. *Θάρυβις πεντήκοντα.* γρ. καὶ Θάβυρίς τε.
— 326. *Ἐχθροῖς παρασχὼν, εὐκλεῶς.* γρ. νηλεῶς, non ἀνηλεῶς, ut MS. Guelf.

vs. 327. Τοιῶνδέ γ' ἀρχόντων. γρ. καὶ ἐπαρχόντων.
— 350. Ἡ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχήσας. γρ. καὶ κατακαυχήσας.
— 362. Εὖτ' ἂν φλέγων ἀκτῖσιν ἥλιος χθόνα γρ. φλόγα.
— 374. Ἐτροποῦτο κώπην σκαλμόν. γρ. καὶ σκαρθμόν. Σκαλμὸς λέγεται ὄρθιον ξύλον, εἰς ὃ εἰσέρχεται ἡ τρόπις.
— 393. Σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ὑπέφλεγεν. γρ. ἐπέφλεγεν.
— 396. Θοῶς δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖς. γρ. ἐμφανεῖς.
— 397. Τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐστόχως. γρ. εὔτακτον.
— 409. Κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ηὔθυνε. γρ. ἴθυνε.
— 433. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι μηδέπω μεσοῦν. γρ. καὶ μεσεῦσαι.
— 434. Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους. γρ. πένθους.
— 436. Καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη. γρ. καὶ τύχης. Καὶ τίς ἂν γένοιτο ἐχθίων καὶ περισσότερος;
— 455. Ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρωσκον· ἀμφὶ δ' ἐ—. γρ. δέ.
— 457. Ὅποι τράποιντο. γρ. τράπωνται.
— 478. Ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμμένων γρ. λελεγμένων.
— 491. Χώραν ἀφικόμεσθ' ἐπ' Ἀξίου. γρ. καὶ ἀξίου (an voluit scribere ἀξίνου?) ἤγουν τοῦ βαρβαρίου.
Πάγαιον. γρ. Παγγαῖον et Πάγκαιον, non Παγκαῖον.
— 532. Στρατιὰν ὀλέσας. γρ. ὠλέσας.
— 534. Πένθει δνοφερῷ. αἰολικῶς.
— 538. Τέγγουσ', ἄλγους. γρ. καὶ ἄχους.
— 543. Πενθοῦσι γόοις ἀκορεστοτάτοις. γρ. καὶ ἀκορεστάτοις.
— 547. Γαῖ' Ἀσιὰς ἐκκενουμένα. γρ. καὶ ἐκμαινομένα.
— 551. Βαρίδεσσι ποντίαις. γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι.
— 552. Τίπτε. γρ. τί ποτε. θαυμαστικῶς.
— 566. Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοιροι. γρ. πρωτόμοροι· οἱ πρῶτοι θανόντες οἱ ἐν Σαλαμῖνι ἀποθανόντες.
— 569. Στένε καὶ δακνάζου. γρ. δακρύζου.
— 582. Τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν. γρ. κλύοντες ἤγουν ἀκούοντες.
— 587. Οὐκ ἔτι δασμοφοροῦσι. γρ. καὶ δαμοσφοροῦνται.
— 606. Τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων. γρ. καὶ τήνδ' ἄνις εὐτυχημάτων. f. ἄνευ εὐτυχημάτων.
— 618. Ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων. γρ. καὶ ταῖσδ' ἐν νερτέρων. In contextu legitur ταῖσδ' ἐνερτέρων.
— 621. Τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖς. γρ. καὶ τάσδ' ἐνερτέρων continuo scriptum.
— 623. Σύ τε. γρ. Σύ τ' εὖ.

vs. 642. Ἰόντ' αἰνέσατ'. γρ. καὶ ἰόντ'.
— 677. Νᾶες, ἄναες ἄναες ποι τριήρεις.
— 679. Πέρσαι γεραιοί. γρ. καὶ γηραλέοι.
— 688. Ὡς δυναστεύσας. γρ. ἐνδυναστεύσας.
— 689. Ἡκ.ω. γρ. καὶ ἦλθον.
— 710. Πάντα γάρ, Δαρεῖ, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ. γρ. καὶ λόγῳ.
— 712. Τίνι τρόπῳ; λοιμοῦ. γρ. λιμοῦ solemni errore.
— 721. Ὧδ' ἔχει γνώμης. γρ. καὶ γνώμῃ.
— 726. Πᾶς λαός. γρ. λαὸς πᾶς.
— 739. Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεός. γρ. καὶ χῇ θεός.
— 758. Τόδ' ἄστυ Σ. ἐξεκ. πεσόν. γρ. καὶ κατὰ πεσσὸν ἤγουν δίκην ταυλίου πέσσῃ. (Vox neogr. si integra, a ταυλή, tabula. cf. Hesych. in πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι).
— 766. Ἄρξας ἔθηκε πᾶσαν. γρ. πᾶσιν.
— 771. Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦ. αἰσχύνη πάτρης (πάτρας). γρ. πάτρῃ (πάτρᾳ).
— 788. Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τ. Ἑλλήνων τόπον. γρ. στρατόν.
— 791. Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους. γρ. ὑπερκόμπους.
— 793. Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στ.
— 804. Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. γρ. καὶ δωρημάτων ἤγουν δεξιωμάτων.
— 814. Πρὸς γῇ. γρ. καὶ γῆν.
— 815. Θῖνες δὲ νεκρῶν κ. τριτοσπόρῳ γονῇ. γρ. γένει. Θεῶν νεκρῶν δέ. γρ. τε.
Καὶ τριτοσπόρῳ. γρ. τριοσπόρῳ.
— 822. Ὑπερφρονήσας. γρ. περιφρονήσας.
— 831. Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ. γρ. παντᾶ ἤγουν πανταχοῦ.
— 835. Μόνοις γάρ, οἶδα. γρ. μόνης.
— 843. Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε. γρ. μάλιστα γ'.
— 896. Ἐλλάνων. γρ. καὶ ἐλάνων (ἐλάων?) ἐλαύγων ἤγουν πορθῶν.
— — Ἀκάμαντον. γρ. ἀκάματον. ἄκαμπτον.
— 925. Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ, γαίας. γρ. καὶ γαῖαν.
— 955. Δοτάμας. γρ. καὶ Δομάτας.
— 1061. Δυςβάϋκτος. γρ. δύςβατος. In contextu est δύςβακτος.

SCHOLIA
CODICIS MMDCCLXXXVII.

vs. 13. *Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.* ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία, ἢ ἡ *ψυχή μου.*

— 21. *Οἶος Ἀμίστρης.* βασιλεῦς — ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Ξέρξῃ. τὰ μὲν —.

— 41. *Ἀβροδιαίτων.* τοιοῦτοι γὰρ ὄντες — Καμβύσου *υἱὸς* (γράφεται *πατὴρ*) πολεμήσας — καὶ ὑποχειρίους *αὐτοῦ* πεποίηκεν — μήτε μοι Λυδῶν *κήρυκας*, μήτε μαστίγων — (vitiose pro καρύκκας. cf. Hesych.).

— 70. *Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.* Ἀθάμας ἔσχε — πεποίηκε τοῦ μαντείου *ἐπαναστρεφομένους* μηδὲν ἕτερον λέγειν —.

— 518. *Ὑμεῖς δὲ φαύλως.* πρὸς τὸν χορὸν — sub finem καὶ τὸ *Ὁρῶ* δὲ φεύγοντ' — Φοίβου.

— 522. *Ἥξω λαβοῦσα.* legit ἄξω. ἐπάξω. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἤγουν τῶν νεκρῶν· λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.

— 523. *Ἐπίσταμαι μέν.* οἶδα μὲν — ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν *εὔξωμαι*, εἴπως τὰ μέλλον καλῶς *ἀποβῇ*. suprascr. ἀποβήσεται.

— 532. *Στρατιὰν ὀλέσας.* γρ. καὶ *ὤλεσας*, ἵν' ᾖ στικτέον ἐν τούτῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει.

— 536. *Κατερεικόμεναι.* κατασχίζουσι ἐνεργητικῶς. *ἐρείκη* γὰρ εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου.

— 548. *Τὸ ποι* καὶ τὸ *τοι* ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικὰ καὶ ἀντὶ τοῦ *φεῦ* λεγόμενα· *ποποῖ* δὲ καὶ *τοποῖ* ἐπιῤῥήματα τὸ *που* καὶ τὸ *ἐκεῖσε*.

— 551. *Βαρίδεσσι ποντίαις.* γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ *πόντιαι*. *Βαρίδεσσι* τοῖς ἀπὸ *Βαρέως* πόλεως οὖσι πλοίοις. ἢ βα-

vs. 642. Ἰόντ' αἰνέσατ'. γρ. καὶ ἰόντ'.
— 677. Νᾶες, ἄναες ἄναες ποι τριήρεις.
— 679. Πέρσαι γεραιοί. γρ. καὶ γηραλέοι.
— 688. Ὡς δυναστεύσας. γρ. ἐνδυναστεύσας.
— 689. Ἧκω. γρ. καὶ ἦλθον.
— 710. Πάντα γάρ, Δαρεῖ, ἀκούσῃ μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνῳ. γρ. καὶ λόγῳ.
— 712. Τίνι τρόπῳ; λοιμὲ. γρ. λιμὲ solemni errore.
— 721. Ὧδ' ἔχει γνώμης. γρ. καὶ γνώμῃ.
— 726. Πᾶς λαός. γρ. λαὸς πᾶς.
— 739. Ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῷ θεός. γρ. καὶ χἠ θεός.
— 758. Τόδ' ἄστυ Σ. ἐξεκ. πεσόν. γρ. καὶ κατὰ πεσσὸν ἤγουν δίκην ταυλίου πέσσῃ. (Vox neogr. si integra, a ταυλή, tabula. cf. Hesych. in πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι).
— 766. Ἄρξας ἔθηκε πᾶσαν. γρ. πᾶσιν.
— 771. Πέμπτος δὲ Μέρδις ἦ. αἰσχύνη πάτρης (πάτρας). γρ. πάτρῃ (πάτρᾳ).
— 788. Εἰ μὴ στρατεύοισθ' ἐς τ. Ἑλλήνων τόπον. γρ. στρατόν.
— 791. Κτείνουσα λιμῷ τοὺς ὑπερπόλλους. γρ. ὑπερκόμπους.
— 793. Ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στ.
— 804. Ὕβρεως ἄποινα κἀθέων φρονημάτων. γρ. καὶ δωρημάτων ἤγουν δεξιωμάτων.
— 814. Πρὸς γῇ. γρ. καὶ γῆν.
— 815. Θῖνες δὲ νεκρῶν κ. τριτοσπόρῳ γονῇ. γρ. γένει. Θεῶν νεκρῶν δέ. γρ. τε.
Καὶ τριτοσπόρῳ. γρ. τριοσπόρῳ.
— 822. Ὑπερφρονήσας. γρ. περιφρονήσας.
— 831. Λαβοῦσ' ὑπαντίαζε παιδί. πάντα γάρ. γρ. παντᾷ ἤγουν πανταχοῦ.
— 835. Μόνοις γάρ, οἶδα. γρ. μόνης.
— 843. Ἄλγη, μάλιστα δ' ἥδε. γρ. μάλιστα γ'.
— 896. Ἑλλάνων. γρ. καὶ ἐλάνων (ἐλάων?) ἐλαύνων ἤγουν πορθῶν.
— — Ἀκάμαντον. γρ. ἀκάματον. ἄκαμπτον.
— 925. Ἀσία δὲ χθών, βασιλεῦ, γαίας. γρ. καὶ γαῖαν.
— 955. Δοτάμας. γρ. καὶ Δομάτας.
— 1061. Δυςβάϋκτος. γρ. δύςβατος. In contextu est δύςβακτος.

SCHOLIA
CODICIS MMDCCLXXXVII.

vs. 13. *Νέον δ' ἄνδρα βαΰζει.* ἤτοι νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν ἀνακαλεῖται ἡ Ἀσία, ἢ ἡ ψυχή μου.

— 21. *Οἷος Ἀμίστρης.* βασιλεῖς — ὑποτεταγμένοι δὲ τῷ Ξέρξῃ. τὰ μὲν —.

— 41. *Ἁβροδιαίτων.* τοιοῦτοι γὰρ ὄντες — Καμβύσου υἱός (γράφεται πατὴρ) πολεμήσας — καὶ ὑποχειρίους αὐτοῦ πεποίηκεν — μήτε μοι Λυδῶν κήρυκας, μήτε μαστίγων — (vitiose pro καρύκκας. cf. Hesych.).

— 70. *Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.* Ἀθάμας ἔσχε — πεποίηκε τοῦ μαντείου ἐπαναστρεφομένους μηδὲν ἕτερον λέγειν —.

— 518. *Ὑμεῖς δὲ φαύλως.* πρὸς τὸν χορὸν — sub finem καὶ τὸ Ὁρῶ δὲ φεύγοντ' — Φοίβου.

— 522. *Ἥξω λαβοῦσα.* legit ἄξω. ἐπάξω. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἥξω. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ἔπειτα ἥξω καὶ ἐπάξω δωρήματα γῇ τε καὶ ἕνεκα τῶν φθιτῶν ἤγουν τῶν νεκρῶν· λαβοῦσα ἀπὸ τῶν ἐμῶν οἴκων πέλανον καὶ θῦμα.

— 523. *Ἐπίσταμαι μέν.* οἶδα μὲν — ἀλλ' ὅμως κἂν ἐπὶ τοῖς ζῶσιν ἀνδράσιν εὔξωμαι, εἴπως τὸ μέλλον καλῶς ἀποβῇ. suprascr. ἀποβήσεται.

— 532. *Στρατιὰν ὀλέσας.* γρ. καὶ ὤλεσας, ἵν' ᾖ στικτέον ἐν τούτῳ. ἡ δὲ σύνταξις τοιαύτη· ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν ὤλεσας τὴν στρατιὰν τῶν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων. ἐλλειπτικῶς δὲ τὸ καί· καὶ τὸ ἄστυ τῶν Σούσων καὶ τῶν Ἐκβατάνων κατέκρυψας ἐν δνοφερῷ πένθει.

— 536. *Κατερεικόμεναι.* κατασχίζουσι ἐνεργητικῶς. ἐρείκη γὰρ εἶδος φυτοῦ εὐσχίστου.

— 548. *Τὸ ποι* καὶ τὸ *τοι* ἐπιῤῥήματα σχετλιαστικὰ καὶ ἀντὶ τοῦ φεῦ λεγόμενα· *ποποῖ* δὲ καὶ *τοποῖ* ἐπιῤῥήματα τὸ πυ καὶ τὸ ἐκεῖσε.

— 551. *Βαρίδεσσι ποντίαις.* γρ. καὶ βαρίδες θ' αἱ πόντιαι. *Βαρίδεσσι* τοῖς ἀπὸ Βαρέως πόλεως οὖσι πλοίοις. ἢ βα-

ρίδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ' ὃ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.

vs. 556. Πεζός τε γάρ. πεζὸς τε γὰρ in fine post ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἤγουν αἱ τῶν Ἀθηναίων.

— 561. Διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτῶς (..τὸν) ὡς ἀκούομεν. περισσοὶ οἱ δύο — — περὶ τὰς Κυχρείας ὄτως καλουμένας ἀπὸ Κύγχρου τινός.

— 578. Τοκῆες δ' ἄπαιδες. οἱ τοκῆες — καὶ τοῖς τέλεσιν ὑποκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν —.

— 597. Φίλοι κακῶν. ὦ φίλοι, ὅςτις — καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φαντάζεσθαι.

— 613. Βοός τ' ἀφ' ἁγνῆς. ἁγνὴν τὴν βοῦν — καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρύπαντα (leg. ἀῤῥύπαντα).

— 615. Ἀκήρατόν τε ποτόν. γάνος τόδε — ἀγριωτοῦ διὰ τὴν μέθην —.

— 616. Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα. πάρεστι γοῦν — θαλλούσης τοῖς φίλοις pro φύλλοις.

— 648. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀνίει Δαρεῖον — Δαρειάν. ὁ Ἀϊδωνεὺς — κεκλημένον ἢ ἄνακτα Δαρειάν. ἔοικεν ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὰν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.

— 655. Θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο. θεομήστωρ — οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο — ἡνιόχει ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν.

— 672. Τί τάδε δυνάτα δυνάτα. Συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον.

— 658. Ὦ πιστὰ πιστῶν. τὸ τοῦ Δαρείου — in fine ἀνέδωκέ με.

— 681. Λεύσσων δ' ἄκοιτιν. ἐγὼ δὲ βλέπων — φοβοῦμαι, μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγένοιτο —.

— 688. Ὅμως δ' ἐκείνοις. ἤτοι, μέγα κἀγὼ — ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἥκω —.

Τάχυνε ἤγουν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τοῦ χρόνου. ac si Imperativum legisset, sed in contextu est 'τάχυνα.

— 700. Ἀλλ' ἐπεὶ δέος. εἰπόντος τοῦ χοροῦ — in fine ἵνα μάθω τί πάσχετε.

— 714. Τίς δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων. Λέγουσι, τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ἑπτά, Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν· τὸν Ξέρξην δὲ μόνον σχεῖν παῖδα ἐν βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦ διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἑπτὰ οὖν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου, καὶ οὐ τοῦ Ξέρξου, ἄλλου τινὸς προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει;

vs. 715. *Ἠπείρε πλάκα.* πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν πλατὺν καὶ ἐπίπεδον τόπον.

— 740. *Νῦν κακῶν.* ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις — πηγή. Ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τῦ ὕδατος ἀναδίδωσι πρὶν ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, ὕτω καὶ ἐνταῦθα.

— 742. *Ὅστις Ἑλλήσποντον.* ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττυσαι τὺς τόπυς, ὓς διῆλθεν ἡ Ἰώ.

— 748. *Δέδοικα, μὴ πολύς.* φοβῦμαι — τῦ φθάσαντος ἤτοι τυχόντος.

— 771. *Πέμπτος δὲ Μάρδος.* γράφεται καὶ Πέμπτος δὲ Μάρδ. αἰσχύνειν ἦρξε πατρί.

— 776. *Κἀγὼ πάλυ τ' ἔκυρσα τῦπερ ἤθελον.* Legitur etiam vulgatum.

— 789. *Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ.* αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησι διὰ τὸ τὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς· τὺς δ' ὑπερπώλους καὶ πολυίππυς, ἤγυν τὺς Πέρσας· ἢ τὺς ὑπερκόμπυς ἤγυν τὺς ἀλαζόνας φθείρυσα ἐν λιμῷ.

— 800. *Κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον.* καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν —.

— 855. *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμυ.* πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα — καὶ ὁρμῶμεν —.

— 895. *Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρυς.* καὶ τὰς εὐκτεάνυς καὶ πλυσίας τῶν Ἑλλήνων τὺς πολυάνδρυς, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχέσας τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἔσχε. τινὲς δὲ τὸ κτέαν, κατὰ κλῆρον ἀντὶ τῦ κατὰ τὸν πλῦτόν φασιν.

— 922. *Πάνυ γὰρ φύστις.* ὥσπερ πύθω, πύσω, πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, ὕτω καὶ ἐκ τῦ φύω, φύσω, φύσις (φύστις), ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.

— 925. *Γαίας.* γράφεται δὲ καὶ γαῖαν. καὶ συντάσσεται ὕτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.

— 934. *Μαριανδυνῦ θρηνητῆρος.* Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ — Οἴαγρον τὸν Μαρσύυ πατέρα· εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.

— 945. *Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα.* ὁ Ἄρης — ὁ ἑτέροις ἤγυν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκὴν —.

— 959. *Ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας.* ἀντὶ τῦ φθαρέντας. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῦ. τοιῦτον ἐστὶ καὶ τό· Ὦ κλινὰ (κλεινὰ) Σαλαμὶς, σὺ μὲν πυ ναίεις, ἀντὶ τῦ κατοικῇ. καὶ τό· Πόλις ναιετάυσα, ἀντὶ τῦ κατοικυμένη.

— 977. *Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν.* ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν — ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.

ρίδες λέγονται αἱ νῆες παρὰ τὸ βάρη καὶ φορτία φέρειν· ἀφ᾽ ὃ καὶ φορταγωγοὶ καὶ φορτὶς ἡ αὐτή.

vs. 556. *Πεζός τε γάρ.* πεζός τε γὰρ in fine post ἀπώλεσαν ἐκεῖ, ἤγουν αἱ τῶν Ἀθηναίων.

— 561. *Διὰ δ᾽ Ἰαόνων χέρας τυτθὰ δ᾽ ἐκφυγεῖν ἄνακτ᾽ αὐτῶς* (..τὸν) ὡς ἀκούομεν. περισσοὶ οἱ δύο — — περὶ τὰς Κυχρείας οὕτως καλουμένας ἀπὸ Κύγχρου τινός.

— 578. *Τοκῆες δ᾽ ἄπαιδες.* οἱ τοκῆες — καὶ τοῖς τέλεσιν ὑποκεῖνται, ἃ ἔθος ἦν —.

— 597. *Φίλοι κακῶν.* ὦ φίλοι, ὅςτις — καὶ εἰς τὸ ἑξῆς φαντάζεσθαι.

— 613. *Βοός τ᾽ ἀφ᾽ ἁγνῆς.* ἁγνὴν τὴν βοῦν — καὶ φωτεινὰ καὶ ἀρύπαντα (leg. ἀῤῥύπαντα).

— 615. *Ἀκήρατόν τε ποτόν.* γάνος τόδε — ἀγριωτοῦ διὰ τὴν μέθην —.

— 616. *Ξανθῆς ἐλαίας καρπὸς εὐώδης πάρα.* πάρεστι γοῦν — θαλλέσης τοῖς φίλοις pro φύλλοις.

— 648. *Ἀϊδωνεὺς δ᾽ ἀνίει Δαρεῖον — Δαρειάν.* ὁ Ἀϊδωνεὺς — κεκλημένον ἢ ἄνακτα Δαρειάν. ἔοικεν ὁ Δαρεῖος καὶ Δαρειὰν λέγεσθαι. ἢ τὰν Δαρείαν ψυχὴν ἀνάπεμψον.

— 655. *Θεομήστωρ δ᾽ ἐκικλήσκετο.* θεομήστωρ — οὐ μόνον δὲ ἐκαλεῖτο — ἡνιόχει ἢ ἀνεπτέρου καὶ ταχύτατον ἐποίει τὸν στρατόν.

— 672. *Τί τάδε δυνάτα δυνάτα.* Συντάσσεται δὲ καὶ τῇδε, τὸ τάδε πρὸς τὸ τῇ γῇ ἀποδιδόμενον.

— 658. *Ὦ πιστὰ πιστῶν.* τὸ τοῦ Δαρείου — in fine ἀνέδωκέ με.

— 681. *Λεύσσων δ᾽ ἄκοιτιν.* ἐγὼ δὲ βλέπων — φοβοῦμαι, μή τι κακὸν αὐτῇ ἐπιγέγονε —.

— 688. *Ὅμως δ᾽ ἐκείνοις.* ἤτοι, μέγα κἀγὼ — ὡς οἱ λοιποὶ τῶν τεθνεώτων ἥκω —.

Τάχυνε ἤγουν ταχέως λέγε, ὡς μὴ μεμφθῶ ἕνεκα τοῦ χρόνου. ac si Imperativum legisset, sed in contextu est *'τάχυνα.*

— 700. *Ἀλλ᾽ ἐπεὶ δέος.* εἰπόντος τοῦ χοροῦ — in fine ἵνα μάθω τί πάσχετε.

— 714. *Τίς δ᾽ ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων.* Λέγουσι, τὸν Δαρεῖον ἐσχηκέναι παῖδας ἑπτά, Σμέρδιν καὶ ἄλλους διαφόρους ἀπὸ διαφόρων παλλακῶν· τὸν Ξέρξην δὲ μόνον σχεῖν παῖδα ἐν βασιλικῇ ἀρχῇ, ὃς καὶ βασιλεὺς ἀνηγορεύθη. νόμος μὲν γὰρ τοῖς Πέρσαις τὸν πρῶτον υἱὸν τοῦ βασιλέως ἀναγορεύεσθαι βασιλέα. προετιμήθη δὲ ὁ Ξέρξης, εἰ καὶ ὕστερος ἦ διὰ τὸ ἐν τῇ βασιλείᾳ γεννηθῆναι. ἑπτὰ οὖν ὄντων τῶν υἱῶν Δαρείου, καὶ οὐ τοῦ Ξέρξου, ἄλλου τινὸς προτέρου ὑπάρχοντος τῶν ὅλων, διὰ τοῦτο καὶ ὁ Δαρεῖος ἠρώτησε· τίς τῶν ἐμῶν υἱῶν ἐστρατηλάτει;

vs. 715. *Ἠπείρυ πλάκα.* πλάκα γάρ φασι πάντα τὸν πλατὺν καὶ ἐπίπεδον τόπον.

— 740. *Νῦν κακῶν.* ἔοικεν εὑρεθῆναι καὶ ἀνοιχθῆναι τοῖς φίλοις — πηγή. Ἄλλως· ὡς ἡ πηγὴ τὸ μὲν τῦ ὕδατος ἀναδίδωσι πρὶν ἄλλο δὲ μετ' αὐτὸ ἀναβλύζει, ὅτω καὶ ἐνταῦθα.

— 742. *Ὅστις Ἑλλήσποντον.* ἢ ὡς ὅτι θεῖαι δυνάμεις ἐπεκάθηντο φυλάττυσαι τὺς τόπυς, ὃς διῆλθεν ἡ Ἰώ.

— 748. *Δέδοικα, μὴ πολύς.* φοβῦμαι — τῦ φθάσαντος ἤτοι τυχόντος.

— 771. *Πέμπτος δὲ Μάρδος.* γράφεται καὶ Πέμπτος δὲ Μάρδ. αἰσχύνειν ἦρξε πατρί.

— 776. *Κἀγὼ πάλυ τ' ἔκυρσα τῦπερ ἤθελον.* Legitur etiam vulgatum.

— 789. *Αὐτὴ γὰρ ἡ γῆ.* αὐτὴ γὰρ ἡ Ἑλλὰς συμμαχεῖ ἐκείνοις τοῖς Ἕλλησι διὰ τὸ τὺς μὲν τρέφειν ἐν τοῖς οἰκείοις καρποῖς· τὺς δ' ὑπερπώλους καὶ πολυίππυς, ἤγυν τὺς Πέρσας· ἢ τὺς ὑπερκόμπυς ἤγυν τὺς ἀλαζόνας φθείρυσα ἐν λιμῷ.

— 800. *Κεἴπερ τάδ' ἐστὶ, πλῆθος ἔκκριτον.* καὶ ἐάν περ τάδε τὰ πεπρωμένα ἀληθῆ τυγχάνωσιν —.

— 855. *Πρῶτα μὲν εὐδοκίμυ.* πρῶτα μὲν ἀπεφαινόμεθα — καὶ ὁρμῶμεν —.

— 895. *Κατὰ κλῆρον Ἰόνιον πολυάνδρυς.* καὶ τὰς εὐκτεάνυς καὶ πλυσίας τῶν Ἑλλήνων τὺς πολυάνδρυς, ἤτοι τὰς κλῆρον καὶ λάχος ἐχύσας τὸν Ἰόνιον κόλπον ἐκράτυνε καὶ ὑπὸ τὸ ἴδιον κράτος ἔσχε. τινὲς δὲ τὸ κτέαν. κατὰ κλῆρον ἀντὶ τῦ κατὰ τὸν πλῦτόν φασιν.

— 922. *Πάνυ γὰρ φύστις.* ὥσπερ πύθω, πύσω, πύστις, ἡ ἐξ ἀγγελίας μάθησις, ὅτω καὶ ἐκ τῦ φύω, φύσω, φύσις (φύστις), ἡ φυὴ καὶ ἡ φύσις.

— 925. *Γαίας.* γράφεται δὲ καὶ γαῖαν. καὶ συντάσσεται ὅτω· κέκλιται καὶ ἔκλινον τὸ γόνυ ἐπὶ τὴν γαῖαν.

— 934. *Μαριανδυνῦ θρηνητῆρος.* Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ — Οἴαγρον τὸν Μαρσύυ πατέρα· εἰσὶν οἱ Μαριανδυνοὶ ἔθνος Παφλαγονικόν.

— 945. *Ἰώνων γὰρ ἀπηύρα.* ὁ Ἄρης — ὁ ἑτέροις ἤγυν τοῖς Ἕλλησιν ἀλκὴν —.

— 959. *Ἐκ ναὸς ἔῤῥοντας.* ἀντὶ τῦ φθαρέντας. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικῦ. τοιῦτον ἐστὶ καὶ τό· Ὦ κλινὰ (κλεινὰ) Σαλαμὶς, σὺ μέν πυ ναίεις, ἀντὶ τῦ κατοικῇ. καὶ τό· Πόλις ναιετάυσα, ἀντὶ τῦ κατοικυμένη.

— 977. *Ὀφθαλμὸν μυρία μυρία πεμπαστάν.* ἆρα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν — ἔνθα καὶ οἱ λοιποί; τινὲς δὲ καὶ τὸν ὀφθαλμὸν τῶν Περσῶν φασι.

vs. 1046. Κέρκιβόα τὸ Μύσιον. τῦτ' ἐστὶ τὸ θρηνητικόν. οἱ γὰρ Μυσοὶ καὶ — θρηνητικοί.

— 1055. Ἄπριγδ' ἄπριγδα. ὁ χορὸς, εἰπόντος — τίλλω τὰς τρίχας ἀντὶ τῦ τίλλε. καὶ χειροψάλλας Διονύσιος ὁ τίλλων τὰ μόρια τῶν γυναικῶν. Claudit his verbis impeditis atque constructione laborantibus, in quibus describendis forte ipse erravi: quumque codex, quem non semel, sed centies desideravi, ad manum non sit, ne hoc quidem scio, utrum meliora, quod dubito, inde peti possint. Ὁ γῆν θαλασσῶν Περσικωτάτῳ θράσει καὶ χωμάτων θάλασσαν καὶ φυσσῶν (φυσῶν) μέγα τοῖς Ἀττικοῖς ἄθυρμα δείκνυται Ξέρξης. Faehse.

HUETII
EMENDATIONES ET ADNOTATIONES.

vs. 12. Ἀσιαδογενής.
— 85. Οὔτις. ἴσως ὅστις hoc sensu: Quicunque tot viris poterit obsistere, idem maris fluctus sistere possit.
— 105. Πολέμους πυργοδαΐκτους.
Schol. ultima vox vulg. χαίρουσι pro χαρίζουσι.
— 109. Ἄλσος. ob navium malorumque multitudinem.
— 130. Κοινόν. utrumque promontorium antea mari divisum, nunc commune est terrae utriusque, postquam ponte conjunctum est.
— 199. Χεροῖν.
— 211. Κακῶς δὲ πρ. οὐχ ὑπεύθυνος πόλει. ἴσως πέλει pro πόλει.
— 236. Ἀργύρου — θησαυρὸς χθονός. Terrae fecunditas ipsis est pro ingenti thesauro.
— 363. Λήξῃ, κν. δ. τέμενος. Coeli lucida templa. Lucretius.
— 393. Σάλπιγξ — ἐπέφλεγεν. Martemque accendere cantu. Virgil.
— 419. Ἀκταὶ δέ — ἐπλήθυνεν. ἐκπλήθυνον.
— 430. Πλῆθος τοσουτάριθμον. Schol. τοσοῦτ' ἀριθμόν.
— 457. Πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ χερῶν πέτροισιν. saxa manualia. cf. Tacitus.
— 481. Κρηναῖον γάνος. Non videtur nomen proprium esse. v. 614. ἀμπέλου γάνος.
— 482. Κενοί. anheli.
— 562. Πιστοῖς. corr. πιστοῦς.
— 558. Νᾶες ἄγαγον. Naves Persarum.
Νᾶες ἀπώλεσαν. Naves Graecorum.
— 571. Οὐράνι' ἄχη. a Diis immissa. v. 580.
— 630. Schol. v. ἦγεν νικήσοντα pro νικῆσον τά.
— 685. Οὐκ εὐέξοδον. facilis descensus Averni, sed revocare gradum etc. Virgil.
— 739. Ἀλλ' ὅταν σπ. τις αὐτός. pro αὐτῷ χῷ θεὸς συνάπτεται.

vs. 758. Ἔνδον αἰχμάζειν. ἀκμάζειν. v. 784. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς ὢν νέος νέα φρονεῖ.
— 771. Schol. ἴσως Μαρδίυ pro Μαρφίυ.
— 772. Schol. Μαρδίᾳ et postea ϑηλείας αἰσϑανόμενος pro ϑησείας. (Delevit H. verba Ἀρταφρ. κ. Δαρ. ἆϑλον usque ad δεινῶν).
— 794. Schol. l. Μαρδώνιος pro v. ὁ γὰρ Μαρδών.
— 855. Πρῶτα μὲν εὐδοκίμυ. l. εὐδόκιμοι.
— 857. Τὰ πύργινα. urbes omnes iuxta leges regebant.
— 910. Τήνδ' ἡλικίαν. Hoc videtur ad senes illos referri, quos cum solos superstites obvios habeat, recordatur florentis illius iuventutis Xerxes, quam amisit.
— 1039. Ἔρεσσ' ἔρεσσε. ἄρασσ' ἄρασσε.

BREVIS ADNOTATIO

IN

AESCHYLI PERSAS.

BREVIS ADNOTATIO
IN
AESCHYLI PERSAS.

v. 10. ὀρσολοπεῖται. Tuentur hanc lectionem cum Codicibus Scholiastae et lexicographi gr., interpretantes κινεῖται, ταράσσεται, διαπολεμεῖται.

v. 13. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. Subiectum quum neque θυμός (ex v. 12.), neque Ἀσία (ex Ἀσιατογενής, quae vox et ipsa dubitationi obnoxia) repetitum commode haberi possit, in libris autem etiam (οἴχωκεν·) ἕον [1]) (quod pronomen saepissime a librariis oblitteratum esse alibi demonstravimus) δ' ἄνδρα βαΰζει scriptum inveniatur, atque βαΰζει h. l. vel maxime sit dubium: in hoc verbo mendum latere, et locum lacunosum esse arbitror et fortasse olim sic comparatum in aliquo libro — ἕον δ' ἄνδρα βᾱ ... (ἰ) ΰζει. Quod βᾱ utrum fuerit βασίλεια γυνή (v. 575.), an etiam plura exciderint, ut metrum suadet, de hoc nunc non quaeram, acutioribus emendationis viam digito monstratam, si recta videbitur, persequendam relinquens. In eandem ducit Schol. Faehs.

v. 20. πεζοί τε βάδην h. e. peditesque pedetentim, *auch zu Fuss.*

v. 21. Οἷος Ἀμίστρης cet. Nomina haec partim recurrunt v. 256 sqq. et 820 sqq.; at cautio est ne, ubicunque formae similitudo apparet, haec ad illarum aut illa ad harum formam refingenda putemus, in quem errorem librarii, ut docet lectionis varietas, inciderunt. In prosodia horum nominum Aeschylus eam, credo, legem secutus est, ut productarum vocalium causam in subsequentibus litteris liquidis positam haberet: Ἀρτεμβάρης, Μᾱσίστρης, Φᾱρανδάκης, Σωσθάνης, Σουσισκάνης, Ἀρσάμης al., quas litteras veteres pronuntiando, non scribendo dupplicabant (cf. Not. ad Sept. Theb. 70); ut v. 278. Ἄραβος non Ἄῤῥαβος, al.

v. 38. ὠγυγίας scripsimus. Sic enim poetarum usus postulat (v. Spanhemiana); sic etiam Dindorfius.

1) Schützius in repetita edit. ᾤχωκε νέον, Πέρσις δ' ἕον ἀ. β.

v. 43 sqq. οἵτ' ἐπίπαν — ἐξορμῶσιν: qui, (scil. Lydi) *omnem omnino populum in continente natum superant, quos M. et A. regii duces* (sc. ducunt, διέπουσι)*; et Sardes aureae multis curribus vectos emittunt.* Longe aliter Schol. *A.*; sed sic vertendo fit ut videamur emendationibus abstinere posse; nisi forte et hic lacuna, et nominatim illae νῆσοι νηριτοτρόφοι ap. Athen. D. III. p. 86. C., quibus ἐπίπαν ἠπειρογενὲς ἔθνος oppositum erat, in Codd. omissae sunt.

v. 44. Μητραγαθής. Non ad graecam originem revocandum nomen; nam consulto his poeta peregrinitatem et barbariem expressit. Legitur quidem φιλαγαθής Sept. c. Theb. 924. et πλουταγαθής Choeph. 799; sed scribendum φιλογ. et πλουτογ., ut ab aliis monitum est, et h. l. Codd. nonnulli Μητρογαθής. Blomfieldius Μιθραγαθής.

v. 49. φοβερὰν ὄψιν προςιδέσθαι. Antea v. 27. φοβεροὶ ἰδεῖν, et omnino in his Activum usitatius Medio, ut utrumque usitatius Passivo et apud poetas et in prosa oratione; quamquam variant scriptores: cf. Matth. Gramm. §. 535. Non iniuria autem Bernhardyus nuper iis, qui in his Activum et Medium pro Passivo poni solitum docent, bellum indixit, seu potius instauravit. Cf. Brunck. ad Soph. Phil. 1167.

v. 52. λόγχης ἄκμονες, h. e. ὑπομένοντες πληγὰς λόγχης ὡς ἄκμων. Alii aliter interpretantur: v. Schol. et cf. Athen. D. VI. p. 238. C.

v. 56. Καὶ omissum in Guelph., et recte si aures consulis. Omisit etiam Dindorfius. In verbis autem τοξουλκῷ λήματι πιστοὺς magna orationis audacia cernitur: *fidentes indole sua et arte sagittaria.*

v. 69. Ἕλλης cum Codd. scribendum et quia ad Ἑλλήσποντον respicitur, et quia totum carmen ionicae, ut ita dicam, naturae est. Nihilominus doricas formas, in quibus MSS. consentiunt, aegre correxerim. Est autem omnino difficilis et lubrica haec de doricis et ionicis formis quaestio; difficillima vero in iis canticis, ubi de numerorum genere et melodia dubitari potest. V. not. ad v. 82 sqq.

v. 73. διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης. Variavit poeta orationem ut solet. Vide Schol. *B.* ad h. l.

v. 76. κυάνεον cet. Κυάνεον ex synizesi vocalis υ trisyllabum esse posse, cum υ producatur, vix crediderim. Legendum κύανον, idque referendum ad δέργμα commate, quod vulgo est post λεύσσων, deleto. λεύσσειν δέργμα et similes dictiones explicuimus not. ad Sept. Theb. V.

v. 79. Schol. *B.* coniungi vult μεγάλῳ ῥευμ. cum ἄμαχον. Id cur debeat aut qui possit fieri non video. Idem Scholiastes vocem

ἀπρόσοιστος versu seq. interpretatur *ἀπρόσδεκτος* poetico vocabulo (Suppl. 801.) et h. l. alieno. Alienissima autem quae suae interpretationi addit: *Εἰ γὰρ καὶ* cet., quae potius alio pertinent.

v. 82. Recte quidem omnes interpretes in hac epodo aut mesodo eiusque numeris haeserunt, nec quisquam negabit locum mendosum esse. At per librorum manuscript. consensum gravioribus eum medelis sanare non licet, praesertim quum, ut mihi quidem videtur, modo lenioribus opus sit. Namque animadvertendum esse puto Aeschylum quoque sententias metrica quadam imitatione passim expressisse: ad quam rem h. l. refero v. 83. *εὐπετέος* (quippe quo saltus celeritas exprimitur), et v. 85. *ἀλύξαντα φυγεῖν* (quo conatus fugae interruptus et interceptus proditur). Deinde observari licet huius mesodi priorem partem congruere cum metro quo antecedentes versus decurrunt, alteram: *φιλόφρων γὰρ* cet. cum stropha sequente. Nam strophae sequentis initium hos habet numeros:

(*Θεόθεν γὰρ κ.*)

υ υ –́ –́ υ υ –́, υ υ –́ –́ υ υ –́ | υ υ –́ –́ υ υ –́ –́

Eosdem mesodi vers. 84. sic emendatus:

φιλόφρων γὰρ σαΐνουσα τὸ πρῶτον παράγει βροτὸν εἰς ἄρκυας ἄτα·

Eosdem v. 85., sed interpellatos: *τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ τὸν ἀλύξαντα φυγεῖν* (pro *ὑπὲρ τὸν* f. *ὕπερθεν* ut Rob. Lachm. al.).

At inaudita est diaeresis *σαΐνουσα* vel apud Ionicos; atque ne in iustam reprehensionem incurram, primum hoc addam, ionicos versus prae ceteris ionicas formas haud aspernari, easque de industria hic videri usurpatas ut v. 83., *εὐρυπόροιο*, v. 94. *ἔσσεται* al., totumque carmen epicam indolem prae se ferre. Deinde Aug. Gottholdius in *Spec. I. Observatt. in Eurip. Heraclid.* recte videtur diaeresin multis vocabulis vindicasse. Inter quae vocabula quamquam non est *σαίνειν*, hoc tamen verbum nonnullis aliis locis putem diaeresin admittere, numeris id suadentibus, ut ap. Aristoph. Equit. v. 1030. *ὅς κέρκῳ σαίνων* cet., et ap. Apoll. Rhod. (qui frequens Aeschyleae est dictionis imitator et aemulus) l. I. 1144 et III. 882. *οὐρῇσιν σαίνοντες* — et *κνυζηθμῷ σαίνουσιν*. Item diu negarunt tragicis poetis concedendum esse *ἀΐσσω*, *ὀϊζύς* multaque alia, quae iis quamquam non omnibus locis, at ubi metrum anapaesticum aut ionicum est, relinquenda sunt; v. Pors. ad Hec. 31. Lobeck. ad Ai. 427. Denique in Persis Aeschyli vel maxime haec formarum licentia toleranda. Vide v. 585 sqq. Et ipse Hermannus *ποταμοῖο* restituit v. 797.

v. 83. *ἀνάσσων* bene explicat Schol. *B.*, modo legas aut *ἄλλεσθαι* aut *ἁλέσθαι*.

v. 85. *θνατὸν* interpolatum aut ex var. lect. *ὕπερθεν ἀλ.* et *ὕπερθεν τὸν ἀλ.* (Rob. et ap. Steph.) ortum est.

Interpretor autem locum sic:

Denn des Gotts trügrischer List wer auf dem Erdball wol entfleucht ihr?
Und voraneilt mit des Fusstrittes befliegelterer Gewandheit?
Denn zu Anfange dem Manne mit Huld schmeichelnd verführet ihn Ate in das Stellgarn,
Woheraus nicht ist vergönnt springend dem Erdsohn zu entfliehn.

v. 92. ταῦτά μοι μελαγχίτων cet. Quum hic locus plures interpretationes admittat multisque V. D. placeat a Scholiastarum explicatione deficiendum esse, quam ego explicationem potiorem arbitror statim proferam. Sic enim locum interpretor: *propterea mihi tristis animus pungitur timore ne ὀᾶ persici exercitus huius*, s. *de persico hocce exercitu, audiat civitas, urbs magna Susorum viris vacua; atque erit Cissia urbs reddens ὀᾶ* (num ἀντιδούπεον?), *eum(que) eiulatum universa mulierum caterva vociferans; neve byssini mulierum pepli lacerentur.* Dissolutioris orationis causa posita est in animo commoto.

v. 108. πῶς ἄρα πράσσει Ζ. cet. Lang. et Pinzg. commate post Δαρειογενής deleto vertunt: *quomodo agit Xerxes cum nostro, patri cognomini, genere?* At πράττειν τι s. τινα non est *agere cum aliquo.* Sed versioni ambiguae fortasse hic sensus est: *quomodo valet Xerxes cum nostro exercitu*, s., *quaenam Xerxi est persici exercitus conditio?* Videntur enim viris illis Xenophontis dictiones εὖ πράττειν τὰ πολιτικὰ cet. menti occurrisse.

v. 121. dorica forma εὐνάτειρα, quam longe plurimi Codd. tuentur, quum v. 103. εὐνάτηρ et v. 124. εὐναστήριον libri omnes habeant, num releganda sit, dubito.

v. 134. Καί με καρδίαν ἀμύσσει cet. ad antecedentia commate tantum praeposito referunt Lang. et Pinzg. vertentes: *id ipsum est quod* (ταῦτα) *me ex aedibus expulit et animum timore pungit.* At *id ipsum* quid est aliud quam timor ne quid Xerxis exercitui acciderit? Igitur timor me ex aedibus expulit et animum timore pungit? Hoc ineptum foret. Nec facilius ferendum est si colon aut punctum post θεῶν τινός in comma mutatur. Nam illa μὴ μέγας πλ. — ad praecedentia, non ad sequentia ταῦτά μοι διπλῆ μερ. — pertinere facile apparet. Verba autem οὐδαμῶς ἐμαυτῆς οὐδ' ἀδείματος, *quum mea causa neutiquam secura sim* (al. — οὖσα δείματος, *quamquam timore mei ipsius neutiquam compos sim, tamen dicam)* arctius cum ἐρῶ μ. coniungi debent atque v. 129. μέριμν' ἄφραστος fortasse in μέριμνα φραστός ἐστιν mutanda. Pro quo quod alii proposuerunt μέριμνα φρακτός ἐστιν cuius glossa ἄφραστος putari possit, id et longius recedit a scriptura MSS., et, quia μέριμνα iam non est φρακτός, sed potius reclusa, minus aptum est. Dupplicem autem sollicitudinem hanc Atossa fatetur, ne divitiae sine viris in honore sint, neve sine divitiis decus sit viris quanta

quippe eorum vis sit. De verbis ὅσον σθένος πάρα consule Bernhard. Synt. p. 293.

v. 137. εὖ τόδ' ἴσθι —

Wisse, Landesfürstin, dass du nicht zweimal zu fordern brauchst
Reden oder Handeln soviel unsre Kraft erheischen mag.
Denn uns die wir wohlgesinnet ziehst du drob zu Rathe dir.

v. 148. μεγέθει τε τῶν νῦν —. Legendum est aut ἐκπρεπεστάτα πολὺ, κάλλει τ' ἀμώμῳ, aut εὐπρεπεστάτα πολὺ κάλλει τ' ἀμώμῳ, quod iam Wellauerus videtur intellexisse.

v. 157. Ἐν δ' ἡνίαισι δ' εἶχεν —. In his δὲ mihi videtur necessarium, aliis molestum, qui non sine MSS. — ἡνίαισιν εἶχεν scribunt. Positum δὲ ad epici sermonis normam, nihil nisi annectit singulas sententias, ut saepius in iis dramatum partibus quibus narrationes continentur, maxime apud Aeschylum.

v. 165. Ἐπεὶ δ' ἀνέστην — καλλιρόου. Pro vulg. καλλιῤῥ. recte optimus Med. καλλιρόου. Vide not. ad v. 21. De somniorum ominibus vid. Soph. El. 424. 644. Eur. Iph. T. 43. Plaut. Merc. init.

v. 167. ἀποτρόποισι δαίμοσι — ὧν τέλη τάδε. Haec statim coniungenda. Scholiasta solum Apollinem nominat; sed vid. v. 180 sqq., Pausan. II, XI, et Spanhemiana.

v. 178. σωθεὶς δ' ὁμοίως —. Negotia mihi hic locus facessit, haerenti in δ' et in ὁμοίως, et σωθεὶς θ' ὅμως γε aut simile quid h. l. aptius existimanti. An ὁμοίως talibus locis significationem cognati ὅμως induit?

v. 181. τι φλαῦρον sensu quodam collectivo; hinc αὐτοῦ τῶνδ' ἀποτρ. λ. Soph. Ai. 965. Matth. Gr. §. 434.

v. 184. πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε cet. Conf. v. 560 sqq. Lang. et Pinzg.: *roga autem ut benevolus sit* sc. *Darius.* Nam interdum adverbalia cum verbo connexa consilium verbi exprimunt. Non tam adverbia quam adiectiva a V. D. observatum est proleptica interdum vi dicta deprehendi quamquam locis fere aliter quam hic comparatis. A qua ratione non multum abhorret πρευμενῆ quod multi Codd. praebent; immo elegantur id dictum videtur. Πρευμενῶς retinentem oportet id ad πέμπειν referre commate post αἰτοῦ τάδε deleto. Cui rationi τάδε non obstat quum pronomen demonstrativum eiusmodi in sententiis et apud latinos et apud graecos scriptores ex abundantia dictum antecedere soleat: Pors. Eur. Hec. p. XIII. Drakenb. et Rupert. ad Liv. 1, 19. 1. Sic infra v. 195. (κεῖνα —), v. 391. 395. τόδ' ἴσθι, et supra 137 al.

v. 186. Ἐσθλά σοι πέμπειν — Hic σοί scribi, ut L. et P. censent, quum τέκνῳ non oppositum sed tantummodo adiunctum sit, non necesse est. At v. 202. ἀργύρου πηγή τις — recte ἔστι scripserunt. Ceterum vox ἐσθλός his de rebus frequentissima.

v. 189. *Εὖ δὲ πανταχῇ* — recte explicat Schol. *B.* Quid Schol. *A.* intelligi velit intellectu difficile.

v. 196. Dindorfius sic interpunxit: *τῆλε πρὸς δυσμαῖς, ἄνακτος Ἡλίου φθινασμάτων.* Nescio quid hac interpunctione proficiatur. Videtur *Ἡλίου φθινασμάτων* ad id genus dictionum pertinere quod Hermannus illustravit ad Soph. El. v. 19.

v. 198. *Πᾶσα γὰρ γένοιτ᾽ ἂν Ἑλλ.* cet. Blanditur poeta Atheniensibus ex sententia Schol. *A.*

v. 203. *Πότερα γὰρ — διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει.* Recte *χερῶν* L. et P. pro *χερός γ᾽*, quamquam *χεροῖν* etiam exquisitius videri potest. Wellauerus in *αὐτοῖς* mendam latere existimans *σφισὶν* proponit cuius interpretamentum sit *αὐτοῖς*. At talia sic interpretari grammatici non solebant. Scrupulum autem iniicit lectio *πίπτει* pro *πρέπει*, quam ex calami errore provenisse aegre censeas.

v. 208. *Ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν —.* Quod Blomfieldius ad hunc versum adnotavit Graecos semper dixisse *πολλὰ καὶ* —, id refellitur iis quae adtulit Bornemannus ad Epil. Xenoph. Cyrop. p. 38. et ad Anab. II. 111, 18. Non magis certum est Aeschylum epitheta ornantia nunquam cum *καὶ* coniunxisse quod L. et P. (ad v. 227) Hermanno assentiuntur. v. Schwenck. ad S. c. Th.

v. 225. *ἦ μακροβίοτος* cet. L. et P. post *ἐφάνθη* interpunxerant demto commate post *γεραιοῖς*, qua ratione sensus pervertitur cum *γεραιοῖς* ad utramque sententiam pertineat:

> *Wol erscheint langgedehnt dem Greis diese Zeit, dass*
> *Dies Herzleid wir hören noch so unverhofftes.*

De senum querelis de longaevitate agitur ap. Eurip. Alc. 685, ubi cf. not. Monckii et Wuestemanni. Et hoc loco *τις* auget vim adiectivi *μακροβίοτος*, ut S. Ai. v. 362. *σοφόν τι τὸ μηχ.*, ibid. 840, 1266 al. *Τις* seiunctum a voce ad quam pertinet Soph. Phil. 519, Ai. 240. cll. Matth. Gr. §. 487, 4. Quod multis in Codd. invenitur *ἐφαάνθη*, id cum lectione *δάϊα* in str. quaeritur an per metrum retineri possit.

v. 229. *τὰ πολλὰ βέλεα παμμιγῆ*, antistr. *ἁλίδονα σώματα πολυβαφῆ.*

Dubius haereo quis sit numerus syllabarum quae hic dochmium antecedunt. Atque cum lectioni codicis corruptissimi Parisini *ἁλιδνὰ* nihil tribuendum sit, Lachmannus videtur verum vidisse *τὰ πολέα* (pro *τὰ πολλὰ*) scribendum ratus: quae breves syllabae num ad paracatalogen pertineant non disceptaverim.

v. 237. *πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσιν, in dupplicibus tabulis navalibus.* Melius sane esset *πλαγκτοῖς σὺν διπλάκεσσιν*, quamquam ne hac quidem emendatione omnis scrupulus removetur:

nam cur δίπλακας poeta h. l. commemoravit, non πλάκας? Videtur autem ea navis pars, quam h. l. vult intelligi, dupplice tabula fere constitisse. Verba Scholiastae *A.* confusa sunt, et interpretationes Schol. *B.* longius arcessitae.

v. 257. τῶν ἀρχελάων ὅστ' —. Libri omnes ἀρχελείων praeter Rob., ubi correctio ἀρχελάων. Tum libri plerique ὅς τ' praeter Turn. et Vict., ubi ὅστ'. Et formam ἀρχελείων alibi non obviam neque ionicam dici neque per librorum auctoritatem temere eiici licet. Neque ὅς τ', quum τῶν ἀρχελείων et τῶν ἐπὶ σκηπτουχίᾳ ταχθέντων discrimen videatur hic indicari, omnino exstirpandum est. Scholiastae etiam lectionem ὥςτε afferunt quam dupplice modo explicant, et per ὥστε et per ὥς τε.

v. 257. ταχθεὶς ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών. — Ἄνανδρον, h. e. *post aciem plerisque viris aut caesis aut fugientibus iam desertam.* Quo pacto non opus est Robortelli correctionem ἄναρχον in textum recipere. Vox ἄνανδρος v. 130 et 249.

v. 267. νῆσον Αἴαντος πολεῖ. Sensus postulat ut πολεῖ sit: incolit, scilc. mortuus. Quam significationem πολεῖ ideo hic habere potest, quod ex veterum opinione caesorum animae ante iusta facta super terram palabantur. Dictum est igitur εὐφήμως pro κεῖται ἐν Σαλαμῖνι. Sic recte unus veterum interpretum. Ceteri sententiam aliam, quae non inest verbis, elicuerunt.

v. 273. Φαρνοῦχος, οἵδε ναὸς ἔπεσον ἐκ μιᾶς: *ceciderunt victi et occisi ab unius navis militibus.* Haereo ego quoque in Φαρνοῦχος comparans v. 269. 270. λλ. Ἀρσ. τε χάρ-γήστος τρίτος, οἵδ' ἀμφὶ cet. Num in mendoso Φαρνοῦχος nomen appellativum latet pertinens ad anteced. Φερεσσεύης aut ad nomen aliquod omissi versus, in quo etiam illud ὑπόξυλος Hermogenis locum suum habebat, an Φαρν. est Genitivus nominis ad ναὸς pertinentis? Quae quum admodum incerta sint malo interim credere poetam hic ut v. 446. festinantis nuntii sermonem expressisse, quam locum emendationibus tentare. Ceterum scrib. οἱ δ' pariter ac v. 269. οἱ δ' ἀμφὶ.

v. 281. 82. ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσι Πένθος παρασχών. Quae horum verborum cum v. 39. videtur esse repugnantia, ea aliquid levatur et tollitur Scholiastarum adnotatione: πατρὶς γὰρ αἱ Σάρδεις αὐτῷ, et, ἐντεῦθεν γὰρ ἦν, quamquam haec nisi ex vano hausta, at ex ipsis his Aeschyli verbis repetita putari licet. Sed nonnulla hic quoque excidisse, ut Porsono et huic quidem maxime propter laesam eo versu regulam metricam quandam, et Blomfieldio placet, eo verisimilius est, quod in nominibus recensendis scribae saepissime lapsi sunt.

Est autem operae pretium videre quomodo Porsonus lacunam expleat (Eur. Hec. p. XXXV. sqq.).

v. 297. πλήθους μὲν ἂν σάφ' ἴσθ' ἕκατι βαρβάρους Ναυσὶ κρατῆσαι. Ad haec statim referenda Ἀλλ' ὧδε δαίμων τις κατέφθειρε στρατὸν —, *quod ad multitudinem, scias barbaros victuros fuisse. Sed numen quoddam perdidit exercitum.* Sic etiam latini poetae ut Ovid. M. *taedae quoque iure coissent. Sed vetuere patres.* Notandae deinde Aeschylo dilectae formulae σάφ' ἴσθι, εὖ τόδ' ἴσθι, εὖ γὰρ ἴστε. v. 137. 175. 719 al., et mendosa Suppl. 950. Tum lectio Codd. et plurimorum et optimorum βαρβάρων non prorsus spernenda, sed ex hac voce sumtum βαρβάρους ad sequentia mente supplendum: quod dicendi genus apud scriptores utriusque linguae haud rarum est. Denique de syllaba brevi ante κρ (Ναυσὶ κρ.) sim. producta in Not. ad Sept. c. Theb. iam diximus, Aeschylum in his rebus sibi non constare, fere tamen in arsi iambicorum versuum, aut ubicunque ictus syllabae vim addit, hac productione usum esse. Sed v. 323 et 330 ex optimo Cod. Med. πᾶσιν et ναυσὶν reciperem si is sibi codex constaret nullasque correctionis notas haberet.

v. 301. καὶ γὰρ οἶδα: *denn ich weiss es ja*, in qua dictione Tragici ab Homeri consuetudine defecerunt. Is enim, alibi quamvis saepissime καὶ γὰρ usus, semper tamen οἶδα γάρ, sequente in altero sententiae membro ἀλλὰ aut δέ, dixit.

v. 304. μή σοι δοκοῦμεν cet. De μὴ interrogativo diximus in Not. ad Sept. Theb. — Verto:

Wir scheinen dir doch nicht in diesem Kampf besiegt?

v. 307 sqq. θεοὶ πόλιν — θεᾶς. Hic versus, qui in libris quibusdam Atossae tribuitur, dubitari potest, Aeschyli sit an glossatoris. Atque versus sequentes ἔστ' — ἀσφαλές (Schol. *B.* ἀσφαλής) iuncti Nuntio restituendi mutato in colon interrogationis signo post πόλις.

v. 315. Ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην cet. Themistoclem artis eius auctorem non nominat Aeschylus. Nomina enim civium palam edere minime Graecis videbatur ambitionis esse. Cuius rei satis memorabilia exempla collegerunt Spanhemius in Not. ad h. l., et Boeckhius Corp. Inscr. Vol. I. F. 1.

v. 318. Ἕλληνες οὐ μενοῖεν (— ἐκσωσοίατο) recte Elmsl. correxit. Etiam scholiasta Aoristos habet, ubi nescio an non sint corrigendi. Vulgata μένοιεν et ἐκσωσαίατο non uno nomine soloeca.

v. 331. στέρεσθαι κρατὸς. Scholiast. *A.* non temere haerens in vulgata lectione proponit στ. κράτος, quod, etiamsi metro congrueret, nemo probaret. Neque audeo στερέσθαι aut στερεῖσθαι scribere; atque vereor ut recte de significatione di-

versa formarum στέρεσθαι et στερεῖσθαι disputaverit Buttm. Gr. p. 230.

v. 332. κάρθ' ὑπ' ἐκθύμου φρενός. Non prorsus satisfacit mihi haec scriptura, maxime propter antecedentem κάρτα voculam, quae ad ἐκθύμου pertinet. Ὑπὸ autem h. l. causam indicat, per quam Xerxes ea dixerit.

v. 340. τάξις δὲ τάξιν παρεκάλει νεὼς μακρᾶς. Verborum verus sensus me latet, quem non aperiunt Scholiastae. Nam quid est τάξις νεὼς μακρᾶς, s. ordo navis longae? num series v. acies navium l., an acies ordoque militum cuiusque navis longae? Vossius:

Und Schiffgeschwadern riefen Schiffgeschwader zu.

Praeterea scrupulum iniicit omissio verborum νεὼς μακρᾶς in Cod. Mosqu. At μακρὰς ap. Blomf. (edit. Lips.) nil nisi mendum typogr. esse credo. Pertinet vero ad huius loci explicationem adnotatio Schaeferi de usu Genit. ad Soph. El. v. 757. cll. not. Hermanni.

v. 342 sqq. καὶ πάννυχοι δὴ διάπλοον cet. Hic quoque cum sequente vers. obscuri maxime propter διάπλοον καθίστασαν λεὼν, quae verba L. et P. interpretantur: *huc illuc disposuerunt nauticum populum*; reprehendentes et Schuetzii versionem: *navigando sine remissione intentum*, et Blomfieldii coniecturam: δὴ εἰς διάπλοον, neque melius quidquam afferentes. Etiam ipsa res videtur exigere scripturam διὰ πλόον, ut sensus sit: disposuerunt duces copias navales per viam maritimam, seu per omne mare. Tum referenda haec ad v. 327. ἔκπλους φυλάσσειν καὶ πόρους ἁλιῤῥόθοος, cll. v. 345. Vers. seq. nota dignum illud κοὐ μάλ' (*und gar nicht*), quippe epici sermonis est per μάλα negationibus vim addere.

v. 346. Λευκόπωλος Ἡμέρα. Cf. Eurip. Troad. 849. Λευκοπτέρου Ἁμέρας. Hesiod. Theog. 125, et Not. Spanhem. ad h. locum. Rara ceterum apud Graecos poetas Ἡμέρα dea, apud quos fere Ἠὼς et Ἥλιος eius vices habent; utque omnino difficile saepe dictu, num nomina eiusmodi ut ἥλιος, ἄτη, ἀρά, δαίμων al. maiuscula littera sint scribenda, ut v. 348, 459, 483 et alibi. — Initio versus γε μέν τοι post ἐπεὶ (alibi modo ἐπεί γε aut ἐπεί τοι) fortiter indicat rei factam conversionem, exspectationi contrariam.

v. 348. Πρῶτον μὲν cet. Quod vulgato suprascriptum in nonnullis Codd. reperitur Ἠχοῖ, id ex sequentibus apparet aptissimum praebere sensum. Usus Dativi autem, de quo nuper Bernhardyus docte et acute egit, latius patet, quam ut hic debeat accurate ab ipso εὐφήμησεν pendens putari ἠχοῖ.

v. 352. οὐ γὰρ ὡς φυγῇ Παιᾶν' ἐφύμνουν —. Paeana

canebant non quasi ad fugam se convertentes. Pro qua lectione quod suppeditat Robort. οὐ γὰρ ὡς φυγεῖν, id minus aptum videtur; illud contra clarius dictum foret sic: οὐ γ. ὡς εἰς φυγὴν ὁρμῶντες Π. ἐφ., sicut postea ἀλλ' ἐς μάχην ὁρμῶντες. Neque idem est οὐ δὲ γὰρ ὡς ἐν φυγῇ, quod in nonnullis MSS. invenitur, neque emend. Blomf. οὐ γὰρ ἐν φυγῇ. Vulgata lectio omnium optima per quam aliquid acerbitatis nuntii narrationi additur; Robortelli autem scriptura ut alibi sic h. l. sua, non codicum est.

v. 355. Σάλπιγξ δ' ἀϋτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν — *accendebat omnia Graecorum ad impetum pertinentia*, h. e. *impetum ipsum.* Ὁρμὴν εἰς μάχην ex vers. antecedente licet repeti, pro iisque ex Graeci sermonis consuetudine (πάντα) τὰ τῆς ὁρμῆς dictum cogitari. Praeterea cf. Bernhard. Synt. Cap. VI. 11.

v. 358. ἐκφανεῖς ἰδεῖν. Blomfieldius paucorum librorum lectionem ἐμφανεῖς protulit, illud an alibi reperiatur dubitans. At praeterquam quod ἐκφανεῖς hoc loco rei quae narratur naturae congruentius est, aliaque eiusmodi composita huius adiectivi auctoritatem tuentur, poeta noster composita cum praepos. ἐκ etiam hoc in dramate frequentat, ut ἐκπρεπής, ἔκθυμος, ἐκφανής, ἐκτελής, al., pro quibus alii scriptores alias compositiones usurparunt.

v. 364. 65. θεῶν τε πατρῴων ἕδη, Θῆκας τε προγόνων. De sanctitate statuarum et sepulchrorum in Not. ad Sept. c. Theb. dictum est. Sunt autem maximopere conferendae Spanhemianae Not. ad h. l., ac praeterea Lobeck. Aglaoph. Eleus. §. 7.

Ceterum emendatio προγόνων τε θῆκας non tantum numeris sed etiam orationis concinnitate, cum antecedat θεῶν τε πατρῴων ἕδη, commendatur.

v. 374. Scripturae Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν Long. et Pinzg. non iniuria susceperunt tutelam. Vid. Schol. ad v. 372 (412.). Tum v. 378. post ἔθεινον colon ponendum. Incipit autem apodosis, si quidem iusta apodosis hoc in commotiori orationis tenore quaerenda est, a v. 375. Αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτ., non adversante δέ. In v. 377. etiam Schol. *A.* (οἱ δὲ Ἑλλ.) commendat lect. Ἑλληνικαὶ δὲ ν.

v. 388. Ἕως κελαινῆς νυκτὸς cet. Aliquando corrigebam Ἕως κελαινὴ νὺξ τόδ' ὄμμ' (hunc adspectum) ἀφείλετο. Sed vid. Schol. et cf. Seidler. not. ad Eurip. Iphig. T. 110.

v. 395. Εὖ νῦν τόδ' ἴσθι — Verto:

Nun merk' es wol, dass dies noch nicht das halbe Leid.
Solch ein Geschick voll Jammer überfiel sie, dass
Es zwiefach auch an Schwere dieses überwiegt.

v. 399. Λέξον, τίν' αὖ φῂς —. Quod h. l. auctore Ro-

bortello et alibi Blomfieldius scripsit φῄς (pro φῇς), hoc non improbo. Interpretor autem locum sic:

Sprich, welch ein leidenvolles Loos du weisst, dass noch
Das Heer zum Schlimmern hin die Wage senkend traf.

v. 410 sqq. Difficilis sane ratio constructionis πέμπει — ὅπως, ὅταν — ἐκσωζοίατο, κτείνοιεν — (φίλους δ') ὑπεκσώζοιεν. At vereor Elmsleii coniecturam ὅτ' ἐκ (pro ὅταν) recipere, aut Blomfieldii κτάνοιεν — ὑπεκσώσειαν. Et pro his quidem quo pacto Dindorfius κτείνειαν (quamquam κτείνειεν in nonnullis Codd.) iuxta ὑπεκσώζοιεν scripserit, non assequor. Sed ὅταν cum Optat. magis propter orationem obliquam, quam propter rem tantummodo cogitatam cuiusque eventus aliis rebus obnoxius esset, h. l. iunctum esse puto. Similis ratio est ὁπόταν c. Optativo coniuncti. Annotavit Matthaei Gramm. p. 1007., orationem rectam ὅταν ἐκσώζωνται, — κτείνετε esse debere. Cf. Hermann. ad Viger. p. 792., qui, quia hic cogitatio alius refertur, ὅταν cum Optativo constructum dicit.

v. 415. θεὸς νεῶν ἔδωκε κῦδος Ἕλλησιν μάχης. Ab aliis iam animadversum est, Homericam esse dictionem ἔδωκε κῦδος, Il. VIII. 215. ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε. Sed alio ea sensu Il. I. 279 legitur. Additorum autem ab Aeschylo Genitivorum ναῶν μάχης nemo operae pretium habuit explicare rationem. Nam κῦδος μάχης ναῶν non facile coniungi potest (nisi forte ναῶν ad utrumque refertur). Nam verborum hoc prohibet collocatio; quamquam v. 479. νυκτὸς — ἐνυπνίων. Igitur κῦδος ναῶν μάχης? At hoc multo minus. — Vulgo interpretantur: *cum enim Deus navalis pugnae gloriam Graecis concessisset.* (In Sept. c. Th. 319. κῦδος αἴρεσθαι). Genitivos cumulatos vid. infr. v. 855. πόλεως γέννας πενθετῆρος. Cf. Bernhard. Synt. p. 162. Zus.

v. 421. ἰοὶ προσπίτνοντες ὤλλυσαν. Scripsit Wellauerus προςπιτνόντες, L. et P. προςπιτνοῦντες. Aoristum ideo necessarium esse quia ἰοὶ non προςπίπτοντες, sed προςπεσόντες interficiant, id equidem non assentior. Vid. Schol. De praesentis autem temp. dupplice forma πίτνω et πιτνῶ apud poetas graecos usitata Buttmannus me iudice recte disseruit, Gramm. §. 114. Cf. v. 542.

v. 426. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. Hemsterh., Brunck., al., ex coniectura εὐαυγῆ. Est vero εὐαυγής idem fere ac cognatum τηλαυγῆ, *quod longe lateque splendet.* Hemsterh., *a quo longe lateque prospici potest.* Videtur autem apud poetas εὐαγής, alpha longo, idem significare. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 661. Nam quamquam quomodo id fiat, haud facile exponitur, tamen locorum, ubi nulla lectionis varietas est, argumentum haud spernendum est.

v. 430. *ἤϊξ' ἀκόσμῳ ξὺν φυγῇ.* Quod Med. et Rob. offerunt *ἦσσ'*, id multi, quia *αΐσσω* semper apud Atticos dissyllabum sit, recipiendum censent. Locos contrarios attulerunt Porsonus Eurip. Hec. 31., Iph. A. 12., et Seidlerus Eurip. Troad. 157, atque auctoritates Med. et Rob. aliorum librorum consensu imminuitur. Conf. quae diximus ad v. 82.

v. 431. *Τοιάνδε σοι — πρὸς τῇ πάροιθε συμφορὰν πάρα στέγειν.* Durum est h. v. *τῇ* pro *τῇδε*, et praestare ideo videtur *συμφορᾷ* lectioni *συμφορὰν*. Conferenda tamen Sept. c. Theb. *ὑπ' ἀσπίδος δὲ τῷ*, v. 394. *σὺν τύχῃ δὲ τῷ* (ubi alias — *δέ τῳ* scribendum ratus sum), v. 767. *σιδηρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι*, al.

v. 433. *πικρὰν δὲ παῖς ἐμὸς τιμωρίαν — κοὐκ ἀπήρκεσαν —.* Sic *πικρὰν πεῖραν τολμεῖν* Soph. El. 471. Verto: *tristi acerboque sibi Xerxes usus est exitu ultionis, quam de Athenis sumtum exierat, neque clades olim ad Marathonem accepta sufficiebat.* Rarum hoc sensu *ἀπαρκεῖν*, apud Aeschylum certe; et quamquam etiam Sophocles *ἀρκεῖν* et *ἐξαρκεῖν* frequentat, tamen Thom. Mag. *ἀπαρκεῖ, κάλλιον ἢ ἀρκεῖ· Σοφοκλῆς, ἀπαρκοόντως ἐμοί* El. 355. Addit Blomfield. Oed. C. 1769. *ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ*, et Eurip. ap. Stob. p. 35. *Ὧν οὐκ ἀπαρκεῖ πλησμονῆς.* Differt autem Euripidis locus aliquid ab Aeschyleo. — De pugna Marathonia quomodo Athenienses gloriati sint intelliges collatis Herod. IX. 27. Pausan. IV, 25. 2. Plutarch. Them. p. 119. B. Xyl.

v. 445 sqq. *Στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Β. χθ. διώλλυθ', οἱ μὲν — πονοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσθμ. κενοὶ διεκπερῶμεν ἔς τε φ. χθ. καὶ Δωρ. αἶαν* cet. Indicatur oratio interpellata verbis *διεκπερῶμεν ἔς τε φ.* Ad *ἔν τε Β. χθ. δ.*, si orationis filum continuatum velis, ex seqq. referenda *διεκπ. ἔς τε Φωκ. χθ.* —, et constructioni accommodanda; atque verba *οἱ δ' ὑπ' ἄσθματος κενοὶ* simul ad antecedentia *οἱ μὲν ἀ. Κρ. γ. δ. π.* et ad seqq. pertinentia hoc Anacoluthon videntur genuisse, quod trepidantis festinantisque nuncii sermoni convenit. *Quippe solent homines in re trepida ac summis infortuniis animo perturbato minus concinne loqui.* Butlerus ait. Ceterum *ὑπ' ἄσθματος κενοὶ*: *ex crebro anhelitu exhausti ac tabescentes.* Sic *ὑπὸ* saepissime de ipsa causa, per quam quid factum est, apud verba neutra et adiectiva.

v. 458 sq. Commissam esse pugnam ad Salamina circa XX. Boëdrom. alii annotarunt. Vide Spanhem. Deinde *ηὔχετο λιταῖσι*, formula solemni ac religiosa, ut latini *rogare* s. *petere* (cum) *precibus*, simil. Liv. I, 16. IX, 16. h. e. *suppliciter.* Fortasse autem versus sic scribendus: *λιταῖσι Γαῖαν Οὐρανόν τε προςκυνῶν*, cll. Schol. *A.*, ubi haec ratio commendatur.

v. 475. Ὦ δυςπόνητε δαῖμον. Sic et hic omnia MSS. et Editt. et v. 782. Quam ob rem v. 432. Ὦ στυγνὲ δαῖμον, non ut Cant. 2. Mosqu. Schol. *A.* — δαίμων, scribendum.

v. 480. φαύλως αὔτ' ἄγαν ἐκρίνατε. Αὐτὰ scilc. τὰ ἐνύπνια: nam verbum κρίνειν de his solenne. Sic etiam Schol. *A.* Magis definite id lectio ταῦτα declarat; est ea vero paucorum librorum. Denique αὔτ' ἄγαν tantum in Ald. et Rob.; qua lectione recepta incommode deest obiectum.

v. 483. ἔπειτα γῇ τε κ. Hic haud dubie Γῇ scribendum. Vide notat. ad v. 346.

v. 488. πιστοῖσι πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα: *cum consiliariis fidis conferre fida consilia et communicare.* At Soph. El. 21. ξυνάπτετον λόγοισιν: ut — πιστοῖσι βουλεύμασι — videatur cogitari posse ac debere. Etenim aderant ipsi praesentes consiliarii fidi, neque cum aliis praeter eos consilia conferebantur. Sic Sch. *B.* et Brunck.

v. 492. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ· νῦν Περσῶν —. Suadet metrum ut putemus post νῦν excidisse particulam γὰρ (νῦν γὰρ Περσῶν). Namque ea particula et eiusmodi in appellationibus solemnis est, et, praesertim cum per notas fere scriberetur, propter vocabuli antecedentis similes ductus vel litteram sequentis vocabuli initialem haud dispari ductu saepe exaratam (*Ν* = *Λ* = *Γ*) facile potuit excidere. Eam in opinionem etiam Sch. *B.* cum Sch. Faehs. ducit: γρ. ὤλεσας, ὅπερ εἰ εἴπῃς, κομματικὸν ἐκφέρεις τὸ λοιπόν. Quod κομματικὸν evitari potest legendo ἄστυ τε *Σ.*

Interea sic hos versus scribi malim, ut praemissa basi anapaestica et succedente paroemiaco, quibus alias claudi solent systemata, initium cantus poeta ex industria inusitatum videatur fecisse:

Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ·
Νῦν Περσῶν τῶν μεγαλαύχων,
Καὶ πολυάνδρων στρατιὰν ὀλέσας,
cet.

Neque finitur paroemiaco sententia, neque id opus est, siquidem recte legitur Suppl. 4.

Νεῖλον· δῖαν δὲ λιποῦσαι —

et Eurip. Alc. 82.

ἔτι φῶς λεύσσει Πελίου παῖς —.

Cf. Hermann. Elem. doctr. metr. p. 384., et infra not. ad v. 842.

v. 495. Ἐκβατάνων. Sic supra v. 16. At infra v. 865. maior scripturae Ἀγβατ. auctoritas. Num numerorum diversitas tantum valuit?

v. 497 sqq. Luctus participes h. l. dici videntur et virgines (πολλαὶ δ' ἁπαλαῖς χερσὶ καλ. —) et recens nuptae (αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες ἀνδρῶν ποθ. —) et senes (κἀγὼ δὲ μόρον τ.

οἴχ. —). Nam voce ἁπαλαῖς seu ἀταλαῖς impedimur quominus de vetulis seu grandaevis mulieribus, quarum nulla mentio apud Scholiastas, haec putemus dicta esse; neque ex commemoratione καλύπτρας pro alterutra interpretatione idoneum potest argumentum repeti. Quamobrem in mendosa scriptura Codicis Viteb. μαγνάδ. aliquid aliud quam quod Hermannus coniecit μαῖαι γονάδες, opinor latere, ut μαλακογνώμονες. Sequenti versu διὰ μυδαλέοις δάκρυσι κόλπους τέγγουσ' illud διὰ me quoque male habet. Collegerim autem ex Schol. *A*. explicatione olim ἐν μυδαλέοις δάκρυσι scriptum fuisse, quod glossator nescio quis interpretatus est διὰ, quod deinde paulatim inter poetae irrepsit verba, et per tmesin, ut a Schol. *B*., explicatum est. De tmesi ap. Aristoph. v. Reisig. Coniect. p. 211., Buttm. Gramm. II. p. 361., et ap. prosaic. att. Blomf. not. ad h. l., qui recte fortasse de tmesi hoc quidem loco cogitari posse negat. Ceterum et Hesiod. scut. ἡ δ' — δάκρυσι μυδαλέη, et Soph. El. 167. δάκρυσι μυδαλέα, et aliis locis μυδάλεος est *madidus*, non *madefaciens*, ut h. l.; nisi διὰ μυδαλέους — scribitur, qua scriptura etiam tmesis fit tolerabilior, si ea vere tmesis est, qua de re infra dicemus.

v. 501. αἱ δ' ἁβρογόοι Περσίδες. Coniectura ἁβρόχροοι pro vulg. ἁβρογόοι confirmatur Sch. *A*. ἁπαλόχροοι νύμφαι. Sed versus 503. me quidem moratur, quum λέκτρων ἁβροχίτωνες εὐναι nimis audacter dictum sit pro ἀνδρῶν ἁβροχιτώνων εὐναί.

v. 506 sq. κἀγὼ δὲ μόρον τῶν οἰχομένων αἴρω δοκίμως πολυπενθῆ: *et nos quoque eorum, qui perierunt, fatum prorsus luctuosum suscipimus.* Sic Schützius praeeunte Schol. *B*. Usitatius hoc sensu αἴρομαι (vide tamen v. 732. Eur. Hec. 1123.) sicut pro αἱρέω simili sensu αἱρέομαι (Suppl. 950. πόλεμον αἱρήσει νέον, verum Thucyd. I. 83. πόλεμον ἀραμένους). Atque h. l. αἱρῶ fortasse tolerabilius: cf. not. ad v. 608. Δοκίμως, *probato omnibus modo*, s. *qua decet gravitate ac pietate*.

v. 509. Νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένει γαῖ' Ἀσιάς. Cf. supra 101 sqq. Prometh. 405 sqq. πρόπασα δ' ἤδη στονόεν λέλακε χώρα cet.

v. 510 sqq. Barbarorum, credo, modulationes poeta simili ac congruente versuum sono et exitu expressit. V. 513. haud spernenda et fortasse genuina scriptura Medicei βαρῖδες τε πόντιαι, pro qua Reg. O. βαρῖδες θ' αἱ πόντιαι.

v. 519. Νᾶες μὲν ἤγαγον ποποῖ. Etiam hac versuum repetitione, quamquam ea non perfecta, Asiaticarum cantilenarum indolem poeta imitatus est, ut in Supplicum parodo, ad quam Burgesius et alia et hoc annotavit, Atticam scenam eiusmodi repetitiones respuere. Addendum, Aeschylum ab Aristophani ideo carpi et irrideri Ran. 1284 sqq., eodemque interiectionum vim

pertinere. Deinde quum in v. stroph. omnes libri consentiant in ἔγαγον, eam formam et hic, ubi praeter Reg. G. omnes ἄγαγον habeant, Wellauerus censet recipiendam. Tum vero etiam νῆες ex Reg. C. recipi debet; atque favet ei rationi forma πολιήτης v. 515., fertque numerorum tenor ionismos. At consensus codicum in ἄγαγον h. v., et in νᾶες sq. v. docet contrarium.

v. 522 sq. Dindof. διὰ δ' Ἰαόνων χέρας τυτθά γ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν Θρῄκης ἀμπεδιήρεις —, quod haud improbabile. L. et P. διὰ δ' Ιαόνων χέρας ad antecedentia relata puncto a sequentibus dirimunt; deinde Τυτθὰ δ' — ἄμ πεδιήρεις legunt. Cum verbis τυτθά γ' ἐκφ. conferas quae ad Sept. c. Th. v. 658. attulimus, et cum constructione verborum ἄνακτ' αὐτὸν ὡς ἀκούομεν — ἐκφυγεῖν supra v. 152. τούτῳ ὡς ἐγὼ 'δόκουν ὁρᾶν τεύχειν; denique cum ἀμπεδιήρεις simillimum Suppl. v. 303. ἀμπέτραις, ad quem locum nonnihil adnotavi. Nec prorsus alienum Sept. c. Theb. v. 95. ἄμποι', quamquam id est ἄν ποι', et v. 527. ξυμπολίταις: quae scriptura nondum extra dubitationis aleam posita est: Buttm. Gramm. II, p. 297. Blomfieldius ad h. l.: „nescio an alibi apud Tragicos praepositio nomini adhaereat ut ex iis una fiat vox, quod saepius apud Homerum factum est; namque in Suppl. 346. pro ἀμπέτραις optime restituit Butlerus ἂ 'ν πέτραις." At Butleri coniectura vana est, et Homeri exemplum apud Tragicos plurimum valet.

v. 526 sqq. Τοὶ δ' ἄρα πρωτόμοροι, φεῦ. Sic vulgo. omnes autem editores metri causa inseruerunt δὴ ante φεῦ, exemplum praegresso Heathio; quod nec satis aptum h. l., nec confirmatum est praeposito δ. ante φεῦ λῃφθ. Cod. MDCCXXXVII. ap. Faehs., quippe quod Faehsii videatur esse, non Codicis. Consultius esset aut φεῦ dupplicare aut scribere

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόροιο, φεῦ,
λειφθέντες πρὸς ἀνάγκαν, ἠὲ —

(pro quibus Blomfieldius — πρωτομόροιο, φεῦ, λῃφθέντες πρὸς ἀνάγκας) et in antistr. δεινὰ pro δεινᾷ. Nam Schol. A. ad vers. anteced. annotavit πρῶτον λῃφθέντες πρὸς ἀνάγκην τοῦ μόρου καὶ τοῦ θανάτου —. Eurip. Iph. T. 620. εἰς ἀνάγκην κείμεθα. Nec facile invenitur in MSS. λειφθεὶς pro λῃφθεὶς scriptum; at, quod h. l. magni est momenti, λῃφθεὶς pro λειφθεὶς saepissime. Vox πρωτόμορος difficilis explicatu; latet ea fortasse etiam in isto πρόςμορον Sept. c. Th. 582. In antistr. ἀλλ δεινὰ Ald. Turn. Rob. — Quod ad numerorum rationem, non assentior L. et P. ideo maxime, quod ab Aristophane non sola anapaestica sed omnis trisyllaba basis Glyconeorum. Ran. v. 1322. videatur, negantibus tales hos esse numeros; imo eo ipso argumento contrarium aliquis probare potest. Neque magis credo dochmiacis,

quos illi tertii systematis, quod distinxerunt, versus esse volunt, hic locum esse.

v. 535. Quod huic versui in nonnullis MSS. additur ἔῤῥανται, id ad versum str. 529. pertinere Hermannus coniecit, de ea forma pluralis praeteriti pass. non dubitans cum Schaefero annot. ad Dionys. Hal. p. 355. et ad Schol. Apoll. Rh. p. 208. Per sensum, minus tamen per usum, praeferre licet ἔῤῥονται s. ἔῤῥουσιν. Blomfieldius coniecit ἔῤῥοντες. Sed qui v. 530 sq. offenduntur, eos magis in βοῦτις parum apto, quam in epithetorum numero haerere existimo.

v. 541. προπίτνοντες Regg. G. H. Vide notata ad v. 421.

v. 550 sq. De Atossa loquitur etiam Athen. Deipn. XII. §. 522. et Hellan., vid. Fragm. Sturz. V. 551. lectio ἐπίστασο orta esse videtur ex ἐπίστασαι pro ἐπίσταται in Guelph. Pro qua lectione pugnat Sch. *B.* non iniuria. — *Nulla calamitas*, inquit Atossa, *nobis accidit*, *quam non subsequi soleat et altera; quapropter omnia mihi iam timenda videntur* (cf. not. nostr. ad Prom. Vinct. p. 64.*); *neque sine timore ausim ad numina precibus accedere*, *id quod mihi nunc est in animo.* Ἐμοὶ γὰρ —: *nam oculis meis iam timoris plena apparent quaecunque pertinent ad numinum pacem inveniendam*; *auribusque cantus obstrepit non laetus.* Τὰ ἀνταῖα θεῶν idem fort. quod τὰ εὐκταῖα s. τὰ προςτρόπαια s. αἱ προςτροπαί, h. e. non ipsae preces, sed sacra, seu res sacrae, quibus utebantur in supplicationibus. Hesych. ἀνταία· ἐναντία, ἱκέσιος. Tum ἐν ὄμμασι et ἐν ὠσὶ sibi opposita sunt. Dicendum fuit igitur proprie ἐν ὠσὶ δέ. Sed δὲ saepius non suo loco positum invenitur; quamquam h. l. ἐν ὄμμασι φαίνεται et βοᾷ δ' ἐν ὠσὶ coniuncta praestare oppositorum vicem videri queunt.

v. 561. παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοὰς φέρουσ'. Si πρευμενεῖ scribi non licet, πρευμενὴς de rebus h. l. dictum est ut v. 622. χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην. De personis Agam. 841. 1652; supra 184.; de rebus Suppl. 106. τελευτὰς πρευμενεῖς, quod corrigendum non est (vid. not. nostr. ad eum loc.). Idem de εὐμενὴς dicendum. Supra v. 445. εὐμενεῖ πότῳ. Eurip. Fragm. inc. CXVIII, 2. μῦθος εὐμενής. Or. 119. εὐμενῆ γνώμην. Sophocl. Oed. C. 486. στέρνων εὐμ. Antig. 1200. ὄργας εὐμενεῖς. Vocabulo πρευμενὴς Sophocles cum Pindaro non usi esse videntur. Soph. certe προςφιλῶς — (libamina) δέξασθαι El. 434. Sed ibd. δυςμενεῖς χοὰς Aeschyleae dictioni plane simile. Atque Eurip. Hec. 540. πρευμενοῦς νόστου. Or. 178. φιλία ἡ σὴ πρευμενής. Similiter εὔφρων, Eurip. Alc. 590. εὔφρονι μολπᾷ, Tr. 547. βοὰν εὔφρονα. Quibus locis haec adiectiva semper transitivam vim

induere negaverim. — χοὰς φέρουσ᾽ ἅπερ νεκροῖσι μ. Soph. El. 326. 27. ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

v. 568. τῆς τ᾽ αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίον: h. e. —' θαλερῶς βιούσης. Constat βίος et βιοῦν etiam de plantis dici, et θάλλειν atque θαλλός inprimis de oliva. Hinc θάλλουσα βίον ἐλαῖα, ubi proprie θάλλουσα θαλλόν dicendum erat secundum ea quae adnotavimus ad Sept. c. Th. v. 52.

v. 579. κατὰ γαῖαν Codd. recte. Vide Bernhard. W. Synt. p. 23.

v. 585 sqq. Erant inter populos vicinos qui ab Hebraeis nominabantur ידעני, ipsosque inter Hebraeos, auctoribus maxime Babyloniis, qui mortuos ab inferis evocatos de rebus praesentibus ac futuris consulebant. V. Lucian. Menipp., Herod. v. 29. Cf. Uhlemann. Comparat. Sacr. Mos. et Hom., Koehler, de or. et progr. necyomant. (Progr.). Ἦ ῥ᾽ ἀΐει μου —. Numeri impeditiores propter additos choriambis paeonas βάρβαρα σαφηνῆ et παντάλαν᾽. ἄχη in str. α΄. Sophocles quidem similiter, aut insolentius modulatus est, ut ὄφρα με βίος ἔχῃ El. 200 sqq.; at Aeschylus sic Persarum modulationes videtur expressisse. Et sunt haec vere πανάιολα, δύςθροα, βάρβαρα βάγματα. Numeris accommodata oratio. Inusitatum enim ap. Aeschylum ἦ ῥ᾽ ac multa alia. Exaudire umbras deosque inferos precantium supra terram voces iam Homerus credidit Il. XXIV. 591. IX. 456. 565 sqq.

v. 592. ἰόντ᾽ αἰνέσατ᾽ ἐκ δόμων. In his αἰνέσατε est non solum *probate*, sed *hortamini*; quae significatio sane rara: v. Interpr. ad Eurip. Alc. 2. et 12. Scholiastarum alter συναρήξατε, alter θελήσατε. Et hoc quidem dicens quid sibi velit, addito quamquam ὑποδέξασθε, mihi obscurum est.

Ceterum dignum sane observatione est, quantopere in hoc ceterisque huius dramatis canticis Aeschylus videatur id egisse, ut quemadmodum numeri strophae et antistrophae, sic etiam vocum sonorumque similitudines suis sibi locis congruant ac respondeant; id quod, si nobis constaret, quomodo quasque voces syllabasque Graeci tunc extulerint et pronuntiarint, etiam memorabilius videretur. Transiit autem ex hoc maxime dramate ea iisdem metri locis sonorum congruentia in eorum dramatum compositionem, quorum aliae sunt rationes, quam quas Aeschylus in Persarum compositione secutus est. Vid. not. ad. v. 519., et ad v. 843 sqq.

v. 597. Δαρεῖον οἷον ἄνακτα Δαρειάν, ἠέ. *antistr.* (θεομήστωρ δ᾽, pro quo Brunck. et Blomf. — τ᾽. Exemplis οὔτε — τε a Bl. collectis add. Soph. El. 342. ss.) ἔσκεν ἐπεὶ στρατὸν εὖ ἐποδώκει, ἠέ. Sic vulgo contra metrum et contra linguae, ut videtur, leges. Aliorum virorum coniecturis addere

liceat hanc, ut putandum sit, olim sic scriptum fuisse in priscis libris:

str. *Δαρεῖον, οἶ·*
ὦ ἄνα Δαρεῖ· ἠέ.
antistr. *ἔσκεν· στρατὸν (δ')*
εὖ ἐποδώκει· ἠέ.

et hinc vulgatam exstitisse scripturam. Namque *οἷον ἄνακτα* (s. *οἱονεὶ ἄν.*) glossae vel simillimum. (Blomf.: ***scholiastae glossa est** τὸν Δαρεῖον βασιλέα, οἷον καὶ τὸν Δα[illegible]ιὰν καλούμενον, **unde perspicuum est, eum nihil omnino** v[illegible]se. **Subiicit autem** τὸν μόνον γεν. βασ., **quod referendum ad v. l.** οἷον **in Schol. Cod. A. B. memoratam.***) Neque longe distat ab glossae similitudine *ἐπεὶ στρατὸν —;* attamen a tota sententia aeque manum tollo, atque ab singulis *ἔσκεν* et *ἐποδώκει*. Et verbum *ποδωκέω* (num *ποδοικέω?*) scholiastae agnoscunt. Nam Sch. *B.* interpretatur *ὡδήγει*, Sch. *A.* *ἴθυνε καὶ ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ πόδα ἠνιόχει.* Videtur ducendum a *πούς*, h. e. ***remigium.*** Locum Pollucis, quo nititur coniectura Tan. Fabr. (*ἐποδόχει*), laudat Spanhemius. — *Δαρεῖ' ἄνα* fortasse etiam in sqq. restituendum. Blomf. ex Arist. *Δαρεῖ' ἰανοῖ.* At ridet Aristophanes etiam mutatis poetarum vocibus.

v. 606. Metri rationes non exigunt vulgate scripturae correctiones.

v. 607 sqq. Quae in hoc carmine videntur ex Persarum ingenio et more dicta esse, eorum nonnulla notavit Spanhemius.

v. 608. *ἐπ' ἀχλὺς πεπόταται* (et 609. — *κατὰ πᾶσ' ὄλωλε*, nisi recte Bl. *κατὰ γᾶς* correxit). Talis tmesis, si tmesis est, facilius toleratur. Cf. not. ad v. 497 sqq. Infra not. ad v. 829. *κατὰ μοῖρα καλύψαι.* Certior res est Sept. c. Theb. 229., ubi scrib. *οὐδ' ἄπ'* (non *ἀπ'*) *Ἰσμηνοῦ λέγω* secundum ea quae attulit Buttmannus Gramm. II. 2, p. 303. Quo pertinet fortasse etiam v. 238. ibid. *ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας —*. Usurpat enim ad epicorum exemplum Aeschylus praepositiones pro adverbiis, quod eae erant ab initio omnes. Qua de re infra accuratius dicetur in not. ad v. 801.

v. 613 sqq. *τί τάδε δυν.* Plerorumque Codicum scripturam sequi consultius est, quum ex emendationibus, quae ad unam omnes illa sunt deteriores, aliquam recipere. Recte Porso-Dindorfiana, nisi quod comma post *τᾷδε* in interrogandi signum mutandum est,

τί τάδε δυνάτα δυνάτα
περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα διάγοιεν ἁμάρτια
πάσᾳ γᾷ σᾷ τᾷδε,
ἐξέφθινθ' αἱ τρίσκαλμοι
νᾶες ἄναες, ἄναες — —

metro fortasse hoc:

v v́ v v v́ v v v v
v v ⏗ ⏗ v v́ v v v ⏗ v v ⏗ v v
⏗ — — — ⏗ v
⏗ — — — ⏗ — —
⏗ v v — v v — v

atque sensu: Quid haecce, o domine, toti terrae tuae circumiecerit (inflixerit) dupplicia peccata (duas calamitates, res bis male gestas)? *Perierunt triremes naves, infaustae naves* —. Optativum accipio de eo, quod cogitandum sit dupplicem cladem inflixisse.

Exemplum introducendi in scenam phasmata h. l. primum tragicis praeivit Aeschylus, et magis id quidem ex Persarum superstitionibus quam ex Graecis religionibus repetitum. Cui utrum Aeschyli exemplo, an recentioris aetatis opinionibus obsecuti Anglorum ac Germanorum poetae tragici talia moliti sint, incertum est. — Aeschylus scripsit adeo fabulam Ψυχαγωγοί.

v. 622. χοὰς δὲ πρευμενεῖς ἐδεξάμην. Sic Sophocles Electr. 434. (ed. Herm.) δυςμενεῖς χοάς. Cf. not. ad v. 561.

v. 628. ἐκείνας ἐνδυναστεύσας cet.: *regali mea, qua ibi gaudeo, auctoritate nisus.* Continuant quidem umbrae beatorum in sedibus superioris vitae negotia ac munera, retinentque etiam regni quandam speciem, qui in hac vita imperium bene administrarunt, iuxta Homerum. Vide Homeri νεκυίαν. Ulterius Homero autem progressus Aeschylus Darium dicit ἰσοδαίμονα v. 585. et v. 572. δαίμονα ibi factum esse; atque quamquam rite factis sacris poeta eum ex inferis facit redeuntem, tamen est, quod eius in reditione nos offendat. Mam ne Orpheum et Sisyphum quidem, quorum reditum graeci poetae latinique certatim postea celebrarunt, Homerus novit reduces, Castoris quidem et Pollucis sortem singularem haud ignorans, Od. XI. 301 seqq. Redit deinde apud Aeschylum. Dario pristinae vitae recordatio sanguine atri agni non hausto; soli Aiaci idem accidisse apud Homerum credi vix potest Od. XI. 543. Phasmatum terrestrium autem exemplum primum solumque ap. Homerum Patrocli est Achillem sepulturam rogantis, Il. XXIII, 65 sqq. At ab exemplo Darii magnifice sepulti id quidem diversum est. Denique evocati ex inferis Darii ratio, oratio consiliumque ut Asiaticis moribus opinionibusque congruunt, sic ab priorum Graecorum ingenio abhorrent. Posteriore vero aetate νεκυομαντεῖον in Thesprotia fuit. Siebel. ad Paus. IX, 30. X, 28. Herod. v. 29. Et Aeschyli iam tempore talia non incognita fuisse Aristophanes Av. 1566. sqq. docet; sed conf. ibid. v. 1244. sqq.

v. 629. ἥκω· τάχυνα δ' ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου. Re-

gis se solam speciem habere etiam his profitetur Darius. Quare antecedentis versus sensum haud absurde L. et P. sic explicant: *nihilominus tamen auctoritate mea apud eos perfeci ut venirem;* quamquam locorum quibus suam explicationem confirmant, si accuratius quaeris, alia ratio est. Nec sufficit quod iidem ad vulgatam huius versus scripturam attulerunt, et praestat emendatio τάχυνε δ'. Contra quam allatum ab aliis argumentum, idque a mutatae personae ratione petitum, etiam minus valet. Conferas modo haec: πεῖθόν τε καὶ γενέσθω Aesch. Suppl. 527., quod non magis corrigendum est quam illud ap. Eurip. Alc. 620. Δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς Ἴτω. Haec mutatarum personarum inconcinnitas longe maior est, et imprimis ea apud Imperativos frequens. Alius generis ea est quae Soph. El. 436 sqq. ed. Herm. reperitur. — Genitivum Χρόνου argute explicat Schol. *B*. Cf. quae notavimus ad S. c. Theb. v. 862.

v. 631. Σέβομαι μὲν προςιδέσθαι. Liv. l. XVI. Proculus Iulius, *Romulus*, inquit, *Quirites, parens urbis huius, prima hodierna luce coelo repente delapsus se mihi obvium dedit. quum perfusus horrore venerabundusque adstitissem, petens precibus, ut contra intueri fas esset* cet. Heyne, Exc. XVIII. ad Virg. Aen. I.

v. 632. 33. — ἀντία λέξαι Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. Si qua interpunctione haec egent, interpungenda sunt ut ap. Dind. — σέθεν, ἀρχ. π. τ. Inde comparet vocis ἀντία et ἀντίον usus Homericus. Il. *A*. 230. ὅστις σέθεν ἀντίον εἴπῃ. Od. *O*. 376. ἀντία δεσποίνης φάσθαι.

v. 635. De voce μακιστήρ nihil certius afferre possum. Cf. not. nostram ad Suppl. 408.

v. 637. 38. Δίομαι μὲν χαρίσασθαι, Δίομαι δ' ἀντία φάσθαι. MSS. δείομαι, quod correxerunt scribentes δέομαι Pauw., Brunck., alii. Et δέομαι a δεός et δείομαι a δεῖμα vulgo ducunt. Utrumque verbum non usitatum. Est eadem quidem varietas formarum νέομαι et νίσσομαι; Buttm. Gramm. §. 92., p. 384.; sed νίσσομαι quoque, et sic δίομαι, Buttm. ibd. p. 42. N. Quae forma quamquam eam significationem, qua h. l. opus est, apud Homerum non habeat, tamen quin h. l. genuina sit, non dubito, et recepit eam Dindorfius. — φάσθαι. Errat Buttmannus Gramm. I. p. 563. Ἔφαντο Lys. ap. Athen. XII, 48., atque Pindarum citari vix opus est.

v. 643. ἀνθρώπεια δ' ἄν τοι πήματ' ἂν τύχοι βροτοῖς. Sic vulgo; sed alterum ἄν quo pertineat, aut, si quis ad unum alterumve vocabulum referat, quid cum eo coniunctum hic sibi velit, ubi de nulla, praeter verbi, notione ac sententia universa dubitatio esse possit, equidem nescire fateor. Quae Blomfieldius ad Prom. 795. dupplicis ἄν exempla collegit, ea aut corrupta

sunt aut omnino huc non pertinent; desideraturque in ea collectione illius viri acumen. Quanto rectius Hermannus ad Vig. p. 814 sqq.! Neque adsentior Blomfieldio, ἐντυγχάνειν, non nisi de personis usurpari solitum, hic locum habere neganti. Nam ἐντυγχάνει πήματα βροτοῖς (sc. ὄντα) non minus bene dictum est quam ἔνεστι πήματα βροτοῖς. L. et P. ad Schützii exemplum sic interpretantur: *Menschliche Leiden etwa* (ἂν) *können wohl Sterbliche betreffen.*

v. 653. Recte Porson διέφθαρται pro κατέφθαρται vel κατέφθιτο, quamquam infra v. 666. omnes Codd. κατέφθαρται. Nam ibi in παμπήδην ea vis inest. Miror autem quod Blomfieldius, qui in his praepositionis κατὰ tutelam suscepit, verbum κατόλλυμι in not. ad v. 609. prorsus proscribit.

v. 656. πεζὸς δ' ἢ ναύτης πεῖραν Cant. 2., quae varietas vix digna est memoratu. Nam quum πεζὸς ἢ ναύτης unam notionem efficiant, suo loco particula δὲ posita est, ut v. 686., atque ut γε post καὶ μητέρα πατέρα τε (γ) h. e. parentes, Eur. Alc. 603. Non sic v. 716. κἀγὼ δ' ἐκ., ubi, sicut v. 506. καὶ — δὲ — *et* — *autem*. Herm. ad Vig. 847. Schaef. Long. p. 350.

v. 669. Βακτρίων δ' ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων. Hermannus haec sic interpretatur: *Bactriorum vero periit populus neque is imbellis.* Et est ea quidem interpretatio earum fortasse omnium, quas novi, optima et pendet ab huius versus interpretatione illud, utrum v. 667. post στένει interpellatae orationis signum ponendum sit nec ne. Nam copulis μὲν et δὲ (Σούσων μὲν ἄστυ — Βακτρίων δὲ δῆμος) videtur Atossae sermo coniunctus, et Βακτρίων δῆμος id esse quod est Σούσων ἄστυ, *civitas* Sus. et Bactr. — Verumtamen ἔῤῥει ad exemplum verborum ἰέναι, νίσσεσθαι, οἴχεσθαι, quae fere semper ad futurum tempus inclinant, hoc loco si non *peribit*, at *perit* interpretari nobis licet, duosque hos versus sic vertere:

Ut propterea Susorum quidem civitas vastitatem virorum lugeat,
— — — — — — — — — — —
Bactrianorum autem pereat penitus populus, neque quisquam futurus sit senex.

v. 671 sqq. μονάδα δὲ Ξέρξην. — Ad Aeschyli exemplum sic μονὰς etiam Euripides dixit Bacch. 609. Androm. 854. Etiam numer. distribut. peculiari modo Aeschylum usurpasse, ut ἑβδόμαις πύλαις S. c. Th., et hoc quidem Homero praeeunte, adnotatum est. — v. 672. τελευτᾶν de fine et exitu totius expeditionis intelligendum, et v. 673. γέφυρα de ponte in Hellesponte facto, quem vento et procellis dirutum esse Aeschylus hoc loco et hoc in dramate ignorat, idque recte hic eum ignorare consilio ac ratione dramatis comprobatur. — v. 674. πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι Plat. Pol. III. 6. Soph. El. 573. ἦν λύσις ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον, οὐδ' εἰς Ἴλιον. Eur. Hec. 76. P.

v. 680. *πᾶσιν φίλοις est neutrum".* L. et P., sed exemplis id confirmandum erat. Mihi haec innotuerunt: Aesch. S. c. Th. 650. κρατηθεὶς δ' ἐκ φίλων. Eurip. Alc. 633. οὔτ' ἐν φίλοισιν σ. παρ. λέγω. Antiop. Fragm. 9. πρὸς φίλων νικώμενοι. — Ceterum oracula deorum quae in antecedentibus versibus et in seqq. v. 734, 35. commemorantur num commenticia sunt, an ab aliis quoque auctoribus commemorata? An pertinet huc Bacidis vaticinium Herod. VIII. 77.? Aliud significatur vs. 796. 797.

v. 683. ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα Βόσπορον ῥόον θεοῦ. L. et P.: *divino flumine fluentem.* Divino autem flumine fluere dicitur Hellespontus sicuti Homerus ἅλα δῖαν vocavit, indicaturus maiestatem rei quae facit ut praesentiam quasi numinis sentiamus. Quod Homerus ἅλα δῖαν dixit non minus quempiam offendit quam quod Eurip. Cycl. ἱερὰ κύματα (vid. Spanhem.). At quis est quin videat, cum iis Aeschyli verba contendi non posse? Blomfieldius certe id intellexit, de quo iidem: *multo turpius lapsus est Bl., qui inepte coniecit ῥέοντα, Βοσπόρου ῥόον θοοῦ!* Neque tamen plane probanda ea coniectura; θεοῦ certe retinendum, etiamsi Βοσπόρου veri speciem habeat. Cf. v. 687.

v. 691. λέγουσι δ'. Inter exempla mutati subiecti ad v. 629. adnotata huic simillimum est illud Soph. El. 437.

v. 698. ἐξεκείνωσεν. Non spernenda coniectura ἐξεκήνωσεν.

v. 711. Μάρδος fort. Smerdis. Graeci enim barbarorum nomina non poterant perfecte exprimere, nec barbari Graecorum. Et Graeci illos quidem ad sonos sibi notiores formare solebant. Strab. XIV. p. 647. Tzsch. Sunt autem inter Persarum γένεα ap. Herod. I. 125. etiam Μάρδοι: id quod dubitationem movet. — Ceterum de toto hoc loco sic statuendum puto. Quae Herodotus eiusque sectatores de Persarum regibus narrant, in iis hic cernitur error communis, quod ibi Persicum imperium a Medico seiunctum ac prorsus diversum dicitur, quod, quum Medicis regibus pulsis, orti e gente Achaemenidarum Persica reges imperii summam possiderent, tantummodo regiae familiae vicissitudines passum esse e Danielis, rerum apud illos gestarum, quibus ipse interfuit, peritissimi ac Xenophontis, cui, etiam Cyropaediae auctori, non omnis fides historica abroganda est, scriptis intelligitur. Familiae illae regiae autem, auctore Ctesia, putandae sunt connubiis deinde et generis diversitatem sustulisse et populorum animos sibi conciliasse. Imperium sic coniunctum confirmatumque Magi dirututi, Medicumque regnum restituturi res novas moliti sunt; id quod iis secus successit. — Has ob causas posteriores Medici imperii reges non diverso ab Cyri imperio functi, sed eius in imperio antecessores, postcaque etiam sanguine coniuncti putari debent. Et sic rem se habere Aeschylus

quoque putavit, si non maiore, at non minore tamen in his quam Herodotus fide dignus, ceterum eadem fort. de causa Medico ac Persico nomine saepe promiscue usus, ut v. 728. Et is secundum quidem in regno prioris filium dicit (Medi), sed Cyrum non item filium secundi. Primus igitur Aeschylo ille Darius Medus est, secundus Cyaxares, ad quem, rebus quippe gestis praeclarum, Aeschyli verba rectius referuntur quam ad Astyagem. Tertius Cyrus, quartus Cyri filius, Cambyses, quintus Smerdis; sextus deinde post eius caedem Maraphis, septimus Artaphrenas. Sed de his postremis dubitatur. Et Scholiastes *A.* alterum nominat *Μάρφιον*, ac testem citat Hellanicum, cuius testimonium interiit. Apud Herodot. autem (I. 125.) inter *Περσέων γένεα* sunt *Μαράφιοι*, qui ab Maraphio, Menelai et Helenae filio, descendere dicuntur apud Eustath. ad Hom. Il. *γ*. p. 400.: ut eum inter coniuratos fuisse veri simile sit. V. Sturz. ad Hellan. Fragm. CXXXII. c. Artaphrenas certe, quem Herodotus (III. 118.) *Ἰνταφέρνεα* s. *Ἰνταφέρνην* vocat, e numero erat septem virorum, qui Pseudo-Smerdin occiderunt. Is Ctesiae Artaphernes. Post hos igitur duos, si recte Aeschyli loco fides est, rerum haud dubie, Smerdi Mago occiso, potitos necatosque regnavit demum Darius. Hinc dictum *Κἀγὼ δ' ἐκ.* — In his nihil est, quod a veri similitudine omnino abhorrere videatur. Firmavit vero etiam Darius regalibus nuptiis regnum, ut non tam in extraneum translatum, quam in familiam Cyri reversum videretur. Iustin. I. X.

v. 718. *Ξέρξης — νέα φρονεῖ.* Num *νέαν φρονεῖ* legendum?

v. 738. 39. *θεσφάτοισιν — βλέψαντα.* Similia, quorum causa nescio an posita sit in constructione ad synesin, collegit Brunckius ad Soph. Electr. 480.

v. 745. *ὕβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων.* Lectionem multorum librorum *δωρημάτων* ex eo fluxisse opinor, quod olim pro *φρονημάτων* scriptum exstabat *δωρήματα*, et id eo quidem sensu quo *ἄποινα* in eodem versu.

v. 752. *ἀλλ' ἔτ' ἐκπαιδεύεται.* Haec per se quidem ab Aeschyli ingenio non abhorrens dictio est, verum hoc loco sententiae imaginem, quam *κρηπὶς* prodit, turbans ac pervertens. Quapropter Schützii coniecturam *ἐκπιδύεται* probo: atque vide anne lectio vers. seq. *αἱματοσταγὴς* eiusdem imaginis poetam memorem indicet.

v. 754. *Δωρίδος λόγχης ὕπο.* In voce *Δωρίδος* interpretes moratos esse miror, et quae adnotarunt pro falsis habeo aeque omnia. Nam *Δωρίδος λόγχης ὕπο* nihil aliud est quam *a Graecis.*

v. 755. *ὑπέρφευ — φρονεῖν.* Paulo post v. 762. *ὑπερφρονήσας.* Cf. 764. *ὑπερκόμπων ἄγαν φρονημάτων.* 768. *ὑπερκόμπῳ*

θρύσει. 731. τοὺς ὑπερπόλλους s. ὑπερκόμπους ἄγαν. 302. ὑπέρκομποι τάχει, al.

v. 756. πρὸς ταῦτ ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι cet. Verto sic:

Darum nun jenen, dem ihr Weisheit wünscht,
Belehrt in weisheitsvollen Mahnungen.

v. 769. ὦ γεραιὰ μῆτερ ἡ Ξέρξου φίλη. Sept. c. Theb. 70. Ἀρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής. Cf. Add. et Corr. nostr. ad Not. h. l., et Soph. El. v. 634.

v. 787. παῖδ' ἐμῷ. Accepi, etiam in Graecis Inscriptionibus iota dativi elisum comparere secundum Welckeri et Osanni testimonium.

v. 793 sqq. πρῶτα μὲν εὐδοκίμου στρατιᾶς ἀπεφαινόμεθ', ἠδὲ νομίσματα πύργινα πάντ' ἐπευθύνον. Primum pro εὐδοκίμου opinor εὐδόκιμοι legendum esse. Deinde quum toto loco *de re militari* sermo sit, ad eam oportet etiam verba νομίσματα (quae est Hermanni coniectura pro vulg. νόμιμα τὰ) πύργινα πάντ' ἐπευθύνον referri. Et licet vero apud Aeschylum πύργινα νομίσματα interpretari νομίσματα πύργων, h. e. τακτικά, *leges quae valent in acie.* Nam πύργοι non modo *turres bellicae*, sed etiam τάξεις, sicut πυργηδόν = στοιχηδόν, κατὰ τάξιν apud graecos lexicographos. Etiam ἐπευθύνειν vox militaris; vid. Lexica. Sicut ap. Homerum Il. XVII. 632. Ζεὺς πάντ' ἰθύνει, sic h. l. *disciplina militaris* omnia regebat. Pro ἐπεύθυνον olim ἐπεύθυμεν scriptum fuisse ex Scholiastae ὡρμῶμεν colligi licet; quae lectio aliam interpretandi emendandique loci viam monstrat. Versus autem εὖθ' ὁ γηραιός, si ad trochaicum genus referri potest, ischiorrhogicam quandam mensuram habet.

v. 795. εὖ * * * πράσσοντας. Fortasse εὔφρονας, εὖ πράσσοντας.

Ceterum in hoc quoque carmine Aeschylus barbaras mihi videtur modulationes ita expressisse, ut numeros ad modum Aeolensium componeret, de quibus disputat Hephaestion.

v. 799. Ἀχελωΐδες; *urbes fluviales*, i. e. fluvio adiacentes. Vid. Spanh., et Fragm. Aristoph. Κωκαλ. ap. Dind. VII., fortasse huc referendum.

v. 801. αἳ κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι πέρι πύργον. Legendum est πύργοι, nam πύργον sensu caret, vertendumque: *quae urbes in continente circa ductae sunt munimenta*, h. e. — ut sint civitatis monumenta et propugnacula. Quae πόλεις quum πύργοι et τείχη sint, recte dictae sunt ἐληλαμέναι. Longe aliter alii, qui locum incorruptum habentes dicunt ἐληλαμέναι πέρι πύργον positum esse pro περιεληλαμέναι πύργον, *turribus circumdatae*, περὶ ἃς πύργος ἐλήλαται. Tolerabilius sane esset, si quis κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι πέρι sic interpretaretur, ut per tmesin dup-

plicem praepositiones a verbo quasi decomposito seiunctae viderentur; quae nescio an vera Bernhardyi sententia est in W. Synt. p. 200. Ego vero tum huic tum omni tmesium difficiliorum generi adversor, ne facilioribus quidem iis, quae fiunt interiecta inter praepositionem et verbum particula, apud dramaticos omnem locum concedens. Plerisque enim locis nihil impedit quin credatur praepositio sui quasi iuris esse, sive substantivum additum sive supplendum sit, facileque suppleri possit. In Persis exemplum hoc igitur v. 417, 18. ἀμφὶ δὲ κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον ad simpliciorem tmesin facilioremque pertinet; nihilominus tmesin esse nego, quia veri similius mihi videtur praepositionem posteriore demum tempore cum verbo coaluisse, quam cum eo eam antiquitus cohaerentem in talibus per tmesin disiungi coeptam esse; ideoque facilius ἀμφὶ ad πᾶσαν νῆσον referatur quam ad κυκλοῦντο; si quis doceat graece non dictum esse κυκλοῦσθαί τι. Sed quum fortasse liceat Accus. πᾶσαν νῆσον a verbo κυκλοῦσθαι pendentem putari, rectius ἀμφὶ hic adverbium esse dicimus, praesertim quum ad ἀμφὶ, si praepositio est, non aliud substantivum suppleri possit, quam idem, νῆσον, quod prope ineptum foret. Eodem modo alia eius rei exempla explicanda. Nam v. 499. διὰ μυδαλέους δάκρυσι κόλπους τέγγουσ᾽ illud διὰ aut adverbium est (*penitus*), aut supplendum αὐτῶν sc. τῶν κόλπων. In v. 609. κατὰ πᾶσ᾽ ὄλωλεν et v. 829. κατὰ μοῖρα καλύψαι non necesse est suppleri γᾶς quod sententia suppeditet, sed κατὰ idem quod κάτω, etiamsi accentum per anastrophen reduci nolis, quod fieri iubet Herm. D. em. rat. Gr. gr. p. 117. Cf. v. 726. ἐγὼ — κάτω. Similiter res se habet v. 608. (ad quem v. vide notata) iisque locis Tragicorum, quae laudat Blomf. Gl. ad Agam. 569. Quae eum explicatum non admittunt, ea vide anne corrupta sint.

v. 803. Ἕλλας τ᾽ ἀμφὶ πόρον πλατύν. Conf. supra v. 659. 660. μηχαναῖς — B. κλῆσαι μέγαν, et v. 682. 683. ὅστις Ἑλλήσποντον — B. ῥόον θεοῦ. Loquuntur veteres interdum sic de Bosporo et Hellesponto, ut videatur unum idemque fretum esse. Id a multis iam observatum est. Uterque Bosporus ab Ius traiectu nominatus esse videtur, Thracius et Cimmerius. Et Aeschylus quidem et antiquiores auctores Cimmerium proprie inde nomen accepisse volunt; vulgatior fama Thracium. Quo nomine quum alia freta non apellata sint, num Bospororum nomen ideo illis, quod ea a vacca tranari posse crederentur, ab initio inditum est? Qua cum quaestione coniuncta ea est, qua quaeritur, qui factum sit, ut iidem Bospori interdum fluvii dicerentur, ut ab Herodoto, Sophocle, Aeschylo, aliis, iamque ab Homero Il. VII. 86. — ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ, quibus verbis Scholiasta Aeschyleus ad h. l. utitur. Cf. Blomf. Gloss. ad h. l., Sch. Hom. Il. *I*.

423. ὁ Ὠκεανὸς ποταμός ἐστι καθ' Ὅμηρον. Ukert. Geogr. Gr. et R. II. p. 8. N. 34. Sunt vero flumina quae transeunt per lacus, atque inde recte putatur factum esse, ut veteres crederent flumen esse quod exoriretur ex palude Maeotico et cursu inde continuo per Pontum Euxinum, per Bosporum Thracicum, per Propontidem et Hellespontum in mare mediterraneum effunderetur. Sic flumen ipse *Bosporus* nominatur et partes eius varie appellantur. Sic Xerxes fluvium ponte potuit intercludere quamquam is in Hellesponto factus erat. Igitur veteres ubi de Hellesponto solo loquuntur, eum eo nomine nominant; ubi de fluvio toto, Bosporum: cf. supra vs. 69. 70. cum vs. hac in nota iam laudatis.

v. 804 sqq. De his nonnulla bene et apte adnotavit Spanhemius. κατὰ πρῶν' ἅλιον vix aliud quid significat quam quod oppositum sit verbis κατὰ χέρσον vers. 801. Igitur: *in primo ac procurrente Asiaeque proximo mari.* — v. 811. Ἰκάρου θ' ἕδος Hermannus recte docuit dictum esse ut Θήβης ἕδος. — v. 816. numeris fortasse apta foret transpositio verborum σφετέραις φρεσίν.

v. 823. Δαίμων ἐνέβη. Statim v. 833. Δαίμων ἀπέκειρε et 852. Δαίμων γὰρ —, et sexcenties in hoc dramate; fortasse ex Barbarorum religionibus ductum est.

v. 826. ἐσιδόντ'. Vid. not. ad v. 738. Est vero ἐσιδόντ' quartus casus sententia Elmsleii quam is explicuit in Annotationibus in Eurip. Heracl. p. 116. Ed. Lips., ubi exemplis docet transitum ab alio casu ad accusativum saepissime in participiis locum habere; idque is eo potissimum docet consilio, ut demonstret tragicos litteram *I* in dativo singulari nunquam elisisse; quae adhuc sub iudice lis est: cf. not. nostr. ad v. 787. Neque rationes eius casuum enallages addidit, quod fecit Brunckius not. ad Soph. El. v. 480. — Versui sequenti εἴ θ' ὄφελε, Ζεῦ, κἀμὲ — καλύψαι nescio quid duri inesse sentio, cui non dissimile invenitur ap. Soph. El. vs. 445 — 448. ed. Herm.

v. 834. Γᾶ δ' αἰάζει —. Et subita dialecti mutatio, et neglecta his versibus Chori erga Regem reverentia, et versuum rationes (vid. Lachm. de mens. trag. p. 17.) me movent, ut vs. 834 — 840. Xerxi tribuendos esse putem. Sed v. 840. qui et ipse vulgo tribuitur Xerxi, non omnino necesse est, ut Choro dematur. Quod L. et P. Ξέρξα in vocativum mutant, id, quum ieiuna allocutio Ξέρξα in Chorum satis alioquin ipsoque ex praecepto Atossae (v. 489 seqq. et quodammodo Darii v. 770 sqq.) reverentem modestumque non cadat, num recte faciant dubito. Xerxem autem se ipsum accusare antecedentibus docemur: ut non haerendum sit in eo, quod hic idem se οὐκτορα Ἅιδου Περσᾶν vocet (nisi f. Περσᾶν cum κταμέναν vel potius κταμένων coniunctum minori offensioni est).

v. 836 sqq. *ἀγδαβάται γάρ* —. Si verum est, quod Guil. Dindorfius (Fragm. Aristoph. p. 109) satis probabiliter contendit, Gerytadem Aristophanis fabulam in deridendis aequalibus poetis versatam esse, quum inter eos etiam Aeschylum fuisse et per se probabile sit et ex Fragm. ap. Dind. 204. et 565. cognoscatur, fragmentum 198. ibid. adhiberi licet ad confirmandam coniecturam *ἁδοβάται* (Rob. *ἀδαβάται*). Nam verbis paululum immutandis Aristophanem poetas deridere solitum esse supra iam ostendimus. Hinc igitur illud *ᾀδοφοῖται*. Deinde *γάρ φύσεις* sine dubitatione pro mendosis habeo. Pro quibus vide an scribendum sit *τ' ἀρτιφυὴς* loco sic constituto: *ᾀδοβάται γάρ Πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνθος, Τοξοδάμαντες, πάνυ τ' ἀρτιφυὴς Μυριὰς ἀνδρῶν ἐξέφθινται.*

v. 841. *Ἀσία — κέκλιται.* Haec Lachmannus videtur recte proodum carminis sequentis fecisse. Cum quo facientes L. et P. Aeschylum his versibus praemissis putant praeludere voluisse iis numeris, quos in toto carmine esset adhibiturus. Et sane ii numeri Graecorum aures aliquid offendebant; verum consentiunt cum numeris sententiae et dictiones, in hac iam proodo, etiam magis in sequentibus Asiaticum ingenium spirantes, quod omnino non fugit Scholiastas. Cf. Glossar. Blomf, et not. nostr. ad. v. 880.

v. 843 sqq. Hi numeri quos anapaestis mixtos dochmios vulgo habent, si recitantur sic in aures cadunt quasi Anacreontico rhythmo ferantur, quamquam liberiore quodam:

(υ) ˊ — ˊ (υ) ˊ ˊ
υυ υυ υυ υυ υυ υυ

Οὐδ' ἐγών, οἴ οἴ, αἰακτὸς | μέλεος γέννᾳ γᾶ τε πατρῴ | ᾳ κακὸν ἄρ' ἐγενόμαν. Item antistr. Audis sane *δύςθροον αὐδάν* istam, quam v. 851. Chorus profitetur. Quae minus *δύςθροα* videntur, seu minus his congruentia, ea scripturae, quam exhibent MSS., tolli queunt restitutione. Ut v. 842. MSSm. lectio *γοῦνυ* iam defendi licet, v. 844. MSSm. lectio *πατρίᾳ*, v. 850. et 853. *πανόδυρτον*, al. — Et ut vulgatae scripturae quae ratio esse possit, appareret, eam maxime propter causam haec de numeris adnotavi. Ii Phrygiam harmoniam habentes (vid. not. ad v. 943.), maxime Aeolensium poetarum licentiam spirant. Neque carent Aeolicis dictionibus, adeo ut pro *ἐγὼν* scribere malim *ἔγων*. Et barbaras eiusmodi modulationes poetam etiam congruente cadentium versuum sono expressisse iam supra adnotavimus. Quo hic pertinent *πενθητῆρος* = *θρηνητῆρος*, *πέμψω* = *κλάγξω* al.; iamque de lectione v. 854, cui et Schol. et metrum adversatur, cautius iudicandum erit. De interiectionum autem copia et insolentia, ad eandem rem pertinenter iam Hermannus monuit.

Videtur Aeschylus non primus talia esse ausus atque cum

aliis sui temporis poetis, ut Phrynicho, eo nomine vehementer ab Aristophane risus esse, siquidem recte statuo fragmenta Aristophanicae Aeolosiconis persuadere, comicum imprimis hat Aeolosicone id egisse, ut Aeolicae dialecti modulationisque exprimendae studium, in Aeolorum maxime compositione tum declaratum, tr. poetis exprobraret, quasi irruentem barbariem. Vid. Dindorf. ad Fragm. *ΑΙΟΛΟΣ.*, et fragm. II. V. VIII. Et fragm. ap. Dindorf. II. et V. barbarae voces, fragmento VIII. autem numeri notantur. Cf. Arist. Vesp. 230. et Schol. ad eum locum. Deinde accedunt ea ad similitudinem Galliamborum in Cybeles et Bacchi sacris usitatorum, etiam maiore ut videtur, vocabulorum tinnitu insignium. Nam hanc vides rationem metri in str. et antistr.

.. ᴗᴗ ´— — ´— — ´— ´— | ᴗᴗ ´— — ´— — ´— ´— | — ᴗ́ᴗ ᴗ ᴗ́ᴗ ᴗ —
| — ᴗᴗ ᴗᴗ (ᴗ) |

cet.

In his qui consentire voluerit, is mihi temeritatem non exprobrabit opinanti sequentia στρ. β. v. 857. Ἰάνων — eiusdem esse Phrygiae harmoniae et Ionicorum, adeo Ionicorum *a maiori*, quibus tragici alias non usi sint, licentiam atque speciem prae se ferre:

ᴗ́ ´— —
ᴗᴗ ᴗᴗ ᴗᴗ

´— — ´— —
ᴗᴗ ᴗ ᴗᴗ ᴗ

Cuius rei indicium inest in Schol. ad v. 847. κακομέλ. — κρούων Ἰαστὶ, in poetae verbis Ἰάνων —, Ἰάνων —. Conferas Boeckhium D. Metr. Pind. II. c. IX., qui scabrum hunc numerum dicit. Cui consentit Schol. *B.* ad poetae verba Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος, quibus cll. Adnott. Spanh. et Blomf., effici puto, ut poeta videatur ipse indicasse eo se numero de industria usum esse. Fortasse igitur sic metiendi versus:

ᴗ | ´— ´— ᴗᴗ — — ‖ ᴗ | ´— ´— — — —
ᴗ | ᴗ́ ´— ᴗᴗ (ᴗ̄) ᴗ̲ ‖ ᴗ | ᴗ́ ´— — — —

Ἰάνων γὰρ ἀπηύρα, Ἰάνων ναύφρακτος
Ὀλοοὺς ἀπέλειπον, Τυρίας ἐκ ναός.

(ᴗ́) ´— ᴗᴗ ´— ´— ᴗᴗ (´— ᴗᴗ — ᴗᴗ —) ´— ´— ᴗᴗ — —
— — ᴗᴗ — — ᴗᴗ (— ᴗ̄ᴗ̄ — ᴗᴗ —) — — ᴗᴗ — —

Ἄρης ἑτεραλκὴς νυχίαν πλάκα κερσάμενος δυςδαίμονά τ᾽ ἀκτάν.
Ἐῤῥοντας ἐπ᾽ ἀκταῖς Σαλαμινίασιν στυφέλου θείνοντας ἐπ᾽ ἀκτᾶς.

Cetera sunt minus impedita. Verum etiam στρ. γ΄. ad hoc numerorum genus pertinere confirmaverim.

Ἰώ μοί μοι τὰς ὠγυγίας κατιδόντες στυγνὰς Ἀθάνας cet.

υ — υ — , ⏑́ ⏑́ υυ — υυ ⏑́ ⏑́ — — υ — , ⏑́ ⏑́ υυ ύυ υ — υ υυ ⏑́ ,
υυ

υυ ⏑́ — — — —
υυ υυ

Deinde v. 888. *Ἢ καὶ τὸν Περσῶν αὐτοῦ* —; antistr. *Καὶ μὴν ἄλλον γε ποθοῦμεν* cet. dubito an sic sint describenda:

— — ⏑́ ⏑́ υυ — — , — — ⏑́ ⏑́ — — — (—) , — υυ ⏑́ ύυ — — — ,

υυ — ⏑́ ⏑́ — — — , ⏑́ υυ — —

Item *Τοῦ Μυγ.*, antistr. *Κιγδαγ.*

⏑́ ⏑́ — (—) — — — , ύ ⏑́ — — — , ύυ υ ύυ υ — — — ,
υυ υυ υυ ύυ

υ — — — υ — — , ύυ υ ύυ υ —
υ

v. 850 sqq. *Ἰεῖ αἰανὴν.* Blomf. et Lachm. malunt *αἰανῆ*. Sed nescio an recte crediderim formam *αἰανὸς* etiam Sophoclem Ai. 672. et El. 506. usurpasse. — *Δαίμων γὰρ ὅδ᾽ αὖ μετάτροπος ἐπ᾽ ἐμοί.* Cf. S. c. Th. 712. *δαίμων λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλακτὸς* —. Pind. Ol. II. 41. B. *Μοῖρ᾽ — ἐπί τι καὶ πῆμ᾽ ἄγει πάλιν τράπελον ἄλλῳ χρόνῳ.* Pyth. III. 34. *δαίμων δ᾽ ἕτερος ἐς κακὸν τρέψαις.* Solger. Verm. Schr. II. p. 658 sq. — *Ἥσω τοι:* edam vero etiam vocem lamentabilem, terrestria et maritima mala deplorans, vocemque deflentis prolem civilem. v. 844. An *Γαοπαθέα σέβων, ἄλιτυπα β.?* v. 972. fort. *Ἀριόμαρδός τ᾽.*

v. 879 sqq. Ut supra *Ἀσία — αἰνῶς αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται*, sic in his multa, imo plurima ad hebraicam seu potius orientalem elocutionem pertinent. Cum *μυρία μυρίᾳ πεμπαστὰν* et v. 894. *ὄπιθεν ἑπόμενοι* confer, Herod. VII, 41. *εἶχον — οἱ ἄγχιστα ἑπομ. — μυρίῃ*, cll. ibd. VII, 60. Est vero *μυρία μυρίᾳ π.* *secundum myriadas numerantem.* Ad eandem originem referenda *ἔλιπες ἔλιπες, ἔταφον ἔταφον, νέαι νέαι δύαι δύαι* al. Neque minus verbis *Ἄλπιστον τοῦ Σησάμα τοῦ Μυγαβάτα* orientalium poeta ingenium expressit. Quodsi similiter Sophocles Oed. R. 267. *τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ, Πολυδώρου τε, καὶ τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ᾽ Ἀγήνορος,* hoc ad eam rem referendum est, de qua in Adnotatt. ad Aesch. S. c. Th. loquutus sum. Est enim omnis Agenoridarum fabula orientalis. Cf. Exc. III. ad S. c. Th.; eodemque Cadmeorum de Baccho e femore nato fabula pertinet. — v. 879. Melius *τὸν* omittitur et antist. cum Bl. *μυριάδαρχον* scribitur.

v. 892. Metrum postulat ut *καὶ* ante *Ἀνθ.* eiiciatur, sed manum ab his tam dubiis arceo.

Quod v. 893. L. et P., auctore Valckenar., *ἔταφεν* scribunt, idque pro *ἐτάφησαν* aeolice dictum putant, hoc, quum etiam numeri

Aeolensium sint, multaeque aliae voces eodem pertineant, ut πιφαύσκω v. 604. al., non improbarem, si, quomodo sequentia cum hac interpretatione bene conciliari possent, intelligerem. Concinnum tum quidem βεβᾶσι —; at pro οὐκ ἀμφ. tum οὐδ' ἀμφ., aut pro ἑπόμενοι tum ἑπομέναις ex lect. Reg. C. et Turn. ἑπόμενος restituendum. Ad locum Eurip. Hippol. 1242. ἵπποι δ' ἐκρυφθεν recte Monkius adnotat, terminationem θεν pro θησαν, Aeolibus et Doribus usurpatam, Atticum Tragicum rarissima licentia adhibere. Sin ἔταφον ἔταφον auctore Hermanno retinetur, illud quidem improbabile est, intransitivo sensu id h. l. dictum esse. Denique ἔταφεν, quod e Schol. erui potest, (scilc. Xerxes), durius dictum esset et acerbius.

Vossii interpretatio haec est:

Zur Gruft fuhren sie, nicht
Auf Zeltpolstern, gerollt von Rädern,
Und nicht im Leidgefolge.
Hin sind sie, was emporgeragt im Heer.

v. 900. διαπρέπον οἷον δέδορκεν Ἄτα. Antistrophicus suadet, διαπρέπον esse trisyllabum. De numeris his nonnulla adnotavimus ad S. c. Th. Ibidem de idiomate quod cernitur in verbis οἷον δέδορκεν Ἄτα, not. ad v. 52. dictum est. Personarum distributionem suam mihi Wellauerus h. l. probavit. — Πεπλήγμεθ' οἵαι δι' αἰῶνος τύχαι. In his οἷαι aliter dictum puto quam vers. anteced. οἷον. *Perculsi sumus, quippe quum ea infortunia per longum tempus* (duratura) *acciderint*, vel, *calamitatibus quippe per omne tempus afflicti sumus.* Similiter supra v. 131. φῶς ὅσον σθένος πάρα. Aliter οἷος v. 799. 807. 864. dictum est.

v. 907 sqq. Numerus ⏑ ⏑́ ⏑ —, ⏑́ ⏑ — continuatur stropha quinta. Similiter S. c. Th. 766 sqq.

v. 938. Μέλειν πάρεστι, δέσποτα. Poeticam verbi μέλειν constructionem exemplis confirmarunt Abreschius ad h. l., et Hermannus ad Soph. El. v. 333.

v. 943. τὸ Μύσιον. Hoc ad lamentationis vim et genus pertinet, et fortasse etiam ad numeros. quapropter de his h. l. cautio est ne quid temere statuatur.

v. 960. 61. Multi Codd. ἰωά, nec tamen propterea Aristophanicum ἰανοῖ hic locum habuisse existimandum est. Wellauerus rectius dicit videndum esse in hac epodo, ut singula versuum paria eodem metro decurrant. Quod poetam in talibus saepe egisse iam in Comment. ad S. c. Th. proposuimus. Igitur videsis num legendum sit v. 956. ὀτοττοτοῖ ὀτοττοτά pro vulg. ὀτοτοτοῖ, v. 957. Αἰακτὸς δ' ἐς — ex Guelph., et v. 961 sq.

Γοᾶσθ', ἰωά, ἁβροβάται. (ἰώ γ' Rob.)
Ὦ Περσὶς αἶα δύςβακτος.

SPANHEMII ADNOTATA

IN

AESCHYLI PERSAS

CUM

VARIETATE LECTIONIS CODICUM COLLATORUM.

SPANHEMII ADNOTATA

IN

AESCHYLI PERSAS

CUM

VARIETATE LECTIONIS CODICUM COLLATORUM.

AD ARGUMENTUM.

Versus e Persis citatus Athen. III. p. 86. *B.* *Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις, τίς ἀνήρει τὰς νήσους ἀναριτοτρόφους; εἴρηκεν.* Qui versus hodie in hoc dramate Persarum non legitur. Unde liquet desumtum ex alia *διδασκαλίᾳ* hoc nomine edita ab Aeschylo, ut liquet ex Schol. Aristoph. ad Ran. p. 260 [1]).

Quo referre licet, quod observat Hugo Grotius in fine Notarum ad Stobaei Excerpt. p. 564. „Sed ne hoc quidem mirari debes, si quando sententia aliqua asscriptum habeat nomen Tragoediae, eamque sententiam nunc in eius nominis Tragoedia frustra quaeras. Nam saepe eidem Poetae eiusdem argumenti plures Tragoedias, temporibus diversis fecere, aut etiam parte relicta partem immutarunt ita ut duplex earum editio ad posteros pervenerit: quod multis exemplis probari possit."

Pherecratis drama *Πέρσαι* Athen. Lib. III. p. 78. D. *Φερεκράτης ἢ ὁ πεποιηκὼς τοὺς Πέρσας.* Idem drama Pherecrati tribuisse Scholiastas Aristophanis et Pollucem L. VII. c. II. notat Casaub. Anim. p. 157. Timothei Persae Plutarch. in Philopoem. p. 360. C. *Πυλάδην τὸν κιθαρῳδὸν ᾄδοντα Τιμοθέου Πέρσας ἐνήρξασθαι.* Id. Aud. Poem. p. 60. ed. Gr. *ἀφ' ὧν καὶ Τιμόθεος ὁρμηθεὶς οὐ κακῶς ἐν ταῖς Πέρσαις τοὺς Ἕλληνας παρεκάλει· Σέβεσθ' αἰδῶ, σύνεργον ἀρετᾶς δορυμάχου.* Pindari Ode VIII. Isthmica in laudem Cleandri Aeginetae scripta post victoriam de Xerxe et Persis profligatis. Quo refer Schol. verba Pindari p. 482. *παυσάμενοι δ' ἀπρήκτων κακῶν.*

1) Dindorf. haec ita emendavit: — *τινὰς νήσους νηριτοτρόφους —;* aliter Burneius. Atque Blomfieldius ad Pers. v. 897. Epicharmi, cuius Persae citantur ab Etymol. M., haec esse suspicatur.

Eustath. in Iliad. *A.* p. 11. *καὶ οἱ δημοτικοὶ στίχοι· οἱ τὸ παλαιὸν μὲν τροχαϊκῶς ποδιζόμενοι, κάθα καὶ Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις δηλοῖ· ἄρτι δὲ πολιτικοὶ ὀνομαζόμενοι.*

A Simonide Lyrico descripta elegiaco carmine ad Salaminem pugna navalis et ad Artemisium: Schol. Aristoph. Vesp. 532. *καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλήκτῳ ἡ Καμβύσου καὶ Δαρείου βασιλεία καὶ Ξέρξου ναυμαχία καὶ ἐπ' Ἀρτεμισίῳ ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ δὲ ἐν Σαλαμῖνι μελικῶς.*

Aeschylus de hoc dramate apud Aristoph. Ran. p. 260.

Εἶτα διδάξας τοὺς Πέρσας μετὰ τοῦτ' ἐπιθυμεῖν ἐδίδαξα
Νικᾶν ἀεὶ τοὺς ἀντιπάλους, κοσμήσας ἔργον ἄριστον.

Persae actae Syracusis coram Hierone: Schol. Aristoph. *δοκοῦσι* ibid. *δ' οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου] δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις, σπουδάσαντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης.* Duae didascaliae huius dramatis iuxta quosdam, quarum altera Mors Darii plaudente Choro traderetur, idque ob illud Bacchi de hoc dramate Ran. 260.

Ἐχάρην γοῦν ἡνίκ' ἀπηγγέλθη περὶ Δαρείου τεθνεῶτος,
Ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.

Schol. inter alia: *διὸ τινὲς διττὰς θέσεις, τουτέστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασι, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι.* Sed mox veriorem causam tradit huius versus de morte Darii: *οἱ δ' ὅτι εἴδωλον Δαρείου φθέγγεται ἐκεῖ τεθνηκότος δηλονότι.*

Persarum legati Pseudartabani verba ad Athenienses Aristoph. Acharn. p. 370. *ἰ' ἀρταμὰν ἐξαρξὰν ἀπ.* cet. Schol. *πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσ.* cet.

Ναυκράτης ὁ κωμῳδοποιὸς ἐν Περσίδι Athenae. IX. p. 399. F.

Themistocles maior Miltiade, et quare, *Aristid. de IV viris Miltiade, Themistocle, Cimone, et Pericle* p. 298. F. III. — Idem maior Cimone Ibid. p. 321.

Tres Graecorum partes tempore belli a Persis illati Graecis: una quae neutros sequebatur, ut Argivi, Corcyraei, Itali, Siculi, Cretenses; altera cum Persis ut Thessali et omnes usque ad Atticam; tertia contra Persas, Athenienses et Lacedaemonii Ibid. p. 301. 302. T. III.

Idem videndus de consilio Atheniensium bello Persico navibus se committere et de proelio ad Salaminem, Panathenaic. T. I.

Argivi de medio ...... Corcyraei *σοφώτερα ἢ δικαιότερα ἐβουλεύοντο. Θετταλοὶ δὲ ὑπ' ἀνάγκης μέν, ὅμως δὲ ἐμήδιζον· Βοιωτοὶ δὲ οὐδὲν βέλτιον Θετταλῶν ἐπετράγησαι. Δελφοὶ δὲ οὐκ εἶδον ὅ τι χρήσονται· ὀλίγον δὲ ἦν τὸ ὑγιαῖνον τῆς Ἑλλάδος· καὶ τοῦτο εἰς δύο πόλεις ἀνήρτητο, μᾶλλον δὲ εἰς ἕνα ἄνδρα,* nempe Themistoclem. Aristid. de IV viris p. 298. T. III. — Praeconibus Regis Persarum *ἐλθοῦσι περὶ τῆς γῆς καὶ τοῦ ὕδατος* a Themistocle responsum, occiso interprete — p. 304.

De oraculi sensu, de muro ligneo cet. p. 307. — Themistocles explicat orac. de Salamine divina a Deo dicta p. 307. — Antea Themistocles ut Lacedaemoniis principatum in bello Persico darent, p. 310. consiliis ipse omnibus praefuit, ipse ναύαρχον Εὐρυβιάδην Laconem regens in omnibus: Ibid.

Themistoclis consilium de relinquenda urbe Attica, pueris ac mulieribus Troecene, senibus Salamine deponendis, reliquis triremes ingressis, ibd. 316. 317.

Ad. v. 1. *Τάδε μὲν πιστῶν — πιστά.* Infra v. 171. γηραλέα πιστώματα, et v. 985. τὸν σὸν πιστὸν πάντ᾽ ὀφθαλμόν et v. 443. αὐτῷ δ᾽ ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Ammian. Lib. XXI. C. XIII. p. 220. quod apud Persas nemo consiliorum est conscius praeter Optimates taciturnos et filios, apud quos silentii quoque numen colitur. Syriac. מהימנא πιστόν et εὐνοῦχοι Gen. XXXIX. 1; hic eadem vox Syr. Act. v. 117., ubi in Graeco εὐνοῦχος. Nempe πιστοί Persarum Regum fideles Eunuchi, unde una voce Syris ὁ εὐνοῦχος et fidelis notatur. Hinc Schol. ad LXX. Gen. XXXIX. v. 2. (ὁ εὐνοῦχος) ὁ μὲν Σύρος μιᾷ προςηγορίᾳ τόν τε σπάδοντα καὶ τὸν πιστὸν λέγει τοῖς δεσπόταις.

v. 2. *Ἑλλάδ᾽ ἐς αἶαν.* Sic saepe auctores: Suppl. 242. ἀνέλληνα στόλον, 250. Ἑλλὰς χθών. Agam. 1263. Ἕλληνα φάτιν. Pers. 250. 25. Περσὶς αἶα, 811. γῆν Ἑλλάδ᾽, 432. Ἀσία χθών. Prom. Σκύθην οἶμον. Agam. 113. Τευκρίδ᾽ αἶαν. Soph. Philoct. 228. Ἑλλάδος στολῆς, 260. Ἑλλάδος γῆς, 1191. Τρωάδα γᾶν. Ai. 427. 28. χθονὸς Ἑλλανίδος. Eurip. Androm. 169. ἀλλ᾽ ἑλλὰς πόλις. Med. 981. ἅιδα κόσμον pro ἅιδος. Sic. Soph. Ai. 311. ὄνυξι χερὶ pro ὄνυξι χερός. — Philostr. Vit. Apoll. I. 25. Τύανα, πόλις Ἑλλας. Ibid. c. 12. p. 21. μῦθον τὸν Ἀρκάδα. De Soph. l. 2. 570. Ἀρκάδι πόλῳ. Lesbonax MS. inter σχήματα recenset γυναῖκα μαζὸν et Ἕλληνα στρατόν. vid. Salmas. d. Hellen. p. 148.

v. 3. *πολυχρύσων.* Soph. Electr. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους. Infr. v. 52. πολύχρυσος Βαβυλών.

v. 4. *ἑδράνων φύλακες.* Suppl. v. 107. ἑδράνων ἁγνῶν de coelo.

κατὰ πρεσβείαν. Schol. MS. *A.* Reg. κατὰ πρεσβείαν ἢ τιμὴν αἱρεθέντες. V. *pro dignitate.* Cf. not. ad Iulian. Caes. p. 337. 38. Ag. v. 1309. ὁ δ᾽ ὕστατός γε τοῦ χρόνου πρεσβεύεται.

v. 5. *ἄναξ — βασιλεύς.* Nota coniuncta ἄναξ βασιλεύς quasi *dominus Rex.* Sic Agam. 970. οἶκος ἄναξ. In Hesychio distinguenda ἄναξ, βασιλεύς, ἄρχων, δεσπότης.

v. 7. *ἐφορεύειν.* MS. *A.* Schol. ἐφορεύειν, ἐπιτηρεῖν, ἐπιστατεῖν.

v. 9. πυλυχρύσου — χρύσους MS. B.

v. 10. *κακόμαντις—ὀρσολοπεῖται.* Schol. MSS. Reg. *ὀρσοπολεῖται, κινεῖται ἡ ψυχὴ ἡμῶν, διαπολεμεῖται.* Cf. Sept. Th. 728.

v. 12. *πᾶσα γὰρ ἰσχὺς ἀσιατογενής.* Sic v. 35. *αἰγυπτιογενὴς* et 42. *ἠπειρογενής.* Hinc Persae instar arenae bello illo profecti dicuntur apud Aristoph. Lysistr. p. 910. *οὐκ ἐλάσσως τῆς ψάμμης τοι Πέρσαι.*

v. 13. *οἴχωκε — βαΰζει.* Aristoph. *Θεσμοφορ.* p. 576. Agathon ibidem *παῦσαι βαΰζων.* Agam. 458. *τάδε σῖγά τις βαΰζει.*

v. 15. *ἄστυ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται.* Schol. Soph. ad Electr. v. 135. *ἱκνοῦμαι· ἀντὶ τοῦ παρακαλῶ ἀφικνοῦμαι δὲ ἀντὶ τοῦ παραγίνομαι καὶ φθάνω.* Videtur denotare *ἄστυ* quod alias *πόλις*, inf. 117, 213. cet., et pro *κοινῷ*, seu regione vel *χώρᾳ*. Aut de Susis hic intellige ut infra v. 119. *μέγ' ἄστυ Σουσίδος.*

v. 16. *Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων.* Coniunctae itidem duae illae Persarum et Medorum Regiae infra v. 535. *ἄστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἐκβατάνων,* et extrema commemorata adhuc v. 966. *τ' ἀκβάτανα λιπών.* Xenoph. *Κυροπ.* I. p. 253. C. *διῆγεν ἐν ἔαρ τρεῖς μῆνας ἐν Σούσοις· τὴν δὲ ἀκμὴν τοῦ θέρους ἐν Ἐκβατάνοις.* Idem l. II. p. 284. de copiis Persarum itidem e Susis et Ecbatanis, *ἀπὸ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων στρατιὰν πολλὴν ἄγων.* Id. l. III. p. 315. B. *ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φερ., ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασιλεύς.* Plutarch. Agesil. p. 603. E. *καὶ τῆς ἐν Ἐκβατάνοις καὶ Σούσοις εὐδαιμονίας διαμάχεσθαι.* Herod. Thal. p. 186. *τῆς Συρίης ἐν Ἐκβατάνοισι.* Ibd. p. 187. *Μηδικοῖς Ἐκβατάνοις.* Ita Ioseph. Antiquit. X. c. XII. p. 353. E. *ἐν Ἐκβατάνοις τοῖς Μηδικοῖς.* Aristoph. Acharn. p. 373. *ὦ 'κβάτανα τοῦ σχήματος.* Equit. p. 351. *χὤτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις.* Schol. *ἐν τῇ βαρβάρων χώρᾳ. Σοῦσα γὰρ καὶ Ἐκβάτανα τῆς Περσίδος χώρας πόλεις· ὧν μὲν ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐχείμαζεν βασιλεὺς ὁ μέγας· ἐν δὲ ἑτέρᾳ ἐθέριζεν. — Σούσων τῶν Περσικῶν εἰς Μηδίαν* Aelian. Animal. l. XV. c. XXVI. p. 901. Ioseph. *Ἀρχ.* l. X. c. XII. p. 354. B. *Σούσοις ἐν τῇ Μητροπόλει τῆς Περσίδος.* Persarum Reges nunc Babylonem, nunc Susa, nunc Ecbatana inhabitantes *Aristid.* in Romam T. I. p. 354. *νῦν μὲν Βαβυλῶνα, πάλιν δὲ Σοῦσα, εἶτα Ἐκβάτανα.* Plutarch. in Demosth. p. 852. C. de eodem *τῷ δὲ ἄνωθεν ἐκ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων ἐπιβατὸς χρυσ. γεγωνός.* Susa aedificiis ornata a Dario qui inde se efferebat Aelian. Anim. I. c. 59. p. 66. Athen. XIII. p. 513. F. *κληθῆναι δὲ τὰ Σοῦσά φησιν Ἀριστόβουλος καὶ Χάρης διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ τόπου. Σοῦσον γὰρ εἶναι τῇ Ἑλλήνων φωνῇ τὸ κρίνον.*, Hinc *σούσινον* et *κρίνινον* unguentum pro eadem, nempe a floribus lilii confectum. Theophrast. de Odorib. p. 446.

v. 10. *ὀρσολοπεῖται*) vid. Not.

v. 13. *οἴχωκε· νέον*) MS. Reg. *οἴχωκε.* MS. *A.* *ὤχομεν, οἴχωκεν, ἐπορεύθην.* Scal. *γρ. οἴκωχεν ἐὸν* 128. Ita et Aur. *οἴχωκεν νέον* i. e. *νέον ἄνδρα* recte exponens ut dixi ad Sallust.

καὶ τὸ σοῦσινον· καὶ γὰρ τοῦτο ἐκ τῶν κρίνων. Idem nempe quod κρίνινον dicitur Athen. X. p. 439. B. ναρδίνῳ, ἀμαρακίνῳ καὶ κρινίνῳ. — Σούσων τῶν Περσικῶν Pausan. X. p. 669. Ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν εἰς Μηδίαν ἀπιόντων. Aelian. Hist. Animal. l. XV. c. XXVI. p. 901.

Saepe apud Comicum, ubi Persarum mentio, Ἐκβατάνιον nomen ut Acharn. p. 373. ubi fingit adventum legatorum Regis Persarum Βεβαιάξ' ὦ 'κβάτανα τ. σχ. Ibid. p. 400. οἶδέν τις ἡμῶν τ' Ἀκβάταν' ἢ τοὺς Χάονας. Sic de indumento Persico Vesp. p. 512. οὐκ· ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται. φι. Ἐν Ἐκβατάνοισι γιν. cet. Id. Equit. p. 351. χῶτι γ' ἐν Ἐκβατ. δικ. cf. Schol. Ecbatana urbs adhuc superstes Aeliano qui Animal. l. XVII. c. XXXII. p. 995. scribit Oxyrinchos pisces captos in Caspia palude, a Caspiis sale conditos deferri Ecbatana. Plutarch. de Profect. Virtut. sent. p. 78. De Lacedaem. p. 354. Aristid. In Romam p. 354. Susa et Ecbatana coniuncta Demosth. Philipp. IV. 56. C. τὴν μὲν ἐν Σούσαις καὶ Ἐκβατάνοις.

v. 17. κίσσιον ἕρκος. Εἴτε Κισσίας Choeph. 421. Κίσσινον πόλισμα infr. 120. — Eurip. Heracl. 442. γαίας ἕρκος. Apoll. Rh. l. 3. v. 647. ἕρκεος οὐδόν, unde Iupiter Ἑρκεῖος, de quo alibi.

v. 19. οἳ δ' ἐπὶ sqq. Hi quatuor versus citantur a Sophoclis Schol. Electr. v. 158. p. 154.

βάδην: *ordine* aut *gradatim*. Aristoph. Acharn. 396. Μεγαρῆς ὅτε δὴ 'πείνων βάδην. Schol. βάδην δὲ. ἀντὶ τοῦ κατὰ βραχὺ αὐξανομένου τοῦ λιμοῦ καὶ ἐπίδοσιν λαμβάνοντος. Hinc ἀναβάδην Aristoph. Acharn. p. 391. Xenoph. Ἀναβ. V. p. 353. B. οἱ δὲ ἄλλοι βάδην ἐπορεύοντο: ceteri vero gradatim praecedebant. Plutarch. Caton. p. 770. F. ἔσχατος δὲ Κάτων ἀπῄει βάδην. Id. in Demetrio p. 896. C. βάδην καὶ συνεστῶτι τῷ προσώπῳ.

v. 20. πολέμου στῖφος. Infr. 366. νεῶν στῖφος. — Στῖφος *agmen*, *caterva*. Aristoph. Equit. 340. ὁρᾷς γὰρ αὐτοῦ στῖφος οἷόν ἐστι βυρσοπωλῶν.

v. 21. οἷος Ἀμίστρης. Xenophon recenset alicubi Persarum Satrapas qui regionibus Persarum imperio subiectis praeerant, ut Exp. Cyr. VII. 427. C. Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον· ἄρχοντες δὲ οἵδε τῆς βασιλέως χώρας ὅσην ἐπήλθομεν· Λυδίας Ἀρτίμας cet.

v. 23. 24. τάγοι Περσ. Prom. 96. — βασιλῆς βασιλέως. Βασιλεὺς passim apud Graecos de Rege Persarum. Sic Demosth. Philipp. IV. p. 58. Unde liquet pridem *Magni Regis* attributum Persarum regi κατ' ἐξοχὴν dictum Aristoph. Acharn. p. 373.

v. 21. Ἀμίστρης) — στρις Schol. Soph. Ἀρταφρένης) — φέρνης MS. R. et Schol. Soph.
v. 22. Μεγαβάζης) Μεταβ. MS. R.

ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν. Ibd. p. 401. ὅτε καὶ βασιλεὺς Λακεδαιμονίων πρεσβείαν βασανίζων cet. — ὕποχοι. Ὑποχάζεται cedit Apoll. Rh. I. v. 1101. Ζεὺς αὐτὸς Κρονίδης ὑποχάζεται. Infr. 54. ναῶν ἐπόχους.

v. 25. σοῦνται. Σοῦσθαι Callim. Hymn. in Lavacr. Pal. 4.

v. 26. τοξοδάμαντες. Mox v. 30. τοξοδάμας et v. 86. τοξόδαμον Ἄρην. — Ἱπποβάται. — Περσῶν ἱππομάχων Anthol. VI. c. 25. Ep. 1.

v. 27. φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν. de Tiberio Julianus in Caesaribus.

v. 29. 30. Ἱππιοχάρμης inf. v. 107. — τοξοδάμας. Diana Amazon τοξόδαμνος dicta Lycophroni p. 195. τὴν τοξόδαμνον νοσφίσας Ὀρδ.

v. 32. ἐλατὴρ. Ἐλατὴρ placentae etiam genus Atticis. Aristoph. Equit. p. 355. φαγεῖν ἐλατῆρας. Schol. ἐλατὴρ πέμματος εἶδος· τινὲς μὲν ἄζυμα· Εὐριπίδης δὲ πεπτά. Eodem sensu a scriptore Callia apud Athenae. II. p. 57. A. — ἐλατῆρες.

v. 33. ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων Νεῖλος. Sic Suppl. v. 886. ὁ μέγας Νεῖλος.

v. 36. ἱερᾶς Μέμφιδος. Vid. Herod. l. III. Apis Memphidi nutritum tanquam animae Osiridis, cujus corpus ibi conditum, simulacrum, Plutarch. Isid. p. 359. Apin Lunae nutriebant Memphitae, sicuti Heliopolitani Μένδην Soli. Theodoret. III. de Cur. Att. Gr.

v. 37. ὠγυγίας (Θήβας). S. C. Theb. 327. πόλιν τήνδ' ὠγυγίαν. Callim. H. in Iov. v. 14. Ὠγυγίαν καλέουσι h. e. ἀρχαῖον. vid. Schol. et Nicand. Th. p. 24. Ὠγύγιος δ' ἄρα μῦθος. — ὠγυγίας Ἀθάνας infra v. 979. Vid. Salmas. de Hellen. p. 419., ubi Boc. ὠγυγίαν dictam putat pro ὠβυβίαν a calamo - Syris אגיגע. Ὠγύγιος pro *antiquo* Soph. Phil. v. 143. πᾶν κράτος ὠγύγιον. Schol. τὸ ἐξ ἀρχῆς τιθέμενον κράτος. In Alis Simm. ὠγύγιον σκῆπτρον. Apoll. Rh. III. 1177. ὠγυγίῃ ἐν Θήβῃ, vid. Schol. Soph. Oed. C. v. 1853. Θήβας δ' ἡμᾶς τὰς Ὠγυγίας πέμψον. Lycophron. p. 180. Ὠγυγίου σπαρτὸς λεώς. Schol. Ὤγυγος ἀρχαῖος βασιλεὺς Θήβων, ἀφ' οὗ καὶ Ὠγυγίαι πύλαι ἐν Θήβαις· ἐκ τούτου δὲ καὶ πᾶν τὸ ἀρχαῖον ὠγύγιόν φασι.

v. 39. ἑλειοβάται. Ἕλειον δάπεδον Aristoph. Ran. p. 228.

v. 41. ἁβροδιαίτων-Λυδῶν. Mollitie nempe diffluentes olim Lydi, unde Philostrat. Icon. p. 774. καὶ Λυδὴν ἁβρὰν cet. Neque vero mulierum solum Lydarum sed virorum etiam indoles et cultus; unde de Pelope Lydo *Idem* p. 776. στολὴ δὲ ἁπαλὴ, σχῆμα ἐκ Λυδίας et apud Xenophontem de Lydorum mollitie, mulierum instar, perforatis utrinque auribus ὥσπερ Λυδὸν, ἀμφότερα τὰ ὦτα τετ

v. 37. ὠγυγίας) ὠγυγίους MS. R.

τρυπημένον. De Isaeo Philostr. Soph. I. p. 513. ἀπέδυ δὲ καὶ τὰ Λύδια καὶ τὰς τῶν ἐφεστρίδων βαφάς, ubi nota Λύδια de cultu viri muliebri et luxu diffluente. De Lydorum mollitie et luxu in cibis, moribus totaque vitae instituto videndus Athen. XII. p. 516. E. et 517. Λυδοὶ δὲ ἐς τοσοῦτον ἦλθον τρυφῆς cet. Ibid. p. 526. fin. de Umbris ἔθνος — ἐπιεικῶς εἶναι ἁβροδίαιτον, παραπλησίως τε βιοτεύειν τοῖς Λυδοῖς. Ibid. p. 543. D. Parrhasius pictor de se: Ἁβροδίαιτος ἀνὴρ ἀρετήν τε σέβων τόδε ἔγραψε. De Maelian. Ioseph. XV. c. VII. p. 117. F. ὑπὸ γὰρ εὐδαιμονίας καὶ ἁβροδίαιτοι σφόδρα ἐτύγχανον. Et τὸ ἁβροδίαιτον veterum Atheniensium tangit Thucydides I. 1. καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν εὐδαιμόνων διὰ τὸ ἁβροδίαιτον. Sic de Ionibus Antiphanes ap. Athen. XII. p. 526. D. τις Ἰώνων τρυφεραμπεχόνων ἁβρὸς ἡδυπαθὴς ὄχλος ὥρμηται cet. — In Schol. Ἀνακρέοντι λυδοπαθεῖς τινὲς ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθεῖς. Idem Athen. XV. p. 690. C. Ἀνακρέοντι λυδοπαθὴς ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἡδυπαθής. μνημονεύει τῆς βακκάριδος καὶ Σοφοκλῆς. Μάγνης δ' ἐν Λυδοῖς

Λούσαντα χρὴ καὶ βακκάριδι κεχριμένον.

Λυδοφοίτης frequens in Lydia Casaub. Anim. p. 971. Item p. 698. F. Λακκόπρωκτε, βάκκαριν τοῖς σοῖς ποσίν. Cf. XIV. p. 553. Κηφισόδωρος, — καὶ τοῖς ποσὶν χωρὶς πρίω μοι βάκχαριν. Deinde Schol. καὶ τὸ περιφερόμενον, μήτε μοι Λυδῶν καρύκας. Sic Athen. IV. 160. B. καὶ τῶν Λυδίων καρυκῶν, et I. XII. p. 516. C. Λυδοὶ καὶ τὴν καρύκην ἐξεῦρον, ibid. p. 578. B. de Tyrrhenis, qui Lydorum coloni, πρὸς αὐλὸν καὶ μάττουσι καὶ πυκτεύουσι καὶ μαστιγοῦσιν.

v. 42. ἠπειρογενές. Prom. v. 734. ἤπειρον ἥξεις ἀσιάδ', nempe Asiae minoris incolas.

v. 44. δίοποι. Hippocrat. Epidem. V. p. 348. T. 8. τῷ ἐκ τοῦ μεγάλου πλοίου διόπῳ cet. Aeschyl. in Σισυφ. fragm. δίοπος. Eustath. Iliad. Β. Δίοποι alio sensu, de quodam tibiarum genere Athen. IV. p. 176. F. οἶδασί τε καὶ τοὺς διόπους cet. — Eurip. Rhes. v. 741. διοπῶν στρατιᾶς.

v. 45. πολύχρυσοι Σάρδεις. Eurip. Bacch. 13. λιπὼν δὲ Λυδῶν τὰς πολυχρύσους γύας. Sardes ita dictae ob Pactolum fluvium, ad quem sitae, in quo ramenta auri reperiri solita et unde χρυσοῤῥόας dictus. Schol. Apoll. Rhod. IV. 1330. ἐπ' ὄφρυσι Πακτωλοῖο. Schol. Πακτωλὸς, ποταμὸς Λυδίας, ὁ νῦν χρυσοῤῥόας λεγόμενος, et Schol. Soph. Antig. v. 1049. Σάρδις πόλις Λυδίας παρακειμένη τῷ χρυσοφόρῳ Πακτώλῳ, mox ἐν γὰρ τῇ Λυδίᾳ πλήσιον τῶν Σάρδεων ὁ Πακτωλός ἐστι ποταμὸς ψήγματα χρυσοῦ τοῖς ἐκεῖ ἄγων. Nicolaus apud Stobae. Floril. I. XIV. p. 87. καὶ νῦν μ' ὁ Λυδῶν τῶν πολυχρύσων ἄναξ. Eurip. Iph. Aul. v. 787. αἱ πο-

v. 44. Ἀρκεύς - βασιλῆς) Ἀρκτεύς - ῆες. MS. R.

λύχρυσοι Λυδαί. Anthol. l. l. οὐκ ὄλβον πολύχρυσον, οἷα Γύγης. Anacr. Od. XV.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος
Οὐδ᾽ αἱρέει με χρυσός cet.

Lycophron. p. 197. χρυσεργὰ Πακτωλοῦ ποτά. Eurip. Hecub. 491. πολυχρύσων Φρυγῶν. Lycophr. p. 52. v. 271. Πακτώλιον σταθμοῖσι τηλαυγῆ μύδρον, Schol. — τὸν χρυσόν.

v. 47. διῤῥυμά τε καὶ τριῤῥυμα τέλη. Infr. 147. τόξου ῥῦμα. Schol. ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου. At Suppl. 88. ῥῦμα pro *liberatione*. At ῥύμη, τάξις Hesychio, a qua voce hic διῤῥυμα et τριῤῥυμα τέλη dicta. Schol. explicat διῤῥυμα et τριῤῥυμα tanquam denotaret τέθριππα et ἑξάϊππα. Phrynichus observat ῥύμην dici Atticis pro *impetu*, male pro *vico* s. angiportu ab aliis. Quo postremo sensu apparet apud LXX. Interpret. in N. T. Vid. Salmas. d. Hellen. p. 445. Cf. Plato in Epinom. p. 983. C. — — Τέλη. Schol. τέλη, ἅρματα ἢ τὰ τάγματα, quo postremo sensu omnino hic debet intelligi. Una enim haec a variis significationibus huius vocis τέλος, quas recenset Schol. Hom. ad Il. K. v. 56. τέλος, τάγμα, πρόσοδος, ἀρχή, δαπάνημα, ἑορτή.

v. 49. στεῦνται δ᾽ ἱεροῦ Τμώλου πελάται. Apoll. Rhod. II. 1209. Στεῦται δ᾽ ἠελίου γόνος ἔμμεναι. Schol. στεῦται, διαβεβαιοῦται. — Soph. Philoct. v. 696. τὸν πελάταν λέκτρων. Schol. πελάτην δὲ αὐτὸν λέγει τῶν λέκτρων Διὸς τὸν πειράσαι βουληθέντα = πειρᾶν ἐπιχειρήσαντα τὴν ὁμόλεκτρον τοῦ Διὸς Ἥραν. Ibid. v. 1180. πέλασσον εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν. — Ap. Nicand. οἱ Τμώλοιο παραὶ Γυγάο τε σῆμα — ναίουσι λέπας. Sic Lycophron ante Pactoli seu Sardium mentionem p. 197. Αὖθις δὲ κίρκοι Τμῶλον ἐκλελοιπότες. Sic Callim. H. in Del. 70. ὄρος ἱερὸν Αὔγης Παρθ. Sic Ἄθωον αἶπος Ζηνὸς h. e. *Iovi sacer* Agam. 292.

v. 50. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν. Sic v. 72. ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν αὐχένι πόντου.

v. 51. λόγχης ἄκμονες. Sic de Aetolis Eurip. Ph. 142. λόγχαις τ᾽ ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι. Infr. v. 148.

v. 52. καὶ ἀκοντισταὶ Μυσοί. Eurip. Rhes. v. 250. Ἐνὶ δὲ θάρσος Ἐν αἰχμαῖς ποτὶ Μυσῶν. Mysi Xenophontis aevo multas urbes possidentes non obnoxios Persarum imperio Ἀναβ. III. p. 303. A. ἐπιστάμεθα γὰρ Μυσοὺς, οὓς οὐκ ἂν ἡμῶν φαίημεν βελτίους εἶναι, οἳ βασιλέως ἄκοντος ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ πολλάς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαίμονας πόλεις οἰκοῦσι. — Ἀκοντίζειν proprium olim Barbarorum, quod postea etiam a Graecis receptum. Schol. Eurip. Phoen. p. 284.; inde Aetolos μιξοβαρβάρους dictos Euripidi, ὅτι οἱ Αἰτωλοὶ πάντες ὁπλίζονται· ἀκοντίζουσι δὲ ὡς βάρβαροι cet. — Ibid. Βαβυλὼν δ᾽ ἡ πολυχρύσος. Βαβυλὼν ἀρσενικῶς ἀφ᾽

οὗ καὶ ἡ πόλις. — Grammat. MS. in Bibl. Reg. Paris. — vid. Hesych. Βαβ. πολυχρ. v. 53. Epigr. de Marath. ap. Lycurg. in Leocr. p. 171. χρυσοφόρων Μήδων.

v. 54. ἐπόχους. Sup. 28. ὕποχοι. Eurip. Hippol. 214. μανίαις ἔποχον.

v. 55. τοξουλκῷ λήματι πιστοὺς. nempe πισινοὺς, infr. 112., h. e. *sagittarii*. Vid. v. 239. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ cet. Darius infra v. 556. τόξαρχος dictus.

v. 61. χθὼν Ἀσιῆτις. v. 59. Περσίδος αἴας. v. 249. Ἀσιάδος πολίσματα. Alibi γᾶς Ἀσίδος, Ἀσίδος αἴας Suppl. 556. γαῖ' Ἀσιὰς Pers. 549. Ἀσία χθὼν v. 932., alia.

v. 62. μαλερῷ. Apoll. Rh. I. 734. μαλεροῖο πυρὸς et IV. 834. Schol. μαλεροῖοι οἱ νεώτεροι τοῦ λαμπροῦ. Pind. Ol. IX. μαλεραῖς ἐπιφλέγειν ἀοιδαῖς. Aesch. Agam. 145. μαλερῶν ὄντων et 325. πυρὸς ἡ μαλερὰ γνάθος. Soph. Oed. Tyr. v. 199. Ἄρεά τε τὸν μαλερόν.

v. 65. περσέπτολις. Infra v. 178. Πέρσαι θέλων. Schol. notat Eupolin in Μαρικᾷ hunc versum παρῳδῆσαι, nempe πεπέρακε μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρίκας.

v. 67. ἀντίπορον. Thucyd. l. IV. p. 313. τούς τε ἀντιπόρας Εὐβοίας.

v. 68. λινοδέσμῳ σχεδίᾳ. Suppl. λικοῤῥαφὴς δόμος. v. 140.

v. 70. ἀθαμαντίδος Ἕλλης Apoll. Rhod. I. 92. de Hellesponto κούρης ἀθαμαντίδος αἰπὰ ῥέεθρα. Schol. τουτέστιν τὸν Ἑλλήσποντον, ἀπὸ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρὸς κληθέντα. — Infra 800. πορθμὸν τὸν Ἕλλης πορθμὸν Εὐρώπης ἄπο.

v. 72. αὐχένι πόντου. De clauso et iuncto ponte Hellesponti vid. infr. 747 cet. Ut στόμα sic αὐχὴν mari tribuitur. Infra v. 880. στόμα πόντου. Porphyr. παρ. ἀποχ. I. p. 82. εἰ δὲ ἡ θάλασσα κλείσαιε τὸ ἑαυτῆς στόμα.

v. 74. ποιμανόριον — a ποιμαίνω *rego*, unde ποιμαίνων *regens*. Eum. v. 91. sive ποιμάνωρ infr. v. 241., et πεποίμανται Eum. 249. Ποιμαίνειν τὸ φροντίζειν Schol. Sophocl. Ai. 361. cf. Anthol. IV. c. VIII. Ep. XLIV. Ioseph. Antiquit. I. XIX. p. 29. A. συμποιμαίνειν αὐτοῖς θυγατέρα. Eustath. Iliad. R. p. 212. ποιμὴν λαῶν, ταυτὸν ὂν τῷ ἀνδρῶν ποιμάνωρ· συνθέτως Αἰσχύλος εἴρηκε καὶ τὸ τοιοῦτον ποίμνιον, ποιμανόριον.

v. 79. στυφέλας. στυφελίζειν Soph. Antiq. v. 14. ἐπενώμα στυφελίζων. — Στυφελίζειν *verberare* Anthol. I. c. 86. p. 12. στυφελιζομένου σκύλακος. — Στυφελισμὸς pro ὕβρις Aristoph. Equit. p. 320. ὀργὰς ὑμῶν συνέσχετο καὶ στυφελισμοὺς, Sch. ὕβρεις, μέμψεις. — Ἐφέταις. Ἐφέται Atticis iudiciis rerum capitalium. Synes. in D. p. 54. C. ὡς εἶδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφέτην cet. v. Harpo-

v. 70. Ἕλλης) Ἕλλας MS. R.
v. 71. ὅδισμα) ἔρεισμα Scal. (γρ.)

crat. h. v. de Persarum autem ἐφέταις s. ducibus, ad h. l. respicit Hesych. Ἐφέτας, τοὺς ἡγεμόνας τῶν Περσῶν καταχρηστικῶς· κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας Ἀθήνησι δικάζοντες.

v. 82. δέργμα δράκοντος. Eurip. Hecub. 1265. Phoen. 877. Med. 192. Hippol. 1217. Hesych. δέργματα, ὄμματα.

v. 84. σύριόν θ' ἅρμα, nempe naves. Sic currum pro navi Catull. Epith. Thet., Lucret. l. VI., alii.

v. 89. ἐχυροῖς. Ioseph. A. VII. p. 992. E. τὴν ἐλπίδα νίκης ἐχυρᾶς παρασχεῖν.

v. 93. δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ. Eustath. ad Iliad. B. p. 288. ὅτι δ' ἐστὶν οὐ μόνον κακὴ ἀπάτη ἀλλὰ καὶ ἀγαθὴ, Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν, ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

v. 99. εἰς ἀρκύστατα. Eum. v. 112. ἐκ μέσων ἀρκυστάτων. Soph. El. 1605. ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις.

v. 102. μοῖρ' ἐκράτησε τὸ παλαιόν. Idem nempe hic innuit, quod Suppl. v. 47. ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών, aut Ch. 462. τὸ μόρσιμον μένει πάλαι. Male hic Interpres, nec vim loci exprimit, qui *a seculo imperasse Fatum* vertit. Παλαιὸν nempe idem quandoque quod αἰώνιον. V. *ab antiquo.*

v. 106. 7. ἱπποχάρμας. Supr. v. 29. ἀνστάσεις. ob metrum pro ἀναστήσεις. Sic ἀντροπαλίᾳ pro ἀνατροπαλίᾳ. S. C. Theb. 712., ἀνστήσης pro ἀναστήσης Suppl. 328.

v. 112. πίσυνοι λεπτοδόμοις πείσμασι. Πίσυνος θεοῖς S. c. Theb. v. 218. Agam. v. 203. πεισμάτων ἀφειδεῖς. Suppl. 772. πεισμάτων σωτηρίᾳ. Apoll. Rhod. II. v. 561. κάρτει ᾧ πίσυνοι. III, 1139. ἔντυνον ἥρωες παρὰ πείσμασιν. Orpheus Argonaut. v. 42. Ἡμετέρῃ πίσυνος κιθάρῃ.

v. 115. φρὴν ἀμύσσεται φόβῳ. Infr. 161. ἀμύσσει φροντίς. Schol. διακόπτεται. Apposite autem vox ἀμύσσεται post μελαγχίτων φρὴν a ritu vetere Athenis recepto et a Solone sublato, quo nempe atrati prodeuntes in funus ἀμύσσειν seu lacerare genas et vestes soliti. Plutarch. in Solon. p. 90. B. ἀμυχὰς δὲ κοπτομένων καὶ τὸ θρηνεῖν πεποιημένα — ἀφεῖλεν. Id. Choeph. v. 27. de inferis: — πρόπομπὸς ὀξύχειρι σὺν κτύπῳ. πρέπει παρῆς φοινίοις ἀμυγμοῖς cet. Hinc ἄμυξις Orph. Argonaut. v. 24. — περίφημον ἄμυξιν, *laniationem.*

v. 117. μὴ πόλις — pro κοινῷ Persarum. Sic infra v. 213. 219. 311. 684., de Argivis v. 707., θεσσαλὸν πόλισμα de κοινῷ Thessalorum, Pers. 489., πόλι Θεσσαλία Eurip. Androm. 1176.; Strab. VIII, 356. B. observat πόλιν dici quandoque a Tragicis pro χώρᾳ, ut a Sophocle et Euripide sic dictum adducit. Πόλεις

v. 82. δέργμα) δέρμα MS. R.
v. 86. ἄρην) MS. R.
v. 114. μοι) μου MS. R.

quandoque apud Historicos de Communi seu incolis alicuius regionis aut loci, ut apud Thucyd. VIII, p. 553. D. de insulanis in exercitu Atheniensium, qui libertate promissa ad hostes transierant, πρῶτον μὲν τῶν νησιωτῶν εἴ τις βούλεται ἐπ' ἐλευθερίᾳ ὡς σφᾶς ἀπιέναι· καὶ ἀπεχώρησαν τινὲς πόλεις οὐ πολλαί.

v. 119. ἄστυ Σούσιδος. infr. v. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ.

v. 120. κίσσινον πόλισμ'. Θεσσαλὸν πόλισμα infr. 489. Supr. 17. κίσσινον ἕρκος.

v. 124. 25. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. v. 837. Suppl. 126. et 910. Choeph. 26. λακίδες ἔφλαδον ὑπ' ἄλγεσι πρόστερνοι στολμοί. Eurip. Troad. τρυχηρὰ — πέπλων λακίσματα. Aristoph. Acharn. p. 392. Euripidem inducit edicentem inter alia ποίας ποτ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων, Schol. λακίδας δὲ τὰ διεῤῥωγότα ἱμάτια.

v. 126. ἱππηλάτας. Hesych. ἱππήλατος, ἵππον ἐλαύνων, leg. ἱππηλάτης. Sic Ἐλάτης Neptunus Athenis cultus, h. e. ἱππαστὴς seu ἵππιος, *Equestris*. Vid. Hesych.

v. 128. σμῆνος ὥς. ex Homer. Iliad. *B*. vid. Notas.

v. 132. πρῶνα Agam. 315., infr. 881. πρῶν' ἅλιον. Lycophr. p. 184. αἰπὺν πρῶνα. Eurip. Cycl. v. 116. ἔρημοι πρῶνες. Soph. Trach. v. 901. Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες.

v. 137. εὐνατῆρ'. εὐνάτωρ Suppl. 632. 872. εὐνάτειρα infr. 157.

v. 138. μονόζυξ. Sic ἄζυγες Eur. Med. 673. Bacch. 693. Hippol. 1425. ἄζυγα κόρην Theocr. Idyll. κζ'. v. 7. Et νεόζυγες novae nuptae. Apoll. Rh. IV, 1191. h. e. *non amplius* ἀδμῆτες. Hinc ζύγιοι Dii iugales et γαμήλιοι.

v. 142. βαθύβουλον. βαθὺς et βαθὺ pro *valde, multum*. Sic βαθύπλουτον Suppl. v. 565.

v. 147. τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν. Proprium de ea re verbum Xenoph. de Persis pariter Anab. III. p. 307. B. πεζὸν ἂν διώκων καταλάβοι ἐκ τόξου ῥύματος. Cf. Suppl. 88. φυγάσι ῥῦμα. Vid. infr. p. 238. πότερα γὰρ τοξουλκὸς αἰχμὴ cet., ubi Persae sagittarii Graecis hastatis et clypeatis oppositi, et notata a me ibidem (v. Sophocl. Ai. 159. πύργου ῥῦμα πέλονται.)

v. 149. λόγχης ἰσχύς. Supr. 51. λόγχης ἄκμονες.

v. 150. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς. Ab oculis petita comparatio cuiuscunque rei aut personae carae. Sic ὀφθαλμὸς οἴκων

v. 120. κίσσινον) κισσίων MS. R.
v. 128. ἐκλέλοιπε) — πον MS. R.
v. 129. μελισσῶν) Μέλισσα MS. R.
v. 134. πίμπλανται) πίμπλαται MS. R.

de Oreste Ch. 924. Sic ibid. 854. φρένα ὀμματωμένην. Mox v. 169. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν.

v. 152. βασίλεια. βασίλεια Attice, non βασίλισσα. Vide Phrynichum et Thom. Magistrum.

v. 155. Τροχαιδί. Eustath. ad Iliad. Α. p. 11. οἱ δημοτικοὶ στίχοι· οἱ τὸ παλαιὸν μὲν τροχαϊκῶς ποδιζόμενοι· καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις δηλοῖ. ἄρτι δὲ πολιτικοὶ ὀνομαζόμενοι· μέτρον μὲν γὰρ αὐτοῖς πεντεκαίδεκα συλλαβαί· οἱ δὲ πολλοὶ καὶ εἰς ἑπτακαίδεκα, ἢ καὶ πλείονας αὐτούς ποτε παρεκτείνουσι συλλαβάς. αἵτινες αἱ πλείονες δηλαδὴ τῶν πεντεκαίδεκα cet.

— βαθυζώνων ἄνασσα περσίδων ὑπερτάτη. Sic βαθυζώνου κόρης Choeph. 267. apud Pindarum saepius. — Hic de Persarum muliebri sexu περσὶς, alias de indumentis Persicis, alias καυνάκη dicta. Aristoph. Vesp. p. 512. οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ᾽, οἱ δὲ καυνάκην. — Ὑπέρτερος Iovis epitheton: Theocrit. Idyll. κδ. v. 97.

v. 157. θεοῦ μὲν εὐνάτειρα. Barbaris nempe Persis, Aegyptiis, Assyriis Reges deorum loco culti et Deorum etiam nominibus quandoque vocati. Qua de re alibi, et exempla adhuc in priscis Nummorum aut Inscriptionum monumentis obvia. Citatur eam in rem, de Persarum nempe ritu, hic versus apud Tzetz. Chil. VII. 136. p. 127.

v. 158. δαίμων παλαιός. Sic δαίμων pro δυστυχία S. Theb. 967. Hic παλαιὸς δαίμων pro malo Genio seu Alastore, ut Agam. 1510. ὁ παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ.

v. 159. χρυσεοστόλμους δόμους. Choeph. 27. στολμοὶ πέπλων.

v. 160. εὐνατήριον. Εὐνατηρίοις Soph. Trachin. 935. Εὐναστήριον pro *sepulcro* Lycophr. p. 97. Σιδῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον.

v. 161. ἀμύσσει φροντίς. V. supr. V. 115. Choeph. v. 22.

v. 164. ἀντρέψῃ pro ἀνατρέψῃ. Sic ἀντροπαίῳ. S. c. Theb. 712., ἀντρέπων χαράν Soph. Antig. 1287.

v. 167. ἀνάνδρων. Infr. v. 289. ἄνανδρος.

v. 168. ἀχρημάτοισι — σθένος πάρα. Ch. 273. ἀποχρημάτοισι. — πάρα pro πάρεστι Eur. Iph. Taur. 1019. Agam. 1612.

v. 169. ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. Ἵππον πιαίνει δεσπότου ὀφθαλμός: Meurs. Specil. ad Thes. p. 148., Pindar. Od. VI. Ol. p. 47. ποθέω στρατιᾶς ὀφθαλμὸν ἐμᾶς, Adrastus de Amphiarao. Sic apud Persarum Reges alii Oculi, alii Aures Regis dicti. Quo respicit Aristot. Polit. L. III.

v. 152. προσπιτνῶ) προσπίτνω MS. R.
v. 154. πάντας) πάντες MS. R.
v. 160. εὐνατήριον) — στήριον MS. R.
v. 161. καί με) — μου MS. R.

c. XVI. ἐπεὶ καὶ νῦν ὀφθαλμοὺς πολλοὺς οἱ μόναρχοι ποιοῦσι αὐτῶν καὶ ὦτα καὶ χεῖρας καὶ πόδας. Qui locus opportunius infra adfertur ad v. 985. τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. Sup. v. 150. θεῶν ἴσον ὀφθαλμοῖς.

v. 171. γηραλέα πιστώματα. Sic supra v. 2. Eum. 214.

v. 176. νυκτέροις ὀνείρασι. Sept. c. Theb. 373.

v. 178. Ἰαόνων πέρσαι θέλων. Hinc supr. v. 68. ὁ περσέπτολις στρατός. Infr. 364. et 1026. — Ἰάονες de Ionibus Apoll. Rh. 1. v. 1076, v. Schol. Ἰάονες Barbaris Graeci apellati, sicut notant Aristoph. Acharn. p. 375., ubi Schol. Ἰάον. ἀντὶ τοῦ Ἀθῆναι· Ἴωνες γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ζούθου· ὡς βάρβαρος δὲ τοῦτο ἔφη. ὅτι πάντας τοὺς Ἕλληνας Ἰάονας οἱ βάρβαροι ἐκάλουν cet. Acharn. p. 376. ὅτι χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει. — Verte: *Atheniensium terram* (non *Graeciam.*)

v. 181. εὐείμονε. Artemidor. Oneirocrit. 11. c. 3. observat visum in somniis cum veste varia et purpurea solis sacrorum ministris conducere, aliis turbationes et periculum indicare: τοῖς δὲ λοιποῖς ταραχὰς καὶ κινδύνους μόνους cet. Ibid. barbaricam vestem gestare et ad barbaros tendere saepe moriturum illic praedicit, τοῖς δὲ λοιποῖς νόσον ἢ ἀπραγίαν δηλοῖ, ut hoc loco Xerxi et Persis. Ibid. 1. c. 59. ex urbe agitare equos seu bijis seu quadrigis vehi malum in somniis visum: τὸ δὲ ἐξελαύνειν πόλεως cet.

v. 182. πέπλοισι περσικοῖς ἠσκημένη. Eurip. Hecub. 734. οὐ γὰρ Ἀργείων πέπλοι. Aesch. Suppl. v. 242. οὐ γὰρ Ἀργολὶς ἐσθής, et antea τὸν ἀνέλληνα στόλον πέπλοις βαρβάροισι. — Theocrit. Idyll. a. v. 33. ἀσκετὰ πέπλῳ τε καὶ ἄμπυκι. Eurip. Ion. 326. εὖ γὰρ ἤσκησαι πέπλοις.

v. 183. δωρικοῖσιν. Hoc in genere pro Ἑλληνικοῖς dicitur. Alioquin Dorum amictus dictus graecus, qualis virginum Spartanarum γυμνομηρίδων, ut apud Euripidem in Hecuba.

v. 187. ἑλλάδα γαῖαν. Vid. sup. v. 2. et infr. v. 260.

v. 192. ἐπυργοῦτο. Mimnermus ap. Stobaeum Fl. Tit. CII. p. 423. ed. Gr. πυργοῦντες αὐτοὺς — *extollentes se.* Eurip. Troad. 608. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω. Heraclid. 294. δὶς τόσα πυργοῦν τῶν γινομένων. Troad. 844. Τροίαν ἐπύργωσας. Ion. Tragicus in Exc. H. Gr. p. 449. οὐ γὰρ λόγοις λέλαιπα πυργοῦται πόλις. Sic Empiricus adv. Mathematt. III. p. 69. A. Eurip. Med. v. 526. Orest. v. 1570.

v. 194. ἐσφάδαζε — ἐν τῇ δίφρον. Ἀσφάδαστος Agam.

v. 171. MS. R. πιστώματα.
v. 189. ἀλλήλησι) — λαισι MS. R.
v. 193. ἡνίαισι) — σιν MS. R.
v. 194. ἐν τῇ δίφρου) Ισ. ἔντη δίφρου Scal.

1302. Schol. Soph. Ai. 848. ἀσφαδάστῳ· καὶ παρ' Εὐριπίδῃ, Ὁ δ' ἐσφάθαζεν, οὐκ ἔχων ἀπαλλαγάς. Σφαδάζειν δὲ ἔλεγον τὸ σπᾶσθαι καὶ σφακελίζειν. Strab. 1. p. 24. ἕως ἂν κάμῃ σφαδάζον καὶ ὑποφεῦγον. Sophocl. Exc. H. Gr. p. 149. Σὺ δὲ σφαδάζεις πῶλος ὡς εὐφορβίᾳ. Athen. l. VII. p. 283. C. de delphino, ἀχρεῖος γίνεται καὶ σφαδάζων ἐπειδὰν φάγῃ. Plutarch. de Curios. p. 522. C. ἐξημμένος ὑπὸ τοῦ πάθους καὶ σφαδάζων. In M. Ant. p. 951. D. βοῶντος καὶ σφαδάζοντος. De Educand. Lib. p. 10. C. ἀγανακτοῦντας καὶ σφαδάζοντας. Philo in Fl. p. 967. D. ἐν ἀμηχάνοις δὲ καὶ ἀπόροις γεγονὼς ἐσφάδαζε: *trepidulent*, Interpr.

v. 198. σφέ pro αὐτὸν, infr. v. 902. S. C. Theb. 1035. Prom. v. 9.

v. 201. 2. καλλιῤῥόου Ἔψαυσα πηγῆς σὺν θυηπόλῳ χερὶ Harpocrat. in λουτροφόρος· ὅτι τὰ λουτρὰ ἐκόμιζον ἐκ τῆς — Ἐννεακρήνου καλουμένης κρήνης, πρότερον δὲ καλλιρόης. Thucyd. 11. τὸ δὲ πάλαι φανερῶν τῶν πηγῶν οὐσῶν, καλλιρόη ὠνομασμένη cet., vide Vales. ad Harpocrat. p. 49. — Agam. v. 270. θυηπολῆς. Apoll. Rh. I. 667. et IV. 70. Aristoph. Ran. Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι — ἐκ ποταμῶν δρόσον ἄρατε cet.

v. 203. ἀποτρόποισι δαίμοσι, ad averruncanda et depellenda mala. Sic in libro de Insomniis Hippocrat. p. 629. ed. in 8°, T. 1. diis tradit supplicandum, in prosperis quidem Soli, Jovi Coelesti, cet., in adversis vero τοῖσιν ἀποτροπαίοισιν καὶ Γῇ καὶ Ἥρωσιν, ἀποτρόπαια γενέσθαι τὰ χαλεπὰ πάντα. Sic infr. 217. αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν λαβεῖν et Choeph. 41. ἀπότροπον κακῶν. Pausan. de Sicyoniis, apud quos ἀποπρόπαιοι θεοί· παρὰ τούτοις δρῶσιν ὅσα Ἕλληνες ἐς ἀποτροπὴν κακῶν νομίζουσιν (II. XI. 2.) — Ἀπότροπος de Plutone Soph. Ai. v. 615. τὸν ἀπότροπον Ἀΐδηλον Ἅδαν. Schol. τὸν ἀπότροπον, ἀποτρόπαιον. Plut. de Isid. p. 370. C. τὰ δὲ Ἑλλήνων, πᾶσί που δῆλα, τὴν μὲν ἀγαθὴν Διὸς ὀλυμπίου μερίδα, τὴν δὲ ἀποτροπαίου Ἅδου πονουμένων. — Ἀποτρόπαιος de Apolline Eurip. Herc. Fur. 820. Ὦναξ παιὰν, ἀποτρόπαιος γένοιό μοι τῶν πημάτων.

v. 204. θέλουσα θῦσαι πέλανον, ὧν τέλη τάδε· πελάνῳ βασιλείῳ Agam. 96. Infr. 524. λαβοῦσα πέλανον. Eurip. Ion. 227. ἐθύσατε πέλανον. Sic ἀθύτων πελάνων Eurip. Hippol. 147., ubi Schol. πέλανοι τὰ εἰς θυσίαν πέμματα. Athenae. XIV. p. 660. A. Ὅμηρός τε τὸ ῥέξειν ἐπὶ τοῦ θύειν τάσσει, τὸ δὲ θύειν ἐπὶ τοῦ ψαιστὰ μεταδόρπια θυμιᾶν. Sic ἀκροθίνια θύη Eum. v. 837. de primitiis frugum, Eumenidibus libari solitis. — Nempe olim non victima solum aut incensa Diis oblata, sed liba seu placentae haud unius generis, quae πέμματα, πέλανοι, πλακοῦντες, πόπανα,

v. 201. v. καλλιῤῥόου) — λιρόου MS. R.
v. 203. βωμῷ) βωμὸν MS. R.

προθυμιάματα, ψαιστά iisdem dicta, ut ναστά apud Hesychium. Sic peculiares etiam Diis suis πέλανοι, ut ἀμφιφῶν placenta Dianae apud Athen. XIV. p. 643. A. Βασυνίας placenta et farina tritici aqua subnati cum melle Hecatae sacra, ibid. p. 645. B. Sic πόπανα placentae supra aram Aesculapii repositae Athenis apud Comicum in Pluto p. 71., ubi Schol. observat, in sacris gentilium ὅτι μὲν τὸν πέλανον ἐν τῷ πυρὶ ἔῤῥιπτον, τὰ δὲ πόπανα καὶ τοὺς πλακοῦντας καὶ τἆλλα ἐν μέρει τοῦ βωμοῦ ἐτίθεσαν. Schol. Eurip. Hippolyt. v. 147. πέλανοι τὰ εἰς θυσίαν πέμματα. Pemmata in Ὑακινθίοις Laconum — Didymus apud Athen. p. 139. D. Aristoph. Elect. p. 71. Ἐπεὶ δὲ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, πέλανος Ἡφαίστου φλογί. Recte itaque LXX. Gen. IV. v. 4. de Cainis sacrificio seu oblatione ἤνεγκε Καὶν ἀπὸ καρπῶν τῆς γῆς θυσίαν τῷ θεῷ. Unde Lud. Capp. in Not. Crit. ad hunc locum, quod existimavit θυσίαν cruentum sacrificium semper denotare, frustra praefert lectionem Vulgat. —, quod vox Hebraica מִנְחָה proprie notat oblationem ἀναίμακτον, quae et ipsa etiam prima et antiquissima vocis θύειν et θυσίαι significatio. Arcad. Grammaticus MSS. θύω τὸ θυμῶ, ὅθεν θύος. Sic ἀρεστήριον, πέμμα πρὸς θυσίαν Hesychius. Apoll. Rh. I. 1077. πανδήμοιο μύλης πελάνους ἐπαλετρεύουσιν. Schol. πέλανοι δὲ πέμματα ποιά. Ἀττικοὶ δὲ πᾶν τὸ πεπηγὸς οὕτω λέγουσι. Apud Soph. El. 637. θύματα ἔγκαρπα, incensa ex variis frugibus, et Eum. 837. ἀκροθίνια θύη, ubi θύειν pro *libare*, de qua prima vocis significatione Theocriti Scholia. Pausan. VIII. p. 456. et 457. docet a Cecrope Atheniensi vetitum in sacris Jovis Ὑπάτου immolata animalia πέμματα δὲ ἐπιχώρια ἐπὶ τοῦ βωμοῦ καθήγισεν, ἃ πελάνους καλοῦσιν ἔτι καὶ εἰς ἡμᾶς Ἀθηναῖοι. Artemidor. Oneirocr. V. p. 264. καὶ θύειν πέμματα ἀποτρόπαια τῷ θεῷ. Nempe surrexit Atossa, quo Graecorum more ad averruncandum malum in somniis visum manus ablueret et sacra faceret: Aristoph. Ran. p. 274. Ἀλλά μοι ἀμφίπολοι λύχνον ἅψατε cet., vid. Schol. Sic Circe post insomnia se abluit aqua marina apud Apoll. Rh. IV. 679. τῷ καὶ ἐπιπλομένης ἠοῦς νοτίδεσσι θαλάσσης Ἐρομένη πλοκάμους τε καὶ εἵματα φαιδρύνεσκε. — ὧν τέλη. Τέλη sacra, mysteria. Sic Sophocl. Trachin. 242. Eurip. ap. Stobae. ed. Gr. p. 391. Dinarch. adv. Demosth. p. 74. εἰ ἱερὰ πατρῷα ἐστὶν, εἰ τὰ τέλη τελεῖ. Eurip. ap. Athen. II. p. 40. D.

θεοῖσι μικρὰ θύοντας τέλη
τῶν βουθυτόντων ὄντας εὐσεβεστέρους.

Addit ibid. Athenae. καὶ σημαίνει ὧδε τὸ τέλος τὴν θυσίαν.

v. 207. μεθύστερον δὲ κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ. Agam. v. 435. Ch. 514. Soph. Trach. 723. Μεθυστέροις posteris S. c. Th. 587. — Prom. 856. κίρκοι πελείων cet. Κίρκος de velocissimo luporum genere Oppian. Κυνηγ. III. v. 303. πάντεσσι θοώτερος ὦκα λύκοισι τὸν μέροπες κίρκον τε καὶ ἅρπαγα κικλήσκουσι. Ex accipiruum

genere *Κίρκος* Apollini sacer; unde Homero Odyss. *O.* v. 525. *κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος.* De augurali columba Delphica Eurip. Ion. 1208. Schol. Apoll. Rh. I, 1049.

v. 208. 9. *χηλαῖς κάρα Τίλλονθ'.* Eur. Ion. l. l. *χηλαῖς παρεῖσα.* Soph. Antig. 1016. *καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς.* Schol. *ἐν χηλαῖσιν ἀντὶ τοῦ τοῖς ὄνυξι.* Vide Somnium Xanthiae servi de aquila clypeum Cleon. unguibus arripiente et sorsum ferente apud Aristoph. Vesp. p. 432. Scalig. Coni. in Verr. p. 153.

v. 213. *ὑπεύθυνος πόλει.* Infra v. 511. et 684. pro *κοινῷ.* Sic *Civitas* apud Caesarem; sic infra v. 511. *στένειν πόλιν Περσῶν* et Suppl. v. 707. *τὴν πόλιν κρατύνοι.* Schol. *τὴν πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὔξει.* Eurip. Androm. 1175. *Ὦ πόλ. Θεσσαλία.* Ibid. 1222. *οὐκέτι μοι πόλις, πόλις.* Hom. Il. *Π.* μ. 69. *Τρώων δὲ πόλις,* ad quem locum Schol. edita et MSS. *πόλις διχῶς λέγεται, ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκοδομημάτων καὶ τὸ κατοικούντων πλῆθος.*

v. 216. *θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἱκνουμένη.* nempe *supplicans.* Soph. Ai. 591. *καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι.* Oedip. Col. 279. *ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν.* Ibid. 1065. *καλῶν ἱκνοῦμαι.* — Choeph. 19. *προστροπή.* Eum. 721. *προστροπαῖς.* Eurip. Helen. 364. *ἀποτροπὰ κακῶν γένοιτο.* Supra v. 203. *ἀπότροποι δαίμονες.* Vers. seq. *ἀποτροπὴν λαβεῖν.* Ioseph. *Ἀρχ.* XIX. C. III. p. 672. G. *ἐπὶ ἀποτροπῇ τοῦ μέλλοντος χρόνου, ad securitatem futuri temporis.*

v. 220. *χοὰς — χέασθαι.* Sic Choeph. 85. *χέουσα — χοάς.* — *Αἰτοῦ τάδε.* *Αἰτεῖν* hic Attice cum duobus Accusativis. Sic Aeschines adv. Ctesiph. p. 34. ed. 8°. *γῆν καὶ ὕδωρ τοὺς Ἕλληνας αὐτῶν.* Agam. v. 1. *θεοὺς μὲν αἰτῶ τήνδ' ἀπαλλαγήν.* Aristoph. Ran. p. 235. *ὅστις σπογγιὰν ᾔτησά σε.* Sic *ἐξαιτεῖν* ap. Demosth. adv. Neaer. p. 535. B. *ὥς ἐγὼ ἐξῄτουν αὐτόν.* al.

v. 223. *γαίας κάτοχ'.* Infr. 427. *κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.* Soph. Trachin. 596. *ὕπνῳ κάτοχον.* Callim. Hymn. Apoll. v. 6. *κατοχῆες πυλάων.* — *Κατοχή* de vatum inspiratione seu commotione Sibyllae Iustin. M. *Παραιν.* p. 36. A. *πεπαῦσθαι τῆς κατοχῆς καὶ ἐπιπνοίας.* — Exod. XXVI, 17., ubi LXX *ἀγκωνίσκους* —, Symmachus habet *καταχεῖς.*

v. 226. *τῶνδ' ἐνυπνίων Κριτής.* Prom. 408. *κἄκρινα πρῶτος ἐξ ὀνειράτων.* Choeph. 35. *κριταὶ τῶνδ' ὀνειράτων.*

v. 228. *ἐφίεσαι.* Prom. 4. *σοὶ π. ἐφεῖτο.*

v. 232. *ἄνακτος ἡλίου φθινασμάτων.* *Ἄναξ* proprium Apollinis seu Solis attributum; vide a me notata ad Iuliani Caesares. Sophocl. Oed. Tyr. v. 144. *αἰδεῖσθ' ἄνακτος ἡλίου.* — *Τὸ δὲ ἐντεῦθεν φθίνειν ἡ ἡμέρα δοκεῖ. ὅθεν τὴν δύσιν Αἰσχύλος ἡλίου λέγει φθινάσματα:* Eustath. Iliad. *Θ.* p. 698. l. 25. Opponuntur *Ἡλίου πηγαί,*

v. 217. *βαβεῖν) τελεῖν* MS. R.

ut Prometh. 807. Sic Agam. 7. de occasu stellarum *ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν.* Infr. 367. *φέγγος ἡλίου κατέφθιτο.*

v. 233. *ἵμειρ᾽ ἐμὸς παῖς τ. θ. π.* Soph. Electr. 1058. *οὐδ᾽ ἦν σφόδρ᾽ ἱμείρουσα τυγχάνῃς· ἐπεὶ πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.* et Oedyp. Tyr. v. 59. *ἱμείροντες.* Schol. ad El. 1058. *ἱμείρομάι τὸ ἐπιθυμῶ, καὶ ἱμείρω ποιητικῶς τὸ αὐτό.*

v. 236. *ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά.* Cum duobus Accusat. *ἔρξας* Atticorum more. Callim. Hym. Del. 282. *τοῦτό με ῥέξας.*

v. 239. *τοξουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερός.* Vid. sup. ad v. 147 seqq., et v. 55. *τοξουλκῷ λήματι.*

v. 240. *ἔγχη σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί.* S. C. Theb. *σταδαῖος ἧσται.* Hinc *μάχη σταδία* dicta seu stataria, ubi cominus agebatur. Thucyd. IV. p. 279. C. *ἡ γὰρ μάχη οὐ σταδία ἦν,* et p. 281. D. *ἐν χερσὶν ἦν ἡ μάχη,* de tali pugna cominus commissa. Item l. VI. p. 460. A. *γενομένης δὲ ἐν χερσὶ τῆς μάχης.* Schol. *ἤτοι συνελθόντες ἐγγὺς καὶ ἐκ χερὸς μαχόμενοι.* Ioseph. Antiquit. III. C. II. p. 75. C. *κἂν χερσὶν ἦν ἡ μάχη.* Sic sagittarii et *Ἀσπιδοφόροι* opposite ap. Sophocl. Ai. v. 422. *ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὰ φρονεῖν* et 1144. *Μέγ᾽ ἄντι κομπάσειας ἀσπίδ᾽ εἰ λάβοις. Τ. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ᾽ ὡπλισμένῃ.* De pugna stataria *ἡ ξυσταδὸν μάχη* Thucyd. VII. p. 553. C. *τοιαύταις δὲ προσβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις.* Schol. *ξυσταδὸν, ἤγουν ἐκ τοῦ πλησίου.* Homer. Iliad. *N.* 5. *Μυσῶν τ᾽ ἀγχεμάχων.* Apollon. Rhod. I. v. 199. de utroque pugnando genere eminus iaculis et cominus gladio aut hasta *εὖ μὲν ἄκοντι Εὖ δὲ καὶ ἐν σταδίῃ δεδαημένος ἀντιφέρεσθαι.* Homer. Il. *O.* p. 280. *ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι Ἐσθλὸς δ᾽ ἐν σταδίῃ.* Unde etiam Athenienses dicti *μόνιμοι ὁπλῖται Statarii pedites*, et a Themistocle iuxta Platonem *ἀντὶ μονίμων ὁπλιτῶν ναυάτας καὶ θαλαττίους ἐποίησε.* Plutarch. in Themist. p. 113. E.; quo nomine idem reprehensus *ὡς ἄρα τὸ δόρυ καὶ τὴν ἀσπίδα τῶν πολιτῶν παραλύμενος.* Atheniensium itaque arma hasta et clypei, ut hoc loco Aeschyli. Plato in Men. p. 241. T. II. prima praemia deberi victoribus ad Marathonem, secunda, qui ad Salaminem et Artemisium pugnaverunt. Et p. 348., tertium ad Plataeas facinus. Festus dies aevo adhuc Plutarchi *ἕκτῃ ἱσταμένῃ βοηδρομιῶνος*; i. e. pugnae ad Marathonem: Plut. de Glor. Athen. p. 849. E. Idem in Philopoem. p. 360. E. de Philopoemene Achaeorum arma et bellandi rationem et pro cursoria statariam introducente, *μόνιμον καὶ βεβηκυῖαν ἀντὶ δρομικῆς καὶ πλαταστικῆς μάχην ἀσκεῖν.* Itidem de Achaeis antea qui brevia scuta et lanceas breviores gestarunt, *καὶ διὰ τοῦτο πλῆκται καὶ μάχιμοι πόῤῥωθεν ἦσαν ὑπὸ κουφότητος, προσμίξαντες δὲ πολεμίοις ἔλαττον εἶχον.* Idem in Theseo de Abantibus p. 2. F. *ὄντες πολεμικοὶ καὶ ἀγχέμαχοι καὶ μά-*

v. 237. *δόμοις*) *δόμων* MS. R.
v. 238. *αὐτοῖς*) om. MS. R.

λιστα δὴ πάντων εἰς χεῖρας ὠθεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις μεμαθηκότες, et Archilochi de iis vers. p. 3. A., non arcubus eos aut fundis multum uti in bello —

— ξιφέων δὲ πολύστονον ἔσσεται ἔργον
ταύτης γὰρ κεῖνοι δαήμονες εἰσὶ μάχης.

Idem in Sylla p. 470. B. — καὶ συναλλάξαντες ἐν χερσὶν ἦσαν τῶν πολεμίων. Aetolus Thyas tum iaculandi peritia tum in stataria pugna strenuus Hom. Il. O. p. 280. Idem de stataria Graecorum et Troianorum pugna Il. O. p. 289. Οὐδ' ἄρα τοίγε cet. Eurip. Hercul. Fur. v. 158. ubi Lycus contemtim de Hercule ὃς οὔποτ' ἀσπίδ' ἔσχε πρὸς λαιᾷ χερὶ cet.

v. 241. Ποιμάνωρ. Eum. 91. ποιμαίνων.

v. 242. οὔ τινος δοῦλοι κέκληνται φωτός. De Atheniens. regimine populari etiam sub regibus vide Eurip. Suppl. 404 sqq.

οὐ γὰρ ἄρχεται
Ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις
Δῆμός τ' ἀνάσσει.

v. 244. Ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν. De pugna Marathonia, quo profligatus Darius, vide quae Aristoph. ea de re tradit in laudem Atheniensium p. 508. Vesp.

ἡνίκ' ἦλθεν ὁ βάρβαρος
τῷ καπνῷ τύφων ἅπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρπολῶν
Mox: Ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάροισι πανταχοῦ καὶ νῦν ἔτι
Μηδὲν Ἀττικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικώτερον.

Vide infr. v. 475. οὓς πρόσθε Μαραθὼν βαρβάρων ἀπώλεσεν. Xerxis in Graeciam expeditio decimo anno post pugnam Marathoniam Thucyd. I. p. 13. B. Aristot. Rhetor. II. p. 100. Athenienses rite laudari non posse — εἰ μὴ ἔχοιμεν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν ἢ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. Unde solemnis Atheniensium iactantia: Aristoph. Equit. p. 335. Σὲ γάρ, ὃς Μήδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας ἐν Μαραθῶνι, καὶ νικήσας cet. Ibid. p. 361. τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ 'ν Μαραθῶνι τροπαίου: Schol. μόνον τούτου μέμνηται ὅτι τὰ μὲν ἄλλα κατορθώματα κοινῇ πᾶσα ἡ Ἑλλὰς ἐποίησεν κατὰ τῶν Βαρβάρων, τὰ δ' ἐν Μαραθῶνι μόνοι Ἀθηναῖοι. Hinc iuramentum Athenis: *per Marathonem.* Eupolis in Exc. H. Gr. p. 507. οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην. Aristoph. Nub. p. 179. Ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡ 'μὴ παίδευσις ἔθρεψεν. De iureiurando Athenis *Per Marathonem* cet. Cyrill. adv. Iul. X. p. 336. D. ὥστε καὶ ὅρκιον γίνεσθαι τὸ χρῆμά τισιν· οὐ γὰρ ἔφασκον, μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων· οὐδὲ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι cet., quae male expressit Interpres.

v. 246. νεμερτῆ λόγον. Apoll. Rh. IV. 258. νεμερτής.

v. 247. δράμημα φωτὸς περσικόν. Infr. 1077. de Persis ἁβροβάται. Hic intelligitur δράμημα equestre Persis ἀγγαρήϊον dictum, de quo Herodotus. Vid. Not. infra. Agam. 290. ἀγγάρου πυρός. Ipsi nuntii ἄγγαροι, de quibus Iosephus et alii.

v. 249. γῆς -᾽Ασιάδος. Infr. 549. γαῖ ᾽Ασιάς. Supr. 58. 270. Cf. 647. al. Agatho apud Aristoph. Θεσμοφ. p. 772. κρούματά τ᾽ Ἀσιάδος.

v. 254. 55. ἀναπτύξαι. Infr. 294. — βαρβάρων. Nota Persas aut Persarum exercitum βαρβάρων hic a Persa designari. Ita adhuc infra v. 337. βαρβάροις cet.

v. 257. νεόκοτα καὶ δάϊα. Sept. c. Theb. 809. Ad hunc certe locum respexisse videtur Schol. ad Soph. Ai. v. 799. ὦ δάϊα Τεκμήσσα: Schol. ὦ δύστηνε, ὦ πεπολεμημένη καὶ ἄθλια· ἀπρεπὲς γὰρ αὐτὴν πολεμίαν ἀποκαλεῖν· καὶ Αἰσχύλος ἀντὶ τοῦ ἄθλια κέχρηται τῇ λέξει. Sic infr. v. 281. Πέρσαις δαΐοις, ut Interpres, *pugnacibus*. Sic Suppl. 1071. γάμον δυσάνορα, δάϊον, ubi itidem male interpres δάϊον *hostilem* vertit. Alias δάϊος pro vehemente et velocissimo: Aristoph. Nub. p. 145. Νεφελᾶν στρεπταίγλαν δάϊον ὁρμάν. Schol. δάϊον ὁρμὰν, τουτέστιν ταχυτάτην. Id. Ran. p. 254. ἐπί τε δαΐαν ὁδόν: Schol. ἀγωνιστικὴν, ἔμπειρον. — mox, ἢ ἀντὶ τοῦ φιλόνεικον.

v. 258. 59. διαίγεσθε. Infr. v. 1042. δίαιγε. — ἄχος κλύοντες c. Accus. Sic infr. v. 266. 283.

v. 260. διαπεπραγμένα: *peracta*. Immo *vastata*, *neci data*. Sic Choëph. v. 880. διαπεπραγμένῳ, Schol. σφαγέντι. Immo hoc dramate infra v. 516, διαπεπραγμένον στρατοῦ. Vide quae ibi noto.

v. 266. λόγους ἄλλων κλύων. Cum Accus. infr. 283.; cum Dat. Choëph. 152.

v. 270. ἀπ᾽ ἀσίδος-αἶαν ἑλλάδα. Supr. v. 2. ἑλλάδ᾽ ἐς αἶαν. Cf. v. 27. Suppl. v. 556. ᾽Ασίδος αἴας.

v. 273. πρόσχωρος τόπος. Demosthen. adv. M. p. 668. A. ἐθαυμάζετο καὶ ὑπὸ τῶν προσχώρων. Soph. Oed. Col. 506. κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; Ibid. v. 1118. δεινός γ᾽ ὁ προσχώρων Ἄρης. Schol. προσχώρων, τῶν ἐπιχωρίων. Soph. Phil. v. 978. καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις. Xenoph. ᾽Αναβ. V. p. 350. C. θυσίαν ἐποίει τῷ θεῷ καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ πρόσχωροι ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. Ad Salaminem ναυμαχία et Carthaginiensium in Sicilia pugna eodem tempore commissa, quae ad eundem plane non spectabant finem. Aristot. C. XXIII. de Poet. Pindar. Od. V. Isthm. p. 466. in honorem victoris cuiusdam Aeginetae πόλις Αἴαντος ὀρθωθεῖσα ναύταις cet. de pugna ad Salaminem ubi Aeginetarum classis strenue se gessit. Σαλαμῖνος μελισσοτρόφου Eurip. Troad. V. 794. Σαλαμῖν᾽ ἱεράν. Ibid. 1096. de victoria navali ad Salamina, unde Platonis iudicium l. IV. de legg. p. 707. C., qui Graecorum salutis initium non eidem sed terrestribus proeliis ad Marathonem et Pla-

v. 260. ἐστ᾽) ἐστὶν MS. R.
v. 268. ᾽Οττοττοτοῖ) ᾽Οττοτοῖ MS. R.
v. 274. ᾽Οττοττοτοῖ) ᾽Οτο το τοὶ MS. R.

taeas tribuit. At idem Plato in Menexeno p. 241. praeclarius de hac victoria ad Salaminem iudicat, quae metum et terrorem de invicta virtute et potentia Persarum mari et navali apparatu prima sustulit: τοῦτο δὴ ἄξιον ἐπαινεῖν τῶν ἀνδρῶν τῶν τότε ναυμαχησάντων, ὅτι τὸν ἐχόμενον φόβον διέλυσαν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔπαυσαν φοβουμένους πλῆθος νηῶν τε καὶ ἀνδρῶν, et paulo ante ναυσὶ δὲ ἦν ἔτι ἄδηλον· καὶ δόξαν εἶχον Πέρσαι ἄμαχοι εἶναι κατὰ θάλατταν καὶ πλήθει καὶ πλούτῳ καὶ τέχνῃ καὶ ῥώμῃ. Nihil Atheniensium facto relictis Athenis ad Salamina profectorum gloriosius habitum. Hinc Lycurg. in Leocrat. p. 143. de hoc facto, quod male profugos a patria Leocrates tuebatur, καὶ οὕτως ἐστὶν ἀνόητος καὶ παντάπασιν ὑμῶν καταπεφρονηκὼς ὥστε τὸ κάλλιστον τῶν ἔργων πρὸς τὸ αἴσχιστον συμβαλεῖν ἠξίωσε cet. —; οὐ γὰρ τὴν πόλιν ἐξέλιπον, ἀλλὰ τὸν τόπον μετήλλαξαν, πρὸς τὸν ἐπιόντα κίνδυνον καλῶς βουλευσάμενοι. Athenienses in Salamine a Lacedaem., Corinth., Aeginetis derelicti. Aristoph. Equit. p. 335. κᾆτα καθίζε μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι. Schol. ἔνθα καὶ πέτρα Εἰρεσία οὕτω καλουμένη, ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα τῆς Ἀττικῆς· — κεῖται δὲ ἡ Σαλαμὶς ὀλίγον πρὸ τῆς Σαλαμῖνος, πόλεως ἱερᾶς Δήμητρος καὶ Κόρης.

v. 278. οὐδὲν γὰρ ἤρκει τόξα, quibus excellunt Persae. Hinc supra v. 238. mater Darii πότερα γὰρ τὸ τοξουλκὸς αἰχμή.

v. 280. Ἴυζ' ἄποτμον βοάν. Ἰύζει, κραυγάζει, βοᾷ, φωνεῖ Hesych. Unde ἰυγμός, *clamor*, Eurip. Heracl. 127. et Ch. 23. διογμοῖσι, ubi δι' ἰυγμοῖσι leg. Canter. Aurat. — Theocrit. Idyll. H. v. 30. ἰύκτα Μέναλκας. Schol. ὁ συρικτὴς ὁ λιγύφθογγος· τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ἰύκτης. Καλλίμαχος ἴυζων δ' ἀν' ὄρος cet.; ἰύκτης δὲ παρὰ τὸ ἰύζω, ἰύξω. Δωρικὴ δέ ἐστιν ἡ κλῆσις· ἤγουν ἰυκτὰ ἀντὶ τοῦ ἰύκτης cet.; ἰύξειν δὲ τὸ λιγυφωνεῖν. Eundem Callimachi locum tangit Etymol. M. in voce ἰάλεμος.

v. 284. κλύειν c. Accus. Sic infr. v. 331. et supr. 259.

v. 288. 89. ἔκτισαν εὔνιδας ἠδ' ἀνάνδρους. Κτίζειν pro ποιεῖν saepe apud Aeschylum: Ch. 488. Eum. 717. Suppl. 442, 663, 146. Sic Prom. 814. κτίσαι pro οἰκίσαι ut κτίσαι ἀποικίαν. Sic κτίσαι pro ποιεῖν ap. Soph. Oed. C. 747. ταῖς δ' ἔκτισας ἀγυιαῖς et Trachin. 91, et 915. χεὶρ γυναικεία κτίσαι. — Εὔνιδας Ch. 244. γέννας εὔνιν αἰετοῦ πατρός, cll. v. 792. Eur. Iph. A. 1355. Apoll. Rh. IV. 501. Εὖνις *orbus*, quo sensu οὔνιος ibidem Hesychio, οὔνιος εὖνις, et quam vocem οὔνιος reponendam putat Sam. Petit. in Galen. Praefat. Hippocrat. ὁ μὲν οὔνιος, ἐμὸς δὲ οὗτος ἀδελφός. Vide Miscell. I. p. 10. Eurip. Orest. 930. ἀνδρῶν εὐνίδας λαβόμενοι, ubi εὐνίδας *thalamos* reddit Interpres. Idem Iphig. Aul. 807. οἱ δὲ ἔχοντες εὐνίδας *habentes uxores*. Ibidem 1335. εὐνὴν pro uxore. Sic ὁμευνίδες Lycophr p. 67. θρήνοισι τοῖς ὁμευνίδων.

v. 289. ἠδ') ὡδ' Aur.

Item εὖνις uxor apud Soph. Trachin. v. 572. εὖνις ἰσπόμην: cll. v. III. ἐνθυμίοις εὐναῖς τ' ἀνανδρώτοις τρύχεσθαι. — Ἀνάνδρους. Eurip. Hel. 289. θυγάτηρ ἄνανδρος. Cycl. 305. ἀλόχους τ' ἀνάνδρους. Androm. 347. ἄνανδρον ἐν δόμοις χήραν καθέξεις. Medea, 436. τᾶς ἀνάνδρου κοίτας. — Ἄνανδρος quandoque pro ἀσθενής, *ignavus*. Joseph. Ἀρχ. VI. CXIV. p. 192. F. μήτ' ἐν ταῖς πρὸς τοὺς πολεμίους ἀγῶσιν ἄνανδρος. Sic etiam Agatho in Exc. H. Gr. p. 445. Eurip. Hel. 814. ἄνανδρ' ἄρ' ὦπας. Ἀνανδρεία de impotentia ad Venerem Hippocr. de aer. aqu. loc. ἐνδύονται στολὴν γυναικείην καταγνόντες ἑωυτέων ἀνανδρείην de Scythis, et ibidem fin. pag. ἀνανδρωθῆναι, *virilitate privari*. Contra ἄνανδρος de vidua Plat. legg. XI. p. 930. B. νεωτέρα δ' ἂν δοκῇ τοῦ δέοντος εἶναι-ἄνανδρος. Idem p. 937. de muliere quadragenaria ἐὰν ἄνανδρος ᾖ, Serr. male: *dummodo maritum non haberet*; v., *si vidua sit*. Ἄνανδρος tam de vidua, ut hoc loco, quam de puella innupta, ut apud Eurip. Hippol. 546. cet. ἄζυγα λέκτρων Ἄνανδρον τὸ πρὶν ἄνυμφον, nempe cui opponitur quod in Orest. v. 559. de nubente εἰς ἀνδρὸς ᾔει λέκτρα.

v. 297. ἀρχελείων-σκηπτουχίᾳ. Eustath. Iliad. *Β*. p. 264. Πηνέλεως Ἀττικῶς cet. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ Ἀρχέλεως ἐν Τραχινίαις. Quaerendus locus in Trachiniis Sophoclis. — Σκηπτουχίας Lycophr. p. 22.

De Xerxis exercitu Aristid. de IV viris p. 297. T. III. ἦν δὲ πλήρης ἡ μὲν θάλαττα νεῶν, ἡ δὲ γῆ πεζῶν· ὁ δὲ ἀὴρ βελῶν. Classis Xerxis praefectus seu ναύαρχος Ἀριαμένης fortissimus et iustissimus e fratribus Regis: Plutarch. in Themist. p. 119. D.

v. 301. 2. μελαγχίμου. Φάρεσι μελαγχίμοις Ch. 9. Βραβεύς. Sic apud Lycophr. p. 26. τῆς θ' Ἡλίου θυγατρὸς ἰχναίας βραβεύς. Agam. 238. φιλόμαχοι βραβῆς. Eurip. Med. 274. ὡς ἐγὼ βραβεὺς λόγου. — Id. Rhes. 961. γαίας εἰς μελαγχεῖμον πέδον. Apoll. Rhod. IV. v. 1507. μελάγχιμον ἰόν. Aeschyl. in Κρησσ. ap. Athen. l. II. λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις.

v. 307. θαλασσόπληκτον. Prom. 466. Eurip. Hec. v. 782.

v. 309. πελειοθρέμμονα. Salaminam insulam columbis feracem indicat quod de Cypro insula in qua altera Salamis, cuius metropolis Salamis Attica infra dicitur v. 895. Aristoph. apud Athen. XIV. p. 655. B. ἐν Ἀθήναις δὲ γλαῦκας, ἡ Κύπρος δ' ἔχει πελείας. Eurip. Troad. 794. μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος. Sic Homerum citat Strabo abundantem columbis Thisben vocantem πολυτρήρωνα μὲν τὴν Θίσβην λέγοντα Strab. I. p. 16. B.

v. 310. Κύρισσον. Gregor. N. Ep. LX. p. 817. D. καὶ οὕτω πράττοντα κυρίττειν καὶ κυρίττεσθαι. Hesych. κυρίξειν ἢ κυρίτ-

v. 301. τὸ λευκ. cet. om. MS. R.
v. 304. Δαδάκης) Δαρδ — MS. R.

τειν κέρασι μάχεσθαι, ubi pro κυρίξειν Gug. em. κυρίζειν. At non opus. Ita enim legitur in versu veteris poetae apud Hephaestion. p. 44. ὁ ταῦρος δ᾽ ἔοικεν κυρίξειν τιν᾽ ἀρχήν.

v. 311. πηγαῖς τε Νείλου αἰγυπτίου. Prom. 807. οἳ πρὸς Ἡλίου ναίουσι πηγαῖς cet. Eustath. Od. 4. p. 1500. lin. 6. διὸ καὶ ὁ Βυζάντιος ποιητὴς Παρμένων ἐπικαλούμενος αὐτὸν, Αἰγύπτιε Ζεῦ, φησι, Νεῖλε cet.

v. 314. μυριόνταρχος. Sic ἑκατοντακάρηνον Prom. 353., ut ἑκατόνταρχος et ἑκατοντάχειρ, nempe τα inserto post μύριον et ἕκατον: vide C. in Hellenism. p. 54.

v. 315. ἵππου μελαίνης. Eurip. Phoen. 3. de quadrigis Solis θοαῖς ἵπποισιν εἱλίσσων φλόγα. Schol. ἔθος δὲ τοῖς ποιηταῖς θηλυκῶς λέγειν τὰς ἵππους· Σώφρονι, τὰν ἵππον.

v. 319. μέτοικος. Eurip. Heracl. 1033. Μέτοικος ἀεὶ κείσομαι κατὰ χθονός. Soph. Oed. Col. 988. μέτοικος τῆςδε χώρας. Schol. μετοίκους δὲ καλοῦσι τοὺς ἀπ᾽ ἑτέρας χώρας μεταβαίνοντας καὶ κατοικοῦντας ἐν ἑτέραις. Aesch. Eum. μετοικίαν v. 1021. In μετοίκοις seu Athenarum inquilinis magnum urbis proventum situm docet Xenophon περὶ προσόδων p. 921. B. εἰ δὲ πρὸς τοῖς αὐτοφύεσσιν ἀγαθοῖς πρῶτον μὲν τῶν μετοίκων ἐπιμέλεια γένοιτο. αὕτη γὰρ ἡ πρόσοδος τῶν καλλίστων ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, ἐπείπερ αὐτοὺς τρέφοντες καὶ πολλὰ ὠφελοῦντες τὰς πόλεις, οὐ λαμβάνουσι μισθὸν, ἀλλὰ μετοίκιον προσφέρουσιν. Ibidem mox multos Athenis μετοίκους e barbaris, Phrygibus, Lydis, Syris occurrere, ὥσπερ νῦν Λυδοὶ καὶ Φρύγες καὶ Σύροι, καὶ ἄλλοι, παντοδαποὶ βάρβαροι, πολλοὶ γὰρ τοιοῦτοι τῶν μετοίκων. Coniuncti quandoque ξένος et μέτοικος. Soph. Oed. Tyr. 460. ξένος λόγῳ μέτοικος. Arist. Equit. p. 807. κατὰ ξένον μετοίκου. Aeschin. adv. Timarch. p. 297. circa finem εἰς τοὺς ξένους καὶ μετοίκους τράπεσθαι κελεύω. — Μέτοικοι Athenis ἀπὸ τῶν λειτουργίων non immunes. Demosth. adv. Lept. εἰσὶ γὰρ δήπου παρ᾽ ἡμῖν αἵτε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαί. Sic μετοικικὴ συμμορία ap. Poll. VIII. c. XIII. p. 412. lin. 14. καὶ τὸ παρ᾽ Ὑπερίδῃ μετοικικῆς συμμορίας. Μετοίκιον seu tributum annuum quod pendebant Athenis οἱ μέτοικοι. Ab eo quandoque immunes ob merita. Demosth. adv. Aristocrat. p. 458. C. τῆς ἀτελείας ἠξιωκέναι τῆς τοῦ μετοικίου. Hinc Pollux I. VIII. c. XIV. p. 414 et 415. ὁ μέτοικος τελεῖν ὑποτελὴς πᾶς ὅτῳ μὴ ἀτελὲς ὑπῆρξεν ἐκ δωρεᾶς. Harpocrat. in ἰσοτελὴς, πολλάκις τιμή τις διδομένη τοῖς ἀξίοις φανεῖσι τῶν μετοίκων, καθ᾽ ἣν καὶ ἡ τοῦ μετοικίου ἄφεσις. Plat. in Menexeno p. 24. Antea enim invicta mari Persarum potentia videbatur, iuxta Platonem in Menex. De μετοικίῳ Plutarchus in vita Lycurgi Rhetoris καὶ πρὸς τὸ μετοίκιον αὐτὸν ἀπάγοντας,

v. 314. Μάταλλος) Μετ — MS. R,
v. 318. Ἀρτάμης) — βης MS. R.
v. 319. μέτοικος) ἔποικος MS. R.

i. e. ad locum ubi *μετοίκιον* deferri solitum. Disceptatum de *μετοίκοις* apud Polemarchum Demosth. adv. Steph. p. 622. B.

v. 332. *λιγέα κωκύματα.* Soph. Ai. p. 322. *ὀξέων κωκυμάτων.*

v. 336. *μάχην συνάψαι.* Infr. 734. *συνάπτεται.* Eurip. Rhes. 428. *συνῆψε πόλεμον.* it. Hel. v. 55. Alc. 502. Bacch. 52. *συνάψω Μαινάσι στρατηλατῶν.* Heraclid. 808. *μάχη συνάψας* et v. 831. *καὶ συνῆψαν ἀλλήλοις μάχην.* Anacr. Od. XVIII. *σύναπτε κούρας*, ubi Fabr. fil. vocem male vertit.

v. 340. *ἔκκριτος.* Hesych. *ἔκκριττον, ἐπίλεκτον.* leg. *ἔκκριτον.* Eur. Hecub. 267. *χρή τιν' ἔκκριτον θανεῖν.* Soph. Ai. 1322. *ἔκκριτον δέ νιν.* Eur. Hec. 515. *λεκτοί τ' Ἀχαιῶν ἔκκριτοι νεανίαι.* *Ἐκκρίνεσθαι* ordine moveri et reiici, unde *ἐκκρίνεσθαι* et *ἔκκρισις* de reiectione ab agonibus sacris athletarum Artemidor. l. c. 61. p. 52. *ἐγκρίνεσθαι δὲ δοκεῖ πᾶσι κακόν· ἀθληταῖς δὲ πᾶσι μὲν οὐκ ἐπίσημον διὰ τὴν τῆς ἐκκρίσεως ἡλικίαν· ἀνδράσι δὲ ἄπρακτον· παιδικὴ γὰρ ἡ ἔκκρισις.* Mox *οἶδα δέ τινα, ὃς ἔδοξεν Ὀλυμπιάσιν ἐκκρίνεσθαι καὶ εἰς μέταλλον κατεκρίθη διὰ τὸ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος μὴ μετεῖναι αὐτῷ.* Contra *ἐγκρίνεσθαι* *recipi ad agones*, vide Casaub. Anim. ad Athen. p. 433. *Ἔκκριτος* *selectus* in bonam partem vulgo. Sic Themist. Orat. XXXI. p. 355. B. *οὐ μηδὲ εἰσιτητὸν οὐδενὶ πλὴν τῶν ἐκκρίτων.*

v. 340. *Ξέρξῃ γὰρ* cet. Citantur hi 3 versus apud Plutarch. in Themistocl. p. 119. B., qui inde numerum navium in classe Xerxis, ut idonei auctoris testimonio, ibidem firmat. In versu 341. pro *Ὧν ἦγε πλῆθος* apud Plutarch. *Νεῶν τὸ πλῆθος.* Demosth. *περ. Συμμ.* p. 76. A. de numero navium in hoc bello Graecorum 300, e quibus 100 Atheniensium triremes, Persarum mille: *οἶδε μέν γε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεχόμεθα ἡμεῖς* cet.

v. 346. *τάλαντα βρίσας.* Suppl. 829. *ζυγὸν ταλάντου* Lycophr. p. 52. *Σκεθρῷ ταλάντῳ τρυτάνης ἠρτημένον.* Aristoph. ap. Stobae. p. 499. ed. Gr. *τοῦ ταλάντου τὸ ῥέπον* et Theogn. ap. Stob. p. 387. *τάλαντον ἐπιῤῥέπει.* De voce *ταλάντου* vide Porphyr. Schol. MSS. ad Homer. Il. *Η.* v. 264.

v. 348. *Ἔστ' ἄρ' Ἀθηνῶν.* De Atheniensium fortitudine et victoriis terra marique Aristoph. Equit. p. 322.

> *οἵ τινες πέζαις μάχαισιν, ἔν τε ναυφράκτῳ στρατῷ*
> *πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν.*

Nulla hic Themistoclis mentio, sed Atheniensium aut Graecorum in genere, in descriptione huius navalis proelii ad Salaminem, unde

v. 321. *νωμῶν*) *νόμ* — MS. R.
v. 322. *Σεισάμης ὁ*) *Σι* — *θ' ὁ* MS. R.
v. 327. *ἄπαρχος*) *ἀρχὸς* MS. R.
v. 334. *πόσον δή*) *ποσόνδε* Scal.
v. 336. *ἐμβολαῖς*) Sic MS. R.
v. 337. *ἄν*) *ἦν* MS. R.
v. 348. *Ἔστ'*) *Ἔτ'* MS. R.

firmatur quod observat Demosthenes in Aristocrat. p. 456. C. οὐδ' ἐστὶν οὐδεὶς ὅςτις ἂν εἴποι τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν, Θεμιστοκλέους, ἀλλ' Ἀθηναίων οὐδ' ἐν Μαραθῶνι μάχην Μιλτιάδου ἀλλὰ τῆς πόλεως. Νῦν δὲ πολλοὶ τοῦτο λέγουσιν cet. Demosth. περ. Συνταξ. p. 70. B. ἐκεῖνοι (prisci Athenienses) Θεμιστοκλέα τὸν τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν στρατηγήσαντα καὶ Μιλτιάδην τὸν ἡγούμενον ἐν Μαραθῶνι καὶ πολλοὺς ἄλλους οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς ἀγαθὰ εἰργασμένους, μὰ Δί', οὐ χαλκοῦς ἵστασαν, οὐδ' ὑπερηγάπουν, ἀλλ' ὡς οὐδὲν αὐτῶν κρείττους ὄντας οὐχ ὑπερτίμων. Apud Thucydidem in Oratione Atheniensium Legatorum apud Lacedaemonios laus victoriae ad Salaminem partim numero navium Atticarum, partim prudentiae et fortitudini Themistoclis, partim (promtitati (?) et) alacritati Atheniensium tribuunt. Aristoph. Equit. p. 337. Cleon ibid. πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον πεποιηκότα πλείονα χρηστά, Νὴ τὴν Δήμητρα, Θεμιστοκλέους πολλῷ περὶ τὴν πόλιν ἤδη· — σὺ Θεμιστοκλεῖ ἀντιφερίζεις, ὃς ἐποίησε τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν cet. Aeschin. in Ctesiph. p. 48. b. ed. 8°. Miltiadis nomen non adscriptum inscriptioni in foro de Marathonia pugna, id non concedente populo: ἐνταῦθα ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται· τίς οὖν ὁ στρατηγός; οὑτωσὶ μὲν ἐρωτηθέντες ἅπαντες ἀποκρίναισθε ἂν ὅτι Μιλτιάδης· ἐκεῖ δὲ οὐκ ἐπιγέγραπται· πῶς; οὐκ ᾔτησε τὴν δωρεὰν ταύτην; ᾔτησεν, ἀλλ' ὁ δῆμος οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ὀνόματος συνεχώρησεν αὐτῷ πρώτῳ γραφῆναι παρακαλοῦντι τοὺς στρατιώτας. In memoriam expugnati ad Strymonem fl. Eionis oppidi Epigrammata Athenis inscripta, suppresso tamen Cimonis ducis nomine: Plutarch. Cimon. 483. A. ταῦτα καίπερ οὐδαμοῦ τὸ Κίμωνος ὄνομα δηλοῦντα τιμῆς ὑπερβολὴν ἔχειν ἐδόκει τοῖς τότε ἀνθρώποις· οὔτε γὰρ Θεμιστοκλῆς τοιούτου τινὸς οὔτε Μιλτιάδης ἔτυχεν. Sic indignati Graeci quod parta ad Plataeas victoria duces sibi Pausanias Rex Laced. singulari epigrammate declarasset et quo nomine Plataeenses erasis versiculis inscribere cogant urbes, quae rebus gestis interfuerunt Demosth. adv. Neaer. p. 531. A. A Lacedaemoniis vitio versum Pausaniae Regi, quod praeter patria instituta tripodi Delphico devictorum Persarum laudem sibi nominatim tribuebat ac deleto illius nomine adscripserunt nomina urbium, quae coniunctis copiis Persas profligarunt: etiam Thucyd. I. p. 86. B. Sic de Thebanis Pelopidas apud Plutarchum in Pelopid. p. 291.: Meneclidae Thebani decretum, quo Charonis nomen *inscriberetur tabula* equestre Thebanorum proelium ad Plataeas depingente, ideo παρανόμων redarguit Pelopidas, ὅτι Θηβαίοις οὐ πάτριον ἦν ἰδίᾳ κατ' ἄνδρα τιμᾶν, ἀλλὰ τὸ πατρίδα κοινῶς τὸ τῆς νίκης ὄνομα σώζειν.

Ad Salamina pugnatum vigesimo mensis Boedromionis: Plutarch. in Camill. Gr. fol. p. 99. ἐν δὲ Σαλαμῖνι περὶ τὰς εἰκάδας, ὡς ἡμῖν ἐν τῷ περὶ ἡμερῶν ἀποδέδεικται. Aristot. Θαυμ. ἀκουσμ. II. Δ. c. ς. p. 219. διά τι οὐ χαίρομεν cet. — ἀλλ' ὅτι Ὀλυμπίᾳ ἐνικῶμεν, καὶ

περὶ τῆς ναυμαχίας ἐν Σαλαμῖνι χαίρομεν καὶ μεμνημένοι καὶ ἐλπίζοντες τοιαῦτα. Victoria navalis Graecis reportata ἀνδρείᾳ μὲν καὶ προθυμίᾳ κοινῇ τῶν ναυμαχησάντων γνώμῃ δὲ καὶ δεινότητι Θεμιστοκλέους: Plutarch. in Themistocl. p. 119 fine. Themistocles Miltiade tanto superior, quanto Darium Xerxes omni apparatu vicit Aristid. de IV vir. p. 293. T. III. 12. quod non Regis praefectum, sed ipsum Regem vicit: ibid. 13., non fortitudine solum sed prudentia res gesta ad Salaminem p. 294. 295.

v. 350. *συμβολῆς* Aristoph. Acharn. p. 427. ἐγὼ τῆς ἐν μάχῃ Νῦν ξυμβολῆς βαρείας, ubi ξυμβολὴ de conflictu, mox de convivio: τοῖς χουσὶ γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττετο. Schol. λέγεται γὰρ συμβολὴ καὶ ἐπὶ δείπνου τοῦ ἐκ κοινοῦ ἐπιτελουμένου.

v. 354. *ἀλάστωρ ἢ κακὸς δαίμων.* Suppl. 420. ἀλάστορα, item Eum. 236. et Agam. 1510. παλαιὸς δριμὺς ἀλάστωρ. Soph. Oed. Col. 822. Χώρας ἀλάστωρ οὔμος ἐνναίων ἀεί. Eurip. Phoeniss. 1550. ad Oedipum σὸς ἀλάστωρ ξίφεσι βρίθων. Med. 1059. Μὰ τοὺς παρ' ᾅδην νερτέρους ἀλάστορας, Schol. ἀλάστορας, οὓς οὐκ ἔστι λαθεῖν.

v. 355. *ἀνὴρ γὰρ Ἕλλην.* Plutarchus in Themistocle p. 118. hunc astum tangit, cuius auctorem docet Thucydidem eumque non usum opera non Graeci quidem, sed Sicini cuiusdam Persae genere captivi et liberorum eius paedagogi: ἦν δὲ τῷ γένει Πέρσης ὁ Σίκινος αἰχμάλωτος cet.

v. 365. *τέμενος αἰθέρος.* Coelum passim Templi notione apud poetas: *summi templa Tonantis.*

v. 366. *νεῶν στίφος.* Sup. v. 20. πελέμου στίφος.

v. 367. *ἔκπλους — πόρους ἁλιρρόθους.* Infr. 385. κουφαῖον ἔκπλουν. Thucyd. I. p. 42. ἔκπλουν ποιεῖται, λαθὼν τὴν φυλακήν. — Πόροι ἁλίρροθοι Soph. Ai. 414.

v. 368. *κύκλῳ νῆσον Αἴαντος.* Infr. 418. κύκλῳ πέριξ ἔθεινον et v. 458. κυκλοῦντες πᾶσαν νῆσον. — Inf. 593. Αἴαντος — νᾶσος.

v. 370. *δρασμὸν* Eurip. Orest. 1376. βαρβάροισι δρασμοῖς.

v. 376. *τροποῦτο κώπην*, proprium de hac re verbum, τροποὶ enim loca quibus remi transtris alligantur, unde τροπώσασθαι Hesychio, τὸ τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν δῆσαι τῷ τροπωτῆρι, unde τροπώμενοι de remigibus remos aptantibus: Aristoph. Acharn. p. 397. θαλαμίων τροπωμένων, et paulo ante ἀσκῶν τροπωτήρων, ubi Schol. τροπωτήρων τῶν ἱμάντων —, λέγω δὲ τὸν σκαλμὸν, τὴν κώπην. Lucian. in Catapl. T. I. p. 427. καὶ τῶν κωπῶν ἑκάστη τετρόπωται.

v. 359. ἐπενθορ.) ἐπανθορ. MS. R.
v. 364. χθόνα) φλόγα MS. R.
v. 368. δὲ om. MS. R.
v. 375. δεῖπνον) Scal. δεῖπνον τ'

Σκαλμὸς nempe *paxillus, ad quem alligatur remus*; τροπωτὴρ *lorum, quo remus ad scalmum alligatur.* — Pers. v. 681. τρίσκαλμοι νῆες. Eurip. Iphig. Taur. 1347. Ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν, πλάτας ἔχοντας. Cf. Thucyd. II. p. 164. A. λαβόντα ναυτῶν cet. Aristoph. Acharn. p. 397. Athen. V. p. 208. de navi Hieronis, et Casaub. ad h. l.

v. 377. κατέφθιτο sup. v. 232. ἡλίου φθινασμάτων.

v. 378. κώπης ἄναξ. Πρυμνήτης ἄναξ de rectore Eum. 378. Eurip. Cycl. 86. κώπης τ' ἄνακτας. Helen. 1045. οἵτινες τετραζύγων ὄχων ἀνασσοῦσ'. — Χειρῶναξ λόγων, *sermonis artifex.* Eurip. in Philoct. ap. Stobae. H. Gr. p. 171. οἱ τῶνδε χειρώνακτες ἄνθρωποι λόγων. Adde Platonis Comici dictum de Epicrate valde barbato in Schol. Aristoph. Concin. p. 726. Ἄναξ ὑπήνης Ἐπίκρατες σακεσφόρε. Aristot. Rhetor. III. p. 121. τὸ δὲ ὡς ὁ Τήλεφος Εὐριπίδου φησὶ, κώπας ἀνάσσειν, καὶ ἀποβὰς εἰς Μυσίαν, ἀπρεπὲς, ὅτι μεῖζον τὸ ἀνάσσειν ἢ κατ' ἀξίαν. De huius loci illiusque censore videndus Tan. Faber ad Phaedrum.

v. 379. ὅπλων ἐπιστάτης. Agam. 412. ναυβάτης ὁπλισμούς. Uno nomine ἐπιβάται Harpocrat. s. h. v. Ὁπλ. ἐπιστ. recepto vocis ap. Atticos usu, vid. Harpocrat. Sic στρατηγὸς ἐπὶ τῶν ὅπλων Marm. Oxon. p. 265.

v. 380. νεὼς μακρᾶς de Triremi Aristoph. Equit. p. 363. ναῦς ἐλαύνουσι μακρὰς, Schol. τὰς τριήρεις.

v. 381. ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος. Id nempe discrimen inter Graecorum et Barbarorum mores notavit iam Homerus, quod quisque iuxta praescripta ducum se gereret in bello et silentium servaret, contra Troiani cum ἀταξίᾳ et clangore; notante Arriano in Tact. p. 72. περὶ μὲν γὰρ τῶν ἡγεμόνων τῶν Ἑλλήνων φησὶν, ὅτι — κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος ἡγεμόνων cet.

v. 382. διάπλοον, f. διὰ πλόον. Antimachus τοῖσι δ' ἂν ὑλήεντα διὰ πλόον ἐρχομένοισι. —

v. 383. ναῶν ἄνακτες. Ναὸς πρόμον Apoll. Rhod. I. v. 713.

v. 385. ἔκπλουν. Δίεκπλοι de impressione navium et discursu in iis militantium Thucyd. I. p. 33. C. δίεκπλοι δ' οὐκ ἦσαν. Schol. διέκπλους ἐστὶ τὸ ἐμβαλεῖν καὶ πάλιν ὑποστρέψαι καὶ αὖθις ἐμβαλεῖν, leg. διεκπλοῦν. Ibid. p. 34. C. διεκπλέοντες. Thucid. VII. p. 391. C. τὸν καταλειφθέντα διέκπλουν et p. 342. A. κατά τε τὸν ἔκπλουν.

v. 386. λευκόπωλος ἡμέρα. Aurora, cuius equi iuxta Homerum Λάμπων et Φαέθων: Schol. Lycophr. p. 4. Schol. Soph. Ai. v. 721. id Soli tribuunt, sed fort. locus corruptus. Pausan. I. p. 5. καὶ φέρουσα Ἡμέρα κέφαλον ὃν κάλλιστον γενόμενόν φασιν ὑπὸ Ἡμέρας ἐρασθείσης ἁρπασθῆναι καὶ οἱ παῖδα γένεσθαι Φαέθοντα. Sic Sol saepe de die ut Soph. El. 427. et Eurip. Elect. 654. Immo dies Solis filius Pindaro Ol. II. p. 21. παῖδ' ἀλίου. Soph. Ai. 685.

τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρα φλέγει. Apud Eurip. in Orest. 1006. μονόπωλον εἰς ἀῶ.

v. 388. 89. ἠχῇ — εὐφήμησεν, ὄρθιον δ' ἅμα. Eurip. Phoen. 1387. σάλπιγγος ἠχὴ, Troad. 1267. σάλπιγγος ἠχώ. Aesch. Suppl. 702. εὔφημον ἐπιβοῶεν. — Ὄρθιον subaudiendum, μέλος aut νόμον, Aristophani ὀρθίασμα Acharn. p. 421. et ὀρθίοις ἐν νόμοις Agam. 1162. Praeconis voce in sacris iussi adstantes εὐφημεῖν: Athen. VIII. 348.

v. 393. παιᾶν' ἐφύμνουν. S. c. Theb. 641. ἁλώσιμον παιᾶν'. Eum. 903. τῇδε ἐφυμνῆσαι χθονί. Soph. Oed. Col. 5. ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων. — More id factum in proeliis recepto, quo ante pugnam Paeana Marti canebant, post pugnam Apollini. Sic proelium inituri Corcyraei contra Corinthios Thucyd. I. p. 35. A. καὶ ἐπεπαιώνιστο (al. ἐπεπαιάνιστο) αὐτοῖς ὡς ἐπίπλουν. Schol. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον τῷ Ἀπόλλωνι. Sic Eurip. Phoen. 1109. παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελαδοῦν. Plato legg. III. p. 700. B. recenset varia veteris Musicae seu cantuum genera; ab his diversos Threnos, Paeanas, Dithyrambos, quos postea male commiscuisse poetas musicae ignorantia docet et Paeanas cum Dithyrambis confudisse; κεραννύντες δὲ θρήνους τε ὕμνοις καὶ παίωνας διθυράμβοις. — Sic solutura Athenis classi in Siciliam apud Thucyd. VI. p. 434. C. παιωνίσαντες δὲ καὶ τελειώσαντες τὰς σπονδὰς ἀνήγοντο. Id. IV. p. 167. C. post victoriam navalem ἐπαιώνιζόν τε ἅμα πάντες ὡς νενικηκότες. Id. IV. p. 281. D. ante pugnam καὶ παιωνίσαντες ἀπῄεσαν αὖθις. Schol. δύο παιᾶνες ἦσαν, ἐνυάλιος, ὅτε ἦρχον, ὃς καὶ πρὸ τῆς μάχης ἐγίγνετο, καὶ ἕτερος ὅτε ἐνίκων. Ibid. IV. 316. C. — Eurip. Herc. Fur. 682. παιᾶνα μὲν Δηλιάδες ὑμνοῦσι —. Aesch. S. Th. 874. Ἀΐδα τὸν ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν. Athen. XV. p. 701. B. παιᾶν' ἄνδρες φίλοι μαθεῖν βουλόμενοι, εἴτε παροιμία ἐστὶν, εἴτε ἐφύμνιον, εἴτε τι ἄλλο. In sequentibus narratur origo. Παιὰν in luctu Eurip. Alcest. 424. παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ. Paeanes scilicet non superis solum sed inferis etiam Diis sacrati. Illustris locus de paeanibus, quos utrinque decertantes exercitus canere ante pugnam vel etiam in ipsa pugna soliti apud Thucyd. VII. p. 523. A. in pugna nocturna inter Syracusanos et Athenienses ac utrorumque socios: μέγιστον δὲ καὶ οὐχ ἥκιστα ἔβλαψεν ὁ παιωνισμός· ἀπὸ γὰρ ἀμφοτέρων παραπλήσιος ὢν ἀπορίαν παρεῖχεν· οἵτε γὰρ Ἀργεῖοι καὶ οἱ Κερκυραῖοι καὶ ὅσον Δωρικὸν μετ' Ἀθηναίων ἦν, ὁπότε παιωνίσειαν, φόβον παρεῖχε τοῖς Ἀθηναίοις, οἵ τε πολέμιοι ὁμοίως, Dores quippe aut Dorico sermone usi. Ib. VII. p. 548. C. ἀντὶ δὲ εὐχῆς τε καὶ παιάνων, μεθ' ὧν ἐξέπλεον, πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι. Inde παιωνίζειν pro *arma*

v. 388. ἠχῇ) ἠχεῖ MS. R.
v. 392. γὰρ ὡς φυγῇ) om. MS. R.

sumere Thucyd. V. p. 554. (*καὶ οἱ Συρακούσιοι αἰσθάνονται καὶ ἐπαιώνισαν.* Plutarch. Themist. p. 115. E. de hac pugna navali *κραυγαὶ κομπώδεις ἢ βάρβαροι παιᾶνες* timorem incutere poterant aut impedire *εἰς χεῖρας ἰέναι καὶ μάχεσθαι.* Proprie *παιᾶνες* hymni in honorem Deorum. Talis *παιὰν* Sophocleus Athenis in honorem Aesculapii cantari solitus teste Philostrat. de Apoll. III. c. V. p. 123. *ὁποῖος ὁ παιὰν ὁ τοῦ Σοφοκλέους ὃν Ἀθήνησι τῷ Ἀσκληπιῷ ᾄδουσιν.* Procl. Chrestom. ap. Phot. p. 343. *ὁ δὲ παιάν ἐστιν εἶδος ᾠδῆς εἰς πάντας νῦν γραφόμενος θεούς· τὸ δὲ παλαιὸν ἰδίως — τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι* cet. Soph. Trachin. 212. *τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάταν — παιᾶνα.* *Παιᾶνες* in luctu Choeph. 149. *παιᾶνα τοῦ θανόντος,* et Eurip. Hel. 178. *παιᾶνας νέκυσιν.* In gaudio quandoque et victoria S. Theb. 841. *ἀλώσιμον παιᾶν᾽ ἐπεξιακχιάσας.* — *Ἐφύμνουν* — hinc *ἐφύμνιον* paeanis genus, Hephaest. p. 70. *ἔστι δὲ — καὶ τὰ καλούμενα ἐφύμνια, ἅπερ ταύτης τῆς προσηγορίας τετύχηκεν, ἐπειδὴ καὶ ἐφύμνιόν τι εἰώθασιν ἐπάγειν οἱ ποιηταὶ ταῖς στροφαῖς, οἷα ἐστὶ καὶ τὰ τοιαῦτα· ἤϊε παιάν.* Mox *ὅτε δὲ καὶ τὸ ἐφύμνιον μὴ μετὰ στροφὴν, ἀλλὰ μετὰ στίχον* cet. Plat. Legg. II. 664. C. de Choro *μέχρι τριάκοντα ἐτῶν τόν τε παιᾶνα ἐπικαλούμενος μάρτυρα τῶν λεγομένων ἀληθείας πέρι.* Apoll. Rhod. II. 715. Callim. H. Apoll. 98.

Ἰὴ ἰή. παιῆον ἀκούομεν οὕνεκα τοῦτο
Δελφός τοι πρώτιστος ἐφύμνιον εὕρετο λαός.

v. 394. *ὁρμῶντες.* Verbum proprium de impetu confligentium inter se navium. Sic *ἀνθώρμουν ἀλλήλοις* apud Thucyd. II. p. 157. D., et *ἀντεξόρμησαν* apud eundem p. 163. A. — Infra 462. *ἐφορμηθέντες.*

v. 395. *σάλπιγξ δέ.* Praeter tubae signum alia erant signa vel symbola, quibus sublatis utrinque pugna indicabatur, iisdem retractis cessatio pugnae. Thucyd. I. p. 33. C. de pugna navali Corinthiorum et Corcyraeorum: *ἐπειδὰν τὰ σημεῖα ἑκατέρας ἤρθη, ἐναυμάχουν.* Schol. *σύμβολά τινα εἶχον παρὰ τὸν καιρὸν τῆς μάχης δεικνύμενα. καὶ ὅτε μὲν ἀνετείνοντο τὰ σύμβολα, ἤρχοντο τῆς μάχης· ὅτε δὲ κατεσπῶντο, ἐπαύοντο.*

v. 396. *ξυνεμβολῇ.* Infr. v. 409. *ἐμβολῆς* et a me ibi notata. Agam. 993. *πρυμνησίων ξυνεμβόλοις.*

v. 397. *κελεύσματος.* Choëph. 749. *κελευσμάτων* de infantium vocibus Eurip. Bacch. 1087. *Σαφῆ κελευσμὸν Βακχίου.* Cycl. 649. *φίλων κελευσμοῖς.* Hecub. *κέλευσμα δ᾽ ἦν κατ᾽ ἄστυ Τρωΐας.* — *Κελεύσματα* nempe quae a rectoribus navium et ducibus fiebant, qui inde *κελευσταὶ* dicti: Thucyd. II. p. 156. *τῶν κελευστῶν* cet., ubi Schol. *τῶν στρατηγῶν καὶ τῶν κυβερνητῶν.* Cf. Eurip. Cycl. 651. *κε-*

v. 396. *ἐπεὶ) εὐθὺς* MS. R.

λευσμάτων δ' ἕκατι. Heraclid. 838. ἦν δὲ τοῦ κελεύματος, leg. κελεύσματος. Hel. εἰς κελεύσμ' ἐλθόντες. Iphig. Taur. 1405. κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος.

v. 402. ὦ παῖδες Ἑλλήνων — Plutarch. de Glor. Atheniens. p. 349. C. ἀμφύετε ἄνδρες τὸν ἱερόθυτον θάνατον — ὑπὲρ πατρίδος καὶ τάφων καὶ ἱερῶν ἐπιδίδοντες ἑαυτοὺς τοῖς καλλίστοις καὶ λαμπροτάτοις ἀγῶσιν cet.

v. 403. ἐλευθεροῦτε πατρίδ' — Apposite hic, et qui ad hunc locum respexisse creditur Thucyd. VII. p. 541. C. de Nicia Athenienses ante ultimum cum Syracusanis conflictum navalem adhortante, neque solum solita illis .... praedicante, καὶ ὑπὲρ ἁπάντων παραπλήσια ἔς τε γυναῖκας καὶ παῖδας καὶ θεοὺς πατρῴους προφερόμενα, ἀλλ' ἐπὶ τῇ παρούσῃ ἐκπλήξει ὠφέλιμα νομίζοντες ἐπιβοῶνται.

v. 405. θήκας τε προγόνων. Agam. 462. θήκας Ἰλιάδος γᾶς. Suppl. 26. Χθόνιοι θήκας κατέχοντες. Magna nempe veterum religio circa tumulos aut monumenta maiorum; unde etiam ad ea accedere solis genere proximis Athenis licitum, qui iis sacra facerent, exclusi autem ab iis inimici. Vide quae in Isaeo Or. VIII. p. 345., et not. ad Choeph. ubi inter alia Isaeus p. 531. καὶ τοῖς ἐκείνου προγόνοις τὰ νομιζόμενα ποιήσει. Monumenta enim illis seu μνημεῖα communia toti familiae et ab ea appellata; unde Demosth. advers. Macartat. p. 669. C. μνήματος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βυσ. γενομένοις, καὶ καλεῖται τὸ μνῆμα Βουσιλιδῶν, alibi apud eundem dicta πατρῷα μνήματα ut adv. Eubulid. p. 539. B. Hinc in publico funere mortuorum pro patria receptum Athenis, ut singularum tribuum ossa in arcis seu loculis deferrentur, ex quibus erant singuli: Thucyd. II. p. 120. B. ἔνεστι δὲ καὶ τὰ ὀστᾶ ἧς ἕκαστος ὢν φυλῆς. Ibidem τὸ δημόσιον σῆμα. Ibid. p. 135. de promiscuis sepulturis tempore gravissimae luis Athenis καὶ πολλοὶ ἐς ἀναισχύντους θήκας ἐτράποντο σπάνει τῶν ἐπιτηδείων· mox ἐπὶ πυρὰς γὰρ ἀλλοτρίας cet. Schol. ἀναισχύντους, ἀλλοτρίας ξένους. Id. I. p. 6. A. καὶ τῶν ἀναιρεθεισῶν ὅσαι ἦσαν τῶν τεθνεώτων ἐν τῇ νήσῳ, h. e. in Delo. Id. lib. III. p. 212. B. ἀποβλέψατε γὰρ ἐς πατέρων τῶν ὑμετέρων θήκας. Diversi ξενικοὶ τάφοι, de quibus Athenae. VIII. p. 351. B. ἐν Τειχιοῦντι δὲ τῆς Μιλήτου cet. ὡς ἑώρα πάντας τοὺς τάφους ξενικοὺς ὄντας. Plutarch. in Tib. et C. Gracchis p. 824. D. βωμὸς πατρῷος, ἠρίον προγονικόν. Gen. XXIII. v. 4. Abraham petiit ut quamquam esset peregrinus apud eos, daretur sibi possessio seu ius sepulcri apud eos, μεθ' ὑμῶν vulgat., *ius sepulcri vobiscum*. Plutarch. Phocion. p. 751. ult. lin. Phocionis responsum, οὐ μικρὸν, ἔφη, τὸ τοὺς πολίτας ἐν τοῖς ἰδίοις μνήμασι θάπτεσθαι. Edictum ut in Delo insula ne moreretur quis, nec mulier pareret, sed in Rheneam vicinam transferretur, Thu-

v. 399. εὔτακτον) εὐτάκτως MS. R.

cyd. III. p. 242. A. Nehemias deflens excidium Hierosolymorum apud Persarum Regem Ioseph. Ἀρχ. XI. c. V. p. 371. D. ἐν ᾗ τάφοι καὶ μνήματα προγόνων τῶν ἐμῶν εἰσίν. Thucyd. III. p. 242. Θῆκαι τεθνεώτων. Plutarch. in Solone ἐπ' ἀλλότρια μνήματα μὴ βαδίζειν χωρὶς ἐκκομιδῆς.

v. 408. στόλον pro *classi navali* Suppl. 2. et paulo ante 400. Schol. Apoll. Rh. I. 1089. στόλος δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ἀπὸ τῆς πτύχης καὶ διῆκον ἄχρι τῆς πρώρας ξύλον. Primitus στόλος pro clavo gubernaculi, et ita apud Eurip. Iphig. Taur. v. 1135. ὑπὲρ στόλον Ἐκπετάσουσι πόδα tradit Is. Voss. ad Catull. p. 13.

v. 409. ἐμβολῆς. Lycophr. p. 91. ἐμβολὴν ῥαιστηρίαν. Supr. v. 396. ξυνεμβολή. — Ἐμβολὴ proprie de navis in hostilem impressione, unde etiam mox de rostro navis, cuius allisu aut concursu id fieri solitum. Hinc Eubulus apud Athen. III. p. 108. C., quem non satis se assequi notat Casaubonus σύρει τριήρους ἐμβολὰς μιμουμένη, ubi nempe agit de farina subacta et cavata coqui digitis. In narratione ultimi conflictus navalis in Sicilia inter Athenienses et Syracusanos discrimen inter ἐμβ. et προςεμβ. tangit Thucyd. p. 542. C. αἱ μὲν ἐμβολαὶ, διὰ τὸ μὴ εἶναι τὰς ἀνακρούσεις καὶ διέκπλους, ὀλίγαι ἐγίγνοντο· αἱ δὲ προςβολαὶ ὡς τύχοι ναῦς νηΐ cet. Προςβολαὶ *assultus in pugna terrestri* Thucyd. p. 553. C. τοιαύταις δὲ προςβολαῖς καὶ οὐ ξυσταδὸν μάχαις cet. Ἐμβαλεῖν *compellere ad naves* Pind. Od. IX. Ol. p. 90. Eur. Herc. Fur. v. 809. ταῦρος ὡς ἐς ἐμβολὴν Δεινός. — Ἐμβαλεῖν pro *remos impellere* Aristoph. Equit. p. 32. Ἐμβάλοντες ἀνεβρύαξαν — τὶς ἐμβαλεῖ. Galen. ad Hippocrat. de fracturis Com. I. p. 161. T. XII. de verbo ἐμβάλλεσθαι apud Hippocratem, ἔνιοι ἐκ μεταφορᾶς οὕτω εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ τῆς ἐμβολῆς τῶν νηῶν ἃς ποιοῦνται καταδῦσαι βουλόμενοι τὰς ἐναντίας· ὅταν γὰρ ἀποσιμώσαντας τὴν πρῷραν, ἐπιτηδείαν ἐργάζονται πρὸς τὸ σφοδρῶς ἐῤῥαγεῖσαν ἐφ' ἑτέραν, εἰ καὶ μάλιστα κατὰ τὸ πλάγιον cet. Addit quid apud Comicos notet ἐμβολή. — Ἔμβολα diversa ab ἐμβολαῖς. Illa de columnarum capitulis Eur. Bacch. 591. λάϊνα κίοσιν ἔμβολα.

v. 411. κόρυμβ'. Lycophr. p. 56. ἄφλαστα καὶ κόρυμβα cf. Schol. et Apoll. Rh. II. v. 603. et Sch. — Δόρυ i. e. *navem*, non *hastam*, ut vulg. Idem error Interpretis Eurip. Orest. v. 689., ubi Menelaus navi Argos redux Ἥκω γὰρ ἀνδρῶν συμμάχων κενὸν δόρυ: *vacuam navem.*

v. 412. ῥεῦμα. Idem proprie quod ῥέος, ῥεῦμα θηρίον, quod postremum e vetere aliquo poeta glossa. Ῥύμη alioquin de primo classis impetu apud Thucyd. VII. p. 542. D. ἐπιπλέοντες τῇ μὲν πρώτῃ ῥύμῃ ἐκράτουν τῶν τεταγμένων ναῶν.

v. 412. τὰ πρῶτα) καὶ πρ. MS. R.

v. 413. *πλῆθος ἐν στενῷ νεῶν.* Sic ob numerum et multitudinem navium confusa pugna Corcyr. et Corinth. apud Thucyd. I. p. 33. C. *ἐπειδὰν γὰρ προςβάλλοιεν ἀλλήλοις, οὐ ῥᾳδίως ἀπελύοντο ἀπό τε τοῦ πλήθους καὶ ὄχλου τῶν νεῶν.* Hinc etiam ob *στενοχωρίαν* loci pugnam evitare conantur Corcyraei cum Peloponnes. ap. Thuc. I. In Atticis navibus numero CLXXX singulae habebant XVIII milites *ἀπὸ τοῦ καταστρώματος μαχομένους*, e quibus sagittarii quatuor reliqui *ὁπλῖται.* Plutarch. Themist. p. 119. B.

v. 416. *κωπήρη στόλον.* Eurip. Troad. 161. *κινεῖται κωπήρης χειρί.*

v. 417. *ἑλληνικαί τε — ἀφραδμόνως.* Agam. 298. *ἀφρασμόνως.* — Non proinde ut in proelio navali Corinthiorum et Corcyraeorum, de quo Thucyd. I. p. 33. C. *ἦν τε ἡ ναυμαχία καρτερὰ τῇ μὲν τέχνῃ οὐχ ὁμοίως. πεζομαχίᾳ δὲ τὸ πλέον προσφερὴς οὖσα*, quod tribuit multitudini navium, unde fiebat ut inter se commixti aegre divellerentur; mox *θυμῷ καὶ ῥώμῃ πλέον ἐναυμάχουν ἢ ἐπιστήμῃ.*

v. 418. *κύκλῳ πέριξ ἔθεινον.* Unum nempe e strategematis nautici conflictus in orbem classem instruere, quo hostilem circumveniat et effugiendi locum proripiat. Sic in pugna navali Atheniensium et Peloponnesiorum de prioribus Thucyd. II. p. 155. B. *κύκλον τῶν νεῶν ποιήσαντες.* Sic infra hoc dramate de Atheniensibus v. 456. *κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον.* Thucyd. VII. p. 592. A. de pugna navali Syracus. et Athen. *καὶ κατὰ τὸν ἄλλον κύκλῳ λιμένα ὅπως πανταχόθεν ἅμα προςπίπτοιεν τοῖς Ἀθηναίοις.*

v. 419. *σκάφη νεῶν:* pro navibus simpliciter dictum putat Schol.; quo fallitur. *Σκάφος* enim et *σκάφη* numero plur. de cava navium parte dicta ut apud Thucyd. I. p. 34. B. *οἱ δὲ Κορίνθιοι τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν.* Schol. *σκάφη καλεῖ τὰ κοιλώματα τῶν νεῶν, ἃ ἡμεῖς γαστέρας καλοῦμεν.*

v. 420. *ναυαγίων.* Schol. Thucyd. I. p. 34. *ναυάγια μὲν οὐδετέρως λέγεται ὅταν τι τῆς νεὼς ἀπολεσθῇ, οἷα πηδάλιον ἤ τι τοιοῦτον· ναυαγία δὲ θηλυκῶς ἡ πᾶσα τῆς νεὼς ἀπώλεια λέγεται.* Thucyd. ibid. p. 35. B. *διὰ τῶν νεκρῶν καὶ ναυαγίων προκομισθεῖσαι.* Id. VII. p. 545. B. de Syracusanis post reportatam victoriam navalem de Atheniensibus *τά τε ναυάγια καὶ τοὺς νεκροὺς ἀνείλοντο.* mox *οἱ δὲ Ἀθηναῖοι ὑπὸ μεγέθους τῶν παρόντων κακῶν, νεκρῶν μὲν περὶ ἢ ναυαγίων, οὐδὲ ἐπενόουν αἰτῆσαι ἀναίρεσιν.* Ubi notandum *ναυάγια* sicut et mortuorum corpora repeti ab hostibus solita. *Ναυάγια* Persicarum navium post pugnam ad Salaminem

v. 420. *καὶ φ.*) *ὁ* Scal.

eiecta ad Promontorium Atticae *Κωλιάδα* dictum Paus. Att. Strab. IX. Herod. VII. Et Strab. I. p. 10. *πλήρης τε ναυαγίων ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε κατὰ τὴν Ξέρξου στρατείαν.* — De petra *Εἰρεσίᾳ* dicta in Salamine, ad quam et victoriam navalem respicit Aristoph. Equit. p. 335. *κᾆτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν Σαλαμῖνι.* Schol. *ἔνθα καὶ πέτρα Εἰρεσία οὕτω καλουμένη· ὥσπερ διὰ τοῦ ὀνόματος τρόπαιον οὖσα τῆς Ἀττικῆς.*

v. 421. *Χοιράδες.* Eum. 9. *Δηλίαν τε Χοιράδα.* Passim *Χοιράδες* apud Lycophron. ut p. 66. 67. 68.

v. 424. *ὥστε θύννους.* Frequens mentio illius piscis apud veteres, et procreatus in Hellesponto circa Byzantium.

v. 425. *ἐρειπίω.* Agam. v. 669. *ναυτικῶν τ' ἐρειπίων.* Aristot. Rhetor. III. p. 139. 2. *καὶ τὸ ἐρείπιον ῥάκει οἰκίας.* Soph. Ai. 308. *ἐν δ' ἐρειπίοις.* Schol. *πάντα γὰρ ἐπὶ τὴν ἔραν πίπτοντα ἐρείπια καλοῦνται.*

v. 426. *ἐῤῥάχιζον.* Soph. Ai. 56. *κύκλῳ ῥαχίζων.* Thucyd. I. p. 33. de proelio navali Corcyraeôrum et Corinthiorum *πανταχῇ.*

v. 427. *κατεῖχε πελαγίαν ἅλα.* h. e. *en pleine mer* = spatiosum mare. Sic Demosthen. adv. Polycl., seu ut veteres Critici hanc orationem citant, *περὶ ἐπιτριηραρχήματος,* p. 709. B. *τὰ πλοῖα ἕλκειν εἰς Μαρ. πλοῦν καὶ πολὺν καὶ πελάγιον.* — Eurip. Phoen. 792. *θανάτῳ κατέχῃ:* Schol. *κατέχῃ, χαίρεις καὶ ἐνθουσιᾷς. Κατέχειν* in lucta Aristot. Rhetor. I. p. 21. *ὁ δὲ θλίβη καὶ κατέχειν, παλαιστικός.* Hinc *κατοχὴ ἀθλητῶν* Hesych. in *προςβολή.* Sic Soph. Electr. 574. *κατεῖχ' Ἀχαιοὺς,* scilicet, ne navigarent. — Pers. 467. *ἀγχὶ πελαγίας ἁλός.* Aristoph. Ran. p. 272. *πελαγίαν ὑπὲρ πλάκα.* Pind. Od. IV. Pyth. p. 262. *ἐν τ' Ὠκεανοῦ πελάγεσσι μίγεν.* — *Κατέχειν* quandoque pro *ἐνθουσιᾷν,* et *κατέχεσθαι* pro *ἔνθεον εἶναι* apud Budae. Comm. p. 867. Hinc Plutarch. in Alexandr. iungit *κατοχὰς καὶ ἐνθουσιασμούς.* Vid. Not. ad Gregor. N. 1. p. 39.

v. 428. *ἕως κελαίνης νυκτός.* Verum pleniludio dilucido Dianam seu Lunam adiuvisse victoriam Salaminiam, indeque diem illius victoriae Dianae sacrum celebrasse Athenienses, sexto nempe decimo Munychionis, observat Plutarch. de Glor. Athen. p. 349. F. T. II. *τὴν δὲ ἕκτην ἐπὶ δέκα τοῦ Μουνυχιῶνος Ἀρτέμιδι καθιέρωσαν, ἐν ᾗ τοῖς Ἕλλησι περὶ Σαλαμῖνα νικῶσιν ἐπέλαμψεν ἡ θεὸς πανσέληνος.* Nota diem illius pugnae Salaminiae XVI. mensis Munychionis. Vers. seq. Hyperbole, cui haud absimilis quae fin. Ioh. Evang. de actis Christi servatoris.

v. 433. *κακῶν δὲ πέλαγος.* Aesch. Suppl. 478. *ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος.* Eurip. Hippol. 822. *κακῶν δ' ὁ τάλας πέλαγος εἰςορῶ.* Suppl. 824. *κακῶν πέλαγος.* Herc. Fur. 1088. *κακῶν δὲ*

v. 427. *πελαγίαν*) *πελασγίαν* MS. R.

ἔλαγος εἰς τόδ' ἤγαγες. Aesch. Sept. Theb. 764. κακῶν δ' ὥςπερ άλασσα κῦμ' ἄγει. Menand. in Ἀρρηφόροις Exc. H. Gr. p. 713. ς πέλαγος αὐτὸν ἐμβαλεῖν τῶν πραγμάτων.

v. 437. ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ. Eurip. Hecub. v. 57. ἀντισηκώσας δέ σε.

v. 440. μάσσονα. Ὁ μάσσων βίος infr. v. 71.

v. 443. ἄνακτι πίστιν ἐν πρώτοις ἀεί. Unde πιστώκτα seu *fiduciarii* Persis v. 983. dicti, et v. 2. πιστὰ καλεῖται.

v. 448. 49. ὁ φιλόχορος πᾶν ἐμβατεύει ποντίας κτῆς ἔπι. Soph. Ai. 710. θεῶν χοροποὶ ἄναξ. Hinc Pan ἄκτιος heocrit. Idyll. v. 14. τὸν Πᾶνα, τὸν ἄκτιον. — De Salam., unde ταλαμίνιος de homine rei nauticae experte Aristoph. Ran. p. 221. ; Schol. ibidem.

v. 452. εὐχείρωτον. Εὔχειρος τέχνης in versibus Sophoiis relatis in Schol. Aristoph. Acharn. p. 417.

v. 453. εἰναλίων πόρων. Πόροι ἁλίρροθοι. Soph. Ai. 419. esch. Prom. 531. Ὠκεανοῖο πόρον.

v. 459. ἐκ χερῶν πετρῆσιν. Proinde non fundis lapides aculati in hostes; non opus fundis funditorum eam in rem. uiusmodi funditores Rhodii in exercitu Graecorum apud Xenoph. ναβ. III. p. 307. B. Arrianus in Acie contra Alanos p. 106. ρέσθωσαν δὲ καὶ λίθοι εἰς τοὺς πολεμίους ἀπὸ τοῦ ξυμμαχικοῦ ἐκ ὶν ὑπερδεξίων. Item καὶ βέλη ἀπὸ μηχανῶν καὶ λίθους ἀφίεσθαι.

v. 460. 61. τοξικῆς δ' ἀπὸ θώμιγγος ἰοί. Eum. 182. ιγηστὴν ὄφιν χρυσηλάτου θώμιγγος cet., ubi ὄφιν vocat quod hic ἰ. Vide Schol. ibidem. Paus. X. p. 664. proverbium tradit ιud Ionas de irrito labore ὡς ὁ ἀνὴρ οὗτος συνάγει τοῦ ὄκνου ν θώμιγγα. Sagittarii et iaculatores olim in pugnis navalibus hucyd. I. p. 33. C. de classibus adversis Corinthiorum et Corταeorum, πολλοὺς δὲ τοξότας τε καὶ ἀκοντιστάς.

v. 465. κακῶν ὁρῶν βάθος. Infr. 717. κακῶν ἰδεῖν βάθος. Sic κακῶν πέλαγος supr. 433. et κλύδων κακῶν v. 603.

v. 466. εὐαγῆ στρατοῦ. Soph. Oed. Tyr. 941. λύσιν τιν' ἂν εὐαγῆ πόροις. Schol. εὐαγῆ, ἤγουν ἱερὰν καὶ ἁγνάν. Idem ibid. 70. τὸν ἐναγῆ φίλον. Schol. ἐναγὴς δὲ τὸ σεβάσμιον καὶ ἅγνον, ge utrobique εὐαγές. Ἐναγὲς enim oppositum pro scelerato, imo. Sic ἐναγὴς in εὐαγὴς corrigo apud Iulian. Caes. Not. p. 481.

v. 469. ἄφαρ. Schol. Sophocl. Trachin. 537. ἀπὸ δὲ τοῦ ττω, ἅψω τὸ ἄφαρ γίνεται. Apoll. Rh. III. 109. Ἔρξον ἄφαρ. Hoerus passim. Sophocl. Trachin. 136. ἄφαρ βέβηκε.

v. 434. βαρβάρων) — ρω MS. R.
v. 435. κακῶν) κακὸν MS. R.
v. 436. πάθους) πένθους MS. R.
v. 441. φύσιν) φύσει.
v. 442. ἐκπρεπεῖς) εὐπρ. — MS. R.

v. 475. *οὓς πρόσθε Μαραθών.* In memoria pugnae Marathoniae annuum Athenis festum die sexto Boedromionis Plutarch. de Glor. Ath. p. 349. E. T. II. *ἀλλὰ ἕκτῃ μὲν ἱσταμένῃ Βοηδρομιῶνος εἰσέτι νῦν τὴν ἐν Μαραθῶνι νίκην ἡ πόλις ἑορτάζει.* Vide a me supra notata de victoria ad Marathonem ad v. 244. *ὥστε Δαρείου πολύν τε καὶ καλὸν φθεῖραι στρατόν.* Aristoph. Vesp. p. 482. *Ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύσοντες καὶ τοῦ ʼν Μαραδῶνι τροπαίου.* Idem Avib. p. 552. *καὶ λειμῶνά τ᾽ ἐρόεντα Μαραθῶνος.* Schol. *ἐρόεντα δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμητικὸν, ὡς χαρίεντα. Μαραθῶνος δὲ, ὅτι ἐν Μαραθῶνι πολὺ τὸ ὄρνεον.* In Marathone agones celebrati *Ἡράκλεια*, quorum meminit non semel Pindarus ut Ol. Od. XIII. p. 123. *ἅ τ᾽ Ἐλευσὶς καὶ λιπαρὰ Μαραδών* et Pyth. Od. IX. p. 294. *μυχῷ τ᾽ ἐν Μαραθῶνος*, et Ol. IX. p. 92. *οἷα δ᾽ ἐν Μαραθῶνι συλαθεὶς* cet. Schol. *νῦν τὰ Ἡράκλεια λέγει.* mox *τοῖς γὰρ ἐν Μαραθῶνι ἀγωνιζομένοις φιάλαι ἀργυραῖ ἐδίδοντο ἔπαθλον. Ἀθηναίοις δὲ ἔθος χρυσίδας καὶ ἀργυρίδας λέγειν.* Athenae. VI. p. 253. F. de Ithyphallico carmine *ταῦτ᾽ ᾖδον οἱ Μαραθωνομάχαι οὐ δημοσίᾳ μόνον ἀλλὰ καὶ κατ᾽ οἰκίαν.* Marathon in palustri loco. Hinc Theophrastus H. Pl. IX. C. XIII. p. 185. *ἥτι νυμφαῖα καλουμένη φύεται δὲ ἐν ταῖς λίμναις καὶ ἐν τοῖς ἑλώδεσσιν, οἷον ἔν τε τῇ Ὀρχομένῳ καὶ Μαραθῶνι καὶ περὶ Κρήτην.* Aristid. pro IV viris p. 269. T. III. Miltiadis verba tradit *ἀλλ᾽ οὖν τάδ᾽ ἔνεστιν ἐκεῖνα ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχους ἡ ʼμὴ παίδευσις ἔθρεψε.* Miltiades libertatis Graecorum fundamentum iecit. Ibid. p. 273. Hercules et Pan et quotquot in Miltiadis exercitu. Ibid. 285. Athenienses post pugnam Marathoniam Pani templum exstruxerunt. Ib. p. 286. et 287. Miltiades post victoriam in Marathone *οὐδ᾽ ἐφρόνησε μεῖζον οὐδὲν ἢ πρὸ τῆς μάχης* p. 288., nec sibi decus illius victoriae — attribuit p. 289. 90. Aristoph. Acharn. p. 379. *Μαραθωνομάχαι.* Ibid. p. 404. *ἄνδρ᾽ ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν. Εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ᾽ ἦμεν ἐδιώκομεν.* Eupolis in Exc. H. Gr. p. 507. *οὐ γὰρ μὰ τὴν Μαραθῶνι τὴν ἐμὴν μάχην.* Aristot. de Poet. C. XXII. Euclidis veteris locum affert *ἤ τε χάριν εἶδον Μαραθῶνα βαδίζοντα*, de quo vide Interpretes Robortellum, Victorium, Heinsium.

v. 476. *ἀντίποινα.* Eum. 268. *ἀντιποίνους δύας.* Prom. *Λυομ.* ap. Athen. XV. p. 674. E. *ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ*, ut bene Cas. Anim. p. 953. pro *ἀντίποια.* Soph. Philoct. 321. *δοῖεν ποτ᾽ αὐτοῖς ἀντίποιν᾽ ἐμοῦ παθεῖν.* Eurip. Hec. 1074. *λύμας ἀντίποιν᾽ ἐμᾶς.* Eurip. Herc. Fur. 755. *ἀντίποινα δ᾽ ἐκτίνων.*

v. 483. *Κρηναῖον γάνος.* Inde Lycophr. p. 49. *Κρηναῖον ἐξ ἄμμοιο ῥοιβδήσῃ γάνος*, et p. 53. *Βηφύρου γάνος.* Schol. *τὸ δὲ γάνος ὕδωρ.* Infr. Pers. 617. *ἀμπέλου γάνος.*

v. 486. *μηλιᾶ τε κόλπον.* *Μηλιᾶ* pro *μηλιάδα.* *Μηλίδα*

v. 472. *δαῖμον*) *δαίμων* MS. R.
v. 478. *ναῶν*) *νηῶν.*

λίμναν dixit Sophocles Trachin. 646. et Philoct. 741. Μηλιάδων νύμφων. Callim. H. in Del. 287. ἱερὸν ἄστυ καὶ οὔρεα Μηλ.

v. 487. Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον. Infr. 807. πεδίον Αἴσωπος ῥοαῖς ἄρδει.

v. 489. πόλισμ'. πόλισμα pro κοινῷ. Sic πόλει supra v. 213. Vid. ibid. notata. Eurip. Androm. 1176. Ὦ πόλι Θεσσαλία.

v. 493. Ἀξίου πόρον. De Axio fl. vide Thucyd. IV. p. 168. C. Πόρος tum de mari tum de fluviis dicitur. De mari Prom. 531. Ὠκεανοῖο πόρον, et supr. Pers. 453. εἰναλίων πόρων. De fluviis Choeph. 364. Σκαμάνδρου πόρον. Αἰγαῖον πόρον mare Aegaeum.

v. 494. Παγγαῖον. Mons ille non procul a Philippis una e Macedoniae metropoli. Unde Theophr. H. Pl. VI. C. VI. p. 127. de rosis centifoliis, ἑκατοντάφυλλα. πλεῖστα δὲ τοιαῦτα ἐστὶ περὶ Φιλίππους. οὗτοι γὰρ λαμβάνοντες ἐκ τοῦ Παγγαίου φυτεύουσιν· ἐκεῖ γὰρ γίνεται πολλά.

v. 495. ἠδωνίδ' αἶαν. Eurip. Hecub. 1153. κερκίδ' ἠδωνῆς χερός: Schol. τῆς Μακεδονικῆς χ. Bacch. Edon. Horat. Od. l. II. VII. Edonis Ogygio decurrit plena Lyaeo. Lucan. I. 675. Soph. Antig. v. 968. Ἠδωνῶν βασιλεὺς de rege Thracum. Theocrit. Idyll. ζ. v. 110. Εἴης δ' Ἠδωνῶν μὲν ἐν οὔρεσι χείματι μέσσῳ. Stephanus in Ἄντανδρος· Ἀριστοτέλης φησὶ ταύτην ὠνομάσθαι Ἠδωνίδα, διὰ τὸ Θρᾶκας Ἠδωνοὺς ὄντας οἰκῆσαι, e MSS. Π. Ad Lycophr. p. 74. Ἤδωνες gens Thracum maritima, Ἠδωνοὶ, mediterranea: Ἠδωνοὶ καὶ Ἤδωνες Θρᾳκῶν ἔθνη· ἀλλ' οἱ μὲν Ἤδωνες περὶ θάλασσαν, Ἠδωνοὶ δὲ τὴν μεσόγαιαν.

v. 496. ἄωρον. Ἄωρον Graecis quidquid intempestivum et praematurum ingruit et praeter naturalem quasi rerum conditionem. Sic θάνατοι ἄωροι — ap. Athenae. XV. p. 694. C. ἄτερ ἀλγέων τε καὶ στάσεων καὶ θανάτων ἀώρων. Sic Choeph. v. 32. ἀωρόνυκτον ἀμβόαμα et apud Aristoph. Acharn. p. 371. ἀωρίαν ἥκοντες, ubi Schol. ἀκαίρως καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρόν· ἄωρα γὰρ τὰ παρὰ καιρὸν τρυγώμενα. Anacr. Od. LII. ὁ δ' Ἔρως ἄωρα θέλγων Προδότιν γάμων γενέσθαι, ubi Tan. Fabr. notat ἄωρα, ne quis fallatur, significare ibi mulierem. Certe ἀόρων γυναικῶν Hesychius; unde in Anacreonte eo sensu ἄορα non ἄωρα scribendum foret. Cf. LXX. Prov. X. πένθος ἄωρον —, Aeschyl. ἁμάρτιον Casaub. ad Athen. p. 981. Tempestas seu acris hiems ante solitum tempus, προχείμασις Graecis dicta. Ἄωρα Theophr. de C. Pl. II. c. III. p. 234. ἀώρια dixit de imbribus intempestivis, ἀώρια μὲν οὖν ταῦτα. — Πήγνυσιν δὲ πᾶν Ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος. Aristoph. Acharn. p. 377.

Εἰ μὴ κατένιψε χιόνι τὴν Θρᾴκην ὅλην
καὶ τοὺς ποταμοὺς ἔπηξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.

v. 491. δίψῃ) δίψει MS. R.
v. 494. Παγγαῖον) πάγκαιον MS. R.

De Strymonis fluvii Thracum cursu, vide Thucyd. II. p. 166. A. Plutarch. in Cimon. p. 482. B. Ἠιόνα πόλιν ἐπὶ τῷ Στρυμόνι κειμένην ποταμῷ, mox τοὺς ὑπὲρ Στρυμόνα Θρᾷκας Thucyd. I. p. 65. A. Pausan. VIII. p. 468. Hic locus firmare videtur tempus victoriae huius navalis ad Salaminem, nempe iuxta Plutarch. in vita Camilli circa εἰκάδας seu XX. mensis Boedromionis, qui Septembr. et Octobrem occupat, non proinde mense Munychione, qui Aprili et Maio respondet, ut idem Plutarch. lib. de Glor. Athen. tradit. vid. Petav. ad Themist. p. 405. — Ἠὼν Στρυμόνος Lycophr. p. 73. Infr. 870. στρυμονίου πελάγους, et Suppl. Στρυμών τε πρὸς δύνοντος ἡλίου.

v. 498. τότ' ηὔχετο. De precibus et votis nuncupari solitis in periculo naufragii, cuiusmodi exemplum praebet Aristidis Hymnus in Iovem, a quo ex magna tempestate servatos dicit ex voto: T. I. p. 3. τὰ δέ σοι κατ' εὐχὴν, Ζεῦ βασιλεῦ τε καὶ σωτὲρ, δῶρα ἀνάγομεν. Eadem pag. καὶ οὐκ ἐν ἐμαυτῷ ἦν ὑπὸ τῆς θαλάττης κατὰ τοιούτων εὐχόμενος, ἃ μήτε ἀποπληρῶσαι ῥᾴδιον, μήτε ἐγχειρῆσαι, σωφροσύνης ἴσως ἔχει πίστιν; et pag. 4. ἢ πολλὴ τότε ἦν ἡ θάλαττα, καὶ πᾶν ἐποίει καὶ πράττειν καὶ λέγειν. Seneca Agam. v. 510. remus effugit manus, In vota miseros ultimus cogit timor, Eademque superos Troes et Danai rogant.

v. 500. θεοκλυτῶν. Eadem voce usus Plutarch. Syll. p. 471. B. τοιαῦτα φασὶ τὸν Σύλλαν θεοκλυτοῦντα cet. Ioseph. Antiquit. IV. c. V. p. 60. F. τοσαῦτα μὲν ἐκ τοῦ πυρὸς θεοκλυτεῖται.

v. 501. 2. κρυσταλλοπῆγα. Thucyd. III. p. 186. D. Alcaei ap. Athenae. X. πεπάγασιν δ' ὑδάτων ῥοαί. — Hinc Eurip. Rhes. 440. de ventis Thraciis φυσήματα κρυσταλλόπηκτα. — θεοῦ de Sole. Sic apud Iulian. passim, et Ioseph. de Ess. ἅλωσ. II. c. 7. ὡς μὴ τὰς αὐγὰς ὑβρίζοιεν τοῦ θεοῦ. V. Petav. Misc. Exc. p. 435.

v. 503. σεσωσμένος κυρεῖ. Sic infr. v. 600. ὅστις ἔμπορος κυρεῖ. Schol. κυρεῖ καὶ ὑπάρχει σεσωσμένος, ἀντὶ τοῦ ἐσώθη. Prom. 330.

v. 504. λαμπρὸς ἡλίου κύκλος. Eurip. Hecub. 411. ἀκτῖνα κύκλον τε ἡλίου προσόψομαι.

v. 511. ἑστιοῦχον γαῖαν — πόλιν, h. e. κοινὸν Persarum. Vid. sup. 213. Eurip. Suppl. Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονός. Androm. v. 281. ἑστιοῦχον αὐλάν. Plat. IX. Leg. p. 878. A. γενήτορά τε αὐτοῖς καὶ ἑστιοῦχον καὶ θεραπευτὴν ὁσίων τε καὶ ἱερῶν ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις γίγνεσθαι τοῦ πατρός.

v. 517. διαπεπραγμένου στρατοῦ. Sic supr. 260. διαπεπραγμένα. Choeph. 880. Eurip. Ion. 353. τῷ παιδὶ διαπεπραγμένῳ. Helen. v. 864. διαπεπράγμεθα. Sic Plutarch. de oracul. p. 404. A. πεπράξατο. Eodem sensu διεργάζομαι, ut Eur. Heraclid. v. 175. διεργασθεῖτε, et ἐξεργάζομαι, Helen. 1104. ἐξεργάσῃ. Thom. Mag.

v. 514. — σκῆψεν) — σκεψε MS. R.

p. 52. citat hunc locum Aeschyli διαπεπρ. στρ. tanquam e Sept. Theb., memoria lapsus: Αἰσχύλος ἐν τῷ ἕπτα ἐπὶ Θήβαις, διαπεπραγμένου στρατοῦ.

v. 532. ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. Id a Graecorum et Atheniensium quidem more desumere videtur apud quos Ζεὺς βασιλεὺς cultus: vide Xenoph. Ἀναβ. VI. p. 373. A., Aristid. In Smyrn. p. 471. T. I. θεοὶ βασίλειοί τε καὶ Ἑλλήνειοι. Iupiter Βασιλεὺς in Lebadia cultus: Plutarch. Princip. Amator. Narrat. Templum eiusdem Pausan. IX. p. 602. καὶ Διὸς βασιλέως ναός. Hoc παρῳδεῖ Aristoph. init. Νεφελ. Ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. Schol. non frustra id a Comico dictum, sed inde quod oraculo moniti dissolvere Regum imperium, προςτήσασθαι δὲ Δία βασιλέα.

v. 537. καλύπτρας. Suppl. 128. Σιδωνίᾳ καλύπτρᾳ. Καλύπτρα nempe velum, quo virgines aut mulieres recens nuptae caput obtegere olim solitae, ut Suppl. 128., et Agam. 1187. καλύμματα:

οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
ἔσται δεδορκὼς, νεογάμου νύμφας δίκην.

Eodem sensu dict. καλύβη velum recens nuptarum apud Apoll. Rhod. I. v. 775.

ὅν ῥά τε νηγατέῃσιν ἐεργόμεναι καλύβῃσιν
νύμφαι θηήσαντο δόμων ὕπερ ἀντέλλοντα.

Schol. καλύβῃσιν, ταῖς διὰ τῶν ἱματίων κατεσκευασμέναις, ἃς καλοῦσι παστούς. Quam vocem παστὸν eam in rem adhibet Clemens Protrept. p. II. B. ὑπὸ τὸν παστὸν ἐπένδυον, et unde παστοφόροι apud eundem Strom. II. p. 634. Immo eodem sensu καλύπτρη apud eund. Apoll. Rhod. III. 833. de velo Medeae virg.:

Ἀμβροσίῳ δ' ἐφύπερθε καρήατι βάλλε καλύπτρην
Ἀργυρέην.

Bion Idyll. VIII. κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρῃ.

v. 538. μυδαλέοις. Apoll. Rhod. II. 1108. οἱ δ' ἄρα μυδαλέοι, Schol. μυδαλέοι, οἱ κάθυγροι.

v. 543. εὐνὰς ἁβροχίτωνας, hic pro *stragulis*, *lectis*. Εὐνάς, κοίτας ἢ ἀγκύρας. Hesych. Εὐναὶ quandoque etiam pro ipso *concubitu* ut Eurip. Iphig. Aul. v. 130.; pro *uxore* ibid. v. 1355., sicut εὐνίδες Iph. Aul. 807. et εὖνις Sophocl. Trachin. v. 571. Εὐνὴ quandoque pro *sepulchro*, ut Soph. Electr. v. 439., pro *antro* Eurip. Ion. 899. Ab εὐνὴ de *lecto maritali* et *uxore* εὐναῖος πόσις, εὐναῖος γαμέτης, et εὐνάτωρ de marito.

v. 544. χλιδανῆς ἥβης. Eurip. Cyclop. v. 497. Ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν χλιδανῆς ἔχων (pro ἐχόμενος) ἑταίρας Μυρόχριστος λιπα-

v. 529. μόλῃ) μόλοι MS. R.
v. 536. δνοφερῷ) Sic MS. R.
v. 542. ἀρτιζυγίαν) Sic MS. R.

ῥὸν βόστρυχον. Ibid. v. 502. Γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης. Hesych. ἥβη, ἄμπελος.

v. 553. βαρίδεσσι ποντίαις. Themist. Orat. IV. p. 49. de Aegyptiis τὰ λύχνα ἐνθέμενοι ταῖς βάρεσι. Petav. *sic ea navigia vocant ἰδιωτικῶς Aegyptii.* Corrigit ibid. Hesych. βαρίπυργος, βάρις, πύργος. Vid. loc. p. 389. in Not. Petav. Cf. Schol. ad h. l. et Schol. Aristoph. Equit. p. 331. ὅτε δὴ καὶ βάριν φασὶ τὴν ὑπερβόρειον θεωρὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα Ἀπόλλωνι θητεῦσαι, καὶ οὕτω συγγράψαι τοὺς χρησμοὺς τοὺς νῦν προσαγορευομένους βάριδας.

v. 557. Σουσίδος φίλος ἄκτωρ. Eum. 402. Ἀχαιῶν ἄκτορες. Supr. 119. ἄστυ Σούσιδος.

v. 559. ὁμόπτεροι. Choeph. 172. ὁμόπτερος. Schol. συγγενής. Prom. 467. λινόπτερα εὗρε ναυτίλων ὀχήματα. Eurip. Phoen. 331. ἀπήνας ὁμοπτέρου, et Electr. 530. βοστρύχους ὁμοπτέρους.

v. 563. Ἰαόνων, nempe *Atheniensium*, quo Iones olim dicti a Ione Xuthi et Creusae filio, et a quibus deductis in Asiam continentem coloniis Ioniae et Ionum nomen mansit.

v. 566. θρήκης ἀμπεδιήρεις et 567. δυςχειμέρους. Gregor. Nyssen. Contr. Fat. p. 907. B. Tom. 1. τίς ἀγνοεῖ τὴν πλατεῖαν καὶ εὐρύχωρον θράκην. Sic Apoll. Rhod. de Thracia 1. v. 218. Ἐσχατίῃ θρήκης δυςχειμέρου. Id. IV. 976. Ἂμ πεδίον καὶ ἕλος λειμώνιον, et l. I. v. 1061. ἂμ πεδίον λειμώνιον. II. v. 363. ἂμ πέλαγος. Theocrit. Idyll. XV. 92. Ἀμπεδίον βλήχοιντο. Stob. Ἀνθολ. H. Grot. p. 49. Ἕρμιον ἀμπεδίον de Hermi, Lydiae fluminis, campis.

v. 572. δακνάζου. Eurip. Hippol. 696. τὸ γὰρ δάκνον, quod te mordet, seu tuum animum cruciat, et v. 1323. δάκνει σε, Θησεῦ, μῦθος.

v. 578. σκύλλονται — ἀναύδων. Hinc ἔλλοπες dicti pisces Lycophroni p. 126. et 200., Nicandro Alex. p. 163. Sophocles de piscibus ap. Athen. VII. p. 277. B. χορὸς δὲ ἀναύδων ἰχθύων ἐπεῤῥόθει, et versus Tragici ap. Clem. Alex. p. 661. ult. lin. Hinc pisces nullam vocem seu φωνὴν, sed ψόφον habere dicti Aristot. H. IV. Athen. VII. p. 287. A. soli pisci βόακι vocem tribuit, et inde dictum putat a βοὴ, de quo vide Casaub. Anim. p. 512. Athen. VIII. p. 348. A. citharoedus ἰχθὺς dictus διὰ τὴν ἀφωνίαν. Aeschylus in incerto dramate ap. Athen. VII. p. 303. C. ὃς ἀστενακτὶ θύννος ὣς ἠνέσχετο ἄναυδος, de quo loco vide ad Prom. v. 366.

v. 579. παίδων τᾶς ἀμιάντου. Sic de piscibus Archestratos ap. Athen. VII. p. 286. E. πόντου τέκνα, et Antiphanes apud eund. VIII. p. 343. B. μεστὴν ζέουσαν λοπάδα Νηρείων τέκνων.

v. 547. δοκίμως) δοκίμων Scal.
v. 550. ἤγαγεν) ἤγαγε MS. R.
v. 563. Ἰαόνων) Ἰκόνων MS. R.
v. 570. δᾶ) δᾶ MS. R.
v. 578. σκύλλονται) σκύλονται MS. R.

v. 583. *δαιμόνι' ἄχη.* δαιμόνια pro magnis seu gravissimis. Demosth. Philipp. III. p. 50. B. μήτι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. In Mid. p. 403. A. δαιμόνιον divinitus pro θείῳ seu divino. Ulpian. in Olynth. II. p. 20. Δαιμονίως pro valde, vehementer, Aristoph. Plut. p. 71. Ἐφ' ἧ ἐπιθύμουν δαιμονίως ἐφεϱπ.; pro δαιμονιῶντες, h. e. μαινόμενοι. S. C. Th. v. 1007., et δαιμονᾷ Choeph. 504.

v. 586. *Ἀσίαν δήν.* Eum. 844. δᾶ terra; δηναιῶν Prom. 911. Theocrit. Idyll. IV, 17. οὐ δᾶν. Aesch. Idyll. v. 574. βϱοτοὶ δ' οἱ γᾶς τότ' ἦσαν ἔννομοι. Observat Hippocrates de Aere C. et aqua IX. p. 207. T. VI. ὁκόσοι γὰϱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἕλληνες ἢ βάϱβαϱοι μὴ δεσπόζονται, ἀλλ' αὐτόνομοί εἰσι καὶ ἑωυτεοῖσιν ταλαιπωϱεῦσιν, οὗτοι μαχιμώτατοί εἰσι πάντων.

v. 587. 88. *πεϱσονομοῦνται — δασμοφοϱοῦσι.* Infr. 922. πεϱσονόμου τιμῆς. Plat. Legg. III. p. 695. D. de hoc Dario καὶ τὸν τοῦ Κύϱου δασμὸν ὃν ὑπέσχετο Πέϱσαις, εἰς τὸν νόμον ἐνέδυ, nempe δασμὸν, qui τὸ ἴσον inter Persas induxerat. Barbarorum, non Graecorum propria tyrannis seu dominatio — βαϱβάϱων ἀνδϱῶν φίλη, apud Plut. aud. poem. p. 76. ad. Gr.

v. 589. *δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις.* Choeph. 942. Eur. Hec. 1294. δεσποσύνων μόχθων. Iphig. Taur. 439. δεσποσύνας Λήδας. — Δεσποσύνοις h. e. herilibus, ut Choeph. 942. δεσποσύνων δόμων. Apud Athen. Anaxandrides IV. p. 131. D. παϱὰ δεσποσύνοις τοῖς ἡμετέϱοις, ubi Casaub. p. 350. δεσποσύνους explicat de herili filio ex loco apud Appian. Bell. Civil. IV. τὸν δεσπόσυνον πϱογϱαφέντα ἐφύλασσεν ἐν τῷ τάφῳ μετὰ τοῦ πατϱός. Sed nihil necesse hanc vocem restringere ad heriles filios, cum ex his Aeschyli locis liquet tum ex Euripide ubi δεσποσύνας Λήδας pro *hera et domino* Leda dicitur Iphig. T. 439., aut Hec. 1294. τῶν δεσποσύνων μόχθων pro *imperatis ab heris laboribus*, qui essent tolerandi captivis mulieribus Troianis. Aristid. in Roman. p. 355. T. I. de Persarum Regum tyrannide, et nondum tum distincta ἥ τε ἀϱχὴ καὶ τὸ δεσπόζειν, ἀλλ' ἦν ἴσον βασιλεὺς καὶ δεσπότης. Pind. Od. IV. Pyth. p. 264. κιόνεσσι δεσποσύναισιν ἐϱειδομένα. Aristoph. Thesmoph. p. 787. τῶν δὲ δεσποσύνων μελοποιῶν. Sic unus e Darii Persarum Regis Satrapes de Regum potentia Ioseph. Ἀϱχ. XI. c. IV. p. 361. D. οἱ δὲ τοῦ κϱατίστου καὶ ἰσχυϱωτάτου ζώου δεσπόζοντες.

v. 590. *ἐς γῆν πϱοσπίπτοντες:* vid. Agam. 929.

v. 595. *βάζειν.* S. C. Th. 489. βάζουσ', et notata ibidem.

v. 598. 99. *Αἴαντος — νᾶσος.* Supr. v. 368. νῆσον Αἴαντος de Salamine. Soph. Ai. 9.

v. 601. *κλυδὼν κακῶν.* Hermogenes lib. de Statibus. XII. p. 74. ubi de lege agit, qua navis tempestate acta dominus sit qui in ea remanserit —, Interpres inepte κλύδωνος (εἰ μὴ δὲ τοῦ πατϱός

v. 591. βασίλεια) add. MS. R. ἡ βασιλική.

ἐστιν ἡ ναῦς ἀλλὰ τοῦ κλύδωνος) ut nomen viri proprium vertit. Contra unus e graecis Interpretibus exponit non patris amplius fuisse navem, ἀλλὰ τοῦ κλύδωνος καὶ τῆς θαλάσσης. Prom. 1014. κακῶν τρικυμία. Eurip. Hippol. 824. κῦμα συμφορᾶς. Soph. Oed. Tyr. 1548. κλυδῶνα συμφορᾶς. Sic πέλαγος κακῶν supr. 433., infr. 749. κακῶν πηγή.

v. 603. δαίμων εὐροῇ. Hinc εὔροια Plat. Legg. VI. 779. C. ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας. Unde εὔροια de fortuna adfluente et prospera Athen. XII. p. 524. C. de Scythis: ἐτρύφησαν μὲν γὰρ ὡς οὐδένος ἕτεροι τῶν πάντων εὐροίας καὶ πλούτου καὶ τῆς λοιπῆς αὐτοὺς χορηγίας κατασχούσης. Sic de adfluente imbrium copia Plat. VII. de Legg. p. 779. ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας.

v. 607. οὐ παιώνιος. Agam. 857. φαρμάκων παιωνίων. Vide notat. supr. ad v. 393. παιᾶν ἐφύμνουν. — παιώνιος fortunatus vel prosper aut salutaris. Agam. 1208. παιώνιον γένοιτο. Suppl. 1074. χειρὶ παιωνίᾳ.

v. 612. νεκροῖσι μειλικτήρια. Hinc μειλίγματα in re simili Choeph. 276. Eum. 107. Libamina nempe vulgo in inferis usitata, utque e sequentibus liquet e lacte, melle, aqua et vino. Sic μειλίγματα *placationes* Orphei, et μειλίχιοι θεοὶ dii infernales. Mortuorum animae μέλισσαι, et Theocrito μελιτῶδες Inferna dea.

v. 613. λευκὸν εὔποτον γάλα. De lacte in inferis vid. Sophocl. v. 899. ἄκρας νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος. Nota has inferias tribui Persarum reginae, quae moris alioquin Graecanici. Vid. Sophocl. Electr. et Antig.

v. 615. παρθένου πηγῆς. Aqua virgo Romae.

v. 616. ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο. Sic ἀκήρατον σκάφος. Agam. 670. ὕδατι ἀκηράτῳ Theocrit. Idyll. κβ. v. 78. ἀκήρατον λειμῶνα. Eurip. Hippol. — Pind. Nem. V. p. 369. ματέρ' οἰνάνθας ὀπώραν, matrem vitis auctumnum.

v. 617. ἀμπέλου γάνος. Eurip. Cycl. 413. ἀμπέλων ἄπο θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. Aeschylus ex Euripid. Ὑψιπύλῃ refert apud Aristoph. Ran. p. 274. Οἰνάνθας γάνος ἀμπέλου. Eurip. Bacch. βότρυος ἔλθῃ Γάνος ἐν δαιτὶ θεῶν. In Andromeda apud Macrob. Saturn. V. c. XXI. et Athen. XI. p. 477. A. Ὁ μὲν γάλακτος κίσσινον φέρων σκύφον, Πόνων ἀναψυκτῆρ', ὁ δ' ἀμπέλων γάνος. Vid. Macrob. Saturn. V. c. XXI. Ἀμπέλου δρόσος Pindaro Ol. VII. p. 59. φιάλαν — ἔνδον ἀμπέλου καχλάζοισαν δρόσῳ. Sic Βρόμιος γάνος et ἐκβάκχιον ἔνδροσον Philoxenus apud Athen. XI. p. 487. B. Sic de aqua Lycophron p. 49. Κρηναῖον γάνος. Supr. 489. Agam. 588. ἀρχαῖον γάνος. De Melle Eurip. Iphig. Taur. v. 633. ἀνθεμόῤῥυτον γάνος ξανθῆς μελίσσης. Suppl. 1180. ποῦ με δέξεται γάνος. Lycophron p. 33. Βηφύρου γάνος. Schol. Βήφυρος πολεμὸς Μακεδονίας· τὸ δὲ γάνος, ὕδωρ.

v. 619. *ξανθῆς ἐλαίας.* Eurip. Ion. v. 1439. de corona ex olea Palladis *οὔπερ ἐκλείπει χλόην, Θάλλει δ' ἐλαίας ἐξ ἀκηράτου γεγώς.*

v. 620. *ἄνθη — παμφόρου γαίας τέκνα.* Gregor. Nyssen. de vita S. Gregor. Thaumaturgi p. 969. de regionibus adiacentibus Ponto Euxino *τοιαύτη γὰρ ἡ φύσις τῆς χώρας ὡς πάντων τῶν πρὸς τὴν ζωὴν ἀναγκαίων πάμφορος εἶναι.* Choeph. 93. *στέφη* inter inferias quas Electra patri sacrat. Soph. Electr. 900. *καὶ περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκη πατρὸς,* de inferis patri ab Electra filia. Ibid. 367. *Ἔπαιρε δή σύ θύμαθ' ἡ παροῦσά μοι πάγκαρπα* Clytemnestra sacra factura Phoebo. Sophocl. *Πολυείδ.* apud Clem. Alex. III. Strom. p. 476. et Exc. Gr. p. 129. *ἐν τῷ δὲ παγκάρπεια συμμιγεῖς στολαῖς* cet. Euripides apud Clem. Alex. Strom. V. p. 581.

Σοὶ τῷ πάντων μεδέοντι, χοὴν πέλανόν τε φέρων Ζεύς,
Εἴτ' Ἀΐδης ὀνομαζόμενος στέργεις· σὺ δέ μοι θυσίαν
Ἄπυρον παγκαρπίας δέξαι πλήρη, προχυτίαν.

Eurip. Helen. 1281. de inferis *καί τ' ἄλλ', ὅσα χθὼν καλὰ φέρει βλαστήματα.* Lycophr. p. 126. *Μάντιν δὲ νεκρὸν Εὔρυταν στέψει λεώς:* Meurs. p. 257. 58.: Observa hoc etiam veterum morum: solebant namque coronae ex omnigenis floribus contexta mortuo imponi. Eurip. Schol. Phoeniss. *εἰώθασι στέφειν τοὺς νεκρούς.* Lucian. de luctu *μύρῳ καλλίστῳ χρίσαντες τὸ σῶμα καὶ ἄνθεσιν ὡρίοις στεφανίσαντες προτίθενται.*

v. 621. 22. *νερτέρων Ὕμνους ἐπευφημεῖτε.* Vide Sept. Th. 874. Choeph. 478.

v. 623. *Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαπότους.* — Hinc Bacchus apud Aristoph. Ran. p. 260.: *ἐχάρην οὖν ἡνίκ' ἤκουσα περὶ Δαρείου τοῦ τεθνεῶτος —;* qua de re vide Schol. — Choeph. 64. *ἐκποθὲν ὑπὸ χθονὸς τροφοῦ.* Id. 95. *γάποτον χύσιν,* et v. 162. *γαπότους χοάς.* Inde sanguis Polyxenae potandus Achilli affertur a filio apud Eurip. Hecub. 536.

ὡς πίῃς μέλαν
κόρης ἀκραιφνὲς αἷμ', ὅ σοι δωρούμεθα cet.

Sept. c. Theb. 827. *πέπωκεν αἷμα γαῖ' ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ.*

Νεκυομαντείας exemplum ab Homero desumtum. Sic Herodotus V. p. 324. lin. 48. *πέμψαντι γὰρ οἱ ἐς Θεσπρωτοὺς ἐπ' Ἀχέροντα τὸν ποταμὸν ἀγγέλους, ἐπὶ τὸ νεκυομαντήιον παρακαθήκης ξεινικῆς* cet.

v. 625. *Βασίλεια-πρέσβος.* Citantur haec verba apud Thom. Mag. *Βασίλεια γύναι, Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις.* Ita Attice, et *βασιλίς* de regina, non *βασίλισσα* iuxta Phrynichum.

v. 626. *θαλάμους.* Hesych. *θάλαμος, οἶκος, μυχός.* Eurip. Ion. 394. *Τροφωνίου θαλάμας.*

v. 622. *ὕμνους*) *ὕμνοις* MS. R.
v. 624. *νερτέροις*) — *ρων* MS. R.
v. 625. *πρέσβος*) *πρέσβα* MS. R.

v. 627. ὕμνοις. Hymni de laudibus mortuorum apud Platon. VII. de Legg. p. 802. A.

v. 628. πομπούς. Ὁ πομπὸς Ἑρμῆς. Soph. Oed. Col. 1543., item πομπαῖος. Eum. 91., Ἀϊδωνεὺς ἀνάπομπος Pers. 651.

v. 630. 31. χθόνιοι — Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, βασιλεῦ τ' ἐνέρων. Choeph. I., 122. 725. Ἑρμῆ χθόνιε. infr. 649. Pausan. Attic. κεῖται δὲ καὶ Πλούτων καὶ Ἑρμῆς καὶ Γῆς ἄγαλμα, ἐνταῦθα θύουσι μὲν ὅσοις ἐν Ἀρείῳ πάγῳ τὴν αἰτίαν ἐξεγένετο ἀπολύσασθαι. Prom. 574. ἐξ ἐνέρων περῶν.

v. 632. πέμψατ' ἔνερθεν ψυχάν. Dan. Heins. Animadv. in Senec. Trag. p. 497. In Oedipode defuncti invocantur et Homeri νεκυία exprimitur. Quod est antiquissimum pro animae immortalitate quod exceptis sacris exstat, testimonium. Quae opinio diu ante Pherecydem in Graecia exstabat, et eam — Aeschylus et Euripides et Sophocles pro confesso sumunt.

v. 642. 43. γᾶ τε καὶ ἄλλοι χθονίων ἁγεμόνες. Supra Tellus cum Diis Inferis invocata. v. 630. 31. Choeph. 357. χθονίων τυράννων et v. 474. μάκαρες χθόνιοι. Infra 691. οἱ κατὰ χθονὸς θεοί.

v. 646. σουσιγενῆ θεόν: Dii nempe dicti Persis eorum Reges.

v. 647. 48. πέμπετε δ' ἄνω οἷον οὔπω Περσὶς αἶ' ἐκάλυψεν. Infr. 1078. De laudibus Darii Xerxis patris vide Platon. de Legg. III. p. 695. φιλίαν πορίζων καὶ κοινωνίαν πᾶσι Πέρσαις, χρήμασι καὶ δωρεαῖς τὸν Περσῶν δῆμον προςαγόμενος· τοιγαροῦν αὐτῷ τὰ στρατεύματα μετ' εὐνοίας προςεκτήσατο χώρας οὐκ ἐλάττους ὧν κατέλιπε Κῦρος. Hesiod. Theog. 91. Reges tanquam Dii a suis honorati:

Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὡς ἱλάσκονται.

v. 649. sqq. Inter causas imminutae Persarum potentiae refert Plato Legg. III. p. 697. C., quod despotico imperio amicitiam Persarum amiserint, ὅτι τὸ ἐλεύθερον λίαν ἀφελόμενοι τοῦ δήμου, τὸ δεσποτικὸν δὲ ἐπαγαγόντες μᾶλλον τοῦ προςήκοντος, τὸ φίλον ἀπώλεσαν καὶ τὸ κοινὸν ἐν τῇ πόλει. Nempe Xerxes, Darii huius filius, de quibus ante egerat; quum antea sub Cyro moderata inter servitutem et libertatem via tenerentur, exstincta sub Cambyse Cyri filio, et quasi rediviva sub Dario, καὶ πάλιν ἐπὶ Δαρείου σχεδὸν ἐσώθη. Ibid. III. de legg. p. 694. A. B. C.

v. 651. 52. Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνίει Δαρ. Mosch. Id. IV., 16. καί με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Ἀϊδονῆος. Supra v. 628. πομπός. Hoc fiebat in scena per gradus dictos Charonios seu

v. 627. ἡμεῖς δ') — θ' MS. R.
v. 635. μου) μοι MS. R.
v. 649. cod. τάφου: qui seq. in Ald. ed. deest, etiam in MS. R.
v. 652. ἀνίει) ἂν εἴη αἰδωνεὺς MS. R.

a Charonte, per quos Manes seu *εἴδωλα*, quale hic Darii, emittebantur in scenam: Pollux l. IV. c. XIX. p. 205. *αἱ δὲ χαρώνειαι κλίμακες κατὰ τοὺς ἐκ τῶν ἑδωλίων καθόδους κείμεναι, τὰ εἴδωλα ἀπ' αὐτῶν ἀναπέμπουσι.* Unde liquet, quam apposite hic *Ἀϊδωνεὺς ἀναπομπὸς* in amittendo nempe hoc Darii *εἰδώλῳ* dicatur. Notum alioquin, *χαρώνειον θύραν* clarius dictam feralem portam qua rei ad supplicium demissi e carcere.

v. 653. *ἠέ.* Aristoph. Ran. p. 260. refert ubi Darii mentio in Persis facta, *ὁ χορὸς δ' εὐθὺς τὼ χεῖρ' ὡδὶ ξυγκρούσας εἶπεν ἰαυοῖ.* Quod *ἰαυοῖ* non apparet hodie in hoc Choro, sed eius loco exclamatio *ἠέ.*

v. 656. *θεομήστωρ δ' ἐκικλήσκετο.* Diodor. Sicul. I. p. 85. Darium Xerxis patrem ob beneficia solum ex omnibus regibus Deum nuncupatum et mortuum pro Deo cultum. Curtius VIII. Persas quidem non pie solum, sed prudenter reges suos inter Deos colere: maiestatem enim imperii salutis esse tutelam. — Hic Darius non Persis solum sed Aegyptiis leges dedisse a Diodoro traditur, cuius locus citatur a Iustino Martyre Paraen. p. 70.

v. 657. *στρατὸν εὖ ἐποδώκει.* Pro *ἐποδώκει.* Tan. Fabr. legit *ἐποδόχει* iuxta Pollucem l. I. *ὁ ποδοχῶν* de navis rectore. Vide Epist. Fab. I. p. 221. sq. Vide et paulo ante locum Platonis de Dario (ad v. 648).

v. 659. *βαλήν.* Plutarch. de Flum. et Mont. *ὄρος βαλιναῖον τουτέστι βασιλικόν.* Cf. Not. ad Callim. p. 185. Hesych. *βαλὴν, βασιλεὺς Φρυγιστί.*

v. 662. *κροκόβαπτον εὔμαριν.* Sic Agam. 932. de cultu Regum Barbarorum *ἐν ποικίλοις κάλλεσι βαίνειν,* et Agam. 951. *ἀλουργέσιν* de calceis purpureis. Lycophr. p. 139. *ἀσκέρας εὐμαρίδας* de calceis Helenae. — Eurip. Iph. Aul. 258.

v. 664. *τιάρας,* quae Tiara Persarum Regum sola recta, ut ex Xenophonte aliisque liquet. (Cyrop. VIII., 3, 13.)

v. 666. *βάσκε πάτερ ἄκακε.* Agam. 605. *ἔβασκον.* Is. Voss. ad Catull. p. 26. Hesychii locum citat, *βάσκε 'πικρολέαζε, πλησίον ἐξελθοῦσε, Λυδιστί.*

v. 670. *δέσποτα δεσπότου.* Vere enim despoticum Persarum Regum imperium; vid. loc. Platon. de Legg. III. p. 697. paulo ante a me notatum et ibid. p. 698. A. *τὰ μὲν δὴ περί τε Περσῶν ὡς οὐκ ὀρθῶς ταννῦν διοικεῖται διὰ τὴν σφόδρα δουλείαν τε καὶ δεσποτείαν τέλος ἐχέτω.* Tales Persarum Reges, quibus liberarum Graeciae civitatum statum opponit Xenoph. *Ἀναβ.* III. p. 302. D. *οὐδένα γὰρ ἄνθρωπον δεσπότην, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε.* Plutarch. in Dione p. 961. A. *τὸ δεσποτικὸν καὶ λίαν ἄκρατον τῆς τυραννίδος.* Ari-

v. 659. *βαλὴν*) *βαλλὴν* MS. R.
v. 664. *τιάρας*) *τιήρας* MS. R.

stid. In Romam T. I. p. 356. de despotico et tyrannico Persarum imperio οὔπω γὰρ ἥτε ἀρχὴ καὶ τὸ δεσπόζειν διείρητο· ἀλλ' ἦν ἴσον βασιλεὺς καὶ δεσπότης.

v. 673. νεολαία. Eurip. Alcest. νεολαία γυναικῶν. Schol. νεολαία, νέα· κυρίως δὲ ὁ ἐκ τῶν νέων ὄχλος. Hesych. νεολαία, νέον ἄθροισμα, ἡ νεότης, ἡ νέος λαὸς, lego νέων ἄθρ., et νέων λαὸς, quod firmat Schol. Eurip. loco ante allato.

v. 677. δυνάτα δυνάτα. Incert. Trag. in Exc. Grot. p. 463. ποῦ δὲ Λυδίης μέγας δυνάστης Κροῖσος. De Cupidine Anacr. od. LXI. θεῶν δυνάστης. Alioquin οἱ δυνατοὶ potentiores Soph. El. 221. τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. Thucyd. I. p. 59. C. οἱ δυνατοὶ τῶν Περσῶν. Idem de Pericle p. 83. B. δυνατώτατος τῶν καθ' ἑαυτόν. Aliter Soph. Oed. Tyr. 601. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν Ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ, ubi nota δυναστείαν a regno distingui. Plat. legg. III. p. 680. B. de postdiluvianis temporibus τὴν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πολιτείαν δυναστείαν καλεῖν, ἡ καὶ νῦν ἔτι πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἕλλησι καὶ κατὰ βαρβάρους ἔχει, et in seqq. p. 681. D. τοὺς δὲ ἄρχοντας καταστήσαντες ἀριστοκρατείαν τινὰ ἐκ τῶν δυναστειῶν ποιήσαντες ἢ καί τινα βασιλείαν. Atticis δυνατοὶ *potentes in aliqua urbe aut loco.* Thucyd. III. p. 188. D. τοὺς δυνατοὺς, *primarii cives*, ut Diodorus Sinopensis ap. Athen. VI. p. 239. E. de iis qui sacra Herculis procurarent.

Ἐκ τῶν πολιτῶν δώδεκ' ἄνδρας ἐπιμελῶς
Ἐκλεξαμένη τοὺς ἐκ δυνατῶν γεγονότας.

At δυνατοὶ *fortes*, *validi* in LXX. Est autem δυνάτα ἀφαιρέσει τοῦ σ ob metrum, quod Atticis familiare. Sic ap. Soph. Oed. Tyr. v. 58. et 404. γνωτὰ et ἄγνωτα pro γνωστὰ et ἄγνωστα, et Electr. 1090. πάγκλαυτον pro πάγκλαυστον, ubi Scholia: οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν ἐκβάλλοντες τὸ σ, ὥσπερ καὶ τὸ εὐκτίμενον παρ' Ὁμήρῳ. Sic hoc loco δυνάτα pro δυνάστα. In Oligarchiis plures δυνάσται Plat. IV. legg. p. 710. E. πλεῖστοι γὰρ ἐν αὐτῇ δυνάσται γίγνονται, unde colligit difficilius eam optimam Reip. formam admittere Tyrannide, regio dominatu aut democratia. Item p. 711. C. τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ. Ibidem de variis Dynastiis, aut paucorum aut unius dominatu, μεγάλαις τισὶ δυναστείαις — πλούτων ὑπεροχὰς διαφερούσαις ἢ γενῶν. Δυναστεία Demosthenes de unius sed non absoluto dominatu, in Neaer. p. 527. C. τὸ γὰρ ἀρχαῖον, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δυναστεία ἐν τῇ πόλει ἦν, καὶ ἡ βασιλεία τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων διὰ τὸ αὐτόχθονας εἶναι. Idem Epist. ad Athen. p. 110. prim. lin. de potentia quorundam in senatu ᾔσθητε τὴν δυναστείαν ἥντινες τῶν ἐν τῇ πόλει κατεσκευάζοντο ἑαυτοῖς.

v. 673. νεολαία) νεολέα MS. R.
v. 674. ἀπόλωλε) — λεν MS. R.
v. 677. δυνάτα δυν.) Sic quoque MS. R.

v. 681. *τρίσκαλμοι νᾶες.* Infr. 1079. Sic Ephippus apud Athen. VIII. p. 347. B. *πέντε κέλητας πεντασκάλμους.* Supr. 376. *τροποῦτο κώπην σκαλμὸν* cet. Plutarch. in P. Aemil. p. 258. A. *πλοῖον οὐδὲν αὐτοῖς τριοκάλμου μεῖζον ἀπέδωκε.*

v. 682. *νᾶες ἄναες.* Sic *χάριν ἄχαριν* Prom. 547. et quae ibi notata.

v. 683. *Δαρ.* In Hecuba Euripidis Achillis *φάντασμα* visum Graecis in vertice tumuli munus petens ab iis Polyxenae caedem: Hec. v. 94. *ἦλθ' ὑπὲρ ἄκρας τύμβου κορυφᾶς φάντασμ' Ἀχιλέως.* Alioquin *εἴδωλον.* I. C. Scalig. Poet. III. C. XCVII. p. 369. Quoniam vero mortui quidem non possunt introduci, eorum phantasmata sive idola sive spectra subveniunt ut Polydori, ut Darii ap. Aeschylum cet. Eurip. Electr. v. 1283. *Εἴδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψε εἰς Ἴλιον,* ubi *εἴδωλον* de simulacro Helenae adhuc superstitis.

— *ἥλικες.* Sic *ἅλιξιν* Pindar. Pyth. Od. IV. p. 254. et *ἅλικες.* Od. IIII. Nem. p. 367. Infr. 786. *Ξυνήλικες.*

v. 690. *οὐκ εὐέξοδον.* Hinc Theocrit. Idyll. I. *β.* v. 9. *ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα.*

v. 699. *Ἀλλ' ἐπεὶ* cet. Aristot. Rhetor. III. p. 129. *ὁ δὲ τροχαῖος κορδακικώτερος· δηλοῖ δὲ τὰ τετράμετρα· ἔστι γὰρ ῥυθμὸς τὰ τετράμετρα.*

v. 700. *μακιστῆρα μῦθον.* Ut *ἐξετείνων λόγον.* Sic de prolixo sermone Agam. 925. *μακρὰν γὰρ ἐξέτεινας.* Sic *συντέμνειν* de brevi, ut apud Eurip. in Aeolo apud Stob. Fl. Tit. 35. p. 141. Grot. *πολλοὺς λόγους οἷός τε συντέμνειν καλῶς,* et Soph. in Ulysse *Μαινομένῳ* Exc. Gr. p. 135. *μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύ.*

v. 710. *μάσσων ἦν βίος ταφῇ.* Supra v. 440. *Ταφῇ* pro *ἐκταφῇ* Schol.

v. 711. *ὄλβον* pro felicitate seu affluentia ut Eum. 540. et 554. Eurip. Hec. 285. *τὸν πάντα δ' ὄλβον ἦμαρ ἕν μ' ἀφείλετο.* Hinc *ἄνολβος infelix* Eur. Iph. A. 448.

v. 714. *κακῶν ἰδεῖν βάθος.* *Κακῶν πέλαγος* supr. v. 433. et *ἄτης ἄβυσσον πέλαγος.* Suppl. 478. Supr. 465. *κακῶν ὁρῶν βάθος.*

v. 717. *σκηπτὸς ἢ στάσις* pro turbine *σκηπτὸς* Soph. Antig. 424. et fulmine Lycophr. 67. et 199. Eurip. Androm. 1045. *Διέβα δὲ Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας Σκηπτὸς, σταλάσσων ἄϊδα φόνον.* Apposite autem hic *λοιμοῦ σκηπτὸς* sicut apud Soph. Oed. T. 28. *σκήψας ἐλαύνει λοιμὸς ἔχθιστος πόλιν.* Agam. 374. *βέλος ἠλίθιον*

v. 679. *ἁμάρτια) δ' ἁμὰρ* — MS. R.
v. 683. *θ'*) om. MS. R.
v. 685. *χαράσσεται) ταρ* — MS. R.
v. 709. *γὰρ*) om. MS. R.
v. 710. *βίος) βίοτος.* MS. R.
v. 712. *ἔλευσας) — σες.* MS. R. Scal. *ἐλευσσές.*
v. 716. *διαπεπ.*) om. MS. R.

σκήψειεν. Fulminis telum s. ictus Xenoph. Ἀναβ. III. p. 293. A. ἔδοξεν αὐτῷ βροντῆς γενομένης σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ubi nempe βροντῆς σκηπτὸς ut hic λοιμοῦ σκηπτός. Hinc in descriptione gravissimae illius pestis, quae cum alias regiones tum Atticam vastavit Thucyd. II. p. 129. B. νόσος — λεγόμενον καὶ πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι. Item p. 131. C. κατέσκηπτε γὰρ ἐς τὰ αἰδοῖα — καὶ ἐς ἄκρας χεῖρας καὶ πόδας. Pro σκηπτὸς male σηκτὸς in duobus locis S. et Sop. in Hermes. p. 82. σηκτοῦ (l. σκηπτοῦ) κατενεχθέντος ἐπὶ τὸν τύραννον καὶ ἀναιρεθέντος· mox σημεῖον τὸ τὸν σηκτὸν (l. σκηπτὸν) κατενεχθῆναι. Marcellinus in eundem p. 108. καὶ τὸν σκηπτῷ βληθέντα αὐτοῦ θάπτεσθαι οὐ ἔπεσεν. Aspasia in versibus de Socrate apud Athen. V. p. 219. E. στέρνοις ἐναίων σκηπτὸς ποθὸς cet. Ioseph. Arch. IV. c. VI. p. 116. lin. ult. ἐφθάρησαν δὲ πάντες καὶ λοιμῷ ταύτην ἐνσκήψαντος αὐτοῖς τοῦ θεοῦ τὴν νόσον. Idem l. VII. C. X. p. 244. E. ἢ λοιμὸν ἐνσκῆψαι καὶ νόσον cet. — Στάσις hic pro seditione, quandoque pro coetu populi simpliciter ut Ch. 456. στάσις δὲ πάγκοινος. Eum. 980. ἐν πόλει στάσιν ut hoc loco.

v. 720. ἠπείρου πλάκα. h. e. Asiae. Prom. 734. ἤπειρον ἥξεις Ἀσιάδα.

v. 727. φεῦ μέγας τις ἦλθε cet. Atqui idem a Dario Xerxis patre factum ut Bosporum ponte iungeret contra Scythas profecturus: Lucian. p. 799. T. II. ἔτι γε μὲν καὶ τὸν Δαρεῖον ὡς ὁ βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα.

v. 731. παμπήδην. Soph. Ai. 942. Apud Nicandr. Al. p. 130. pro παμπήγην leg. παμπήδην. Apud Plutarch. aud. Poem. p. 11. ed. Gr. citatur hic poetae locus:

Ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

Citatur idem versus ut incerti ap. Stobae. Flor. Tit. I. p. 11., Aeschylo tribuendus iuxta Grot. in marg. MS. Liquet id ex Plat. II. Rep. p. 380. A., ubi diserte Aeschylo tribuitur. Οὐδ' αὖ ὡς Αἰσχύλος λέγει ἐατέον ἀκούειν τοὺς νεοὺς ὅτι Ὅταν κακῶσαι cet. Item ap. Euseb. Praepar. Evangel. l. XIII. c. 111.

v. 740. στάσις. Στάσις Atticis tam de coetu quam de seditione. Priore sensu Choeph. 456. στάσις δὲ πάγκοινος, unde στασίαρχος. Suppl. 456. dux coetus, ac στασιώτης pro διαφόρος. Frequentatur vero pro coetu seditiosorum et coniuratorum, seu seditione, atque inde pro dissidio, ut hoc loco et supra v. 717.

v. 718. Ἀθήναις) Ἀθήνας MS. R.
v. 721. ναύτης δὲ) — γε MS. R.
v. 722. στρατηλάτων) στρατημάτοιν MS. R.
v. 731. παμπήδην δὲ πᾶς λαὸς) — δὴν λαὸς πᾶς MS. R.
v. 732. κενανδρίαν) κένανδρον.
v. 735. ἀπώλεσε) — σεν MS. R.

στάσις πόλει et Eum. 980. Στάσις pro choro Eum. 311. Hinc στάσιμον μέλος de Chori cantu. Στάσιμον foenus ad arbitrium foeneratoris, Lysias Orat. IX. p. 129. Στασίωρος Eurip. Cycl. 456. de pastoribus. Στάσις Plotin. de statu seu consistentia, ut l. V. c. 3. p. 311.

v. 742. Ζεὺς ἐπέσκηψεν τελευτήν. Suppl. 632. Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος. Nempe Ζεὺς τέλειος de quo vid. Eum. 618. Suppl. 632.

v. 744. συνάπτεται. Vide de hac voce notata a me supra ad v. 335.

v. 745. κακῶν πηγή ut κακῶν πέλαγος al.

v. 746. νέῳ θράσει. Sic de hoc Xerxe Darii successore Plato Legg. III. p. 698. E. Δαρεῖος μὲν τεθνᾶναι ἐλέχθη, νέος δὲ καὶ σφοδρὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ παρειληφέναι τὴν ἀρχήν.

v. 747. Ἑλλήσποντον ἱρόν. Plat. de Legg. III. p. 699. A. de his Xerxis factis καὶ ἀκούοντες Ἄθω διορυττόμενον καὶ Ἑλλήσποντον ζευγνύμενον. — Ἱρόν. Sic sacri fluctus marini Eurip. Cycl. 264. μήθ' ἱερὰ κύματ'. Fluvii passim *sacri* apud poetas. — De Hellesponti ponte coniuncto a Xerxe v. Lycophr.

v. 751. οὐκ εὐβουλίᾳ. Prom. 1034. et 1037.

v. 758. αἰχμάζειν. Soph. Ai. v. 97. ᾔχμασας χέρας.

v. 761. τοιγάρ σφιν. Scaliger. de Emend. Temp. p. 590. asteriscos ante hoc posuit, quod deesse quaedam omnino ei constat.

v. 763. τὸ δ' ἄστυ Σούσων cet. Scaliger ibidem hunc versum reiicit post versum 767. Μηδὸς γάρ cet. ita ut esset v. 768. Eo versu 763. τὸ δ' ἄστυ Σούσων reiect. in v. 768., *Susa a Kyaxare vastata, a filio Astyage in integrum restituta* cet. Scalig. ibidem.

v. 766. ταγεῖν. τάγος sup. v. 23. et Prom. 96., ταγοῦχος. Eum. 296., τάγευσαι S. c. Theb. 58.

v. 767. Μῆδος ἦν cet. Scalig. de Emend. Tempor. VII. p. 590. adfert hos versus Aeschyli de serie Persarum regum.

v. 775. στρατὸν h. e. λαόν, vid. v. 658. et Eumen. 569.: *populum* seu *commune Persarum*.

v. 784. Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς cet. Vid. Prom. 35. Idem iuxta Scaliger. de emend. Tempor. p. 591. 592., qui Ὀξέστης et Ξέστης dictus, Ὀξυάρης in S. Scriptura. *Idem* Assuerus est Xerxes, et Amistris eadem quae Regina Esther. p. 593.

v. 744. σπεύδῃ) σπένδῃ MS. R.
v. 749. μετεῤῥύθμιζε) μετερύθ. MS. R.
v. 753. πόρος) πόνος MS. R.
v. 756. ἄνδρα πάσης) ἀνδρ' ἁπάσης MS. R.
v. 757. ἀνανδρίας) δρίαν MS. R.
v. 780. Μάραφις — Ἀρταφρένης) Μάραφνις — Ἀρταφέρνης MS. R.
v. 786. σαφῶς τὸ δ' ἴστ') τὸ δ' ἴστε σαφῶς MS. R.

v. 797. Ἀλλ' εὐσταλῆ. Hippocr. κατ' ἰητρεῖον p. 24. T. XII. ἱμάτων εὐσταλέως. Galen. ibid. τὸ μὲν εὐσταλέως ἀντὶ τοῦ περιεσταλμένως εἴρηκεν. Hippocrat. ibid. p. 50. ὡς ἥκιστα καὶ εὐσταλέστατα περιβάλλειν. Lucian. in Nerone p. 1042. D. καὶ μελοποιΐᾳ εὐαγώγῳ μὲν δὴ καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐσταλεῖ. Idem de Merc. Cond. T. I. p. 483. καὶ ἱμάτων ἑλληνικὸν εὐσταλῶς περιβέβληται. Diodorus Sinopensis apud Athen. l. VII. p. 231. D. καὶ ποιήσας εὐσταλῆ Ἐμαυτόν. Plutarch. Solone p. 84. D. de Epimenide Cretensi, qui Athenienses εὐσταλεῖς ἐποίησε ταῖς ἱερουργίαις: Interpres: *nam res divinas reddidit minoris impensae*, pro *magis expeditas*. Soph. Phil. 794. πλοῦς οὔριός τε καὶ εὐσταλής.

v. 802. Ἕλλης πορθμόν Lycophr. p. 189. Ἃς πόντος Ἕλλης. Supr. 70. πορθμὸν — Ἀθαμαντίδος Ἕλλης.

v. 807. πεδίον Ἀσωπὸς ῥοαῖς. Plures Asopi iuxta Schol. Pindar. ad Nem. Od. III. ὕδατι ἐπ' Ἀσωπίῳ. Infra Agam. πεδίον Ἀσωποῦ. Unde ab hoc fluvio et Ismeno, quibus irriguus Thebanorum ager, τὸ Θήβης πεδίον dictum apud Polyb. Excerpt. Valck. p. 69. — Supra de Sperchio fluvio: Σπερχεῖος ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ.

v. 808. Ἄρδει, φίλον πίασμα. Πιανῷ Sept. c. Th. v. 593. πιαίνου Agam. 1678.

v. 810. ὕβρεως ἄποινα καθέων φρ. Sic ἄποινα μόχθων Pind. Od. III. Isthm.; alibi νίκας ἄποινα Isthm. VIII. et ἀρετᾶς ἄποινα Nem. VII. p. 387. Demosth. adv. Aristocr. τὰ γὰρ ἄποινα χρήματα ὠμόμαζον οἱ παλαιοί. inde ibid. verbum ἀποινᾶν explicat χρήματα πράττεσθαι. Eurip. Rhes. 177. ἀποινᾶσθαι. Supra v. 416. ἀντίποινα. — Μιασμάτων ἄποινα Agam. 1429., σφαγῆς ἄποινα Eurip. Iph. T. 1459., ἀποινίδικοι Δίκαι, κακοῖσιν ἐκπαλάσσουσιν. Plat. IX. legg. p. 862. C. τὸ δὲ ἀποίνοις ἐξιλασθὲν τοῖς δρῶσι καὶ πάσχουσιν cet. — Ἀθέῳ ποδὶ Eum. 544.

v. 813. δαιμόνων θ' ἱδρύματα. θεῶν θ' ἱδρύματα. Agam. v. 347.

v. 815. κακῶς δράσαντες cet. Vid. Agam. v. 1436. 1537. 1572. Eurip. Orest. 413. οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους. Soph. Oed. C. 939. 40. μὴ πλείω κακὰ παθ. cet. Arist. Θεσμοφ. p. 794. Οὐδὲν παθοῦσαι cet. et not. ad Iul. Caes. p. 380.

v. 817. κρῆπις — ἐκπαιδεύεται. Lycophr. p. 61. κρηπῖδα cet. Schol. τὴν κρηπῖδα καὶ τὴν βάσιν cet. — Eurip. Cycl. 275. τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις, et ibid. v. 597. μελαίνης νυκτὸς ἐκπαίδευμα ὕπνε.

v. 797. εὐσταλῆ τόν) εὐστελῆτοι MS. R.
v. 811. μολόντες) — μολῶντες M. R.
v. 819. δωρίδος) δοριάδος MS. R.

v. 820. τριτοσπόρῳ γονῇ. S. C. Theb. 750. αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει.

v. 823. ὕβρις γὰρ cet. Soph. Electr. v. 238. τίκτειν σ' ἄταν ἄταις. Agam. 772. φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις cet.

v. 825. τἀπιτίμια. Ἐπιτίμιον. Sept. c. Theb. v. 1029. Prom. v. 77.

v. 826. Μέμνησθ' Ἀθ. cet. De conditionibus foéderum, quae Athenienses pácti cum victis Persis post victoriam ad Salamina. vide Lycurg. in Leocrat. p. 145.

v. 830. εὔθυνος βαρὺς de Plutone, Eum. 273. Sic Prom. 71. de Iove ὡς οὐπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς. Plat. Legg. p. 945. B. εὐθύνων δὴ περί τις ἡμῖν λόγος, de Censuris sive repetundis publicorum munerum. *Serranus.*

v. 832. πινύσκετ' εὐλόγοισι. Voce πινύσκειν usus Callim. H. in Dian. v. 162. κερδαλέῳ μύθῳ σε, θεή, μάλα τῷδε πινύσκει. Schol. πινύσκει, σωφρονίζει. — Agam. 589. εὐλογεῖν. Thucyd. II. p. 125. D. καὶ τὴν εὐλογίαν. Schol. ἔπαινον.

v. 837. λακίδες cet. Ch. 25. Suppl. 126. et 910. Hinc λακιστὰ scissa, seu frusta dissecta, Athen. VII. p. 303. F. ex Antiphone θυννάδος Βυζαντίας τέμαχος ἐν τεύτλου λακιστοῖς κρύπτεται στεγάσμασι. Hesych. λακίδες τὰ λεπτὰ τῶν ἀρμένων σχήματα, leg. σχίσματα. Aristoph. Νεφελ. p. 250. ἐξαίφνης διαλακήσασα, Schol. διαῤῥαγεῖσα, λακὶς γὰρ τὸ σχίσμα. — Variatarum vestium usus olim in Oriente et apud Babylonios et Medos frequens.

v. 843. ψυχῇ διδόντες cet. *Carpe diem, quam minimum credula postero* Horat. Od. XI. l. 1.

v. 847. ἐσέρχεται κακά. Eurip. Herc. Fur. v. 302. ἐσῆλθέ με, venit mihi in mentem.

v. 857. ἀκάκης. Ἀκακήσιος Mercurii epitheton Callim. H. in Dian. v. 143.

v. 862. πύργινα. Πύργος nempe pro urbibus, quarum ornamenta turres, unde urbium symbola in nummis capita turrita. Hinc πύργινα hic pro *urbanis* seu *urbicis*. Sic infr. 874. περὶ πύργων. Hinc Pindaro Od. IV. Nem. p. 357. εὔπυργον ἕδος de Aegina, et apud Soph. Trach. 338. ὑψίπυργον Οἰχαλίαν. Crat. in inc. Trag. Exc. H. Gr. p. 451. οὐχ εἷς πάτρα μοι πύργος, mihi patria non urbs una.

v. 869. ἀφ' ἑστίας συθείς. S. c. Theb. 649. ἐκ πυρὸς συθείς. Soph. Oed. C. 119. ἐκτόπιος συθείς.

v. 820. δὲ) τε MS. R.
v. 831. κεχρημένοι) — μένον Scal.
v. 847. ἐσέρχεται κακά) κακ' εἰσέρχεται MS. R.
v. 851. λαβοῦσα) — σαν MS. R.
v. 868. Ἅλυος) Ita quoque Scal. et Aur.

v. 870. *στρυμονίου πελάγαυς.* Lycophr. p. 73. *Ἠὼν Στρυμόνος Βισαλτία.* Supr. 497. *ῥέεθρον ἁγνοῦ Στρυμόνος.*

v. 871. *Ἀχελωΐδες.* Magna Acheloi prae fluviis aliis Graecorum celebritas. Hinc Artemidor. l. II. c. 43. p. 338., ubi in genere de Fluviis, *Ἀχελῶος δὲ,* addit, *τὰ αὐτὰ τοῖς ποταμοῖς καὶ παντὶ ποτίμῳ ὕδατι σημαίνει καὶ ἰσχυρότερα τὰ ἀποτελέσματα ποιεῖ.* Sic Sext. Empir. adv. Mathem. p. 340. A. *εἰ δὲ ὁ Ποσειδῶν θεός ἐστι, καὶ ὁ Ἀχελῶος ἔσται θεὸς, εἰ δὲ Ἀχελῶος, καὶ ὁ Νεῖλος, εἰ ὁ Νεῖλος καὶ ὁ πᾶς ποταμός.* Aristoph. Lysistr. p. 859. *Ἀχελῶον* pro *aqua* usurpat, *σὸν ἔργον, ὦ ᾿χελῶε.* Virgil. *placida Acheloia.* Sic Achaeus apud Athen. X. p. 427. C. *Μῶν Ἀχελῶος ἦν κεκραμένος πολύς;* Eurip. Androm. 167. *Ἀχελῴον δρόσον.* Schol. Theocr. ad Idyll. *Β.* 147. *Καλλίμαχος Ἔγχει, καὶ πᾶσιν εἶπε Διοκλέος οὐδὲ Ἀχελῶος τῶν ἱερῶν αἰσθάνεται κυάθων.* Hom. Il. *Ω.* v. 616. *αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐῤῥώσαντο.* Schol. *ἢ ὅτι Ἀχελῶος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ.* Idem Eustath. ad hunc locum p. 1367. lin. 59. *εἰ μὴ ἄρα τις καὶ ὡς προεγράφη, Ἀχελῶον ἁπλῶς τὸ ὕδωρ καὶ ἐνταῦθα.* Eurip. Bacch. v. 625. *δμωσὶν Ἀχελῶον φέρειν.* Sic *Ἀρέθουσα* de quovis fonte Stephan. in *Ἀρέθουσα, ἀφ' οὗ πᾶσα κρήνη ἐπιθετικῶς τοῦτο λέγεται.* Schol. Theocrit. ad Idyll. I. p. 20. in Epaphrod. *χαριέντως δὲ καὶ Ἐπαφρόδιτός φησιν, ὅτι Ἀρεθούσας καλοῦσι τὰς κρήνας.*

v. 873. *λίμνας. χυτοῦ λιμένος* de palude illius tractus Apollon. Rh. V. 987.

v. 874. *κατὰ Χέρσον. Χεῤῥόνησος* seu Chersonesus dicta regio, vid. Apoll. Rh. Schol. p. 97.

v. 875. *ἐληλαμέναι.* Apoll. Rh. II. v. 231. *ἀδάμαντος ἐληλαμένον κέαρ εἴη:* Schol. *ἐληλαμένον, ἀντὶ τοῦ κεχαλκευμένον.*

v. 887. 88. *Πλατὺν — Προποντίς.* Apoll. Rh. I. 983. *Εὐρείης πεύθοντο Προποντίδος.* Orph. Argon. v. 80. *Ἀξείνου πόντοιο μυχούς.*

v. 889. *στόμα πόντου.* Apoll. Rh. II. v. 317. de faucibus Ponti *ἁλὸς ἐν ξυνοχῇσι.* Schol. *ὅπου στενοῦται ἡ θάλασσα, λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ πόντου.* — *Στόμα* quandoque simpliciter idem dictum non adiuncto *πόντου* numine. Sic Athen. XII. p. 536. B. de Pausania *περὶ Βυζάντιον διατρίβων τὸν χαλκοῦν τὸν ἀνακείμενον κρατῆρα τοῖς θεοῖς, τοῖς ἐπὶ τοῦ στόματος ἱδρυμένοις.* Nota signa deorum erecta ad Ponti ostia, qui nempe ob confragosas ibi Ponti angustias invocari a navigantibus soliti, ut liquet ex Apoll. Rh. II. v. 336. De Argonautis eas Ponti angustias subituris *πρὶν δ' οὔ τι θεοὺς λίσσεσθαι ἐρύκω.* Pindar. Od. IV. Pyth. p. 256. *ἐπ' Ἀξείνου στόμα πεμπόμενοι.* Sic

v. 887. *Μύκονος*) *Μύκων* MS. R.

Orph. Argon. 84. Byzantium ad στόμα πόντου. Philostrat. Icon. Ἄξεινος ἀκτη dicta eadem Apollonio II. p. 550. θῆκεν ἐπ' ἀξείνοιο πόδας θυνηΐδος ἀκτῆς. Schol. Ἄξεινον, τὸν Εὔξεινον πόντον φησὶν, οἱονεὶ κακόξεινον, τοῦ ἃ σημαίνοντος τὸ κακόν· πρότερον μὲν γὰρ ὑπὸ λῃστῶν περιοικούμενος ἄξεινος ἐκαλεῖτο· καθαρθεὶς δὲ εὔξεινος μετὰ ταῦτα ἐκλήθη. — Apoll. Rh. I. 990. στόμα πόντιον ut v. 2. πόντοιο κατὰ στόμα Νείλου. Aesch. Suppl. 3. de ostiis Nili προστομίων. Eurip. Rhes. 436. πόντιον στόμα. Hippolyt. 556. ὦ στόμα Δίρκης de fluvio seu fonte Thebarum. Gregor. Nyssen. de Vita S. Greg. Thaumat. p. 669. B. de Ponto Euxino cur ita dictus tum ob hospitalitatem, tum ob proventum omnium rerum, μόνος γὰρ ἐξ ἁπάσης γῆς τε καὶ θαλάσσης οὗτος ὁ πόντος εὔξεινος ὀνομάζεται, εἴτε τὴν πρὸς τοὺς ἐπιδημοῦντας τῶν ξένων φιλοφροσύνην μαρτυρῶν αὐτοῖς τοῦ ὀνόματος, εἴτε καὶ ὅτι τοιοῦτος ὁ χῶρος ἐστὶν, ὡς μὴ μόνον τοῖς ἐγχωρίοις τε καὶ αὐτόχθοσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἁπανταχόθεν εἰς αὐτὸν φοιτῶσιν τὰς πρὸς ζωὴν παρασκευὰς ἀφθόνως χαρίζεται.

v. 892. ἕλος. Apoll. Rh. 1287. Δάσκιον εἰσελάσαντες ἕλος. Id. I. III. v. 168. ἐν ποταμῷ καθ' ἕλος λελοχημένοι. Heliad. I. ὁ ταῖς θαλάτταις αἰγιαλοὶ, τοῦτο ταῖς λίμναις τὰ ἕλη γίγνεται.

v. 893. πρῶν ἅλιον. Vid. not. ad v. 132.

v. 896. Σαλαμῖνά τε. Hinc apud Eurip. Helen. 149. Teucer in memoriam patriae Salaminis Σαλαμῖνα θέμενον τῆς ἐκεῖ χάριν πάτρας.

v. 900. κατὰ κλῆρον ἰόνιον. Callim. Hymn. in Lav. Pallad. ult. versu Δαναῶν κλᾶρον ἅπαντα. Idem H. in Del. v. 80. αἵ τ' ἀνὰ μ. κλήρους ἐστήσαντο. Pro *regia* κλῆρος Apollon. Rh. I. 162. οἱ Τεγέην καὶ κλῆρον Ἀφειδάντειον ἔναιον. Schol. κλῆρον δὲ τὴν βασιλείαν τοῦ Ἀφείδαντος. Pausan. idem I. 8. p. 459. Aesch. S. Theb. 733. ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ. Κλῆροι de agris hostium divisis, e quibus aliqui Diis consecrati Thucyd. III. p. 206. C. κλήρους δὲ ποιήσαντες τῆς γῆς, τρισχιλ. τριχ. (κλήρους) μὲν τοῖς θεοῖς ἱεροὺς ἐξεῖλον· ἐπὶ δὲ τοὺς ἄλλους σφῶν αὐτῶν κληρούχους τοὺς λαχόντας ἀπέπεμψαν. Idem Thucyd. p. 206. D. τοῦ κλήρου ἑκάστου τοῦ ἐνιαυτοῦ δύο μνᾶς φέρειν. Schol. κλήρους, μερίδας. Eodem sensu de certa agrorum parte a novo coloniae duce possidenda apud Athen. IV. p. 167. E. ἀπέδοτο τὸν κλῆρον ὃν ἐν Συρακούσαις λαχὼν ἔμελλε ἕξειν. Plutarchus p. 43. E. in *Lycurgo* οἱ τῶν ἴσων ἀπ' ἀρχῆς τετυχηκότες, ἐν δὲ τῷ κλήρῳ καὶ πλέον ἔχειν ἐκείνων δόξαντες, nempe de Argivis et Messeniis; de κλήροις qui singulis Spartanis attributi, ibid. p. 44. B. C. — Κλῆρος pro haeredio apud Apoll. Rh. III. v. 1402. κλήρου σημαντῆρα φυτότροφον, haeredii do-

v. 896. τῆς) τᾶς MS. R.

minum plantarum: Schol. *κληροῦχος* pro *γεωργὸς*, et *κληρουχικὴ* pro *γεωργική*. Aristoph. *Νεφελ.* p. 134. *Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σ. πότερα, τὴν κληρουχικήν*. Schol. *ἡ κληρουχικὴν ἐνταῦθα λέγει τὴν γεωργικήν· κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν*. Theocrit. Idyll. *κδ.* v. 127. de Castore, *φυγὰς Ἄργος ἐλθὼν Ὅπποκα κλῆρον ἅπαντα καὶ οἰνοπέδον μέγα Τυδεὺς Ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος*. Pind. Ol. XIII. p. 118. *πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλῆρον ἔμμεν μέγαρον*: Schol. *τὴν περιουσίαν*. Itidem de agro, et *κληροῦχος* pro agricola Aristoph. Nub. p. 134. *τὴν κληρουχικὴν*, Schol. *τὴν γεωργικήν· κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ διὰ τὸ τοὺς Αἰγ.* cet. Et de possessione hereditaria Eurip. Heraclid. 76. *κλήρους ἐμβατεύσεσθε χθονός*. Adde LXX. Exod. VI, 8. *καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ*: Interpr. et *dabo eam vobis in sorte*, melius, *in possessionem*. Id enim notat *κλῆρος*, certam terrae aut agri partem alicui adsignatam. LXX. Gen. XLIX., 14. *ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων*. Apoll. Rh. III. 1402. Quo spectat apud Hesychium, *κληροῦχος ὁ δεσπότης καὶ γεωργὸς*, et apud Sophocl. Schol. ad Ai. 510. (*πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον*) *κληρούχους καὶ τοὺς γεωργοὺς φασὶν Ἡρόδοτος· κληροῦχοι καὶ οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ διανέμοντες*. —

Aeschyli versus e deperdito, ut liquet, dramate citat Eustath. ad Il. *Β.* p. 305. *καὶ Αἰσχύλος, Κύπρου, Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον· ἐμπεριέχεται γὰρ ἡ Πάφος τῇ Κύπρῳ*. Item Strab. l. VIII., et Fragm. p. 648. B. v. 962. *σφετέραις φρεσίν*. Vide Not. et Schol. ad Apoll. Rh. p. 216. ad locum *σφέτερον κτέρας*, de unius possessione *σφέτερον* dictum. Unde fallitur Thom. Magister *σφέτερος, σφετέρα· δεῖ δὲ χρῆσθαι τούτοις ἐπὶ πληθυντικοῦ· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ ἅπαξ εὕρηται, οἷον ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν κακίαν ἐνδείκνυται· ἀλλ' οὐ δεῖ τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι*. Pind. Od. IX. Ol. p. 91. (v. 84. B.) *σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι*: Schol. *σφετέρας ἀντὶ τοῦ ἑᾶς*, et Ol. XIII. p. 118. (v. 59. B.) *σφετέρου πατρός*. Praeter exempla notata *σφετέρου* pro *ἑοῦ* adde Athenae. IX. p. 376. A. *σφετέρῳ γρυσμῷ*, scilc. unius suis infanti Iovi mammas praebentis, et quae de usu simili huius vocis *σφετέρου* e Polybio notat Cas. Anim. p. 649.

v. 904. *τευχηστήρων*. Ch. v. 625. *τευχεφόρῳ*. Sept. c. Th. *ἄνδρα τευχηστήν*. Callim. H. in Iov. 77. *τευχηστὰς δ' Ἄρηος*. Aeschylum respicit Apollon. Rh. III. v. 415. *ἀνδράσι τευχηστῇσι*.

v. 927. *σάκτορι*. Schol. notat factum a verbo *σάζω τὸ φορτίζω*. Sic Agam. v. 653. *πημάτων σεσαγμένων*, *miseriis cumulatis*. Hinc *σακτὸν*, Athen. VII. p. 295. F. *τευθὶς σακτή*, ibid. E. *ὁ σπλὴν σεσάχθω νῆστις*. Hinc *ἀποσάττω*, *exonerare*, et *ἀποσάξαι*, vid. Harpocrat. *Σάγμα* non solum armorum ut clypei theca apud

v. 905. *παμμίκτον* — *των* MS. R.

Eurp. Androm. v. 619., et Aristoph. Acharn. 398., Vesp. 512., et Scholl., sed clitella camelis imposita, LXX. Gen. XXXI. 34. εἰς σάγματα τῆς καμήλου. — Σάκταν Thebanis pro ἰατρῷ dici notat Strattis Comicus ap. Athen. XIV. p. 622. A. τὸν ἰατρὸν δὲ σάκταν. Cf. ibid. p. 322. D. τυρῷ τε σάξον ἅλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

v. 929. τοξοδάμαντες — φύστις. Vox haec τοξοδάμας ut audacius composita reprehensa a Diphilo apud Athen. l. VI.

Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε Παρθένε
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Vide Voss. de l. Poet. II. p. 74.

φύστις. Aliud φυστή, nempe μάζα ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου, iuxta Schol. Aristoph. ad Vesp. p. 473. φυστὴν μάζαν προσενέγκῃ.

v. 935. ὁ δ' ἐγών. Ἔγων cum gravi apud Aeoles. Dores ἔγωνγα et ἔγωνγη. Alcman. οὐ γὰρ ἔγωνγα ἄνασσα Διὸς θύγατερ, et Sappho Ἔγων δ' ἐμαυτὰς τοῦτο σύνοιδα. Apollon. D. περὶ τῆς ἐγὼ καὶ ἔγωγε in MS. Bibl. Reg. Gall.

v. 941. Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος. Apoll. Rh. II., 352. γῆν Μαριανδυνῶν. Schol. παραῤῥεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα γίνεται. Respicit hic poeta ad cantilenam lugubrem, quam patria consuetudine canere soliti Mariandyni ob amissum quendam et a Nymphis raptum priscum indigenam nomine Bormum, ut Nymphis apud Athenaeum docet l. XIV. p. 619. F. et 620. A. ζητεῖν οὖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας μετά τινος μεμελῳδημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. Unde Hesychius Βῶρμον θρῆνον ἐπὶ Βώρμου νυμφολήπτου Μαριανδυνοῦ. Apposite igitur hic Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος facta mentio. Cum Schol. cit. Apollon. Rh. cf. S. C. Theb. v. 862. πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται, τὰν ἄστονον cet. Agam. 1566. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμα ἀχέων, de Acheronte.

v. 951. ἄρης ἑτεραλκής. Hom. Il. H. 26. ἑτεραλκέα νίκην.

v. 952 — 54. πενθητῆρος. S. c. Theb. 1070. πενθητήρων. — Ἀρίδακρυν. Suid. in Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες. — ἀπηύρα. Apoll. Rh. IV. v. 344. ἀέκοντος ἀπηύρων.

v. 958. δυςδαίμονα. Infr. 1010. δυςδαίμονες. Soph. Oed. T. 1326. δυςδαίμονι μοίρᾳ.

v. 961. παραστάται. Pollux VIII. p. 402. de iuramento Epheborum Athenis οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα οὐδὲ καταλείψω τὸν πρωτοστάτην· at in MSS. Voss. οὐ δ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην. — Παραστήσασθαι pro *subigere* Demosth. Olynth. 1. ὅλυνθον παραστήσεται. Ulpian. in h. loc. p. 13. παραστήσεται, χειρώσεται. Eurip.

v. 933. γαίας) γαῖαν MS. R.
v. 935. ἐγών) ἐγὼ MS. R.

minum plantarum: Schol. *κληροῦχος* pro *γεωργός*, et *κληρουχική* pro *γεωργική*. Aristoph. *Νεφελ.* p. 134. *Γῆν ἀναμετρεῖσθαι. Σ. πότερα, τὴν κληρουχικήν*. Schol. *ἡ κληρουχικὴν ἐνταῦθα λέγει τὴν γεωργικήν· κληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ διὰ τὸ τοὺς Αἰγυπτίους κλήρῳ μερίζειν τὴν αὐτῶν γεωργίαν*. Theocrit. Idyll. *κδ.* v. 127. de Castore, *φυγὰς Ἄργος ἐλθὼν Ὅπποκα κλῆρον ἅπαντα καὶ οἰνοπέδον μέγα Τυδεὺς Ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος*. Pind. Ol. XIII. p. 118. *πατρὸς ἀρχὰν καὶ βαθὺν κλῆρον ἔμμεν μέγαρον*: Schol. *τὴν περιουσίαν*. Itidem de agro, et *κληροῦχος* pro agricola Aristoph. Nub. p. 134. *τὴν κληρουχικήν*, Schol. *τὴν γεωργικήν· χληροῦχοι γὰρ οἱ γεωργοὶ διὰ τὸ τοὺς Αἰγ.* cet. Et de possessione hereditaria Eurip. Heraclid. 76. *κλήρους ἐμβατεύσεσθε χθονός*. Adde LXX. Exod. VI, 8. *καὶ δώσω ὑμῖν αὐτὴν ἐν κλήρῳ*: Interpr. et *dabo eam vobis in sorte*, melius, *in possessionem*. Id enim notat *κλῆρος*, certam terrae aut agri partem alicui adsignatam. LXX. Gen. XLIX., 14. *ἀνὰ μέσον τῶν κλήρων*. Apoll. Rh. III. 1402. Quo spectat apud Hesychium, *κληροῦχος ὁ δεσπότης καὶ γεωργός*, et apud Sophocl. Schol. ad Ai. 510. (*πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον*) *κληρούχους καὶ τοὺς γεωργοὺς φασὶν Ἡρόδοτος· κληροῦχοι καὶ οὓς Ἀθηναῖοι ἔπεμπον ἐπὶ τὰς πόλεις ἃς ἐλάμβανον, κλήρους ἑκάστῳ διανέμοντες*. —

Aeschyli versus e deperdito, ut liquet, dramate citat Eustath. ad Il. *Β.* p. 305. *καὶ Αἰσχύλος, Κύπρου, Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον· ἐμπεριέχεται γὰρ ἡ Πάφος τῇ Κύπρῳ*. Item Strab. l. VIII., et Fragm. p. 648. B. v. 962. *σφετέραις φρεσίν*. Vide Not. et Schol. ad Apoll. Rh. p. 216. ad locum *σφέτερον κτέρας*, de unius possessione *σφέτερον* dictum. Unde fallitur Thom. Magister *σφέτερος, σφετέρα· δεῖ δὲ χρῆσθαι τούτοις ἐπὶ πληθυντικοῦ· εἰ δὲ καὶ ἐπὶ ἑνικοῦ ἅπαξ εὕρηται, οἷον ὁ δεῖνα τὴν σφετέραν κακίαν ἐνδείκνυται· ἀλλ' οὐ δεῖ τῷ ἅπαξ εἰρημένῳ χρῆσθαι*. Pind. Od. IX. Ol. p. 91. (v. 84. B.) *σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι*: Schol. *σφετέρας ἀντὶ τοῦ ἑᾶς*, et Ol. XIII. p. 118. (v. 59. B.) *σφετέρου πατρός*. Praeter exempla notata *σφετέρου* pro *ἑοῦ* adde Athenae. IX. p. 376. A. *σφετέρῳ γρυσμῷ*, scilc. unius suis infanti Iovi mammas praebentis, et quae de usu simili huius vocis *σφετέρου* e Polybio notat Cas. Anim. p. 649.

v. 904. *τευχηστήρων*. Ch. v. 625. *τευχεφόρῳ*. Sept. c. Th. *ἄνδρα τευχηστήν*. Callim. H. in Iov. 77. *τευχηστὰς δ' Ἄρηος*. Aeschylum respicit Apollon. Rh. III. v. 415. *ἀνδράσι τευχηστῆσι*.

v. 927. *σάκτορι*. Schol. notat factum a verbo *σάζω τὸ φορτίζω*. Sic Agam. v. 653. *πημάτων σεσαγμένων*, *miseriis cumulatis*. Hinc *σακτὸν*, Athen. VII. p. 295. F. *τευθὶς σακτή*, ibid. E. *ὁ σπλὴν σεσάχθω νῆστις*. Hinc *ἀποσάττω*, *exonerare*, et *ἀποσάξαι*, vid. Harpocrat. *Σάγμα* non solum armorum ut clypei theca apud

v. 905. *παμμίκτον* — *των* MS. R.

Eurp. Androm. v. 619., et Aristoph. Acharn. 398., Vesp. 512., et Scholl., sed clitella camelis imposita, LXX. Gen. XXXI. 34. εἰς σάγματα τῆς καμήλου. — Σάκταν Thebanis pro ἰατρῷ dici notat Strattis Comicus ap. Athen. XIV. p. 622. A. τὸν ἰατρὸν δὲ σάκταν. Cf. ibid. p. 322. D. τυρῷ τε σάξον ἅλσί τ' ἠδ' ὀριγάνῳ.

v. 929. τοξοδάμαντες — φύστις. Vox haec τοξοδάμας ut audacius composita reprehensa a Diphilo apud Athen. l. VI.

Λητοῦς Διός τε τοξόδαμνε Παρθένε
ὡς οἱ τραγῳδοί φασιν, οἷς ἐξουσία
ἔστιν λέγειν ἅπαντα καὶ ποιεῖν μόνοις.

Vide Voss. de l. Poet. II. p. 74.

φύστις. Aliud φυστή, nempe μάζα ἡ ἐξ ἀλφίτων καὶ οἴνου, iuxta Schol. Aristoph. ad Vesp. p. 473. φυστὴν μᾶζαν προσενέγκῃ.

v. 935. ὁ δ' ἐγών. Ἔγων cum gravi apud Aeoles. Dores ἔγωνγα et ἔγωνγη. Alcman. οὐ γὰρ ἔγωνγα ἄνασσα Διὸς θύγατερ, et Sappho Ἔγων δ' ἐμαυτὰς τοῦτο σύνοιδα. Apollon. D. περὶ τῆς ἐγὼ καὶ ἔγωγε in MS. Bibl. Reg. Gall.

v. 941. Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος. Apoll. Rh. II., 352. γῆν Μαριανδυνῶν. Schol. παραῤῥεῖ δὲ αὐτὴν ὁ Ἀχέρων ποταμός. Ἀχέρων δὲ παρὰ τὰ ἄχεα γίνεται. Respicit hic poeta ad cantilenam lugubrem, quam patria consuetudine canere soliti Mariandyni ob amissum quendam et a Nymphis raptum priscum indigenam nomine Bormum, ut Nymphis apud Athenaeum docet l. XIV. p. 619. F. et 620. A. ζητεῖν οὖν αὐτὸν ἀπὸ τῆς χώρας μετά τινος μεμελῳδημένου θρήνου καὶ ἀνακλήσεως, ᾧ καὶ νῦν ἔτι πάντες χρώμενοι διατελοῦσι. Unde Hesychius Βῶρμον θρῆνον ἐπὶ Βώρμου νυμφολήπτου Μαριανδυνοῦ. Apposite igitur hic Μαριανδυνοῦ θρηνητῆρος facta mentio. Cum Schol. cit. Apollon. Rh. cf. S. C. Theb. v. 862. πίτυλον, ὃς αἰὲν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται, τὰν ἄστονον cet. Agam. 1566. πρὸς ὠκύπορον πόρθμευμα ἀχέων, de Acheronte.

v. 951. ἄρης ἑτεραλκής. Hom. Il. Η. 26. ἑτεραλκέα νίκην.

v. 952 — 54. πενθητῆρος. S. c. Theb. 1070. πενθητήρων. — Ἀρίδακρυν. Suid. in Ἀγαθοὶ δ' ἀριδάκρυες ἄνδρες. — ἀπηύρα. Apoll. Rh. IV. v. 344. ἀέκοντος ἀπηύρων.

v. 958. δυςδαίμονα. Infr. 1010. δυςδαίμονες. Soph. Oed. T. 1326. δυςδαίμονι μοίρᾳ.

v. 961. παραστάται. Pollux VIII. p. 402. de iuramento Epheborum Athenis οὐ καταισχυνῶ τὰ ὅπλα οὐδὲ καταλείψω τὸν πρωτοστάτην· at in MSS. Voss. οὐ δ' ἐγκαταλείψω τὸν παραστάτην. — Παραστήσασθαι pro subigere Demosth. Olynth. 1. ὄλυνθον παραστήσεται. Ulpian. in h. loc. p. 13. παραστήσεται, χειρώσεται. Eurip.

v. 933. γαίας) γαῖαν MS. R.
v. 935. ἐγών) ἐγὼ MS. R.

Heracl. v. 90. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην. Iph. T. 1159. ἐξ αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσει.

v. 979. ὠγυγίας. Eum. 1039. ὠγυγίοισι. Supr. 37. ὠγυγίας Θήβας. Al. Simm. ὠγύγιον σκῆπτρον. Nicond. Th. p. 24. ὠγύγιος μῦθος. Soph. Phil. v. 143. κράτος ὠγύγιον.

v. 981. πιτύλῳ. Sept. c. Th. 862. πίτυλον de strepitu remigum. Eurip. Tr. 817. Διὸ δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη Heraclid. v. 834. τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος Ἀργείου δορός.

v. 983. ἀσπαίρουσι. Hom. Il. N. v. 443. Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα: Schol. MSS. Porphyrii: τὸ σπαίρειν καὶ τὸ σκαίρειν τινὲς συγχέουσι ταυτὸν δηλοῦν νομίζοντες, καίπερ Ὁμήρου διακρίνοντος· τὸ μὲν γὰρ σπαίρειν μετὰ τοῦ ᾱ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν λέγει ἀσπαίρειν· ἀσπαίροντα δὲ ἔπειτα καὶ ἀσπαίροντα λαβὼν καὶ Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πολέμιξεν ἔγχεος· καὶ ἤσπαιρ' ὥς ὅτε βοῦς· τὸ δὲ σκαίρειν οὐκέτι μετὰ τοῦ ᾱ·, μολπῇ διυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο· ἐστὶν οὖν ἡ διαφορὰ ὅτι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν ἄμουσον δηλοῖ κίνησιν ἣ γίνεται ἐν ἰχθύσιν καὶ δεδεμένῳ κατὰ τὸν ποιητὴν βοΐ· τὸ δὲ σκαίρειν ἔμμουσον κίνησιν ὀρχηστικὴν καὶ εὔρυθμον cet. — Antiphon. Orat. V. p. 47. ὅντινα οὐκ ἂν ἀωρὶ τῆς νυκτὸς νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα, ubi male ἀπαίρουσι, quod in notis ad hunc locum etiam monitum.

v. 985. πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. Apud Persas satrapae βασιλέως ὀφθαλμοὶ dicti. Sic apud Aristoph. Acharn. p. 375. ψευδαρβάταν, τὸν Διὸς ὀφθαλμόν. Sch. τὸν μέγα δυνάμενον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς Σατράπας, δι' οὓς τὰ πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὦτα οἱ ὠτακουσταί, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα πανταχοῦ ἑκάστῳ, οἷς ὡς συνάρχοις χρῆται· ὡς Ἀριστοτέλης πολιτικῷ. Ibid. Acharn. p. 375. ὦ βασιλέως ὀφθαλμός.

v. 993. Ἴυγγά μοι. Vid. Pind. Od. Pyth. IV. p. 258. ποικίλαν ἴυγγα, et Theocrit. Id. B. 17. ἴυγξ ἕλκε. Lycophron. p. 58. ἴυγγι τόξων, Sch. ἔρωτι.

v. 1007. ἀγρόται στρατοῦ· γρ. ἀκρόται. Schol. Ἀγρόται. Hesych. ἀγρόται, θηρευταί. Hinc Pindaro Od. Ol. II. p. 23. βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν. h. e., *sollicitudinem indagatricem*, ut bene Interpres. Ἀγροτέραν nempe a simplice ἀγρότης.

v. 966. λιπών) προλιπὼν MS. R.
v. 969. σαλαμινίσι) — σιν MS. R.
v. 970. θανόντας) θείνοντας MS. R.
v. 975. Θάρυβις) Θάμυρις MS. R. — Μασίστρης) — στρας MS. R.
v. 984. τὸν) τῶν MS. R.
v. 988. Σησάμου) — σι — MS. R.
v. 989. Πάρθεόν) Σπάρθεόν MS. R. — Οἰβάρην) Οἰβάρινον MS. R.
v. 1001. Διαῖξίν τ') δίαιξιν MS. R.
v. 1003. κιγδαγάταν) κιγδάταν MS. R.
v. 1004. τόλμον) τόλμαν MS. R.
v. 1007. ἀγρόται) ἀκρόται Scal. et Sch.

v. 1008. νώνυμοι. Soph. Electr. v. 1089. νώνυμος ὦ παῖ. Apoll. Rh. IV. 1306. Νώνυμοι καὶ ἄφαντοι.

v. 1013. τύχαι. θανασίμους τύχας. Agam. 1284. Sic τύχη pro infortunio Eurip. Hec. 786. εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.

v. 1016. Ἰαόνων. Ἰάονες pro Graecis vel Atheniensibus proprie seq. v. 178. et 564.

v. 1025. τηνδί τ' οἶστ. — Adduntur haec ad Ed. Ald. et MS. R. — κατακλῄδα βελέμνων de pharetra Callim. H. in Dian. V. sq. θησαυρὸν βελέεσι. Graecis θησαυρὸς de quovis reconditorio, Eur. Ion. 923. 1141. Soph. Ai. 1197., aut etiam acervo, ut apud Xenoph. Ἀναβ. V. p. 353. D. εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων eet. Sic θησαυρίζεσθαι eodem sensu, ut apud Theophr. H. Plant. II. c. VIII. p. 34. de palmis, ἐν τρίσι μόνοις τόποις ἀνεμ. εἶναι τοὺς δυναμένους θησαυρίζεσθαι.

v. 1028. Βαιά γ'. Sophocl. apud Stobae. Floril. ed. Gr. p. 179. ἐκ κάρτα βαιῶν γνωστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ. p. 199. καὶ βαιὸς ὄχλος. Agam. 1583. μέρος βαιόν.

v. 1029. Ἐσπανίσμεθ'. Ch. 715. σπανίζοντες φίλων. Eur. Or. 1057. φίλων ὡς ἐσπανίσμεθ'. Med. 560. καὶ μὴ σπανιζοίμεθα. Hecub. v. 12. μὴ σπανὶς βίου. Ita etiam Attici scriptores. Dinarch. Orat. contr. Aristogit. p. 61. τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα. Aristoph. Nub. p. 195. Ἀλλ' εἰ σπανίζεις ταργυρίου.

v. 1030. φυγαίχμας. Callim. apud Hephaest. p. 19. Ἑρμᾶς — φυγαίχμας.

v. 1033. ναύφρακτον. Aristoph. Acharn. p. 375. ναύφρακτον βλέπεις. Schol. ναύφρακτον ἤτοι ναύσταθμον· τινὲς δὲ ναύφρακτον, τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν· mox ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται.

v. 1040. ἐκολούσθη. κολούων, μειῶν, ἐλαττῶν Hesych.

v. 1041. προπομπῶν. Vide in Eumen. de Furiis. Alexis ap. Athen. XII. p. 552. E. Ἑρμῆ θεῶν πρόπομπε, Cas. Anim. p. 858. Ἑρμῆ νεκρῶν πρόπομπε.

v. 1051. Ἔρεσσ' ἔρεσσε. Soph. Ai. 251. ἐρέσσουσιν ἀπειλάς. Philoct. v. 1149. πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ. — ἐμὴν χάριν pro εἰς ἐμ. χάριν. Sic Aristoph. Acharn. p. 428. ἀλλ' ἰψόμεθα σὴν χάριν: Schol. λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν' ᾖ εἰς σὴν χάριν.

v. 1009. ἰὼ ἰὼ) om. MS. R.
v. 1010. δυςδαίμονες) ὦ δαίμονες.
v. 1013. δι' αἰῶνος) γρ. δαίμονος Scal. Sch.
v. 1016. ἰαόνων ναυβατῶν) ἰάνων ναυβάτων MS. R.
v. 1023. τόδε) om. MS. R.
v. 1025. τανδί τ') τὰν δ' ἔτ' MS. R.
v. 1036. παπαῖ) semel MS. R.
v. 1037. μὲν οὖν) Sic quoque MS. R.
v. 1048. ὀτοτοτοτοῖ) οττο ττο ττο ττο MS. R.
v. 1049. γ') γὰρ MS. R.

Heracl. v. 90. τὸν Ἡράκλειον ἴστε που παραστάτην. Iph. T. 1159. ἐξ αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσει.

v. 979. ὠγυγίας. Eum. 1039. ὠγυγίοισι. Supr. 37. ὠγυγίας Θήβας. Al. Simm. ὠγύγιον σκῆπτρον. Nicond. Th. p. 24. ὠγύγιος μῦθος. Soph. Phil. v. 143. κράτος ὠγύγιον.

v. 981. πιτύλῳ. Sept. c. Th. 862. πίτυλον de strepitu remigum. Eurip. Tr. 817. Διὸ δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη Heraclid. v. 834. τὰ πρῶτα μὲν νῦν πίτυλος Ἀργείου δορός.

v. 983. ἀσπαίρουσι. Hom. Il. N. v. 443. Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα: Schol. MSS. Porphyrii: τὸ σπαίρειν καὶ τὸ σκαίρειν τινὲς συγχέουσι ταυτὸν δηλοῦν νομίζοντες, καίπερ Ὁμήρου διακρίνοντος· τὸ μὲν γὰρ σπαίρειν μετὰ τοῦ ᾱ κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν λέγει ἀσπαίρειν· ἀσπαίροντα δὲ ἔπειτα καὶ ἀσπαίροντα λαβὼν καὶ Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πολέμιξεν ἔγχεος· καὶ ἤσπαιρ' ὡς ὅτε βοῦς· τὸ δὲ σκαίρειν οὐκέτι μετὰ τοῦ ᾱ·, μολπῇ διυγμῷ τε ποσὶ σκαίροντες ἕποντο· ἐστὶν οὖν ἡ διαφορὰ ὅτι τὸ μὲν σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν ἄμουσον δηλοῖ κίνησιν ἣ γίνεται ἐν ἰχθύσιν καὶ δεδεμένῳ κατὰ τὸν ποιητὴν βοΐ· τὸ δὲ σκαίρειν ἔμμουσον κίνησιν ὀρχηστικὴν καὶ εὔρυθμον cet. — Antiphon. Orat. V. p. 47. ὅντινα οὐκ ἂν ἀωρὶ τῆς νυκτὸς νεκροῖς ἀσπαίρουσι συντυχόντα, ubi male ἀπαίρουσι, quod in notis ad hunc locum etiam monitum.

v. 985. πιστὸν πάντ' ὀφθαλμόν. Apud Persas satrapae βασιλέως ὀφθαλμοὶ dicti. Sic apud Aristoph. Acharn. p. 375. ψευδαρβάταν, τὸν Διὸς ὀφθαλμόν. Sch. τὸν μέγα δυνάμενον παρὰ βασιλεῖ. οὕτω δὲ ἐκάλουν τοὺς Σατράπας, δι' οὓς τὰ πάντα ὁ βασιλεὺς ἐπισκοπεῖ· ὡς βασιλέως ὦτα οἱ ὠτακουσταὶ, δι' ὧν ἀκούει τὰ πραττόμενα πανταχοῦ ἑκάστῳ, οἷς ὡς συνάρχοις χρῆται· ὡς Ἀριστοτέλης πολιτικῷ. Ibid. Acharn. p. 375. ὦ βασιλέως ὀφθαλμός.

v. 993. Ἴυγγά μοι. Vid. Pind. Od. Pyth. IV. p. 258. ποικίλαν ἴυγγα, et Theocrit. Id. B. 17. ἴυγξ ἕλκε. Lycophron. p. 58. ἴυγγι τόξων, Sch. ἔρωτι.

v. 1007. ἀγρόται στρατοῦ· γρ. ἀκρόται. Schol. Ἀγρόται. Hesych. ἀγρόται, θηρευταί. Hinc Pindaro Od. Ol. II. p. 23. βαθεῖαν ὑπέχων μέριμναν ἀγροτέραν. h. e., *sollicitudinem indagatricem*, ut bene Interpres. Ἀγροτέραν nempe a simplice ἀγρότης.

v. 966. λιπὼν) προλιπὼν MS. R.
v. 969. σαλαμινίσι) — σιν MS. R.
v. 970. θανόντας) θείνοντας MS. R.
v. 975. Θάρυβις) Θάμυρις MS. R. — Μασίστρης) — στρας MS. R.
v. 984. τὸν) τῶν MS. R.
v. 988. Σησάμου) — σι — MS. R.
v. 989. Πάρθεόν) Σπάρθεόν MS. R. — Οἰβάρην) Οἰβάρινον MS. R.
v. 1001. Διαΐξίν τ') δίαιξιν MS. R.
v. 1003. κιγδαγάταν) κιγδάταν MS. R.
v. 1004. τόλμον) τόλμαν MS. R.
v. 1007. ἀγρόται) ἀκρόται Scal. et Sch.

v. 1008. *νώνυμοι.* Soph. Electr. v. 1089. *νώνυμος ὦ παῖ.* Apoll. Rh. IV. 1306. *Νώνυμοι καὶ ἄφαντοι.*

v. 1013. *τύχαι. θανασίμους τύχας.* Agam. 1284. Sic *τύχη* pro infortunio Eurip. Hec. 786. *εἰ μὴ τὴν τύχην αὐτὴν λέγοις.*

v. 1016. *Ἰαόνων. Ἰάονες* pro Graecis vel Atheniensibus proprie seq. v. 178. et 564.

v. 1025. *τηνδί τ' οἶστ.* — Adduntur haec ad Ed. Ald. et MS. R. — *καταχλῆϊδα βελέμνων* de pharetra Callim. H. in Dian. V. sq. *θησαυρὸν βελέεσι.* Graecis *θησαυρὸς* de quovis reconditorio, Eur. Ion. 923. 1141. Soph. Ai. 1197., aut etiam acervo, ut apud Xenoph. *Ἀναβ.* V. p. 353. D. *εὕρισκον θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων* eet. Sic *θησαυρίζεσθαι* eodem sensu, ut apud Theophr. H. Plant. II. c. VIII. p. 34. de palmis, *ἐν τρίσι μόνοις τόποις ἀνεμ. εἶναι τοὺς δυναμένους θησαυρίζεσθαι.*

v. 1028. *Βαιά γ'.* Sophocl. apud Stobae. Floril. ed. Gr. p. 179. *ἐκ κάρτα βαιῶν γνωστὸς ἂν γένοιτ' ἀνήρ.* p. 199. *καὶ βαιὸς ὄχλος.* Agam. 1583. *μέρος βαιόν.*

v. 1029. *Ἐσπανίσμεθ'.* Ch. 715. *σπανίζοντες φίλων.* Eur. Or. 1057. *φίλων ὡς ἐσπανίσμεθ'.* Med. 560. *καὶ μὴ σπανιζοίμεθα.* Hecub. v. 12. *μὴ σπανὶς βίου.* Ita etiam Attici scriptores. Dinarch. Orat. contr. Aristogit. p. 61. *τῶν ἀναγκαίων σπανίζοντα.* Aristoph. Nub. p. 195. *Ἀλλ' εἰ σπανίζεις ταργυρίου.*

v. 1030. *φυγαίχμας.* Callim. apud Hephaest. p. 19. *Ἑρμᾶς — φυγαίχμας.*

v. 1033. *ναύφρακτον.* Aristoph. Acharn. p. 375. *ναύφρακτον βλέπεις.* Schol. *ναύφρακτον ἤτοι ναύσταθμον· τινὲς δὲ ναύφρακτον, τὴν ἐν ναυσὶ στρατιάν·* mox *ὁ ναυτικὸς στρατὸς ναύφρακτος καλεῖται.*

v. 1040. *ἐκολούσθη. κολούων, μειῶν, ἐλαττῶν* Hesych.

v. 1041. *προπομπῶν.* Vide in Eumen. de Furiis. Alexis ap. Athen. XII. p. 552. E. *Ἑρμῆ θεῶν πρόπομπε,* Cas. Anim. p. 858. *Ἑρμῆ νεκρῶν πρόπομπε.*

v. 1051. *Ἔρεσσ' ἔρεσσε.* Soph. Ai. 251. *ἐρέσσουσιν ἀπειλάς.* Philoct. v. 1149. *πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσῃ.* — *ἐμὴν χάριν* pro *εἰς ἐμ. χάριν.* Sic Aristoph. Acharn. p. 428. *ἀλλ' ἰψόμεθα σὴν χάριν:* Schol. *λείπει ἡ εἰς πρόθεσις, ἵν' ᾖ εἰς σὴν χάριν.*

v. 1009. *ἰὼ ἰώ)* om. MS. R.
v. 1010. *δυςδαίμονες) ὦ δαίμονες.*
v. 1013. *δι' αἰῶνος) γρ. δαίμονος* Scal. Sch.
v. 1016. *ἰαόνων ναυβατῶν) ἰάνων ναυβάτων* MS. R.
v. 1023. *τόδε)* om. MS. R.
v. 1025. *τανδί τ') τὰν δ' ἔτ'* MS. R.
v. 1036. *παπαῖ)* semel MS. R.
v. 1037. *μὲν οὖν)* Sic quoque MS. R.
v. 1048. *ὀτοτοτοτοῖ) οττο ττο ττο ττο* MS. R.
v. 1049. *γ') γὰρ* MS. R.

v. 1055. Ἐπορθίαζε. Agam. v. 29. et 1129. Harpocrat. ἀνωρθίασον, Ἀνδοκίδης, ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον.

v. 1059. κἄπιβόα τὸ μύσιον. Pind. Od. X. Pyth. p. 313. λυρᾶν τε βοαί. Anacr. Od. 227. φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω. Alias νόμοι Ionici pro lugubribus: Suppl. 75. φιλοδύρτοις ἰαονίοισι νόμοισι. Pind. Nem. Od. IV. p. 361. φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ. Eurip. Bacch. v. 127. κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι. Pind. Ol. III. p. 30. βοὰν αὐλῶν. Sic αὐλῶν βόμβον Athen. p. 633. E. Μύσιον videtur adhibere hic poeta ad significandum lugubrium genus sonorum, qui in luctuosis Mysorum aut Phrygum cantilenis usurpari soliti μυ, μῦ cet., de quibus Aristoph. Equit. p. 288. Συναυλίαν κλαύσομεν, Ὀλύμπου νόμον, Μῦ, μῦ, μῦ, μῦ, μῦ cet., Schol. μῦ, μῦ, τοῦτ' ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι μύξοντες· τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικὸν, et Eiren. 189. καὶ μύζουσι οἰκτισμὸν πολύν. Mysi nempe olim αὐλητικοὶ et repertores νόμου alicuius θρηνητικοῦ ad tibiam seu lugubris, dicti ἁρματείου, Plutarch. de Music. p. 1133. E. Θρηνώδεις ἁρμονίαι. Plato de Republ. III. p. 398. Et Plutarchus de νόμῳ ἁρματείῳ agens, ὅιτινες ἐξ ὀρθίου νόμου φασὶν εἶναι. ἄλλοι δὲ τινες ὑπὸ Μυσῶν εὑρῆσθαι τοῦτον τὸν νόμον· γεγονέναι γάρ τινας ἀρχαίους αὐλητὰς Μύσους. Lugubre autem seu θρηνητικὸν fuisse hoc ἁρμάτειον μέλος constat ex Eurip. Oreste, ubi Phryx Troiae excidium deplorans

ὅς σ' ὀλόμενον στένω
Ἁρμάτειον, ἁρμάτειον μέλος,

ubi vid. Schol. καὶ τὸ ἁρμάτειον μέλος τὸ ἐπὶ κακοῖς ᾀσθέν. Idem ibique τὸ Μύσιον, quod Euripidi ἁρμάτειον, cuius repertores Mysi, utrumque autem θρηνητικόν. Carum et Phrygum cantus olim lugubres Pollux IV. X. p. 190. λέγεται δὲ καὶ Φρύγας εὑρεῖν αὐλὸν θρηνητικὸν, ᾧ κεχρῆσθαι τοὺς Κᾶρας παρ' ἐκείνων λαβόντας. Phryges autem et Cares saepe cum Mysis confusi. Sic Καρικὰ αὐλήματα pro θρηνητικά Aristoph. Ran. p. 273. Καρικὰ αὐλήματα, Sch. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἐστίν. Sic Lydia Harmonia itidem θρηνητική, unde et a Platone reiecta, ut observat etiam Plutarchus de Music. p. 1136. C. τὴν γοῦν Λυδίαν ἁρμονίαν παραιτεῖται· ἐπειδὰν ὀξεῖα καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρῆνον. Lucian. init. Harmon. T. I. p. 638. καὶ τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττει τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου, τὸ ἔνθεον· τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν· τῆς δωρίου, τὸ σεμνόν· τῆς ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν.

v. 1062. Ἄπριγδ' ἄπριγδα. Choeph. 423. ἄπριγκτοι πληκτά.

v. 1064. πέπλον — κολπίαν. Sic Moschus de sinuoso peplo Europae κολπώδη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρώπης.

v. 1056. ὀτοτοτοῖ) οττο ττο ττο MS. R.
v. 1064. τάδε) ταδ' MS. R.

v. 1067. *Ψάλλ' ἔθειραν.* Hom. Od. *K.* v. 567. *τίλλοντό τε χαίτας.* Hesych. *ἀποψαλλειν τὰς τρίχας, τίλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν*. leg. *ἀποψάλλειν.* Eurip. Bacch. v. 783. *καὶ τόξων χερὶ ψάλλουσι νεύρας* (Lycophr. p. 209. *ψάλλουσα μάστακος κρότον*); unde lux in Ione v. 173. *ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων*, ubi male Interpres *cantus arcebunt arcuum* pro iaculationes arcebunt arcuum. *Ψαλμὸς* nempe hic a *ψάλλειν*, quod non canere solum notat, sed *τίλλειν, κινεῖν* auctore Hesychio *ψάλλειν, ᾄδειν ᾄσματα, τίλλειν, κινεῖν.* Eur. Herc. Fur. 1062. *τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας.* Anthol. l. 7. Ep. 99. *ψαλμὸς καὶ λαλίη καὶ κώτιλον ὄμμα καὶ ᾠδή*, ubi *ψαλμὸς* et *ᾠδή* diversa; prior pro illecebris nempe aut motu. In versu apud Hephaestion. p. 34. *ψάλλω πηκτίδα*, et *διαψάλλειν λύραν* apud Philostr. Icon. p. 837. *λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη ἔτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαιᾶς ἐμπιπτούσης ἠρεμαίως καὶ οἷα διαψαλλούσης.* Aristoph. Equit. p. 318. *καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων*, Schol. *ψάλλων· τοὺς βαρβίτιδας τάσσουσιν οἱ λόγοι* cet. Hinc *ψάλτης* citharista, Aelion. V. H. *Δ.* c. 36. *ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο.* Interpres: *Psaltes quidam apud Antigonum* pro *Citharista.* Mox *τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν τὴν μέσην*, de citharae cordis. *Νήτη* nempe pro *νεάτη* seu ulteriore citharae corda: vid. Indic. Aeliani. Arnobius VI. adv. Gentes p. 209. cum tibiis et psalteriis Musae pinguntur, sive cum tibiis et lyra seu cithara, qui consuetus etiam Musarum habitus. Cf. Arnob. II. p. 73., LXX. Gen. IV. 2. *ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.* Psalteria, cantica in alterius infamiam composita, Paulo Iurisconsulto l. V. Sent. 4., Salmas. ad Hist. Aug. p. 71. — Horatius: *Psallimus et luctamur Achivis doctius.* Idem: *docta psallere.*

v. 1077. *ἁβροβάται.* Supra v. 41. *ἁβροδιαίτων Λυδῶν*, et de iisdem Persis v. 541. *ἁβρογόοι*, et v. 543. *ἁβροχίτωνες.* Theognis apud Stobae. edit. H. Grot. p. 389. *καὶ ποσὶν ἅβρα παθεῖν*, legd. *πατεῖν.* Vide a me notata ad Iuliani Caesares p. 102. Supr. v. 247. *δράμημα φωτὸς περσικόν.* Mollis incessus in viris ut femineus, immo meretricius olim deprehensus Bion. Idyll. VIII. *καὶ τὸ βάδισμα παρθενίης ἐβάδιζε.* Clem. Alex. Paedag. III. p. 227. *σχήματι, βαδίσματι.*

v. 1078. *αἶα δύςβατος.* Persia nempe *δύςβατος*, sicut Scythia *ἄβατος* Prom. 2. Plato Legg. VI. p. 701. A. *δύσβατα δὲ δὴ πάντα ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς δὲ φίλοις ὅτι μάλιστα εὔβατα.*

v. 1080. *βάρισιν.* Eurip. Iphig. Aul. v. 297. *βαρβάρους βαρίδας.* Aeschyl. Suppl. v. 889. *βάριν εἰς ἀντίστροφον. Βά-*

v. 1065. *ἔρεικε κολπίαν*) *ἔρεικ' ἐγκολπίαν* MS. R.
v 1075. *ἰώ*) semel MS. R.
v. 1079. *ἰή* bis MS. R.
v. 1080. *ᾗ ᾗ ᾗ*) *ἰή ἰή* MS. R. — *ὀλόμενοι*) *ὀλώμενοι* MS. R.

v. 1055. Ἐπορθίαζε. Agam. v. 29. et 1129. Harpocrat. ἀνωρθίασον, Ἀνδοκίδης, ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον.

v. 1059. κἄπιβόα τὸ μύσιον. Pind. Od. X. Pyth. p. 313. λυρᾶν τε βοαί. Anacr. Od. 227. φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω. Alias νόμοι Ionici pro lugubribus: Suppl. 75. φιλοδύρτοις ἰαονίοισι νόμοισι. Pind. Nem. Od. IV. p. 361. φόρμιγξ, Λυδίᾳ σὺν ἁρμονίᾳ. Eurip. Bacch. v. 127. κέρασαν ἡδυβόᾳ Φρυγίων αὐλῶν πνεύματι. Pind. Ol. III. p. 30. βοὰν αὐλῶν. Sic αὐλῶν βόμβον Athen. p. 633. E. Μύσιον videtur adhibere hic poeta ad significandum lugubrium genus sonorum, qui in luctuosis Mysorum aut Phrygum cantilenis usurpari soliti μυ, μῦ cet., de quibus Aristoph. Equit. p. 288. Ξυναυλίαν κλαύσομεν, Ὀλύμπου νόμον, Μῦ, μῦ, μῦ, μῦ, μῦ cet., Schol. μῦ, μῦ, τοῦτ' ὁμοφωνοῦσιν ἀμφότεροι μύζοντες· τοῦτο δὲ ὡς θρηνητικὸν, et Eiren. 189. καὶ μύζουσι οἰκτισμὸν πολύν. Mysi nempe olim αὐλητικοὶ et repertores νόμου alicuius θρηνητικοῦ ad tibiam seu lugubris, dicti ἁρματείου, Plutarch. de Music. p. 1133. E. Θρηνώδεις ἁρμονίαι. Plato de Republ. III. p. 398. Et Plutarchus de νόμῳ ἁρματείῳ agens, ὅτινες ἐξ ὀρθίου νόμου φασὶν εἶναι. ἄλλοι δέ τινες ὑπὸ Μυσῶν εὑρῆσθαι τοῦτον τὸν νόμον· γεγονέναι γάρ τινας ἀρχαίους αὐλητὰς Μύσους. Lugubre autem seu θρηνητικὸν fuisse hoc ἁρμάτειον μέλος constat ex Eurip. Oreste, ubi Phryx Troiae excidium deplorans

ὅς σ' ὀλόμενον στένω
Ἁρμάτειον, ἁρμάτειον μέλος,

ubi vid. Schol. καὶ τὸ ἁρμάτειον μέλος τὸ ἐπὶ κακοῖς ᾀσθέν. Idem ibique τὸ Μύσιον, quod Euripidi ἁρμάτειον, cuius repertores Mysi, utrumque autem θρηνητικόν. Carum et Phrygum cantus olim lugubres Pollux IV. X. p. 190. λέγεται δὲ καὶ Φρύγας εὑρεῖν αὐλὸν θρηνητικὸν, ᾧ κεχρῆσθαι τοὺς Κᾶρας παρ' ἐκείνων λαβόντας. Phryges autem et Cares saepe cum Mysis confusi. Sic Καρικὰ αὐλήματα pro θρηνητικά Aristoph. Ran. p. 273. Καρικὰ αὐλήματα, Sch. τὰ δὲ Καρικὰ αὐλήματα καὶ μέλη θρηνώδη ἐστίν. Sic Lydia Harmonia itidem θρηνητική, unde et a Platone reiecta, ut observat etiam Plutarchus de Music. p. 1136. C. τὴν γοῦν Λυδίαν ἁρμονίαν παραιτεῖται· ἐπειδὰν ὀξεῖα καὶ ἐπιτήδειος πρὸς θρῆνον. Lucian. init. Harmon. T. I. p. 638. καὶ τῆς ἁρμονίας ἑκάστης διαφυλάττει τὸ ἴδιον, τῆς Φρυγίου, τὸ ἔνθεον· τῆς Λυδίου τὸ Βακχικόν· τῆς δωρίου, τὸ σεμνόν· τῆς ἰωνικῆς τὸ γλαφυρόν.

v. 1062. Ἄπριγδ' ἄπριγδα. Choeph. 423. ἄπριγκτοι πληκτά.

v. 1064. πέπλον — κολπίαν. Sic Moschus de sinuoso peplo Europae κολπώδη δ' ὤμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρώπης.

v. 1056. ὀτοτοτοῖ) οττο ττο ττο MS. R.
v. 1064. τάδε) ταδ' MS. R.

v. 1067. *ψάλλ' ἔθειραν.* Hom. Od. *K.* v. 567. *τίλλοντό τε χαίτας.* Hesych. *ἀποψαίλλειν τὰς τρίχας, τίλλειν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν χορδῶν*. leg. *ἀποψάλλειν.* Eurip. Bacch. v. 783. *καὶ τόξων χερὶ ψάλλουσι νεύρας* (Lycophr. p. 209. *ψάλλουσα μάστακος κρότον*); unde lux in Ione v. 173. *ψαλμοί σ' εἴρξουσιν τόξων*, ubi male Interpres *cantus arcebunt arcuum* pro iaculationes arcebunt arcuum. *Ψαλμὸς* nempe hic a *ψάλλειν*, quod non canere solum notat, sed *τίλλειν, κινεῖν* auctore Hesychio *ψάλλειν, ᾄδειν ᾄσματα, τίλλειν, κινεῖν.* Eur. Herc. Fur. 1062. *τοξήρει ψαλμῷ τοξεύσας.* Anthol. l. 7. Ep. 99. *ψαλμὸς καὶ λαλίη καὶ κώτιλον ὄμμα καὶ ᾠδή*, ubi *ψαλμὸς* et *ᾠδή* diversa; prior pro illecebris nempe aut motu. In versu apud Hephaestion. p. 34. *ψάλλω πηκτίδα*, et *διαψάλλειν λύραν* apud Philostr. Icon. p. 837. *λύρα δὲ ἐν ἀριστερᾷ κειμένη ἔτι πλήττεται ὑπὸ τῆς χειρὸς τῆς λαιᾶς ἐμπιπτούσης ἠρεμαίως καὶ οἷα διαψαλλούσης.* Aristoph. Equit. p. 318. *καὶ ψάλλων καὶ πτερυγίζων*, Schol. *ψάλλων· τοὺς βαρβίτιδας τάσσουσιν οἱ λόγοι* cet. Hinc *ψάλτης* citharista, Aelion. V. H. *Δ.* c. 36. *ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο.* Interpres: *Psaltes quidam apud Antigonum* pro *Citharista.* Mox *τὴν νήτην ἐπίσφιγξον, εἶτα πάλιν τὴν μέσην*, de citharae cordis. *Νήτῃ* nempe pro *νεάτῃ* seu ulteriore citharae corda: vid. Indic. Aeliani. Arnobius VI. adv. Gentes p. 209. cum tibiis et psalteriis Musae pinguntur, sive cum tibiis et lyra seu cithara, qui consuetus etiam Musarum habitus. Cf. Arnob. II. p. 73., LXX. Gen. IV. 2. *ὁ καταδείξας ψαλτήριον καὶ κιθάραν.* Psalteria, cantica in alterius infamiam composita, Paulo Iurisconsulto l. V. Sent. 4., Salmas. ad Hist. Aug. p. 71. — Horatius: *Psallimus et luctamur Achivis doctius.* Idem: *docta psallere.*

v. 1077. *ἁβροβάται.* Supra v. 41. *ἁβροδιαίτων Λυδῶν*, et de iisdem Persis v. 541. *ἁβρογόοι*, et v. 543. *ἁβροχίτωνες.* Theognis apud Stobae. edit. H. Grot. p. 389. *καὶ ποσὶν ἅβρα παθεῖν*, legd. *πατεῖν.* Vide a me notata ad Iuliani Caesares p. 102. Supr. v. 247. *δράμημα φωτὸς περσικόν.* Mollis incessus in viris ut femineus, immo meretricius olim deprehensus Bion. Idyll. VIII. *καὶ τὸ βάδισμα παρθενίης ἐβάδιζε.* Elem. Alex. Paedag. III. p. 227. *σχήματι, βαδίσματι.*

v. 1078. *αἶα δύςβατος.* Persia nempe *δύςβατος*, sicut Scythia *ἄβατος* Prom. 2. Plato Legg. VI. p. 701. A. *δύσβατα δὲ δὴ πάντα ποιεῖν τοῖς ἐχθροῖς, τοῖς δὲ φίλοις ὅτι μάλιστα εὔβατα.*

v. 1080. *βάρισιν.* Eurip. Iphig. Aul. v. 297. *βαρβάρους βαρίδας.* Aeschyl. Suppl. v. 889. *βάριν εἰς ἀντίστροφον. Βά-*

v. 1065. *ἔρεικε κολπίαν*) *ἔρεικ' ἐγκολπίαν* MS. R.
v 1075. *ἰώ*) semel MS. R.
v. 1079. *ἰή* bis MS. R.
v. 1080. *ἢ ἢ ἤ*) *ἰή ἰή* MS. R. — *ὀλόμενοι*) *ὀλώμενοι* MS. R.

ρις navigium quo Aegyptii vulgo usi in Nilo eoque e παπύρῳ, et quidem Isidis navigium dissecti Osiridis membra quaerentis, Plutarch. in Iside p. 358. A. τὴν δὲ Ἴσιν πυνθανομένην ἀναζητεῖν ἐν βάριδι παπυρίνῃ.

v. 1081. πέμψω σε) πέμψω τοι σὲ MS. R.

BRUNCKII

IN

AESCHYLI PERSAS NOTAE.

BRUNCKII
IN
AESCHYLI PERSAS NOTAE.

v. 10. Ὀρσολοπεῖται. Perperam uterque cod. exhibet ὀρσοπολεῖται, errore in hac voce non infrequenti. Vide Hesychii interpretes.

v. 13. νέον δ' ἄνδρα βαΰζει. Haec est codicis utriusque lectio. Neuter alterius a Scholiasta memoratae vestigium habet. Optima equidem nostra est, et miror viro doctissimo ad Phoeniss. 1489. suspicionem obortam aliquid hic deesse. Ad βαΰζει repetendus nominativus Ἀσία in Ἀσιατογενὴς latens. Dicitur autem Ἀσία νέον ἄνδρα, id est, τὴν νεότητα πᾶσαν τῶν Περσῶν, clamare quae infra 918. αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν Περσῶν. Perierat iuventus fere omnis: ἔῤῥει πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων. In his non ita terminatur sententia, ut basi et paroemiaco claudi omnino debuerit: connectuntur enim cum sequentibus copula καὶ, quae novum sensum non inchoat.

v. 16. Ἀγβατάνων. Sic urbis, quae postea Ἐκβάτανα vocata Aeschyli aevo nomen efferebatur. In melioribus Herodoti codicibus servata vetus et germana scriptura, quam ubi restituit Wesselingius, cuius adeunda nota 51. p. 50. Vide infra v. 956.

v. 21. Ἀμίστρης idem esse videtur, qui infra vocatur Ἀμήστρις. Virorum nomina metro refractaria in ordinem cogenda erant, ut versui aptari possent. Qui vulgo Ἀρταφέρνης transpositis literis, Ἀρταφέρνης dici debuit. Priori modo perperam scriptum nomen in *A*.

v. 28. εὐτλήμονι. Sic uterque cod. Vulgo ἐν τλήμονι.

v. 35. Αἰγυπτιογενὴς vox est πεντασύλλαβος, synaloephe in *ιο* facta. Non enim Clarkio adsentior tradenti ad *Il.* *B.* 537. v. secundae syllabae corripi, quod ante duas consonantes fieri neutiquam potest, nisi prior tenuis aut aspirata, altera vero liquida sit, vel mediam ρ sequatur. In aliis etiam vocibus sic

raptim effertur vocalis ι, ut illius sonus nihil momenti ad syllabae modulum faciat. In Eurip. Phoeniss. 684. leguntur, sic melius quam vulgo digesti, hi versiculi:

αἵματος δ' ἔδευσε γαῖαν,
ἅ νιν εὐκλίοισι
δεῖξεν αἰθέρος πνοαῖς.

Medius trochaicus est dimeter brachycatal. Eis in strophe opponuntur isti:

Βάκχιον χόρευμα παρθέ —
νοισι Θηβαίαισι
καὶ γυναιξὶν Εὔιοις.

Est itaque λίοισι pes trochaeus. Non observata haec synaloephe plurima corrupit metra. Exemplum dabo ex Eurip. fabula, qua non alia doctiorem nacta est editorem. In Hippol. versus 129. sic scribendus est:

εὐαλίου κατέβαλ'· ἔνθεν ἁμῖν.

Versus est asynartetus ex dimetro dactyl. et penthemim. iamb. cui par est antitheticus:

κρυπτῷ πένθει θανάτου θέλουσαν.

In priori λίου κατέ pes est dactylus. κατέβαλ' est in Regiis membr. et ob euphoniam recipi debet: ἔνθεν ἁμῖν scribendum esse vidit Clariss. Musgravius. In altero vulgo legitur κρυπτῷ τε πένθει. Illud τε, quod a R. membr. et ab editione Iani Lascaris abest, metrum iugulat, phrasique nocet, suspenso et imperfecto relicto ultimo membro.

τριτάταν δέ νιν κλύω
τάνδε κατ' ἀμβροσίου
στόματος ἁμέραν
Δάματρος ἀκτᾶς δέμας ἁγνὸν ἴσχειν,
κρυπτῷ πένθει θανάτου θέλουσαν
κέλσαι ποτὶ τέρμα δύστανον.

v. 37. ὠγυγίους. Sic uterque codex hic et v. 970. scriptam vocem exhibet.

v. 43. Μιτρογαθής. Sic A. quod et in B. vulgato superscriptum. Nomen Graecae originis a Poëta fictum, compositum est ex μίτρα et γηθέω. In S. Th. 920. pro φιλογαθής, quod reposuimus, male vulgo legitur φιλαγαθής.

v. 50. δούλιον. Sic ad metri legem scribendum. Vulgo δούλειον.

v. 58. Codices ambo, ut impressi, coniunctim ὑποπομπαῖς.

v. 59. αἴης forma Ionica exhibent ambo codices. Iidem in melicis, quae sequuntur v. 69. dant Ἑλλάς.

v. 65. In versuum strophes et antistrophes distinctione codicem B. sequor.

v. 77. *χρυσογόνου*. Gl. *ὡς καταγομένου ἐκ τοῦ Περσέως*. Varia lectio *χρυσονόμου, τῆς πλουσίας*: a *νέμω*, possideo. Utramque exhibent codices: priorem praefert Scholiasta.

v. 82. *Σύριον*. *A*. *Ἀσύριον*. *B*. *Ἀσσύριον*. Neuter bene.

v. 84. *Ἄρην*. In *B*. superscripta alia lectio: *καὶ Ἄρη, κοινῶς*. Quo significatur alterum magis Atticum esse, quod et verum est. In Eurip. Phoeniss. 133.

Τυδεὺς, Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοις ἔχει.

Ibi, et aliis in versibus, ubi *Ἄρη* editum, Regiae membranae *Ἄρην* praeferunt. Sic etiam S. Th. 53.

v. 90. *λαός*. Sic uterque cod. quod et metrum flagitat. Versus est Ionicus a minore; pes secundus ditrochaeus.

v. 94. *ἀνάσσων*. Sic utique ad metri integritatem scribendum. Cod. uterque *ἀνάσσων*. Inepta in *B*. glossa: *εὐδοκιμῶν, κρατῶν*. Credo equidem a veteribus Atticis *ἄσσω* scriptum fuisse sine *ι*. Sed scriptura illa, si hodie admitteretur, minus exercitatis molestiam saepe facesseret. Qui enim distinguerent *ἀνάσσω*, cuius thema *ἄναξ*, ab *ἀνάσσω* significante *ἀναΐσσω*? In Soph. Oed. T. 197. similis menda remansit. Scribendum

Θρήκιον κλύδωνα.

Versus est dimeter trochaicus brachycatal. Hic autem notanda est enallage Poëtis frequens: *τίς ὁ κραιπνοῦ ποδὸς εὐπετεῖ πηδήματι ἀνάσσων;* sic Soph. El. 19. *μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη*. pro, *ἐκλέλοιπεν ἄστρα μελαίνης εὐφρόνης*. Eurip. Hel. 1098. *παρῇδί τ' ανυχα φόνιον ἐμβαλῶ χροός*. pro, *παρῇδος χροΐ*. Orest. 227. *ὦ βοστρύχων πινῶδες ἄθλιον κάρα*. pro, *ὦ βόστρυχοι πινώδεις ἀθλίου κάρα*. Exempla passim obvia apud utriusque linguae poëtas. Advocata hac figura bene defendi posset vulgata scriptura vexatissimi Sophoclei versus in Philoct. 324.

θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε.

Sed vereor ut illic obscurus esse voluerit Poëta. Librario imputanda ista lectio, sive ex oscitantia, sive falsa elegantiae deceptus specie, sic scripserit, et omnino reponendum,

θυμὸν γένοιτο; χειρὶ πληρῶσαί ποτε.

quod alibi adstruemus.

v. 104. 105. Sic digesti versus in *A*. *ἀναστάσεις*, quod omnino requirit metrum, exhibet *B*. Confirmatae Heathii coniecturae.

v. 107. *θαλάσσας πολιαινομένας*. Sic uterque cod. Eadem quae nobis versuum distinctio in *A*.

P

v. 120. 121. Hi duo versus tanquam in parenthesi sunt. Totius loci a v. 112. hic est ordo et sensus: διὰ ταῦτα φοβοῦμαι ὑπὲρ τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος, μὴ πόλις πύθηται ... καὶ τὸ Κίσσινον πόλισμ' ἀντίδουπον ἔσσεται, τοῦ γυναικοπληθοῦς ὁμίλου ἀπύοντος, Ὀὰ, καὶ μὴ λακισθῶσιν οἱ βύσσινοι πέπλοι. Ista vulgo prava distinctione impeditiora, obscurata praeterea titulis, quibus foedum in modum, veteribus incognito et prorsus ridiculo more, contextum intersecant. Nominativi autem γυναικοπληθὴς ὅμιλος ἀπύων absoluti sunt ut apud Eurip. Hel. 296. loco supra a nobis emendato, et Phoeniss. 290.

'ΜΕΛΛΩΝ δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου ΚΛΕΙΝΟΣ ΓΟΝΟΣ
μαντεῖα σεμνὰ, Λοξίου τ' ἐπ' ἐσχάρας,
ἐν τῷ δ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.

Soph. Oed. Col. 1119.

ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρὲς
ΤΕΚΝ' εἰ ΦΑΝΕΝΤ' ΑΕΛΠΤΑ μηκύνω λόγον.

nec absimile est illud Oed. T. 60.

νοσεῖτε πάντες, καὶ ΝΟΣΟΥΝΤΕΣ, ὡς ἐγὼ
οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.

Nominativus enim in Genitivum absolutum resolvendus est: καὶ νοσούντων ὑμῶν, οὐκ ἔστιν οὐδείς. Confer Kusterum ad Aristophanis Plutum 227.

v. 124. Unde venerit vocula τε in fine huius versus, ipse dixerit, qui eam invito metro addidit. Illam sane nec codices agnoscunt nec Aldus, nec Turnebus. Versus strophes et antistrophes ita, ut ab Heathio digesti sunt, exhibui.

v. 127. In B. μελισσάων, et supra: καὶ. μελισσῶν. Procul dubio scriptum olim fuit μελισσᾶν, quod reposui.

v. 134. ἑκάστα. Sic uterque cod. Versu seq. A. αἰχμάεντα.

v. 136. A. in contextu εὐνατῆρα προπεμψαμένα. Primae verbi syllabae superscriptum ἀπὸ tanquam glossema.

v. 150. τὴν, quod nec metrum abesse patitur, nec sententia, omissum in codicibus ut in impressis, reposuit Heath.

v. 155. εὐνάτειρα, et mox εὐνατήριον. In B. litterae a secundae syllabae superscriptum η, quod varia lectio non est, sed communis formae index. Glossatorum hunc esse morem sciunt qui codices tractarunt. In Aeschylo occurrunt frequentius voces et formae. Doricae, quandoque etiam Ionicae, quibus Homeri et Epicorum Poëtarum exemplo usus, Atticam dialectum, minori quam ceteri Tragici religione observavit. In S. Th. 295. vulgo legitur δυρεννήτειρα. Dubium non est, quin Doricam formam, quam reposui, in melicis praetulerit Poëta. Ibid. 802. occurrit in senario ἑβδομαγέτας.

v. 156. μεθέστηκε στρατοῦ. Sic *A.* vulgo στρατῷ.

v. 158. κᾳμὸν vulgato κᾳμοῦ multo elegantius, habent am-
› codices et Aldus.

v. 161. κονίσας οὖδας ἀνατρέψῃ. Sic *A.* Posterius etiam in *B.*
ıperscriptum. Verba in ιω, ut κονίω, χρίω, κυλίω, κηκίω, μηνίω,
ρίομαι, μητίομαι, et alia ι producunt: quapropter in futuro et
ıristo duplex non adsumunt σ, quod geminatur in iisdem tem-
ıribus verborum in ιζω. S. Th. 60.

χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστὴς ἀφρὸς —

urip. Med. 788.

τοιοῖσδε χρίσω φαρμάκοις δωρήματα.

v. 174. πολλοῖς μὲν αἰεὶ — Ambo codices ἀεὶ quibus con-
nit Aldina editio. Turnebus edidit αἰεὶ. Non hic solum, sed
:rquam multis aliis in locis ἀεὶ in codicibus et primariis edi-
›nibus observavi prima producta. Infra 757. μέγιστον, ἀείμνη-
ον, οἷον οὐδέπω. Sic iterum codices nostri et Aldus. In Eurip.
ed. 459. Reg. membr. et Florent. editio exhibent: κᾳγὼ μὲν
ὶ βασιλέων θυμουμένων, et v. 1022. οἰκήσετ' ἀεὶ μητρὸς ἐστερη-
νοι: ita ut credam vere dixisse Piersonum ad Moer. p. 231.
imam in ἀεὶ apud Atticos Poëtas ancipitem esse. Perperam
ıque Turnebus et alii recentiores illud ἀεὶ ubique in αἰεὶ mu-
runt. A codicibus standum erat. Sed in multorum reprehen-
onem caderet, qui hodie veterem illam revocaret scripturam.

v. 183. ἀμώμω. Sic recte codices. In *B.* glossa: ἄμωμα
ικόν. Ad duales ἐκπρεπεστάτα et κασιγνήτα, adnotatae diversae
ctiones ἐκπρεπεστάτω et κασιγνήτω, quae magis Atticae videri
›ssint. Confer Soph. El. 977. *B.* εὐπρεπεστάτα, de qua varie-
te mox ad v. 440. dicetur.

v. 187. τεύχειν. Pendet hic infinitivus ab ἐδοξάτην, quod
petendum e v. 179. Glossa in *B.* ἀπὸ κοινοῦ ἐδοξάτην μοι.

v. 192. Vulgo legitur: καὶ χεροῖν ἐν τῇ δίφρον διασπαράτ-
ι. In *B.* notata varia lectio δίφρου, quae Stanleii confirmat
ıspicionem acute coniicientis ἔντη δίφρου, quod verissimum est,
; docte adstruit Abreschius. Ineptissimum autem est, quod tra-
it Scholiasta, cuius verba e codice descripta apponam: ΚΑΙ ΕΝ
ΤΗ. καὶ ἐν ταύτῃ, δεικτικῶς, τῶν χειρῶν (ὑπέδειξε δὲ ἢ τὴν ἀριστε-
ὰν, ἢ τὴν δεξιὰν) διασπαράσσει καὶ ῥήσσει τὸν δίφρον ἐν βίᾳ, καὶ
ιαστικῶς, καὶ συναρπάζει, καὶ φεύγει αὐτὸν τὸν δίφρον ἄνευ χαλι-
ῶν γενόμενον. Hanc emendationem, qua nihil ipse in amplo vo-
ımine protulit ex ingenio certius, non exsibilasset forte Hea-
hius, si eam populari suo acceptum tulisset. Pavianum com-
ıentum esse credidit. At enim os impudentissimum exsecratus,
eritatem inde prolatam aspernari non debuit.

v. 203. ἀετόν. Ter hac forma prostat vox in scholio ad hunc versum: nec aliter olim in textu scripta fuit. Vide Piersonum loco ad v. 174. laudato, et ad Prom. 1030.

v. 207. ὁ δ' οὐδὲν ἄλλοι' — supple ἐποίει, cuius verbi frequens ellipsis. Vide ad Prom. 611. nec Latinis minus usitata. Vide Interpretes ad Livii XXXI. 24. et ibi laudatum Perizonium ad Sanctii Minervam.

v. 215. αἰτοῦ τῶν δ' ἀποτροπὴν τελεῖν. Id est, αἰτοῦ αὐτοὺς τάδε ἀποτρέπειν. Germanam lectionem exhibet A. vulgato λαβεῖν in B. superscriptum καὶ τελεῖν. καὶ δοῦναί σοι.

v. 218. πρευμενῶς. Varia lectio in utroque cod. πρευμενῆ.

v. 223. πανταχῆ. In A. glossa, κατὰ πάντα τρόπον. Confer notata ad Androm. 897.

v. 230. πρὸς δυσμάς. Sic A. quod et vulgato δυσμαῖς superscriptum in B. Vide ad Prom. 348.

v. 232. Fefellit interpretem vis particulae γάρ, in versione non expressae: NAM capta illa urbe, universa Graecia Regis in potestatem veniret.

v. 237. διὰ χερῶν. Vulgo διὰ χερός γ'. — Iners particula γε in neutro codice comparet. χερῶν ob metrum scribendum erat, ut S. Th. 435. φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὡπλισμένη.

v. 253. πᾶν ἀναπτύξαι πάθος Πέρσαις. Hanc lectionem praebet B Vulgo Πέρσαι, vocandi casu.

v. 254. 255. Sic scripti et digesti versus in utroque cod. Prior non minus est penthemim. troch. quam quod reponi suadet Heathius. Adiectivum ἄνιος, quo carent lexica, valet λυπηρὸς, ἀνιὰς, παρεκτικὸς, ἀνιαρὸς, ἀθεράπευθος, ut exponunt veteres glossae. Occurrit iterum infra 1047. et 1053.

v. 261. ἐφάνθη. An hoc e codice receptum sit ignoro; sane sic ad metri legem scriptum oportuit. A. ἐφάνη. B. ἐφαάνθη, quod habent Aldus et Turnebus: glossa ἐφάνη. ἐφαάνθην, cuius in locum successerat, ut opinor, glossa ἐγενόμην, reposui infra 929. flagitante sic versus modulo, et quoad stylum ornatius.

v. 277. Hic et v 334. ναΐησιν ἐμβολαῖς uterque cod. exhibet. Glossa in A. συγκρούμασι. B. in textu ναΐοισιν.

v. 278. Strophes et antistrophes sic distincti versus in utroque codice.

v. 293. καταστάς. Glossa: ἐν ἑαυτῷ γενόμενος.

v. 299. μελάγχιμος vox est paragoga. Eam alicubi male per υ scriptam quum reperisset Ez. Spanhemius, ex μέλας et χυμὸς compositam esse, et scripturam illam ubique restituendam

contendit ad Callim. Hymnum in Cererem 11. Ex nostri Cressis duo versus apud Athenaeum prostant p. 51. D. ubi prava illa scriptura, quae Spanhemio fraudi fuit, observatur. Sed in Athenai Ms. cod. μελαγχίμοις ipse reperi, et ita ex eo laudat Eustathius ad Homerum, cuius verba p. 1254. l. 22. proponam: λέγει δὲ μόρσιμον ἀπολύτως ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς, τὸν μοίρᾳ ὑποκείμενον. παραγωγὴ δὲ αὐτοῦ, μείρω μερῶ μέμορκα· μέσος, μέμορα ἐξ οὗ μέμορμαι, μέμορσαι, ὅθεν ὁ μόρσιμος, κατ' ἀναλογίαν τῶν διὰ τοῦ ιμος παραγώγων, ὧν τινα καὶ διὰ τοῦ χιμος καινότερον παράγονται. οὕτω Αἰσχύλος πέπλους μελαγχίμους φησίν· ἕτερος δέ τις μελάγχιμα συκάμινα, ἐν τῷ· λευκοῖς τε γὰρ μόροισι καὶ μελαγχίμοις ὅπερ ἐστὶ μέλασι, καὶ μιλτοπρέποις, ἤγουν ἐρυθροῖς βρίθεται ταυτοῦ χροιᾶ. Ubi quaedam emendationis indiga: nam quae Aeschylo tribuit: πέπλους μελαγχίμους, ex Eurip. Phoeniss. 383. deprompta sunt. Cetera ex Athenaeo facile in integrum restitui possunt. Aeschylii autem versus e Cressis sic scribendi:

> λευκοῖς τε γὰρ μόροισι, καὶ μελαγχίμοις,
> καὶ μιλτοπρέπτοις βρίθεται ταὐτοῦ χρόνου.

Idem, ni fallor, sentiendum est de voce δύσχιμος, S. Th. 505. quae non magis composita videtur, quam μελάγχιμος. Nec isto loco pro δυσχείμερος aut δύσχειμος acceperim, quae significatio non aptatur Choëph. v. 148.

> ἐξ ὀμμάτων δὲ διψίᾳ πίπτουσί μοι
> σταγόνες ἄφρακτοι δυσχίμου πλημμυρίδος.

v. 310. Φερεσσεύης. Sic scriptum nomen in utroque codice. Vide ad v. 964.

v. 311. οἵδε ναὸς ἐκ μιᾶς πέσον. sic codd. et impressi omnes. Ne careat augmento aoristus πέσον, Heathius legit ναὸς ἐξέπεσον μιᾶς. Sed nihil mutandum. Stanleio vertenti: hi ex una navi ceciderunt, favere videtur locus infra 958. Sed nemini non mirum videbitur tot duces eandem conscendisse navem. Non deterior est veteris Grammatici expositio, ἐνικήθησαν ἐκ μιᾶς νηὸς τῶν Ἀθηναίων.

v. 312. Χρυσεὺς, *Chryseus*. Nomen est proprium. Sequentis nominis duplex lectio, Μάταλλος, Μέτελλος. In *B*. scholium: ὁ Μέταλλος Ἄραψ ἦν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν μέλαιναν ἵππον εἶχε, τοιοῦται γὰρ οἱ Ἀραβικοὶ ἵπποι.

v. 316. καὶ Μάγος Ἄραθος. Prius nomen est gentile, posterius viri proprium. Ἄραθος autem exhibet *B*.

v. 318. Codices impressis in Ἄμιστρις concinunt. Ἀμήστρις scribo. Idem esse videtur, qui v. 21. Ἀμίστρης vocatur.

v. 320. Σησάμης θ' ὁ Μ. Copulam ex utroque cod. inserui. Nomen in iis diversimode scriptum: Σωάμης, Σεισάμης,

Σεισάρμης. Postremum vitii manifestum. Vera scriptura servata in v. 979. Sequens nomen duplici etiam modo scriptum Θάρυβις, Θάβυρις.

v. 325. ἔπαρχος exhibet *B.* pro varia lectione. Uterque in textu ἄπαρχος. Hoc quid sit nescio. ὕπαρχος apud Soph. Ai. 1105. Marklando immerito suspectum, occurrit etiam apud Eurip. Hel. 1452.

v. 326. εὐκλεῶς. Varia lectio in *B.* νηλεῶς.

v. 327. Codices ambo et Aldus: τοιῶνδ' ἀρχόντων νῦν ὑπεμνήσθην πέρι prorsus ἀμέτρως. Observata metri lege Turnebus, nescio an e scripto libro, edidit τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων νῦν. — In recentioribus editionibus νυν, pro οὖν accipiendum, absque accentu excudendum fuisset. Sed, recisa otiosa particula, optima nostra lectio.

v. 332. πόσον δέ. Sic uterque cod. Glossa in *B.* ἀντὶ τοῦ δή. Hinc orta vulgata lectio.

v. 335. Ordo est: πλήθους μὲν ἕκατι, σάφ' ἴσθι, βαρβάρους ναυσὶ κρατῆσαι ἄν. Si navium multitudo aliquid ad victoriam contulisset, certo scias barbaros victuros fuisse. Particulae ἂν latina versio vim non exprimit. Peiorem adhuc in modum redditus.

v. 342. ab Heathio recte emendatus et expositus.

v. 373. δεῖπνόν τ' ἐπορσύνοντο. Copulam abesse metrum non patitur. ναυβάτης autem, quod, etiamsi non accessisset codicis auctoritas, reponendum tamen fuisset, scriptum in *B.* Graecum non est ναυάτης. Vide Hemsterhus. ad Pollucem p. 781. et in Addendis. Barbarum ναυάτης ter in Lycophronis Oxon. editione occurrit, ubi sinceram vocem codices frustra collati offerebant. Corruptam scripturam in Eurip. Hel. 1615. relinquere non debebat novissimus editor, qui meminisse poterat locorum, ubi sinceram repraesentaverat, ut Hippol. 155. ἤ ναυβάτας τις ἔπλευσεν Κρήτας ἔξορμος ἀνήρ. et Phoeniss. 846. ὀφθαλμὸς εἶ σύ, ναυβάταισιν ἄστρον ὥς.

v. 386. Ingeniosam Piersoni coniecturam prolatam ad Moer. p. 176. confirmat *B.* ubi vulgato ἠχῇ superscripta melior lectio ἠχοῖ.

v. 393. ἐπέφλεγεν. Glossae in *B.* ἐτάρασσεν, ἐθορύβει. Scholiasta, ἀνήγειρεν. Frequens poëtis verbi φλέγειν usus metaphoricus. S. Th. 288. Eurip. Phoeniss. 248. Ἄρης αἷμα δάϊον φλέγει. E graecis mutuatus est Virgilius cum alibi, tum Aen. X. 895.

Clamore incendunt coelum Troesque Latinique.

IX, 500. de Euryali matre:

Illam incendentem luctus Idaeus et Actor
Corripiunt —,

πολυδάκρυτον Ἀΐδα γόον φλέγουσαν, ut ait Comicus Thesmoph. 1050. ubi male excusum φεύγουσαν. Bacchylides in Analectis nostris T. I. p. 151. inter Pacis laudes illud recenset, quod

συμποσίων ἐρατῶν βρίθοντ᾽ ἀγυιαὶ
παιδικοί θ᾽ ὕμνοι φλέγονται.

Soph. Ai. 196. ἄταν οὐρανίαν φλέγων. Nec absimile est istud. Oed. T. 187. παιὰν δὲ λάμπει στενόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος.

v. 394. ἐυθὺς δέ. Sic uterque cod.

v. 399. ἐπεξεχώρει. Sic ambo codd. Aldus et Turnebus.

v. 409. ἴθυνεν. Sic etiam B. pro varia lectione: at in contextu εὔθυνεν.

v. 413. In ἐμβολαῖς impressis consentiunt codices: glossa in B. ταῖς συγκρούσεσι. Mallet quis forte ἐμβόλοις.

v. 414. παίοντ᾽, ἔθραυον πάντα κωπήρη στόλον. Turpiter hic se dat Heathius: lege, ait, ἐπαίοντ᾽, augmentum enim non respuit metrum. Sed patiturne metrum diphthongum αι in senario corripi? Hoc certo scimus respuisse Atticas aures. Talis versus cachinnis et sibilis exceptus fuisset. Commentum de non omittendo augmento confutavit Clariss. Musgravius initio Exercitationum in Euripidem. In fine versus 416. δὴ pro δὲ bene reponit Heathius. Commutatas has particulas vidimus iam ad v. 332.

v. 419. ἐπλήθυον. Sic A. a prima manu: litera ν postmodum addita. B. ἐπλήθυον, quod et Aldus habet, renuente metro. Pessimum est vulgatum ἐκπλήθυεν, quod primus Turnebus invexit.

v. 429. Vulgo legitur μηδ᾽ ἂν ἡμέρᾳ μιᾷ, pendente et nullo fere sensu. Perperam, si ad vulgata graeca exigantur latina, interpres: nunquam una die accubuisse. Graeca valent: nunquam una die perituram fuisse; et ad explendam sententiam aliquid desideratur. Sed corrupta illa lectio est. A. in textu perspicue μηδάμ᾽ ἡμέρᾳ μιᾷ. Superscripta glossa, μηδαμῶς. B. in textu (ubi fere semper, quod iam observari potuit, deterior lectio) μηδ᾽ ἄν. In margine adscriptum: καὶ μηδάμ᾽ ἡμέρᾳ, quo refertur interlinearis glossa: γίνωσκε γὰρ εὖ, ὅτι οὐδόλως ἐτελεύτησεν ἐν τῷ κόσμῳ ὅλῳ τόσος λαὸς ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, ὅσος ἐκεῖσε ἀπὸ τῶν βαρβάρων. Graecis Poëtis in usu sunt οὐδαμᾶ et μηδαμᾶ, ultima longa; nec non οὐδαμὸ et μηδαμά, ultima brevi. οὐδαμὰ ter occurrit in Theocriti Messoribus in tribus continuis versibus, in Anacreontis galliambis apud Hephaestionem p. 40. recte

emendatis a Toupio ad Suidam v. 78. et alibi. In Soph. Oed. Col. bis latet μηδαμά. v. 517.

τὸ τοί πολὺ καὶ μηδαμὰ λῆγον.

Perperam editiones, ne excepta illa quidem, quam laudavi, Io. Burtoni, μηδαμᾶ, exhibent, quod versum pessundat. Est enim Ionicus a maiore trimet. brachycatal. paeona secundum habens in prima sede v. 1698. vulgo legitur:

καὶ γάρ ὃ μηδαμῆ δὴ τὸ φίλον φίλον.

Idem ille Burtonus adnotat: malim μηδέν: nam μηδαμῆ versus non patitur. Scribendum:

καὶ γὰρ ὃ μηδαμὰ δὴ φίλον, ἦν φίλον.

Versus est dimeter anapaesticus, antistrophico ad amussim agnatus.

οὐ τὸ μὲν, ἄλλο δὲ μὴ, πατρὸς, ἔμφυτον.

In Antig. 830.

χιὼν τ' οὐδαμὰ λείπει.

Male vulgo excusum οὐδαμᾶ. Versus est pherecratius. Pes primus antispastus, cui respondet epitritus quartus in strophico:

ἀκτὰν, οὔθ' ὑμεναίων.

v. 430. Scriptum reperitur etiam τοσοῦτ' ἀριθμόν.

v. 436. τῆσδ' ἔτ'. — Sic recte Turnebus. Ambo codices et Aldus τῆσδέτ'. — Perperam saepe hae voces coniunctae aut separatae.

v. 439. *A.* ἀκμαῖοι φύσει.

v. 440. ἐκπρεπεῖς. Sic *B.* pro varia lectione: utriusque contextus εὐπρεπεῖς exhibet. Voces facile a librariis commutatae. Vide Valckenarium ad Phoeniss. 171.

v. 442. *A.* τεθνᾶσιν αἰσχρῶς δυστυχεστάτῳ μόρῳ. *B.* αἰσχρῶς δυσκλεεστάτῳ: superscriptum οἰκτρῶς. Nihil erat causae cur a vulgata recederetur.

v. 452. ἔναλλον. Sic *A.* Perperam vulgo εἰναλίαν. Vide Valckenarium ad Phoeniss. 6. In hac senarii sede sic fere semper scripta vox in emendatis libris, ut in iisdem Phoenissis 1167.

ἀλλ' ἔσχε μαργῶντ' αὐτὸν ἐνάλλου θεοῦ.

Nec dubitandum est, quin altera scriptura librariorum imperitiae debeatur. Centies in optimis etiam quas versamus membranis εἰς scriptum, ubi metrum ἐς flagitat.

v. 455. In *B.* contextus exhibet — ἀμφὶ δ' ἐ —

κυκλοῦντο ———— et superscriptum ἀμφὶ δὲ —

Augmentum verbi eliditur a vocali, in quam desinit praecedens versus. Vide Valckenarium ad Phoeniss. 891.

v. 458. ἠράσσοντο. Sic uterque cod. *A*, τοξικῆς τ' ἀπό. *B*. in contextu habet δ' superscripto τ'. — Versu seq. mendose vulgo legitur προσπίπτοντες. Ne hic quidem spectandi codices. προσπίτνοντες omnino requirit metrum.

v. 464. ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ. In vulgato εὐαγῆ impressis consentiunt codices. Sed centenis libris hic praestat Hemsterhusii auctoritatis optimis fulta rationibus. Eruditam Criticorum Principis diatriben vide in Musgravii exercitat. Euripideis. L. II. cap. 6. repetitam in notis ad Suppl. 654.

v. 465. ἄγχι πελαγίας ἁλός. Sic uterque cod. In *A*. Glossa, βαθείας. In *B*. non hic solum, sed alibi etiam ubi occurrit illa vox, superscripta varia lectio πελασγίας, quam, ut ineptam nec memoratu dignam nunc etiam silentio praeterirem, ni his in impressis compareret. Eam tamen Stanleius in versione non expressit.

v. 468. ἧξ' — Lectionem hanc sollicitat Piersonus ad Moer. pag. 301. cuius parum me movent rationes. Si quid mutandum esset, prae docti Batavi coniecturis, probaret quis forte diversam lectionem, quam exhibet codex *B*. ἵησ' — adscripta glossa, ἐπορεύθη. Sed licet temporum variatio, et transitus in narrationibus a praesenti ad praeteritum, et vice versa, Tragicis poëtis admodum sit familiaris, hic tamen praesens ἵησ' minus adridet. *A*. vulgatum ἧξ' habet cum glossa ὥρμησε. Sed, ut diversa sunt hominum iudicia, quod mihi reiectaneum videtur, avide forsan alius adripiet. Suum cuique arbitrium esto. Auctoritate saltem non carebit lectio nunc primum a me prolata.

v. 477. Cod. uterque, Aldus et Turnebus, τοῦ τάσδ' ἔλιπες. Recentiores, ex emendatione, ut videtur, τοῦ τάσδ' ἔλειπες.

v. 481. κρηναῖον γάνος. Glossa in *B*. ὕδωρ, παρὰ τὸ τὰ γυῖα ἰαίνειν.

v. 488. In *B*. scriptum πλεῖστοι 'θάνον, cum apostropho elisionem augmenti indicante.

v. 489. δίψει hic ut supra 482. exhibet uterque cod. superscripta in *B*. altera forma.

v. 504. οἲ ἐγώ. Sic uterque cod. In accuratissimis Tragicorum editionibus alias οἲ ἐγώ, alias οἲ 'γώ excusum video. Quum nulla sit variandi ratio, scriptionis inconstantia ne vitio mihi vertatur cavebo. Meliores libri semper οἲ ἐγὼ exhibent. In Eurip. Phoeniss. 1284. Reg. membr. et Augustanus cod. habent οἲ ἐγώ, τί λέξεις, μῆτερ; nec ingratus ille hiatus; saltem excusationem habet, de qua vide Marklandum ad Suppl. 109.

v. 526. Uterque cod. πιστοῖσι πιστὰ, quae lectio optima mihi videtur. De Scholiastae interpretatione secus dico. Intelligo: τοῖς πρόσθεν πιστοῖς βουλεύμασι καινὰ συμφέρειν πιστὰ βουλεύματα. In *B*. adscripta varia lectio: γράφεται ὧδε στίχος. πιστοῖσι, τὰ πιστὰ ξυμφέρειν βουλεύματα. Grammaticus ille πιστοῖσι iungebat cum τοῖς πεπραγμένοις et interpretabatur βεβαιουμένοις οὖσι.

v. 530. ἀλλ' abest ab utroque codice et Aldi editione. Turnebus addidit, nescio unde, sed recte, Anapaesticum systema non inchoat paroemiacus.

v. 534. πένθει δνοφερῷ. In *B*. στυγερῷ: et supra καὶ δνοφερῷ, αἰολικῶς. Quod postremum quo referatur non video, nisi olim scriptum fuerit γνοφερῷ. Aeolicae voces aliquot apud nostrum occurrunt.

v. 554. Uterque cod. τοξάρχης, forma magis poëtica; sic πάνταρχης, μυριοντάρχης, πολεμάρχης. Quod in S. Th. 830. e codice adsumi debuit. Soph. Oed. Col. 1085. ἰὼ θεῶν παντάρχα Ζεῦ. Vulgo minus bene πάνταρχε. δίσσαρχας ὀλέσσας βασιλῆς Ai. 390. à δισσάρχης.

v. 555. ἄκτωρ. Glossae βασιλεὺς, στρατηγὸς, ἡγεμὼν, ἀπὸ τοῦ ἄγω.

v. 556. Vulgo legitur prorsus ἀμέτρως:

πεζούς τε γὰρ καὶ θαλασσίους
αἴδ' ὁμόπτεροι κυανώπιδες.

Heathio placuit strophes versus interpolare, ubi omnia rite procedunt, exempta inutili voce δή. Hic autem pronomen αἴδ' respuit, aut saltem abesse patitur graeci sermonis indoles. Librario metrorum rudi perinde erat scriberetne θαλασσίους θ' an καὶ θαλασσίους. Optima nunc evadit sententia, legitimis constricta versibus: sunt autem dimetri iambici.

v. 563. αὐτὸν praestat uterque cod. Vulgatum αὐτῶν, vitii manifestum, absque codicibus etiam emendari debuerat. Ad ὡς in *B*. relatum παρέλκον. quod verum non est. Nam, ut recte animadvertit Heathius, ὣς hic valet οὕτως, et accentu notandum.

v. 565. δυσχείμους. Sic recte Heathius, ad metri praescriptum. Codices etiam δυσχειμέρους.

v. 574. γναπτόμενοι. Sic recte *A*. ut scribendum coniecerat iam Orvillius Miscell. Observ. Vol. IX. p. 120. Integram Viri doctissimi notam legisse operae pretium erit. Vulgatae lectioni in *B*. adposita glossa, συντριβόμενοι.

v. 578. In *A*. τοκῆες δ' ἄπαιδες ἔρανται
δαιμόνι' ἄχη, ὀά.

Sic etiam *B*. nisi quod ἔῤῥανται habet, cui concinit Aldus. Vo-

oes ἐν δάκρυσι primus adiecit Turnebus, reclamante metro, et quoad loquendi formam, minus eleganter. Scribendum ut antithetici modulo versus aequetur, δάκρυσιν ἔῤῥανται. Sunt autem polyschematisti ex paeone et trochaeo.

v. 581. Ut versus antithetico congruat, scribendum δυρόμενοι γέροντες. Vide Musgravium ad Hecubam 740. et ad Med. 160. aut elisa prima, aut vocali in fine praecedentis versus, ’δυρόμενοι. Praestat hoc sane Heathii interpolationi antithetici versus, cuius in scriptura codices impressis concinunt.

e. 585. In utroque cod. adnotata var. lectio, οὐδ’ ἔτι δασμοφοροῦσι.

v. 586. δεσποσύνῃσιν. Haec lectio praeter vulgatam δεσποσύνοισιν in *B.* reperta.

v. 587. In codicibus προςπίπτοντας et προςπίτνοντες, quorum neutrum metro convenit, προπίτνοντες flagitanti.

v. 593. ὡς ἐλύθη ζυγόν ἀλκᾶς. Notanda vox neutrius generis, τὸ ζυγὸν, quam vix agnoscit Henr. Stephanus in Thesauro. Nihil hic variant codices. In Eur. Androm. 301. retineri debuisset quatuor optimorum codicum lectio: οὔτ’ ἂν ἐπ’ Ἰλιάσι ζυγὸν ἦλθε δούλειον.

v. 597. Cod. uterque cum primariis editionibus, ὅστις ἔμπορος κυρεῖ. Robortellus, teste Stanleio, ἔμπαιρος edidit, quo spectare videtur glossa in *A.* συνήθης.

v. 606. Vulgo legitur τήνδ’ ἄνευ ὀχημάτων, foedo hiatu. Paulo melius uterque codex ἄνευ τ’ ὀχημάτων. Transpositis vocibus concinnior versus.

v. 608. πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοάς. Sic bene *A.* Vulgo minus concinne παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς.

v. 626. κατὰ γαῖαν. Sic uterque cod. Aldus et Turnebus. mox 629. codd. ambo ψυχήν. *B.* ἔνερθε.

v. 631. πέρας. Sic *B.* in textu. Superscriptum Πέρσαις, quod in *A.* legitur.

v. 635. Sic in *A.* digestus versus, ad modum antithetici optime.

v. 641. δαίμονα μεγαυχῆ. Postremum hoc, quod metrum flagitat, praestat *A.* cum varia lectione καὶ μεγαλάρχη. In *B.* vitiosum μεγαλαυχῆ legitur.

v. 624. ἰόντ’ αἰνέσατ’ ἐκ δόμων. Id est: αἰνέσατε-ἰέναι ἐκ δόμων. Permittite exire; concedite ut exeat e domibus vestris. Perperam vertit interpres, et male huc glossam Hesychii trahit Heathius.

v. 648. Mirum in modum depravata horum versuum vulgata lectio:

> Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς
> ἀνίει Δαρεῖον
> οἷον ἀνάκτα Δαρειάν. ἠέ.

Interpretes ἀνίει vertunt *remittet*, tanquam si futurum esset. Haec cum praecedentibus arcte cohaerent, et sententia, ut nemo non videt, imperativum aut optativum flagitat. In *A.*

> Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς
> ἀνίει Ἀϊδωνεὺς
> Δαρεῖον οἷον ἄνακτα Δαρειὰν ἠέ.

Ad ἀνίει glossa εἴθε ἀναπέμποις (quod manifesto refertur ad ἀνείης) praeterea varia lectio: καὶ ἂν εἴη. In *B.*

> Ἀϊδωνεὺς δ' ἀναπομπὸς ἀνίη (var. lect. ἀνίει)
> (λείπει ἐνταῦθα)
> Δαρεῖον οἷον ἀνάκτα Δαρειὰν ἠέ.

In adscriptis scholiis, quae a vulgatis quoad sensum non differunt, notatur varia lectio οἷον, μόνον.

Hic est fundus emendationis. Quoad sententiam et metrum rite procedunt omnia, excepto v. 650. foede corrupto, cui nullam in praesentia medelam adhibere queo, a melioribus forte codicibus, postmodum conferendis, expectandam. Ex antistrophico versu liquet anapaesticum dimetrum hic legi oportere, vel dactylicum tetrametrum.

v. 652. πολεμοφθόροις. Mendose. Scr. πολεμοφθόροισιν, ut et ceterae editiones habent et metrum flagitat. Nescio quo casu, aut qua oscitantia aliter scripserim in apographo ex quo typotheta fabulam hanc expressit.

v. 653. Hic et duo seq. versus sic digesti in *B.* optima ratione. Ad ἐποδώκει glossa ὡδήγει. Forma est Ionica, ἐποδόω, pro ἐφοδόω. Verbum in lexicis omissum. Simplex eadem significatione apud Herodotum occurrit. Vide Aem. Porti lexicon Ionicum. Ad corvos mittendum Fabri Commentum, Heathio tantopere laudatum, ἐποδόχει.

v. 662. Δαρειάν. Nescio an alibi haec nominis forma occurrat: nec facile dixerim ad quamnam nominum classem referenda sit. Δαρειᾶν vocativus esset a recto Δαρείας, ut Αἴας, Αἶαν. Δαρείαν accusativus esset a recto Δαρείας, ut Αἰνείας, Αἰνείαν.

v. 668. κατὰ πᾶσ' ὄλωλε. Sic *A.* recte: quae lectio etiam in *B.* vulgato ἀπόλωλε superscripta. Hoc metrum respuit.

v. 672. τί τάδε δυνάστα, δυνάστα. Sic *B.* Geminatam in illo vocem *A.* semel tantum exhibet.

v. 674. διάνοιεν. Sic Aldus et Turnebus, quoad verbi significationem, recte. Ambo codices, ut Stanleius, διάγοιεν. Sed multiplex his versibus menda subest. διάνοιεν tertia pluralis est pendens a nominativo τὰ ἀμάρτια. At Graecis, ut reor, incognita vox est τὸ ἀμάρτιον pro ἡ ἁμαρτία. Praeterea cum verbo requiritur particula ἄν, ut elici possit sensus, quem latina versio exhibet, cui non aliter graeca respondebat, quam si sic scribantur:

περὶ τᾷ σᾷ δίδυμα
διάνοι' ἂν ἁμαρτία
πάσᾳ γᾷ τᾷδ' —

Postremus versiculus sic scriptus in *B*. In *A*. τᾷδε, omisso in utroque σᾷ, quod a Turnebo inde in impressis male insertum. Mox uterque cod. ναῖς ἄναες ναῖς. Typothetae errore πᾶσα v. 675. pro πάσᾳ excusum. Non dissimulabo tamen ne sic quidem usquequaque sanam mihi videri istam lectionem; non intelligo quid sibi velint senes quaerendo: τί τάδε (κακὰ) διάνοι' ἂν περὶ πάσᾳ τᾷ σᾷ γᾷ τᾷδε δίδυμα ἁμαρτία; cur inauspicato suscepta gemina expeditio tuo imperio haec mala perficeret? tanquam de re incerta et dubia loquentes, quod et praecedentibus et sequentibus adversatur. Omnino dicere debuerunt: cur tot mala perfecit temere suscepta gemina expeditio? Scribendus itaque videtur medius versiculus διάνοσεν ἁμαρτία. Sed absque legitima auctoritate nihil mutare volui.

v. 681. τὴν ἐμὴν τάφου πέλας. Sic ambo codices. Vulgo πέλας τάφου. In seq. v. variam lectionem πρευμενὴς uterque exhibet.

v. 688. ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγώ. Veterum opinio erat, Reges qui virtute et factis excelluerant apud inferos magna in dignitate esse, imperiumque, in mortuorum simulacra, seu animas, exercere. Apud Sophoclem El. 841. Amphiaraus ὑπὸ γαίας πάμψυχος ἀνάσσει. Ulysses in Necya Achylli ait v. 481.

σεῖο δ' Ἀχιλλεῦ,
οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω.
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι· νῦν δ' αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
ἐνθάδ' ἐών.

v. 689. ἐτάχυνα., ὡς ἄμεμπτος, ὦ. Recta loquendi norma optativum flagitare videtur: optima phrasis esset, si legeretur:

ἥκω ταχύνας, ὡς ἄμεμπτος ὦ χρόνου.

v. 697. Codices, ut impressi, bis δείομαι exhibent. Glossa φοβοῦμαι. Prius notare potest δέον ἐστὶ, πρέπει: alterum, φοβοῦμαι.

v. 705. ὁ μάσσων βίοτος ἤν τυθῇ πρόσω. Sic scriptum in *A*. quod vulgato concinnius. In *B*. ὁ μάσσων βίος ἢν — ubi βίος e glossemate est.

v. 707. ὅς θ', ἕως ἔλευσας. Sic optime *A. B.* in textu ὅς ἕως. Superscriptum vulgatum ὡς ἕως.

v. 713. ἀμφ' Ἀθήνας. Sic uterque cod. et Turnebus.

v. 717. στρατευμάτοιν. Ita codices ambo. In *B.* superscripta varia lectio στρατηλάτοιν. Vulgo στρατηλάτων.

v. 721. *A.* ξυνήψατο.

v. 726. λαὸς πᾶς. Sic uterque cod. Vulgo πᾶς λαός, contra rationem commatum trochaicorum.

v. 729. οὐδέ τις γέρων. E proximo repetendum ἔῤῥει. Glossa addit: ἀλλὰ πάντες οἱ νέοι.

v. 732. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾷ; ἔστι τις σωτηρία; Haec est utriusque codicis scriptura, vulgata non paulo praestantior. Interpretatio in *B.* πῶς τε δὴ ἔρχεται, καὶ ποῖ κατήντησε τὸ πρᾶγμα. In *A.* Glossa, καταντᾷ.

v. 735. τοῦτό γ' οὐκ. Ambo codices γε, non δέ, praestant. *B.* τούτῳ γ', et τούτου γ', quorum neutrum metro congruit.

v. 738. ἐκτελευτῆσαι. Sic uterque cod. Aldus et Turnebus. Qui primus, ex emendatione, ut videtur, ἐκτελευτήσειν edidit, non animadverterat aoristum saepe pro futuro poni, etiam sine particula ἄν, quae subintelligenda supprimitur. In Soph. El. 443. nude positum δέξασθαι est pro δέξασθαι ἄν, vel δέξεσθαι. In re notissima exemplorum multitudine supersedendum est. Vide Hemsterhus. Miscell. Observ. IV. 286. Ad ηὔχουν glossae, ἤλπιζον, ἐθάῤῥουν, ἐδόκουν πληρῶσαι.

v. 739. ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῷ θεὸς — sic recte distinctum in *A.* Varia lectio in *B.* adnotata, quae, si minus bona, saltem veteris distinctionis index est, χ' ὁ θεός, ἤγουν ἡ Ἐριννύς.

v. 746. θεῶν τε πάντων. Sic *A.* Vulgo δέ.

v. 747. πρὸς τάδ' — Ambo codd. et impressi πῶς τάδ' — Glossa in *B.* εἰς, κατά, qua significatur alterutrius praepositionis hic ellipsin esse, et construenda sic verba: πῶς οὐ κατὰ τάδε νόσος φρενῶν εἶχε παῖδ' ἐμόν: sed Abreschio facile adsentior, Poëtam suo more scripsisse πρὸς τάδ' —.

v. 758. ἐξεκείνωσεν. In hac lectione impressis consentiunt codd. quam Atticae dialecti alienam, ideoque corruptam pronuntiat Heathius, reponens ἐξαπεκένωσεν. Hoc illi repertum gratulamur: sed Aeolicis vocibus uso Poëtae nostro, Ionicis interdicere nolumus. Vide notam ad v. 155. et 653.

v. 760. ἐν' ἄνδρ' ἁπάσης. Sic bene *A.* Vulgo minus concinne ἐν' ἄνδρα πάσης.

v. 770. ηὔθυνε. Sic ex *A.* edidi, in quo ἤθυνε. *B.* ἴθυνε. In universum Tragici frequentius εὐθύνω adhibent, quam ἰθύνω. Hoc bene servatum v. 409. alterius significatio hic magis adposita. εὐθύνω, ἰθύνω et ἰθύω a librariis saepe commutata. Quod autem inter ἰθύνω et ἰθύω discrimen statuunt lexicographi, an ex indole linguae sit, et veteres observarint valde dubito. Non magis differre arbitror, quam πληθύνω et πληθύω, δύνω et δύω, ὀρτύνω et ἀρτύω, ἐντύνω et ἐντύω, aliaque similis formae plura. Sed quae in υνω terminantur, penultimam producunt, in altera forma correptam. Non male itaque in Eurip. Or. 1020. scriberetur: ἰθύων νοσερὸν κῶλον Ὀρέστου. Discrimen non agnoscit Eustathius ad Hom. p. 1122. C. 29. τὸ δὲ ἰθύνει, ὁμώνυμος οὖσα λέξις, πολλαχοῦ ἰθύειν λέγεται.

v. 771. Μέρδις. Vulgo, conspirantibus codicibus, Μάρδος, quod nomen in Persicarum Regum serie nullibi comparet. Ex Herodoto satis notus Σμέρδις est. Nominis primam literam extrivit metri necessitas, quod in aliis vocibus usitatum, ut in adfinis soni verbo σμέρδω, μέρδω. Emendationi favet Scholiastes, quam alicubi prolatam vidi: sed librum non recordor.

v. 776. κἀγὼ πάλον τ᾽ ἔκυρσα, τοῦ περ ἤθελον. Sic uterque cod. bene. Margini in *B.* adscripta vulgata lectio. Vide notas ad S. Th. 37.

v. 783. Cod. uterque cum primariis editionibus, οὐκ ἂν φάνημεν. Imperiti Grammatici in *B.* superscripta glossa, ἐφάνημεν, ἰωνικῶς. Optime Stanleius φανεῖμεν. Vide Heathii notam.

v. 788. Soloeca vulgata lectio μηδ᾽ εἰ, cuius frustra patrocinium suscipit Heathius. εἰ cum subiunctivo non construitur Invitis libris, ad accuratam scribendi normam, ἢν reposui.

v. 790. τίνι τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ. Insuper v. ξύμμαχος, praecedente syllaba longa: hic συμμαχεῖ, praecedente brevi. Quo confirmatur observatio nostra ad Prom. 243. et Androm. 2. Sic recte scriptum in *A.* male in *B.* ξυμμαχεῖ.

v. 792. Vulgo legitur, claudicante metro: ἀλλ᾽ εὐσταλῆ καὶ λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. Nil variat *A.* sed *B.* in margine: καὶ ἀλλ᾽ εὖτε, unde arrepta emendationis ansa. Abruptus est, Dario interfante, sermo. Sed quando lectis et expeditis militibus bellum movebimus, nonne spes erit prosperi successus? κεὐταλῆ, ut Soph. Philoct. 780. πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλής.

v. 796. περᾷ. Glossa, ἐπέρασε.

v. 813. πέλανος αἱματοσταγής. Optima haec lectio vulgatae αἱματοσφαγὴς in *B.* superscripta. Idem v. seq. πρὸς γῆν. vide ad Prom. 348.

v. 825. ἔπεισιν. Vulgo ἔπεστιν. Valckenarii emendationem recepimus, propositam ad Phoeniss. 192.

v. 826. Vulgo legitur, πρὸς ταῦτ᾽ ἐκεῖνον σωφρονεῖν κεχρημένοι πινύσκετ᾽. Corrupta lectio, e qua frustra, varie interpretando et interpolando, Scholiastes congruum sensum elicere conatur. Sincera lectio in *B.* vulgatae superscripta: καὶ κεκτημένοι. Porro vos, qui sapientes estis, tacete. Confer notata ad Or. 1208.

v. 830. κόσμον ὅστις εὐπρεπής. Impressis concinunt ambo codices. Valckenario ad Phoeniss. 801. placet εὐπρεπής. Quanquam plurimum apud me valet doctissimi viri auctoritas, tamen ab eo dissentire cogor. Persae, gens luxui dedita, Regem suum nunquam conspiciebant, nisi splendidissimo instructum cultu. Inde horrore perstringuntur audientes Xerxem laceris pannis obsitum. Suadet igitur Darius uxori, ut, oblatis filio quam pretiosissimis vestibus, dignitatem ille reddat, et aliqua soletur. εὐπρεπής Persicae magnificentiae minus convenit et μικροπρεπὲς est. Non gaza regia omnis generis pretiosissimis vestibus plena erat? mille pro una paratae erant. Homericis verbis dixisset Darius:

πέπλον δ᾽, ὅστις τοι χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
ἐστὶν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
λαβοῦσ᾽ ὑπαντίαζε παιδί. —

Ad alterum autem respondere potuisset Atossa:

δοκεῖς σπανίζειν δῶμα βασίλειον πέπλων;

v. 851. γηραιὸς *A.* exhibet, quod et metrum flagitat, mox uterque ἀκάκας.

v. 855. Grammatica horum constructio sic instituenda: πρῶτα μὲν τὰ ἀποφαινόμενα νόμιμα εὐδοκίμου στρατιᾶς καὶ τὰ νόμιμα τὰ πύργινα, πάντα ἐπεύθυνον· ἔπειτα δὲ νόστοι ἦγον ἡμᾶς ἐκ πολέμων ἀπόνους, ἀπαθεῖς, καὶ εὐπράσσοντας. Nihil istis intellectu facilius, quae certatim obscurarunt interpretes. τὰ ἀποφαινόμενα νόμιμα εὐδοκίμου στρατιᾶς, sunt leges circa rem militarem instituta, quibus bellum feliciter et gloriose administratur. τὰ πύργινα νόμιμα sunt civilia instituta, leges, quibus urbes muris et turribus munitae reguntur. Uno verbo: *Belli pacisque leges omnia regebant.* Nubem obiecit corrupta lectio, quam nos facili negotio, unius literae mutatione, ad manifesti sensus praescriptum, emendavimus, scribendo, ἀποφαινόμεν᾽, pro ἀποφαινόμεθ᾽. Hoc enim primariae editiones, concinentibus ambobus codicibus, exhibent, non ἀπεφαινόμεθ᾽, quod ex nescio cuius emendatione est, sed prava illa, nec prae altero sensum iuvante, πρῶτα μὲν optime Stanleius vertit *primum quidem*, cui

simplex δὲ in altero membro respondet, pro ἔπειτα δὲ, ut Med. 125. Sic, posito in priori membro τοῦτο μὲν, non semper in altero sequitur τοῦτο δὲ, sed quandoque nudum δὲ. Soph. Ai. 670.

— ΤΟΥΤΟ ΜΕΝ, νιφοστιβεῖς
χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
ἐξίσταται ΔΕ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν.

Oed. Col. 440. Oed. T. post τοῦτο μὲν sequitur v. 605. τοῦτο ἄλλο. Sequitur εἶτα, Philoct. 1345. ἔπειτα δὲ, Antig. 63. τὰ ἀποφαινόμενα νόμιμα, sunt *decretae*, *publicatae*, *palam factae leges*.

v. 859. Qui vulgo mutilus legebatur, integrum e cod. *B.* exhibui versiculum, antithetico optime congruentem: est uterque paroemiacus. Sequens, sine ulla interpolatione pari suo aequatus, dimeter est iambicus catal.

v. 861. πόλεις. Sic Aldus et ambo codd. Turnebus, πόλις.

v. 873. αὐχόμεναι. Haec e multis variis lectionibus maxime placet, et vera videtur. Vulgo legitur ἐχόμεναι, quod in codicibus non reperio. *A.* εὐχόμεναι. *B.* αὐχόμεναι: glossa ἐναβρυνόμεναι. καὶ ἐρχόμεναι, ἢ καὶ ἑλκόμεναι. Postrema haec inepta sunt, et vix memoratu digna.

v. 876. νᾶσοί θ' αἵ κατὰ πρῶν'. — αἵ melius absque accentu excusum fuisset.

v. 884. ἀγχιγείτων. Maior distinctio post hanc vocem, seu punctum superius, poni debuit.

v. 886. μεσακτίους. Sic bene emendat Heathius. Ambo codices μεσάκτους.

v. 887. Ἰκάρου θ' ἕδος. Sic editiones primariae et ambo codices. Nescio in qua editione ἕλος typographi errore excusum per subsequentes propagatum est: adeo diligentes fuere novi editores. Nam consilio id invectum fuisse credere nequeo.

v. 891. τᾶς. Sic uterque cod. bene.

v. 894. Hunc et seqq. versus distinxi, ut in *A.* scripti sunt.

v. 897. σφετέραις φρεσίν. Glossa in *B.* ἤτοι τῷ ἰδίῳ λογισμῷ, φρόνιμος ὤν. καὶ χερσίν. Postremum hoc minime recipiendum, licet metro non adversetur, habet *A.* Versus est dimeter anapaesticus. Prima in ἀκάματον anceps est.

v. 899. παμμίκτων. Sic uterque cod. bene.

v. 904. In *B.* πλαγαῖσί τε ποντίαισιν. Bene inserta copula, sed ob metrum πλαγαῖς scribendum. Versus est iambicus.

v. 911. Sinceram horum versuum scripturam, quam in notis proposuerat Stanleius, exhibet cod. *A.*

v. 918. Ordo est: *γᾶ δ' αἰάζει τὰν ἐγγαίαν ἥβαν Περσᾶν, κταμέναν Ξέρξᾳ* (i. e. *ὑπὸ Ξέρξου*) *σάκτορι τοῦ Ἅιδου.* Nihil discrepat codicum scriptura. Cur hic aliquid mutandum sit, non video: nec quaerendum, an talia Persae Regi suo dicere ausi fuissent. Non enim ista, ut coram Persis recitarentur, scripta sed coram Atheniensibus, quorum auribus nihil gratius accidere poterat, quam crimina haec a senibus in Xerxem coniecta. Id maxime sibi proponebant Tragici,

Populo ut placerent, quas fecissent fabulas.

v. 920. *Ἀγβατάνων γὰρ πολλοὶ φῶτες.* Vulgo legitur *Ἀγδαβάται γὰρ* — quod quid sit nemo unquam dixerit. Nomen *Ἀγβατάνων* hic latere acute suspicatus est Wesselingius loco ad v. 16. laudato. Stanleius *ἀγδαβάται* vertit ductim euntes, interpretationis ratione non reddita.

v. 922. *φύστις.* Sic uterque cod. cum glossa *ἀναβλάστησις, γενεά.* Vox est *τῶν ἅπαξ λεγομένων,* nec ideo reiicienda.

v. 924. Ab hoc versu usque ad anapaestorum finem metra admodum turbata erant. Tres primos integritati suae bene restituit Heathius in sequentibus non adeo felix. Cod. uterque *ἐπὶ γόνυ,* non *γοῦνυ* exhibet: praeterea in *B.* versus 925. et 926. ita scripti et distincti, uti hic leguntur. Tres autem postremi sic in *A.* distincti, concinente, quoad lectionem, *B.*

ὅδ' ἐγὼν, οἶ οἶ, αἰακτὸς
μέλεος γέννᾳ, γᾷ τε πατρίᾳ
κακὸν ἄῤ ἐγενόμαν.

Anapaestica systemata paroemiaco fere semper clauduntur, quem praecedit basis. Versus manifesto corruptos ad hanc formam facili negotio revocavi. Vide notam ad v. 261.

v. 939. *μετάτρεπτος.* Sic *B.* Supra v. 901. *θεότρεπτα.*

v. 948. *νυχίαν* glossae: *δυτικὴν, σκοτεινήν.*

v. 955. *Ἀγδαβάτας.* Sic nomen hoc scribendum censeo. Aldus *Ἀ'γαβάτας*: Turnebus *Ἀγαβάτας.*

v. 956. Vulgo legitur *ψάμμις καὶ Σουσισκάνης τἀκβάτανα λιπών.* Codices *καὶ* non agnoscunt, unde manifestum est, elisam voculam *τ'* ante *ἀκβάτανα* copulam, non articulum esse. Hic autem remansit genuinae scripturae nominis *Ἀγβάτανα* perspicuum vestigium.

v. 960. *στυφελοὺς θείνοντας ἐπ' ἀκτάς.* Vulgo legitur *στυ-*

φελοῦ θανόντας ἐπ' ἀκτᾶς. Codex uterque θείνοντας. Glossa in *A.* τυπτομένους. In *B.* ἀκτὰς et ἀκτᾶς. Supra 308:

νικώμενοι 'κύρισσον ἰσχυρὰν χθόνα,

quod nostram lectionem confirmat. Praepositio verbo iungenda: ἐπιθείνοντας στυφελοὺς ἀκτάς.

v. 963. Importune duplicata coniunctione legitur vulgo κ' 'Αριόμαρδός τ'. Uterque cod. Καρίσμαρδός τ' — in *B.* varia lectio: καὶ Καριόμαρδός τ' — perperam. Supra 38. et 319. recte scriptum prostat nomen 'Αριόμαρδος.

v. 964. Σευάλκης. Sic *B.* recte. Versus est trochaicus. Variae lectiones Σευάλκης ῎Αραψ. Σευάλλης 'ἄναξ. Male vulgo Σεβάλκης. Sic v. 310. pro Φερεσσεύης legebatur Φερεσσέβης. Editores saepe fefellerunt similes in codicibus ductus literarum υ et β.

v. 966. Μασίστρας. Sic *B.*

v. 968. τάδε σ' ἐπανηρόμαν. Hanc lectionem e prava scriptura codicum erui. *A.* σ' ἐπαναιρόμην. *B.* ἐπανέρωμαι.

v. 979. Σησάμα. Sic *A.* Post versum 975. lacuna est in *B.* uno deficiente folio.

v. 980. Πάρθον. Sic *A.* qui versu seq. ὦ geminat.

v. 982. *A.* κακὰ πρὸς κακά. καὶ πρόκακα. Non legeretur:

Πέρσαις ἀγανοῖς πρὸς κακοῖς λέγεις κακά.

sed nil mutandum est.

v. 988. ἄλλο γε. Sic *A.*

v. 994. Τόλμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον. Sic optime *A.* Τόλμος nomen est viri proprium. Idem v. praeced. Ἀνθίμαν.

v. 995. ἔταφεν, ἔταφεν, Aeolice pro ἐτάφησαν. Vulgo legitur ἔταφον. Valckenario emendationem hanc acceptam ferimus, quem vide ad Hippol. 1247.

v. 997. ἀγρόται. Glossa in *A.* ἔξαρχοι. Hesych. ἀγρόται θηρευταί. Hic parum convenit ista significatio. Praeferenda Scholiastae memorata altera lectio, ἀκρόται.

v. 1006. *A.* ναυατᾶν, unde Doricam terminationem sumsi.

v. 1015. Ex utriusque codicis auctoritate versum personis sic distinxi.

v. 1020. ἀγανόριος. Sic Aldus et Turnebus.

v. 1029. σθένος γ' — Sic uterque cod.

v. 1037. βαρεῖά γ' ἅδε συμφορά. Sic *A.* quod et in *B.* vulgato superscriptum est.

v. 1044. Vulgo legitur:

μέλαινα δ' αὖ μεμίξεται
μοι καὶ στονόεσσα πλαγά.

Uterque cod. καὶ omittit. Mala manus μοι etiam inseruit. Importunas voces expunxi.

v. 1051. καὶ τάδ' ἔρξω. Sic uterque cod. recte.

v. 1054. κατοίκτισαι. Sic uterque cod. Vulgatum κατοίκτιζε in *B.* superscriptum.

v. 1061. 1065. Voces ἰὼ ἰὼ sunt extra versum, qui dimeter est trochaicus. Vulgo perquam absurde legitur δύσβατος. *A.* utroque in loco habet δύσβακτος, quod et hic *B.* exhibet, cum varia lectione δύσβατος et glossa δυσθρήνητος: altero in loco praestat δυσβάϊκτος, cum var. lect. δύσβακτος. E corruptis lectionibus non difficile erat sinceram eruere δυσβάϋκτος, quo refertur unice glossa δυσθρήνητος. Exstat vox illa supra v. 572.

v. 1062. Hic et seq. v. inepte vulgo legitur ἰώ, pro ἰωά, quod praestat uterque cod. Glossa in *B.* κραυγή.

NOTAE I. MUELLERI.

NOTAE I. MUELLERI.

Fabula est, qua anno post Salaminiam pugnam septimo, archonte Menone, idem ille Aeschylus qui cum Cynaegiro fratre Marathonio littore, eodemque splendore Salamine pugnaverat, illo iudice populo vicit, cuius haec facta erant. Vigesimus ille ad minimum septimusque annus ante lectam populo historiam Herodoti fuit; quam hic Thurio deinceps otio elaboratiorem senexque vel haeres notulis interspersam edidit. (Sic Plinio fides stabit, et Usserii scrupulus eximitur.) Itaque nulla antiquior memoria belli maximi, quo primum ea vi Asia Europaque collidebantur, unde universim rerum alius maiorque ordo summarumque per orbem mutationem veluti principium fuit. Multa hic ad historiam pertinent, quae, si ubique vera non sint, opinionem docent quam ibi bellatores de Persis habebant. Quo vero studio tale opus viderint illi, quorum gesta narrabat, Athenienses, quos magnarum rerum pulchritudinisque sensu prae cunctis populis viguisse constat, hac de re optime iudicabant, quibus antiquam patriam gravi quadam calamitate, praeclaro vero facto ad summum decus emergentem videre contigerit. Ego vero, cui dulcis patria summo pacis libertatis, felicitatis culmine decidit, eum diem videam, cuius nisi Aeschylus at Herodotus sim.

v. 17. *ΚΙΣΣΙΝΟΝ ΕΡΚΟΣ.* Distinctis Susis, Ecbatanis, Persepoli, primorum Achaemenidum sedes. Namque ab initio in Aria (Iran omnis Persiae nomen apud Graecos provinciae haeserit) regnatum. Scholiastae de Ecbatanis olim Acessaeis, opinio, praeter ipsum locum prave intellectum, nescio quod fundamentum habeat.

v. 26. *ΤΟΞΟΔΑΜΑΝΤΕΣ.* Notum apud eos populos levem sagittariorum armaturam equitumque turmas praevaluisse.

NOTAE I. MUELLERI.

Fabula est, qua anno post Salaminiam pugnam septimo, archonte Menone, idem ille Aeschylus qui cum Cynaegiro fratre Marathonio littore, eodemque splendore Salamine pugnaverat, illo iudice populo vicit, cuius haec facta erant. Vigesimus ille ad minimum septimusque annus ante lectam populo historiam Herodoti fuit; quam hic Thurio deinceps otio elaboratiorem senexque vel haeres notulis interspersam edidit. (Sic Plinio fides stabit, et Usserii scrupulus eximitur.) Itaque nulla antiquior memoria belli maximi, quo primum ea vi Asia Europaque collidebantur, unde universim rerum alius maiorque ordo summarumque per orbem mutationem veluti principium fuit. Multa hic ad historiam pertinent, quae, si ubique vera non sint, opinionem docent quam ibi bellatores de Persis habebant. Quo vero studio tale opus viderint illi, quorum gesta narrabat, Athenienses, quos magnarum rerum pulchritudinisque sensu prae cunctis populis viguisse constat, hac de re optime iudicabant, quibus antiquam patriam gravi quadam calamitate, praeclaro vero facto ad summum decus emergentem videre contigerit. Ego vero, cui dulcis patria summo pacis libertatis, felicitatis culmine decidit, eum diem videam, cuius nisi Aeschylus at Herodotus sim.

v. 17. *ΚΙΣΣΙΝΟΝ ΕΡΚΟΣ.* Distinctis Susis, Ecbatanis, Persepoli, primorum Achaemenidum sedes. Namque ab initio in Aria (Iran omnis Persiae [nomen apud Graecos provinciae haeserit) regnatum. Scholiastae de Ecbatanis olim Acessaeis, opinio, praeter ipsum locum prave intellectum, nescio quod fundamentum habeat.

v. 26. *ΤΟΞΟΔΑΜΑΝΤΕΣ.* Notum apud eos populos levem sagittariorum armaturam equitumque turmas praevaluisse.

Eo campi ad Orientem Caspii maris, eo Mesopotamiae deserta, quae anteiacent Arabiae, sperataeque frequenti solitudine pleraeque regni provinciae invitabant.

v. 31. *ΙΜΑΙΟΣ.* Diceres, a Sacis profectum, qui Scythico fere cultu, usque ad Imaum habitabant.

v. 39. Paludibus profecti, quae insula Chemmide notantur, atque in Sebennyticum Balbitinum falsumque Nili ostium defluunt.

v. 79. Ibid. *ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ ΓΕΝΕΑΣ ΙΣΟΘΕΟΣ ΦΩΣ.* Aptissime. In sacris Persarum libris frequentissime Caianidum (vid. infra ad v. 764). stirpis cum solis radio aequiparatio est. Sol maximum Oromasdis opus.

v. 105. Idem apud Persas quam apud cultissimas gentes agriculturae caeterarumque artium honos; sed Graeci ignorabant Persica, dum non nisi prorumpentes bellatores viderent.

v. 108. Maris ante Cyrum Persis fere incognitum iter, importuosa littora, inimicum sinum habentibus.

v. 156. *ΓΕΡΑΙΑ.* Atossa quinque et triginta per annos in Darii matrimonio vixerat, novennio a patris morte ad illud, septennio post ad Salaminiam pugnam elapso.

v. 157. *ΘΕΟΥ ΜΕΝ.* Persarum regum Ferver (manes) quis non apud Hyde (Relig. C. 23. p. m. 307.) vidit, coelum elatos? Eos pro Diis habuit Graecorum inscitia.

v. 178. *ΙΑΟΝΩΝ.* Antiquissimum Graeciae nomen (unde Ionium mare) apud Mosen sic obvium יון, Ion, Iaon, sicut Ianan enuntiari potest.

v. 213. *ΟΥΚ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΟΛΕΙ.* Quemadmodum imperatores Attici. At imperium Persarum arbitrio geri, id quidem Graeci falso putabant. Multis legitimus rex vinculis tenebatur, plurima septemvirorum magnorumque in his vigilantia. Id Brissonius docuit: recentius vulgata monumenta firmarunt.

v. 279. Genus pugnae indicat: arcto scil. aequore tantam nec explicabilem classem agili, validae, minorum navium impressioni singulariter patuisse.

v. 297. Ibid. *ΕΠΙ ΣΚΗΠΤΟΥΧΙΑι ΤΑΧΘΕΙΣ.* Quidam populi indigenis floruere regibus, quorum summa Persarum imperio dependebat potestas. Sic vetus Nini, quaecunque fuerit, non una dominatio, sed foedus erat sub Assyrio principe.

v. 348. Combusto oppido non muris sed viris civitatem constare pulchre dicit.

v. 486. *ΔΩΡΙΔ ΑΙΑΝ.* Illam antiquam sub Oeta, lutoso vicinam Cytinio.

v. 489. Larissa qua per antiquam Achaiam iter.

v. 497. Persae atheismi insimulabantur ab his qui Dei fidem sine imagine suisque fabulis nullam putabant. Eadem iniquitate Mohammedis discipuli, divinae unitatis ardentissimi pugiles, a multis imperii Byzantini bellorumque quae sacra dicimus scriptoribus, ne dicam in occidentalium chronicis et versibus, idololatriae postulati sunt.

v. 567. *ΔΥΣΧΕΙΜΕΡΟΥΣ.* Propter incumbentia Rhodopes iuga Haemique nives, quibus lapsus Boreas, terras, alioquin satis australes, frigorum insultibus subiicit.

v. 654. XXXVI annorum imperio, nisi felici in Indos expeditione, vano in Scythas Graecosque conatu pacifice viguit.

v. 656. *ΘΕΟΜΗΣΤΩΡ.* Reformationi alludens, quam fama est Dario favente religioni patrum Zoroastrem attulisse.

III.

v. 659. Ibid. *ΒΑΛΗΝ.* בעל, βῆλος, Baal, Dominus, cum terminatione Graeca. Caeterum Euphorion pro Thuriis Tyrios dixerit.

v. 663. *ΚΡΟΚΟΒΑΠΤΟΝ.* Ergo ita vetustum calceorum insigne, Byzantinorum illud gloria Caesarum, quo perperam induto multi periere, concesso, summae potestatis aequalitas constabat.

IV.

v. 764. Ibid. *ΜΗΔΟΣ.* Astyages; cuius facta, nostris dubia, maiori gloria in interiori illa regione splenduerint.

v. 768. *ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΑΙΣ.* Cyaxares II. Itaque Aeschylus Xenophonteae historiae fidem adstruit, eadem libris Hebräorum potius consentit.

v. 775. *ΚΥΡΟΥ ΔΕ ΠΑΙΣ.* Cambyses Kai-Kanus.

v. 776. *ΜΑΡΔΟΣ.* Smerdis.

v. 780. Maraphin et Artaphernem expungere, religio; eorum historiam facere, deficiente memoria, impossibile est. Agnoscas Maraphin in Maraphio Cyri filio, quem in Hellanico penes Scholiasten vides, Artaphernes numero septem virorum erat, e quibus Magi perempti sunt. Praefuisse credo breviter illum, inauspicato; ad tempus hunc, dum gliscente licentiā, variis votis diadema, suffragio septemvirali, Dario collatum esset. Aeschylum

Eo campi ad Orientem Caspii maris, eo Mesopotamiae deserta, quae anteiacent Arabiae, sperataeque frequenti solitudine pleraeque regni provinciae invitabant.

v. 31. *ΙΜΑΙΟΣ.* Diceres, a Sacis profectum, qui Scythico fere cultu, usque ad Imaum habitabant.

v. 39. Paludibus profecti, quae insula Chemmide notantur, atque in Sebennyticum Balbitinum falsumque Nili ostium defluunt.

v. 79. Ibid. *ΧΡΥΣΟΓΟΝΟΥ ΓΕΝΕΑΣ ΙΣΟΘΕΟΣ ΦΩΣ.* Aptissime. In sacris Persarum libris frequentissime Caianidum (vid. infra ad v. 764). stirpis cum solis radio aequiparatio est. Sol maximum Oromasdis opus.

v. 105. Idem apud Persas quam apud cultissimas gentes agriculturae caeterarumque artium honos; sed Graeci ignorabant Persica, dum non nisi prorumpentes bellatores viderent.

v. 108. Maris ante Cyrum Persis fere incognitum iter, importuosa littora, inimicum sinum habentibus.

v. 156. *ΓΕΡΑΙΑ.* Atossa quinque et triginta per annos in Darii matrimonio vixerat, novennio a patris morte ad illud, septennio post ad Salaminiam pugnam elapso.

v. 157. *ΘΕΟΥ ΜΕΝ.* Persarum regum Ferver (manes) quis non apud Hyde (Relig. C. 23. p. m. 307.) vidit, coelum elatos? Eos pro Diis habuit Graecorum inscitia.

v. 178. *ΙΑΟΝΩΝ.* Antiquissimum Graeciae nomen (unde Ionium mare) apud Mosen sic obvium יון, Ion, Iaon, sicut Ianan enuntiari potest.

v. 213. *ΟΥΚ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΠΟΛΕΙ.* Quemadmodum imperatores Attici. At imperium Persarum arbitrio geri, id quidem Graeci falso putabant. Multis legitimus rex vinculis tenebatur, plurima septemvirorum magnorumque in his vigilantia. Id Brissonius docuit: recentius vulgata monumenta firmarunt.

v. 279. Genus pugnae indicat: arcto scil. aequore tantam nec explicabilem classem agili, validae, minorum navium impressioni singulariter patuisse.

v. 297. Ibid. *ΕΠΙ ΣΚΗΠΤΟΥΧΙΑι ΤΑΧΘΕΙΣ.* Quidam populi indigenis floruere regibus, quorum summa Persarum imperio dependebat potestas. Sic vetus Nini, quaecunque fuerit, non una dominatio, sed foedus erat sub Assyrio principe.

v. 348. Combusto oppido non muris sed viris civitatem constare pulchre dicit.

v. 486. *ΔΩΡΙΔ ΑΙΑΝ.* Illam antiquam sub Oeta, lutoso vicinam Cytinio.

v. 489. Larissa qua per antiquam Achaiam iter.

v. 497. Persae atheismi insimulabantur ab his qui Dei fidem sine imagine suisque fabulis nullam putabant. Eadem iniquitate Mohammedis discipuli, divinae unitatis ardentissimi pugiles, a multis imperii Byzantini bellorumque quae sacra dicimus scriptoribus, ne dicam in occidentalium chronicis et versibus, idololatriae postulati sunt.

v. 567. *ΔΥΣΧΕΙΜΕΡΟΥΣ.* Propter incumbentia Rhodopes iuga Haemique nives, quibus lapsus Boreas, terras, alioquin satis australes, frigorum insultibus subiicit.

v. 654. XXXVI annorum imperio, nisi felici in Indos expeditione, vano in Scythas Graecosque conatu pacifice viguit.

v. 656. *ΘΕΟΜΗΣΤΩΡ.* Reformationi alludens, quam fama est Dario favente religioni patrum Zoroastrem attulisse.

IIII.

v. 659. Ibid. *ΒΑΛΗΝ.* בעל, *βῆλος*, Baal, Dominus, cum terminatione Graeca. Caeterum Euphorion pro Thuriis Tyrios dixerit.

v. 663. *ΚΡΟΚΟΒΑΠΤΟΝ.* Ergo ita vetustum calceorum insigne, Byzantinorum illud gloria Caesarum, quo perperam induto multi periere, concesso, summae potestatis aequalitas constabat.

IV.

v. 764. Ibid. *ΜΗΔΟΣ.* Astyages; cuius facta, nostris dubia, maiori gloria in interiori illa regione splenduerint.

v. 768. *ΕΚΕΙΝΟΥ ΠΑΙΣ.* Cyaxares II. Itaque Aeschylus Xenophonteae historiae fidem adstruit, eadem libris Hebräorum potius consentit.

v. 775. *ΚΥΡΟΥ ΔΕ ΠΑΙΣ.* Cambyses Kai-Kanus.

v. 776. *ΜΑΡΔΟΣ.* Smerdis.

v. 780. Maraphin et Artaphernem expungere, religio; eorum historiam facere, deficiente memoria, impossibile est. Agnoscas Maraphin in Maraphio Cyri filio, quem in Hellanico penes Scholiasten vides, Artaphernes numero septem virorum erat, e quibus Magi perempti sunt. Praefuisse credo breviter illum, inauspicato; ad tempus hunc, dum gliscente licentia, variis votis diadema, suffragio septemvirali, Dario collatum esset. Aeschylum

cunctis reliquis eruditiorem vides: nec contemnebat altum ingenium arida, dum vera essent.

v. 781. *Πάλον.* Allusio forsan facti, ut regnum inter VII sorte daretur.

v. 810. *Κ' ΑΘΕΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ.* Eadem calumnia, simili ratione imperatoribus iconoclastis, Leoni III. Constantino V. Nicephoro I. Leoni V. Theophiloque, de re tamen publica praecipue meritis, a vulgo scriptorum iniecta fuit.

v. 812. *ΠΙΜΠΡΑΝΑΙ ΝΕΩΝ.* Quae transmittendo odio sic semiruta relinquebantur, qualia aevo adhuc Antoniorum vidit Pausanias.

v. 871. *Ἀχελωΐδες* appellative pro insulis ita terrae vicinis, ut fluminum limo Echinadum ad instar aggestae videantur.

V.

v. 954. *ΕΤΕΡΑΛΚΗΣ.* Duplex Ionum potentia, non spernenda eorum virtus, quos in Asia Cyrus, Darius laboriose subegissent: hi Graeciae indigenae, insuperabiles canuntur.

v. 967. *ΤΥΡΙΑΣ.* Res Persarum maritima Phoenicum maxime navigio stabat.

v. 1007. *Ἀγρόται,* ultimi tegendo itineri, ne dilabi exercitus, neque lacessiri facile posset. Dicit, hostium persecutione caesos, vix iam titulo indice terra obrutos iacere.

VARIETAS SCHOL. ROBORTELLI AC SCHOL. VULG. *A*.

Ad v. 3. et 6. λείπει — υἱός desunt.
v. 12. Ἄλλως — Περσῶν des.
v. 13. Λείπει δὲ τοῦτο des.
v. 16. Ὅτι — λεγόμενα des.
v. 17. Οἵτινες — ἕρκος des. Deinde στίφους pro στίφος.
v. 21. δηλονότι — μέτρον des.
v. 29. Addit. ἐπεὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν ἦσαν τότε: quae vulg. ad vers. seq. adnotata. Sed et ibi, ut vulg., ὑποχείριοι γ. cet.
v. 33. λέγει pro καταλέγει.
v. 41. ὑποχείρια pro — ρίους et ἑαυτοῦ pro — τῷ. Tum des. καὶ τὸ φερ. — ἔφασαν.
v. 42. οἱ — οἰκοῦντες des.
v. 43. π ρ ή σ ι α ι Σάρδεις.
v. 44. des.
v. 47. τέλη καὶ ἁρμ.
v. 49. et 51. des.
v. 52. deest πέμπει.
v. 56. et 58. des.
v. 65. ταῦτα δὲ κωμ. — μαρίκας des.
v. 71. des. et v. 70. post v. 73. collocata et mutila: nam post ἔλαβε τὴν Ἰνω nihil additur nisi hoc τὰ δὲ λοιπὰ πάντες οἴδασιν. Praeterea — Φρύξον πεποίηκεν pro Φρ. ἐγέννησε.
v. 73. 78 — 102. des. Item 104.
v. 105. ὁ τοὺς π. κατακόπων καὶ κατεριπών· ἱππιοχάρμας δὲ λέγει τοὺς πολεμικοὺς θορύβους. Cet. des.
v. 108. — ἀλλ' ὑπήκοοι pro ἀλλ' οἱ ὑπηκ.
v. 116. des.

cunctis reliquis eruditiorem vides: nec contemnebat altum ingenium arida, dum vera essent.

v. 781. *Πάλον*. Allusio forsan facti, ut regnum inter VII sorte daretur.

v. 810. *Κ' ΑΘΕΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ*. Eadem calumnia, simili ratione imperatoribus iconoclastis, Leoni III. Constantino V. Nicephoro I. Leoni V. Theophiloque, de re tamen publica praecipue meritis, a vulgo scriptorum iniecta fuit.

v. 812. *ΠΙΜΠΡΑΝΑΙ ΝΕΩΝ*. Quae transmittendo odio sic semiruta relinquebantur, qualia aevo adhuc Antoniorum vidit Pausanias.

v. 871. *Ἀχελωΐδες* appellative pro insulis ita terrae vicinis, ut fluminum limo Echinadum ad instar aggestae videantur.

V.

v. 954. *ΕΤΕΡΑΑΚΗΣ*. Duplex Ionum potentia, non spernenda eorum virtus, quos in Asia Cyrus, Darius laboriose subegissent: hi Graeciae indigenae, insuperabiles canuntur.

v. 967. *ΤΥΡΙΑΣ*. Res Persarum maritima Phoenicum maxime navigio stabat.

v. 1007. *Ἀγρόται*, ultimi tegendo itineri, ne dilabi exercitus, neque lacessiri facile posset. Dicit, hostium persecutione caesos, vix iam titulo indice terra obrutos iacere.

VARIETAS SCHOL. ROBORTELLI AC SCHOL. VULG. *A*.

Ad v. 3. et 6. *λείπει — υἱός* desunt.
v. 12. *Ἄλλως — Περσῶν* des.
v. 13. *Λείπει δὲ τοῦτο* des.
v. 16. *Ὅτι — λεγόμενα* des.
v. 17. *Οἵτινες — ἔρκος* des. Deinde *στίφους* pro *στίφος*.
v. 21. *δηλονότι — μέτρον* des.
v. 29. Addit. *ἐπεὶ οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ τὴν χεῖρα τῶν Περσῶν ἦσαν τότε*: quae vulg. ad vers. seq. adnotata. Sed et ibi, ut vulg., *ὑποχείριοι γ*. cet.
v. 33. *λέγει* pro *καταλέγει*.
v. 41. *ὑποχείρια* pro *— ρίους* et *ἑαυτοῦ* pro *— τῷ*. Tum des. *καὶ τὸ φερ. — ἔφασαν*.
v. 42. *οἱ — οἰκοῦντες* des.
v. 43. *π ρ ή σ ι α ι Σάρδεις*.
v. 44. des.
v. 47. *τέλη κ α ὶ ἁρμ*.
v. 49. et 51. des.
v. 52. deest *πέμπει*.
v. 56. et 58. des.
v. 65. *ταῦτα δὲ κωμ. — μαρίκας* des.
v. 71. des. et v. 70. post v. 73. collocata et mutila: nam post *ἔλαβε τὴν Ἰνὼ* nihil additur nisi hoc *τὰ δὲ λοιπὰ πάντες οἴδασιν*. Praeterea — *Φρύξον πεποίηκεν* pro *Φρ. ἐγέννησε*.
v. 73. 78 — 102. des. Item 104.
v. 105. *ὁ τοὺς π. κατακόπων καὶ κατερειπῶν· ἱππιοχάρμας δὲ λέγει τοὺς πολεμικοὺς θορύβους*. Cet. des.
v. 108. — *ἀλλ' ὑπήκοοι* pro *ἀλλ' οἱ ὑπηκ*.
v. 116. des.

v. 117. μὴ ἀντηχήσῃ — τελευτησάντων des.

v. 126. — αἱ ἕτεραι des.

v. 132. Ἄλλως — ὅρος des.

v. 140. ἡ χρεία προσήκει καὶ ποιεῖ τ. β.

v. 157. 158. des.

v. 165. ὅς ἐστι σθ. pro ὅ ἐστι σθ. Tum ὅ ἐστὶ pro τουτέστι.

v. 181. des.; atque 177. cum 191. demum post 207.

v. 188. εἰς ἑνὸς ἀγαγεῖν pro εἰς ἓν ἀγ.

v. 194. Ἄλλως — des. Item 203.

v. 215. — ὦ μῆτερ —

v. 243. — εἰ ἐναρχίαν εἶχον, κ. πρ. διάφορα διὰ τοῦτο — omissis μὴ ἔχοντες ἐφεστηκότα.

v. 252. des.

v. 253. — λέγει —

v. 256. 257. Λυπ. κ. ἀνιαρά post — δαιμόνων, et τὰ ν. — γινόμενα om.

v. 266. καὶ μὴν αὐτὸς ἐκ. —

v. 269 — 286. omissa.

v. 286. αἴτια εἰσὶν αἱ Ἀθῆναι — τὸ πρῶτον —

v. 287. ἐστερημένας καὶ ἀνάνδρους. Cetera des. usque ad 296., nisi quod p. h. καταστ. — v. 295.

v. 297. λαῶν ἀρχ. des. usque ad Τινὲς ὥστε —.

v. 306. Ἄλλως — des.

v. 309. Ἄλλως — des.

v. 314. Τινὲς δὲ — des. Pro his Τὴν πελειοθρ. ταῦτα οὐκ ἔχει χαρ. — ad v. 312. Post quae ἐκεῖ ἀπελθὼν — ad v. 319., om. v. 318.

v. 326. ἡ σύνεσίς τε· ὁ πρῶτος —

v. 330 — 344. om.; item v. 346. et 349. (v. 347. Ἀλκαῖος· Ἄνδρες γὰρ π. leg. Ἄνδρες (γὰρ) πόληος —, cll. Alc. M. Rell. ed. Matth. p. 20.)

v. 353. τοῦτο δὲ ἐπ. — Ἕλληνες om.

v. 355. — παραγενήσεται καὶ ἔλθῃ· ἤτοι ἂν γένοιτο νὺξ — ἄλλοις — ὁπηνίκα δύνει —

v. 364. 366. des.

v. 369. — ὡς πᾶσιν ἦν προκείμενον τῆς κεφαλῆς, ἐὰν οἱ Ἑλλ. — λαβόντες ἐκφύγωσιν —

v. 379. 380. 385. 395. 396. des.

v. 399. — ἐς βοὴν — ἡμέτερα. Tum ὁ πᾶς στόλος· τὸ ἔμβολον λέγει, στόλον δὲ λέγει παρόσον εἰς ὀξὺ συνεσταλμέναι εἰσίν· οὕτως γὰρ ἔλεγον στόλον τὰ ἐπεξυσμένα. Haec pertinent ad v. 408. Post haec 406. καὶ μὴν —· καὶ ἐναντίως τ. —. Tum Εὐθὺς

δὲ ναῦς· τηνικαῦτα δὲ ν. — δηλαδὴ· στόλον δὲ λέγει π. (ut antea) — συνεστ. ἦσαν. Deinde 409. Ἦρξε cet.

v. 409. — ἀκρόστολα — τὴν ναῦν δὲ λεγ. —

v. 412. — κύκλωθεν —

v. 416. 417. 419. des.

v. 420. Ναυάγιον· αὐτὸ τὸ πάθος — ναυαγίων δὲ βαρυτόνως τῶν σωμάτων.

v. 424. ἀγαῖσι κωπῶν des.

v. 428. ἀφείλετο τὴν μάχην pro ἐπ. αὐτ. τ. μ.

v. 429. om. στοιχομυθοίην.

v. 431. — des.

v. 437. — ἢ ὧν εἶπον. Cetera des.; item 440.

v. 443. — καὶ τῷ βασ. τ. Ξ. Cetera des.

v. 447. — ἀπόλοντο.

v. 450. — κτείνειεν· — καὶ ἀποκτανθῶσα —. Des. τὸ δὲ ἰστ. sqq.

v. 454. — ὅτι ὁ θ.

v. 459. — des. ἀπὸ τῆς τοξ. — Πέρσας.

v. 466. Post — ὑψηλὸς γὰρ ἦν sequuntur modo εὐαγῆ, καθαρὰν, κεχωρισμένην: cetera des. praeter ὑψηλὸν δὲ ὄχθον· λέγει δὲ τὸ ἀντ. —

v. 475. — ἀπόλοντο — συναγωγὴν (pro συναγαγών.)

v. 480. — ὅτει φυσσῶσιν.

v. 483. — Μιλιᾶ. —

v. 497. — τ. θεοὺς τῶν Περσῶν τότε. Des. Ἄλλως —

v. 502. — θερμαίναι — — ἐστίν.

v. 504. — διῆκε καὶ διῆλθε τ. π. μ. ἤγουν λυθῆναι τὸ π.

v. 508. ὅσοι δὲ λοιποὶ, οἱ δὲ ἐπίλοιποι, καὶ ἔτυχον σ. — ὥστε τούτους τ. π. στ.

v. 515. post 517. colloc.

v. 520. — ἃ εἴρηκεν —

v. 521. οὕτως ἡ ὑμετέρα φάτις ἐκύρωσε καὶ κρίσις, δηλ. — πεπ. πλακοῦς. Cet. des.

v. 537. γυναῖκες κατ. —. Deest συνεκδοχικῶς.

v. 541. — ἀπληρώτοις. Cet. des.

v. 550. — ἀναγνώσῃς — ὁμοίως δὲ καὶ τοτοῖ· εἰ μὲν τοτοῖ, —. Des. Ἄλλως sqq.

v. 563. — τὰς δυσχειμάῤῥους —. Des. Ἄλλως sqq.

v. 569. des.

v. 570. — παραγώγως· βαρὺ δ' ἀναβόησον οὐρ. — οὐρανοῦ διελθέτω τ. β.

v. 575. — δυςβάϊκτον —

v. 591. des.

v. 594. — Ἄλλως sqq. des.
v. 600. — ἀπέρχεται —. Des. Ἄλλως —
v. 604. des.
v. 605. — τινὲς δὲ τὸ πλέα στ. om. εἰς.
v. 607. des.
v. 613. — ἀρύπωτα —
v. 614. 615. des.
v. 616. — ἀγριοποιοῦ, ἢ τῆς ἀγρίους ποιούσης τ. μ. — οἱ ἀμπ.
v. 619. — om. καὶ ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει.
v. 620. 622. 625. des.
v. 630. — οὐ γάρ τοι ἄλλος pro εἰ γάρ τι ἄκος — νικῆσαν.
v. 635. — ἰέοντος —. Des. ἱστίον sqq.
v. 651. — Des. Ἄλλως sqq.
v. 656. — ἐπεὶ οὖν καὶ καλ.
v. 659. — περίφρασις· ἐπεὶ φάσκων καὶ δ. — περιφρ. τὸ στ. om. δέ.
v. 666. — ὡς ἐπὶ ᾠδῇ (sic) δὲ λέγει β. π. Δ.
v. 670. — ἐξήπλωσται.
v. 677. — τάδε τὰ διδ. — γῇ, γῇ τῇδε — Δαρείου τριακ. —. Des. τὸ δὲ δυν. —.
v. 679. 682. des.
v. 683. — des. ὦ ἐκ πιστ. — υἱοί.
v. 690. des.
v. 695. 700. des.
v. 702. — εἰπεῖν σε — δέδοικα δὲ καὶ ἀλ.
v. 705. φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος, ἀλλ', omiss. antecedd.
v. 708. — ἐπέλθῃ ἃ πολλ. —
v. 709. — ἤγουν μακρὰ τοῦ β. χρόνου.
v. 717. — σκηπὸν — ἐπιδράζεται.
v. 719. et 720. des.
v. 721. — τίς δὲ τὴν πειρ.
v. 724. post 726. coll. — ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν πόρον.
v. 728. — δεινόν τι τῷ ὄντι —
v. 730. — ἀνεῖχον Πέρσας — τῶν γὰρ φθαρέντων ναυτ. — τῆς Σαλαμῖνος —
v. 736. — διαπερᾶσαι — αὐτόν.
v. 737. 738. 740. des.
v. 741. — ὡς τοῦ Δαρείου χρησμοῦ εἰπόντος —
v. 744. ἢ εἰς καλ., om. ὅταν σπεύδῃ.
v. 755. — ὁ γὰρ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ — μέγα ἐν τέκνοις — ἀνδρίας — αὐξάνειν.

v. 761. — τιγαροῦν — des. καὶ προτρέψασιν. Tum — εἰς φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησαν.
v. 773. des.
v. 776. — τοὺς αὐτοῦ μαγ. — ἐν τῷ καμπτῷ διῆγε τὸν ἵππον κ. σ. —
v. 778. des.
v. 781. — ἦρξεν· ἑπτὰ στρ. —
v. 786. — καλῶς γινώσκετε — τάγε ἐσχ. ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ β. — ἐποίησεν.
v. 794. — ἀποτρέπεσθαι· ἀλλὰ κτειν.
v. 797. des.
v. 798. — ὁ γὰρ Μαρδ. sqq. des.
v. 804. — οὐ τὰ μὲν —
v. 809. 810. des.
v. 816. — θέμεθλος — αὔξει —
v. 819. des.
v. 830. des.
v. 842. — ἐν κακ. μένοντες —
v. 856. — om. δίκαιος ante γενόμενος.
v. 860. — ὁρμῶμεν — τολμήσας ἐποίησε —. Des. Ἄλλως sqq.
v. 866. 869. des.
v. 870. — Des. Ἄλλως sqq.
v. 871. 872. 873. 874. 876. 877. Des.
v. 884. — Add. ὁμοίως δὲ ἡ Σάμος, καὶ τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κειμένας. (v. 890.)
v. 888. — συναπτ. τῇ νήσῳ, ἤγουν τῇ Τήνῳ, καὶ συνημ.
v. 890. 891. 892. des.
v. 900. 902. des.
v. 909. 910. des.
v. 925. — ἐγχώριον, τὴν ἀποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Σ., multis omissis —. Post γενέσθαι statim add. Ἀγδαβάται γὰρ cet. v. 929.
v. 929. — τοξοδάμαντες —
v. 935. 938. des.
v. 941. — ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας des. — ταύτης ὑαγρὸν — ἐπιφερόμενον —
v. 949. καὶ πέμψω —
y. 954. om. ὁ Ἄρης et Ἄλλως sqq.
v. 956. des.
v. 985. — κατὰ πεντ. ἀριθμεῖν —
v. 991. des.
v. 993. — τ. ἀγαθ. ἑτέρων μοι (sic)
v. 996. des.

v. 594. — Ἄλλως sqq. des.
v. 600. — ἀπέρχεται —. Des. Ἄλλως —
v. 604. des.
v. 605. — τινὲς δὲ τὸ πλέα στ. om. εἰς.
v. 607. des.
v. 613. — ἀρύπωτα —
v. 614. 615. des.
v. 616. — ἀγριοποιοῦ, ἢ τῆς ἀγρίους ποιούσης τ. μ. — οἱ ἀμπ.
v. 619. — om. καὶ ἀεὶ τὰ φύλλα ἔχει.
v. 620. 622. 625. des.
v. 630. — οὐ γάρ τοι ἄλλος pro εἰ γάρ τι ἄκος — νικῆσαν.
v. 635. — ἰέοντος —. Des. ἰστίον sqq.
v. 651. — Des. Ἄλλως sqq.
v. 656. — ἐπεὶ οὖν καὶ καλ.
v. 659. — περίφρασις· ἐπεὶ φάσκων καὶ δ. — περιφρ. τῷ στ. om. δέ.
v. 666. — ὡς ἐπὶ ᾠδῇ (sic) δὲ λέγει β. π. Δ.
v. 670. — ἐξήπλωσται.
v. 677. — τάδε τὰ διδ. — γῇ, γῇ τῇδε — Δαρείου τριακ. —. Des. τὸ δὲ δυν. —.
v. 679. 682. des.
v. 683. — des. ὦ ἐκ πιστ. — υἱοί.
v. 690. des.
v. 695. 700. des.
v. 702. — εἰπεῖν σε — δέδοικα δὲ καὶ ἄλ.
v. 705. φησὶ πρὸς αὐτὸν ὁ Δαρεῖος, ἀλλ', omiss. antecedd.
v. 708. — ἐπέλθῃ ἃ πολλ. —
v. 709. — ἤγουν μακρὰ τοῦ β. χρόνου.
v. 717. — σκηπὸν — ἐπιδράζεται.
v. 719. et 720. des.
v. 721. — τίς δὲ τὴν πειρ.
v. 724. post 726. coll. — ἐπέχειν τὸ ὕδωρ καὶ συνέχειν τὸν πόρον.
v. 728. — δεινόν τι τῷ ὄντι —
v. 730. — ἀνεῖχον Πέρσας — τῶν γὰρ φθαρέντων ναυτ. — τῆς Σαλαμῖνος —
v. 736. — διαπερᾶσαι — αὐτόν.
v. 737. 738. 740. des.
v. 741. — ὡς τοῦ Δαρείου χρησμοῦ εἰπόντος —
v. 744. ἢ εἰς καλ., om. ὅταν σπεύδῃ.
v. 755. — ὁ γὰρ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ — μέγα ἐν τέκνοις — ἀνδρίας — αὐξάννειν.

v. 761. — τιγαροῦν — des. καὶ προτρέψασιν. Tum — εἰς φθορὰν γὰρ πάντες ἐχώρησαν.

v. 773. des.

v. 776. — τοὺς αὐτοῦ μαγ. — ἐν τῷ καμπτῷ διῆγε τὸν ἵππον κ. σ. —

v. 778. des.

v. 781. — ἦρξεν· ἑπτὰ στρ. —

v. 786. — καλῶς γινώσκετε — τάγε ἐσχ. ἤγουν οἱ πρὸ τοῦ β. — ἐποίησεν.

v. 794. —+ ἀποτρέπεσθαι· ἀλλὰ κτεῖν.

v. 797. des.

v. 798. — ὁ γὰρ Μαρδ. sqq. des.

v. 804. — οὐ τὰ μὲν —

v. 809. 810. des.

v. 816. — θέμεθλος — αὔξει —

v. 819. des.

v. 830. des.

v. 842. — ἐν κακ. μένοντες —

v. 856. — om. δίκαιος ante γενόμενος.

v. 860. — ὁρμῶμεν — τολμήσας ἐποίησε —. Des. Ἄλλως sqq.

v. 866. 869. des.

v. 870. — Des. Ἄλλως sqq.

v. 871. 872. 873. 874. 876. 877. Des.

v. 884. — Add. ὁμοίως δὲ ἡ Σάμος, καὶ τὰς ἄγχι τῆς θαλάσσης κειμένας. (v. 890.)

v. 888. — συναπτ. τῇ νήσῳ, ἤγουν τῇ Τήνῳ, καὶ συνημ.

v. 890. 891. 892. des.

v. 900. 902. des.

v. 909. 910. des.

v. 925. — ἐγχώριον, τὴν ἀποκτανθεῖσαν ἐν τῷ Ξ., multis omissis —. Post γενέσθαι statim add. Ἀγδαβάται γὰρ cet. v. 929.

v. 929. — τοξοδάμαντες —

v. 935. 938. des.

v. 941. — ἐν δευτέρῳ περὶ Ἡρακλείας des. — ταύτης ὕαγρὸν — ἐπιφερόμενον —

v. 949. καὶ πέμψω —

v. 954. om. ὁ Ἄρης et Ἄλλως sqq.

v. 956. des.

v. 985. — κατὰ πεντ. ἀριθμεῖν —

v. 991. des.

v. 993. — τ. ἀγαθ. ἑτέρων μοι (sic)

v. 996. des.

v. 1000. 1002. des.

v. 1005. — τοὺς ἐκείνων νεκροὺς —

v. 1007. 1008. 1012. 1013. des.

v. 1018. — des. Ἄλλως sqq.

v. 1021. — εἰς τὸ τί στ. — Περσῶν, στικτέον ἐν τῷ τί ὁρᾷς τὸ λοιπ. sqq. v. 1023.

v. 1023. ἤτοι θεωρ. — λειψ. τῆς ἐμῆς στρατιᾶς, ἤτοι τὴν φαρ.

v. 1030. — ὁ χόρος τῶν Ἰαον. — ὁ Ξερξ. φησ. πρ. τ. χ. ὀγανόριος (sic) — ἤγουν ὁ θαυμ. — εἰς ἀνδρείας —

v. 1033. — τῶν Ἰώνων —. Des. τοῦτο δὲ cet.

v. 1037. 1040. 1043. 1046. des.

v. 1047. ὁμοῦ τιθεὶς, ἢ συνηρμ. — θρήνει, omissis ceteris.

v. 1051. des.; pro his Sch. ad v. 1046. Δοσ. κακ.

v. 1055. 1057. des.

v. 1061. — τ. κ. ἤτοι τίλλε, καὶ τὴν λευκ. καὶ γηρ. καὶ πεπ. τρ. —. Des. Ἄλλως sqq. — Addita statim Ὁ χορ. εἰπ. v. 1062.

v. 1062. — Desunt Ἔστι δὲ et cet., quae add. ad v. 1069. Post h. 1063. Γόεδνα sqq.

v. 1067. — χοιροψάλλας —

v. 1078. Δύςβατος· φησὶ τὴν Περσ.

v. 1080. Ἢ ἢ ἢ φεῦ) ὦ ὀλλόμενοι ἐν ταῖς ναυσὶ βαρέσι ταῖς τρισκάλμοις.

v. 1081. des.

ADDENDA AD SCHOL.

Ad v. 71. Post ἔρεισμα comma ponendum est.

v. 208. Scholiastes σφαδάζοντα. Mira haec interpretatio τοῦ ἐφορμαίνοντα· quin potius addi videtur ac si esset poetae verbum." *Stanleius.*

v. 324. Interpres Graecus τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας. Imo τῆς πόλεως. Steph. de Urb. Λυρνησσὸς, πόλις Τρω-

ἡ, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Ἰρωάδι· τὸ ἐθνικὸν Ἀυρνήσσιος. ἰσχύλος δὲ Πέρσαις, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀύρνα, ἢ Ἀύρνη, Ἀυρναῖος." *Stanl.*

v. 367. — leg. κρυφίως —

v. 520. Scholiastes, οὐκ ἀληθῶς. Non puto; sed potius c εὐχερῶς, ut ex Hesychio Stephanus perite. Sed et *prave*, ıatenus μάντις κακῶν." *Stanl.*

v. 526. Scholiastes Εἶπον τινὲς εἶεν ζωοὶ, ἤτοι ζῶντες. Ubi ıt aliquid deest, aut omnino legit ζωὸν pro λῷον." *Stanl.* (Id idetur probare Blomfieldius.)

v. 683. — ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἐνέδωκέ με. Puto — ἀνέσχέ με.

v. 719. Ἡρόδοτος ζ' φησὶ Δαρείου παῖδας εἶναι. Ab Heıdoto non septem Darii Hystaspidae filios memorari, sed duoecim, ita ut dissensio eius cum Hellanico sit admodum levis, erspicue docet Valckenar. ad Herodot. III. 88.

v. 776. — τῆς ὀδμῆς τῆς θησείας ap. Stanl. in edit. Butl.; ribe θηλείας. Ibid. 786. οἱ κράτη τάγε, f. τάδε, quamquam et ob. τάγε. Alia in hac edit. fort. menda typogr., ut v. 558. κυνανώπιδες pro κυανωπ., v. 312. τ. Αἰγ. ἦχει pro — ἠχεῖ, 797. Εὔμιτρον pro Εὔμετρον., v. 888. — καὶ συννημμένη κ. σύνημ., al.

v. 878. Schol. ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ sunt Homeri verba H. 86.

v. 909. Scholiasta notat Δίων, ἀμαθέντες (non, uti Stanius, ἅμα θέντες.)" *Blomf.*

v. 932. Absurde nescio quis apud Scholia ἐπὶ γόνυ αἴας, τοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς. Scholiasta videtur legisse Ἀσιὰς el Ἀσίας." *Blomf.*

v. 949. Scholiasta haec habet, πέμψω θρῆνον κ. λ. π., nde Elmsleius in Censura Edinensi XVII. p. 215. legendum oniicit Ἥσω τοι καὶ λίαν Λαοπαθῆ σεβίζων Ἁλίτυπά τε βάρη, vel λαοπαθέα τε σέβων." *Blomf.*

v. 1018. δυσπόλεμον omnes. Sed vetustior ex Scholiastis, ui explicat κακὸτυχὲς καὶ ἄθλιον, manifesto legerat δύσποτμον." *Blomf.*

v. 1070. sqq. Per Scholia Robortelli utique licet de ransponendis ultimis versibus cogitare.

---

v. 1000. 1002. des.

v. 1005. — τοὺς ἐκείνων νεκροὺς —

v. 1007. 1008. 1012. 1013. des.

v. 1018. — des. Ἄλλως sqq.

v. 1021. — εἰς τὸ τί στ. — Περσῶν, στικτίον ἐν τῷ τί ὀφ… τὸ λοιπ. sqq. v. 1023.

v. 1023. ἤτοι θεωρ. — λειψ. τῆς ἐμῆς στρατιᾶς, ἤτοι τὴν φαρ.

v. 1030. — ὁ χόρος τῶν Ἰαον. — ὁ Ξερξ. φησ. πρ. τ. χ. ὀγανόριος (sic) — ἤγουν ὁ θαυμ. — εἰς ἀνδρείας —

v. 1033. — τῶν Ἰώνων —. Des. τοῦτο δὲ cet.

v. 1037. 1040. 1043. 1046. des.

v. 1047. ὁμοῦ τιθεὶς, ἢ συνηρμ. — θρήνει, omissis ceteris.

v. 1051. des.; pro his Sch. ad v. 1046. Δοσ. κακ.

v. 1055. 1057. des.

v. 1061. — τ. κ. ἤτοι τίλλε, καὶ τὴν λευκ. καὶ γηρ. καὶ πεπ. τρ. —. Des. Ἄλλως sqq. — Addita statim Ὁ χορ. εἰπ. v. 1062.

v. 1062. — Desunt Ἔστι δὲ et cet., quae add. ad v. 1069. Post h. 1063. Γόεδνα sqq.

v. 1067. — χοιροψάλλας —

v. 1078. Δύςβατος· φησὶ τὴν Περσ.

v. 1080. Ἢ ἢ ἢ φεῦ) ὦ ὀλλόμενοι ἐν ταῖς ναυσὶ βαρέσι, ταῖς τρισκάλμοις.

v. 1081. des.

ADDENDA AD SCHOL.

Ad v. 71. Post ἔρεισμα comma ponendum est.

v. 208. Scholiastes σφαδάζοντα. Mira haec interpretatio τοῦ ἐφορμαίνοντα· quin potius addi videtur ac si esset poetae verbum." *Stanleius.*

v. 324. Interpres Graecus τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας. Imo τῆς πόλεως. Steph. de Urb. Λυρνησσὸς, πόλις Τρω-

νῆ, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι· τὸ ἐθνικὸν Ἀυρνήσσιος. Αἰσχύλος δὲ Πέρσαις, ὡς ἀπὸ τοῦ Λύρνα, ἢ Λύρνη, Λυρναῖος." *Stanl.*

v. 367. — leg. κρυφίως —

v. 520. Scholiastes, οὐκ ἀληθῶς. Non puto; sed potius hic εὐχερῶς, ut ex Hesychio Stephanus perite. Sed et *prave*, quatenus μάντιες κακῶν." *Stanl.*

v. 526. Scholiastes Εἶπον τινὲς εἶεν ζωοὶ, ἤτοι ζῶντες. Ubi ut aliquid deest, aut omnino legit ζωὸν pro λῷον." *Stanl.* (Id videtur probare Blomfieldius.)

v. 683. — ἡ γῆ ῥαγεῖσα ἐνέδωκέ με. Puto — ἀνέσωκέ με.

v. 719. Ἡρόδοτος ζ' φησὶ Δαρείου παῖδας εἶναι. Ab Herodoto non septem Darii Hystaspidae filios memorari, sed duodecim, ita ut dissensio eius cum Hellanico sit admodum levis, perspicue docet Valckenar. ad Herodot. III. 88.

v. 776. — τῆς ὀδμῆς τῆς θησείας ap. Stanl. in edit. Butl.; scribe θηλείας. Ibid. 786. οἱ κράτη τάγε, f. τάδε, quamquam et Rob. τάγε. Alia in hac edit. fort. menda typogr., ut v. 558. οἱ κυνανώπιδες pro κυανωπ., v. 312. τ. Αἰγ. ἤχει pro — ἠχεῖ, v. 797. Εὔμιτρον pro Εὔμετρον., v. 888. — καὶ συννημμένη p. κ. σύνημμ., al.

v. 878. Schol. ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ sunt Homeri verba Il. *H.* 86.

v. 909. Scholiasta notat Δίων, ἀμαθέντες (non, uti Stanleius, ἅμα θέντες.)" *Blomf.*

v. 932. Absurde nescio quis apud Scholia ἐπὶ γόνυ αἴας, ἤτοι κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς. Scholiasta videtur legisse Ἀσιὰς vel Ἀσίας." *Blomf.*

v. 949. Scholiasta haec habet, πέμψω θρῆνον κ. λ. π., unde Elmsleius in Censura Edinensi XVII. p. 215. legendum coniicit Ἠοῖ τοι καὶ λίαν Λαοπαθῆ σεβίζων Ἀλίτυπά τε βάρη, vel Λαοπαθέα τε σέβων." *Blomf.*

v. 1018. δυσπόλεμον omnes. Sed vetustior ex Scholiastis, qui explicat κακότυχὲς καὶ ἄθλιον, manifesto legerat δύσποτμον." *Blomf.*

v. 1070. sqq. Per Scholia Robortelli utique licet de transponendis ultimis versibus cogitare.

---

v. 1000. 1002. des.

v. 1005. — τοὺς ἐκείνων νεκροὺς —

v. 1007. 1008. 1012. 1013. des.

v. 1018. — des. Ἄλλως sqq.

v. 1021. — εἰς τὸ τί στ. — Περσῶν, στικτέον ἐν τῷ τί ὁρᾷς τὸ λοιπ. sqq. v. 1023.

v. 1023. ἤτοι θεωρ. — λειψ. τῆς ἐμῆς στρατιᾶς, ἤτοι τὴν φαρ.

v. 1030. — ὁ χόρος τῶν Ἰαον. — ὁ Ξερξ. φησ. πρ. τ. χ. ὁγανόριος (sic) — ἤγουν ὁ θαυμ. — εἰς ἀνδρείας —

v. 1033. — τῶν Ἰώνων —. Des. τοῦτο δὲ cet.

v. 1037. 1040. 1043. 1046. des.

v. 1047. ὁμοῦ τιθεὶς, ἢ συνηρμ. — θρήνει, omissis ceteris.

v. 1051. des.; pro his Sch. ad v. 1046. Δοσ. κακ.

v. 1055. 1057. des.

v. 1061. — τ. κ. ἤτοι τίλλε, καὶ τὴν λευκ. καὶ γηρ. καὶ πεπ. τρ. —. Des. Ἄλλως sqq. — Addita statim Ὁ χορ. εἰπ. v. 1062.

v. 1062. — Desunt Ἔστι δὲ et cet., quae add. ad v. 1069. Post h. 1063. Γόεδνα sqq.

v. 1067. — χοιροψάλλας —

v. 1078. Δύςβατος· φησὶ τὴν Περσ.

v. 1080. Ἢ ἢ ἢ φεῦ) ὦ ὀλλόμενοι ἐν ταῖς ναυσὶ βαρέσι ταῖς τρισκάλμοις.

v. 1081. des.

ADDENDA AD SCHOL.

Ad v. 71. Post ἔρεισμα comma ponendum est.

v. 208. Scholiastes σφαδάζοντα. Mira haec interpretatio τοῦ ἐφορμαίνοντα· quin potius addi videtur ac si esset poetae verbum." *Stanleius.*

v. 324. Interpres Graecus τὸ γένος ὢν ἀπὸ Λύρνης τῆς χώρας. Imo τῆς πόλεως. Steph. de Urb. Λυρνησσὸς, πόλις Τρω-

ι, μία τῶν ἕνδεκα τῶν ἐν τῇ Τρωάδι· τὸ ἐθνικὸν Ἀυρνήσσιος. σχύλος δὲ Πέρσαις, ὡς ἀπὸ τοῦ Ἀύρνα, ἢ Ἀύρνη, Ἀυρναῖος." Stanl.

v. 367. — leg. κρυφίως —

v. 520. Scholiastes, οὐκ ἀληθῶς. Non puto; sed potius c εὐχερῶς, ut ex Hesychio Stephanus perite. Sed et prave, atenus μάντις κακῶν." Stanl.

v. 526. Scholiastes Εἶπον τινὲς εἶεν ζωοὶ, ἤτοι ζῶντες. Ubi t aliquid deest, aut omnino legit ζωὸν pro λῷον." Stanl. (Id detur probare Blomfieldius.)

v. 683. — ἡ γῆ φαγεῖσα ἐνέδωκέ με. Puto — ἀνέ- κέ με.

v. 719. Ἡρόδοτος ζ' φησὶ Δαρείου παῖδας εἶναι. Ab Hedoto non septem Darii Hystaspidae filios memorari, sed duocim, ita ut dissensio eius cum Hellanico sit admodum levis, rspicue docet Valckenar. ad Herodot. III. 88.

v. 776. — τῆς ὀδμῆς τῆς θησείας ap. Stanl. in edit. Butl.; ribe θηλείας. Ibid. 786. οἱ κράτη τάγε, f. τάδε, quamquam et ɔb. τάγε. Alia in hac edit. fort. menda typogr., ut v. 558. κυνανώπιδες pro κυανωπ., v. 312. τ. Αἰγ. ἤχει pro — ἠχεῖ, 797. Εὔμιτρον pro Εὔμετρον., v. 888. — καὶ συννημμένη κ. σύνημ., al.

v. 878. Schol. ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ sunt Homeri verba Η. 86.

v. 909. Scholiasta notat Δίων, ἀμαθέντες (non, uti Stanius, ἅμα θέντες.)" Blomf.

v. 932. Absurde nescio quis apud Scholia ἐπὶ γόνυ αἴας, οἱ κατὰ πρόσωπον τῆς γῆς. Scholiasta videtur legisse Ἀσιὰς l Ἀσίας." Blomf.

v. 949. Scholiasta haec habet, πέμψω θρῆνον κ. λ. π., ıde Elmsleius in Censura Edinensi XVII. p. 215. legendum niicit Ἡσω τοι καὶ λίαν Λαοπαθῆ σεβίζων Ἀλίτυπά τε βάρη, vel αοπαθέα τε σέβων." Blomf.

v. 1018. δυσπόλεμον omnes. Sed vetustior ex Scholiastis, ii explicat κακότυχὲς καὶ ἄθλιον, manifesto legerat δύσποτμον." lomf.

v. 1070. sqq. Per Scholia Robortelli utique licet de ansponendis ultimis versibus cogitare.

AD SCHOL. *B.*

---

v. 70. — scribe — *σπειρόμενα* — et dele ( ).
v. 91. — scribe — *θεάσαιο* — et dele ( ).
v. 248. — post *σώζεσθαι* punctum ponendum.
v. 430. — scribe *μορίου* — et dele Not.
v. 469. — scribe *ἤ* — et dele ( ).
v. 470. — post *ἐλθεῖν* colon ponendum.
v. 620. — scribe *χεομένας* —

HENR. STEPHANI OBSERVATIONES IN SCHOL. AD PERSAS AESCHYLI.

Ad v. 1. *ὅτι ὑποπτεύσαντες*]. Videtur hic aliquid deesse.

v. 28. *ἢ ἐνυποστάτῳ*]. Legendum separatim *ἐν ὑποστάτῳ*: vel potius *ἐν ἀνυποστάτῳ*. Illud etiamsi retinere vellemus, certe non posset accentus servari: dicitur enim *ὑποστατός*. sed minime convenit huic loco.

v. 114. *ἐν βάθει κειμένη*]. Pro *μένη*, quod nihil significabat, reposui hoc *κειμένη*.

v. 122. *τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔπος*] Non dubito quin hic legendum sit *δηλονότι*.

v. 225. *ὁραθέντα μοι*) Legendum est *σοι*.

v. 335. *τὸν δόλον τοῦ Ἕλληνος*) Sic emendavi, pro *τὸν δοῦλον*. Sequendo autem alteram editionem *Σικίνιος* in hac pagina vocatur qui paulo ante *Σίκινος*. Ego Plutarchum secutus, utrobique *Σίκινον* nominavi: quem etiam *Πέρσην* fuisse dicit, non Ἕλληνα.

v. 466. *ὄρος τὸν αἰγάλεων*) Sic emendavi pro *τῶν αἰγαλέων*, ex ipso Herodoto, cuius verba sunt haec: *κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρει τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος, τὸ καλέεται Αἰγάλεως*.

v. 475. *συναγαγὼν*) Hoc participium reposui pro nomine *συναγωγήν*.

v. 494. *ἥτις ἐλώδης*) In altera editione *ὑλώδης*.

v. 541. *γόοις δακνόμεναι*) Alii *δακρυνόμεναι*. Legendum puto *ἁβρυνόμενοι*. neque enim etymologia aliud patitur, et fletibus suam quandam inesse mollitiem scimus.

v. 563. *τὰς Κυχρείας ἀκτὰς*) Hoc reposui pro *Κεγχρείας*, ex Stephano et aliis.

AD SCHOL. *B.*

---

v. 70. — scribe — *σπειρόμενα* — et dele ( ).
v. 91. — scribe — *θεάσαιο* — et dele ( ).
v. 248. — post *σώζεσθαι* punctum ponendum.
v. 430. — scribe *μορίον* — et dele Not.
v. 469. — scribe *ἢ* — et dele ( ).
v. 470. — post *ἐλθεῖν* colon ponendum.
v. 620. — scribe *χεομένας* —

HENR. STEPHANI
OBSERVATIONES IN SCHOL. AD PERSAS AESCHYLI.

Ad v. 1. ὅτι ὑποπτεύσαντες]. Videtur hic aliquid deesse.

v. 28. ἢ ἐνυποστάτῳ]. Legendum separatim ἐν ὑποστάτῳ: vel potius ἐν ἀνυποστάτῳ. Illud etiamsi retinere vellemus, certe non posset accentus servari: dicitur enim ὑποστατός. sed minime convenit huic loco.

v. 114. ἐν βάθει κειμένῃ]. Pro μένῃ, quod nihil significabat, reposui hoc κειμένῃ.

v. 122. τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔπος] Non dubito quin hic legendum sit δηλονότι.

v. 225. ὁραθέντα μοι) Legendum est σοι.

v. 335. τὸν δόλον τοῦ Ἕλληνος) Sic emendavi, pro τὸν δοῦλον. Sequendo autem alteram editionem Σικίνιος in hac pagina vocatur qui paulo ante Σίκινος. Ego Plutarchum secutus, utrobique Σίκινον nominavi: quem etiam Πέρσην fuisse dicit, non Ἕλληνα.

v. 466. ὄρος τὸν αἰγάλεων) Sic emendavi pro τῶν αἰγαλέων, ex ipso Herodoto, cuius verba sunt haec: κατήμενος ὑπὸ τῷ οὔρει τῷ ἀντίον Σαλαμῖνος, τὸ καλέεται Αἰγάλεως.

v. 475. συναγαγὼν) Hoc participium reposui pro nomine συναγωγήν.

v. 494. ἥτις ἑλώδης) In altera editione ὑλώδης.

v. 541. γόοις δακνόμεναι) Alii δακρυνόμεναι. Legendum puto ἁβρυνόμενοι. neque enim etymologia aliud patitur, et fletibus suam quandam inesse mollitiem scimus.

v. 563. τὰς Κυχρείας ἀκτάς) Hoc reposui pro Κεγχρείας, ex Stephano et aliis.

v. 570. *ἐπὶ τὰ νῦν καταλαβόντα ἡμᾶς ἄχη*) Videtur legendum *ἐπὶ τοῖς νῦν καταλαβοῦσιν ἡμᾶς ἄχεσι.*

v. 581. *ἄχθη*) In contextu *ἄχη*. *ἄχθη* igitur vel est varia lectio, vel mendose pro *ἄχη* est positum.

v. 604. *Τοῖος γὰρ νόος*) Videntur hi duo versus falso pro illis duobus citati esse,

Οὐ μὲν γάρ ποτέ φησι κακὸν πείσεσθαι ὀπίσσω,
Ὄφρ' ἀρετὴν παρέχωσι θεοὶ καὶ γοῦνατ' ὀρώρῃ.

v. 651. *τὸ μόνον*) Legit Scholiastes *οἷον*, non *οἷον*.

v. 659. *ἐρυθροῦν*) Legere malim *ἐρυθρόν*. Potius enim dicitur *ἐρυθρός*, quam *ἐρυθροῦς*.

v. 708. *τῇ αὐτοῦ γυναικὶ*) Rectius, *τὴν αὐτοῦ γυναῖκα*.

v. 776. *Μάρδις αἰσχύνη πάτρᾳ*) Fortasse haec ipsa lectio Scholiastae, quam in alterius locum reponere vult, corrupta est, et legendum *Σμέρδις*: siquidem Herodotum sequamur: non *Μάρδις*, neque *Μέρδιας*. Iustino autem Smergis appellatur filius Cyri: Orostaspes vero hic magus. At Ctesias illum *Τανυοξάρκην*, hunc *Σφενδαδάτην* nominat: ut videre poteris in libello nuper a me edito, qui inscribitur *Ἐκ τοῦ Κτησίου τοῦ Κνιδίου Περσικῶν ἐκλογαί.*

v. 781. *ὀνόματι Μάρδου*) Hic quoque *Μάρδιος* legendum fuerit, si loco praecedente retineatur *Μάρδις*.

v. 1061. *ληπτέον ἔξωθεν*) Hanc explicationem sequendo, legendum esset *ὕπερθε*.

DE PAUWII
NOT. IN SCHOL. AD PERSAS.

Ad v. 122. τοῦτο δηλοῖ τὸ ἔπος) Stephanus δηλονότι: δηλοῖ similiter recurrit ad v. 563. infra.

v. 459. προςπίπτοντες ἔλυσαν) ὤλλυσαν, ut in textu.

v. 798. ὁ γὰρ Μάρδων etc. Haec Stanleius addidit ex libro suo. Debebat saltem interponere Ἄλλως.

v. 804. οὐ γὰρ τὰ μὲν συμβαίνει, ἀφ' ὧν εἰ γὰρ τὰ μὲν) Et haec a Stanleio sunt, quae tamen Robortellus etiam habet. Recte Stephanus, quem iunge.

v. 805. ὁ Ξέρξης ἐν ψυτταλίᾳ) Hoc nimis ridiculum: Lege Θετταλίᾳ.

v. 860. ἔθη ταῖς πόλεσι ταῖς πορθουμέναις) ταῖς πυργουμέναις. ibid. οἱ δὲ δημωφελεῖς δῆμοι) δήμῳ.

v. 991. τῆς ἀγαθῆς δεξιᾶς) Quid δεξιᾶς ad στρατιᾶς?

v. 925. τὴν ἔξω τῆς γῆς ἥβην) τὴν ἔσω: ἐγγαίαν explicat.

v. 1005. ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον· οὐκ ἀσχημόνως δὲ ἐτάφησαν) Scribe, ἐν σκηναῖς τροχηλάτοις, οἷον ἔθανον, οὐκ εὐσχημόνως δὲ ἐτάφησαν, vel ἀσχημόνως δὲ ἐτάφησαν.

v. 1047. θρήνει αὐτὸν εὐρύθμως) αὐτῶν vel αὐτό.

Ad v. 204. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ πέλω) Pro πέλω hic apud Scholiastam legendum πελῶ: πελάω, ἀναστρέφομαι. Etymologia est parum apta.

v. 225. Scholiastes recte, sed qui corruptus. Nam pro τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τόδε καλὸν γενέσθαι, τὸ ἐὰν ἀπελθοῦσα — scribendum τὸ δ' ἄλλο κρίνομεν, τόδε καλὸν γενέσθαι σοι, ἐὰν cet.

v. 232. ἐρωτηθεὶς — Ἀθήνας κρατεῖσθαι —) Scripsit fort. — τὰς Ἀθήνας κεῖσθαι. Scriptura compendiaria multos errores peperit, id genus. Sequitur ὅτε γὰρ — λίψ —. Inepte: vel a λίπω, παχύνομαι, vel a λίβω, λείβω est λίψ, quia vel crassior est aër, vel humidior. Verbo moneo in transitu.

EXCURSUS

DE

AESCHYLI PERSARUM CONSILIO ET INSTITUTIONE.

EXCURSUS
DE
AESCHYLI PERSARUM CONSILIO ET INSTITUTIONE.

De Aeschyli Persis a multis iam disputatum est, inprimis a Siebeli, Boeckhio, Hermanno, Blomfieldio, Passovio, Welckero, Süvernio. Et tria maxime earum disputationum argumenta reperio Primum enim de huius dramatis institutione ac conformatione, deinde de chronologia eius et de peculiari consilio, tum de Phrynichi Phoenissis aliorumque poetarum Aeschylo fere aequalium cognominibus dramatibus, deque ratione quae inter ea intercesserit, quaestio solet institui. At mirum est his de argumentis plane contrarias sententias propositas esse. Etenim ut, aliis nomine tragoediae scurrulem hanc fabulam indignam iudicantibus, alii eius sublimitatem vere tragicam laudibus celebrant; sic alii eam aut ad Themistoclis aut ad Aristidis laudationem pertinuisse contendunt, aliis Aeschylum neutrius in compositione dramatis memorem fuisse censentibus. Item alii volunt Aeschylum Persis his in Phrynichi Phoenissas invectum esse, aliis, nulla praeter argumenti necessitate has se fabulas attigisse, iudicantibus. Et eadem argumenta a multis poetis tractari solita esse apud antiquos nemo nescit. Graecorum illius autem victoriae barbarorumque cladis descriptio ut saepius repeteretur et rei ipsius fecit iucunditas et felix praemioque ornatus multorum poetarum conatus. (Vid. quae collegit Spanhem. init. Not.) Quam rem si veram esse concedis, cum ea hoc est coniunctum, quod nec Aeschylus nec alius quis poeta tractanda *hac* materia aliud quid egisse videntur, quam ut rem populo gratam gratis adumbrarent coloribus et praemium fer-

rent. Cui consilio tantum abest ut immixtae rerum civilium rationes convenisse videantur, ut poetam ambitionis populi sic laesae graves poenas daturum fuisse consentaneum sit. At, si accuratius quaeris, ingenuarumque artium causam tueris, poeta ne illud quidem consilium, ut populi delectati praemium ferret, videtur intentius esse secutus, sed hoc egisse unum ac potissimum, ut tragoediae perfectae formam, animo suo conceptam, exprimeret. Hoc est enim poeta omnique artifice liberali unice dignum consilium; cetera omnia aliena. Et errat Horatius aut quasi ex toga loquitur cum dicat: *aut prodesse volunt aut delectare poetae.* Romanorum erat utilitatem voluptatemque in omnibus sequi potissimum, non Graecorum humaniora studia vere ac sincere colentium. Neque tamen ab illo consilio omnino hoc abhorret, quod Aeschylus eximiam putandus sit operam in eo posuisse, ut fabulae institutione, verborum numerorumque elegantia quum ceteros aemulos superaret, tum Phrynichum denique vinceret. Nam anno secundo postquam ad Salamina pugnatum est, Phrynichus, Themistocle chorago, Athenis fabula vicit, quam Phoenissas fuisse coniectura putant haud improbabili. Quam fabulam quomodo et institutione et oratione numerisque Aeschylus superare studuerit, quaerentibus grata sunt acceptaque quae Scholiastes ad Persarum *ΥΠΟΘ.* annotavit. *Γλαῦκος ἐν τοῖς περὶ Αἰσχύλου μύθων ἐκ τῶν Φοινισσῶν φησὶ Φρυνίχου τοὺς Πέρσας παραπ.* cet. Declarant ea enim, quanto aptius et magnificentius Phrynicho Aeschylus prologum fabulae instituerit. De reliqua Phoenissarum institutione nihil accepimus, nec quidquam coniici licet nisi hoc, chorum constitisse ex mulieribus necatorum Phoenicum, secundum Herod. VIII. 90. Ad orationem autem numerosque primum pertinet versus apud Athen. XIV. p. 635. *ψαλμοῖσιν ἀντίσπαστ᾽ ἀείδοντες μέλη,* et vocabulum Apistophanis a Blomfieldio collatum Vesp. 230. *ἀρχαιομελεσιδωνοφρυνιχήρατα*, deinde Antiattic. Sangerman. p. 114. ed. Bekker. *σφηκῶσαι· τὸ δῆσαι· Φρύνιχος Φοινίσσαις.* Quibus addit Blomfieldius quod habet idem Grammaticus p. 116. *ψέλια· τὰ τοῖς πήχεσιν· οὐ μόνον στρεπτά· Φρύνιχος.* Namque quum in Not. ad Aeschyli Persas saepius dixerimus, Aeschylum ea verba eosque numeros frequentasse, quae peregrinitatis speciem habeant et orientalium ingenium exprimerent, tum in not. ad. v. 843. sq. proposuimus opinionem, qua Aeschylum hac arte aliorum exemplum esse secutum putabamus: quibus observationibus haec est addenda, quae ducitur a vocabulorum non modo formis, sed significationibus et constructionibus, ex ea dialecto, cuius sunt numeri, ut ex aeolica, repetitis, aut ad eius consuetudinem semper accommodatis. Allata autem haec loca facile persuadere pos-

sunt, Phrynicho eum in his quoque aemulatum esse. Erat vero Phoenissarum, quum Persae docerentur, recens adhuc memoria. Phoenissae enim Ol. LXXV. 3., Persae, Archonte Menone, Ol. LXXVI. 4. editae, certaveruntque iam antea hi poetae, siquidem recte Aeschylus iam Ol. LXX. 1. pro corona certasse creditur. Quod quin credamus nihil certe impedit locus Aristophanis, ubi neque voce *πρῶτον* neque v. *ἔπειτα* tempus aliquod definitur. Cf. Schol. ad v. 1058. *τὸ δὲ εἶτα, καὶ τὸ μετὰ τοῦτο οὐ θέλουσιν ἀκούειν πρὸς τὰς διδασκαλίας* (hoc est, habita ratione temporum, quibus illae fabulae editae fuerunt) *ἀλλ᾽ ἐν ἴσῳ τῷ κατὰ τοῦτο ἐδίδαξα καὶ τὸ ἕτερον.* Consilio et utilitate publica aeque insignes fabulae eo loco laudantur, nihil aliud. Neque id inde colligi potest, Aeschylo propositum fuisse his fabulis cives ad fortitudinem incitare. Nam hanc vim ea fabula natura sua, atque sine omni poetae sedulitate consilioque habuit, ut ad fortitudinis exempla a poeta celebratae excitaret imitanda. Igitur quod id argumentum Aeschylus sumserit et bene tractaverit, id solum Aristophanes laudat. Possis pari iure persuadere velle, plane aliud poetam egisse hac fabula consilium. Namque, verbi causa, pari vehementia in superbiam hominum ac ferociam cum deorum contemtu coniunctam poeta invehitur.

Deinde idem Schol. Aristoph. Ran. v. 1057. *δοκοῦσι δὲ οὗτοι οἱ Πέρσαι ὑπὸ τοῦ Αἰσχύλου δεδιδάχθαι ἐν Συρακούσαις σπουδάζοντος Ἱέρωνος, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν γ´ περὶ κωμῳδιῶν* *). Famam hanc primum illud, quod in libro *περὶ κωμ.* Eratosthenes sic sit opinatus, cum ea iam per se dubia parumque sit veri similis, reddit admodum ancipitem. Deinde dubitari licet anne ad comicam fabulam eius nominis ab Aeschylo ad Epicharmi exemplum compositam, aut ad Epicharmi Persas, in Sicilia editam, haec pertineant. Num quum uterque utique vir Siculus esset (Macrob. Sat. V, 19.), et alter alterum vitae

*) Perspicuitatis causa totum locum ex Schol. affero: *Ἐν τοῖς φερομένοις Αἰσχύλου Πέρσαις οὔτε Δαρείου θάνατος ἀπαγγέλλεται, οὔτε ὁ χορὸς τὰς χεῖρας συγκρούσας λέγει ἰαυοῖ, ὅ ἐστιν ἐπιφώνημα πρὸς τὸν Διόνυσον λεγόμενον χαρᾶς ἐπελθούσης. Ἀλλὰ τὰ μὲν πράγματα ὑπόκεινται ἐν Σούσοις· καὶ περίφοβός ἐστιν ἡ μήτηρ Ξέρξου ἐξ ὀνείρου τινός· χορὸς δὲ Περσῶν γερόντων διαλεγόμενος πρὸς αὐτήν· εἶτα ἄγγελος ἀπαγγέλλων τὴν περὶ Σαλαμῖνα ναυμαχίαν καὶ τὴν Ξέρξου φυγήν. Χαῖρις δέ φησι τὸ Δαρείου ἀντὶ τοῦ Ξέρξου. Σύνηδες γὰρ τοῖς ποιηταῖς ἐπὶ τῶν υἱῶν τοῖς τῶν πατέρων ὀνόμασι χρῆσθαι· πρὸς ὅν ἐστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐν τῷ δράματι λέγεται, Ξέρξης μὲν αὐτὸς ζῇ τε καὶ βλέπει φάος· Ἡρόδικος δέ φησι διττοῦ γεγονέναι τοῦ θανάτου, καὶ τὴν Τραγῳδίαν ταύτην περιέχειν τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην. Δοκοῦσι δὲ — —. Ἄλλως. Δίδυμος, ὅτι οὐ περιέχουσι θάνατον Δαρείου οἱ Πέρσαι τὸ δρᾶμα. διὸ τινὲς διττὰς θέσεις, τουτέστι διδασκαλίας τῶν Περσῶν φασι, καὶ τὴν μίαν μὴ φέρεσθαι.* —

studiorumque necessitudine in Sicilia adtingeret, ita ut summa artis dramaticae aemulatione flagrarent (Schol. Aesch. Eum. 616. Fulgent. Myth. v. Staver. p. 643., cll. Grysar de Doriens. comoed. quaest.): consentaneum vero est, et eos fabulis certasse paris argumenti ac nominis (ab utroque, verbi causa, *Σφίγξ* edita, id quod addend. ad Exc. III. ad Aesch. S. c. Th.), et eas fabulas posteriore aetate confusas esse, quod exemplis confirmavit Gaisf. ad Hephaest. p. 277. Neque certius illius famae argumentum in iis positum est, quae ex Aeschyli Persis citantur neque vero in eo eorum exemplari, quod superest, inveniuntur. Nam locus ap. Aristoph. non evincit, *ἰαυοῖ* ab Aeschylo scriptum fuisse, aut ad Persas pertinere. Cetera autem, quae ex Aeschyli Persis laudantur, in dramate superstite, ut suis locis a nobis indicatum est, locum habuisse possunt. Optandum vero est, ut Hermannus suam de hac re sententiam aperiat.

Iam vero his finem facere liceret, nisi, quae nuper Süvernius, *ὁ νῦν μακάριος*, protulit (in commentat. *Ueber ein. hist. u. polit. Anspiel. in d. a. Tr.*, *Abh. d. Akad. Berl.* 1824.), digna essent separata commemoratione. Is enim recte observavit, duobus Persarum locis oracula respici, quae ap. Herod. VII. 141, 142. leguntur; v. 77. *Σύριόν θ' ἅρμα διώκων* = Herod. orac. I. l. l. *Συριηγενὲς ἅρμα διώκων*, et v. 244. *Ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλυεῖν* = Herod. orac. II. *Ὦ θείη Σάλαμις*. Neque minus assentior ei, ex eodem fonte hausta esse dicenti quae de exercitus recensione Herodotus VII. 60 — 100 et quae Aesch. Pers. v. 42 — 65. narrantur. Addendum est autem, talis copiarum census descriptione inde ab Homero omnes Graeciae poetas mirum quantum delectatos videri, et Persici exercitus descriptioni etiam Xoerilum insignem operam navasse, sec. Ioseph. c. Ap. I. §. 22.; denique Eupolin teste Schol. ad v. 65. (quod Schol. Rob. non habet) in fab. Marica (de quo nomine dixit Meineckius quaest. Scen. I. p. 56. sq.) carpsisse Aeschyli versum 66. *Πεπεράκεν* cet. verbis *Πεπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἤδη Μαρίκας*: quae res pertinet ad notata nostra ad v. 857. sqq.

